

മാഗ്നോഡയ്ം ഫറവു വൃന്തികം

പുസ്തകം ൫

വൃന്തികമാസം

ലക്കം ൧

മംഗളം

മംഗളമാണ് ഈ പുസ്തകത്തിനാദ്യം

വിചാരകൃതികൾ

(അകാരാദി)

1. ആയുനാമം ചെത്താണികകാലവും ചിറയിൻകീഴ് വി. ഗോവിന്ദപിള്ള	46
2. അംബാസ്തവനവകം വി. കെ. കേശവപിള്ളശാസ്ത്രി	120
3. ഇക്കാലങ്ങളിലെ വ്യവസായരീതി തഞ്ചിമ സി. കെ.	216
4. എടച്ചേനക്കുളം പരാക്രമങ്ങൾ എം. ആർ. കെ. സി.	...	114, 187, 226, 279	
5. ഒരു മഹദ്യമം കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ	71
6. ഒരു അസാധാരണചര്യം തേപ്പറ്റത്തു നാരായണനമ്പി	846
7. കവിലാസം അഥവാ കൃതപ്തയുടെ ഫലം വി. ഗോപാലമേനോൻ	9
8. കന്നുകാലിസംരക്ഷണസംഘം	189
9. കല്പിപ്പുരാണം അപ്പൻതയ്യരായർ	218
10. കീചകന്റെ പുനർജന്മം ചെറുശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻനമ്പൂരി	76
11. കുടിപ്പക എം. ആർ. കെ. സി.	49
12. കൈത്തൊഴിൽപ്രദർശനം കോയാത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ	290
13. കൈലാസയാത്രാപ്രബന്ധം	231, 263, 326, 344	
14. കൊച്ചിസാഹിത്യസമാജം	205
15. കൊച്ചിയിലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളും ജാതികളും	297, 383	
16. ചന്ദ്രസംബോധനം വനജ്യോത്സനി	4
17. വിശ്വകാശിക	27

18. മുടിനെ സംബന്ധിച്ച ചില ശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ 36,
കോസ്തരാമായുർ
19. ജീവിതരഹസ്യം ...
വടക്കേപ്പാട്ട് ന. രായണൻ നായർ
20. ഞങ്ങളുടെ വായനശാല ... 25, 5
21. ടിപ്പുസുൽത്താനും ബാലത്തു ചട്ടണിയും 105, 130,
മുക്കോത്തുകുമാരൻ
22. താമരേത്തു ചെങ്കിത്താൻ ... 288, 3
കെ. ആർ. കെ. ബി. എ. ബി. എൽ.
23. തിരുപ്പാപ്പാട് 2,
വിദ്യ ജ്ഞിപൻ
24. തിരുവോണം ... 29
കോയത്തു കെ. ചുണ്ണിമേനോൻ
25. ശ്രദ്ധപരിസ്ഥാപനം 19, 33, 69, 112, 145, 20
26. നമ്പൂരിമാരുടെ വിചാരം 11
27. നമ്മുടെ ഭാഷ ... 38
സാമോജിക്സ്
28. നോവൽ 3
മുക്കോത്തുകുമാരൻ
29. പാലിഭാഷ 2
കെ. വി. എം.
30. വിദ്യാഭ്യാസം 123, 231, 297, 333, 36
കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആർ. രാമചാമുട്ട്
31. പുസ്തകവായന 93, 11
കാവൽ അവിത്തറക്കുട്ടി ഭവാനന്ദൻ ഭട്ടരിരിപ്പാട്
32. പണ്ഡിതസമരസംഗ്രഹം 3
പ്രൊഫ. ജോർജ്ജ്
33. പ്രാചീനകലാശാസ്ത്രം 134, 20
തെക്കേക്കരത്തു കെ. ചുണ്ണിമേനോൻ
34. പ്രകൃതിതത്വസാരം 234, 2
പി. മുണ്ണിപ്പിള്ള ബി. എ.
35. പ്രസ്താവന 14
36. പ്രിയംവദയും അനസൂയയും 15.
കെ. വി. എം.
37. ഞാലകുണ്ണന്റെ പിറന്നാൾ 16.
പി. ആർ. നാരായണയ്യർ
38. ഭൂമികാവിളാപം 268, 217.
സി. ഗോപാൽ തിരുപ്പാട്

പ്രയാളത്തിലെ ചരിത്രസാമഗ്രികൾ കെ. എം.	181
പ്രയാളഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണം	193
പ്രയാളഭാഷാപോഷണം	245, 269
പുപ്പത്തൂർ ഭട്ടതിരി എൻ. പി.	265
ഗുഹാലോകവിത അമ്പാടി നാരായണമേനോൻ	61
യാഗീശ്വരശാപവും അതിന്റെ ഫലവും എം. ആർ. കെ. സി.	248
ചന്ദ്രിക കീറിവെണ്ണുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ചില ദോഷങ്ങൾ ടി. പി. ആർ. മേനോൻ	44
വള്ളോർക്കവിത കെ. പി. കുറുപ്പൻ	362
വായനശാലയും അതിന്റെ ആവശ്യകതയും കോയിപ്പിള്ളി പരമേശ്വരമേനോൻ	257
വിദ്യാഭ്യാസം കെ. വി. എസ്.	266
വിഷുവും പുതുവർഷാരോടും സി. കെ.	252
വ്യായാമവും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും കോയാത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ	327, 357
ശരീരസുഖം കോയാത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ	147, 220
ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾ സി. കെ.	258
സജ്ജനസഭ. തോരണത്തു പരമേശ്വരമേനോൻ	359
സാഹിത്യസമാജം	155
സൈന്ദവ്യബോധം കെ. വി. എം.	85
സംസ്കൃതഭാഷയും പശ്ചാത്തുപണ്ഡിതന്മാരും നന്ദുലത്തു പത്മനാഭമേനോൻ	2
സംസ്കൃതഗ്രന്ഥസമ്പാദനം കശ്മീർ ഭട്ടപ്പാദ	90
സ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ അവകാശങ്ങളും ബാല്യതകളും ടി. സി. ചെല്ലപ്പിള്ളി	97

മംഗളോദയം മറുപു വൃശ്ചികം

പുസ്തകം ൫

വൃശ്ചികമാസം

ലക്കം ൧

മംഗളം

ചൊൽപ്പുവിൽപ്പെണ്ണനല്ലാദരകൃഷ്ണകുമാർപ്രേമസാരമുളളെപ്പു-
തപ്പോളപ്പോളണിപ്പോർമുലയിണയിലണുപ്പാരു ചിൽപ്രൗഡിമാനം
കെല്ലേറുംദൈത്യദ്രോണപരമനിദാലാംബുചാഹ്നം ത്രിലോകീ-
ശില്ലാകുല്ലാ വികുല്പതമയിമനമേ! ചന്ദനാഭം ഭജമാം.

പ്രസ്താവന.

വൃ

വൃശ്ചികമാസത്തിലാണല്ലോ 'മംഗളോദയം' മാസികയുടെ ജന്മനക്ഷത്രം. ചാമുക്കാരായും വേഴ്ചക്കാരായും സൽക്കരിക്കുവാനുള്ള ഈ ഭാവസരം പാഴാക്കിക്കളയുന്നത്, ഈ പത്രകുഡുംബത്തിലെ കൈകാര്യകർത്താവിന്റെ മാനത്തിനും മർദ്ദാഭയം യോജിപ്പുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയാക്കയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. എങ്കിലും, കൊ

ച്ചിവലിയതസ്സുരാൻതിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിസുത്രത്തിന്നു മംഗളോദയക്കാരും വട്ടംകൂട്ടിവരുന്നതിനാൽ തല്ലാലം ഒരു പ്രാതൽമാത്രംകൊണ്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിൽ പത്രബന്ധുക്കളാൽ പരിഭവിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമൊന്നും കാണുന്നില്ല.

ഞങ്ങളുടെ മാസികയ്ക്കു ചെറുപ്പകാലം വിട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, കുളിവടേണ്ട കാലമായി എന്നാണു തോന്നുന്നത്. അതിനെ എടുത്തു ലാളിക്കുന്നവരിൽ ആൾഭേദംകൊണ്ടും പ്രകൃതിഭേദംകൊണ്ടും നല്ലതുചൊണ്ടു

കൊടുക്കുന്നവരും ചീത്ത പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നവരും, അതിനെ പരിചരിക്കുന്നവരിൽ വേണ്ടതുകൊടുക്കുന്നവരും കൊടുക്കേണ്ടതുകൊടുക്കാത്തവരും ധാരാളം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു സാധാരണ നാട്ടുനടപ്പിന്നു വിരോധമല്ലെങ്കിലും, ദോഷങ്ങളുടെ ബാധ കഴിയുന്നതും കൂടാതെ കാത്തുറപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം അകൈതവമായി അതിനെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു സ്നാനിക്കുന്നവരിൽനിന്ന് ഒരു കാലത്തും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല. ഈ ഒരു ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുന്നതു സുഖസാധ്യമാവണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയാണ് ഞങ്ങൾ അതിനെ ഒരു യോഗത്തിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. യോഗംകൊണ്ടുള്ള ബലംതന്നെയാണ് അതിന്റെ ഭാവിയെന്നു സിന്ധിച്ച് അവലംബമായിട്ടുള്ളതും. ദൃഷ്ടം

സർഗ്ഗം അത് പാരികയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതും, ഉദ്യമം ഉദ്ദേശിക്കണമെന്നും, നല്ലതിനെ രൂപാഭിക്കണമെന്നും, മുട്ടശാന്തി മേലാൽ കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നും, ആയതിലേയ്ക്കു താമസിയാതെ ഒരു സാഹിത്യയോഗം കൂടണമെന്നും, വരുവാൻ പോകുന്ന ഷഷ്ടിപൂർത്തിലേക്കും പോലെ വിശേഷവിധിയായ എന്തെങ്കിലും കരേപ്പാടു കൊല്ലത്തോടു വേണമെന്നും ആകുന്നു ഈ യോഗത്തിലെ നിബന്ധനകൾ. വരുന്നതു വരാതെകഴിക്കുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുന്നതല്ലെങ്കിലും 'വരുന്നതുവരെ' എന്നു വിചാരിച്ച് കാര്യംവിട്ടു കളിക്കുവാൻ യോഗക്കാരും, കളികണ്ടുരസിക്കുവാൻ ശേഷമുള്ളവരും മേലാൽ ഒരുക്കമുള്ളവരല്ല.

“ഉലകാം നെടുപോക്കുളത്തിലെക്കൊ-
നിലയാം ജീവിതകാലമായിരിക്കൽ
അടയും ജഡഗോക്കളാകൊലാ, വൻ-
പടയാളിപ്പടി പോരടിച്ചു നില്ക്കും”

സംസ്കൃതഭാഷയും

പാശ്ചാത്യ പണ്ഡിതന്മാരും.

ഇതു തലവാചകത്തോടുകൂടി ഒരു ലേഖനം 'മംഗളോദയ'ത്തിന്റെ നാലാംപുസ്തകത്തിലെ ഒരു ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ പാശ്ചാത്യ സംഗതികളുടെ അവശേഷമായി

ഏതാനും വിഷയങ്ങൾകൂടി എഴുതേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ പറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത് വിൽസന്റെ കാലംവരെയാണ്. “വിൽസന്റെ” കൃതികളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നു “മുദ്രാരാക്ഷസ്” മെന്ന സംസ്കൃതനാടകത്തിന്റെ രജ്ജമയാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം “മാലതി മാധവം” “വിക്രമോർവ്വശീയം” എന്ന പ്ര

സിദ്ധനാടകങ്ങളുംകൂടി ലളിതമായും അത്മപൂർണ്ണമായും ഉള്ള ഭാഷയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “വിൽസൺ” മരണകാലത്തോടുകൂടി സംസ്കൃതഭാഷാപരിണാമത്തിന്റെ രണ്ടാംദശയാരംഭിച്ചുവെന്നു പറയാം. കാളിദാസപുരുഷകൂടെ ജനനകാലത്തു തുടങ്ങിയ ആദ്യത്തെ ദശ വേദാന്തിയുടെ മരണത്തോടുകൂടിയവസാനിച്ചു. പിന്നീട് രാജപുത്രപ്രാധാന്യകാലത്തു ചില കൃതികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയ്ക്കു മുമ്പുള്ളവയോളം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഫൈനലസാഹിത്യകോശത്തിലെ അനന്തപരമത്തങ്ങളായ പല കൃതികൾക്കും ലോകമാസകലം പ്രചാരം സിദ്ധിച്ച ‘വിൽസൺ’ കാലത്തെയാണു സംസ്കൃതഭാഷയുടെ അഭ്യുന്നതിയിൽ മദ്ധ്യകാലമായി വിചാരിക്കേണ്ടത്. “കാളിദാസൻ” കാലത്തു സംസ്കൃതഭാഷ “ഇന്ത്യ” മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു. “ജോൺസ്” - “വിൽസൻ” ഇവരുടെ കാലത്തു ഈ ഭാഷയുടെ മാഹാത്മ്യം ലോകമെങ്ങും വ്യാപിച്ചു. ആദ്യകാലത്തുണ്ടായ സംസ്കൃതകൃതികളുടെ തർജ്ജമകൾ, ഇംഗ്ലീഷിൽ എന്നപോലെ മാറുപല ഭാഷകളിലും ഉണ്ടായത് ഇക്കാലത്താണ്.

“വിക്രമാദിത്യ” മഹാരാജാവിന്റെ പിൻവാഴ്ചക്കാരായ “ശിലാദിത്യൻ” മുതലായവരുടെ കാലത്തുണ്ടായ പല കൃതികളെയും പല ഭാഷകളിലേയ്ക്കും തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “ഗ്രിഫിത്ത്” എന്ന പണ്ഡിതൻ ക്രമരസംഭവവും “നോയ്ഡ്” എന്ന മഹാൻ നാഗാനന്ദവും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ‘നാഗാനന്ദം’ ഹിന്ദുമതത്തേയും ബൈബിളമതത്തേയും അനുസരിച്ചുള്ള ഒരു കൃതിയാണ്. ക്രിസ്താബുത്തിന്നുമുമ്പു ആറാംശതാണ്ടിൽ സംസ്കൃതത്തിൽ ആദ്യമായി രചിച്ചിട്ടുള്ള “പഞ്ചതന്ത്ര”ക

ഥകൾ പിന്നീട് ഇംഗ്ലീഷിലേയ്ക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏഷ്യയിലുള്ള ‘വെർച്വൻ’ ‘അറബി’ ‘ഫിബ്’ എന്നീ ഭാഷകളിലും യൂറോപ്പിലുള്ള ‘ജർമൻ’ ‘സ്വാനിഷ്’ ‘ഗ്രീക്ക്’ എന്നീ ഭാഷകളിലും ഈ കഥകൾ ‘വിപുല’ ‘കൈകൾ’ എന്ന വ്യാജനാമധേയത്തിൽ പകർത്തിയിരിക്കുന്നു. കാലക്രമേണ ഈ ഗ്രന്ഥം യൂറോപ്പിലെ സകലഭാഷകളിലും ധാരാളം പ്രചരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ‘പ്രൊഫസർ ടാണി’ എന്ന മഹാൻ ആത്മജിയുടെ കൃതികളിൽ പലതും ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ തർജ്ജമകൾ പുറത്തായതോടുകൂടി അവയുടെ മൂലഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ വായിക്കുവാനുള്ള ഭോധം ജനസാമാന്യത്തിന്നു വളർച്ചയുണ്ടായി. ഇതിൽ എന്താണ് അതുതന്നെ? പ്രാചീനകാലത്തു പൗരാണികന്മാരുടെ ഇടയിലും മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ (Mediaeval ages) പാശ്ചാത്യന്മാരുടെ ഇടയിലും വളരെ പ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിരുന്ന ആശയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കൃതികളിൽ ആകാണു അഭിരുചിജനിക്കാതിരിക്കുന്നത്? സംസ്കൃതഭാഷയുടെ ആദിമകാലത്തു വളരെ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന ‘വിക്രമാദിത്യൻ’ മുതലായ രാജാക്കന്മാരുടെയും, നന്ദവംശക്കാരുടെയും ജനസാമാന്യത്തിന്റെയും ശക്തിയേയും സ്ഥിതിയേയും അറിവാനുള്ള മുഖ്യമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈവിധമുള്ള കൃതികളാകുന്നു. ചരിത്രനിർമ്മാണത്തിൽ പരിശീലമില്ലായ്മയാലോ വൈമുഖ്യമുള്ളതിനാലോ നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അവരെപ്പറ്റി യാതൊന്നും എഴുതിവെച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു, ഇക്കാലങ്ങളിൽ ചരിത്രകാരന്മാരുടെ സഹായിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ ചിത്ര

വിക്കിടുന്നതു ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലാകുന്നു. അതിനുശേഷം തത്വജ്ഞാനികളെയും ചരിത്രകാരന്മാരെയും കരുമാതിരിപ്പിക്കുന്ന ഈ കൃതികൾ വിൽസന്റെ കാലത്താണ് ചൊതുരനായിട്ടായിട്ടുണ്ടായത്.

ഇതുവരെ രാജാധികാരം കൈവശമുള്ള കമ്പാറുകൾ സംസ്കൃതഭാഷാപോഷണാത്മാ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ “വരൻ ഹസ്റ്റിങ്ങ്സ്” (Warren Hastings) ഗവർണ്ണർ ജനറലായപ്പോൾ ഈ നൂറുവർഷം തൽക്കാലം ഒരു പരിധി

രം സിദ്ധിച്ചു. സംസ്കൃതഭാഷ പഠിക്കുവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലും നവീന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതുമായിക്കുന്നതിലും ഇദ്ദേഹം അതിയായ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പല സംഗതികൾ ചേർന്നാണ് ഇക്കാലത്തെ ഇത്ര മഹത്താക്കിത്തീർത്തിട്ടുള്ളത്. ഇനി സംസ്കൃതഭാഷാ പരിണാമത്തിന്റെ മൂന്നാംദശയായ “മോണിയർ വിലുംസ്” “മാസ്റ്റർമുള്ളത്” ഇവരുടെ കാലത്തെപ്പറ്റിയും കൃതികളെപ്പറ്റിയും പരിചരിക്കാം.

നന്ദേശ്വരൻ പത്മനാഭമേനോൻ

പദസംബോധനം.

നീരിത്തർമക, കല്പമുതലുള്ള മുതലുള്ള സദാപൂർവ്വം
പൂരിഷം പൂർണ്ണഭാഗ്യത്തെട്ടു തവ ജനനം സമ്പൂർണ്ണത്തിലല്ലാ;
ആരിമ്മട്ടുള്ള കൂടപ്പിറവിയൊട്ടു പിറന്നുള്ള നിത്യനീതിനി.
പ്പാരിൽപ്പൂർണ്ണം തിരഞ്ഞാ, ലോകപുരുഷനായേ! നീയു ചീയു ചതുരത്ത്!

- (2) താരാജാലങ്ങളില്ലേ, മാരിമ പെരുകിടുന്ന ഗ്രാമപഞ്ചായത്തല്ലേ,
സാരാലകാരമാകും സുഷമ തടവിട്ടും മാറ്റു ഗോളങ്ങളില്ലേ,
ആരാനന്ദത്തിനാൽ നൂർ നിശ്ചയിച്ചുള്ളകാർപ്പിടവാർ തക്കരാജാ-
വാരാലും പൂർണ്ണാഞ്ജനവികലസുഷമം ഭൂരി ശോഭിച്ചിടുന്നു.

- (3) എന്നല്ലാതെ സാക്ഷ്യം ഇന്നഗണമവിടേക്കു കീഴും തിങ്കളേ! ചെ-
റൊന്നെല്ലാകൂടി നോക്കീടുകിലായ വലുതാം ദോഷവും കാണു നിന്നിൽ
വന്നെല്ലാ ഹന്ത നിന്ദാഭാകമിഹ ഇന്നാം കഴുത്തും നീ സുധാശം
തിന്നുന്നതുള്ളൊരു വൈകാലസ്മരർ വിഷകണ്ഠപ്പൊട്ടു തൊട്ടോരു മട്ടിൽ.

വനജ്യോൽസ്നി

ജീവിതരഹസ്യം*

ബന്ധമോക്ഷനിരൂപണം—തുടർച്ച.

—o—o—o—

ഇതു ജനത്തിലുള്ള പ്രാപഞ്ചികവ്യവ
 ധാരാളം മിഥ്യാരൂപങ്ങളും അസത്തുഷ്ട
 മാരണങ്ങളും വന്നിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റുള്ള ജ
 നങ്ങളുടെ കഥ പഠിക്കേണ്ടതുണ്ടോ. മോ
 ക്ഷം എന്നുവേണ്ടാ, ഒരു കാര്യവും അറിവു
 ള്ളവരുടെ ആലോചനയിൽ, പുറംജനത്തി
 ന്റെ ഫലമോ പുറംജനത്തിന്റെ കാര
 ണമോ അല്ല. തത്ത്വവിചാരത്തിന്റെ ഫ
 ലം പ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അതു
 ഭാവിയിലായ ഒരു ജനത്തിനുശേഷം അനേക
 വിപ്ലവങ്ങളുണ്ടായി. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴുള്ള
 സന്തോഷത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സകല ശാ
 സ്ത്രങ്ങളുടേയും പ്രവൃത്തി. ഈ മോക്ഷസു
 ഖത്തെ അനേകവിദ്യകൾക്കുണ്ടു ജീവിക്കുന്ന
 വരെ ജീവനുക്തന്മാരെന്ന് പറയുന്നു. ജീവ
 നുക്തന്മാരെ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വള
 രെ പ്രശംസിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അ
 വരാണ് എത്ര വലിയ പ്രശംസയ്ക്കും പാ
 രുമായിട്ടുള്ളവർ. ജീവനുക്തനിൽനിന്നു
 ഭിന്നമായ ഒരു മോക്ഷംതന്നെ ഇല്ല. മര
 ണത്തിനുശേഷം മോക്ഷത്തെ ലഭിക്കുക എ
 ന്നുള്ള സാഗതി യുക്തിക്കു യോജിക്കുമെന്നു
 തോന്നുന്നില്ല. ബന്ധത്തിന്റെ സ്വഭാവം
 ആലോചിക്കുമ്പോൾ മുഖാന്തര സകല
 സാമാന്യം തന്നെയാണെന്നു വെളി
 പ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ ബന്ധത്തിൽനിന്നു
 വേർപെടുന്നതു മരണത്തിനുശേഷമേ
 സാധ്യമാകയുള്ളൂ എന്നോ, ജീവനുള്ള
 പോൾ സാധിക്കയില്ലെന്നോ വരുന്നതല്ല.

ബന്ധം, ലൗകികമായും ശാസ്ത്രീയമായും
 രണ്ടു വിധത്തിലാകുന്നു. ലൗകികമായ ബന്ധം
 ബന്ധം ഭൗതികങ്ങളായ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ
 എല്ലാറ്റിലും തനിക്കുണ്ടാകുന്ന സകലഭേ
 ദമാകുന്നു. ശാസ്ത്രീയബന്ധം അതല്ല. ശാ
 സ്ത്രത്തിന്റെ വക്താവിനുമായുള്ള സകല
 ത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുകൂടിയുള്ള ചില പ്രതിനി
 ഖങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയബന്ധമെന്നു പറയാം.
 ലൗകികബന്ധത്തേക്കാൾ ഇതിന്നു ബലമു
 ധികമുണ്ട്. നമ്മുടെ നിത്യാനുഭവത്തിന്നു
 ഈ ചരമായ ലൗകികബന്ധവും ശാസ്ത്ര
 ശാസ്ത്രാനുഭവമായ ബന്ധവും, തമ്മിൽ
 സദൃശങ്ങളായിരിക്കയില്ലല്ലോ. ഈശ്വരൻ,
 സ്വർഗ്ഗം, നരകം, ദേവന്മാർ തുടങ്ങിയ പ
 ദാർത്ഥങ്ങൾ ശാസ്ത്രസമ്പ്രദായസിലുണ്ടാ
 ണമല്ലോ. ഈ വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടു ശാസ്ത്ര
 കാരന്മാർ വളരെ പ്രയോജനങ്ങളെ ആ
 ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ സാധിച്ചവരുനു
 ണ്ട്; സാധിക്കേണ്ടതും തന്നെ. ലോക
 ത്തിൽ സാമൂഹികജീവിതസൗകര്യം കി
 ട്ടേണമെങ്കിൽ ഈശ്വരാദികളായ ശാസ്ത്രീ
 യബന്ധസാമഗ്രികളില്ലാതെ സാധിക്ക
 മെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈശ്വരാദികളെ
 പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ സകലങ്ങളൊന്നും ഈ
 ശരീരത്തെയോ പ്രത്യക്ഷമായ ഈ ലോക
 ത്തെയോ സംബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. ശാ
 സ്ത്രത്തിന്റേയും പരാണാദികളുടേയും സൃ
 ഷ്ടികളാണ് ആ പദാർത്ഥങ്ങൾ. ഈ ശാ
 സ്ത്രീയബന്ധം മനുഷ്യനു ഹിതകരമായി

* പക്ഷപ്പവകാരം ലേഖനം സഹായത്തോ.

ിക്കുന്നതുകൊണ്ടു, ജനാനികൾ അതിനെ പറ്റാത്തന്നു നിഷേധിക്കുന്നില്ല. ആതു കൊണ്ടു മരണത്തിനുശേഷമാണ് സ്വർഗ്ഗാരോഹിതം മരണം അടുത്ത് അനുഭവപ്പെടുന്നതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള കൂട്ടത്തിൽ മോക്ഷത്തേയും ഉൾപ്പെടുത്തി ചൊല്ലാത്തു എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ലോകത്തിൽ സത്യധർമ്മം നിറയുകയുണ്ടെന്നു സമാധാനം നിലനിൽക്കുന്നതിന് പരലോകം എങ്ങിനെ ഉപകരിക്കുമോ, അതുപോലെ പ്രവർത്തനപരമാണില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ചിന്ത, ഭൗമപ്രതിഭാസം മനോവികാരങ്ങളെ നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതും ആനന്ദത്തെയും വലിപ്പിക്കുന്നതുമായ ചാരമോശത്തോടുമേ പരിമോക്ഷത്തെപ്പറ്റി മഹാത്മാർ പ്രസ്താവിച്ചതാകുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ സകലസാമാന്യമാകുന്ന മായാബന്ധത്തിൽനിന്നു വേർപെടുന്നതുകൊണ്ടുള്ള വലിയ കൃതാർത്ഥതയെ അനുഭവിക്കുക മാത്രം ഷിശുവായിരിക്കുന്നതിന്നു സിദ്ധത്തില്ല. 'അനുഭവൈകവ്യവ്യ'മെന്ന് ആ പരമാനന്ദത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. ആ കൃതാർത്ഥതയെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടു തത്വചിന്തനമാകുന്ന സാത്വികസുഖത്തിലേയ്ക്കു സന്നദ്ധമാകുന്നതു സാധാരണ ആഭിമാനികസുഖങ്ങളിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ള ഹൃദയത്തിന്നു അസാധ്യമാകുന്നു. ആ പ്രത്യക്ഷവും സർവ്വാതിശായിയുമായ ഒരു പരമാനന്ദത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നായിൽ ഷിഷ്യവിഷ്ണുസാർവ്വമായ മനോവൃത്തിക്കു സമസമായ പ്രവേശത്തിന്നു വഴിയുണ്ടാകുന്നു. ഈ വക സംഗതികളാണ് വിദേശമോക്ഷത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന്നു കാരണം. ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വളരെ പ്രകാരത്തിൽ വർണ്ണിച്ച ദൃശ്യമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള വിദേശമോക്ഷത്തെ ഇങ്ങിനെ

ഒരു വാക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ ഉപസരിക്കുന്നതായി വായനക്കാർ വിചാരിക്കരുത്. എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ ഈ വക സംഗതികളിൽ ഒരു പക്ഷപാതയുമില്ല. ജീവനുക്കുണ്ടാകുന്ന ജനാതരത്തെക്കുറിച്ചു വാസന നശിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രാണസ്വപ്നങ്ങൾ ജീവനുക്കു കൽ അനുവർത്തിച്ചു കാണുന്ന വാസന ഭൂതബുദ്ധിപോലെയോ ദൃശ്യരൂപപോലെയോ ഇരിക്കുന്നതാണ്. ശരീരനാശം നന്നായ്ക്കൂടെ ചിന്ത മുട്ടിക്കയറ്റി. അപ്പോൾ ചിന്ത ജീവനുക്കുള്ള അനുഭവമെന്ത്? ആയാൾ ശരീരം നന്നായ്ക്കൂടെ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള മോക്ഷം നന്നായെന്നു. ജീവനുക്കു സുഖത്തിന്നായി നാം പ്രയത്നം ചെയ്തു; അമൃതം നിത്യം നന്നായുണ്ടാകും. ശരീരനാശം നന്നായ്ക്കൂടെ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള മോക്ഷം നന്നായെന്നു നിരന്തരമായ വാസനാശം ലഭിക്കും. ചിന്തയുണ്ടാകുന്നതുമെന്തെന്നു നിത്യം നന്നായ്ക്കൂടെ. ഈ സമീപിക്കുവിടവിദേശമോക്ഷത്തിന്നു മറ്റൊരു പക്ഷം കൊടുക്കണമെന്നായിൽ വിരോധമില്ല. ജീവനുക്കുണ്ടാകുന്നതെന്നു നന്നായ്ക്കൂടെ വിദേശമോക്ഷമില്ല. അതുണ്ടെന്നു വിദേശമോക്ഷം വേണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ പക്ഷംകൂടിയല്ല. ഇതാണു പരമാർത്ഥം. പ്രാപഞ്ചികങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ഈശ്വരം നിറയുന്നതിന്നു വിദേശമോക്ഷത്തിൽനിന്നുകൂടിയും അമൃതം മോക്ഷം ആവശ്യമാണെന്നു ഇപ്പോൾ സ്പഷ്ടമായി. ഇത് മഹാവാക്യത്തിന്റെ താല്പര്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതിയാകുന്നു. ഈ മോക്ഷത്തെ ലഭിക്കേണമെന്നായിൽ നാം എന്തു ചെയ്യേണമെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു തത്വവിചാരം ചെയ്യേണമെന്നു മാത്രമാണ് ചർച്ചക്കത്തിൽ പരമാർത്ഥം ഉത്തരം. പ്രവർത്തനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവമെന്തെന്നു

ഇള അന്യോന്യങ്ങളെത്തന്നെ തത്ത്വവിചാരമെന്നിവിടെ പാഞ്ഞത്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സുഖദുഃഖങ്ങൾക്കു കാരണഭൂതമായി നാം കാണുന്ന ലോകവ്യക്തികളെയും ഭാവോപദേശങ്ങളും നമ്മുടെ മേലുള്ള അധികാരം തീരെ നശിച്ചുപോകും. അപ്പോൾ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ഭയത്തിനും വ്യസനത്തിനുമുള്ള വലിയ അവലംബം ശൂന്യമായിത്തീരും.

ഈ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിട്ടുള്ള ഒരു തത്ത്വജ്ഞാൻ ജീവിതം ഏതു നിലയിലായിരിക്കണമെന്നാണ് ഇനിയത്തെ ഒരു കാര്യമായ ആകാംക്ഷയുള്ളത്. ഇതിൽ നമ്മുടെ പൂർണ്ണ പലരും വ്യക്തിത്വം അഭിപ്രായം പങ്കുവെക്കുന്നുണ്ട്. പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടിയുടെ അവ്യവസ്ഥിതത്വം മനസ്സിലായാൽ— വൈരാഗ്യമുണ്ടായാൽ— ഉടനെത്തന്നെ സാന്ത്വനം കണ്ടു. ('യഥാരേഖ വിരജ്ജതാ ദഥാരേഖപ്രശ്നേത്') എന്നു ചിലർ, ആത്മഭ്രാന്തനും ചെറു നിവൃത്തികൾ സമാധിയിൽത്തന്നെ ജീവിതത്തെ നയിക്കേണ്ടമെന്ന് വേറെ ചിലർ, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സ്വസ്ഥമായി ആഗ്രഹംകൂടാതെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടമെന്നു ചിലർ, "തച്ചിത്തനം തൽകഥനമന്യോന്യം തൽഭാഷണം, ഏതദേകപരത്വം ച ബ്രഹ്മഭാസം വിദുർബുധഃ" എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം ബ്രഹ്മഭാസം ചെയ്യേണ്ടമെന്നു മറ്റു ചിലർ, "ഇതാനം ആവശ്യമില്ല; ഭുഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ, തുടങ്ങിയ ഏതൊരു വ്യാപാരവും ജ്ഞാനത്തിന്നോ മോക്ഷത്തിന്നോ പ്രതികൂലമാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ജ്ഞാനിയായ ഒരു വ്യക്തിന്റെ അതുവരെയുള്ള ഒരു വ്യാപാരത്തെയും മാറ്റുകയോ പുതുതായ ഒന്നിനെ

ചേർക്കുകയോ ആവശ്യമില്ല. അവന്റെ ആഭ്യന്തരമായ ബോധം ദശലക്ഷക്കണക്കറ്റാലാകുന്ന പ്രകാശിക്കുന്ന ബാഹ്യപ്രപഞ്ചത്താൽ ബാധിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ബന്ധം സങ്കല്പസാമാന്യമാണെന്നും അതു മിഥ്യയും അപ്രവസ്ഥിതവുമാണെന്നും ഇതുവരെ താൻ ബലം ദുഃഖിതനാണെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നതു അവിവേകംകൊണ്ടാണെന്നും ഏതവസരത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നുവോ ആക്ഷണം അവർ മുക്തനായിത്തീർന്നു. അതിനുമുമ്പും അവർ മുക്തന്തന്നെ ആയിരുന്നു എന്നതിന്നു സംശയമില്ല. പിന്നെ അതേ രീതിയിൽ പ്രപഞ്ചവ്യവഹാരത്തിൽത്തന്നെ ജീവിതം കഴിച്ചുകൂടുന്നതുകൊണ്ടു ബന്ധം പുത്തനായി വന്നുചേരുന്നതിന്നു വഴിയുണ്ടോ? അതുകൊണ്ടു ഏതു പ്രവൃത്തിയും ദൃഢമായ ജനങ്ങളെപ്പോലെതന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കേവലം അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതില്ല." എന്നു വേറെ ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

എപ്പോഴും നാം ചെയ്യേണ്ടതു പൊതുവില്പന സങ്കല്പസാമാന്യത്തെ അനുസരിച്ചിരിക്കുകയെന്നു. അതു അവ്യവസ്ഥിതമാകുകയോ, അതിന്റെ മാറിമാറിവരുന്ന ധർമ്മങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നതിന്നു കൈപ്രയാസമുണ്ട്. എന്നാൽ 'പ്രയാസപ്പെടും നാം അതിനെ അനുഗമിക്കുകതന്നെ വേണം. ലോകത്തിൽ മാംസാദിഭക്ഷണം ഒരു ഉൽകൃഷ്ടകൃത്യമാണെന്നു കാണുന്ന അവസരങ്ങളിൽ ആ ധർമ്മത്തിൽ താൻ ഇഷ്ടപ്പെടണം. ഏതവസരത്തിൽ തന്റെ മനോവൃത്തിക്ക് അമോഹകമായി സങ്കല്പസാമാന്യത്തിന്റെ ധർമ്മത്തിന്നു മാറ്റം വരുന്നുവോ ആ അവസരത്തിൽ അതിന്റെ ആ മാറ്റത്തിന്നു കഴിയുന്നത്ര വിപ്ലവങ്ങളു

ണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കണം. സാധിക്കാത്തപക്ഷം തന്റെ വ്യക്തിസങ്കല്പത്തിന്റെ പൂത്തിയെ അതിനോടു യോജിപ്പിച്ചു ശീലിപ്പിക്കണം. ഇതിനാണ് പൗരത്വം എന്നു പേര്. ഈ പൗരത്വംകൂടാതെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിന്നു വിഷമം തന്നെ. ഈ പൗരത്വത്തെത്തന്നെയാണ് പ്രാരബ്ധമെന്നു മഹാത്മാർ പറയുന്നതും. “പ്രാരബ്ധം ബലവത്തരം വലു വിദാം ഭോഗേന തസ്യ ക്ഷയഃ” എന്നും മറ്റും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു നോക്കുക. മേൽപ്പറഞ്ഞ വിധം സങ്കല്പസാമാന്യത്തിന്റെ ധർമ്മങ്ങളെ അനുഗമിക്കുന്നതിന്നോ എത്രക്കുന്നതിന്നോ താൻ ചെയ്യുന്ന പൗരത്വം അസ്ഥാനത്തിലോ അനുചിതമായോ പരിണമിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന ദുഃഖത്തെ അനുഭവിപ്പാൻ മുക്തനും ബാല്യസ്ഥൻ തന്നെ. മുക്തന്റെയും അവിവേകിയുടെയും സുഖദുഃഖാനുഭവങ്ങൾക്കു കാര്യമായ പ്രത്യാസമുണ്ടു്. യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്തോടുകൂടിയും ഭയംകൂടാതെയും ഇരിക്കുന്ന ജ്ഞാനിയുടെ മനോവൃത്തിയിൽ ദുഃഖങ്ങൾക്കു കുറെ നേരത്തേയ്ക്കു താമസിക്കാനുള്ള അവകാശമില്ല. അജ്ഞാനിയുടെ ഹൃദയത്തിലാവട്ടെ ഇവയുടെ വിലാസലീലകൾക്കു ധാരാളം സ്ഥലം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു പൗരത്വപ്രാരബ്ധാനുഭവത്തോടുകൂടി സർവ്വകർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നതു വിരുദ്ധമല്ല. “കുർവ്വണേവേഹ കർമ്മാണി ജിജ്ഞിഷേച്ഛതം സമാഃ” ഇത്യാദി ശ്രുതിവാക്യങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതിയെ ദൃഢമായി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പ്രപഞ്ചതത്വഗ്രഹണമുള്ളവർക്കു എത്രവിധം കർമ്മത്തിലും ധൈര്യവും തോന്നുന്നതല്ല. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു മുഴുവൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മാഹാത്മ്യം

യും, പരിഷ്കാരവും, ഭാഷയും പരന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യൻസങ്കല്പസാമാന്യം ഇംഗ്ലീഷുസമ്പ്രദായങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ഈ കലത്തു മാന്യമായ സ്ഥാനം കിട്ടേണമെങ്കിൽ രീതിയായും ഇംഗ്ലീഷുസമ്പ്രദായങ്ങളെ പിന്തുടരണം. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുന്നതിന്നു തനിക്കു ചിയേറ അശക്തനായോ ഉണ്ടായിവന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുസമ്പ്രദായത്തിൽ രസിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും നിന്ദിച്ചും പരിഹസിച്ചും അവർക്കു വേണ്ടേടത്തോളം ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാക്കിയും അവരുടെ അഭിമാനത്തെ നശിപ്പിച്ചു ശുദ്ധവൈദികന്മാരാക്കി തന്റെ പൂത്തിയിൽ രസം ജനിപ്പിക്കണമെന്നു ഓർത്തിരുന്നതിന്നു അവസരത്തിൽ നല്ല സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇതു നമുക്ക് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിക്കു സാദ്ധ്യമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ? ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു നാം ഇപ്പോൾ, ഉടനെ ഇംഗ്ലീഷു പഠിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷുകാരെ എല്ലാവരും പിന്തുടരുന്നതിന്നു കാരണഭൂതമായ മർദ്ദമെന്നെങ്കിലും ഉണ്ടുപിടിക്കണം. അതിനെ ഉടനെ നമ്മുടെ ഭാഷയിലും നമുക്കു പാറിയ രീതിയിലും മാറ്റിവെച്ചു തൃപ്തിപ്പെടണം. ഇങ്ങിനെ ലോകത്തിൽ വരുന്ന സകല വ്യാപാരങ്ങളിലും തനിക്കു സന്തോഷിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ശ്രമിക്കണം. ഇംഗ്ലീഷുവൈദ്യുതളരെ പ്രചാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഇപ്പോൾ നാട്ടുവൈദ്യത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി അതിനെ ജയിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതു കഴിയില്ലെന്നുവന്നാൽ ഉടനെ നാം ഇംഗ്ലീഷുവൈദ്യം പഠിക്കുകയോ ചെയ്യണം. ഇതാണ് പൗരത്വം. ഈ പുരുഷപ്രയത്നത്തിന്റെ അപര്യയത്തിൽ നമുക്കു പരമാർത്ഥത്തിൽ വ്യസനിക്കാനുണ്ടോ? സങ്കല്പധർമ്മത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം

വ്യവസ്ഥിതമാണെന്നും എല്ലാവരിനും അവസാനമുണ്ടെന്നും നമുക്കറിയാമല്ലോ. ഈ വക സംഗതികളെയെല്ലാം അന്തർവിപ്ലവിക്കുകയാണു് നമ്മുടെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പ്രാരബ്ധം അറിവാതെയെന്നും പൌരസ്ത്യം ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നും മറ്റും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നിങ്ങിനെ ചില പരിഷ്കൃതതത്വശാസ്ത്രവേദികൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ജീവബ്രഹ്മമെങ്കിലും അപരോക്ഷമായി അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മഹാത്മാവിന്നു ഈ വക നിയമമുണ്ടെന്നു മില്ല. അവന്റെ ജീവിതസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞു കൂടാ. അതൊരു ശാസ്ത്രത്തിന്നും യുക്തിവിചാരത്തിന്നും ഗോചരമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയല്ല. മുദാക്ഷേപമുണ്ടാകാതെ ചർച്ചയെല്ലാവരിലും ഉണ്ടാകാതെ മുകുന്ദന്റെ ദിനചർച്ചയെപ്പറ്റി നിർണ്ണയിക്കാൻ ധാരാളമായി അദ്ദേഹം അധികാരമില്ല. സങ്കല്പനമായി അദ്ദേഹം പൂർണ്ണമായും വ്യവസ്ഥാപിതമായി എന്തൊരു വ്യവസ്ഥയാണു് നാം കല്പിക്കുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു് ജ്ഞാനം യഥാർത്ഥമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തന്നെ പറഞ്ഞുകൂടാ. പ്രപഞ്ചവ്യവ

ഹാരത്തിന്നു് എന്തെങ്കിലും വിധത്തിൽ ബന്ധപ്പെടാതെ ഒരു പ്രാണധാരണം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അതിനെ ജീവിതം എന്നു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടാകുമെന്നു് ശരീരത്തിന്റെ അവസ്ഥാനം മാത്രമാണോ ജീവിതം? അതുകൊണ്ടു് എപ്പോൾ അപരോക്ഷസാക്ഷാൽക്കാരം സിദ്ധിക്കുന്നുവോ അപ്പോൾ തന്നെ ആ ശരീരം നശിച്ചതായി വിചാരിക്കണം. അതു വിചാരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്ത വിധമാണു് ആദ്യമുണ്ടായ വ്യവഹാരങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നത് എങ്കിൽ അത്രമാത്രമുള്ള ഒരു വാസ്തവ അവന്റെ മനസ്സിന്നുണ്ടെന്നും പരിപൂർണ്ണമായ തത്വാനുഭവം അവനുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ നിലയിലെത്തിട്ടുള്ളവരുടെ ജീവിതമുതൽക്കുതന്നെ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മാറ്റമില്ലാത്തവരെപ്പറ്റി ഈ സംഗതിയിൽ വല്ലതും പറയുന്നതും എപ്പോഴും അബദ്ധമായിട്ടേ ഇരിക്കുകയുള്ളു. അതിനാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പക്ഷങ്ങളൊന്നും അറിയാതെ ചുമ്മായ അർത്ഥമുള്ള അനുഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടെന്നു് തോന്നാകുന്നു.

വടക്കേപ്പാട്ടെ നാരായണൻ നായർ

—(*)—

കവിലനാഥൻ

അഥവാ

കൃതകൃതയുടെഫലം.

പണ്ടൊരിക്കൽ കലിംഗരാജ്യത്തിൽ കവിലനാഥൻ എന്ന പേരായ ഒരു പ്രഭുവുണ്ടായിരുന്നു. ധനസമൃദ്ധികൊണ്ടും ആഭിജാത്യംകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ആരാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാംസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്നു. സകല സൽക്കരണവുമുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നു വല്ല ദുഃഖവുമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു മനസ്സിന്നു ശുദ്ധത ഏറിത്തുകൊണ്ടുള്ള ദുഃഖം മാത്രമായിരുന്നു. കവിലനാഥന്റെ ദാതുത്വം അതിരുകവിഞ്ഞ നിലയിലായിരുന്നു. “അന്തിസർവ്വരൂപമഞ്ജയേ” എന്ന പ്രമാണമുള്ളതുകൊണ്ടു് ദാ

നംചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിലും ഒരു അതിരോ അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യമാണെന്നു വരുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ഫേതുവല്ലാത്ത കണ്ണുനാഴി വന്നത് എന്നു മഹാഭാരതത്തിൽ നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

കപിലനാഥൻ സത്യം, മയ്യോ, സ്നേഹം, ദയ, കൃതജ്ഞത മുതലായ സുഗുണങ്ങളുടെ ഒരു വിചിത്രമായ സമുച്ചയം തന്റെ പ്രകൃതിക്കു വിപരീതമായ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയ ജനങ്ങൾ പ്രേമപരമായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം ആദരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. എല്ലാവരെയും ഒരുപോലെ വിശ്വസിക്കുകയും നിഷ്ഠാപരമായ സ്നേഹത്തോടു കൂടി സൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. കപിലനാഥന്റെ അമൃതോപാസകനായ പലവിധ ഭോജ്യവ്യയങ്ങളെ ആസ്വദിച്ചു സന്തുഷ്ടനായിത്തീർന്ന ജനങ്ങൾ കലിംഗരാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. വരുന്നവരെക്കൊക്കെ പക്ഷഭേദം കൂടാതെ മൃച്ഛാനം കൊടുക്കാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും സന്നദ്ധനായിരുന്നു. കലിംഗനായ പ്രഭുക്കന്മാർ പോലും കപിലനാഥന്റെ ആശ്രിതന്മാരും അനുചരന്മാരും ആയിരിക്കാൻ മടിച്ചിരുന്നില്ല. ധാരാളം സമ്പത്തും അഗ്രാസാധാരണമായ ഭൗതിക ശീലവൃദ്ധിയുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളതുപോലെ കപിലനാഥന്റെ മന്ദിരം എപ്പോഴും വിരുന്നുകാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

ഇങ്ങിനെ അശ്രിതന്മാരായി അടുത്തുകൂടിയിരുന്നവരിൽ ഒന്നോ മണ്ടോ വിശ്വസ്തതയുണ്ടാക്കുകയും ശേഷം എല്ലാവരും കപടമിത്രങ്ങളും മുഖസ്തതിക്കാരും ആസൂത്രകാരും വല്ലവിധത്തിലും കപിലനാഥൻ തശിക്കണമെന്ന വിചാരത്തോടു കൂടിയവരായിരുന്നു. അതു പ്രേമസ്വഭാവമാണല്ലോ.

“ശ്രാമണരായ് തന്നെത്തരഞ്ഞെയൊന്നിനെ -
ആപ്തമാർമയവീടവേ (യന്ന -
സ്വപരമമോദമൊക്കെത്തന്നെത്തരഞ്ഞു -

നാനിന്നപലതും ശ്രേം
കാണമൊഴെപ്പുകി കതിന്റെ വിടപട്ടി
ദൈവവനോത്തിട്ട -
നാനന്ദരംപരമാർച്ചിതന്നു തുറിച്ചുടൻ
കരകരീഷ്ഠനാൻ”.

അതു ത്രിമിത്രങ്ങളേയും കപടമിത്രങ്ങളേയും തിരിച്ചറിവാൻ ക്ഷമയുണ്ടായിരുന്ന കപിലനാഥനെ കഴിഞ്ഞല്ല. അതുകൊണ്ടു “മിന്നനതൊക്കയും പൊന്നാണെന്നു” ആശുഭാത്മാവു വിചാരിച്ചു. സ്നേഹഭാവം കാണിക്കുന്നവരെക്കൊക്കെ സ്നേഹിതന്മാരെന്നു വിശ്വസിച്ചു. വിരുന്നുകാർ അധികമുണ്ടാവരുത് ഭയങ്ങി, വരുന്നവരെക്കൊക്കെ സുഖമായി ഭക്ഷണം നൽകിയതിന്നു പുറമെ ചില സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു തുടങ്ങി.

കപിലനാഥന്റെ ഭൗതിക നാടകം പ്രസിദ്ധമായി. ഭേദമെങ്കിലും അപ്രസിദ്ധനായ ഒരു കവി ഒരു കാവ്യമുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥം കപിലനാഥനെ സമർപ്പണം ചെയ്താൽ മതി, എന്നാൽ ഗ്രന്ഥത്തിന്നു ധാരാളം പ്രചാരമുണ്ടാവും. എന്നു മാത്രമല്ല നല്ലൊരു സംഖ്യ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ ഏതാനും കിട്ടും. പോരെങ്കിൽ ആ പരിചയം പാഞ്ഞു വിരുന്നുകാരെ കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥാനം വിടിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഒരു ചിത്രമെഴുത്തുകാരൻ താൻ എഴുതിയ ചിത്രം കപിലനാഥനെ കാണിച്ച് അഭിപ്രായം അറിവാറാണെന്നു പറഞ്ഞ് കൊണ്ടുചെന്നാൽ മതി. അദ്ദേഹം അതു വാങ്ങി വെക്കും; നല്ല സമ്മാനവും കൊടുക്കും. അതുപോലെ തന്നെ കച്ചവടക്കാരെ വശം വിലയേറിയ മത്സരങ്ങളോ

ആരോണങ്ങളോ തുണിക്കളോ മറ്റൊ ചിലവായാതെ കിടപ്പുണ്ടെങ്കിൽ കവിലനാഥൻ മന്ദിരത്തിൽ കൊണ്ടുപോയാൽ അവർ പാഞ്ഞ വിലകൊടുത്ത് അതൊക്കെ മേടിക്കും. സ്നേഹിച്ചും അതൊക്കെ കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തതന്നെ നന്ദി പറയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെ കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോഴെഴുതുന്ന കവിലനാഥന്റെ മന്ദിരം വെറും ആഡംബരത്തിനല്ലാത്ത മറ്റൊന്നിനും ഉപയോഗമില്ലാത്ത സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അത്യാഗ്രാഹികളും ഹിനബുദ്ധികളുമായ കവികളും, ചിത്രകാരന്മാരും, പാട്ടുകാരും, കലീനന്മാരായ പുരുഷന്മാരും സ്ത്രീകളും, പ്രളഭമന്ദിരത്തിൽ യഥേഷ്ടം തിന്നും കുടിച്ചും കളിച്ചും പൂച്ചും കപടസ്നേഹം ഭാവിച്ചും “ഇന്ദ്രനോടൊക്കും സ്വാമി-ചന്ദ്രനോടൊക്കും ഭവാൻ” എന്നും മാറ്റം പ്രഭുവിനെ പുകൾത്തിയും അവുടെ ഭക്തമാതിരി സ്ഥിരവാസികളെപ്പോലെയായി.

ഇവരിൽ ചിലർ കലീനന്മാരായിരുന്നവെങ്കിലും മൂക്കറാം കടമുള്ളതുകൊണ്ടു സിവിൽ ജേലിന്റെ പടിക്കലോളം എത്തിയവരായിരുന്നു. കവിലനാഥൻ തന്റെ ഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു പണമെടുത്ത് അവരുടെ കടമൊക്കെ വീട്ടി. അങ്ങിനെ ഉപകാരം ചെയ്തതിന്റെ കൃത ജ്ഞത കാണിക്കാനാണെന്നു ഭാവിച്ച് ഭക്തജനസമയത്തുകൂടി അവർ പ്രഭുവിനെ പിരിയാതെ യായി.

കപടമിത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അതിസമത്സരമായിരുന്ന ചിലർ പ്രഭുവിനു എന്തെങ്കിലും നല്ല സാധനങ്ങൾ കാഴ്ചയായി കൊടുത്തയച്ചിരുന്നു. അവരുടെ അധീനത്തിലുള്ള എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനത്തെ കവിലനാഥൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നതു

കണ്ടാൽ പിറൊ ദിവസം ആ സാധനം കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തും. അങ്ങിനെ കാഴ്ചയായി അയയ്ക്കുന്ന സാധനത്തിന്റെ യഥാർത്ഥവിലയിൽ പത്തിരട്ടിയെങ്കിലും സമ്മാനം കിട്ടുമെന്ന് അവർക്ക് നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. ചിത്രസേനൻ എന്ന ഒരു പ്രഭു ഭരിക്കൽ തന്നെ നാല് വെള്ളക്കുതിരകളെ കവിലനാഥനായച്ചുകൊടുത്തു. ചിത്രപ്രസാദൻ എന്ന മറ്റൊരു പ്രഭു ഒന്നാംതരം രണ്ട് നായാട്ടനായ്ക്കളേയും കൊടുത്തയച്ചു. ഈ മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റി കവിലനാഥൻ ഭരിക്കൽ നല്ല അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതിനാലാണത്രെ ഇവർ അവയെ കാഴ്ചയായി കൊടുത്തയച്ചത്. കവിലനാഥൻ നന്ദിപൂർവ്വം അവയെ സ്വീകരിക്കുകയും അവയ്ക്കു കിട്ടുന്ന വിലയിൽ ഇരുപതിരട്ടി വിലപിടിക്കുന്ന രത്നങ്ങൾ സമ്മാനമായി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

കറേക്കൂടി ഡെൽറ്റുള്ള ചില കള്ളന്മാർ കവിലനാഥന്റെ കൈവശമുള്ള ഒരൊ സാധനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രശംസിക്കും. അവർക്ക് അതിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അദ്ദേഹം ഒട്ടും മടിക്കാതെ അതൊക്കെ സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രഭു മന്ദിരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിലപിടിച്ച സാമാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു പരിഷ്കരിച്ച കള്ളന്മാർ ഇങ്ങിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ഭരിക്കൽ സാധുപ്രഭു താൻ പതിവായി സവാരിക്കുപയോഗിക്കുന്ന പ്രിയപ്പെട്ട കുതിരയെക്കൂടി മറ്റൊരാൾക്കു സമ്മാനിച്ചു.

ഓഷ്ഠരായ മുഖസ്തുതിക്കാർ മാത്രമേ കവിലനാഥന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്കുത്തിന്റെ ഗുണം അനുഭവിച്ചിരുന്നുള്ളൂ എന്നപറവാൻ പാടില്ല. ഭരിക്കൽ തന്റെ ഭൂതന്മാരിൽ ഒരുവൻ സാമാന്യം ധനികനായ രൊളുടെ പുത്രിയെ വിവാഹംചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്ക

യും അവൻ മുതലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് സ്ത്രീയുടെ അച്ഛൻ വിരോധം പറയും ചെയ്തപ്പോൾ കവിലനാഥൻ തന്റെ ഭ്രാന്തൻ ആവശ്യമുള്ളതേതാളും പണം കൊടുത്ത് കല്യാണം കഴിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുതലിൽ അധികഭാഗവും അനുഭവിച്ചിരുന്നത് കള്ളനാളും കപടമിത്രങ്ങളുമായിരുന്നു. അവർ ആ തരക്കാരാണെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞതുമില്ല. സ്നേഹിതന്മാരുടെ ഭാവം നടിച്ച് എപ്പോഴും കൊട്ടാരത്തിൽ വന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ട് അവർ വാസ്തവത്തിൽ സ്നേഹിതന്മാരും തന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളുമാണെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും, ഇത്ര അധികം സ്നേഹിതന്മാരുള്ളതുകൊണ്ട് താൻ വലിയ ഭാഗ്യവാൻതന്നെ എന്നു വിചാരിച്ച് കൃതായ്മനായി ഭാവികാലത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ കാലംകഴിക്കുകയും ചെയ്തു.

കുറേ കണക്കില്ലാതെ വാരികോരി ചിലവുചെയ്താൽ എത്ര വലിയ സമ്പന്നന്റെയും 'നെല്ലിപ്പടിപ്പോട്' കാണാതെ വരുന്നതല്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഈ പരമാർത്ഥം കവിലനാഥനോട് ആരു പറയും? സ്ത്രീപാഠകന്മാരായ വിരുന്നുകാർ ആ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുമോ? എന്നാൽ അവരുടെ സുഖഭോഗത്തിന്റെ അവസാനമായില്ലേ?

പ്രഭുവിന്റെ ഭണ്ഡാരകാര്യസ്ഥനായ പിശുനൻ ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി തന്റെ യജമാനനോട് സംസാരിക്കാൻ അഞ്ചാറു പ്രാവശ്യം ശ്രമിച്ചു. അപ്പോഴൊക്കെ അദ്ദേഹം "അതിനെപ്പറ്റി പിന്നെ സംസാരിക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞ് വേറെ വല്ല വിഷയത്തെയും പറ്റി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഒടുവിൽ വരവു വിലവിന്റെ കണ

ക്കെഴുതിയുണ്ടാക്കി പ്രഭുവിന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ച് "ഇതൊന്ന് മനസ്സിലാക്കി വായിച്ചുനോക്കണേ സ്വാമി!" എന്ന് ധാരയായി ഒഴുക്കുന്ന കണ്ണീരോടുകൂടി അപേക്ഷിച്ചിട്ടും മൗനമായില്ല. "അപത്തുവന്നു തലയിൽക്കരേറിയോൾ ശോഭിക്കയില്ലാത്ത സജ്ജനഭാഷിതം" എന്നുണ്ടല്ലോ. വലിയ സമ്പന്നന്മാർ പെട്ടെന്ന് ദരിദ്രന്മാരായിത്തീരുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെതന്നെയാണ്. അവരുടെ സ്ഥിതിക്ക് വലിയ മാറ്റം സംഭവിച്ചിരിക്കണമെന്ന് അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത് എളുപ്പമല്ല. കാര്യം അപകടത്തിൽ കലാശിക്കുമെന്ന് അവർക്കറിയാമെങ്കിലും അപകടം എത്രകണ്ടുണ്ടെന്നറിയുന്നത് കഴിയുന്നേടത്തോളം ത.മ.സി.ച്ചിട്ടു മതിയെന്നു വിചാരിച്ച് അപ്പർ അലസന്മാരായിരിക്കും. തന്റെ യജമാനന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ഭിചാർവലികളും തീരും കുടിയും പാടും കൂത്തും പൊടിപാറുന്ന സമയങ്ങളിലൊക്കെ സ്വാമിഭക്തനായ പിശുനൻ വല്ല വിജനസ്ഥലത്തു പോയി കവിണകിടന്ന് കരയുക പരിവായിരുന്നു.

കുറെ കാലംകൂടി ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. കാര്യം വലിയ അപകടത്തിലായി. കവിലനാഥന്റെ കണ്ണു തുറക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ള ഘട്ടത്തിലെത്തി. ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണമില്ല. ഒരു കാതമ്പോലുമില്ല. കിട്ടാനുള്ള മാർഗ്ഗവുമില്ല. "എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?" എന്നു പിശുനൻ ചോദിച്ചു. "ഭ്രസ്തത്തക്കളിൽ ചിലർ വില്ലാം" എന്നു കവിലനാഥൻ പറഞ്ഞു. വസ്തുക്കളൊക്കെ പണയത്തിലാണെന്നും മുഴുവൻ ഹിറാൽ തന്നെ പണയസംഖ്യ കൊടുത്തു തീർത്താൽ ബാക്കിയുള്ളതുകൊണ്ട് ഉള്ള കടത്തിൽ പകുതി വിട്ടാൽതന്നെ ഞെരുങ്ങുമെന്നും, ഇതേ

സംഗതികളൊക്കെ ഉണർത്തിക്കാൻ താൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിച്ചുവെന്നും അപ്പോഴൊക്കെ സംസാരിക്കാൻ സമ്മതിക്കാതെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുവാൻണ്ടായതെന്നും പറഞ്ഞ് ചിത്രനൻ കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. കപിലനാഥൻ ആശയത്തോടുകൂടി “എന്ത്! എന്റെ വക സ്വത്തുക്കൾ കലിംഗരാജ്യത്തിന്റെ രേററുമുതൽ മറ്റൊരരേററവരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്നില്ല?” എന്നു ചോദിച്ചു.

ചിത്രനൻ: “പ്രഭാ! കലിംഗരാജ്യം എന്നതു പോയിട്ടുഭൂലോകം മുഴുവനായാൽ കൂടി അതിനെന്മറയ്ക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ കഴിയുന്ന മാതിരി കയ്യടക്കണമില്ലാതെ ചിലവുചെയ്യാൽ ഒരു ചക്രവർത്തിപോലും ദിഗ്വിജയം പ്രയാസമില്ല.”

മുതൽ മുഴുവൻ നശിച്ചത് തന്റെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി ചിലവു ചെയ്തിട്ടല്ലെന്നും സ്നേഹിതന്മാരെ സഹായിക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നും മുതൽമുഴുവൻ നശിച്ചുവെങ്കിലും അനവധി സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നും കപിലനാഥൻ സമാധാനിക്കുകയും തന്റെ പ്രിയഭൃതനെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇത്ര കാലം തന്റെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചവരും തന്നോടു പല സമ്മാനങ്ങളും വാങ്ങിയവരുമായ ധനികന്മാരോട് അത്രയും വശ്യം പണം കടം വാങ്ങാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ച് ചിത്രസേനന്റെയും, ചിത്രപ്രസാദന്റെയും, തന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് പണംകൊടുത്ത് സിവിൽ ജേലിൽനിന്ന് താൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരും പിന്നീടു വലിയ ധനവാനായിത്തീർന്നവരുമായ ചന്ദ്രസേനന്റെയും, വേദാ രണ്ടു മൂന്നാളുകളുടെ

യും അടുക്കലേക്ക് ആളെ അയച്ചു. ചന്ദ്രസേനനുവേണ്ടി താൻ കടവീട്ടിയ നൂറുപവൻ ആയാൾ മടക്കിത്തരണമെന്നും ശേഷമുള്ളവർ ഏതെങ്കിലും പവൻ കടത്തണമെന്നുമാണ് പറഞ്ഞയച്ചത്.

ആദ്യം ആൾ ചെന്നത് ചിത്രസേനന്റെ അടുക്കലാണ്. ആയാൾ തലമുടിവസ്ത്രം രാത്രി ഉറക്കത്തിൽ കപിലനാഥന്റെ മധ്യതരണമുള്ള പലഹാരങ്ങളേയും പാലപ്രഥമനേയും കുറിച്ച് സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്നു. ആൾ ചെന്നതു തന്നെ ഭക്ഷണത്തിന് ക്ഷണിക്കാനുണ്ടെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിച്ച് “എപ്പോഴാണ് വരേണ്ടത്?” എന്നു ചോദിച്ചു. കാര്യം പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ ആ ദാസ്യന്റെ മുഖഭാവം മാറി. കുറേനേരം ആലോചിച്ചശേഷം ഭൃത്യനൊപ്പിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “തന്റെ യജമാനന്റെ കാര്യം അപകടത്തിലാകുമെന്ന് എനിക്ക് മുൻപുതന്നെ അറിയാം. വാസ്തവം പറയണമെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഗുണഭോഷം പറയാനായിരുന്നു ഞാൻ അവിടെ വന്നിരുന്നത്. രാവിലെ ഭക്ഷണസമയത്ത് പറയാമെന്നു വിചാരിച്ച് അവിടെ പോവുകയും അപ്പോൾ താമസമില്ല. ഉച്ചയ്ക്കായാൽ സൗകര്യമുണ്ടാവുമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഭക്ഷണസമയത്തവിടെ എത്തും. അപ്പോഴും തരം കിട്ടാത്തതായാ അത്താഴവും അവിടെത്തന്നെ എന്നൊക്കും. ആൾത്തരക്കുകൊണ്ട് ഇതുവരെ ആ കാര്യം പറയാൻ സാധിച്ചില്ല. ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കിരിക്കാൻ ഭക്ഷണസമയത്തല്ലാതെ എനിക്കവിടെ വരാൻ സമയവുമില്ല. ഇങ്ങിനെ തുടങ്ങിട്ടു കുറെക്കാലമായി. എന്തുചെയ്യാം? കാലഭോഷംതന്നെ.”

ഇങ്ങിനെ കവിലനാഥന്റെ ഗൃഹത്തിൽ താൻ പതിവായി പോയിരുന്നതിന് ശുദ്ധകുളമായി ഒരു ഒഴികഴിവ് പാകയും തന്നെ കണ്ടില്ലെന്ന് കവിലനാഥനോടു പായാൻവേണ്ടി ഭൂതൃന് കയ്ക്കുലി കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ അവൻ അത് സ്വീകരിക്കാതെ അവിടെ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി.

ചിത്രപ്രസാദനെ കണ്ടതിന്റെ റാലവും മേപ്പടിതന്നെ. ഈ ഓട്ടൻ കവിലനാഥന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ശാപ്പാട്ടു തുടങ്ങിയശേഷം ഒരു വീപ്പുന്നിപോലെ തടിച്ചിരിക്കുന്നു. കവിലനാഥനോടു വാങ്ങിട്ടുള്ള സമ്മാനങ്ങൾക്കും കണക്കില്ല. അതൊക്കെ കണ്ണുനാരംകൊണ്ടു മാറിട്ട് ആയാർ ഭൂതൃനാടിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു : “തൽക്കാലം യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ ഞാൻ വളരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ഒരു നിലം വാങ്ങാൻവേണ്ടി കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന പണമാക്കെ ഇന്നലെ എടുക്കണ്ടിവന്നു. ഇത്ര നല്ലൊരു സ്നേഹിതനെ സഹായിക്കാൻ കഴിയാത്ത ഞാൻ നിർഭാഗ്യാൻ തന്നെ”.

മാന്യ വായനക്കാരെ! കപടമിത്രങ്ങളെ മാത്രം വിശ്വസിക്കരുതെ! കവിലനാഥൻ ചിത്രപ്രസാദനെ ഒരു മകനെപ്പോലെയാക്കി വിചാരിച്ചിരുന്നത്. ആയാർക്ക് വളരെ മോടിനോട്ടുടിയ ഒരു വന്നു പണിയാനും, വണ്ടിയും കുതിരയും വാങ്ങാനും വേറെ ചില വിശേഷിച്ചിലവുകൾക്കും സഹായിച്ചതിനുപുറമെ ആയാളുടെ വണ്ടിക്കാക്കും ഭൂതൃനാക്കും മാസപ്പടികൂടി കവിലനാഥൻ കൊടുത്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇത്ര ചെയ്തൊരു സംഖ്യ ഈ തിടുങ്ങിയ സമയത്ത് കടംകൊടുക്കാൻ ആ ദി

യ്യന്മാന്മാസ്സു വന്നില്ല. നിലം വാങ്ങി എന്നുപറഞ്ഞാൽ ശുദ്ധകുളമായിരുന്നു. കഷ്ടം! മനുഷ്യനോളം നന്ദികെടുത്താൽ ഇത്ര സാക്ഷിയിൽ മറ്റു പല്ലു ജീവിയുണ്ടോ!

കവിലനാഥൻ സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചു മാറ്റു പ്രാണികളും മേല്ലാഞ്ഞവിധത്തിൽ ഓരോ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞു ആളെ മടക്കു ശ്രമിച്ചതേ ഉള്ളൂ. തടവിൽനിന്ന് മോചിക്കപ്പെട്ട ചന്ദ്രസനൻകൂടിയായൊരു സഹായവും ചെയ്തില്ല. “അന്നു നൂറു പവൻ എറിക്കു തന്നതു കടമായിട്ടല്ല. സൗജന്യമായി തന്നതാണ്. വേറെ എത്ര ആളുകൾക്കുണ്ടിനെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്റെ കയ്യിൽ ഇപ്പോൾ ഒന്നുമില്ല” എന്ന് അവനും പറഞ്ഞുവെച്ചു.

ചുരുക്കിപ്പറയണമെന്നാൽ കവിലനാഥനെ എല്ലാവരും വെടിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പത്സമൃദ്ധിയിൽ അടുത്തുകൂടിയിരുന്നവരൊക്കെ ഭാരിഭ്രമേവതയുടെ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഒഴിച്ചുകളഞ്ഞു. മാങ്ങ തിന്നാൻ പിന്നെ മാവിന്റെ ചോട്ടിൽ ആര് പോവുക? കവിലനാഥന്റെ ആതിഥ്യമര്യാദയേയും കൗടന്യത്തേയും കുറിച്ചു പ്രശംസിച്ചിരുന്നവരെക്കൊക്കെ ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവിവേകത്തുപറ്റി ലജ്ജകൂടാതെ അധിഷ്ഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ പായുന്നതും കായ്മാണ്. കവിലനാഥൻ നിശ്ചയമായും അവിവേകം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്ര കൃതജ്ഞനായ വഞ്ചകനായ മനുഷ്യരെ സ്നേഹിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും തീവ്രപ്രാദുകയും സമ്മാനിക്കുകയും ചെയ്ത് അവിവേകമല്ലേ?

പ്രളമന്ദിരത്തിൽ പാട്ടും കളിയുമൊക്കെ അവസാനിച്ചു. വിരുന്നുകാരാകും ഇല്ലാതായി. കടക്കാരുടെ ഉപദ്രവം തുടങ്ങി.

മാംസം വില്ക്കുന്നവനും, അപ്പകാരനും, പാൽക്കാരനും, പാടി കക്കച്ചവടക്കാരും, രത്നച്ചാപാരികളും, ഉണ്ടികക്കച്ചവടക്കാരും എന്നുവേണ്ട പലരും വന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാനും ലഹളകൂട്ടാനും തുടങ്ങി. ഭൃത്യന്മാർ പലരും ബാക്കി മാസ്സി കൊടുക്കുന്നമെന്നു തിരക്കിത്തുടങ്ങി. പിശുനൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് അവരെയാകെ തല്ലാലം ഒരുവിധം സമാധാനപ്പെടുത്തി.

അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന കാലത്ത്, കപിലനാഥന്റെ മേൽ മുഴുവൻ നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അനവധി രത്നങ്ങളും സ്വർണവും അദ്ദേഹം സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു പ്രസ്താവം എങ്ങിനെയാ പറ്റത്തായി. ഒരു ദിവസം കപിലനാഥൻ ഒരു വിരുന്നുകൂടി കഴിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ച പ്രമാണികളായ പഴയ സ്നേഹിതന്മാരെക്കൊണ്ടു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഈ പ്രസ്താവം വാസ്തവമാണെന്നു തീർച്ചയായി. ക്ഷണം സീകരിക്കാൻ ആരും സംശയിച്ചില്ല. മുതലാക്കെ നശിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞതു തങ്ങളുടെ സ്നേഹം പലം പരീക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയായിരിക്കുമോ എന്നു ശങ്കിച്ച കൂട്ടക്കൊക്കെ വലിയ പരിഭ്രമമായി. ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരം ഭവ്യസമാധാനം ചെയ്യാത്തതിനെപ്പറ്റി അവർ പശ്ചാത്തപിക്കാൻ തുടങ്ങി. “പ്രിയസ്നേഹിതന്” ഒരു സഹായവും ചെയ്യാൻ തല്ലാലം സാധിക്കാതെ വന്നതിനെപ്പറ്റി ഓരോരുത്തർ ഓരോന്നു പറയാൻ തുടങ്ങി. “അതിനെപ്പറ്റി ഇനി ഒന്നും സംസാരിക്കണ്ടാ. ഞാനതൊക്കെ മാനിരിക്കുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞ് കപിലനാഥൻ അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തി. പതിവായി എത്തിച്ചേരാറുള്ള പ്രമാണികളൊക്കെ അന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിത്രസേനനും ചിത്രപ്രസാദനും ചന്ദ്രസേനനും ഒക്കെ ഫാജരുണ്ടാ

യിരുന്നു. മുമ്പു പല ഉപകാരങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാൾ നന്നു കഴങ്ങിയപ്പോൾ സ്വല്പമായ ഒരു സഹായം ആവശ്യപ്പെടുത്തുകൊണ്ടാൻ മനസ്സുവരാത്ത ഈ വക പ്രഭുക്കന്മാർ ഭക്ഷണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ ഉടനെ പുറപ്പെട്ടവരാണ് ഒട്ടും മടിയോ ലജ്ജയോ ഉണ്ടായില്ല.

കപിലനാഥൻ എല്ലാവരേയും ആദരവോടുകൂടി എന്തിനേറു വലിയൊരു വട്ടമേശയുടെ പുറം ഇരുത്തി. ഉടനെ ഭൃത്യന്മാർ വിശേഷപ്പെട്ട ഓരോ പിഞ്ഞാണം എല്ലാവരുടേയും മുമ്പിൽവെച്ചു. ആദ്യം ഒരു ചായയുടെ വട്ടമായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തനുകാർ വിചാരിച്ചു. പിഞ്ഞാണങ്ങൾ അടച്ചിട്ടാണ് വെച്ചിരുന്നതും. മുടിയുടെ ഇടയിൽകൂടി ആവി പോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ കൊതിയന്മാരായ വിരുന്നുകാരുടെ വായിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. കപിലനാഥൻ ഒരു സന്ദേശം കാണിച്ചപ്പോൾ ഭൃത്യന്മാർ വന്ന് പാഞ്ഞാണങ്ങളുടെ മുന്നിൽ നിൽക്കുകയും വിശേഷപുരസ്കാരമാണ് അപ്പോൾ കാണപ്പെടുത്തുന്നത് എല്ലാ പിഞ്ഞാണത്തിലും നിറച്ചു കാഞ്ഞെവള്ളമുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽനിന്ന് ആവിയും പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിന്റെ ആവശ്യം എന്തെന്നറിയാതെ വിരുന്നുകാർ പരുങ്ങുന്നതു കണ്ടിട്ടു കപിലനാഥൻ അവരെ നോക്കി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ഒരു വലിയ സമ്പന്നനായിരുന്ന കാലത്ത് അന്നത്തെ പട്ടാളം സമീപിച്ചു വിരുന്നുകൾ കഴിച്ചിരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. ഇത് ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു വിരുന്നാണ്. വെള്ളംപോലെ ഉറപ്പില്ലാത്ത ഹൃദയത്തോടും ആവിപോലെ ക്ഷണത്തിൽ ഇല്ലാതായോകുന്ന സ്നേഹത്തോടും

കൂടിയ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥക്കു പാറിയ വിരുന്നിന് ഇതുതന്നെയാണ്."

എല്ലാവരും ഇല്ലാതാകത്തോടും ലജ്ജയോടുംകൂടി പരസ്പരം നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ കവിലനാഥൻ ക്രോധാക്രാന്തനായി "ലജ്ജയില്ലാത്ത നായ്ക്കളെ! നക്കി കുടിക്കൂ. എന്തിനു മടിക്കുന്നു?" എന്നു പറഞ്ഞ് എഴുന്നീറ്റു. അവരുടെ പരിഭ്രമം തീരുനതിന്നുമുമ്പായി "നല്ലവണ്ണം തൃപ്തി വരുട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞു പിന്തൊണ്ടങ്ങളിലെ വെള്ളമൊക്കെ അവരുടെ മുഖത്തു തെന്താഴിച്ചു. അതിനിമിത്തം എഴുന്നീറ്റു കാട്ടം തുടങ്ങി. കവിലനാഥൻ പിന്നാലെ ഓടി "നിസ്സാരനായ എപ്പാളികളെ! നാണമില്ലാത്ത കഴിതകളെ!! മദ്യദിക്കാരായ മനുഷ്യരുടെ വേഷം കെട്ടിയ ദാഷ്ട്യഗങ്ങളെ!!! കടക്കിൻ പടിപ്പാത്ത" എന്നു പറഞ്ഞു പിന്തൊണ്ടങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ അവരെ എറിഞ്ഞാട്ടിക്കളഞ്ഞു. വിരുന്നുകാർ ഭയപ്പെട്ടു പരിഭ്രമിച്ചും ലജ്ജിച്ചും തൊപ്പിയും തലപ്പാവും വടിയും കുടയും ഉത്തരീയങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും ഒക്കെ വഴിയിലിട്ടു വാണുരുളു പല്ലുപിടഞ്ഞിപ്പോം ഈ ഭ്രാന്തൻ പ്രഭുവിന്റെ മുമ്പിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടാൽ മതി എന്നു വിചാരിച്ചു മരണപ്പാളിൽ പാഞ്ഞു. ഇതു കവിലനാഥന്റെ അവസാനത്തെ വാർത്തയായിരുന്നു.

ഈ വിരുന്നു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ അദ്ദേഹം കയം ഗരാജത്തേയും മനുഷ്യവർത്തേയും ഉപേക്ഷിച്ച് വനവാസത്തിനായി ഗമിച്ചു. പോകുമ്പോൾ, ഭാരോരാജ്യങ്ങളുടേയും ജനങ്ങളുടേയും ഉന്മൂലനാശം വരുത്തു നതായ യുദ്ധം, കൊള്ള, ദാരിദ്ര്യം പക്ഷുപ്രാധി മുതലായ അത്യാപത്തുകളെല്ലാം കലിംഗരാജ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നതെന്നു ആ രാജ്യവും അതിലെ ദാരുണരും

കും നാമാവശേഷമാവണമെന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടാണ് പോയത്. ഏറ്റവും ക്രൂരതയുള്ള കാട്ടുമൃഗങ്ങൾപോലും മനുഷ്യരേക്കാൾ ദയയുള്ളവയായെന്നാണ് അദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തി. താൻ ഒരു കാലത്ത് ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു എന്നുള്ള ഭാര്യ മേലാൽ ഉണ്ടാവരുതെന്നു വിചാരിച്ച് വസുങ്ങളാക്കെ അഴിച്ചു വലിച്ചെറിഞ്ഞു നഗ്നനായി, മലമുട്ടിൽ കുത്തിക്കുഴിച്ച് ഒരു ഗുഹയുണ്ടാക്കി, കായ്ക്കുകൾ ഭക്ഷിച്ചും കാട്ടാറിലേയും ഉറവുകളിലേയും വെള്ളം കുടിച്ചും ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ ആ ഗുഹയിൽ താമസിച്ചു. ആഹാരം അന്വേഷിച്ചു പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ വല്ല മനുഷ്യരെയും ദുരമകളാൽ ഭയപ്പെട്ടോടി അവർ പോകുന്നതുപരെ വല്ല നരിമടയിലോ മറ്റോ പോയി ഭക്ഷിക്കും. ഹാ! എന്നൊരു മാറ്റം കമ്പോരളുലനും ജഗൽപ്രസിദ്ധനും ആ ശ്രീതമാർക്ക് ഒരു കല്പവൃക്ഷവും ആയിരുന്ന കവിലനാഥപ്രഭു, മനുഷ്യരുടെ കൃതജ്ഞനിമിത്തം ദി. ൨൦൦൦൦൦൦ മാന്ദ്രവൈരിയുമായ ഒരു സത്വമായിത്തീർന്നു!

ഒരു ദിവസം കവിലനാഥൻ കാട്ടിൽ ഒരേടത്തു കിഴങ്ങിന്നുവേണ്ടി കിളികളുമ്പോൾ കയ്ക്കോട്ട് ഒരു ലോഹംകൊണ്ടുള്ള ചാത്രത്തിന്മേൽ തട്ടി. ചാത്രം എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അതു വിലപിടിച്ച് രത്നങ്ങളും സ്വർണ്ണനാണുങ്ങളും നിറച്ചുള്ള ഒരു ചെമ്പുചാത്രമേയ്. ശ്രേയസസ്ത്രങ്ങളുടെ ആത്മവും കൊള്ളയുടാഹാരം നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന അക്കാലത്തു പണക്കാർ ദേഹരക്ഷക്കായി ഭാരോദിക്കലേക്കോടിപ്പോകുമ്പോൾ അവരുടെ ധനം വല്ല വിജനസ്ഥലങ്ങളിലും നിക്ഷേപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചിലർ പഠിന്നെ മടങ്ങിവന്ന് അന്വേഷം. ചിലർ മടങ്ങിവരാൻ സാധി

ക്കയില്ല. ഏതായാലും കവിലനാഥന് ഈ നിഷേധം എടുത്തുപയോഗിക്കാമായിരുന്നു. അതെടുത്തുവെങ്കിൽ നശിച്ചു സ്വത്തു മുഴുവനും വീണ്ടെടുക്കാൻ പണ്ടത്തേക്കാൾ വലിയ പട്ടവിലിൽ എത്താനും അദ്ദേഹത്തിന്നു സാധിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു സുഖഭോഗത്തിൽ വിരക്തിയും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അസാമാന്യമായ അമിതപാസവും വെറുപ്പും വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിഷേധം ആകഴിയിൽതന്നെ വെച്ചു മൂടാൻ ആദ്യം വിചാരിച്ചു. വീണ്ടും ആലോചിച്ചതിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ കളവ്, കപച്ഛ്, കലപാതകം, കയ്ക്കളലി, കയോറം, ദ്രോഹം മുതലായ അക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ പണം വളരെ ഉപയോഗമുള്ളൊരു സാധനമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ തന്റെ ബലവൈരികളായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെക്കുറയെങ്കിലും നശിപ്പിക്കാൻ ഈ പണം ഉപയോഗിക്കാം എന്നൊച്ച് ആ കടമെടുത്തു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു. അന്നുതന്നെ ആ കാട്ടിൽകൂടി വലിയൊരു സൈന്യം കടന്നു പോകുന്ന കോലാഹലം കേട്ട് അടുത്തുചെന്നു. സൈന്യനാഥനോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അതു കന്തളരാജാവിന്റെ സൈന്യമാണെന്നും കലിംഗരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കാൻ പോകയാണെന്നും ബുദ്ധിയും ഗാംഭീര്യവും യുദ്ധപാടവവുമുള്ള കവിലനാഥൻ രാജ്യം വിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു എന്ന് ചാരന്മാർ പറഞ്ഞിഞ്ഞിട്ട് ഇപ്പോൾ ജയം ക്ഷണസാധ്യമാണെന്നു വിചാരിച്ച കന്തളേശൻ തക്കാനോക്കി ഒരു വലിയ സേനയോടുകൂടിതന്നെ അയച്ചതാണെന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. കവിലനാഥനു വലിയ സന്തോഷമായി. തന്റെ ഉദ്ദേശം സിദ്ധിക്ക് ഇതുതന്നെ തരം എന്നു വിചാ

രിച്ച് സൈന്യാധിപനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോയി തനിക്കു കിട്ടിയ നിഷേധകംകും ആയാളെ ഏല്പിച്ചിട്ടിങ്ങനെ പറഞ്ഞു:— കവിലനാഥൻ:— ഈ കടം നിറപ്പ് തനവും സ്വസ്ത്യവുമാണ്. കന്തളേശന്റെ യുദ്ധപ്പിലവിലേക്ക് ഇതു വലിയൊരു സഹായമായി രീഭുന്നതാണ്. ഇതുനിങ്ങൾക്കു തരുന്നതിന്നു പ്രതീക്ഷമേയിനിങ്ങൾ ഒന്നു മാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടുള്ളൂ. “കലിംഗരാജ്യത്തിലെ കൊട്ടാരങ്ങളും ഭവനങ്ങളും കോട്ടകളും കൊത്തളങ്ങളും ഒക്കെ തവിട്ടുപൊടിയാക്കിക്കളുകയും ആരാച്ചറിവാസികളെ കഴിയുന്നേടത്തോളം കൊന്നൊടുക്കുകയും ചെയ്യാൽ മതി. സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും കൂടി ബാക്കിവെക്കരുത്. കുട്ടികളെ ബാക്കി വെച്ചാൽ അവർ വലുതാവുമ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാരായി തീരും. സ്ത്രീകളെ ബാക്കി വെച്ചാൽ അവർ ഇനിയും ദുഷ്ടജനങ്ങളെ പ്രസവിക്കും.”

“അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്യും” എന്നു പറഞ്ഞു സൈന്യാധിപൻ നിഷേധകംകും വാങ്ങി കവിലനാഥനെ വന്ദിച്ച് അത്ഭുതസ്വാഹത്തോടുകൂടി തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ കലിംഗരാജ്യത്തിന്നു നേരെ നടത്തി.

കവിലനാഥൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം തന്റെ ഗുഹാദാമത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശപ്പു സൂത്രുന്നായ പശുനാണായിരുന്നു. താൻ യജമാനന്റെ നേരെ അളവറാ ഭക്തിയും കൃതജ്ഞതയുമുള്ള ആ സാധു പല ദിക്കിലും അനേകിച്ചു നടന്ന് ഭട്ടവിൽ അവിടെ വന്നു ചെന്നു. അന്ത്യാസാധാരണമായ പ്രാഭവവും ഗാംഭീര്യവുമുള്ള തന്റെ

സ്വാമിയുടെ താല്പാചികാവസ്ഥ കണ്ടപ്പോൾ പിശുനൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ട് ഒരു സ്തംഭംപോലെ കുറെ നേരം ഗുഹാഭവത്തു നിന്നു. ഒടുവിൽ, താൻ വല്ലതും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ എന്നു കണ്ണനീക്കുറുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചൊരിച്ചു.

കവിലനാഥൻ:— “നീയൊരു മനുഷ്യനോ മൃഗമോ? മനുഷ്യക്കു സ്നേഹവും ഉപകാരസ്മരണയുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ടു നീയൊരു മൃഗംതന്നെ. ആ ഒല്ലിൽ നീ കാണിക്കുന്നതു കപടഭക്തിയാണ്. നീന്റെ കണ്ണീർ നിശ്ചയമായും കള്ളക്കണ്ണിയാണ്.”

തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട സ്വാമിയുടെ പേരിലുള്ള അതിരഹ ഭക്തിയും സ്നേഹവുമാണ് തന്നെ അവിടെ എത്തിച്ചത് എന്നു പിശുനൻ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞപ്പോൾ കവിലനാഥൻ “കപടബുദ്ധിയല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെങ്കിലും ലോകത്തിലുണ്ട്” എന്ന് ഒരു വിധം സമ്മതിച്ചു. എന്നിട്ടും “നീന്റെ പ്രകൃതി നന്നെങ്കിലും ആകൃതിമനുഷ്യന്റേതുതന്നെയാകുകൊണ്ടു വെറുപ്പും അവിശ്വാസവും കൂടാതെ നീന്റെ മുമ്പത്തു റോക്കാനോ നീ പറയുന്ന വാക്കുകേൾക്കാനോ എന്നാൽ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടു ഇനി ഒരു നിമിഷംപേരും ഇവിടെ നില്ക്കൂണ്ടാ” എന്നു പറഞ്ഞ് അവനെ ഓടിക്കൊണ്ടു ചൊല്ലു. ആശ്ചര്യത്തോടും വ്യസനത്തോടുംകൂടി ആ സാധു മടങ്ങിപ്പോയി. ‘രാഗം ദോഷമായി പരിണമിച്ചാൽ ആതിനോളം ചീത്തയായ ഒരു വികാരം ലോകത്തിലില്ല’ എന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്ര വാസ്തവമാണ്.

പിശുനൻ പോയശേഷം കവിലനാഥനെ അന്വേഷിച്ചു. വേറെ ചിലരും ആ

വിടെ എത്തി. അത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പണ്ടത്തെ സ്നേഹിതന്മാരും വിരുന്നാകരുമായിരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ചിലരായിരുന്നു. കലിംഗരാജ്യത്തിലെ രാജാവിനു പ്രായം തികഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ രാജപ്രതിനിധികളായി രാജ്യകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചിരുന്നവർ ഇവരായിരുന്നു. കന്തളേശ്വരന്റെ പട കലിംഗരാജ്യത്തിൽ കടന്നു കൊള്ളു തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് ആ രാജ്യത്തിന്റെ കീഴ്തിസ്തംഭം കവിലനാഥനായിരുന്നു എന്ന് ഈ വക പ്രഭുക്കന്മാർ കണ്ടുവന്നത്. കവിലനാഥന്റെ ബുദ്ധിയും ഗാർഭീയവും യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വിസ്മരിക്കാൻ അവർ കഴിഞ്ഞില്ല. കവിലനാഥന് എത്രയെങ്കിലും ധനവും, സ്ഥാനമാനങ്ങളും, രാജപ്രതിനിധികളുടെ നേതൃത്വംകൂടിയും കൊടുപ്പിക്കുമെന്നും ദയചെയ്ത് ഈ ആപത്തുകാലത്തു മടങ്ങിവന്നു രാജ്യത്തെയും പ്രജകളെയും രക്ഷിക്കണമെന്നും അവർ വീണ്ടു കേണുപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ പ്രഭുത്വവും, ഭരണാധിപ്യവും, വീര്യവും, ശൗര്യവും, ഉൽക്കണ്ഠയും കഷ്ടതകളെയും ദിശാഭ്രമത്തിനെയും മനുഷ്യവൈരിയുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കവിലനാഥൻ പറഞ്ഞ ഉത്തരം ഇതാണ്: “കന്തളേശ്വരൻ കലിംഗരാജ്യം മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കണമെന്നുതന്നെയാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. അതിന്നു ഞാൻ യഥാശക്തി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിസ്സാരനായ നിങ്ങളുടെയൊക്കെ കഴിഞ്ഞിനേക്കാൾ കന്തളേശ്വരൻ വാളിനെയാണ് ഞാനിപ്പോൾ അധികം വിലവെക്കുന്നത്. വേണമെങ്കിൽ ഒരു ഉപകാരം മാത്രം ഞാൻ ചെയ്യും. കന്തളേശ്വരന്റെ കോപത്തിൽനിന്നും കൃത്യമായി നിന്നും രക്ഷപ്പെടാൻ ക

“മാറ്റം ഞാൻ കാട്ടിത്തരാം.” അന്തെന്നാണിത്? എന്നു പ്രഭുക്കന്മാർ ജയാശയോടു കൂടി ചോദിച്ചു.

കവിലനാഥൻ:—ഈ ഗുഹയുടെ സമീപം ഒരു വലിയ വൃക്ഷം നില്ക്കുന്നതു കണ്ടില്ലെ? അതിനേൽ നല്ല നീളവും ബലവുമുള്ള കൊമ്പുകൾ ധാരാളമുണ്ട്. കന്തളേശന്റെ വാളിനെ ഭേദമുള്ളവരൊക്കെ ഓരോ കഷണം കയറുകയായിരുന്നെന്ന് ഇങ്ങോട്ടു പോന്നുകൊള്ളട്ടെ.”

വെറുപ്പോടും ഹാസ്യത്തോടുംകൂടി കവിലനാഥൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു കേട്ടു ലജ്ജിച്ചു പ്രഭുക്കന്മാർ മടങ്ങിപ്പോയി. ക

ലിംഗരാജ്യം കന്തളേശൻ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കൊക്കാരം കഴിഞ്ഞിട്ട് അതു കാട്ടിൽ കൂടി ചിലർ കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു ഗുഹാദവാരം കല്പിതമെന്നും അതിന്റെ സമീപം താഴെ കണ്ടെന്നുവിധം ഒരു ശിലാരേഖ നിർമ്മിച്ചതായും കണ്ടു:—

“മനുഷ്യവൈരിയായ കവിലനാഥൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരെ വെറുക്കുകയും, മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവൻ മഹാമാരി പിടിപെട്ടു നശിക്കണമെന്നു പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി മരിക്കുകയും ചെയ്തു”.

വി. ഗോപാലമേനോൻ.

—*—

ഒരു പദീസപയവരം

പ്രബന്ധം.

ലക്ഷ്മീമാതിൻനറുംകുങ്കുമസുരളിലമാം
കൊങ്കതൻപുണ്യാചാളി—
മുഖ്യാഭോഗംജഗൽപ്പാലനനിരുന്നതക—
ഞ്ചോണ്ടുതൂക്കുൺവിലാസം
ഉൾക്കാമ്പിൽക്കണ്ടുപാസേസജലജലധര—
ശ്രേണിനാണെന്നകാന്തി—
പ്രക്ഷോഭംനിത്യമായകമലഭവമരേ—
ന്ദ്രാദിവന്ദ്യമുകുന്ദം. 1
ഗാഢാനന്ദസ്വരൂപംനരകവിജയിനം
ചിന്തയംമദ്ധ്യനാഡീ—
വാടീമധ്യേവമുഷ്ടേണുകിലവിടെനടേ
മുന്ധിലാണുണ്ടുവേണ്ടു
പാടേവഞ്ചേന്ദ്രിയാണാമുടനൊരുമവരേ—
ണ്മതമാചേതനായാം (മാ
പ്രെസ്ഥാനാംപാണ്ഡവനാമമിതരുചിയ
പണ്ടുപാഞ്ചാലജായാം. 2

ധാത്രിശീവ്യാണവേഷംതടവിവിലസിതാ
വിശപലോകാവതാരം—
സ്ഫുത്തിംചേഷ്ടംബകമുപേസനമുദിതമ
ദേവസംഭാഷ്യമാനാം (ഹീ
നേത്രാനന്ദജനാനാദിവസമനുലഭ്യ—
ത്തേകചക്രപ്രദേശേ
മാത്രാസാകംസുഖേനവ്യദ്യതസുചിരം
പാണ്ഡവസ്നേഹിവാസം. 3
കാലേതത്രബലാലറിഞ്ഞുപഥികൻ
കാണണമെന്നുതൃകാം
പാഞ്ചാലീമഹിതസ്വയംവരമഹാ—
കല്യാണകോലാഹലം
വേലാതീതഗുണോജ്ജ്വലാഗുഹപതിം
ഭൂദേവമാമന്ത്രതം
ചേലേന്ദ്രംധരണീസുരേഷസഫിതാ
നിശ്ചക്രമുപാണ്ഡവാം. 4

ഭദ്രവാവലിയോടു കൂടി വഴിപേൽ
നിർത്തുമാത്രാസമം
വീതാശങ്കമീവിസൃതപരമം -
സ്സംഭാരമോജ്ജ്വലം
സ്വാതന്ത്ര്യേണകടന്നുകെട്ടിനി -
സ്സെപരംനടന്നീടിനാർ
മോദംപൂണ്ടഥയജ്ഞസേനനഗരീം
നോക്കിപ്രതൃപ്തംസ്വപാദം. 5
ചൊല്ലാവതല്ലയിസഖേ! ഘനമോദമുദാ -
മുപ്പാസയന്തനസിവിശപജ്ജ്വലംവിശേഷാൽ
കല്യാണലോഷസമുപകൃതമവിസൃതശ്രീ -
ഹല്ലോഹലംദ്രുപദരജപുരേതദാനീം. 6
പൊന്നിൽപതമങ്ങൾനീളപ്പതുരയൊടുവി -
ഞ്ഞൊക്കുന്നിന്നംബമാനേ (വി)
മിന്നംപോലേ വിളിങ്ങുംനഗരവരരധു -
വക്ത്രമാലാഭിരമം
എണ്ണകോലാതസൗധോൽക്കരമഭിനവ
താംശുസന്ദീപ്തമുഖൈ - (ര)
ജനമ്രാഭോഗമയ്യോ! പ്രതിഭിശി ദദൃശേ
ഭംഗിയിൽത്തീർന്നാഴരാനേ.
ചിനപ്പട്ടാംബരംകൊണ്ടുചരചിതവിതാ -
നേഷ്യ തുക്കിക്കിടക്കും
നാനാരത്നാവലിമാലകളിൽനിറമുലാ -
വുന്നകാന്താതദാനീം
താനേദികചക്രമൊക്കപ്പരികലിതമഹേ -
ന്ദ്രായുധസ്തോമമയ്യോ!
കാണാത്തതദാനീംകുമരമിവകഥയേ
മുഖ്യകല്യാണലോഷം?
പ്രതിനവപനിനീരൊലാത്തലക്കും
ഘൃണരസേനതളിച്ചുരാജധാനീം
ചിതമൊടുമഴുകിച്ചമച്ചണിഞ്ഞാർ
മധുരതരംതരളാക്ഷിമാർതദാനീം.
നല്ലാവാടവിരിച്ചുമേദിനിതലേ
മേളംവളത്തിടിനാർ
കുറ്റുരത്തിമിയിട്ടുദീപകലികാ -

ജാലംകൊള്ളുത്തിടിനാർ,
കുളിച്ചാർനിരവേതദാനിപാ -
ച്ചാതുതുറപ്പുകഴ്ത്തവത -
ല്ലാപാകേരമമിതസ്വായംവരമഹാ -
കോലാഹലംസ്വംബരം.
ലോലംബാവലിലോഭനീയമധുധാ -
രാംചാരുപൂർണ്ണരീം
ലോലംപൂർണ്ണഗുണാനപിതാംദ്രുപദജാം
ലാലധുനിബലോദ്യമാഃ
മേളംപൂണ്ടൊരുമിച്ചുനീളയിളകി
ഭൂതാനനാകാശിതാ
നാലംഭാവിധിച്ചു ദൃശിയിച്ചപ്പോൾ
നാനന്ദപാധീശപരം
അയത സിതശിഖിപിഞ്ചേര
നവമേഘശ്രാമളോമഹാതേജാഃ
യദഭിസ്സഹസമഭിയയൗ
ശ്രീകൃഷ്ണാവർണ്ണവംശസീമന്തഃ.
തൽക്കാലേപാഞ്ചലവാരതരമിനിയകലാ -
ലാലയേവമുവിശ്വൈ -
രൊക്കത്തക്കത്തദാചെന്നവിചഞ്ചനംഖടാ -
പുരിതേഗോപുരാണേ
അഗ്രേതലസ്സമാർദ്ദാദ്രുപദപുരമകം
പുക്കുനിമ്മായരമ്യം
മുഖ്യാനാംഭൂസുരാണാംനടുവില്പടനിരു -
ന്നീടിനാർഗുഹഗുഹം.
ഗദ്യം—ശിവശിവ പാവാനർ പണി
പെടുവൊന്നിതുപാഞ്ചാലസുതാകല്യാണേ
ത്സവകലവിവിശേഷാൻ. ദ്രുപദപുരവരക
ല്യാണോത്സവമുണ്ടെന്നതുകേട്ടിളകിവരുന്ന
ജനങ്ങളോടൊക്കെയുംപുക്കുവിടെഗോപുര
വീഥിയിലരയർ പെരുന്നെരുവോടനന്ത
നരേന്ദ്ര നാരിഹവാനിലെന്നും ഭൂതന്മാരെ
ദ്രുപദനയച്ച നാലഞ്ചാരുദിനസ്വേലുംപോ
ലെകിലാർല്ലോവാദ്യനിനാദം പോകുമതി
നേലേറികൊണ്ടാലോക്കുകൊണ്ടാൻവരവുവി
ശേഷം വന്നുചേരിശപരനാരവനെങ്ങു സം

ഭൂമിയായ്ക്കു പൊറുക്കു നിമേഷം മണ്ണാമനി
 ന്നു തകർന്നിട്ടേതും കേൾക്കരുതല്ലോ വര
 വിൻപോഴും കാണുക വലർത്തായ പൊടി
 ധൂളിച്ചതു കാമമുത്രംഗമപനിതമിതല്ലോ
 കാണ്മാനകമ്പടിമേളനീളെ പ്പെരികുഴപ്പ
 തൊന്നിത്തുലനതെന്തും കനകമണ്ണി
 ന്നെ കലീന്ദ്രനാഭമൊരുവകനിരവേ വ
 നമരൂപിചിത്രം കുതിരപ്പടകൾ കുതിക്കു
 ന്നതു കാണലനടുവിൽത്തിരമാലകണക്കെ
 ചവുളമിളകിപ്പാടുന്നതുകാൺ ചമയന്ന
 നിതു സമരഭടാനാം ദൂരമൊന്നാരു പരി
 ഷയതെല്ലോ ചാമരനിരയത നിവിരുന്ന
 കാണതിനേക്കാളിതുപടയെഴുറ്റും മൊറ
 കണകിലതെല്ലോ വന്നു കൊററക്കടകൾ
 നിവർന്നതുകൊണ്ടേ കോലാഹലമുണ്ടതി
 ന്നവിശേഷാൽ കൊള്ളാനഗരിയിലിപ്പട
 യൊക്കെ ശ്വരീഭവനമിളകിവരുമ്പോലേ കാ
 ണ് പിന്നാലെയും പിന്നാലെയുമിതല്ലോമ
 റൊന്നങ്ങത്തങ്ങളതരപടവന്നു മതിമതി
 സംഖ്യ കഴിഞ്ഞു വരവിതുസകലദിഗ
 ണ്ണാൽ നല്ലൊ ചിലനരപതിമാക്കേ വ
 ല്ലുകേറിയെന്നതുമ്മാ തണ്ടിനലേ ചില
 തവെന്നു കണ്ടാൽവേഷമെന്തു മനോ
 ഹ്നം തേർമേലേറിയവെന്നതു കാൺ ചി
 ലർ മേന്മകലൻ ഗജങ്ങളിലന്ത്യ കാൺ
 ചില മംഗിക്കോപ്പകളിയും പാഞ്ചാലീന്ദ്ര
 ഭയഭ്രമുകമിപ്പൊല്ലാച്ചാഞ്ചികൾ കാഞ്ച
 നമാലമണിക്കണ്ണാടികൾ താംബൂലപ്പണി
 ത്തെപ്പെട്ടികൾ വിസദിച്ചുടറികൾ കൂത്ത
 കോൽചില പിച്ചാക്കത്തികളിത്തരമെന്തു
 മനോഹരവസ്തു കടംബം പരിജനപംണി
 യൂതം കാൺനിരവേ ഹരഹരപാത്താലാ
 ഡംബരമിതു വെൺകൊററക്കടകൊണ്ടോ
 തിർത്തു പകജഭവനിതു ഗഗനമശേഷം
 വെഞ്ചാമരനിരകൊണ്ടാശിവശിവ സ
 ഘ്വാരോ ചിതവീഥികളെല്ലാം പൊടികൊ

ഞോ ബത ഭവനകടാഹം വിന്യുമവി
 ലംഭ്യവൻ പാത്താൽ ഇതുമതമ്മലഴച്ചുപ
 നത്തുവിലോളിതവിത്തം കയ്യുകോട്ടുവി
 ടിച്ചു നടന്നീടും ചില കാഴ്ചക്കാർക്കു മ
 ഹാജനയോഷം കര ചന്ദ്ര ഭാഗേ കല്യാ
 നോത്സവസന്തോഷഭ്രമ കലവിലകലന്ന
 ണവേലം ചമയക്കോപ്പുബാതമൊരുകിന്യ
 മങ്ങോടിങ്ങോടനിശമുഴന്നും തരുണരോ
 ടൊഴക്കുവഴക്കുപാത്തും തരമല്ലാതവിഭ്ര
 ണമെന്നും ഞാനോപോകനീലിതിനെ
 ന്നും കളമരപ്പുതുക്കൊണ്ടാവെണ്ണനിച്ഛി
 ടികത്തിക്കേതും പോകാ കാഴ്ചക്കാർക്കുശേ
 ഷംപോയാർ നാശമിതൊന്നമൊഴക്ക
 വിളയാട്ടമിതെന്നും രാജവരാണാം വരവു
 തുടങ്ങി നാശമിതൊന്നമൊരുങ്ങിലെന്നും
 ഗോപുരനീക്കേ കേളതു പടവരം മാതർ ച
 മഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടാർപോൽ മതിമതിയെ
 ല്ലാം ചിന്നെച്ചുമയം മമതകമാടത്തിന്മേ
 ലോ നാം മണിലേവേ! ബത വന്നായോ
 നീകവലയമാലേ! കരിയിട്ടിലേ സത്രംകൈ
 ണ്ടു മറന്നെങ്ങാനോ മണിമഞ്ജീരമിതെ
 തൊരു കാല്ക്കോ മരതകലേവേ! കുഞ്ചിമ
 റന്നാ ചെമ്പത്തിച്ചാറിട്ടിലേയ്ക്കും സഭ്രമ
 മായാലൊന്നും വല്ലേൻ കണ്ണാഭരണമിതെ
 ന്നണിയാഞ്ഞു കണ്ണെഴുതില വലത്തോ
 യോ ചമയംകൊണ്ടോ പാവകിളേ! ഞാൻ
 കാണുന്ന ചില വരവുവിശേഷം മുന്നിൽ
 വരുന്നതു കണ്ടായോനീ മന്നവർമടിയതു
 ശിശുവാലൻപോൽ മഗധനരേന്ദ്രനകം
 പുകാൻപോൽ വെരികവിദഗ്ദ്ധൻപോല
 വനധൂനാ മേളമിയന്നൊരു യാത്രയന്താർ
 പോൽ മാളവനവനോ മാരുതമാനൻ കേ
 സലഭൂമിപനങ്ങത വന്തു കോലാമലമുണ്ട
 തിനുവിശേഷാൽ കേരളരാജനിന്ദല്ലോ

വന്നു കേൾക്കാകുന്നു ലോഷമ്മിതെ മിഥി
ലമമീപതിവരവിതു കാൺ നീ മിതേമീതേ
പടാമവീരവം കൌരവന്ദ്രപതികൾ വ
ന്നീപാതം പാപമിതാസ്സം ദൈവവിരോ
ധം നിശ്ചയമെപ്പൊഴുമുള്ളനനെന്നേ നേ
ന്നുവളന്നൊരു പെണ്ണിവളല്ലോ ഭാഗ്യമി
തിന്നു നമുക്കില്ലല്ലോ തെളിവിനൊടിത്തം
കുതിവന പറയുവോഷം കൊണ്ടുവിശിഷ്ട
മിതെങ്ങൊരു ഭാഗം സമ്മതമിളകി മരോ
സ്സവിവേദിദൃഷ്ടാ ലോലമശേഷദിഗന്താ
ൽ വന്നുമതിന്നൊരു പരിതൃപ്താശയമധി
രംഗം പോയിപ്പുകുതുമിതുമഴകിലഴച്ചുപാ
ഞ്ഞൊരോരോ നരപാലന്മാരെക്കണ്ടും കണ്ടാ
ൽ നല്ലനിവർബ്ബലവാനഭിജ്ഞംകൊണ്ടു
വന്നെന്നൊരുദാനപട്ടതപമവന്നെന്നും ചി
ല ലോഷമുടക്കും ഭൂസുരവിലസിതമൊരു
ഭാഗാനെ രംഗേ വരസംഭാരമൊരുക്കിയു
മന്വേദിടിന പൂമ്പട്ടാൽ പല പണിനിറമി
ട്ടു വർത്തനിച്ചിടയിട മണിമുകൾക്കൾ പ
തിച്ചണിമാലകൾ ചേർത്തോരോതരമിത്യാ
സത്രംപൂജനടക്കുമൊത്യാഞ്ചിതമൊരു ഭാ
ഗാനെ മണിരംഗേവരമംഗലസംഭാരങ്ങ
ളൊരുക്കിയുമന്വേദിടിനപൂമ്പട്ടാൽ പല
പണിനിറമിട്ടുവിതാനിച്ഛിടയിട മാറ്റുകി
ന്മാർ മൌരജികന്മാർ മാറ്റംഗികരും വൈ

ണികരിതവിയ വൈണവികന്മാർ പാപര
മരശ്ശമൊരമ്മാനക ഉന്നകലാകശലന്മാരും
പാടുന്നവരുടനാട്ടുന്നവരും തിരിക്കെതരിച്ചു
തടിയംകയ്യാടിയുന്ന കാലൊടിയുന്ന ത
ലമുടിവിട്ടുവിൻ പുടവപൊളിഞ്ഞു മുണ്ടിത
ഴിഞ്ഞതുകണ്ടിലെന്നും തൊപ്പികളുള്ളത
മൊപ്പംപോയി കപ്പായത്തിനു ശിപ്പം മാ
ഞ്ഞു പൊക്കിളുട്ട മന്വിൽനടന്നു തിക്കാ
യ്ക്കെന്നും തിക്കട്ടെന്നും ശിവശിവയെന്നും
പോപോയെന്നും പോകട്ടെന്നും തിക്കന്
വരത്തച്ചുമൊഴിച്ചുംചുരക്കോൽകൊണ്ടോ
ങ്ങിയുമിയിടയുടുംപാടും ചാടുന്നവരുംപ്ര
തിമുഹൂരിടകലരുന്ന മരാധംബരകലവി
യിലാഭരണങ്ങൾ മുറിക്കുന്നതരിച്ചും മൈ
മേൽക്കുകമപൊടിപ്പിച്ചും പെരരസൈ
ണചിലമ്പൊലികൊണ്ടും വാദ്യഗണഭാ
നിമാരാലികൊണ്ടുംലോഷമിയുന്നതിമാ
ത്രംമെത്തും പുരാരതാസ്ഥവലോഷം
പോലെ ജലനിധിമഥനപ്രൗഢിമപോ
ലെ പ്രളയമഹാജലമിളകിനപോലെ സ
മ്മോഹത്തിനു ജന്മാലയമാനന്ദത്തിനുകളി
നിലയന മാശ്വര്യത്തിനൊരാകരമായ്നി
റവാഴ്ത്തുമൊരുസ്വപകോലാഹലമിതു പറകി
ലസാദ്ധ്യം.

(തുടരും)

—o—o—o—

പ്രിയംവദയും അനസൂയയും*

സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിലെ രണ്ടു തപ
സ്വിനികൾ നമ്മുടെ മനസ്സാകുന്ന ക്ഷേത്ര
ത്തിൽ പണ്ണിശാല കെട്ടി പാതുവരുന്ത
ണ്ട്. അവരുടെ പേര് 'പ്രിയംവദ' എ

ന്നും 'അനസൂയ' എന്നും ആകുന്നു. ശകുന്ത
ളു ഭർത്തൃഹൃദത്തിലേയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ അ
വർ വഴിയ്ക്കു വെച്ച യാത്രപറഞ്ഞു കര
ഞ്ഞു പിരിഞ്ഞതായി നമ്മൾ കണ്ടുവല്ലോ

* ഖാജു രവീന്ദ്രനാഥാശോകന്റെ ഒരുപന്ത്യാസത്തിൽ നിന്നെടുത്തത്.

അതിനു ശേഷം ഒരിക്കലും അവർ നാടകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, വളരെക്കാലമായി നമ്മുടെ മനസ്സിൽത്തന്നെ താമസിച്ചു വരികയാണ്.

കാവ്യങ്ങളിലുള്ള എല്ലാ പാത്രങ്ങൾക്കും അവകാശവും അധികാരവും സമമായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നു സമ്മതം. എന്നാൽ, കവിനാട്ടുനായ കവി തന്റെ നായികനായ കന്യായെ ഗൗരവപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ചില ഭംഗിയുള്ള പ്രതിമകൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കി അവയെ ദയയില്ലാതെ വലിച്ചെറിയുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ശുണ്ണിക്കാരായ മുനിശിഷ്യന്മാരും മനസ്സമന്തി വിലാപിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ ഗൗരവമിയും, രാജധാനിയിൽനിന്നു മടങ്ങി ആശ്രമത്തിൽച്ചെന്നു രാജസഭയിലുണ്ടായ വത്തമാനം പാഞ്ഞപ്പോൾ, ശകുന്തളയുടെ വിവരമറിയുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന അവളുടെ “ഇഷ്ടതോഴികൾക്കു”ണ്ടായ മനോവ്യഥയെപ്പറ്റി പറയുന്നതു മൂലനാടകത്തിന് അനാവശ്യംതന്നെ ആയിരിക്കും. പക്ഷെ, ആ ഭാഗം വിട്ടുകളയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ആ ഇഷ്ടതോഴികളുടെ അനിവചനീയമായ മനോവേദന അപ്പമങ്കിലും ശമിക്കുമോ? ആ വിഷയത്തിൽ കവി ഒരു ശ്ലോകമെങ്കിലും എഴുതിയിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഒരു വാക്കുപോലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവരുടെ ആ മാനാവേദന നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കിടന്നു തിരിയുന്നില്ലയോ?

കാവ്യം എന്നതു വളമണിപോലെ കവിനാണ്. പ്രിയംവദയും അനസൂയയും ശകുന്തളയ്ക്കു ആരാധിക്കുന്നുവെന്നു വിചാരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ ആ കവിനദിവസമയത്ത് അവരെ ഒരു വിധത്തിലും അടുപ്പിക്കാത്തത് എന്തു ന്യായ

മാണ്? ഇത് വല്ലാത്ത കഠിനപ്രവൃത്തിയല്ലേ?

പാണ്ഡവത്തിൽ ഈ രണ്ടുലാവണ്യപ്രതിമകൾ ശകുന്തളയെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതും, അവളുടെ സുചിന്താനും സൗന്ദര്യത്തിനും ഗൗരവത്തിനും ഉൽകണ്ഠയോടുകൂടിയൊരു മാത്രമാണ്. ആ മൂന്നുപേരുംകൂടി വൃക്കുങ്ങൾ നന്നല്ലാത്തതുകൊണ്ടു കൂടി, അക്കാലത്തിൽ പുഷ്പിച്ച വനജ്യോത്സ്നയുടെ അടുത്ത് ഒത്തുകൂടിയ സമയത്ത് ദുഷ്ടനെന്നു മാത്രമല്ലാ ശകുന്തളയുടെ പേരിൽ പ്രീതിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യൗവനവിലാസങ്ങൾക്കുരുപമായ നേരംപോക്കുകൾ പറഞ്ഞ് ശകുന്തളയുടെ അപ്പോഴത്തെ ഭാവത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കിയിരുന്നത് ഈ രണ്ടു തോഴിമാരല്ലാതെ മറ്റാരായിരുന്നു? ശകുന്തള എന്ന പാത്രം മൂന്നംശങ്ങൾ കൂടിയതാണ്. അതിൽ രണ്ടംശങ്ങൾ ഈ രണ്ടു തോഴിമാരാകുന്നു. അതിലുംവിശേഷിച്ച്, ശകുന്തളയേക്കാൾ അധികം വലിയ അംശങ്ങൾ അവരാരും. അതുകൊണ്ടാണ് ശകുന്തളയുടെ പ്രേമസല്ലാപങ്ങളെല്ലാം അവർതന്നെ നിറുപ്പിച്ചത്. മൂന്നാമങ്കത്തിൽ നിസ്സഹായയായ ശകുന്തളയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ പ്രണയപാരവശ്യത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതിൽ, കവിതീരെ ബലഹീനനെന്നു പോലെ ഗൗരവമിയെക്കൊണ്ടുവന്നു ഒരുവിധം തൃപ്തിപ്പെട്ടു. കവിയുടെ ഈ ക്ലേശത്തിന്നു കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. ശകുന്തളയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട തോഴിമാർ അപ്പോൾ അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു. ഞെട്ടാറുവീണ നദുമലരിൽ ചുടേറിയ സൂര്യകിരണങ്ങൾ തട്ടുന്നതു തീരെ ദുസ്സഹമാകുന്നു. ഞെട്ടിന്റെയും തളിരുകളുടെയും അന്തരാളത്തിൽകൂടിയാണെങ്കിലേ സൂര്യരശ്മിയുടെ സമ്പ

കും പുഷ്പത്തിന്നു ശോഭാവഹമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. നാടകത്തിന്റെ. ആ ഘട്ടങ്ങളിൽ സഖിമാരോടുള്ള വേർപാടനിമിത്തം ശകുന്തള തീരെ അനാപൃത എന്നുപോലെയിരിക്കുന്നു. കാണികളുടെ കണ്ണുകൾക്ക് ആ സ്ഥിതി കാണുമ്പോൾ എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു സങ്കോചം ജനിക്കുന്നു. ആയുരായ. ഗൌതമി പെട്ടെന്നു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വായനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ശാന്തരസമാണ് ഉണ്ടാവുന്നത്.

രാജസഭയിൽവെച്ച് ശകുന്തളയെ തിരിച്ചറിയാതിരുന്നതിന്നു മുഖ്യകാരണം ശകുന്തളയുടെകൂടെ പ്രിയംവദയും അനസൂയയും ഇല്ലാതിരുന്നതാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. തപസ്വിനിയായ ശകുന്തളയെ തപോവനത്തിൽനിന്നു പുറമെ ഒറ്റയ്ക്കുവെട്ടുകണ്ടപ്പോൾ രാജാവിന്നു പ്രത്യഭിജ്ഞയുണ്ടായില്ലെന്നുള്ളത് തീരെ അസംഭാവ്യമല്ല.

ശകുന്തള യാത്രപറഞ്ഞു ഭർതൃഗൃഹത്തിലേയ്ക്കുപോയതിന്നുശേഷം, അവളുടെ ശൈശവസഖികളായ പ്രിയംവദയും അനസൂയയും, യുവമായ ആ തപോവനത്തിൽ സഖീവിയോഗം മാത്രമേ ദിവകാരണമായിരുന്നുള്ളൂ. സഖീവിയോഗമല്ലാതെ മറ്റൊരു മാറാവും തപോവനത്തിനു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവർക്കു സുപ്തവും ദിവകാരണമായിരുന്നു. ഹ! അവരെല്ലാ ജ്ഞാനഫലത്തെ അനുഭവിച്ചവർ. അജ്ഞാതമായ തത്ത്വത്തെക്കൂടി അറിഞ്ഞതും അവരല്ലയോ!! കവി കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നായികയുടെ ചാരിത്രപാഠമല്ലാ, തങ്ങളുടെ 'ഉറ തോഴി'യുടെ ഹൃദയരീതിമത്തിൽ ആഴമായി ഇറങ്ങിയതുകൊണ്ടാണ് ഇതിന്നുകാരണം. എടുത്തുടയ്ക്കു ഉപ

വനവൃക്ഷങ്ങളെ നനയ്ക്കുന്ന പതിവ് മേലിൽ അവർ വിസ്മയിച്ചേയ്ക്കുമോ? വല്ല ഉണങ്ങിയ എലകളുടെയും ശബ്ദംകേട്ടിട്ടും അവർ ആ അശോകമല്പ്രവർത്തിയായ അതിഥിയുടെ ആഗമത്തെ അനുസ്മരിക്കാതിരിക്കുമോ? തപോവനത്തിലെ ആ മാൻകിടാങ്ങൾക്കു മേലാലും അനുണ്ടായിരുന്ന വിസ്മയങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?

ആ തപോവനത്തിൽ ചെന്നു നമുക്കിപ്പോൾ പ്രിയംവദയുടെയും അനസൂയയുടെയും വർത്തമാനമെന്തെന്ന് ഒന്നുനോക്കുക. അവർ കവികല്പിതങ്ങളായ വെറും പ്രതിനിധൈഃകളായിരിക്കുമോ? ഇല്ല; അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അവർ ശകുന്തളയോടൊന്നിച്ചുതന്നെ അനുവർത്തിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ജീവനുള്ളവർ തന്നെയാണവരെന്നു വിശ്വസിക്കാം. അതുപോലെതന്നെ അവർക്കു ശരീരവും ഉണ്ടുപക്ഷെ ആ ശരീരത്തിന്നു കാവ്യത്തിന്റെ പുറത്തും, നാടകത്തിന്റെ അണിയറയിലുതിർന്നിട്ടുമാത്രമേ വളരവാനിടയായിട്ടുള്ളൂ. അതിവിനമമായ മരവിരിക്കാണെങ്കിലും ശകുന്തളയുടെ കചങ്ങളെ വലുതാക്കുന്ന യൗവനത്തെ കെട്ടിനിർത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. അപ്പോഴത്തെ അവരുടെ സാക്ഷ്യമായ മനസ്സിത്തത്തിനേൽ, പുതുദശയുടെ ആരംഭത്തിൽ ആകാശദേശത്തു കാർമ്മേഘമെന്നപോലെ ബാഷ്പകല്പനമായ ഒരു ഹായാണ് ഇന്നു പതിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ അനന്യമാനസമായി ശകുന്തളയെത്തന്നെ വിചാരിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന അവരുടെ തപോവനത്തിൽനിന്നു കാരോടിവസവും പൂജാഹാരമായ പല അതിഥികളും സൽക്കാരം ലഭിക്കാതെ മടങ്ങിപ്പോകയാണ്. അതുകൊണ്ടു നമുക്കും മടങ്ങുകതന്നെ

കെ. വി. എം.

ഞങ്ങളുടെ വായനശാല

ഫ. ചെറുശ്ശേരിഭാരതം

പുസ്തകത്തിന്റെ കൈകയ്യകളെ നാം കാണവന്നാകാണല്ലോ. ഗ്രന്ഥസമൃദ്ധ്യയും പുസ്തകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടാവുന്നതാണ്. നിലവു, പാമ്പും, പണ്ടും, പാത്രവും, എന്നു വേണ്ട എളുപ്പനവയും എളുപ്പത്തവയുമായ താഴെത്തുല്പാദനം മിക്കവാറുമുണ്ടാണിതും അന്യായിനപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു കാരണവന്നാകു വിമോശിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ, പെരുമാറ്റംകൊണ്ട് ആക്കത്തക്കത്തിന്ന് അങ്ങനെയും വ്യത്യസ്തം വരാത്തതായ ഏറ്റിപ്പെട്ട കിടക്കുന്ന പഴയ അക്ഷരസ്വത്തുക്കളെ ഇളുപ്പർ കഴുത്തുത്താലും പകത്തു കാണിക്കുക പതിവില്ല. കാരകിടക്കത്തു പെട്ടിടങ്ങളിൽ കത്തിനിറച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ സരസ്വതീപൂജ പ്രമാണിച്ച് ആദിത്യനെക്കൂടുക പതിവുണ്ടെങ്കിലും, അതും സമർപ്പിച്ചു വെച്ചു ചെയ്യാറുള്ളു. പെട്ടി തുറക്കുമ്പോഴേക്ക് അനവധി ഇരട്ടവാലന്മാർ അങ്ങമിങ്ങും ഓടിത്തുടങ്ങും. ഓരോന്നായി തട്ടിക്കടഞ്ഞ് ഉത്തരവീക്കി കെട്ടിമറയ്ക്കുമ്പോഴേക്ക് അവയും ഇടയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയിരിക്കും. ഗ്രന്ഥസംഹാരികളായ ഈ ദൃഷ്ടികൾക്കും ഈത്തരം മനുഷ്യകീടങ്ങളുടെ പുനർജനനമായിരിക്കാം. ഉടമസ്ഥനും കാക്കാനുപാലും നഷ്ടമില്ലാത്തതും അത്ഭുതികളെ കൃതാർത്ഥരാക്കിത്തീർക്കുന്നതുമായ അക്ഷരനിക്ഷേപത്തെ ഇങ്ങിനെ പഴക്കത്തി പൊടിച്ചുകളയുന്നതുകൊണ്ടുള്ള മഹാപാപം, ഇരുവാലന്മാരല്ലാ എട്ടുകാലന്മാരായി ജനിച്ചാലും ഇവ

രെ വിട്ടുപോകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, 'ചെറുശ്ശേരിഭാരതം' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തോളം ഒരു നോട്ടക്കാരന്റെ കയ്യിൽ പെട്ടതുകൊണ്ട് പണ്ഡിതന്മാർക്കു ഇതിന്റെ വിലമതിക്കാൻ എടവന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഇതും വാല്മീകിയുടെ ഗോത്രക്കുടുംകാഴ്ചയുമായി കലാശിക്കുമായിരുന്നു. ചിറയ്ക്കൽ കോവിലകത്തു രാമവർമ്മ എളയരാജാവവർകളുടെ പരിശ്രമശീലത്തിന്റെ ഫലമായി പുറത്തു പുറപ്പെട്ട ഈ ഭാരതഗാഥ, കൃഷ്ണഗാഥയുടെ കത്താവും പ്രസിദ്ധനായ ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂതിരിയുടെ അഭിപ്രായം സമാധാനമായി രാജാവവർകളുടെ അവതരിക ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ പക്ഷകാർ ഇതിലും നല്ല തെളിവു ഹാജരാക്കുന്നതുവരെ ഈ അവതരികയ്ക്കു വിലക്കുറവു വരുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഇതിലും കൃഷ്ണഗാഥയിലും പ്രയോഗചാതുര്യത്തിന്നു പ്രകാരഭേദം കാണുന്നതിന്നു കവിയുടെ പരിചയഭേദം കാരണമായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ പേരുമാറ്റം വേണമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരു രീതിയിലുള്ള പഴയ പദങ്ങൾ സുഖവഴികപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങൾ കൃഷ്ണഗാഥയിലെമ്പോലെ ഇതിലും ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. ഫലിതപ്രയോഗവും വേണ്ടേടത്തോളമുണ്ട്. പക്ഷെ, 'സ്താനിച്ചു' എന്നു മുതലായ ക്രിയകൾക്കും 'പുസന്മാർ' എന്നു തുടങ്ങിയ പദങ്ങൾക്കും കാലഭേദംകൊണ്ടല്ലാതെ സാധുതപം കല്പിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്തായാലും, രാമവർമ്മരാജാവവർകളുടെ സാ

ഹിതപരിശ്രമം ചിരാനുബന്ധിയായിരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

൨. മലയാളി പ്രവാള ശാകുന്തളം

രചിതേദം കലവ്യത്യാസത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. 'ഭാഷാശാകുന്തള'ത്തിൽ സംസ്കൃതപദപ്രയോഗം കുറെ അധികമാണെന്നുള്ള പക്ഷം ഇന്നുള്ളതുപോലെ ആനും ഉണ്ടായിത്തന്നുവെങ്കിലും, അതിനെക്കുറേ നവീകരിക്കണമെന്നു പരിഭാഷകനായ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിന്മേൽ തന്നെ അഭിപ്രായമുണ്ടാവത്തക്ക രചിതേദം, ഭാഷാസ്വാമിത്വസ്സേവികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു കാഴ്ചനാണെന്നു മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ കാലാനുസാരണ ജനങ്ങൾക്കുള്ള രചിതേദത്തെ നല്ല വണ്ണം അറിഞ്ഞത്, അവിടുന്നു തന്നെ ആഗ്രഹം ഒരു പരിഷ്കരിച്ച് 'മണിപ്രവാള ശാകുന്തളം' എന്ന നാമധേയത്തിൽ ആ പരിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെ പഴമപ്പെട്ട 'മണി' (സംസ്കൃതം)യും 'പ്രവാള' (മലയാളം)യും ചേർന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയതാണെങ്കിലും, മണം നിറഞ്ഞ പൂവിരകൾ കൂട്ടിത്തൊടുത്തുണ്ടാക്കിയ പുതുമലയിലെമ്പോലെ ഈ കൃതിമാലയിൽ ഹൃദയംഗമമായ വാസന ചിളയുടനൗണ്ട്. കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കവിതയ്ക്കുള്ള ആസ്പദമായ എന്നപോലെ അവിടുന്നുണ്ടാക്കിയ ശാകുന്തളത്തിന്റെ രസികതയും വിശ്വവിശ്രുതമായതുകൊണ്ട്, കേരളഭാഷയുള്ള കാലത്തോളം എളുപ്പാത്തതായ പ്രതിഷ്ഠ നേടിയ അവചയപ്പാടി ഇപ്പോൾ ഒരു നിരൂപണം ചെയ്യുക എന്ന സാഹസത്തിന്നു ഞങ്ങൾ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. ഈ നവീകരണത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങൾ വളരെ ക

റവേ ഉള്ളവെങ്കിലും, ഉള്ളത് ഉള്ളതുതന്നെയായിട്ടുണ്ടെന്നതിന്നു 'അശിശിരകരൻ' ഇത്യാദി പദ്യങ്ങൾ തെളിവുവരുന്നു. ഈ കൃതിയിൽ ഇനിയും വിശദപ്പെടാതെ വല്ല പദാർത്ഥങ്ങളുടേതെങ്കിൽ, തിരുവനന്തപുരം കോളേജിലെ മലയാളപണ്ഡിതരായ ആറൂർ കുഞ്ഞുപിഷാരോടി അവർകളെഴുതിയ പ്രാബ്ധാനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആവ തെളിഞ്ഞുകാണുകയും ചെയ്യാം. ഈ ഉത്തമഗ്രന്ഥത്തിന് കൊച്ചി ൧൧൦൦ കൂടി രാമവർമ്മ (അപ്പൂർ) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, മൂലശാകുന്തളത്തിലെ ഉള്ളിലുള്ളതും കണ്ടിത്ത് എഴുതിട്ടുള്ള രസജനകമായ ആവതാരിക ഛാഭരണമായിട്ടുണ്ട്.

൩. മലയാളി ശാകുന്തളം

വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെല്ലുള്ള ഭാഷാവത്സല്യം അന്യാദേശം തന്നെ. "താദേകതസ്സുവ ണിഭേന്തി ഗുരുവിനിദൃസ്യത്വാ ഭവാനപരധ്യുപദാവലംബി" എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ, കേരളഭാഷാപോഷണത്തിനായി അവിടന്ന് കരിടത്തു പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ, അവിടത്തെ പ്രിയഭാരിനായനും ശിഷ്യഗുഹ്യനും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഗണ്യങ്ങളായ പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധി നേടിയ ദേഹവുമായു എ. എർ. രാജരാജവർമ്മ എന്നും, അവർകൾ മറ്റൊരിടത്തു പരിശ്രമിക്കുന്ന സംഗതി ആ ഭാഷാഗുരുവിനെന്നപോലെ കേരളീയർക്കൊക്കെയും അഭിമാനകാരണമാകുന്നു. ഈ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായിട്ട് നമുക്ക് കിട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പുതിയ പുസ്തകമാണ് 'മലയാളശാകുന്തളം'. സംസ്കൃതമായതിന്റെ ഒഴിച്ച്, മലയാളീതിയെ മാത്രം

അവലംബിച്ചിട്ടാണ് ഇതെഴുതിയിരിക്കുന്നതെന്ന്. സംസ്കൃതപദങ്ങളെ വിഭക്തി പ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടി എടകുലന്ന് പ്രയോഗിക്കുന്ന ഭാഷാകവിതയാണല്ലോ മണിപ്രവാളം. എന്നാൽ സാസ്കൃതവിഭക്തികളെയും മാറും ഒഴിച്ച്, സംസ്കൃതപദങ്ങൾക്കു കൂടി ഭാഷാവിഭക്തികളെ ചേർത്തുണ്ടാക്കുന്നതാണ് മലയാളകവിത. ഈ രണ്ടു ജാതി കവിതാ രീതിയും അതാതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ഉൽകൃഷ്ടമെന്നല്ലാതെ ഒന്നിനോടൊന്നു താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കുന്നത് എപ്പോഴും അ വലുതായിരിക്കും. മലയാളരീതിവിട്ടിച്ച് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ ശാകുന്തളം ഒന്നിലധികം പരിവൃത്തി വായിച്ചു നോക്കിയതിൽ, രാജരാജവർമ്മന്തമ്പുരാൻവർകളുടെ ഉദ്ദേശം ധാരാളം നിറവേറുന്നതിന്നു ഇതു മതിയായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. വായനക്കാർക്കു് എളുപ്പത്തിൽ അർത്ഥം മനസ്സിലാവുന്ന പയും മൃദുകാരന്റെ ഭാവങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയുമായ ഇതിലുള്ള ഗദ്യപദ്യങ്ങൾ എടുത്തു 30 ഫരികൾ എന്നു വെച്ചാൽ പുസ്തകത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും പകർത്തേണ്ടതായി വരും.

“ചിത്രത്തിലാദ്യമെഴുതിട്ടുചിർചേർത്താമോ
ചിത്തത്തിൽവെച്ചുകുചേർത്തു ചിച്ചതാമോ”

എന്നു മുതലായ ശ്ലോകങ്ങൾ എത്ര ഏകദേശം ഗമങ്ങളായിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞറിയില്ലാൻ പ്രയാസമാണ്. എന്നാൽ, പ

രിഭാഷകൻ മനസ്സിലാക്കിയതു പോരാഞ്ഞിട്ടോ എന്തോ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ കേരളത്തിൽ പരിഷ്കരിക്കാമായിരുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾക്കു പക്ഷമുണ്ട്. ‘താലവൃത്തം’ കൊണ്ടു വീശുമ്പോഴുണ്ടാവുന്ന സുഖം ‘ആലവട്ടം ചാത്തു’ന്നതുകൊണ്ടു സർവ്വസാധാരണമായി ഉണ്ടാവുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ മാതിരി പ്രയോഗങ്ങൾക്കു കൂടാതെ കഴിക്കുവാൻ വേണ്ട പാദ്യവും പരിചയവും, തഴക്കവും പഴക്കവും ഉള്ള ഒരു കവിയാണ് ഇതിന്റെ പരിഭാഷകനെന്നു പൂണ്ണബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈ നൂതനതയെ ഞങ്ങൾ എടുത്തുകാണിച്ചത്. എന്തുകൊണ്ടു നോക്കിയാലും, ഈ മലയാളശാകുന്തളത്തെ സംസ്കൃതസാഹിത്യരസികന്മാർ കാളിദാസരുടെ ശാകുന്തളത്തെ എന്നപോലെ മലയാളികൾ ആദരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം കേരളഭാഷയുടെ ഗുരുഭൂതനായ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കുല്ലാസമുപിച്ചതെങ്കിൽ അതൊരു നൂതനതയായി കരുതത്തക്കവിധം, ഇതവിടേക്കു സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് യുക്തരൂപമായിരിക്കുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ രണ്ടു ശാകുന്തളവും നമുക്കു സമ്പാദിച്ചതാണ്, അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളും കള്ളിയും അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള തിരുവനന്തപുരം ബി. വി. ബുക്കഡിപ്പോക്കാരാകയാൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ശേഷം പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം മകരമാസത്തിലെ ലക്കത്തിൽ
മാ. പ.

चित्तश्लोकाष्टकम् ॥

किं काम्यते का मधुरा क ईद्वयः
स्त्रीमूर्धनं किं मधुरोलुपः कः ।

को न्यक्स्वरः कीदृगभूदशास्यो

रामास्त्रपाळीनिहतो बभूव ॥ १ ॥

एष्यन्ते स्मरशौरिपद्मजपुरारीणां क संबुद्धयः

का सारग्रहणैषिणाभुपमितिर्विद्वज्जनोदीरिता ।

वक्षोभूनिलया च का मुररिपोः का वा भवेत् सुभ्रुवां

लीलालंक्रुतिरत्न भाति चतुरा पादादिवर्णावलिः ॥ २ ॥

कस्मिन् वाञ्छन्ति सन्तो जगति भवति कः प्रत्ययः प्रत्ययान्ता-

दुग्धाभ्रभेधेः कया वाजनि सनि परतः किंस्विदभ्यासगतः ।

किं वा ब्रूते वयस्यं मुररिपुकमलाकामसंबुद्धयः काः

किं सूर्योद्योतकान्तं खलु सरसिजराजीति राजत्यजस्रम् ॥ ३ ॥

कास्युः संबुद्धयोऽपांपतिकुसुमशरश्रीशगौरीश्वराणां

कौ धातु स्तामदादौ हरिगुणमसहन् पौण्ड्रकः कीदृशोऽभूत् ।

कालो नात्येति कास्मिन्नुपमिति वचनं किन्तु कौ मोहनीया-

वन्तस्त्रिप्रायसूत्रं विलसति सकलस्यास्य साभूत्तराय ॥ ४ ॥

यस्याकार्तिशया प्रहर्षजननी भद्रेण भागीरथी

सा मालात्यधिमौलि लोचनपदे चित्तं कराब्जं विदुः ॥

व्यामाळीगमुमापि को दहति मन्व्येन स्मरेण स्मरं

सत्क्षेमाय स सर्वकालमपि यो वेदात्मभूतः स नः ॥ ५ ॥

बिन्धामित्रमखं ययावसुरबैरिभ्यो यदध्यंनुजो-

पस्पृशोच्छिलयापि यौवनमहोभूमेरुदारश्रियम् ।

यो यातून्यनभिष्ट दूषणमुखान्यानन्दपाथोनिधौ

सेतुं रावणमप्यहन्नरतनुं गायन्तमिष्टप्रिये ॥ ६ ॥

यत्तत्त्वावगमे सनाढ्यकमलोद्भूतिश्च लक्ष्मीस्त्वयं

दुष्प्रापं यमपि प्रपद्यत इदं विश्वं विचित्रात्मकम् ।

चक्रुर्लोकसुमङ्गलानि जगतां दुहन्ति यातूनि यो

जघ्नुस्तं प्रणमामि पूर्णकरुणं श्रीपूर्णवेदेश्वरम् ॥ ७ ॥

यः सिद्धयै तापस्नानां नयनहुतकुमारः कुमारः कुमारो

यद्वीर्येणोदपादि त्रिदशरिपुकृतान्तः कृतान्तः कृतान्तः ।

येनार्तस्त्रायकेण क्षपितसुरविषादो विषादो विषाद-

श्चेतश्शुद्धिं विदध्यात् समुपनमससोमः ससोमः ससोमः ॥ ८ ॥

ചെറിയ പൂർണ്ണിമ

മംഗളോദയം

വില 5

ശാസ്ത്രീയത

ലക്കം 2

670 (10)

<p>ഉപരിയോം അധികം അധികം കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ക ഞ്ഞാൽ അധികം ക</p>	<p>ഉപരിയോം അധികം അധികം ക കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ക ഞ്ഞാൽ അധികം ക</p>	<p>ഉപരിയോം അധികം അധികം ക കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ക ഞ്ഞാൽ അധികം ക</p>
<p>ഉപരിയോം അധികം അധികം ക കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ക ഞ്ഞാൽ അധികം ക</p>	<p>ഉപരിയോം അധികം അധികം ക കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ക ഞ്ഞാൽ അധികം ക</p>	<p>ഉപരിയോം അധികം അധികം ക കിട്ടുന്നതുകൊണ്ട് അധികം ക ഞ്ഞാൽ അധികം ക</p>

<p>83 பனாஸியின் அழகிவித்தி சுருது புருகக</p> <p>பி புருகக. இ புருகக புருகக புருகக புருகக</p> <p>அழகிவித்தி சுருது புருகக புருகக புருகக</p>	<p>84 புருகக புருகக புருகக புருகக புருகக</p> <p>புருகக புருகக புருகக புருகக புருகக</p> <p>புருகக புருகக புருகக புருகக புருகக</p>
---	--

[illegible]

(810) சில சமயம்: உபயோக கிடைக்க விரிவுமுறைகளில்
உட்ப்பகல்: 1. சிறு 2. 10-15-20-30-40-50-60-70-80-90-100-110-120-130-140-150-160-170-180-190-200-210-220-230-240-250-260-270-280-290-300-310-320-330-340-350-360-370-380-390-400-410-420-430-440-450-460-470-480-490-500-510-520-530-540-550-560-570-580-590-600-610-620-630-640-650-660-670-680-690-700-710-720-730-740-750-760-770-780-790-800-810-820-830-840-850-860-870-880-890-900-910-920-930-940-950-960-970-980-990-1000-1010-1020-1030-1040-1050-1060-1070-1080-1090-1100-1110-1120-1130-1140-1150-1160-1170-1180-1190-1200-1210-1220-1230-1240-1250-1260-1270-1280-1290-1300-1310-1320-1330-1340-1350-1360-1370-1380-1390-1400-1410-1420-1430-1440-1450-1460-1470-1480-1490-1500-1510-1520-1530-1540-1550-1560-1570-1580-1590-1600-1610-1620-1630-1640-1650-1660-1670-1680-1690-1700-1710-1720-1730-1740-1750-1760-1770-1780-1790-1800-1810-1820-1830-1840-1850-1860-1870-1880-1890-1900-1910-1920-1930-1940-1950-1960-1970-1980-1990-2000-2010-2020-2030-2040-2050-2060-2070-2080-2090-2100-2110-2120-2130-2140-2150-2160-2170-2180-2190-2200-2210-2220-2230-2240-2250-2260-2270-2280-2290-2300-2310-2320-2330-2340-2350-2360-2370-2380-2390-2400-2410-2420-2430-2440-2450-2460-2470-2480-2490-2500-2510-2520-2530-2540-2550-2560-2570-2580-2590-2600-2610-2620-2630-2640-2650-2660-2670-2680-2690-2700-2710-2720-2730-2740-2750-2760-2770-2780-2790-2800-2810-2820-2830-2840-2850-2860-2870-2880-2890-2900-2910-2920-2930-2940-2950-2960-2970-2980-2990-3000-3010-3020-3030-3040-3050-3060-3070-3080-3090-3100-3110-3120-3130-3140-3150-3160-3170-3180-3190-3200-3210-3220-3230-3240-3250-3260-3270-3280-3290-3300-3310-3320-3330-3340-3350-3360-3370-3380-3390-3400-3410-3420-3430-3440-3450-3460-3470-3480-3490-3500-3510-3520-3530-3540-3550-3560-3570-3580-3590-3600-3610-3620-3630-3640-3650-3660-3670-3680-3690-3700-3710-3720-3730-3740-3750-3760-3770-3780-3790-3800-3810-3820-3830-3840-3850-3860-3870-3880-3890-3900-3910-3920-3930-3940-3950-3960-3970-3980-3990-4000-4010-4020-4030-4040-4050-4060-4070-4080-4090-4100-4110-4120-4130-4140-4150-4160-4170-4180-4190-4200-4210-4220-4230-4240-4250-4260-4270-4280-4290-4300-4310-4320-4330-4340-4350-4360-4370-4380-4390-4400-4410-4420-4430-4440-4450-4460-4470-4480-4490-4500-4510-4520-4530-4540-4550-4560-4570-4580-4590-4600-4610-4620-4630-4640-4650-4660-4670-4680-4690-4700-4710-4720-4730-4740-4750-4760-4770-4780-4790-4800-4810-4820-4830-4840-4850-4860-4870-4880-4890-4900-4910-4920-4930-4940-4950-4960-4970-4980-4990-5000-5010-5020-5030-5040-5050-5060-5070-5080-5090-5100-5110-5120-5130-5140-5150-5160-5170-5180-5190-5200-5210-5220-5230-5240-5250-5260-5270-5280-5290-5300-5310-5320-5330-5340-5350-5360-5370-5380-5390-5400-5410-5420-5430-5440-5450-5460-5470-5480-5490-5500-5510-5520-5530-5540-5550-5560-5570-5580-5590-5600-5610-5620-5630-5640-5650-5660-5670-5680-5690-5700-5710-5720-5730-5740-5750-5760-5770-5780-5790-5800-5810-5820-5830-5840-5850-5860-5870-5880-5890-5900-5910-5920-5930-5940-5950-5960-5970-5980-5990-6000-6010-6020-6030-6040-6050-6060-6070-6080-6090-6100-6110-6120-6130-6140-6150-6160-6170-6180-6190-6200-6210-6220-6230-6240-6250-6260-6270-6280-6290-6300-6310-6320-6330-6340-6350-6360-6370-6380-6390-6400-6410-6420-6430-6440-6450-6460-6470-6480-6490-6500-6510-6520-6530-6540-6550-6560-6570-6580-6590-6600-6610-6620-6630-6640-6650-6660-6670-6680-6690-6700-6710-6720-6730-6740-6750-6760-6770-6780-6790-6800-6810-6820-6830-6840-6850-6860-6870-6880-6890-6900-6910-6920-6930-6940-6950-6960-6970-6980-6990-7000-7010-7020-7030-7040-7050-7060-7070-7080-7090-7100-7110-7120-7130-7140-7150-7160-7170-7180-7190-7200-7210-7220-7230-7240-7250-7260-7270-7280-7290-7300-7310-7320-7330-7340-7350-7360-7370-7380-7390-7400-7410-7420-7430-7440-7450-7460-7470-7480-7490-7500-7510-7520-7530-7540-7550-7560-7570-7580-7590-7600-7610-7620-7630-7640-7650-7660-7670-7680-7690-7700-7710-7720-7730-7740-7750-7760-7770-7780-7790-7800-7810-7820-7830-7840-7850-7860-7870-7880-7890-7900-7910-7920-7930-7940-7950-7960-7970-7980-7990-8000-8010-8020-8030-8040-8050-8060-8070-8080-8090-8100-8110-8120-8130-8140-8150-8160-8170-8180-8190-8200-8210-8220-8230-8240-8250-8260-8270-8280-8290-8300-83

[illegible]

21) ഈ അർച്ചിദൈവകളും കൃത്യമായി സമർപ്പണത്തിന്റേ കൈകൾക്കിടയിലേക്ക് പ്രാർത്ഥനകൾ
 ഏല്പാൻ കൈയെഴുതണം.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോഴുള്ള അധിമതിയെക്കുറിച്ചും, തമിഴിൽ എത്രയും വേഗകാലം ധാരാളം നടത്തുക, പുറംഭിക്കുകയ്ക്ക് തീർന്നുപോകുകയും വരുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നവയൊക്കെ ഇവിടെ സഭയ്ക്കു നന്നായി വരുത്തുന്നതാണ്. പാവപ്പെട്ടവർക്കായി നല്ല കർമ്മങ്ങൾ അനുവദിക്കുകയും അധിമതിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും നവീനമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുന്നവരാണ്.

മലമ്പുറം

ஜப. சாஸ்திரி

കിനമല്ലാത്ത പേര്.

ഈ രേഖങ്ങൾക്കുള്ള ഗുല്കകൾ ക. 1-0-0

കാലഹിന്ദത്തെയും ജീവനത്തെയും ഓരോ
കുറുന്ന് ഗുളികകൾ ക. 1—8—0

കൃഷ്ണൻ ചെട്ടുണ്ടാക്കിയ വിശേഷൻ

മോയ് ലാർബെറി ക. 0-4-0

ചർച്ചാ / ഓരോരുത്തരുടെയും തൊഴിൽ ക. ൮-1-1

Dr. H. L. Batliwalla.
P. O. Worli (Bombay)

മംഗളോദയം കമ്പനിയിൽ വില്പനയ്ക്കു
സംസ്കൃത പുസ്തകങ്ങൾ

(നാ / ഓക്കരത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്)

പി. എസ്സ്: അനന്തനാഥയണശാസ്ത്രികൾ

1. ചാക്രതത്വം. 0-6-0

൧൦. കൃഷ്ണപിണ്ഡാഭാസിപ്രസാധകർ.

2. സിദ്ധാന്തമാല 6-6-0

ശീതവാളി നാമാവലം പൂജയി

3. பாய்தலை விடாமல். 0-2-0

കൻ വരിയർ.

4. ദേവിസ്തവമ ലിഖ. 0—2—0

5. ദേവീമാഹാത്മ്യം പാഠയണിയം. 0—1—0

✚ അധഃപവരത്തിനു മാഗ്ലോദിയം കമ്പനി മാനേജർ
 എ.പി.എസ്.എൻ എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഏഴ്ശി അഡ്വ. ഹി.ജെ.പി.

സർ. രാമവർമ്മ

പി. സി. എസ്. ഐ. പി. സി. ഐ. ഇ. എസ്. ഐ. യു.
കൊച്ചി വലിയ സമ്പ്രദായ തിരുനെൽവേലൂർ

(କ୍ଷେତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଲାଭର ବିବରଣୀ)

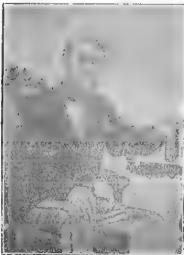
മണിയോടുകൂടിയ വരികയുള്ള. അവരെ "ബെറി" സാത്തും പവിഴിച്ചവനെ. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആദ്യം ചേന്ന ദിവസം നായനയുമാണ് പവിഴിച്ചത്. 7-ാം കൂറു കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ സാത്തും പവിഴിച്ചു കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ മന്ദേതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് അക്കരം ഉച്ചരിപ്പാൻ

4-ാം കൂറു നൂരം നെ (തൃപ്പൂണിത്തുറ തീപ്പെട്ട വീരമയനയുമാണ്.) 1023-1055.

പശ്ചാതിരുന്ന. വായിക്കുവാൻ രൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അന്നു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അക്കരം പകർത്തി പവിഴച്ചീനപ്പോഴെക്കും കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ അറിവിടത്തെ ജോലി മുഴുവൻ ഒരുക്കി. മുമ്പു പവിഴച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കഥ അറിയാതെ കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ പവിഴുവാൻ എഴുപ്പമുണ്ടെന്നു സാത്തും നായനയുമാണ് വിചാരിച്ചത്. വാസ്തവത്തിൽ കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ എഴുപ്പമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. ശബ്ദവാസന നല്ലവണ്ണം ഉള്ളവരിൽക്കും തിരുമനസ്സിലേക്കു പവിഴുവാൻ മടിയുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഇതോടേർപ്പെട്ട് വളരെ കൂടുതൽ തോന്നി. പോലായപ്പോൾ നായനയുടേ അവിടത്തെ സമാധാനം നഷ്ടം വിനാശം പവിഴച്ചീനപ്പോൾ തോല്പിക്കത്തക്കവണ്ണം പവിഴിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞു.

വിവരങ്ങൾ (1) മുതൽ 2 വരെയുള്ള അക്കരങ്ങൾ കേണിത്തുറകൊണ്ടു പവിഴച്ചിട്ടുള്ള അക്കരം നല്ലവണ്ണം ഉച്ചരിപ്പാനും വശമാക്കി. പിന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന സമാധാനം കൊണ്ട് പവിഴച്ചുകൊണ്ടി സ്വാമമായിത്തന്നെ കഴിച്ചു എങ്കിലും ദിവസം തുടർച്ചയായ പവിഴച്ചീനം കൊടുത്ത് വാങ്ങി. കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ മന്ദേതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് അക്കരം ഉച്ചരിപ്പാൻ

(നായനയെപ്പോലും)

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പവിഴുവാൻ സമാധാനം ലഭിക്കുകയും കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ പവിഴച്ചീനപ്പോഴെക്കും കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ മന്ദേതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് അക്കരം ഉച്ചരിപ്പാൻ

5-ാം കൂറു നൂരം നെ (ശബരി തീപ്പെട്ട വീരമയനയുമാണ്.) 1025-1062.

തിരുമനസ്സിലേയും സമാധാനം കൊണ്ടും പവിഴച്ചീനപ്പോഴെക്കും കത്തങ്ങിനു നൂരം നെ മന്ദേതന്നെ ഇംഗ്ലീഷ് അക്കരം ഉച്ചരിപ്പാൻ

(നായനയെപ്പോലും)

ശിക്ഷയും നാലും വസ്ത്രങ്ങളും ചെയ്ത പതിവാണ്. ഇങ്ങനെ ഒരു കൊല്ലത്തുകയും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പ്യാർ വസ്ത്രം കൂടാതെ, മം. മൂ. നാലുമായതുകൊണ്ട് ഈ പ്രസംഗം അവിടത്തെ വളരെ അനുകൂലമായിട്ടു എന്നു സംശയമില്ല.

(7-ാം ക്ലാസ് കണ്ടുവന്നിരുന്നവർ 1029-1059)

നമ്പ്യാർക്കു് അവിടത്തെ പരിപാടിക്കു് അർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള.

ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ.

നമ്പ്യാർ

ർ മരിച്ചതിനു ശേഷം വിനെയും മകി പിടിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എന്നാൽ പണ്ടത്തെപ്പോലെ അതിനു അടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ഒരു മറ്റൊരു പ്രാദേശിക കൊണ്ടും കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തെ ശിലത്തിന് വിപരീത മോശത്തുകൊണ്ടും ആ വിശേഷം. ഈ കാലത്ത് തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടും അതിന്റെ വിശേഷതയനുവാർ തിരുത്തുകയും ചെയ്തു.

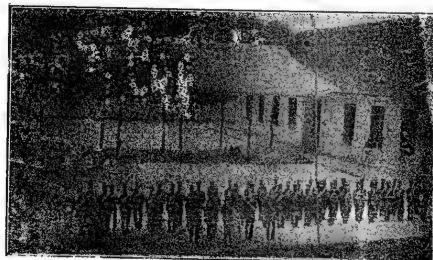
ഈ വിശേഷതയനുവാർ വളരെ കാലമായിട്ടു അവിടത്തെ പോലീസ് പ്രത്യേകമായിരുന്നു. അവിടന്ന് മലയാളം മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധി കേട്ട ഒരു കാര്യം ആയിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ അനേകായ തീർപ്പുട്ട എളയ തമ്പുരാനും പടിക്കുവാൻ ഒരു മിടുങ്ങായിരുന്നു. വീരമുഖ്യതയനുവാർ കൊച്ചുതമ്പുരാനും ഒരു പരിപാടിക്കു് സമാപനം വിദ്യാഭിരുദ്ധി കൂടി ഉദ്ദിഷ്ടമായിരുന്നു. പാറമേക്കരയിൽ രാമൻ നമ്പ്യാരെയും സഹായത്തിനായി അവിടന്ന് വരുത്താമെന്നും. നമ്പ്യാർ വലിയ വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ആദിപാദം നടുത്തു നാതിൽ മടക്കിയായിരുന്നു.

വി

ഈ നമ്പ്യാർക്കു് വിശ്വാസ്യതയുണ്ടെന്നും സമാധാനം അടയ്ക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടന്ന് മലയാളം മുഴുവൻ പ്രസിദ്ധി കേട്ട ഒരു കാര്യം ആയിരുന്നു. തിരുമനസ്സിലെ അനേകായ തീർപ്പുട്ട എളയ തമ്പുരാനും പടിക്കുവാൻ ഒരു മിടുങ്ങായിരുന്നു. വീരമുഖ്യതയനുവാർ കൊച്ചുതമ്പുരാനും ഒരു പരിപാടിക്കു് സമാപനം വിദ്യാഭിരുദ്ധി കൂടി ഉദ്ദിഷ്ടമായിരുന്നു. പാറമേക്കരയിൽ രാമൻ നമ്പ്യാരെയും സഹായത്തിനായി അവിടന്ന് വരുത്താമെന്നും. നമ്പ്യാർ വലിയ വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ആദിപാദം നടുത്തു നാതിൽ മടക്കിയായിരുന്നു.

തിരുവെങ്കിട പാർവ്വത

കുളിപ്പാലം

തിരുമാനസ്സുകൊണ്ടും കൂടി പൂർവ്വ സാധിച്ചാക കണ്ട ഒരു മ
ത്രോപദേശം വാങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

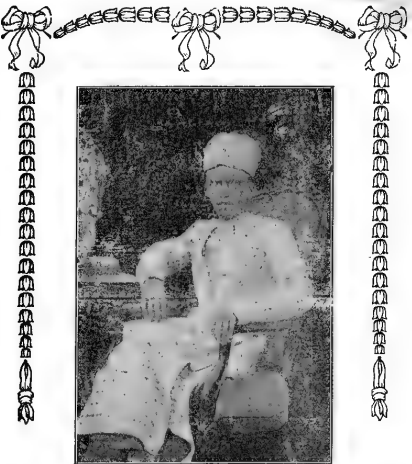
ഇതിൽ നിന്നുവെച്ചു മഹാഭാരതം 1015-ൽ
കണ്ട സംഭവം ഉണ്ടായി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മ
നോത്തിൽ "അത്താണി" എന്നും "പ്രധാന" എന്നും
വിശേഷാൽ വേരുകളുള്ള കൊയ്യുന്നി തിരുപ്പട് തിരുമാനസ്സു
ലേയും തീപ്പെട്ട എളിയതമ്പാൻ
തിരുമാനസ്സിലേയും തെമിപ്പു കളിച്ചു
നടന്നിരുന്ന രാജാവിനും അദ്ദേ
ശത്തിനും ബുദ്ധി സാമാന്യക്കാലേ
ധികമില്ലെങ്കിലും അഭിമാനം സാമാ
ന്യത്തിലധികമുണ്ടായിരുന്നു. താ
മേനികളുൾക്കാരും സംസ്കൃതത്തിൽ അ
റിവു കൂടുമെന്നായിരുന്ന തിരുപ്പാടി
ന്റെ വാചാപേ. താമ്രമിരിക്കും ശേ
ഷാചാര്യരുടെ അടുത്ത പരിഷ
വാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തിരുപ്പാട്
ഭട്ടവായും സഭാപണ്ഡിതനും ആ
യിരുന്ന കെട്ടാചാര്യരുടെ അടുക്ക
ലും പരിഷവാർ തുടങ്ങി. തിരുപ്പാ
ട് വളരെ ക്ലേശിച്ച് പഠിച്ചിരുന്ന
തു കൊണ്ട് കുറെ അറിവു സമ്പാദി
ച്ചു. തിരുമാനികളുടെ അമാന്തം
കൊണ്ട് ചാത്തിനു നൂറുത ഉ
ണ്ടായിരുന്നതിനാൽ തിരുമാനികളു
ക്കാരും മേലേയാണ് താൻ എന്നാ
യിരുന്നു തിരുപ്പാടിന്റെ പക്ഷം. ക
രയൊക്കെ സമ്മതിക്കാതെ നിവൃ
ത്തിയില്ലാത്തതും തീർന്നു. ഇതു
തിരുമാനികൾക്കു സാരിച്ചില്ല.
ഈ കാലത്താണ് തിരുമാനസ്സി

ലക്ഷ പുതിയതായി പണിയിപ്പിച്ചു കൊമ്പിലകത്തേക്കു മാ
റിയെന്നുള്ളി താമ്രമിപ്പു. 43 മുതൽ 45 വരെ തിരു
മാനസ്സുകൊണ്ട് സാക്ഷാൽ അമരതമ്പാൻ കൊമ്പിലകത്തി
ന്നു പടിക്കല്ലുള്ള കിഴക്കേക്കോമ്പിലകം എന്നു പാറുവന്ന
സ്ഥലത്തുനിന്നു കിഴക്കെ ഭാഗത്താണ് എഴുന്നള്ളിതാമ
സിച്ച് ഇന്നത്. പുതിയ കൊമ്പിലകത്തു സ്ഥലം സകലം
ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ എഴുന്നള്ളി താമസ

(ശ്രീ. രാജാചാര്യരുടെ സീമന്തപുത്രൻ)

തുടങ്ങിയ ഉടനെത്തന്നെയാണ് തി
രുപ്പാടായിട്ടുള്ള സ്ഥലം എടുത്താ
ത്. അന്നുമുതൽ തക്കം നിഷ്പന്മാ
യി പരിഷവാർ തുടങ്ങി. ഭരമിച്ച
സാമപാദികളായിട്ടു തീർന്നു. എ
ന്നു പൂർവ്വാർ തിരുമാനസ്സുകൊണ്ടും
പാടിവെട്ടുന്ന നാരായണൻ നമ്പു
തിരിയും "കുറുത്തോട്ട്" എന്നു വി
ളിച്ചു വന്നിരുന്ന ചാഴ്ക്കോമ്പിലക
ത്ത് കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പാൻ ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. പാറം തുടങ്ങി അധിക
താമസംകൂടാതെ അചാര്യരുടെ
ഗൃഹത്തിൽ ഒരു അപരത്തമ്പാൻ
കാരണം വാങ്ങിത്തന്നു കച്ചു വി
ല്ലാവാൻ. അതു കൊണ്ട് "മുക്താ
വല്ലി" കഴിയുവാൻ ഒരു കൊല്ലത്തി
ൽപരം വേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ
അതു നിഷ്പന്മാരായി പഠിച്ചു "ദിന
കരം" പഠിക്കുന്ന കാലത്തു ചില
വില്ലാക്കൾ വന്നതു കാരണം അ
ത് അചാര്യനിപ്പാറാ പതിനെട്ടു
മാസത്തിൽ അധികം വേണ്ടിവന്നു.
എങ്കിലും പാറം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
കമ്പോടകമ്പ് ഓടി വന്നതിൽ. ശ്രീ
ബുദ്ധാധിപതിൽ പ്രത്യേകം അ

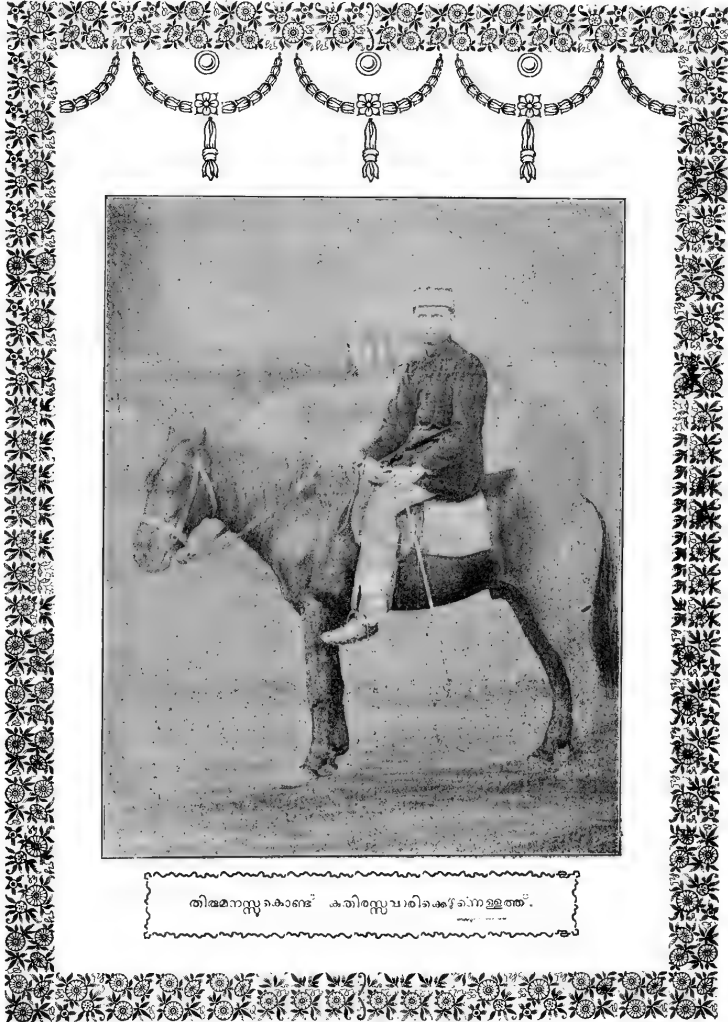
(തിരുമാനസ്സുകൊണ്ട് 18-ാം വയസ്സിൽ)

തിരുമാനസ്സുകൊണ്ട് 20-ാം വയസ്സിൽ

കിരചിയും ഉണ്ടായി. 'വ്യല്പത്തിവാദം' പഠിച്ചു തുടങ്ങി കറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രീതിപ്പെട്ട ഏകദേശവാരം തി ത്തമാസ്സിലേക്ക് അതിൽ മുഷിപ്പിതംതോന്നി അവിടുന്നു കിര ചാൽക്കുടേ അടുക്കൽ അനുമാനവണ്ഡം പരിശുദ്ധൻ തുട

വ്യല്പത്തിവാദം കൊണ്ടുപിടിച്ചു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 52 ചിങ്ങം ആദ്യം തിരുമാസ്സിലേക്ക് കിരചിയായ ദിവസങ്ങളും ഇടക്കിടക്കു മാറാ

തി. അന്നു മുതലാണ് രണ്ടു തവണകളായതോടുകൂടി പാഠം വേരായത്. അതിൽ പിന്നെ രണ്ടിച്ചു പാഠം ഉണ്ടാവാ ന്നും എടുത്തുപിടിച്ചു.

ആ ദിവസമായ വേന, അധിഷ്ഠിത, പള്ളിക്കുറുപ്പിലായ്, ക്ഷീണം മുതലായ അസാധ്യതകളെക്കൊണ്ടു തിരുമാസി സൗ ഖ്യം തിരേ ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു. ജൂലായ് മാസം തുടങ്ങി

തിരുന. എങ്കിലും 55 വൃശ്ചികത്തിൽ, അന്നു ശിരസ്സോരോ
തിരുന്ന എടക്കുണി ഇട്ടിപ്പൂർ വാരിയരുടെയും കോമരത്തു ക
ഞ്ഞിക്കാട്ടി അമ്മയുടെയും മകളായ പാറക്കുട്ടിഅമ്മയെ നോ

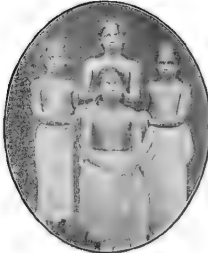
ത്യാരാക്കി. അവർ സന്ദർശിച്ചു പാട്ടുകാരത്തിയും ആയിരുന്നു.
പാറക്കുട്ടിഅമ്മയ്ക്കു അന്നു 16 വയസ്സു പ്രായമാണ്. അവർക്കു
നേത്യാരമ്മയുടെ പേരിലും അവൾക്കു തിരുമനസ്സിലെ പേരി
ലും വളരെ പ്രത്യേകമായിരുന്നു.

൧

൧

൧

൧

കഞ്ഞിക്കാട്ടു അമ്മയുടെ.
അച്ഛൻ ചാമ്പു മ.ൻ. കത്തരപ്പുറത്തു വുമാൻ.
പൊയ്യപ്പിത്തമ്പുരാൻ.

1. കഞ്ഞിക്കാട്ടു അമ്മയുടെ
2. കൊച്ചുപ്പിത്തമ്പുരാൻ

(തിരുപ്പട്ട കൊച്ചിക്കാട്ടു അമ്മയുടെ - 1028-1053)

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 27-ാം വയസ്സിൽ.

കോമരത്തെ പാറക്കുട്ടി അമ്മ.

മേടത്തിൽ വീരളയ തമ്പരൻ തീപ്പെട്ട അവിടാനു 4-ാം ഉറായി.

വീരളയതമ്പരൻ തീപ്പെട്ടതോടുകൂടി അവിടെക്ക് വേണ്ടതു പാഞ്ഞു കൊടുക്കുവാൻ തക്കതായ കെട്ടും ഇല്ലാതായി. 56 ു ലാത്തിൽ പാറുക്കൂടി അമ്മയും മരിച്ചു. അടുത്തടുത്തുണ്ടായ ഈ രണ്ടുപറ്റത്തും കൂടി അവിടേക്കു വളരെ മനശ്ശലുത്തിനിടയാക്കിത്തീർത്തു എങ്കിലും സംസ്കൃതവാദത്തിലുള്ള ആസക്തികൊണ്ട് ഈ ദ്വീപും സഹായിത്തീർന്നു. ഈ കാലത്താണ് ആ ചാരുക്കളെ അടുക്കൽ വ്യാകരണം പഠിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. തീപ്പെട്ട എളയ തമ്പരൻ തീരുമാനിക്കുകയാണ് അക്കാലത്തു സംസ്കൃതവാദം ശരിയാക്കി ഇംഗ്ലീ

(തീപ്പെട്ടഎളയതമ്പരൻ1082-1075)

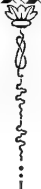
ഷു പഠിപ്പിക്കുവാൻ എറണാകുളത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളി. ഈ കാലം എങ്കിലും മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു വ്യാകരണത്തിൽ നല്ല വ്യക്തി സമ്പാദിച്ചു. 59 മിഥുനം മുതൽ മൂന്നുമാസം കൂടല്ലൂരു കണ്ണൂരിനടുതിരിപ്പാട്ടിലെ അടുക്കൽ മനോരമ പഠിച്ചു. 60-ൽ കൂടല്ലൂരു കണ്ണൂരിനടുതിരിപ്പാട്ടു മരിച്ചില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ കുറേക്കൂടി പഠിച്ചുനെ. പക്ഷെ വ്യക്തിയായതുകൊണ്ടു സാധാരണ വ്യാകരണഗ്രന്ഥം നോക്കി അതും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലാതായി. തക്കസമാധാനംകൊണ്ടു പഠിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പൂർണ്ണത്തരമിമാനകൾ സഭയിൽ പറയുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും പൂർണ്ണതയോടെ ചെറുപ്പാനെകൂടി അവിടേക്കു സാധിച്ചു.

(തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് 28-ാം വയസ്സിൽ)

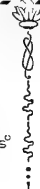
(കൂടല്ലൂർ കണ്ണൂരിനടുതിരിപ്പാട്ട്)

വാഴ്കർ പട്ടത്തോൾ

വിദ്വാൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്

ഇ

കൊക്കോണ്ടു ദ്വാരാശ്ശേർ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടിട്ടു പട്ടണത്തോടു വിചാരം നയ്യതിപ്പിച്ചാട്ടിലെ അരി

പ്രായപ്രകാരം തിരുനെൽവേലൂർ തിരുവഞ്ചിക്കുളം പള്ളി ഭരണം തുടങ്ങി. ൧൭൦൦ത്തെ വയസ്സിൽ അവിടുന്ന് ഉജ്ജ്വലവേലൂർ പ്രഭുവായിത്തീർന്നു.

തിരുവഞ്ചിക്കുളം ദേവാലയം.

വടക്കുന്നാഥ ദേവാലയം.

(തിപ്പെട്ട ഏകുതമ്പുരാൻ)
1080—1075.

(കുഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ)
1041—ക.ഭം.)

(കൊച്ചമ്മാർ തമ്പുരാൻ)
1045 തുലാം.)

(തിരുനാസ്സുകൊണ്ട് 34-ാം വയസ്സിൽ.)

(അമ്മിണിത്തമ്പുരാൻ)
1050—കംഭം.)

(മകുതമ്പുരാൻ)
1088—1065.)

(കൊച്ചിക്കാവു തമ്പുരാൻ. 1026-1058.)

കോട്ടയം ജില്ലാ ഓഫീസ്

അന്നു കൊച്ചുതമ്പുരക്കന്മാരുടേയും തമ്പാട്ടിമാരുടേയും സംസ്കൃതപാഠം വളരെ അമാനന്തമായിരുന്നു. അതു കണ്ടിട്ട് അവിടുന്നു അടുത്ത അനുജന്മാർ രണ്ടുപേരും കൂടി സ്വന്തമായി പഠിപ്പിച്ചത് 1080 കൽക്കിടകം 3-ാംനൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ ഒരു പാഠശാല എന്നു പേരുള്ള ഒരു കോലം കഴിഞ്ഞു പാഠശാല സ്കൂൾ വകയ്ക്കായി പലരും പഠിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ നികൾക്കുതന്നെയായിരുന്നു. തിരുവല്ല കിഴക്കുതമ്പുരക്കന്മാരുടെയും അവിടുന്നു തന്നെയാണ് പാഠശാലയുടെ യോഗ്യതയെ നോക്കിയിരുന്നത്. അവിടത്തെ ശുദ്ധമായ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് “ശ്രീശൈവാചാര്യപാഠശാല” എന്ന പാഠശാലയെ പേരും ഇട്ടിരുന്നു. ആ പാഠശാലയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു പാഠശാലയെന്ന ആ പത്രത്തിലേക്കായി തിരുമനസ്സുകാണ്ടു “നാമരേഖധാര” എന്ന ഒരു സംസ്കൃത പാഠശാലയെക്കുറിച്ചും ഉണ്ടാക്കി അമൃതമുദ്രിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ പാലയ കൊച്ചു തമ്പുരക്കന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ “33 മാതൃത” എന്ന നാമ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് പാഠശാലയെന്നും.

കാണാതിരുന്നതിനാൽ. അവിടെ ഒരു കോവിലകം പണിയിക്കുവാൻ ഉറപ്പിച്ചു. 1062-ൽ സാമൂഹ്യ മലയാളിമാർ തന്നെ വേണ്ട എപ്പോഴും ചെയ്തു. ആ കോവിലിൽ വീരമുഖ്യതമ്പുരക്കന്മാർ തയ്യാറാക്കിയ തീർപ്പുള്ള അവിടേക്കു.

കുറുപ്പേഴ്ചയായി.

1063-ൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കൊളുത്തു പണി തീർത്തു. അതിൽ തന്നെ പാഠശാലയെ എഴുന്നള്ളി താമസം തുടങ്ങി. 1064-ൽ പാഠശാലയെ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു.

അവിടുന്നു എഴുന്നള്ളി താമസം തുടങ്ങി.

കുറുപ്പേഴ്ചയായി. 1063-ൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കൊളുത്തു പണി തീർത്തു. അതിൽ തന്നെ പാഠശാലയെ എഴുന്നള്ളി താമസം തുടങ്ങി. 1064-ൽ പാഠശാലയെ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു.

കിരീടം വെച്ചതമ്പുരക്കന്മാർ.
(1010 - 1063)

കുറുപ്പേഴ്ചയായി. 1063-ൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കൊളുത്തു പണി തീർത്തു. അതിൽ തന്നെ പാഠശാലയെ എഴുന്നള്ളി താമസം തുടങ്ങി. 1064-ൽ പാഠശാലയെ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു.

കുറുപ്പേഴ്ചയായി. 1063-ൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കൊളുത്തു പണി തീർത്തു. അതിൽ തന്നെ പാഠശാലയെ എഴുന്നള്ളി താമസം തുടങ്ങി. 1064-ൽ പാഠശാലയെ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു.

കുറുപ്പേഴ്ചയായി. 1063-ൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി കൊളുത്തു പണി തീർത്തു. അതിൽ തന്നെ പാഠശാലയെ എഴുന്നള്ളി താമസം തുടങ്ങി. 1064-ൽ പാഠശാലയെ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു. അതിനാൽ പാഠശാലയെക്കുറിച്ച് താമസിപ്പിച്ചു.

൧൯൦൦

൧൯൦൦

കിഴക്കെ വലിയ തമ്പുരാൻ കോവിലകം.

ഇട്ടുണത്ത് വാറക്കുട്ടി റോയറമ്മ.

തിരുമനസ്സിലെ സിമന്തപുത്രൻ.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും കുട്ടികളും.

(ചെറിയ കണ്ണൂർ സമാജം.)

വിന്ന പഠിക്കുവാനുള്ളതു നോക്കുകയായി. 11 മുതൽ ഒരു മണിവരെ കൊച്ചുതോമൻ തമ്പുരാണെയും ചെറിയ കണ്ണൂർ സമാജം തന്നെയും അത് പഠിപ്പിക്കും. ഈ തമ്പുരാക്കന്മാർ ദിനകരം തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഏകദേശം കുഞ്ഞൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിനും ഒരുമിച്ചു. ഇവർ മറ്റൊരോരം പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ വെച്ചു ചാർത്തുകൊണ്ടു വെച്ചു പഠിച്ചിരുന്നു.

അന്നു നോക്കു മതിലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. വിന്ന അന്ത്യായായി. ഏഴുമണിക്കു അടുത്തത്. കുറെ വെടി പാഞ്ഞു 9 മണിയോടുകൂടി പള്ളിക്കുറ്റിന് ഏഴന്നു. ഈ കാലത്തു കുറവിടന്ന് വലിയ മേൽമ്പുരം കോവിലത്തെ പാട്ടുകൂടി നോക്കിയിരുന്നു. ഇത്രയൊക്കെ ജോലിയുണ്ടായിരുന്നു അന്നും തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഏഴന്നു ചത്തുപോയി വെട്ടിക്കൊന്നു.

(കൊച്ചുതോമൻ തമ്പുരാൻ.)

അവിടുത്തെ രിപ്പമ്പിൽ വെച്ചു തന്നെയാണ്. തിരുമനസ്സിലെ ഏഴന്നും അടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ ചിങ്ങമാസത്തിൽ തിരുപ്പട്ട വലിയരമ്പുരം തിരുമനസ്സിലെ അടുത്തു കഴിഞ്ഞു. വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇവിടുത്തോടുകൂടി അല്ലെങ്കിൽ കൊണ്ടു ഒരു കാര്യവും നടത്തിക്കൊണ്ടു "എന്ന" സംശയമാണ്. സർവ്വകാര്യങ്ങളിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചു സഹായികൾമാരായി തന്നെ ഏഴന്നു കത്തുകയും നടത്തിക്കൊണ്ടു. അന്നു വെച്ചിട്ടു ശരിയായിട്ടു സഭയിലും ഏഴന്നു പഠിപ്പിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. ഏകദേശം അഞ്ചു മണിവരെ തിരുമനസ്സിലായിട്ടു തന്നെ കഴിഞ്ഞു. ചെന്ന സന്ധ്യയരെ ചെന്നു മേയൽ, പൊയ്ക്കൽ തുടങ്ങിയ ഗൃഹങ്ങളെ ചുറ്റിപ്പോയി അവിടെ കോവിലകത്ത് മറ്റൊരു തമ്പുരാൻ വെച്ചിട്ടു.

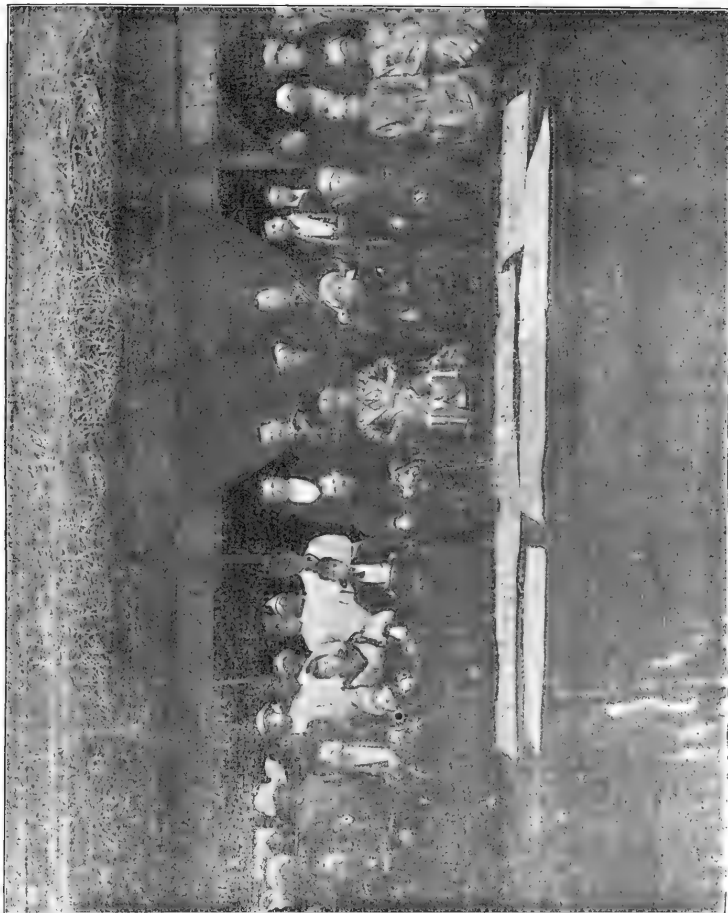

(ശാങ്കരപാലം.)

വെച്ചത്തെ പകുതിക്കുറവ് വെച്ചു തിരുമനസ്സിലെ പാഞ്ഞു സമാജം കഴിഞ്ഞു. അടുത്തു പാഞ്ഞു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഏഴന്നു ജില്ലയിലെന്നു കോവിലകത്ത് കോമച്ചു ജില്ലയിലെന്നു കോവിലം. 71 ചിങ്ങം 27-ാം തീയതി വലിയരമ്പുരം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തിരുമനസ്സിലെ കോവിലം.

മ. അമ്മാസത്തിൽ തിരുപ്പട്ട വലിയ തമ്പുരാൻ
1921-1921.

നിരവചന

തിരുമനസ്സിലെക്കുറുപ്പുകൾ

1071

ഇപ്പോൾ ക
 ിത്തതിന്റെ ശേ
 ളം തിരുമനസ്സിലെക്കു
 ട്വ തിരുമനസ്സിലെ പള്ളിയിൽ
 തുടങ്ങി. കൊച്ചി കോവില
 കത്തുവെച്ചു ആ കന്നിയിൽ
 (1895 ഓഗസ്റ്റ് 23-ാം നാൾ)

(തിരുമനസ്സിലെ ഭിക്ഷുകാലം.)

(ദിവാൻ സുബ്രഹ്മണ്യപിള്ള.)

(ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരി)

1072

പ്രായം ൨
 തമ്പാൻ.
 തിരുമനസ്സിലെ
 വിട്ടത്തെ പള്ളിയിൽ
 ഞ്ഞിൽ കഴിഞ്ഞു. ധനമ
 ഞ്ഞിൽ ദിവാൻ സുബ്രഹ്മ
 ഹിള്ളിക്ക് വെർണ്ണനായ്.

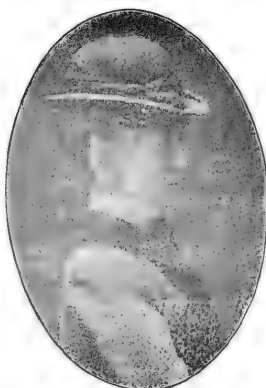

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഭിക്ഷ കഴിഞ്ഞിട്ട്.

ഇപ്പോൾ റസിഡൻ്റ് തോം
 സൽ സാജ്യായിട്ട് ഒരു കൂടിക്കാ
 യ്ക്കുണ്ടാവുകയും ഇപ്പോൾ ഗവ
 മെന്റിന്റെ അനുമതിയോടു കൂ
 ടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ക്രമേ
 കാരം തിരുവായ്ക്കു തുടങ്ങുകയും
 ചെയ്തു. ഇക്കാലത്തു സുബ്രഹ്മ
 ണ്യപിള്ള തന്നെയായിരുന്നു ഭി
 ക്ഷൻ.

ജഗദാചാര്യായ്ക്കു ദിവാ
 വണിയായി. ഉടനെ തബ
 അസിസ്റ്റൻ്റ് റസിഡൻ്റ്,
 വാൻ, സർവ്വോധികാർത്താ
 നായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും
 കൂടി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു
 പ്രാശ്നിച്ചപ്പോൾ എഴുന്നള്ളി

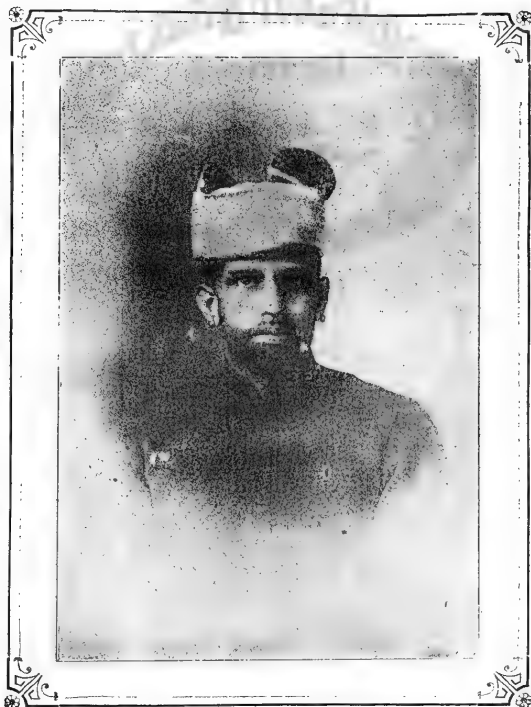
അവിടെ 20 ദിവസത്തോളം താമസിച്ചു. അന്ന് ട്രാവ്ലർമാർക്കായിട്ടുള്ള അതിരുകളില്ലാത്ത ഹോട്ടൽ ലോക്ക് പ്രവേശനം, ഭക്ഷണം, മറ്റു പല ക്ഷേമസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മറ്റൊരുയിൽ പലപ്പോഴും ഏഴ് നാളിൽ കാരണകരമായ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വികേന്ദ്രീയ മഹാരാജാവിന്റെ രാജ്യം 60 കൊല്ലം നിലനിന്നിരുന്നു. അതിനാൽ സമസ്തിച്ച ജനവിഭാഗം ഇത്തരം സൗകര്യം ഇല്ലാ

കൊടുത്തു. കണക്കു സംബന്ധമായ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചതും ഇക്കാലത്തു തന്നെയാണ്.

1073

 2 ദാരിദ്ര്യം വർദ്ധിക്കുന്ന ഫാമിലിക്ക് പ്രദേശം ഭരണവും ഈ കൊല്ലം കന്നിമാസത്തിൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വഴിയില്ലാത്തവർക്ക് വഴി

[illegible]

കിരയം തിരുമനസ്സി
ലെ സല്യം സവി
കരയ്ക്ക്, ഉണ്ടായിട്ടു
ണ്ട്. അന്ന് തിരുമന
സ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷൻ
പരം ഫുറോകളിൽ
വരാം. പക്ഷെ ഗവ
ണ്ണർ കളിപ്പടയും ചെ
ലും, തിരുമനസ്സിലേ
ക്കും, വി. എസ്. രെ
ഫ്രന ബഹുമാനി
യ്ക്കും ഈ രക്ഷ
യിലാണ്. തിരുമന
സ്സിലേക്ക് തിരുമുഴു
പ്പിട്ട് എറക്കപ്പെടുക
എന്നതിനെ ചുമലാ
ളയെ ചുമത്തി കിട്ടുവാ
ൻ സഹായിയായ
മദിരം കി. ഗവർണ്ണർ
ന് അവിടത്തെ രാ
ജാജനിയെ തൃപ്പി
യിൽക്കൊണ്ടാണ് അ
നന്തം സവിധം
സീസിയ്ക്ക് ഉപകാ
യം ഉണ്ടായത്. പക്ഷെ

ദിവാനായിരുന്ന രാജഗോപാലാചാർ ശരീരത്തിന്നു സുഖം കായിട്ട രണ്ടുനേരം അദ്ധ്യക്ഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ കൌൺസിൽ ചാർജ്ജിലുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും റെസിഡൻ്റ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും മൂന്ന് കൊല്ലത്തെക്കാൾ അദ്ധ്യക്ഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. പ്രമുഖ കാർമ്മികൾ സർവ്വ ആരംഭിച്ചു. അഞ്ച് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലും കോട്ടകളുടെയും സ്റ്റാമ്പുകളുടെയും ആക്റ്റുകളും നിർമ്മാണത്തിനും രണ്ടുപൈ കാർഡും മൂന്നുപൈ സ്റ്റാമ്പും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. കൊച്ചി സ്റ്റാമ്പുവിതരണ പദ്ധതി മെമ്പർമാർ ഇതിൽ പ്രസിഡൻ്റ് ആയിരിക്കുന്ന സ്റ്റാമ്പ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ

എന്നൊക്കളും വാർ രീതിയിൽ നടപ്പാക്കാൻ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റ് അനുവാദം സമ്പാദിക്കുകയും കൊല്ലംഗവണ്മെന്റോടുകൂടി ആ പണി ആരംഭിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തതും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗവണ്മെന്റോടൊന്നുവന്നു. ആറുവർഷം കൊച്ചിയിൽ ചിലവുകൾ സർക്കാരിൽ വെച്ചത്. മലബാർ ഒരു നടപ്പാക്കിയതും ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കോട്ടകളിലുള്ള പണമായി വാൽവിതരണത്തിന്നു വകയെ കോട്ടകളിലുള്ള സ്റ്റാമ്പ് മുതലായതു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മുതൽ വിതരണ വിതരണത്തിൽ നിന്നും കൂടുതൽ കൂടുതൽ തുകയെ കൊണ്ടു കൊണ്ടുവന്നതും തന്നെയാണ് വിതരണത്തിൽ. ഇതൊക്കെ ചെയ്യാൻ ഇതിനുള്ള നടപടികൾ

(നിയമസഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷൻ)

നിന്നുള്ള വരവിൽ വിഴ മുതലായവകൾ 6000 ക. കറവുന്നതുകൊണ്ടു വരവു വന്നതാണ്. മേൽ കൊടുക്കുക മാത്രം ചെയ്ത പണിയിന്നു രണ്ടു ഡിസെമ്പർ ൨൦൦൮ മുതൽ കിടത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു ആസ്ത്രേലിയയിൽ. മുൻകൊല്ലത്തിൽ വീതിയൊക്കെ കിടത്തിയിട്ടുണ്ട്. 2710 ഉറപ്പി ക മാത്രമേ ആഗോളമായിട്ടുള്ളൂ. ഇക്കൊല്ലത്തിൽ മുപ്പത്തിനാലായിരം ൨൨ കൂടികുറിച്ചുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

വർഷത്തിൽ 1500 ഉറപ്പികളോടും വിതരണിച്ചു. തീവണ്ടിപ്പണി വകയ്ക്ക് 500 പലതും ഉറപ്പികൾ ആകെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മുഖ്യമായും സംഭാവനിച്ച ചില വാഗ്ദാനങ്ങളും വെച്ചത്. കൊച്ചി ഫിനാൻസ് കോർപ്പറേഷൻ നടപ്പാക്കി. മുതലായവയും വെച്ചു.

1075

1674

ഇതുകൊല്ലത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം സ്റ്റാമ്പുവിതരണ പദ്ധതി മെമ്പർമാർ കൌൺസിൽ പ്രസിഡൻ്റ് ആയിരിക്കുന്ന സ്റ്റാമ്പ് ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ ചിലവുകൾ സർക്കാരിൽ വെച്ചത്. മലബാർ ഒരു നടപ്പാക്കിയതും ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കോട്ടകളിലുള്ള പണമായി വാൽവിതരണത്തിന്നു വകയെ കോട്ടകളിലുള്ള സ്റ്റാമ്പ് മുതലായതു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മുതൽ വിതരണ വിതരണത്തിൽ നിന്നും കൂടുതൽ കൂടുതൽ തുകയെ കൊണ്ടു കൊണ്ടുവന്നതും തന്നെയാണ് വിതരണത്തിൽ. ഇതൊക്കെ ചെയ്യാൻ ഇതിനുള്ള നടപടികൾ

സർ. മോർട്ടിസ് ഡിസെമ്പർ

തീവണ്ടിപ്പണി വകയ്ക്ക് 500 പലതും ഉറപ്പികൾ ആകെ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മുഖ്യമായും സംഭാവനിച്ച ചില വാഗ്ദാനങ്ങളും വെച്ചത്. കൊച്ചി ഫിനാൻസ് കോർപ്പറേഷൻ നടപ്പാക്കി. മുതലായവയും വെച്ചു.

കണയനാർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഈ രണ്ടു താലൂക്കും കൊച്ചി എ
താനം ഭാഗവും സ്വർണ്ണ കഴിഞ്ഞു. പള്ളിപ്പാറ, വൈയ്ക്ക ഈ പ്ര
വൃത്തികളിലുണ്ടായിരുന്ന കടത്തവസ്തു കൂലികൾ കടികൾക്കു ലേ

1076

ഇത്രയുംകൊല്ലത്തിലാണ് വൈസറായി കർസൺ വന്നു
കൊല്ലവും ജാതുകുടുംബം നമ്മുടെ താലൂക്കു കാണുവാൻ

ഇന്ത്യാ വൈസറാ
ലിന്റാലിന
കർസൺ പുളയം
പതിനാലാം.

ഭംഗമില്ലാത്ത ചാത്തിക്കൊടുത്തു. ഇതിലി
ന്ത്യേന സിദ്ധിച്ച നിയമം ഉണ്ടാക്കി. മല
യാർ പട്ടാളം പരിഷ്കരിച്ചു. മലക്കാട് നിയ
മവും കറുപ്പിനെപ്പറ്റിയ നിയമവും
ഉണ്ടാക്കി മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ അ
നുമതിയോടെ. തീവണ്ടി വെട്ടുപ്പണി
അതർച്ച. ഈ വിഷയത്തിൽ ഈ കൊ
ല്ലം 21 ലക്ഷം ഉറപ്പുകൾ ചിലവായിട്ടുണ്ട്. 1
8 വരെയും അഞ്ചുലാപ്തുകൾ സ്ഥാപി
ച്ചു. കണക്കുകൾ പരിശോധനയ്ക്കായി.

എളയത്തമ്പാൻ
തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു

നത്. ഇവരെ പോലീസുകാരിൽ ചെ
ന്നു എളയത്തമ്പാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും
എളയത്തമ്പാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും കൂ
ടി എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. ഇതിന്നുമുമ്പ് ഒരു
വൈസറായി ഇവിടെ വരികയുണ്ടായിട്ടില്ല.
കൊച്ചി എറണാകുളം കോട്ടപോലെയോ
കോട്ട വേറൊരു ഭിത്തിയും കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന
വൈസറായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകയറുന്നതി

എറണാകുളം കായൽവക്കം

വവിനരത്തന്യാം.

പാനായിരുന്നതിൽ ലോക്ക് സന്താണ്. അതിന്റെ ശേഷം പട്ടാളിമാരോടു ചിലനായി. ഇക്കാര്യം ഒരു നിയമം മാത്രമെന്നപ്പോഴിപ്പോഴുള്ളവകിലും മാത്ര പല ബില്ലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ആലോചന നടത്തിയിരുന്നെങ്കിലും പസാനത്തോടുകൂടി തീവണ്ടി നടപ്പായി. ഈ വകുപ്പിൽ ആകെ 33 ലക്ഷം ക. ചിലവായിട്ടുണ്ട്. മലവക ഓം പണി തുടങ്ങി. ഇക്കാര്യത്തിൽ സ്കൂളുകളുടെയും പവിഷ്കരണ കുട്ടികളുടെയും തുക വളരെ വലിച്ചു. ഈ കൊല്ലത്തിലും ചിലവു കഴിച്ച് 2 ലക്ഷം ക. കൂടുതലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ദിവാൻ പട്ടാളിമാരോടു.

കൊല്ലത്തിലാണ് ആദ്യം കൊച്ചിയിലേക്കു വന്നത്. തിരുമനസ്സിലെ ഡബ്ബിയാത്ര ഇക്കാര്യത്തെ പ്രധാനസംഗതികളിൽ ഒന്നാണ്. തിരുമനസ്സാകാണ്ടു തുലാമാസത്തിൽ ഇവിടെനിന്ന് എഴുന്നള്ളത്തു പുറപ്പെട്ടു. പൂന, ബാബെ, അലഹാബാദ്, ക്രിഷ്ണ, കല്ക്കട്ട മുതലായ പ്രധാനസ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ച് ധനു ആദ്യം ഡബ്ബിയിൽ എഴുന്നള്ളത്തേത്തി. ഡർബോർ കഴിഞ്ഞ രണ്ടാംദിവസം തിരുമനസ്സിലേക്കു ചി. സി. എസ്. ഐ. എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. പട്ടാളിമാരോടു എഴുന്നള്ളത്തോടുകൂടി ഡബ്ബിയിലേക്കു പോയിരുന്ന കാലം രണ്ടു മാസത്തേക്കു ചീഫ് കോടതി ജഡ്ജിയായിരുന്ന ടി. സി. കൃഷ്ണമനോനാഥൻ പകരം നോക്കിയിരുന്നത്.

1078

ദിവാൻ പട്ടാളിമാരോടു. ഷിയിൽ പ്രകൃഷ്ടം മാത്രം ഇ

ആലുവാ തിരുങ്ങിപ്പാലം.

അമ്പിത്ത് പ്രഭു

ഭാര്യ.

തത്ത്വജ്ഞാൻ വാണിയപ്പിള്ളിയിൽ.

തിരുവനന്തപുരം തിരുവിതാംകൂറിൽ.

തിരുവിതാംകൂർ മഹാദേവിയമ്മ.

കാശി, മഹാരാജാവ്.

திவ்வை அருளாது ஈரனது
 மாண்பு கரினாதித கருணை
 நோக்கி நன்கு வினாது
 கைதுழை வயிர்காள் அருளா
 னாதினார். கண்ணு அருளா
 னியினும் கெட்டும் குறைபாடு
 யு, அதுபாடு மருபாறு
 கருகித் துதிநாள். அவி
 துற நவ பிதா:கூர் மகா
 ராயபிதா: மலிமிமா
 ன நான் லு கருகித்
 தருளா னி னை மருபு
 பொது:மருபு எரு
 து பாயா:புதினா: தரு
 தரு:தரு:தரு:

പാമ്പിപ്പുഴ

സിഡിബിന്റെ കൂടാരം

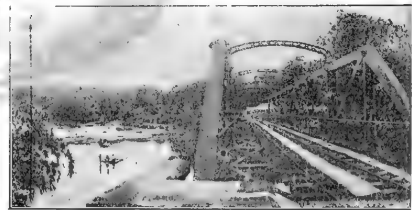
കവലയിലെ കത്തായ ഇറക്കം

കവലയിലെ മേല്പാതനം (ബ്രേക്ക് ഹൗസ്)

പോണ്ടിയിൽ ഏഴുനളത്ത്

കരിയാർകുട്ടി പാലം

പാമ്പിപ്പുഴ

1082

൧൮൭൭ ജനുവരി മാസത്തിൽ മദിരാശി ഗവണ്മെൻ്റ് സർ. ഏ. ഐ. ആർ. തർ ലാലിയം & കൂടും ഗവണ്മെൻ്റാൽ നെ വെ

൯൨൨൨൯ പ്രഭുവും കൊച്ചി രാജ്യം കാണുവാൻ വന്നു. ഇക്കാര്യം കാണുന്നതും പ്രഭുവിന് എഴുത്തു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം വെള്ളിപ്പറമ്പ്, തൊറക്കൽ, അയ്യമ്പള്ളി ഈ ദിക്കുകളിലായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു.

സം ആൻ. തർ ലാലി

മാഡം

ലവ്, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള ലേക്കും വേണ്ടെന്തൊളം ചിലവു ചെയ്തതും വന്നതും കടന്നും ഇങ്ങനെ നന്നായി നോക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും കണ്ടു.

൧) വൻ പട്ടാളിമാരായ മൂന്നു രാസത്തേ അയ്യപ്പി എടുത്ത്, അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയോടെ ഹിമാലയത്തിൽനിന്ന് കഴിഞ്ഞു. കറുപ്പുകാലം ലോക്ക് സാസ്റ്റ് പകരം നോക്കി. മേ ൧൩ ൧൮൭൭-ൽ തിരുനെൽവേലൂ കോട്ടയ്ക്ക് എ. ആർ. ബാനർജിയെ വിവാഹിച്ച് വിശദിച്ചു.

വെൻ. പോക്ക് പ്രഭു

സംകീർത്തിക്കു പത്രമായി ചെയ്തവനിൽനിന്നു പല എപ്പോഴും ചിലവു മാത്രമായിട്ടുള്ള കാലം അദ്ധ്യക്ഷതയോടെ ഹിമാലയത്തിൽനിന്നു വാങ്ങിയിരുന്ന രണ്ടുകാൽ ലക്കം ഉറപ്പിക തിരിയെ അടുത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കാം വന്നിരിക്കും. വെള്ളി, ക്രിമിനൽ, മോശത്ത്, പോലീസ്, വസ്ത്രം, കിരണിയവസ്ത്രം, വെള്ളം, ധനം, ഈ വക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളും നാളെ സിക്രട്ടറിയുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും പരിശോധിച്ചു പുതിയ എപ്പോഴും നടപ്പാക്കി. ഡിവിഷൻ വെപ്പാർമാരുടെ സഹായം വേണ്ടെന്നുവെച്ച് ആസ്ഥാനത്ത് ഹിമാൻ വെപ്പാർമാരെ വിളിച്ചു. തിരുനെൽവേലൂ കോട്ടയ്ക്ക് വെപ്പാർമാരെ മാറുക, ട്രാവെലുകളിൽ ചിലവു ചുരുക്കുക, കണ്ടെടുത്ത പ്രകാരമുള്ള കരം പിടിച്ചു തുടങ്ങുക, ആയ

ഹിമാൻ ബാനർജി

യ്യതം നോക്കുവാൻ വെപ്പാർമാരെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഉണ്ടാക്കുക ഇതൊക്കെ ചെയ്താൽ ഇതുവരെ പരീക്ഷിച്ചു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളിലേക്കും, വാങ്ങിയവയുടെ ചോദ്യം വേണ്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ, കൃഷി, ഇറിഗേഷൻ (നന്ന), നഗരങ്ങളിലേക്കും, കോവിലകളിലും,

1083

൧൮൭൭ ജനുവരി മാസത്തിൽ മദിരാശി ഗവണ്മെൻ്റ് സർ. ഏ. ഐ. ആർ. തർ ലാലിയം & കൂടും ഗവണ്മെൻ്റാൽ നെ വെ

൯൨൨൨൯ പ്രഭുവും കൊച്ചി രാജ്യം കാണുവാൻ വന്നു. ഇക്കാര്യം കാണുന്നതും പ്രഭുവിന് എഴുത്തു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം വെള്ളിപ്പറമ്പ്, തൊറക്കൽ, അയ്യമ്പള്ളി ഈ ദിക്കുകളിലായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു.

ഹിമാൻ ബാനർജി ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ക്രിമിനൽ പോലീസ് മുതലായ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളെ പരിശോധിക്കാൻ നടപ്പാക്കിയതും നന്നായി നോക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും കണ്ടു.

൧) വൻ പട്ടാളിമാരായ മൂന്നു രാസത്തേ അയ്യപ്പി എടുത്ത്, അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയോടെ ഹിമാലയത്തിൽനിന്ന് കഴിഞ്ഞു. കറുപ്പുകാലം ലോക്ക് സാസ്റ്റ് പകരം നോക്കി. മേ ൧൩ ൧൮൭൭-ൽ തിരുനെൽവേലൂ കോട്ടയ്ക്ക് എ. ആർ. ബാനർജിയെ വിവാഹിച്ച് വിശദിച്ചു.

സംകീർത്തിക്കു പത്രമായി ചെയ്തവനിൽനിന്നു പല എപ്പോഴും ചിലവു മാത്രമായിട്ടുള്ള കാലം അദ്ധ്യക്ഷതയോടെ ഹിമാലയത്തിൽനിന്നു വാങ്ങിയിരുന്ന രണ്ടുകാൽ ലക്കം ഉറപ്പിക തിരിയെ അടുത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നതിനോടുകൂടി കഴിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കാം വന്നിരിക്കും. വെള്ളി, ക്രിമിനൽ, മോശത്ത്, പോലീസ്, വസ്ത്രം, കിരണിയവസ്ത്രം, വെള്ളം, ധനം, ഈ വക ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകളും നാളെ സിക്രട്ടറിയുടെ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും പരിശോധിച്ചു പുതിയ എപ്പോഴും നടപ്പാക്കി. ഡിവിഷൻ വെപ്പാർമാരുടെ സഹായം വേണ്ടെന്നുവെച്ച് ആസ്ഥാനത്ത് ഹിമാൻ വെപ്പാർമാരെ വിളിച്ചു. തിരുനെൽവേലൂ കോട്ടയ്ക്ക് വെപ്പാർമാരെ മാറുക, ട്രാവെലുകളിൽ ചിലവു ചുരുക്കുക, കണ്ടെടുത്ത പ്രകാരമുള്ള കരം പിടിച്ചു തുടങ്ങുക, ആയ

[illegible]

കേകാലത്ത് നല്ല സ്ഥിതിയിൽ കാണാം. സംഗതിയെ മനോ കീഴ്വാഴ്ച ആശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പതിവുപോലെ ചിങ്ങംകാലത്ത് തിരുമാസ്സരകാണ്ടു കൂത്തമിട്ടുള്ളതിൽ തന്നെയാണ് വിഴിഞ്ഞക്കരയിലായിട്ടും ഇരക്കാലത്തിലാണ് കഴിവും കനകാലിവിട്ടിടം. ആദ്യം തുടങ്ങിയത്, ശൈലം തിരുമാസ്സരകാണ്ടു തുറുവുപത്രകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

കുടുംബശ്രീയും സക്കാർ അച്ചുകൂടം സുപ്രധേശിനേ
നും മ.മ.രാജ്ക്ക് വേല പരിചയിക്കുവാൻ അയച്ചു. വിദ്യാ
ഭ്യാസം അധികാരിയെ കല്പിക്കുകയും മദിരാശിയിലും ഉള്ള
സ്കൂളുകൾ തോക്കിക്കാണുവാൻ അയച്ചിരുന്നു.

സംസ്ഥാന സൗജന്യ പദ്ധതികൾക്ക് അതിർവ്വര കമ്പനിയിൽ
 ആയി തീർക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സംസ്ഥാനിലേക്ക് മുമ്പേയെത്തുകയും ഉ
 ന്നുകയും ചെയ്ത കരാറുകൾ. പോന്നിടം കണ്ടുപിടിച്ച ശാശ്വ
 തമായിട്ട് പ്രിന്റിംഗ് പദ്ധതികൾക്ക് പദ്ധതിയിട്ടു കൊടുത്തു.

പ്രതി തമിഴ്നാടുകാണെ അണിമുറി
 പട്ടണത്തിൽ സർ, മലബാറിലെ
 പാലക്കാട് അതിരൂപതാലയത്തിൽ നാ
 അതിനായി കൊടുത്തുവന്നു. തോ
 ന്നും മേലേ പാലക്കാട് അതിരൂപതാ
 അതിരൂപതാലയത്തിൽ പാലക്കാട്
 ഉത്തരാനന്തരത്തിൽ നാമകര
 യ കിട്ടുന്നതിനായി തിരുവനന്തപുരം
 ന്ന സർക്കിൾ അതിരൂപതാലയത്തിൽ
 പാലക്കാട് അതിരൂപതാലയത്തിൽ
 തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതാലയത്തിൽ
 അതിരൂപതാലയത്തിൽ പാലക്കാട്
 അതിരൂപതാലയത്തിൽ പാലക്കാട്
 അതിരൂപതാലയത്തിൽ പാലക്കാട്

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിലെ പരിഷ്കാരത്തിന്റെപൊട്ടാക്കി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ഒരു ഇക്കോനോമിക്സ് മിഷൻ 'മേയ് 1970-ൽ' ത്തിന്റെ കാർഷിക വിപ്ലവത്തിന് കൃഷിയിലും പരിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കി. അതേ സമയം പരിഷ്കാര വിപ്ലവം വിപ്ലവത്തിന് വിട്ടുപോയി എന്നതാണ് വളരെ കാലമായിട്ട് അറുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കിടന്നിരുന്നതും നിലനിൽക്കുന്നതും. അവിടെയുണ്ടായ താഴ്ന്നു കിടന്ന കാർഷിക വിപ്ലവം പരിവർത്തനം. ഇക്കോനോമിക്സ് മിഷൻ ലക്ഷ്യം ഉറപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. പക്ഷെ, ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും പരിഷ്കാരത്തിന് മുന്നോട്ടു പോയി. അതിൽ ഉറപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള കൃഷിയിലും വിപ്ലവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

കൊച്ചി തുറമുഖം.

1085

നവമ്പർ 21-ാംനാ-തിരുനസ്സകാണ് വൈസറായി
പോകാണുവാനായി ഉദിരംശിക്ഷണത്തി. അവി
ടെ കൊച്ചു സ്കൂൾ സ്ഥലത്തുവെച്ച് വൈസറാ

തിരുനസ്സിലെ തിരിയെ വന്ന കണ്ട
സംഭവം ഒരു ഉദ്യാനയിലും ഉണ്ടാ
യി. മദിരാശിയിൽനിന്നു അവിടുന്ന്
കല്പനയിലേക്കാണ് എഴുന്നള്ളിയ
ത്. എഴുന്നള്ളത്തുവഴി രാജമന്ദിരം,
വിജയനഗരം, ഹാലസ്വർത്തു ദിക്ഷ
കളിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ക
ല്പനയിൽ മൂന്നുവട്ടത്തേയും എഴു
ന്നുള്ളിത്ത മരിച്ചു. അക്കാലത്ത്
വൈസറായിയേറേ നാളുകൾവരെ
നേർട്ട് ഗവണ്മെന്റും എഴുന്നള്ളി
ക്കാനു കഴിഞ്ഞു.

രണ്ടു മാത്രമേ കല്പനപത്ത് പ
രേച്ചുവട്ടം അവർക്ക് ഉള്ളിപ്പട്ടം
എഴുന്നള്ളത്ത മരിച്ചു. ചന്ദ്രക്കോ
ണ് പൊട്ടുര എഴുന്നള്ളിത്താരി
ച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് ശ്രീ രാമേശ
ങ്കുമാരപ്പുറംമുക്കളെ കാലടിയിൽ
എഴുന്നള്ളിക്കണ്ടത്. പൊട്ടുരയിൽ
നിന്ന് പലനേരത്തെപ്പോയ്ക്കും
എഴുന്നള്ളി. മൈസൂർ രാജാജവ്
കാലടിയിൽനിന്നു തിരി
ച്ചുവരുമ്പോൾ തിരുന
സ്സകാണ് കാത്തുനില്പി
കളായിത്തീർന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥ
രും എഴുന്നള്ളിയെന്നു
തരംഗനസ്സകാണ് കണ്ടു
ച്ചിട്ട് കാശിമംഗലാജവ്
രംഗേശ്വരനാണ് വരു
ന്നവഴി എറണാകുളത്തു
താമസിച്ചു.

ഇന്ത്യാസഭയിലെ
മെമ്പ്രാസർ. കെ. ജി. ഗു
പ്ത തിരുനസ്സിലെ അതി
ഥിയായിട്ടു ഈ രാജ്യത്തു
വന്നിട്ടുണ്ട്.

പൊളീസ്സു സൂപ്രസ
ണ്ടിനെ വെല്ലുൾ വേല പ
രിചയിക്കുവാനും, സ
കാരിൽനിന്ന് ഒരു
കീഴ്ചോഴ്ച നേടാ
വരിൽ മറ്റുവെവാനി
പടിക്കുവാനും തായ
ച്ചു.

ഇന്ത്യാസഭ കൊ
ല്ലത്തിനിടക്ക് ഡി
പ്പാർട്ടുമെന്റുവെച്ചു
ക്കളും നിയമങ്ങളും
പുത്തായി. മേലാ
തിൽ സ്ഥിരമായ ക
ലാപ്രഭുക്കളെതിരി

യും ആയി. നദക്കാവുരങ്ങോളം വെച്ചുവന്നിരുന്നു. ഉദ്യ
വചനം, എറണാകുളം, കൊച്ചി ഈ ദിക്കുകളിൽ മുൻസിപ്പാ
ലിസി എപ്പോഴും, വ്യവസായ സംരംഭനാലും പ്രകൃതിയെ
സംരംഭിച്ചും ഒരു സർവ്വകാണ്തുടക്കി.

പിന്നാൽ ഏകദേശം 18 മാസത്തെ അധ്യയിലായിരുന്നു.
അക്കാലത്ത് പിന്നാൽ പേപ്പർകളുമായ
ചായ്ക്കുന്നത് ആരോളം കൂടി നോക്കി
തിന്നത്.

പ്രശാന്തിനഗരത്തിൽ.

1086

നവമ്പർ 21-ാംനാ-തിരുനസ്സകാണ് വൈസറായി
പോകാണുവാനായി ഉദിരംശിക്ഷണത്തി. അവി
ടെ കൊച്ചു സ്കൂൾ സ്ഥലത്തുവെച്ച് വൈസറാ
തിരുനസ്സിലെ തിരിയെ വന്ന കണ്ട
സംഭവം ഒരു ഉദ്യാനയിലും ഉണ്ടാ
യി. മദിരാശിയിൽനിന്നു അവിടുന്ന്
കല്പനയിലേക്കാണ് എഴുന്നള്ളിയ
ത്. എഴുന്നള്ളത്തുവഴി രാജമന്ദിരം,
വിജയനഗരം, ഹാലസ്വർത്തു ദിക്ഷ
കളിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ക
ല്പനയിൽ മൂന്നുവട്ടത്തേയും എഴു
ന്നുള്ളിത്ത മരിച്ചു. അക്കാലത്ത്
വൈസറായിയേറേ നാളുകൾവരെ
നേർട്ട് ഗവണ്മെന്റും എഴുന്നള്ളി
ക്കാനു കഴിഞ്ഞു.

ഉദ്യോഗസ്ഥർക്കും
കാലടിയിൽനിന്നു തിരി
ച്ചുവരുമ്പോൾ തിരുന
സ്സകാണ് കാത്തുനില്പി
കളായിത്തീർന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥ
രും എഴുന്നള്ളിയെന്നു
തരംഗനസ്സകാണ് കണ്ടു
ച്ചിട്ട് കാശിമംഗലാജവ്
രംഗേശ്വരനാണ് വരു
ന്നവഴി എറണാകുളത്തു
താമസിച്ചു.

പ്രശാന്തിനഗരത്തിൽ.

തിരുനസ്സകാണ് കളിയിൽ വിനോദിക്കുന്നത്.

ലിപ്പു എന്ന് സകാ
രലേക്കു അറേബ്യം
കൊണ്ട് നോക്കും
വന്നു. നാകുതി ദുട്ട
പാലത്തിൽ എത്തി.
53-പെക്കാരം വെള്ള
ലാറും കൂടുതലുണ്ട്;
വിലയ്ക്ക് അഞ്ചുപെക്ക
ല്ലം മുമ്പു ഉണ്ടായി
രുന്നതു തന്നെ ഉള്ള
താറും. വ്യവസായ
വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉ
പകാരമാവത്തക്കവി

ധത്തിൽ പെട്ടിരുന്നു. വത്ത ലക്ഷം ഉറപ്പിട കടം വിട്ടി. കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലം കൊണ്ട് ന കതി പത്തു ലക്ഷം കൂടിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ പുറമെത്തുവർ നോക്കിയിരുന്ന മേലുദ്യോഗങ്ങൾ നാട്ടുകാരെ തന്നെ വെച്ചു. പോഷ്ടാർ, കൊണ്ട് സർവ്വോദ്യോഗ, പോലീസ് സൂപ്രന്റണ്ട്, കണ്ടോളം ഇവരെക്കൊന്നും നാട്ടുകാർ തന്നെക്കൂടി. ഇതിൽ കൊണ്ടുപുറംമോറർ ശിക്ഷയിലും പോഷ്ടാർ ഒഴികെ മറ്റുള്ളവർ മരിക്കാൻ പരമാവധി ദിനംകൂടിയും പോലീസ് പരിചരിച്ചവരാണ്. കൃഷി സുപ്രന്റണ്ട് തന്നെ വേല പടിക്കുവാൻ മറ്റൊരു ശിക്ഷയും, കണക്ക്, മരമത്തു, മല ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു വക പണി പടിക്കുവാൻ നാട്ടുകാരെ മരിക്കാൻ പീഠാധിനിവേശം അയച്ചിട്ടും ഉണ്ട്.

ശങ്കരാചാര്യർ.

വിടെനിന്ന് തുറന്നു, പുന, ബോംബ, റ്റൂം, ആഭിമുഖ്യം, ജനപുരം ഈ വഴിയായി നവമ്പർ 26-ാം നം ഡൽഹിയിൽ എത്തി. ബോംബ, ജനപുരം, റ്റൂം, ഇവിടെയിൽ നാത്താതുമാറ്റാക്കുരുടെ അതിഥിയായിട്ടാണ് എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതായിട്ടുണ്ട്. ബോംബയിൽ മാജാറു സിംഗിന്റെനേടും ഉദ്യോഗ സ്ഥാനാമുദായം കൂടി തിരുമനസ്സിലെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ വന്നു സീടുകിച്ചു. ബോംബയിൽ പല പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളും അവിടുന്ന് എഴുന്നള്ളി കണ്ടു. ആഭിമുഖ്യം തിരുമനസ്സിലെ അവിടെയുള്ള മേയ്യാരുമാർകാലേളം എഴുന്നള്ളിക്കണ്ടു. ഡൽഹിയിൽ ഡിസമ്പർ 5-ാം നം ചതുരത്തിയെ എഴുന്നള്ളിക്കാണുവാൻ അവിടെക്ക് സംഗതിയായി. ഡിസമ്പർ 14-ാം നം തിരുമന

സ്സിലെക്ക് ചതുരത്തിതിരുമനസ്സുകാണു തന്നെ ജ. സി. ഐ. ഇ. എന്ന സ്ഥാനം കളിച്ചു കൊടുത്തു. തിരുമനസ്സിലെക്ക് ഒരു സ്ഥാനം സാജുമാറ്റം കളിച്ചുകൂടി. ടിപ്പുസാഹുസം അവിടെയും ക. സി. ഐ. ഇ. എന്ന സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഡിസമ്പർ 18-ാം നം ഡൽഹിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ആഭിമുഖ്യം, അരമദം, ബാർ, ബോംബ, ബോംബ, തുറന്നു, മരിക്കാൻ ഈ വഴിയാണ് തിരിയെ എഴുന്നള്ളിയ

സർ കെ. ജി. ഗുപ്ത.

I 1087
911 ഡിസമ്പർ 12-ാം നം ഡൽഹിയിൽ വെച്ചു നടന്ന സർക്കാർ പോലെ പ്രധാനമായിട്ടു ജന്ത്യാചരിത്രത്തിൽ ഒരു സംഗതി പാലാസിറ്റു. അതു സംബന്ധിച്ച തിരുമനസ്സിലെ എഴുന്നള്ളത്താണ് ഇക്കൊല്ലത്തിൽ മുഖ്യമായിട്ടൊന്നുള്ളത്. വൈസറായിരുന്ന ക്ലൈവ് അന്തസ്സമുള്ള തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ടിപ്പുസാഹുസം പരിവാരത്തോടുകൂടി അക്ടോബർ 27-ാം നം. എറണാകുളത്തു നിന്ന് എഴുന്നള്ളത്തു പുറപ്പെട്ടു. തൃശ്ശിവപേരൂർ മൂന്നു ദിവസവും മരിക്കാൻ മറ്റൊരു വഴിയും എഴുന്നള്ളിക്കുന്നതായിട്ടു. അ

ക്ലൈവ് രാജാമാർ.

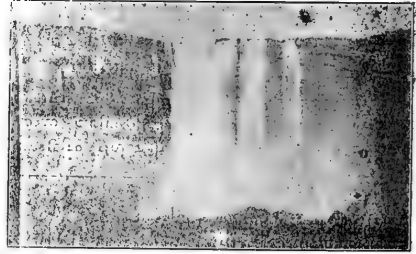
ത്. ബോംബയിൽ നിന്നു എഴുന്നള്ളത്തു പുറപ്പെട്ടാൽ തിരുമനസ്സിലെക്ക് തിരുവനന്തപുരം കാച്ച ശിഖാരു തുടങ്ങി. ബോംബ, അത് എഴുന്നള്ളത്തു എത്തിയപ്പോൾ നേകൂടി കലശലായി (വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചുവെങ്കിലും) ഇരുന്നാൽ ജന്തുത്താൽ തുറന്നുവെച്ച് വെച്ചു തന്നെ മുക്കും സുഖമായി. ഡിസമ്പർ 29-ാം നം തിരിയെ എറണാകുളത്തു എഴുന്നള്ളത്തേക്കി. തിരുമനസ്സിലെ തിരിയെ എഴുന്നള്ളത്തു അവിടെത്തെ പ്രഭുകൾ ഇന്നവിധത്തിലേ അരുണാഭിമുഖ്യവെന്ന് കണക്കാക്കി. പതിവുപോലെ അവിടുന്ന് ചിങ്ങമാസത്തിൽ കത്തീരപ്പിള്ളിക്ക് എഴുന്നള്ളി തിരിയെ എഴുന്നള്ളുവാൻ

മലബാറിലെ ക്രൈസ്തവർ.

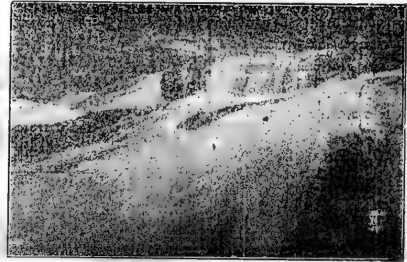
തിരുമനസ്സിലെ അടിപ്പെള്ളിയിലെ കാമ്പ്

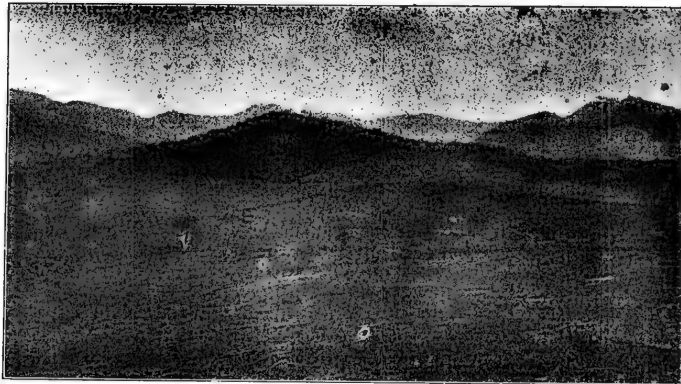
അടിപ്പെള്ളി വെള്ളപ്പാടം (കൊച്ചി്ങമ)

അടിപ്പെള്ളിവെള്ളപ്പാടം (തിരുവിതാംകൂർ അഗം)

ചോളയാർ വെള്ളപ്പാടം

വുതുക്കുപ്പ് റബ്ബർ തോട്ടം

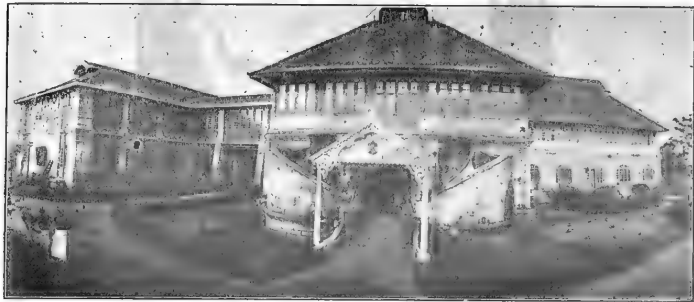
ബുദ്ധത്തി. പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധേയമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് ആരോ ആരും വിചാരിച്ചതായിട്ട് ഒരു സിദ്ധപ്പെട്ടതാണ്. എന്തെല്ലാത്തിനും പലപ്പോഴും സിദ്ധപ്പെട്ടതാണ് നിശ്ശേഷം ഉടച്ചുവാക്കുകയും അവസരം കാര്യങ്ങളെ ശിക്ഷാർത്ഥമായിത്തീർന്നു വേർപെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്തൊക്കെ സിദ്ധപ്പെട്ടതെങ്കിലും കനകം വെക്കുന്ന സമ്പ്രദായം കണ്ടെത്തി വെട്ടു വരത്തി. കൂടിയെ സമ്പന്നമായിട്ട് ഒരു സിദ്ധപ്പെട്ടതെങ്കിലും സ്ഥാപിച്ചു. മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിലും വില്പനകൾ തിരക്കോടെ അവയെ ഉണ്ടാക്കി സ്പെഷൽ മുതലായ സമ്പ്രദായത്തിലും വേണ്ടുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലേക്കു ഉണ്ടാക്കിയ തുടങ്ങി. വ്യവസ്ഥാപനമായിട്ട് കാര്യങ്ങൾ കലം കലർത്തിയോടുന്ന നട്ടത്തി. വിവിധവ്യവസ്ഥകൾക്കു ശീശിപ്പിക്കുന്നതിനും പല ശിക്ഷിതവേലകളെ അട്ടിയിട്ടിടുന്നതിനും കൂടിയും കൈക്കൊണ്ടിട്ടും പലിഷ്ടപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ട എല്ലാ കാര്യവും ചെയ്തു. ചില പട്ടണങ്ങൾ

കിൽ മുൻസിപ്പൽ കോൺ നട്ടപ്പാക്കി. ഹോം സിദ്ധപ്പെട്ടതെങ്കിലും കളിപ്പോൾ നട്ടത്തേണ്ട വേലകൾ കാലത്തെ അനുസരിച്ചും എന്തൊക്കെയും യോഗ്യമായും ഉള്ള സമ്പ്രദായത്തിലാക്കിത്തീർത്തു. ഈ സമ്പ്രദായം നിലനില്ക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി എല്ലാ സിദ്ധപ്പെട്ടതെങ്കിലും നട്ട പട്ടണങ്ങളും നിന്നു ഉടച്ചുവെക്കുകയും കോഡുകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പതിവുണ്ടെങ്കിലും കൊല്ലത്തിന്നകത്തു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വളരെ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ നട്ടപ്പാക്കിയതിൽ എഴുപത്തിനാലു റെഗുലേഷനുകളും വളരെ മറ്റും ഉണ്ട്. അവയിൽ അയ്യപ്പത്തിനാലോളം ഇക്കാലത്താണ് പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളത്.

കാനിപുരം പഴയ ബകുളാവ്.

മുൻസിപ്പാലിറ്റിയും നഗര രൂപീകരണവും സംബന്ധിച്ച് മുമ്പാകെയുള്ള നിയമത്തെ നവകരിച്ചതായി ഈ പ്രസിദ്ധം 17-ാം നമ്പർ തുടങ്ങിയതും വളരെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും പല ഉപകാരമുള്ള നിയമങ്ങൾ ആലോചിച്ചുവരുന്നതുണ്ട്.

കാനിപുരം ബകുളാവ് (പട്ടണത്തോടു ചേർന്നുള്ള കോട്ട).

കാനിപുരം ബകുളാവ് (വടക്കുപടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള കാഴ്ച).

ഏഴന്നുള്ളിയെന്നുകേട്ട് കടിയനവനാശൈവധാനപ്പെട്ടതേ. 1899-ൽ ശീമയാത്രയയപ്പാറി ഒരു തിരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ ഭ്രമ്യമയ്യുകാർ വൈദികന്മാർ, ആവ്യന്മാർ മുതലായ വലയംഗ്യരേയും വരുത്തി തൃശ്ശിവപേരൂർ വെച്ച് കൂടുകയും അതിനശേഷം അവിടുത്തെ പ്രഭുക്കളിൽ പലരും ശിക്ഷ പോയിവരികയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ദോഷവിചാരത്തിൽ പൂജാവിചാരം കൂടി വേണോ എന്നാലോചിക്കുവാനും ഒരു മഹാഭോഗം കൂടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 85 തുലാം 8-ാംനൂറ്റാണ്ടിലുപേതൽ കോവിലകത്തു വെച്ച് ജനികടിയാൻ കാശ്ശിസംഗ്രഹമായി ഉള്ള സങ്കടങ്ങളെ കേൾപ്പാൻ കൊച്ചി ജനീസഭാമെമ്പ്രന്മാരെക്കൊണ്ടുവെച്ചുട്ടുടൻ സ്വീകരിക്കയും ഉണ്ടായി.

മുപ്പ കിട്ടിയതിന്ന ശേഷം രെക്കൽ കീലത്തിന്ന ക്ഷേത്രം വേക്കുകയും ചിലപ്പോൾ തിരുമുടിപ്പള്ളത്തുണ്ടാവുകയും ഇതിനിൽ തൃക്കുന്തിമേൽ ഒരു വേദന ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇതിനെ പാരത്തക്ക ശീലായും ഒന്നും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മൂപ്പ കി

ട്ടിയതിന്ന ശേഷം ഏഴന്നുള്ളിത്താമസം കുന്നിത്തൽ ബാക്കുമാരിൽ തന്നെയാണ്.

അവിടുത്തെ ദിനചര്യ വളരെ കൃത്യമായിട്ടാണ് നടന്നുവരുന്നത്. സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ നോക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും എളുപ്പത്തുപറന്നായിരുന്ന കാലത്തെപ്പോലെ മൃഗങ്ങളെ വളർത്തുകയും ലാളിക്കുകയും ഇപ്പോഴും ചെയ്യുവതുണ്ട്. തിരുനാളുതോറും അവിടുത്തെ തിരുമുറിയിൽ വെച്ച് സദസ്സും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

ഈ വരുന്ന ധനുമാസം 11-ാംനൂറ്റാണ്ടിൽ തിരുമനസ്സിലേക്കു അറുപതു തിരുമാന്യസ്സു തികയുന്ന തിരുനാളാകുന്നു. 1002-ൽ കർഷകമാസത്തിൽ തീപ്പെട്ട വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ധർമ്മപുത്തി കഴിഞ്ഞതിൽവിന്നെ ഇങ്ങിനെ ഒരു മഹോത്സവം ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇനിയും അനേകകാലം ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യത്തോടുകൂടി രാജ്യം വാണുകാണുവാൻ ശ്രീപുണ്യനായിശൻ കടക്കിക്കൊടു.

ആകാശസുരപ്രഭുക്കളെ പ്രജയ്ക്കു സദാശംഭു
ആഗമമെണ്ണുഗുഹാമുഖപ്രാമുഖ്യംഗാദയം.

തിരുമനസ്സിലെ കാലത്ത് കൊച്ചിപ്പട്ടിമയിൽ വന്നിട്ടുള്ള മഹാത്മാർ.

1. മദിരാശി ഗവണ്ണറായിരുന്ന സർ. എ. ഇ. ഫാഫ്ലോക്ക്.
2. മദിരാശി സൈന്യനായകനായിരുന്ന സർ. ജോർജ് വുഡ്സ്.
3. ഇന്ത്യാ വൈസറായ് ആയിരുന്ന കഴിസർ പ്രഭുവും പതിനേഴാം.
4. മദിരാശി ഗവണ്ണറായിരുന്ന ആർ.പി. പ്രഭുവും പതിനേഴാം.
5. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്.
6. കാശി മഹാരാജാവ് സർ. പ്രഭു നാരായണസിംഗ് ബഹദൂർ.
7. മദിരാശി സൈന്യനായകനായിരുന്ന സർ. ജോർജ് പെട്ടിമനോം പതിനേഴാം.
8. മദിരാശി ഗവണ്ണർ ആയിരുന്ന സർ. ആർ.തർ ലാലിയും പതിനേഴാം.
9. മദിരാശി ഗവണ്ണറായിരുന്ന വെൻ.ലോക്ക് പ്രഭു.
10. ഇന്ത്യയിലെ സേനാനായകനായിരുന്ന കിട്ടുനർ പ്രഭു.
11. കാശിയിലെ കമാരരാജാവ്.
12. മൈസൂർ മഹാരാജാവ് സർ. കൃഷ്ണരാജവുടയാർ ബഹദൂർ.
13. ഇന്ത്യാ കൗൺസിൽ മെമ്പർ സർ. കൃഷ്ണഗോവിന്ദ ശർമ.

തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഏഴന്നുള്ളിക്കുണ്ടിട്ടുള്ള സമലങ്ങൾ

തെക്കെ ഇന്ത്യ	വടക്കെ ഇന്ത്യ
1 മദിരാശി	1 കഡ്വത്ത
2 കന്യാ	2 കാശി
3 തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി	3 അലഹാബാദ്
4 തഞ്ചാവൂർ	4 ഡൽഹി
5 കർക്കോണം	5 ജയപൂരം
6 ചിങ്ങനാശ	6 അജമീയർ
7 പോണ്ടിച്ചേരി	7 മും.
8 മധുര	8 അഹമ്മദാബാദ്
9 മാനാട്	9 ചോളാപുരം
10 രാമേശ്വരം	10 ആഗ്രാ
11 തിരുവനന്തപുരം	11 കൃഷ്ണമധുര
12 കത്താലം	12 ബാറാഡ
13 ആലപ്പുഴ	13 ബൊമ്പായി
14 കൊല്ലം	14 പൂനാ
	15 തുറഗല്ല
	16 മജമഹേന്ദ്രി
	17 ബാലസൂർ

കൊച്ചിപ്പട്ടിമയിലുള്ള ഏറ്റവും പ്രദേശങ്ങളും

The Manager
Silk Pitcher Company
Barnes Co.,

H. H. Rama Varma
11th Prince of Cochin

Company's Registered Office.

Kurur Damodaran
Nambudiripad

A. K. T. K. M. Cherian
Narayanan Nambudiripad

Printers,
Publishers,
Booksellers,
Stationers,
Printing Material
Merchants Etc. Etc.

Only few shares available

The Mangalodayam Co. Ltd.,
Trichur.

CAPITAL Rs. 30,000
3000 Shares of Rs. 10 Each.

Printing in,
Malayalam,
English,
Devanagari,
Tamil.
Undertaken here,
Trial Solicited.

Punnasseri Neelakandha
Sarma

Office Bearers.

Managing Directors:

1. H. H. Rama Varma Eleventh Prince of Cochin.
2. Kurur Damodaran Nambudiripad.

Directors:

3. A. K. T. K. M. Cherian Narayanan Nambudiripad.
4. Punnasseri Neelakandha Sarma.
5. C. T. Avinikath Neelakandhan Bhattathiripad.
6. Vadakkiniyadath Kirangat Sreedharan Anujan Nambudiripad.
7. Dr. T. C. Krishna Menon.
8. Changarankotha Krishnan Kartha.

C. T. A. Neelakandhan
Bhattathiripad

V. Kirangat Sreedharan
Anujan Nambudiripad

Auditor: A. K. T. K. M. Valia Narayanan Nambudiripad.
Legal Adviser: K. Kunjunni Nair B. A., B. L.
Manager: C. Kunhi Rama Menon.

Dr. T. C. Krishna Menon

C. Kunhi Rama Menon

C. Krishnan Kartha

മംഗളോദയം

ഫഘവ

പുസ്തകം ൫

മകരമാസം

ലക്കം ൩

മംഗളം.

ശ്രദ്ധസന്തപ്തബ്രഹ്മത്തിയാൽസപത-
സ്തിലനെന്നഭൂവിവിശ്വവിശ്വതൻ
ബുദ്ധമാമുനിജഗൽഗുണോദയ-
ശ്രദ്ധ നമ്മളിലണയ്ക്കയിക്കുന്നു.

പാലിഭാഷ.

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തു ബുദ്ധമതം പ്രചരി-
ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്ത്, ആ മതത്തി-
ന്റെ പ്രചരകനാ-
രായ സന്യാസിമാരു-
ടെ ഇടയിൽ നടപ്പു-
ണ്ടായിരുന്നതും, അന്നു-
ണ്ടായിരുന്ന ആയുസ്-
മുദായക്കാരിൽ ഭൂരിപ-
ക്ഷം ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്നതും ആ-
യ ഒരു ഭാഷയാണ് പാലിഭാഷ, അക്കാ-

ലത്ത് ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങ-
ളിലും ലങ്കാദീപിലും (Ceylon) താമസി-
ച്ചിരുന്ന ആളുകളിൽ അധികഭാഗക്കാർ
ഈ ഭാഷ അറിയാമായിരുന്നു എന്നു വി-
ചാരിക്കുവാൻ വഴിയുണ്ട്. പാലി= സമൃ-
ദ്ധം (ജനസമൃദ്ധം); അവരുടെ ഭാഷ പാ-
ലിഭാഷ; എന്നുള്ള അർത്ഥംകാരം, അധി-
കജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്ന ഭാഷയാക-
കൊണ്ടാണ് ഇതിന്നു 'പാലിഭാഷ' എന്നു
പേരു സിദ്ധിച്ചത്. മറ്റുള്ള പല മതങ്ങ-
ളിലേക്കുമാറ്റം എത്രയോ അധികം ഗ്രന്ഥ

സംഖ്യയുള്ള ബുദ്ധമതത്തിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട സകല ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും രചിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ ഭാഷയിലാണ്. സംസ്കൃതഭാഷയിൽ തന്നെ ബുദ്ധമതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വളരെ കുറവാണ്. വേറെ വല്ല ഭാഷകളിലും ബുദ്ധമതക്കാരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ അർദ്ധചിനകാലങ്ങളിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയുമാകുന്നു. ബുദ്ധമതത്തിന്റെ കാലത്തും അതിനടുത്ത കാലങ്ങളിലും എഴുതിയ മിക്ക ഗ്രന്ഥങ്ങളും — ഇന്ത്യയിലും ലങ്കാദീപിലും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രത്യേകിച്ചും — പാലിഭാഷാമയങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു. ബുദ്ധമതത്തെ പറ്റിയ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്ക് ഈ ഭാഷയുടെ ജ്ഞാനം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതുമാണ്.

പാലിഭാഷ സംസ്കൃതത്തോടു വളരെ അടുപ്പമുള്ളതും സംസ്കൃതത്തെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ ഒരു ഭാഷയാകുന്നു. സംസ്കൃതത്തിന്റെ താവഴിയിൽപ്പെട്ട പതിനെട്ടു പ്രാകൃതഭാഷകളിൽ മാഗധി എന്നോ ശ്രാവസ്ഥി എന്നോ പേരുള്ള ഒരു ജാതി പ്രാകൃതം തന്നെയാണ് ഈ ഭാഷ. നാടകങ്ങളിലും മറ്റും കാണുന്ന പ്രാകൃതത്തേക്കാൾ ഈ ഭാഷയിലെ ശബ്ദങ്ങൾക്കും വാക്യങ്ങൾക്കും സംസ്കൃതത്തോടു അധികം സാമ്യമുള്ളതുകൊണ്ട്, സാധാരണ പ്രാകൃതസ്ഥിതിയിൽനിന്നു കണ ഉയർന്ന ഒരു പദവി ഇതിനു കൊടുക്കാവുന്നതാണ്. സംസ്കൃതത്തിൽനിന്ന് ആകൃതിയിലും അർത്ഥത്തിലും ഒരു വ്യത്യാസവും ഇല്ലാത്തതായിത്തന്നെയും പല ശബ്ദങ്ങൾ പാലിയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. പാപം, സുഖം, കല്യാണം, പണ്ഡിതൻ, ബാലൻ, ഇന്ദ്രിയം, ദാരു, സാരഥി ഇത്യാദി ശബ്ദങ്ങൾ സംസ്കൃത

ത്തിലും പാലിയിലും ഒരുപോലെ തന്നെയാകുന്നു. വേറെ ചില ശബ്ദങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു പാലിയിലേയ്ക്കു വരുമ്പോൾ അല്പമായ വികാരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതായിട്ടും കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ആ ശബ്ദങ്ങൾതന്നെ പ്രാകൃതഭാഷയിലേയ്ക്കു പകരുമ്പോൾ വരുന്ന അംഗവൈകല്യത്തേക്കാൾ ഈ വികാരം അല്പമാണു താനും. സംസ്കൃതത്തിലെ 'സ്ഥവിര'ന്റെ കടമറിച്ച് 'ഥേര'നാക്കിട്ടാണ് പാലിഭാഷക്കാർ പെരുമാറുന്നത്. പ്രാകൃതക്കാരാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ആദ്യക്ഷരം തീരെ മാറിക്കളയും. 'കൃതപാ' എന്ന പൂർവ്വകാലക്രിയയെ 'കരിയ' എന്നാക്കിയ പ്രാകൃതക്കാരുടെ ധൈര്യം പാലിയിലെ പണ്ഡിതനാക്കില്ല. അവർ, കകാരോപരിയുള്ള പ്രകാരത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്തിട്ടെങ്കിലും 'കൃതപാ' എന്നതിന്റെ ഭംഗി വിടാതെ കാക്കുന്നുണ്ട്. 'സൗത്ഥ'ത്തെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം പ്രാകൃതക്കാർക്കും പാലിക്കാർക്കും പ്രത്യേകിച്ചൊരു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇല്ല; രണ്ടു കൂട്ടരും 'സൗത്ഥ' എന്നുതന്നെയാണു പറയുന്നത്. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ പാലിയിലുള്ള മിക്ക ശബ്ദങ്ങൾക്കും പ്രാകൃതശബ്ദങ്ങൾക്കെന്നപോലെ മൂലം സംസ്കൃതം തന്നെയാണെന്നു കാണാം. ചില ഭിക്ഷി അർക്കരക്തമതിന്ന് അല്പാല്പം വ്യത്യാസം വരുന്നതിന്നു കാരണം ഉച്ചാരണത്തിലുള്ള വൈകല്യം മാത്രമാകുന്നു. ധമ്മ-ധമ്മ, കമ്മ-കമ്മ, പുത്ര-പുത്ര, ദുഷ്ടി-ദുഷ്ടി, വണ്ണ-വണ്ണ, മിത്ര-മിത്ര, ആത്മാ-അത്മാ, രാജ-രാജ, ഷഷ്ഠ-ഷഷ്ഠ, ഇത്യാദി ശബ്ദങ്ങളിൽ പൂർണ്ണാച്ചാരണമായ സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങൾക്കു പാലിഭാഷാസംക്രമത്തിൽ അർക്കരവയവങ്ങളിൽ കുറച്ചുതെക്കിലും ഒരു വൈകല്യം വരുന്നതല്ലാതെ, ശബ്ദങ്ങൾതന്നെ തിരി

ച്ചരിയുവാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ഭേദപ്പെട്ട കയോ അർത്ഥത്തിന്നു വല്ല വ്യത്യാസവും വരുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

മേൽക്കാണിച്ച ഉദാഹരണം സംസ്കൃതത്തോട് ഏറ്റവും വ്യത്യാസമുള്ള പാലിശബ്ദങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ്. ഇതുപോലെ തന്നെ, സംസ്കൃതത്തോട് എത്രയോ അകന്ന ഒരു ചാപ്പ മാത്രമുള്ള ചില ശബ്ദങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷെ, അവയുടെ മൂലം തന്നെ സംസ്കൃതമല്ലെന്നു തോന്നത്തക്ക വിധം ആ വക ശബ്ദങ്ങളും വ്യത്യാസപ്പെടുന്നില്ല. ഉദാഹരണം:—

സംസ്കൃതം	പാലി
സമൃക്	സമ്മാ
ഭൂയഃ	ഭോയ്യ
വൃഷ്ടിഃ	വുട്ടോ
അമൃത	ഇരം

ഇത്യാദി.

ഇപ്രകാരം, പാലിഭാഷയിലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾക്കു സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളോട് അടുത്തട്ടില്ലാതെ അകന്നിട്ടെങ്കിലും ആരാലും അപലപനീയമല്ലാത്തതായ ഒരു സംബന്ധം എവിടെയും ഉള്ളതായിക്കാണാം. സാധാരണ നാമപദങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ ക്രിയാപദങ്ങൾക്കും ഈ സംബന്ധം ഉണ്ട്. ക്രിയാപദങ്ങളെല്ലാം പ്രാകൃതത്തിലെന്നപോലെ ഈ ഭാഷയിലും പാസ്പത്യമായിട്ടാണ് പ്രയോഗിക്കുക പതിവ്; ആത്മന പദത്തിന് ഈ ഭാഷയിൽ പ്രവേശംതന്നെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിയാപദഘടിതങ്ങളായ പാലിവാക്യങ്ങൾക്ക് സംസ്കൃതവാക്യങ്ങളോട് എത്രമാത്രം യോജിപ്പുണ്ടെന്നു പരിശോധിക്കാം. — 'ധീരോ ബാലേ അഭവേക്ഷചിത്'

'അപ്രമാദേന മഹിമാ ദേവാനം സെട്ടിതാം' (ഗതേ)

അർത്ഥം ഉപമം കതപാ ന ഹനേയ്യ (ന ഘാതയേ?)

ഈ പാലിവാക്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ സംസ്കൃതം:—

ധീരോ ബാലാനവേക്ഷതേ? അപ്രമാദേന മഹിമാ ദേവാനാം ശ്രേഷ്ഠ (താം ഗതം?)

അർത്ഥം ഉപമം കതപാ ന ഹന്ത്വാ ന (ഘാതയേത്?). എന്നാണ്.

ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്ന്, പാലിഭാഷ സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നു തീരെ വ്യതിരിക്തമായ ഒരു ഭാഷയല്ലെന്നും, പരിഷ്കൃതസമുദായക്കാരുടെ വ്യവഹാരത്തിൽനിന്നും സംസ്കൃത വ്യാകരണപദ്ധതിയിൽനിന്നും ഭ്രംശിക്കുകയാൽ ഇതിന് വലുതായ ഉച്ചാരണഭേദം സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ളതും സിദ്ധമായി. ബുദ്ധമനിയുടെ അപതാരകാലത്ത്, മഗധം മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ ഇതു നാട്ടുഭാഷയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർ ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണത്തിനും മാത്രം ഇതിനെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നതുമില്ല. പണ്ഡിതസമാജക്കാരുടെ അനാദരത്തിന്നു പാത്രമായ ഈ ഭാഷയെ ബുദ്ധമനിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളും എടുത്തു പെരുമാറുവാൻ പുറപ്പെട്ടത് ഈ ഭാഷയുടെ സൗജന്യം വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. ബുദ്ധമനിയുടെ സിദ്ധാന്തപ്രകാരമുള്ള നവീനമതത്തിലെ തത്വങ്ങളെ ബഹുജനങ്ങൾക്കറിയിക്കുവാനുതകുന്നതായ ഒരു ഭാഷവേണമെന്നു അർദ്ധഗ്രന്ഥമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ബുദ്ധമനിയായ് ആദരിക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി പാലിഭാഷയ്ക്കു ശക്തിവർദ്ധിയും, അതിൽ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ബുദ്ധമതക്കാർക്ക് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മിക്ക

ഈ ഭാഷയിലാണ് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് ആദ്യം പറഞ്ഞുവെല്ലാം. മനുഷ്യാഭിവിതത്തിന്റെ പരമമായ ഉൽക്കർഷ്ഠം, മനുഷ്യജന്മം സിദ്ധിച്ചാൽ ചെയ്തതീക്ഷണതായ കടപ്പാടുകൾ, അതുകൂടെ വിധികൾ, വസ്തുസംസ്കാരങ്ങൾ, ആശ്രമധർമ്മങ്ങൾ മുതലായ സാധാരണ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഏതായാലും ഭംഗിയായും സുപാഠവികരണോടുകൂടിയും വിവരിക്കുന്നതായ പലഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ ഭാഷയിലുണ്ട്. ബുദ്ധമതപ്രകാരം ജഗത്തിന്റെ ഉൽപത്തി, അതിന്നു കാരണമായ പരമാണ്ഡ സംയോഗം, വിലയം മുതലായ ദാർശനികവിഷയങ്ങളേയും അവയവവാദം, വൈഭോഷികവാദം, പരമാണ്ഡവാദം മുതലായ പ്രത്യേക സിദ്ധാന്തങ്ങളേയും ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പൂർവ്വപക്ഷസിദ്ധാന്താദികൃതത്തോടുകൂടി വിവരിക്കുന്നവയായും അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. ദൈവലോകാധിപതികളുടെ ഇടയിൽ അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉരുവില്ലാപ്പോൾ അവയെ പ്രതിപാദിക്കുന്നവയായും ക്രൈസ്തവീകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്നു പുറമെ ചരിത്രം, സാഹിത്യം മുതലായ വിഷയങ്ങളിലും പല പണ്ഡിതന്മാരുടെ വകയായി പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പാലിഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പരിഷ്കൃതരീതിയിൽ ജീവചരിത്രം എഴുതുന്നതിന്റെ മാതൃകയായി അംഗീകരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളവയായിത്തന്നെ പല കഥാഗ്രന്ഥങ്ങളും ഈ ഭാഷയിലുണ്ട്. ബുദ്ധമുനിയുടെ ജീവചരിത്രത്തെ അതിഭംഗിയായും ആതിവിസ്തമായും വിവരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും അദ്യമല്ല. 'ധർമ്മപദം' എന്നു പേരായ പാലിഭാഷാഗ്രന്ഥത്തെ, ഹിന്ദുക്കൾ മഹാഭാരതത്തെ എന്നപോലെ ബുദ്ധന്മാർ പ്ര

ശാസിച്ചു വരുന്നു. ആ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥത്തിൽ, ബുദ്ധമതത്തിന്റെ സാമാന്യ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ, ഗുഹസ്ഥന്മാർ, ഭിക്ഷുക്കൾ മുതലായ ആശ്രമികളുടെ പ്രത്യേകധർമ്മങ്ങളേയും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ റിലീജിയസായായിട്ടും അതിൽനിന്നു പഠിപ്പാനുള്ളത് ബുദ്ധമുനി കാരോ അഥവാ സന്യാസികളായി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കും ഭക്തന്മാർക്കും കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളാണ്. സത്യം, സ്നേഹം, ദയ, അഹിംസ മുതലായ വിശിഷ്ട ഗുണങ്ങളുടെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ച് യുക്തിയുക്തമായും ഉദാഹരണസാഹിത്യമായും ഇടക്കിടെ ചില ചെറിയ കഥകളെ ഘടിപ്പിച്ചും ബുദ്ധമുനി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള നീത്യുപദേശങ്ങളെ, ഹിന്ദുക്കൾ വൈദികസൂക്തങ്ങളെ എന്ന പോലെ ബുദ്ധമതക്കാർ ബഹുമാനിക്കുന്നുണ്ട്. ആ വക നീത്യുപദേശങ്ങളുടെ ഹൃദയംഗമതയെപ്പറ്റിക്കു സപരമ്പരജ്ഞാനമെങ്കിലും ഉണ്ടാകുവാൻ വേണ്ടി ഒന്നു രണ്ടു നീതിശ്ലോകങ്ങളെ പാലിയിൽനിന്നു ശുദ്ധസംസ്കൃതത്തിലാക്കി താഴെ കാണിക്കുന്നു.—

നേതം സജ്ജലദാ വാതാ
നചാപി ഹരിചന്ദനം
നൈവ ഹാരാ ന മണിയോ
ന ചന്ദ്രകിരണാംകരഃ
ശമയന്തീഹ ജന്തുനാം
വരിദാഹം സമുദ്ധതം
യം സംശമയതി ശ്രേഷ്ഠം
ശീചമത്യന്തരീതളം.

ശീലമാഹാരാത്മ്യത്തെപ്പറ്റിയ ഈ ഉപദേശംപോലെ തന്നെ രമണീയമായി ശമത്തേക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തപദേശം ഇങ്ങിനെയാണ് —

‘നമി. ഭവമേണ വൈരാണി
ശാമ്യന്തിഥ കദാ ചന
അവൈരേണതു ശാമ്യന്തി
ഏഷധർമ്മഃ സനാതനഃ’

ഇങ്ങിനെ പാണ്ഠത്തുടങ്ങിയാൽ ബുദ്ധമു
യുടെ ഉപദേശങ്ങളെ കുറിച്ചുതന്നെ അന്നേ
കം ലേഖനങ്ങൾ എഴുതേണ്ടതായി വരും.
ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ പാലിഭാ
ഷയിലുള്ള ഗ്രന്ഥ സമുച്ചയം ഏതു സമുദയ
ന്റെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതാണെന്നു
തന്നെവേണം പറയുവാൻ. ചൈതല്യസു
ര്യപുത്രന്റെ നിഷ്കേപങ്ങളായ ആ വ

ക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിക്കേണമെങ്കിൽ ബു
ദ്ധഭാഷയായ പാലിയെ അഭ്യസിക്കാതെ
സാധിക്കുന്നതുമല്ല. ആ ഭാഷയാകട്ടെ സാ
സ്തന്തോട് വളരെ അടുപ്പമുള്ളതാകയാ
ൽ, സംസ്കൃതത്തിൽ സാമാന്യമായ ലോക
വ്യുൽപ്പത്തിയും സാസ്തൃതനാടകങ്ങളിലുള്ള
പ്രകൃതഭാഷയിൽ പരിചയവും ഉള്ളവ
രായ വിദ്വാന്മാർ സ്വയമായി വായി
ച്ചാൽ തന്നെ അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും.

കെ. വി. എം.

ഒട്ടുപദീസായംവരം

പ്രബന്ധം— തുടർച്ച

ശ്രീമാർപാഞ്ചാലരാജസുന്ദരേന്ദ്രജന്മര-
ജംവിളിച്ചാശുഭ്ര-
പ്രക്ലാപചാനാസിവണ്ണംഗുഹനയവിനയൈ-
ദാർയസംജന്യശാലീ
ശ്രീമൻവത്സ! പ്രസിദ്ധാനിവരണരേഖതീ-
നാഗതാൻപേത്തുമോരോ
സമ്മാനംകൊണ്ടുസഭാവയസമുചിതമോ-
ത്തോത്തുനാനാഗുണഃ ശ്യാൻ. 14
ഇതുംതാതാജ്ഞകയ്യോണ്ടമുദിതമനാ
മെല്ലവേചെന്നുനന്നാ
പുത്ഥീപാലാണാരോക്കെകനിരകളിൽബ-
നിച്ചിരത്തിത്തദാനീം (ഇമാ-
പുത്തൻപുമാലികാകാകമമലയജകപ്ത-
രതാംബുലപുലൈഃ
പ്രത്യേകംപ്രജ്ഞനെരപുത്രനദിരവരെഃ
പുജയാമാസപൂജാൻ. 15

കച്ചാണിമദ്ദശായാംകനിവിനൊടകളി-
പ്പിച്ചുകൊണ്ടമ്മമാരും
ചാല്പേരുംതോഴിമാരുംകശലവിധിവിശേഷ-
ങ്ങളുംചെയ്യാരോന്നേ
മല്ലാർമംഗല്യഭ്രഷാമണിനികരമെട-
ത്തതിക്കേകാണ്ടു വച്ചു-
ങ്ങല്ലാരുംകൂടിത്താൻത്താനിദമിദമിതിമാ-
നിച്ചുലാളിച്ചണഞ്ഞാർ. 16
രാമൽപ്പമ്പട്ടണിഞ്ഞൊളൊരുവരും,തിരുകി-
ന്ദ്രായുലർക്കുന്തൽമീത (ന-
സീമനുംചേത്തണിഞ്ഞൊളൊരുവരും,തില-
ട്ടാർമനോരമിന്ത്യാ, (കമി-
വാർമെത്തുക്കണ്ണഭൂഷാമഴകിനൊടപരം,
വിന്നവാർകങ്കണാദി-
ശ്രീമന്നാനാമനോജ്ഞാഭരണഗണമൊ-
ന്നാരിമാർചേത്തണിഞ്ഞാർ. (രോ

ബാലാന്നാ ചമയിച്ചുകൊണ്ടുളളിതാ-
 ലങ്കാര ചാരപ്രഭാ-
 മാലാപാടലപാടലീകൃതസമ-
 സ്താശാഃകലേശാനനാം
 കാലംപാളുവരംഗമാങ്ങാരുമണി-
 കെട്ടികൽനിൽക്കിനിനാർ
 ചലേയക്കുതകിന്നടുത്തു ചതുരാ-
 ലാപാസ്സവീനാംഗനാം. 18
 തെന്നുവരകന്യാസന്നിയെ
 പുകുതോഴി-
 പ്പരിഷയിലതിവുദ്ധാകാവി-
 വാചിപ്രഗത്യാ
 സദസിമരുവുമോരോഭൂപതിൻ
 നീളനോക്കി-
 കലിതമുദിലമാസംവാച-
 മൂലേപതദാനീം:— 19
 “പാഞ്ചാലക്ഷിതിവാലഭാഗ്യകലികേ!
 ബാലേസദസ്സന്നിയെ
 കാൺചാലച്ചിലരാജവീരനിവഹാൻ
 നാനാദികന്യാഗതാൻ
 തേങ്ങോരംകൂട്ടുവാണി!മുനമറിയ-
 നീ!കലാകുമാനിയുമാൻ
 വരഞ്ഞാപേൽത്തചകേളുശേഷമറിയി-
 കുന്നുണ്ടുതാനേമലേ! 20
 ധന്വേ!കാണിനുകോപപ്പണികലരെവിതാ
 നിച്ചിരിക്കുന്നതേകൻ
 ചൊന്നിൻതണ്ടിട്ടവെഞ്ചമര കുറച്ചുശല
 മന്തദ്രുഷാവിശേഷം (വേ
 മന്നിൻ പൊല്ലാൻ ചാവു കരുതലവെരമാ
 ധാത്തരാജ്യേയമേനം (ര
 പുണ്യാത്മാനമേനോങ്ങൽകമലമകൾകളി
 ചുവിരിഞ്ഞീടവല്ലാൾ. 21
 വിഭാതിപുനരന്തകേച്ചുശലവും
 തഭീയാനുജാ
 വിഭ്രഷണപരമ്പരാവിലസമാ
 നരമുാംഗകാ:

അവേതരുമൊടിവന്നരിചമു-
 മദോരവേ-
 രുപേതയുതിവാഴു വാനരിമവർ-
 ക്കിലേഷാഹ്നം. 22
 തോളിനേലടിപെട്ടകണ്ഡലകലാ-
 പംഭുണ്ടുതസ്സന്നിയെ
 വാളുകുത്തിവലത്തുകാണൊരുമൊ-
 വിരൻമനോജ്ഞാനേ!
 കേളിനംഗമഹീനായതിവനേളോ
 തനപി!മാറാക്കും-
 കാളംവിക്രമാശിയെനുളവനേ
 കണ്ണായമാകണ്ണിതാം. 23
 അപ്പിഴുതുംഭാവതടവിമുഖചാ
 കാണൊരുത്തൻവലത്ത-
 ഞ്ജപത്ഥാമാവിരിക്കുന്നതുപുനരയമാ-
 ചാർച്ചുപുത്രോമഹാത്മാ
 വിശപത്തികൽക്കണ്ണനേരിടുവരൊരുവരി-
 ലുന്യവീരേഷപാത്താ-
 ലച്ചോകേരവ പൂതീനന്ദനതുലനകല-
 ഞ്ഞാനിത്തേൽപ്രഭാവം. 24
 മുഖ്യേരത്താസനേകാണതിപരിണരിപു
 ണ്ടന്യതകേശിദാസ്സേ
 വിപ്ലാതോഭിഷ്ണനാമാപുനയേമമിതോ
 ഭൃണ്യദോഭൃണ്യശാലീ
 സഖ്യാസാകംഭുപേണസപയമിഹമുരുരാ-
 ഭാസതേദ്രോണനാമാ
 ചൊല്ലൊള്ളുംവിശപവിലാളികളിൽവിരു-
 ണ്ണനുകേരപ്ലിലയോനീ? (തിവ-
 മണിക്കക്കല്ലുപുറംപുതിയമരതക
 തുണടുത്തിരുലാമാ
 കാണേഗ്രകശ്ചിദാസ്സേഫലധനേതരമാ-
 ലാമദോല്ലാസശാലീ
 താനരംകോപാൽവലിച്ചുങ്ങുവനയമുന-
 വീചികൊണ്ടെന്നപോലെ
 ചേ. ഞ്ഞാറീടുന്നിലപ്പണിനവതുകിൽകൊ-
 ണ്ടജപലോയമഹാത്മാ, 25

ഭരണകൃത്യം തപിനന്യം ഭവംശം
 സീമിനിവളം ന്നം
 ശ്രീപതിസ്സപയമയം വിരാജതിജഗൽ
 യിമണിവിഭ്രഷണം
 പാൽപഴിച്ചമൊഴിസത്യമൊമൊഴികേട്ടു
 വാനവർമരംബലാൽ
 ഷേർ പവിച്ചവരം നികേതപഃശാഭവിനട്ടു-
 കൊണ്ടനയശീലവാൻ. 27
 സാമിധിസന്താളജ്ഞാനം സന്ധകാഴ്
 തേലൊകപഥവപുസ്സസംകപ്തസെ
 സ്ജാകാവിള ഉസമിധിപുണ്ണപുണ്ണ
 സൊഘ്നസാവളരകളുകുടം ധരംതോ. 28
 കിംസാകിംസെകിയകീകിയകീയാ
 കീയാകീയണോഘ്നസകംഘ്നോ
 സാമിധിഘ്നസാമദാഘ്നവമാഘ്ന
 ഭാഘ്നധിഘ്നാണിനയസിരീയെ. 29
 കേവലദധതികന്തവാചിനഃ
 പ്രത്യയാനിഹനജാതകമർണി
 ധാതവസ്സുജതിസംഹാരാസ്തഃ
 സ്തേനനിരത്രവിപരീതകാരകഃ
 തസ്യസീവേചുഴലം
 കണ്ടേയദവീരമണ്ഡലംബാലേ!
 പുണ്ണകലേശനചാദം
 വിലസിനവതാരകാഗണ്ഠപോ
 പച്ചപ്പട്ടവിരിച്ചു പശുമണിപീ. (ലെ,
 റോകാണെത്തൻ പലപ-
 ത്തച്ചശ്രീമദയന്നതകരതലേ
 കല്പപ്രസന്നം വഹൻ
 നിവൃത്തസ്വ പശംവദാവിജയല-
 ക്ഷീസ്തപ്രസിദ്ധോയമി-
 നിവൃക്തേമധ്യേനനനയനി!
 ജരാസന്ധോയമാകർണ്ണതാം. 32
 വെള്ളപ്പട്ടാംബരം കൊണ്ടുപഠിച്ചിതമനോ-
 ജ്ഞാത്തരീയേണനീകാ-
 ണല്ലൊക്കും വേണീ! കശ്ചിന്നാതകമണി
 റാധിത്രവശാമഹാത്മാ (വീ-

ചെല്ലെത്തു ചെരിഭൂമിശാപരനിതുശിന്തു
 ലാഭധാനൊജഗത്യാ- (പാ-
 മില്ലത്രേനനമതസ്സമനാഭധരണീ-
 വല്ലഭൻമല്ലനേത്രേ! 33
 തുംഗേനീടെഴുമിന്ദ്രനീലമണിപീ-
 റോചനകണ്ടീലയോ
 മംഗല്യാംഗി! വലത്തു ഹാമയമമീ-
 ചന്ദ്രോയമാരോമലേ!
 ലങ്കാനായകനെപ്പിടിച്ചുവീരവിൽ-
 കാരാഗൃഹമേചന്തേഴം
 മംഗല്യാംബുധികാത്തവിട്ടുനൃപതേ-
 വംശോത്തദോചംബലീ. 34
 മമ്മാ? കാൺചിട്ടുമാലംകൃത ചതുരമണി-
 പ്ലാദപീഠാപകണ്ഠേ
 പൊന്മാരക്കന്തമൃന്നികചിതരസമിരി-
 കന്നതസ്തൻമനോജ്ഞേ!
 പെണ്മാനേൽ കണ്ണിമാർത്തനമലർവിശ
 മാളവക്ഷാണിമാതിൻ (വൻ
 കൂലാലകാരമല്ലാപുനരിതനയനാ-
 നന്ദനീഷ്ടനദുമാ. 35
 കല്യാണാത്മാകലിംഗൻപുനരിതകരതാർ
 കൊണ്ടുകേളീസരോജം
 മെല്ലേമല്ലെത്തിമിക്കുന്നവനവനിഭുജാ-
 മഗ്രണീകഗ്രതേജഃ
 ചൊല്ലേറ്റംകോസലാധീശാപരനിതുദൃസ-
 ബാരിവെൺ ചാമരാളീ
 മല്ലാർമനാനിലാഭോളിതസുലളിതമ-
 നാരമാലാകലാപീ. 36
 കല്പോയംഭഗദർശനത്തമഗ്രണേ!
 തദാമദാഗന്ധമിതൻ
 നല്ലാർമജ്ജരി! സിന്ധുരാജനരീകേ
 കാണായവീരാഗ്രണീഃ
 ചൊല്ലാർന്നി. കടസ്ഥിതോയമബലേ!
 മാത്സ്യൻമഹാധീരധീ-
 ജല്ലാസംകലഭനപഃസ്സുനവരൻ
 മഹാർത്ഥശ്ലോകണ്ഠേ!

* നിവൃത്തിയായമാഴ്ച * അല്ലെങ്കിൽ അന്യ * മന്ദം = മന്ദയായ്

ചൂടിനെ സംബന്ധിച്ച

ചില ശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ

പ്രാണധാരണത്തിന് കരുവിയത്തിലും ഒഴിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത വായു, വെള്ളം മുതലായവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒട്ടും അപ്രധാനമല്ലാത്തതാണ് ചൂട് എന്നറിയാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. എന്നാൽ ചൂടിന്റെ അധിഷ്ഠാനവസ്തുക്കൾ എന്തെല്ലാമാണ്, അത് എങ്ങിനെ നമുക്കു കിട്ടുന്നു എന്നു മുതലായ സംഗതികളെ ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാണ്. നാം നിത്യമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന സാധനങ്ങളെപ്പറ്റിയ അറിവിൽ നിന്നാണ് നമ്മുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കേണ്ടത്.

ചൂടിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വിവരണത്തിൽ ഒന്നാമതായി ചിന്തിക്കേണ്ട സംഗതി ചൂട് എന്നതെന്താണ് എന്നാകുന്നുവല്ലോ. ചൂട് എന്നത് ഒരു ശക്തിയാണെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തം. ലോകത്തിൽ സകല വിദ്യകളും നടക്കുന്നത് ശക്തികൊണ്ടാകുന്നു. ശബ്ദം, ഗതി, വിദ്യുത്ത്, ചൂട് ഇത്യാദി വിവിധരൂപത്തിൽ ശക്തി നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ശക്തി ഏതെത്ര രൂപത്തിലൊക്കയാണോ നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നത് ആ രൂപം എല്ലാ രൂപങ്ങളിലും വെച്ചു മുദ്രമായതു ചൂടാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചൂട് മറ്റുള്ളവയെക്കാൾ ആതിരിയെ അധികം ഉപയുക്തവും ആകുകൊണ്ടുതന്നെ. എന്താത്രമല്ല, മറ്റു ശക്തികളെ ചൂടിന്റെ

രൂപത്തിൽ പരിണമിപ്പിക്കുവാനും നമുക്കു കഴിയും. ഈ സംഗതിയും ചൂടിന്റെ പ്രാധാന്യത്തിന്നു കാരണമാണ്.

ചൂട് നമുക്കു കിട്ടുന്നത് സൂര്യങ്കൽ നിന്നും ഭൂമിയിൽനിന്നും രസായനപ്രയോഗത്തിൽനിന്നും ആകുന്നു. ഈ മൂന്നിലും വെച്ച് അധികം പ്രധാനമായത് സൂര്യനാണ്. സൂര്യങ്കൽനിന്നു പ്രതിദിനം ലഭിക്കുന്ന ചൂടിന്നു സമുദർ ഒരു കോടി എഴുപതു ലക്ഷം കൊല്ലംകൊണ്ടുള്ളി റ്റാസം ഭവിക്കുന്നതല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് സൂര്യനെ തേജസ്സുകളുടെ അധിഷ്ഠാനമെന്നു വിചാസ്യമാർ പറയുന്നത്. സൂര്യൻ, ഭൂമി, രസായനശക്തി എന്നിങ്ങിനെ ചൂടിന്റെ അധിഷ്ഠാനവസ്തുക്കളായ മൂന്നിൽനിന്നും നമുക്കു ചൂട് കിട്ടുന്ന പ്രകാരത്തെ ഭംഗോന്നായി പട്ടാഭം ചിത്രം.

സൂര്യഗോളത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടും എന്തൊരു വലുതായ അന്തരം ഉപഗ്രഹങ്ങൾ (Nabulak) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഭൂമി, ക്ലൈൻ, മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളെപ്പോലെ അറിയും സൂര്യനെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവ അവയുടെ ഭ്രമണരേഖയിൽ, നിന്നു തെറി സൂര്യമണ്ഡലത്തിൽ മറിഞ്ഞുവീഴുന്നു. അപ്പോൾ അതേവരെയും അവയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന ഗതിശക്തിക്കു തടസ്സം പരികയും, ആഗതിശക്തി താപശക്തിയായിപ്പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരിക്കലുമ്പോഴായിട്ട് മറ്റൊന്നുകൊണ്ടു മേഴ്ബോൾ അതിൽ ചൂടുണ്ടാകുവാനുള്ള കാര്യം

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം കൂട്ടിച്ചേർത്ത അദ്ധ്യായം ഗതിശക്തി തടസ്സപ്പെടുന്നതാകുന്നു. ഉപഗ്രഹങ്ങൾ സൂര്യമണ്ഡലത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്താൽ മുട്ടണയുന്നതും ഇതുപോലെതന്നെ. ഇപ്രകാരം മിന്നറ്റിനു മിന്നറ്റിനു ലക്ഷോപലക്ഷം ഉപഗ്രഹങ്ങൾ സൂര്യമണ്ഡലത്താൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട് സൂര്യഗോളത്തിൽ പതിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതുകൽ എത്ര വളരെ ചൂട് ക്ഷണം തോറും ഉത്ഭവിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കണം? എന്നുമാത്രമല്ല; സൂര്യമണ്ഡലത്തിന്റെ പണിപ്പാട് അനേകം രാസായനികവസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടാണ്. രാസായനികവസ്തുക്കൾക്ക് അരിമാത്രമായ ചൂട് തട്ടിയാൽ അവയുടെ സ്വഭാവമുള്ള രൂപം മാറി മറ്റൊരു രൂപം ഉണ്ടാകുകയും, അപ്പോൾ അതുകൂടി നിന്നു ചൂട് ഉത്ഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. സൂര്യഗോളത്തിലുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ ആവിമയങ്ങളും വേറെ ചിലതു തരങ്ങളുമാകുന്നു. സൂര്യഗോളം അപ്രത്യക്ഷവും, അതിന്റെ നാലു പാർശ്വങ്ങളിലും സൂര്യഗോളത്തെ അപേക്ഷിച്ച ശീതവും ആകയാൽ സൂര്യഗോളത്തിൽനിന്ന് എല്ലാത്തരം ചൂട് ഉത്ഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ വിദ്യ രസശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള പരിവർത്തനനിയമം (Theory of Exchanges) കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. ചൂട് വെള്ളം നിറച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കപ്പത്തോടു തെട്ട് രണ്ടു തവളകൾ നിറച്ച ഒരു കപ്പം അഭിമുഖമായി വെച്ചാൽ രണ്ടു തവളകൾ നിറച്ച കപ്പത്തിലെ ജലം ഉഷ്ണമായും ചൂട് വെള്ളം തണുപ്പായും പരിണമിക്കുന്നതു നമുക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സാധാരണമാണല്ലോ, ഈ മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണത്തെയാണ് പരിവർത്തന നിയമം എന്നു പറയുന്നത്. ഈ നിയമം വിചാരിച്ചപ്പോൾ

വേഗം നാലുപുറവും നിറച്ച നാനാവിധ വാതകങ്ങൾ ഇടതിങ്ങിയ സൂര്യഗോളത്തിൽ നിന്നു സദാചി ചൂട്പുറപ്പെടുന്നു, തീർത്താൽ ആശ്ചര്യമില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ എന്നു എടുവിടാതെ ചൂട് ചിലവു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു സൂര്യഗോളം അല്ലാത്തതായിത്തീർന്നുപോകുന്നു എന്നു ചിലർ അപ്രാപ്തം ചിന്തിക്കുന്നു. അതിന്നു ചൂട് ലഭിക്കുന്നു. സൂര്യമണ്ഡലത്തിൽനിന്നു ഭൂമിത്തോളം പുറത്തു പോകുന്ന അത്യാധികമായ ചൂട് ഒന്നു എത്രയും ചെറിയ ഒരു ശാലം മാത്രമേ ഭൂമിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സൂര്യനും ഭൂമിയും തമ്മിൽ സൂര്യൻ 230,82,500 തോളെന്ന അകലത്താണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. പുറമേ സൂര്യന്റെ ചൂട് ഭൂമിയിലേയ്ക്കു മാത്രമല്ല, അത്രപോലെ നാലു പുറത്തുമുള്ള നാനാവസ്തുക്കളിലേയ്ക്കും പോയിക്കൊണ്ടുവരികുന്നു. ഇങ്ങിനെ പല വസ്തുക്കളിലേയ്ക്കും പകരുന്നതുകൊണ്ടു സൂര്യനും ഭൂമിയും തമ്മിലുള്ള ദൂരം കൊണ്ടു- അത്യാധികമായ ചൂട് മാത്രമേ ഭൂമിയിൽ കിട്ടുകയുള്ളൂ എന്നു ചിലർ അതു ഭൂമിയിലുള്ള സകല വസ്തുക്കളുടേയും ജീവധാരണത്തിനു പര്യാപ്തപ്പെടുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള വൃക്ഷലതാദികളായ ഉത്ഭിജവസ്തുക്കളുടെ വളച്ചുരുട്ടു സൂര്യതേജസ്സ് ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. അവ സൂര്യകൽനിന്നു തേജസ്സിനെ ആകർഷിക്കുകയും, പ്രകാരാന്തരേണ അതിനെ പുറത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യരും മൃഗങ്ങളും ഉത്ഭിജമേണകൾമായതുകൊണ്ടു സസ്യാദികളിലേയ്ക്കു പകരുന്ന തേജസ്സിന്റെ ഒരു ശതമാനം അതുകൾ ഉപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഉത്ഭിജങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ള ജീവജാലങ്ങളും സൂര്യകൽനിന്നു തേജസ്സിനെ ആകർഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഭൂമിയിലേയ്ക്കും അതിന്റെ ഒരു ശതമാനം പ്രതിഫലിക്കുന്നു

ണ്ട്. ഇതിനെ സൂര്യകുരുതി നിന്ന പ്രകാശത്തെയും ചൂടിനെയും (Light and Heat) ഭൂമി ആകർഷിക്കുകയും ആവശ്യപോലെ അത് വായുവിനെയും ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നോക്കൂ! നിത്യത ചിലവിന്നായിട്ട് ഒരു ചെട്ടിയിൽ അറയ്ക്കാൻ, കാപ്പി, അരി എന്നിവയെ പല ചിലിപ്പാ നാണുങ്ങളായി കറുത്തുവെക്കുന്നു. സൂര്യകുരുതിയും, അതിൽനിന്നും അറയ്ക്കുന്നതും ചൂടുവന്നതും എടുത്തു ചിലവു ചെയ്യുന്നതു പോലെ ഭൂമിയും സൂര്യകുരുതി നിന്നു മുറുപ്പാക്കുന്ന രണ്ടു ശക്തികളേയും വാങ്ങി സൂര്യചൂട് ആവശ്യപോലെ പുറത്തു വെക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഭൂമി സൂര്യകുരുതി നിന്നു ആകർഷിക്കുന്ന ചൂടിന്റെ തരംഗങ്ങൾ പ്രതിടിനം ഭൂമിയുടെ അടിത്തട്ടിലേയ്ക്കു പോയ്ക്കുണ്ടാകുന്നു. അടിയിലേയ്ക്കു ചെല്ലുന്തോറും ഭൂമിയിൽ അധികാധികമായ ചൂട് നിക്ഷേപിച്ചു ചെച്ചിട്ടുള്ളതായിക്കാണാം. ഭൂമിയുടെ അടിത്തട്ടിൽ ചൂടിന്റെ ഒരു കലവറ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിലേയ്ക്കു അഗ്നിപർവ്വതങ്ങളും ഉഷ്ണപ്രവാഹങ്ങളും തക്കലക്ഷ്യങ്ങളാണല്ലോ. ഭൂമിയുടെ അടിത്തട്ടിലെ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ചൂടുകുരുതിയിൽ ചൂടുകാവാകയാൽ മുമ്പത്തെ പരിവർത്തന നിയമപ്രകാരം അടിയിലെ ചൂട് മുക്കളിലേയ്ക്കു പൊന്തുന്നു. ഇങ്ങിനെ, സൂര്യകുരുതിനാകർഷിക്കപ്പെടുന്ന ചൂടിന്റെ തരംഗങ്ങൾ ഉള്ളിൽനിന്നു പുറത്തു പുറത്തു വന്നു വീശത്തലും ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ ചൂടാവാവാനവകാശമുണ്ട്. കേൾവിൻപ്രഭു (Lord Kelvin) വിന്റെ സിദ്ധാന്തപ്രകാരം ഉദ്ദേശം ഇരുപതു കോടി കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഭൂമി ഒരു തരം താളദ്രവ്യമായിരുന്നുവെന്നും പിന്നെ അതിന്റെ മുമ്പെ അഗ്നി ക്ലിപ്തമായ പാട പാമ്പ് കൂടുന്ന അതു ചൂടാവാതിട്ടാണ് ഭൂമിക്ക് ഇപ്പോഴത്തെ

ആകൃതി വന്നതെന്നും കാണാം. ഭൂമിക്ക് തരംഗം വരുന്നതുകൊണ്ട് അത് സൂര്യകുരുതിയെ ചൂടാക്കുന്നതിനായിട്ടു. എന്നാൽ ആ ചൂട് ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ എല്ലാപ്പോഴും പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല. ഭൂമിയുടെ മുക്കുരുത്തിൽ ഇറക്കുന്ന നമുക്കു നേരെ ചൂടാക്കുന്നതായി എത്രയോ അധികം തട്ടുകൾ ഉണ്ടുണ്ടാകണം അടിയിലുള്ള ആ ചൂട് നമുക്കു അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെന്നു ഉള്ളു. ഇങ്ങിനെ ഒരു ചൂട് ഭൂമിയുടെ അടിയിലിറക്കപ്പെടുന്നു സമ്മതിക്കാത്ത പക്ഷം, അഗ്നിപർവ്വതം മുതലായവ ഉണ്ടാവത്തക്കവിധം അത്രയധികം ചൂട് സൂര്യകുരുതിനിന്നു കിട്ടുന്നുണ്ടെന്നു പറയണമെന്നു. അതിനേക്കാൾ യുക്തവും പ്രമാണവുമായിട്ടും ആയത് ഈ അഭിപ്രായമാണ്.

മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം സൂര്യകുരുതി നിന്നു നേരിട്ടും, സൂര്യകുരുതി നിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് പകർന്നു ആ ഭൂമിയിൽനിന്നും നമുക്കു ചൂടുകിട്ടുന്നുവെന്നു സിദ്ധിച്ചുവല്ലോ. ഇതുപോലെതന്നെ രസായനശക്തി (Chemical Energy) യിൽനിന്നും നമുക്കു ചൂട് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഫിറക്, കല്ലു മുമ്പെ സാധനങ്ങൾ കത്തിച്ചാൽ ധാരാളം ചൂടാവാവുന്നതു നമുക്കു നിശ്ചയമുണ്ടല്ലോ. ഈ ചൂട് എങ്ങിനെ ഉണ്ടാവുന്നതാണെന്നു വല്ലവരും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കൽക്കരിയുടെ പരമത്തെ അന്വേഷണം വേർവെടുത്തിയാൽപ്പിന്നെ അതിൽനിന്നു ചൂടാവാവുമോ? ഉണ്ടാവുമെങ്കിൽ എങ്ങിനെ? അതിന്നു പ്ര

* പണ്ട് ഭൂമിയുടെ സ്ഥാനത്ത് ഒരു മാതിരി കൊടുത്ത ചൂട് ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് കൂടാതെ അതിൽ ഒരു പരമം കെട്ടി, കാലനശ്ചിതം കൂട്ടിച്ചിട്ടാണ് ഭൂമിയുടെ തരംഗം, കലവറയിലുള്ള ചൂട് മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പുറത്തു വന്നു.

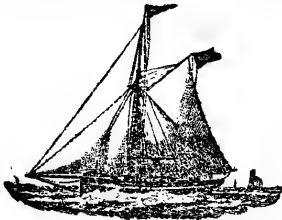
മാണമെന്ത്? ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്കുത്തരം വേണ്ടുന്നമെങ്കിൽ 'ശക്തി' എന്നും 'പദാത്മ' മെന്നും പറയുന്നത് ഒന്നിനെയല്ലെന്നും അതുവരെയും രണ്ടുതന്നെയുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ, ശക്തിക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു പദാത്മത്തെ ആവലംബിക്കാതെ നില്ക്കുവാൻ കഴികയില്ലെന്നു ഉള്ളൂ. ഒരു പരമാണുവിൽ (Atom)ത്തന്നെ പല പ്രകാരത്തിൽ നാനാശക്തികളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അത് അനന്തമായ ശക്തി സഞ്ചയത്തിന് അധിഷ്ഠാനമായിപ്പരിണമിക്കുമെങ്കിലും ഒന്നിലധികം

പരമാണുക്കൾ കൂടിച്ചേർന്നുണ്ടാവുന്ന സാധാരണ അണുക്കൾക്ക് അതാതവസ്ഥയിൽ നില്ക്കുവാൻ എത്രത്തോളം ശക്തി ആവശ്യമാകുന്നുവോ അത്രമാത്രമല്ലാതെ അതിൽ കൂടിയോ കുറഞ്ഞോ ശക്തിയെപ്പറ്റപ്പെടുവിക്കുവാൻ അതുകൾക്കു കഴികയില്ല. ഈ ശക്തിമാത്രമല്ലാതെ, സായനപ്രയോഗത്തിനുചയോഗിക്കുന്ന പദാത്മങ്ങളിൽ പുതുതായി ഒരുശക്തിയും ഉണ്ടാവുന്നില്ല; അതിൽ സ്വതന്ത്രമുള്ള ശക്തി പ്രകാശിക്കുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

ഭാസ്കരാചാര്യർ.

നോവൽ

സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങളുടെ പരിഭാഷയെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയം ഇതുവരെ രീതിപ്പെട്ടില്ല. ലോകത്തിൽ സർവ്വസാധനങ്ങളുടെയും കാര്യങ്ങളുടെയും വളർച്ചയും അഭിവൃദ്ധിയും ക്രമപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകൃതിയുടെ ശക്തിയെ ലക്ഷിക്കാൻ മനുഷ്യർക്കു വളരെ എളുപ്പമില്ല. മനുഷ്യപുരുഷനെക്കൊണ്ട് വളർച്ചയും അഭിവൃദ്ധിയും കൈതടസ്ഥമോ മാനുഷമായ വരുത്താമെന്നല്ലാതെ, അവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രകൃതിസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു ഭേദംവരുത്താൻ അസാധ്യമാണ്. ഭാഷയുടെ വളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചും ഇങ്ങനെയുള്ള ചില പ്രകൃതിസിദ്ധാന്തങ്ങളുണ്ട്. അവ

സാങ്കേതികമായി നിന്നു വാക്കുകൾ വന്നുചേരുന്ന സമ്പ്രദായവും ഇങ്ങനെയുള്ള ചില സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കും. ശാസ്ത്ര സംബന്ധമായും മറ്റുള്ള സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾക്ക് പുതിയ വാക്കുകൾ സാമ്പ്രദായികരായ സമുദായത്തോടു കൂടി സ്വാഭാവികമായി ഉണ്ടാകണമെന്നു വിചാരിക്കാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർക്കുപോലും ആ വക അനേകവാക്കുകൾ മലയാളഭാഷയുടെ ഉച്ചാരണനിയമത്തിനനുസരിച്ചുള്ള ഭേദഗതിയോടു കൂടി ഭാഷയിൽ കടന്നു സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ഉപദ്രവിക്കാതെ യഥേഷ്ടം ഭാഷയിൽ കടിക്കൊണ്ടുകൊൾവാൻ അനുചരിക്കുമാണ് വൈയക്തകാണന്മാർ ചെയ്യേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു.

നോവൽ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ 'ആപ്തമാക' എന്നൊരു

നോവൽ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് പദത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തെ 'ആപ്തമാക' എന്നൊരു

ന്നു ആഗ്രേയപണ്ഡിതനായിരുന്ന സ്കാട്ട് എന്ന നോവൽകർത്താവ് ചരിത്രസംബന്ധമായ അനേകം നോവലുകൾ എഴുതിട്ടുള്ളവകൊണ്ട് ഈ ഒരു സാധ്യമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ആവക നോവലുകളിൽ പറയുന്നവയൊക്കെ ചരിത്രസംബന്ധമായ പരമാർത്ഥങ്ങളായിരിക്കണമെന്നോ ഇരിക്കുമെന്നോ ഇല്ല. ചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില കാര്യങ്ങളെയും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ആളുകളെയും കൂട്ടി പിടക്കി ഗ്രന്ഥകാരകന്മാർ ഉല്പാദനശക്തിയും സരസശീലവും കൈത്തിനും അനുസരിച്ചു കഥാരൂപമാക്കി വിവരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുള്ളു. നമുടെ 'മൗത്താണുപയ്യം' ഈവിധം ഒരു നോവലാണ്. ഈവിധം നോവലുകൾ എഴുതുന്നവർ ചരിത്രസംബന്ധമായ ഉദാഹരണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പോർത്തുഗീസ്സുകാർ, ഡച്ചുകാർ മുതലായവർ കേരളത്തിൽ ആദ്യ കാലത്ത് വന്നിരുന്ന സംഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി മലയാളഭാഷയിൽ അനേകായിരം നോവലുകൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. അതെ, 'അനേകായിരം' എന്നുതന്നെയാണ് ഞാൻ പാഞ്ഞത്, പക്ഷെ, അതിനു സാമർത്ഥ്യവും വാസനയും ഉള്ള സാഹസികന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു ഉള്ളു. സ്കാട്ട്, ഡിക്കൻസ്, മുതലായ ആഗ്രേയവിദഗ്ദ്ധന്മാരും, മിസ്സിസ്സ് യങ്, മിസ്സിസ്സ് ഫേബ്രിപ്പസ്, മുതലായ വർദ്ധിക്കുകയും എഴുതിയിട്ടു അനേക നോവലുകൾ കണ്ടാൽ ഇവയൊക്കെ ഒരു പക്ഷേപായസ്സിൽ എഴുതിത്തീർത്തതാണോ എന്നു നമുക്ക് തോന്നിപ്പോകും. അത്ര അധികമുണ്ട്, അവരിൽ ചിലർ നോവൽ എഴുതുക എന്നതുതന്നെ ജോലിയാക്കിയവരായിരിക്കും, ലോർഡ് ബ്ലൈക്ക്സ് ഫീൽഡ് മുതലായവർ മ

റ്റുള്ള അനേകജോലികൾക്കിടയ്ക്കു വളരെ നോവലുകൾ, വലിയ നോവലുകൾ, ഏഴ് തിന്തിന്തിന്തായി കാണാം. സ്വന്തം ജോലി കഴിഞ്ഞു മടങ്ങി വീട്ടിൽവന്നു പാർച്ചുമെന്റ് സഭയിലെക്കുപോവാൻ വസ്ത്രങ്ങൾ മാറി ഉടുക്കുന്നതിലിടയ്ക്കു വാങ്ങുകൊടുത്തു തന്റെ സെക്രട്ടേരി അതു പകർത്തിയും അങ്ങിനെ പല നോവലുകളും എഴുതിത്തീർത്തവരായി അറിയുന്നു. കളലത ഓസ്കരമേനോൻ, എന്ന നോവലുകളുടെ കർത്താക്കന്മാർ ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നുള്ള വാസനയും വൈഭവവും ഉണ്ടായിട്ടു കൂടി ആ വിധം കാരാണി എഴുതി തൃപ്തിപ്പെട്ടതിൽ നമൊക്കെ അതുതല്ലെടേണ്ടതല്ലയോ?

ജെയിൻ ആസ്റ്റിൻ എന്ന വിദ്യയിൽ അപരപ്പെട കാലത്ത് സ്വജനങ്ങളുടെ സമുദായചാരങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ചില നോവലുകൾ എഴുതിട്ടുണ്ട്. സമുദായചാരങ്ങളിൽ ഉള്ള പല കുറവുകളും അവയിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ വക കുറവുകൾ ഇങ്ങിനെ നോവൽമാർഗ്ഗം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അവയുടെ അനഭവം അവയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതിയൊ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്താ വിവരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ അധികമുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. മദ്യപനായ ഒരു മനുഷ്യനെ കഥാപാത്രമാക്കി വിവരിക്കുകയും മദ്യപാനംകൊണ്ടുള്ള ദോഷങ്ങൾ അവന്നു കഥയിൽ അനുഭവമാക്കി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു വായിക്കുന്ന മദ്യപനാക്കൊക്കെ അതുതന്നെപ്പറ്റിയാണോ എന്നു തോന്നിപ്പോകും. അതുനിമിത്തം തനിക്കു മേലാൽ ഉണ്ടാവാൻ ഇടയുള്ള ദോഷങ്ങൾ ഒന്നൊക്കെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ അവൻ കാണുകയും ചെയ്യും. പ

ജ്ഞാതാ ഇതവതൊ മൃഗേതേ കൊല്ലങ്ങൾ കിടയിൽ ഒരു മദ്യപനോടായിട്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളായിരിക്കാം മൂന്നോ നാല്പാ മണി കൂറ്റുകൾകൊണ്ട് ഒരുവൻ വായിച്ചറിയുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിൽ ഭീമിപ്പിച്ച മരിക്കുന്ന ഒരു മദ്യപനൻ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു ദീഗലകാലംകൊണ്ട് ഒരാൾക്ക് മനസ്സിലാകാത്ത കാര്യങ്ങൾകൂടി നോവലിൽ നിന്നു കണത്തിൽ ധരിക്കാൻ സംഗതിയുണ്ടെന്നത്. പുരുഷായുസ്സിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സർവ്വസംഭവങ്ങളും അവയുടെ കർമ്മകാരണസാമ്പ്രദായങ്ങളോടുകൂടി അല്പനേരംകൊണ്ടു ധരിക്കാവുന്നതിനാലാണ് നോവൽ വായനകൊണ്ട് ഗുണങ്ങളുണ്ടാകുന്നത്.

എന്നാൽ ആ വക ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി സമയനും, ലോകത്തോടു അനുസരണമുള്ള ആളും എഴുതിയനോവലായിരിക്കണം വായിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ റെയിനാൾഡ് എന്നും പരന്ത്രിസ്റ്റ് രാജ്യത്തിൽ സോള എന്നും പേരായ രണ്ടുനോവൽ എഴുത്തുകാർ മഹാ സമയനാകും അത്യന്തം വാസനയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ സമുദായത്തിലുള്ള ഏറ്റവും നിമിത്തങ്ങളും സഭ്യതയോടും ആദരം ആചാരങ്ങളെ മടി കൂടാതെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അവർ വിവരിച്ചതൊക്കെ പക്ഷെ പരമാർത്ഥമായിരിക്കാമെങ്കിലും ആവക സംഗതികൾ കണ്ടാട്ടും കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത മാനുഷ കൂടി അവ അറിയാൻ സംഗതി വരികയും ചിലർ അവരുടെവിക്കാർ ആഗ്രഹം ജനിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതാകയാൽ ആ വക നോവലുകൾ ബോധ്യനാക്കാൽ സാധിക്കാത്തതായിത്തീർന്നിട്ടു. മരിക്കാപ്പി എന്ന മഹാപുരുഷൻ

വളരെ ശക്തിയുള്ള ഒരു എഴുത്തുകാരിയാണ്. അവരുടെ നോവലുകൾ വളരെ പ്രസിദ്ധങ്ങളുമാണ്. എന്നാൽ അവർ ചോർ കത്തോലിക്ക് മതക്കാരന്റെ ഇടയിൽ ഉള്ളതായി അവർ വിചാരിക്കുന്ന ചില ദർശനങ്ങളെ തന്റെ നോവലുകളിൽ കവിനമായി ആക്ഷേപിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ആ മതക്കാർ അവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കരുതെന്ന് മാർപാപ്പാ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ നോവലുകൾ യഥാർത്ഥങ്ങളായ ദുരാരങ്ങളെ വായനക്കാർക്ക് അനുകൂലമാകത്തക്കവണ്ണം വിവരിക്കുന്നതിനായ് പലരുടേയും മുഷിച്ചലിന്നു തക്കത്തരം പാത്രങ്ങളായിത്തീരും. ഡിക്കൻസിന്റെ ഒരു നോവലിൽ ഉള്ള ഒരു വക്കീലിന്റെ വിവരണം തന്നെ സ്തംഭിപ്പിച്ചാണ്, എന്നു സ്കാട്ടിലാണ്, അയർലാണ്, എന്നീരാജ്യങ്ങളിൽ ഉള്ള ചില വക്കീൽമാർ പോലും വിചാരിക്കുകയും ഡിക്കൻസിനെ അവർ കവിനമായി വകക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചിലർ ആ കാര്യം സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിനു രാജിസ്രകത്തുപോലും അയച്ചു. ഇതൊക്കെ കണ്ടപ്പോൾ “എന്റെ വിവരണം ഇത്ര മേൽ ക്ഷോഭം വരുത്തിയ ആവസ്ഥ ആലോചിച്ചാൽ അതു അത്രമേൽ തത്സമയത്തുള്ളതായിരിക്കുന്നുവെന്നു അഭിമാനിക്കാതെ എനിക്കു സംഗതിയുള്ളു”. എന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞത്.

സമുദായചാരങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിൽ നടപ്പുള്ള സകല പ്രവൃത്തികളെയും കാര്യങ്ങളെയും ഓരോരുത്തരുടെ വാസനയും പരിചയവും അനുസരിച്ചു വ്യഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു വിദഗ്ദ്ധന്മാർ നോവലുകൾ എഴുതുന്നുണ്ട്. ചിലർ പൊലീസ്സുകാരെയും കറാറനേപണങ്ങളേയും വിവരിച്ചു അതിൽ ചിലകാര്യങ്ങൾ ഉപദേശ്യ

ച്ചുകൊണ്ട് കഥകളഴിതുന്നു! ചിലർ ചില
 വരാജ്യത്തെ അതിനായകൃതത്തെ വിവരി
 കുന്നു. പുതിയ പുതിയ ഭാരത കണ്ടുപിട
 ത്തങ്ങളെ വിവരിച്ച ചിലർ എഴുതുന്നു.
 വിദ്യാർത്ഥി, വായുവിമാനം, കമ്പിയില്ലാ
 കമ്പ, മുതലായവ, പുതുതായി പുറപ്പെട്ട
 ന്ന അവസരത്തിൽ അവയെ വിവരിച്ചു
 കൊണ്ടും, പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടും നോവ
 ലുകൾ പുറപ്പെട്ടു.

ഇങ്ങിനെ ഇംഗ്ലണ്ട് മുതലായ പാ
 ശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ പലതരത്തിലും പല
 മാതൃകയിലും നോവലുകൾ ദിനംപ്രതി അ
 നേകം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.
 ആ പുതിയപ്രസ്ഥാനമാകുന്ന വൃക്കും സമ്പു
 ള്ള ഫലകസുമാവ്യമായി അവിടെ ജീവി
 ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെ ഉണ്ടാ
 വുന്നതിൽ അതുതപ്പെടുവാനില്ല. നമ്മൾ
 ക്കൊട്ടെ, അതിന്റെ പുഷ്പം ദൂരത്തു നി
 ന്നു കൈ എത്തിച്ചുപറിക്കാൻ സാധിക്കുന്ന
 വർ അവിടെവിടെ ഉണ്ടാകയും അവർ
 അതിനായി "നല്ല പൊന്നുപോലത്തെ"
 മനസ്സുണ്ടാകയും ചെയ്യുമ്പോഴല്ലാതെ ആ
 വിധം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭാഷയുടെ സ്വത്തായി
 ത്തിരുന്ന ഭാഗ്യമില്ല.

ഇപ്പോൾ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന
 നോവലുകളെ മൂന്നു തരമായി ഭാഗിക്കാം.
 ഇംഗ്ലീഷുനോവലുകളിലെ പാത്രങ്ങളുടെയും
 സ്ഥലങ്ങളുടെയും മറ്റും പേരുകൾ മാറി
 ചിലതൊക്കെ മാറിയും മറ്റും കൂട്ടിയും
 കിഴിച്ചും ഉള്ള നിലയിൽ ഒരു കഥയായി
 എഴുതുന്നവയാണ് ഒന്നാമത്തേത്. ഇങ്ങി
 നെ പലകഥകളും ഇപ്പോൾ വെളിച്ചം വ
 രിക്കയും അവയെ പുസ്തകശാലക്കാർ തട്ടു
 മിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇവയിൽ ക
 ണ്യമായതൊന്നും ദേശാചാരത്തോ
 വിവരിച്ചുകൊണ്ടാത്തതിനാൽ അവയെ ഒരു

കഥയെന്നേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. രണ്ടാമ
 ത് വല്ല നോവലുകളിലും അന്തർവിച്ചു കടി
 കുന്ന കഥവസ്തുവെ മാത്രം എടുത്തു സ്വ
 ദേശമായ കൊടുത്തു പുതിയ അഭിമുഖ
 ണ്ണം മാത്രമല്ല, പുതിയ ജീവൻ കൊടു
 ത്തു അവതരിപ്പിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥനോ
 വലുകൾ എന്നു പറയാവുന്നതാകുന്നു. ഇ
 ന്നേപോലെയുള്ള ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ വ
 മകൾ ദർശനമോണ് ഇപ്പോൾ ചിലർ ഇംഗ്ലീ
 ഷു നോവലുകളെ പേരുകളും മറ്റും മാ
 റാതെ തള്ളമെന്തെന്നുണ്ട്. ആദ്യം പാ
 ണ്ണവയെക്കാൾ എത്രയൊ നല്ലതാണ് ഇ
 വ. ഇവയെക്കൊണ്ടു പലപ്രയോജനങ്ങളും
 ഉണ്ടു പ്രസിദ്ധരായ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിത
 ശിരോമണികളുടെ ആശയങ്ങളും ഘടനാ
 ചതുര്യവും മാത്രമല്ല, പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങ
 ലിലെ സമുദായചാരങ്ങളും മറ്റും ധരി
 ക്കാൻ ഇവ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ
 ഉള്ള യോഗ്യന്മാരിൽ ചിലർ ഇംഗ്ലീഷിൽ
 എഴുതിട്ടുള്ള ചില നോവലുകളും ഇങ്ങിനെ
 പഠിക്കാൻ ചെയ്തു തുടങ്ങിട്ടുണ്ട് താലച്ചു
 റിണി എന്ന പേരിൽ ഭാഷാപേഷിണി
 യിൽ പരസ്യം ചെയ്തു വരുന്നത് ഡട്ട്
 എന്ന മഹാൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ എഴുതിയ ഒരു
 നോവലിന്റെ പരിഭാഷയാണ്. ഡട്ട് ഈ
 നോവലിനു പുറമേ വേറെയും ഒന്നു രണ്ടു
 നോവലുകൾ എഴുതിട്ടുള്ളവയും ഇങ്ങിനെ
 തന്നെ പഠിക്കാൻ ചെയ്യപ്പെടുകയും വി
 ശ്വസിക്കുന്നു. ഡട്ട് മാത്രമല്ല, ഞാനസ്സ
 സെർഡൻ, ജോണാഥൻ സിങ്ങ് മുതലായ
 കൊളാളികളും ഈ വിധം റല്ല കഥകൾ
 എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലീഷുകാരും പ്രത്യേകിച്ചു
 ആംഗ്ലോ ഇന്ത്യൻ സ്ത്രീകളും ഇന്ത്യയാപ്ത
 തെ സംബന്ധിച്ചു അനേകം കഥകൾ
 എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഒയിലർ എന്ന വാചാ
 കൻ റില്ല സുരത്താൻ താരാ, സീതാ

എന്നീ കഥകളും മിസ്സിസ്സ് വെന്നി എന്ന മറ്റൊരു കഥയുടെ സന്യാസി, ദേവദാസി, മറ്റു പല പല അനേകം കഥകളും, മിസ്സിസ്സ് ഫ്ലൂയിർ എന്നീ കഥകളും നോവലുകളും മറ്റും മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷ ചെയ്താൽ ഭാഷാഭിമാനികൾ ശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അതിലിടക്ക്, അപ്പനെടുങ്ങാടി അ

വർകുട്ടി, അപ്പൻതമ്പുരാൻ തീരമാനസ്സ കൊണ്ടും, നോവൽ എഴുതാൻ വാസനയും പാടവവും ഉള്ളവരാണെന്നു തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നത് ആ യോഗ്യന്മാർ 'ഇന്റേലിജ്' പോലുള്ള പല നോവലുകളും ഉണ്ടാക്കി ഭാഷയേയും മലയാളികളേയും അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നു വാശിപിടിക്കുന്നു.

മുകുന്ദകുമാരൻ.

പ സു രി കീ റി വെ ക്ക ന നു കെ ട ങ്ങ ഉ

ചില ദോഷങ്ങൾ

പസുരി രോഗത്തിന്റെ നിവാരണത്തിനായി പസുരി കീറിവെക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം ഇപ്പോൾ പരക്കെ നടപ്പായിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ പ്രയോഗം വളരെ ഗുണപ്രദമാണെന്നു വൈദ്യന്മാരും നാട്ടുകാരും ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, പണ്ഡിതന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായ ചിലർ ഈ അഭിപ്രായത്തന്നെ വിരോധിക്കുകയായിട്ടും ഇല്ലെന്നില്ല. പസുരികീറിവെക്കലിന്നു ഫലമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അപാരങ്ങളായ ദോഷങ്ങളെ വരുത്തുവാൻ ശക്തിയുണ്ടുതാനും എന്നാണ് ആവക വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളിൽ ചിലതു നേരെ തുല്യമെന്തെന്ന് താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

I. "പസുരിയെ തടുക്കുന്നതിന്നും, തീരെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിന്നും പസുരി കീറിവെക്കുന്നതിന്നേക്കാൾ അധികം നല്ല മാർഗ്ഗവേറെ വല്ലതുമുണ്ടെന്ന്, കഴിഞ്ഞ ഇരപത്തഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇ ട്രാണ്ടിലെ ലിസ്റ്റർ പട്ടണത്തിലെ മുൻസിപ്പാലിറ്റി ചരിത്രം വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ഇതു പ്രത്യേകപ്പെടും. ബുദ്ധിപൂർവ്വ

കുമാര്യം ശാസ്ത്രീയമായും ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ പസുരി കീറിവെക്കുന്നതു തീരെ നിരുപയോഗമാണെന്നു കാണാം. ഇതു കിടത്തിൽ പാർട്ടിമേഞ്ചിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി വാദങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ ഒരു സാമാജികനെങ്കിലും പസുരി കീറിവെക്കുന്നതിന്റെ ഗുണഭോഗം വിട്ടിച്ചു പറയുവാനൊരുങ്ങിയില്ല. ഇതിന്റെ ഫലമായി, ഗ്രോസ്ബ്രിട്ടനിൽ പസുരി കീറിവെക്കുന്നതിന്നു നിർബന്ധമില്ലെന്നും, ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം ചെയ്യേയുന്നതാണെന്നും രീതിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.പസുരി കീറിവെക്കുന്നതിന്നു പരിപൂർണ്ണമായൊരു കരുതിയായി സർവ്വതും മുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ജർമ്മനിരാജ്യത്തിലും കൂടി ലിസ്റ്റർ മനീസിപ്പാലിറ്റിയിൽ ഉത്തരവിൽ തുടങ്ങുകൊണ്ടാണത്രെ മാജിത്തെ പസുരിയെ തടയുന്ന രീതി. അദ്ദേഹത്തെ നിയമങ്ങൾ നൽകുന്നതായിരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലം പസുരിരോഗത്താൽ മരണങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുകമാത്രമാണ്. ശരീരത്തെ ദട്ടാകെ ഇളക്കിമറിക്കുന്നതും തീവ്രമായ ഒരു പ്രസ്താവരോഗത്തെ, കൂടു

തേയ്കിച്ച ശിശുജനങ്ങളിൽ നിർബുദ്ധിച്ചു പകർന്നുനൽ റെൻ ഫലം ശിശുക്കളുടെ മരണനിലവാരത്തെ (Death-Rate) വളർപ്പി കുന്നതിന്നേ ഉപകരിക്കുകയുള്ളു. എല്ലാജാതി സീറം ചലക്കത്തപ്പോലെ പതുവിന്റെ ലീവ് എന്നു പാഞ്ഞുവരുന്ന ചലവും ജിഷമയമായ ജന്തുപദാർത്ഥമാകുന്നു. അതിലുള്ള പൂമകുപദാർത്ഥങ്ങളെ (Elements) വേർതിരിച്ച്, രസതന്ത്രപ്രകാരം പരിശോധിച്ചറിവാൻ കാര്യംകൊണ്ട് അസാദ്ധ്യമാണെന്നു പക്ഷേ, അതിൽ വിഷാംശമില്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചുപറയാൻ ആരും ചെയ്തുകൊടുക്കുകയില്ല.....”

London. J. H

II. സർ വില്യം കാളിൻസ് എം. ഡി, എം. പി. ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ഇന്ത്യാ അപ്പിസ്സിൽനിന്നു രജാറാക്കിയ കണക്കുപ്രകാരം 1876 മുതൽ 1906 വരെയുള്ള മുപ്പതുവർഷക്കാലങ്ങളിൽ എല്ലാകൂടി ഇന്ത്യയിൽ 33, 34, 225 വസൂരിമരണമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. അപ്പോൾ ഒരുക്കൊല്ലത്തേയ്ക്കു ശരാശരിമാണം 111, 140 എണ്ണമായി. ഇന്ത്യാഗവൺമെന്റുറപ്പോർട്ടുകളിൽ കാണുന്നവിധം അത്രയധികം കീറിവെക്കപ്പെട്ടതായിട്ടും 1906-ൽ 1,09,588 മരണമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ കണക്കുനോക്കുന്നതായാൽ കീറിവെക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഗുണമുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

III. “ചിത്തസ്വാധ്വനങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുക, കുടാമാ, ജനത്തിരക്കു, നഗ്നശുചീകരണത്തിൽ അശ്രദ്ധ, വൃത്തികെട്ട ഭവനങ്ങൾ, അശുദ്ധമായ നിലം, ശുദ്ധജലമില്ലായ്മ, എന്നിവയാണ് വാസ്തവത്തിൽ രോഗ

ങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. അവയെ തടയുവാനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടത്. അല്ലാതെ കീറിവെക്കുന്നതിനാൽയാതൊരു ഫലവും ലഭിക്കുന്നതല്ല.”

“Charles Gave—H. S. N, A. V. League”

IV. “വസൂരി കീറിവെക്കൽ നിഷ്ഠയോജനവും ക്രൂരവുമായ ഒരു പ്രയാഗമാകുന്നു. കുട്ടികൾക്കു കളിക്കുന്നതിനും കിടക്കുന്നതിനും വൃത്തികെട്ട വെറും നിലം മാത്രമുള്ള ഇന്ത്യാരാജ്യത്ത്, രണ്ടു കയ്യിലും കുത്തിവെക്കുന്നത് എറുട്ടികൂരതയെന്നയാകുന്നു.”

“Charles Gave”

V. മുമ്പാരികൽ വസൂരി കീറിവെക്കുവാനെപ്പറ്റിയുണ്ടായ റോയൽ കമീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടു പുസ്തകം 208-ാംഭാഗം 227-ാംഖണ്ഡികയിൽ ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു—“ഇന്ത്യയിൽ വസൂരി, കീറിവെക്കൽകൊണ്ടു നിന്താവുന്ന ഒരു വ്യാധിയല്ല. ശുചീകരണക്രമങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് അതിനെ തടയേണ്ടത്.” പഞ്ചാബിലെ ആർമികലീഷൻ റിപ്പോർട്ടിൽ (1879) 186-ാംഭാഗത്ത് ഇങ്ങിനെയും കാണുന്നു,—“ഇന്ത്യയിലെ മാറ്റുഭാഗങ്ങളിലെമ്പോലെയെന്ന പഞ്ചാബിലും, കീറിവെക്കുചിന് ഒരു പകർച്ചവ്യാധിയുടെ ഗതിയെ തടയുന്നതിന്നോ മറ്റോ യാതൊരു ശക്തിയും അധികാരവുമില്ല.”

VI. വില്യം ടെബ്ബ് William Tebb എന്നൊരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കഷ്ടമോത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും ഹാറ്റം കുറിച്ചു “The Recrudescence of Leprosy” എന്നൊരു ഗ്ര

നമമഴിയിട്ടുണ്ട്. സാർവ്വവിദ്യ് ദീപ്തകര, അമരിക്കുവിലെ ബ്രസീൽ, ഇന്ത്യ, വെസ്റ്റ് ഇൻഡീസ് മുതലായരാജ്യങ്ങളിൽ കഷ്ട രോഗത്തെ പരത്തിയതു വസൂരിക്കത്തി വെക്കുന്ന സമ്പ്രദായമാണെന്ന് ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

VII. ഡാക്ടർ ഡബ്ബിളിയു. ജെ. ഡി വ്സൻ, 1890 ഡിസമ്പ്രമാസത്തിൽ "Gulenta Microscopical Society" എന്ന സഭയിൽ ഒരു ദീപ്തലാലവനം വശയിക്കുമ്പോൾ ആ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മുൻപാഞ്ഞ ടെബിൾസാമ്പിളൻ മകൻ ഡാക്ടർടെബിൾ, ഗോവസൂരിപ്രയാഗംകൊണ്ട് കഷ്ടരോഗം അധികാധികം പരക്കുന്നതായിപ്പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

* * *

VIII. ഇന്ത്യയിലെ കഷ്ടരോഗത്തെപ്പറ്റി നല്ലപണ്ണം ആലോചിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ള ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ ഡാക്ടർ, ആയാർ ചികിത്സിക്കുവാനിടവന്നിട്ടുള്ള വളരെയധികം രോഗങ്ങൾ ഗോവസൂരിപ്രയാഗംകൊണ്ടുണ്ടായവയാണെന്നു കാണിരിക്കുന്നു.

* * *

IX. കയ്യിൽനിന്നു ചലമെടുത്തുവെക്കുന്ന മനുഷ്യവസൂരികൊണ്ട് ഉണ്ണുപണ്ണം (സിഫിലിസ്) എന്ന രോഗം പരന്നതിനാലാണത്രെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈ സമ്പ്രദായത്തെ നിന്തൽ ചെയ്തത്. 1898-നും അതോ മനുഷ്യവസൂരികൾക്കും ഗോവസൂരിനടപ്പിലാക്കി ഡോക്ടർ ക്രോയിഗ് (Dr. Croigh-tt)ന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇത് പതുച്ചലത്തിനെപ്പറ്റിയും സംശയിപ്പാനിടയുണ്ട്. ഇതിന്റെ പ്രയാഗംകൊണ്ടുണ്ടായ ക്ഷായുന്നതാണെന്നു വിശ്വസിക്കുവാൻ പാ

ടില്ലാത്ത രോഗങ്ങൾ വളരെ കാഴ്ച ഉള്ളു.

* * *

X ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ട്രൈബ്യൂൾരോമണിയായപ്രഫസ്സർ ടി. ക്ലിഫോർഡ്ആൽബർട്ട് എന്ന ഫോർ എഴുതിയ "System of Medicine" എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കീറിവെക്കലിന്റെ ഫലത്തെപ്പറ്റി ഇതിനെ വിവരിച്ചു കാണുന്നു: - "വസൂരി കീറിവെക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി അത്യന്തം പരിതാപത്തോടും വേദനയോടും കൂടി കുട്ടികൾ നിരന്തരം മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ തെളിയിക്കുവാൻ ഡോക്ടർമാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുപുറമെ ലോകത്തിലെ അനുഭവവും ലഭ്യമാകുന്നു. കീറിവെക്കൽ നിർബന്ധമാക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, അത് ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കുവേണ്ടുന്നതിനുള്ള ശേഷം നിർബന്ധമാക്കിയതിനു ശേഷം, ഇതിനെ മൂന്നു തരത്തിൽ കാലത്തെ വകതിരിച്ച്, ചില രോഗങ്ങളുടേയും മരണങ്ങളുടേയും കണക്കുകൾ 1877 ആഗസ്റ്റ് 14-ാംനും 1883-ാം നവമ്പ്രായി ബ്രിട്ടീഷ് കൊമൺസ് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ഫോറാക്കിയീരുന്നു. ആ കണക്കും മുൻപാഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നുണ്ട്. ആദ്യത്തേതിൽ അധികം രണ്ടാമത്തെ കാലത്തിലും രണ്ടാമത്തേതിൽ അധികം മൂന്നാമത്തെ കാലത്തിലും രോഗങ്ങളും മരണങ്ങളും വളരെ വർദ്ധിച്ചു കാണുന്നു. അതുകൾ മുഖ്യമായി കുട്ടികളെ ബാധിക്കുന്നവയുമാണ്.

* * *

XI "വസൂരി കീറിവെക്കുന്നതുകൊണ്ട് രക്തത്തിൽ കടവക മർദ്ദവും ഉണ്ടാകുന്നു. അവ മാറ്റ രോഗങ്ങൾക്കും വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഹിതുക്കൾക്ക് കത്തിപ്പടക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ ശരീര

ശരി മരണം വരുിച്ചുതന്നെ വരുന്നു. ചിലപ്പോൾ കൊടുക്കുന്ന സാധാരണ മരണത്തേയും ഇതു വരുപ്പിക്കുന്നു. പുതിയ സീറം, അർബിട്രാക്ടിൻ വർത്തിപ്പിച്ചെടുത്തു എന്നിരിക്കെ പലപ്പോഴും പല വലിയ അപകടങ്ങളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നു.”

“Ornold Supton M. P.”

* * *

XII ഗ്രാമ്പൻബർഗ് എന്ന പട്ടണത്തിൽനിന്ന് പ്രസിദ്ധനായ ബാരൻ ഫംബോർഗ് അവിടുത്തെ റജിസ്ട്രാർ എഴുതിയ കത്തെഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: “ഗോവ്സൂരിപ്രയോഗം മതർത്ഥപരമോട് എത്രത്തോളം യോജിക്കുന്നുവെന്ന് അന്വേഷിക്കുവാൻ ഞാൻ തുനിയില്ല. സമീപത്തെങ്ങിനെ സമ്പാദിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നും അന്വേഷിക്കുന്നു. പ്രധാനമായി സ്കർവുല (Scrofula) തുടങ്ങിയ അനേകം രോഗങ്ങളെ പരത്തുവാൻ ഇത്രയെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ചിന്തിക്കുന്നു. ഈ പ്രയോഗംകൊണ്ടു എത്ര അപകടം വരുന്നുണ്ടെന്നും വിചാരിക്കുന്നു. ഈ ക്രൂരതയെ നിശ്ശേഷമായി ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിലേക്ക് അതിന്റെ നിഷ്പ്രയോജനതയെ മതിയായ കാരണമാവുന്നതാണ്.”

* * *

XIII മിസ്സ് പോർബ്ബെൻ നെ റിംഗൽ എന്ന പ്രസിദ്ധ വിദഗ്ദ്ധി, സർ. ജെ. സി. ജെർവെയറിസ് എന്ന കവിയുടെ ‘ഇൻഫാക്ടൻ’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ പറയുന്നതു നോക്കുക — ‘എത്ര പാർപ്പിച്ചെടുത്തു നിരന്തരത്തിൽനിന്നും വല്ല നന്മയുണ്ടാകുമെന്ന ഉറപ്പാക്കിത്തന്നു, വല്ല ആഭിചാരസിദ്ധാന്തമോ അ

ഗക്തസിദ്ധാന്തമോ നിയമങ്ങൾക്കടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവൃത്തിക്കുമ്പോഴാണ് കാലം വൈഷമ്യത്തിലാകുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങൾ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ മനസ്സ് അസംവിശ്വാസാവസ്ഥയിലേക്കു മുങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നതിന്നു മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു.....”

* * *

XIV Charles Blornfield എന്ന പേരിൽ എട്ടു മാസം പ്രായമുള്ള ഒരു കുട്ടിയുടെ ശരീരം മരണശേഷം പരിശോധിച്ചു. ‘എറിസിപെലാസ്’ എന്ന വ്യാധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന വിഷബീജങ്ങൾ വസൂരികീറിയിരുന്ന ദ്വാരങ്ങളിൽനിന്നു കടന്നതുകൊണ്ടാണ് കുട്ടി മരിച്ചതെന്നു ഡോക്ടർ പറയുന്നു. ഈ മരണം പക്ഷേ കീറിയവയെന്നതുകൊണ്ടുണ്ടായതല്ലെങ്കിലും, രോഗം ബാധിക്കുവാൻ അതു സഹായിച്ചു.”

—Vaccination Enquirer.

* * *

XV ബ്രിട്ടീഷ് മെഡിക്കൽ ജേണലിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: — ‘കീറിയവയെന്നുശേഷം ജനങ്ങൾ സുഖപ്പെടാൻ കിടക്കുന്നതിനുംപുറമെ, വേറെ ചില അനന്തരങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ആയത് കീറിയവകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതല്ലെങ്കിലും, ഇതിന്റെ സാർവ്വത്രികമായ ‘എറിസിപെലാസ്’ എന്ന രോഗത്താൽ വരുന്നതാണ്.” ഈ അഭിപ്രായത്തെ “What it costs to be Vaccinated” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ജോസഫ് കാളിൻസർ എന്ന മഹാൻ പിൻതാങ്ങുന്നതുണ്ട്.

* * *

XVI ബി. എ. മാർലസ് വത്ത് ജെ. പി. എന്ന മഹാൻ ആളത്തിൽ ഗോവസൂരി പ്രയോഗത്തിന്റെ ഭാഗം പിടി

ച്ച പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന ഒരുതരത്തിൽ, അദ്ദേഹം ഒരു ജഡ്ജിയായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അനേകം പേർ ഒഴിവു സർട്ടിഫിക്കറ്റിന് ഫരജിയുകൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ചത്രം അപ്പോൾ ആ അപേക്ഷകന്മാരെപ്പറ്റി ടിയയും നിന്ദയും ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. കീറി വെക്കാത്തതിന് അനേകംപേർക്ക് പിഴയും തടവുശിക്ഷകൂടിയും അദ്ദേഹം വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം ഈ വിഷയത്തിന്റെ രണ്ടു ഭാഗവും പഠിച്ചുതുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഈ പ്രയോഗം “നാശകരമായ ഒരു മായാപ്രയോഗ”മാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ഒരു കാലത്ത് ആ ജഡ്ജിതന്നെ ഒരു പൊതുലേഖനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:—“ഗ്രീസറിൻ ചേർത്ത പത്രച്ചലംകൊണ്ടു കീറിവെച്ചതിനാൽ അനേകം ആരോഗ്യമുള്ള മനുഷ്യർ മരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, ആകെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളിൽ ഉദാഹരണസാമീപം തെളിയിച്ചു കൊടുക്കാം. പക്ഷെ, അത് കീറിവെച്ചതുകൊണ്ടുള്ള മരണമാണെന്നു പറയില്ലായിരിക്കാം. കശാപ്പുകാർ സാധാരണ പിടിപെടാറുള്ള ഒരു തരം വ്യാധി എന്നു ഇതിനെ പറയുകയുള്ളൂ.”

* * *

XVII നേഷൻ ആൻറി വാക്സിനേഷൻ ലീഗ് എന്ന സംഘാപകയായി നടത്തിവരുന്ന “Vaccination Enquirer and Health Review” എന്ന പത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ, കീറിവെക്കുന്നതിന്റെ ദോഷഫലങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അ

തിൽ 1844 മുതൽ 1908 വരെ ഇംഗ്ലണ്ടിലും വെയിത്സിലും ഗവണ്മെണ്ടു ചില വിന്മേൽ പൊതുവെ കീറിവെക്കൽ നടത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ കണക്കു കാണാവുന്നതാണ്. കീറിവെക്കുന്നതിനു തടസ്സം പറയുന്നവർ അധികം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ട് ആ പത്രത്തിന്റെ അധിപർ സന്തോഷപ്പെടുന്നു. തടസ്സക്കാർ 1906-ൽ റ്റൊറക്സ് സുമാർ ആറു, 1907-ൽ ഏഴു, 1908-ൽ പതിനേഴു, 1909-ലെ ആദ്യത്തെ ആറു മാസത്തിൽ പത്തൊമ്പതു വീതമാണെന്നു കാണുന്നു.

* * *

XVIII “ജെ. എച്ച്. ഫെൻറിക്കു, എം. സി. എമർസൻ, ഡബ്ബിളിയു. എൽ. സ്മിത്ത് ഇങ്ങിനെ മൂന്നുപേർ കുത്തിവെച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ രോഗത്താൽ മരിച്ചു.”

Vaccination Enquirer.

* * *

XIX “വസ്റ്ററി കീറിവെക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന അപായം പരക്കുചൊല്ലാത്തതാണ്.”

Royal Commission.

* * *

ഇങ്ങിനെ അനേകം മാനാന്തരങ്ങളെ അഭിപ്രായങ്ങളും പരിശോധനകളുടെ ഫലങ്ങളും ഇനിയും എടുത്തു പറയാനുണ്ട്. കീറിവെക്കുന്നതിനു യാതൊരു ഗുണഫലമില്ലെന്നു സിദ്ധാന്തിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ നാറുകുന്നാൾ വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ടി. പി. ആർ. മേനോൻ.

കുടിപ്പക.

കൊല്ലവർഷം ഇപ്പോൾ രണ്ടു നൂറാണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, 858-ാമാണ്ടിൽ (1683) മകരം 3-ാംനാളിൽ തിരുനാലായെ വെച്ചു നടത്തിയ മഹാമഹാമെന്ന തലപ്പുഴയാത്സവ മാക്കാരായിട്ടില്ല. മാമാങ്കം എന്ന കൃിയ തിരുനാലായെ വെച്ച് ഒന്നേ പിന്നെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. സാമൂതിരിയും, മങ്ങാട്ടച്ചനും, തേനയഞ്ചേരിയും, അകമ്പടിക്കനയും, ലോകങ്കം. 'ചാവർ'മാരും ഒന്നും അതിന്നുശേഷം തിരുനാലായെ വെച്ച് ഒത്തുകൂടുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒട്ടവിലുത്തെ മാമാങ്കത്തിന്നുശേഷം വല്ലതും 'കിഞ്ചൽശേഷ'മായി നിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു കുടിപ്പകമാത്രമായിരുന്നു. 858-ാമാണ്ടു മകരത്തിൽ നടത്തിയ മാമാങ്കത്തിന്നു ചാവർവ്രതം(1) എടുത്തുപോയ ചന്ദ്രാട്ടിൽ കണ്ടരുമേനവനേയും അകമ്പടിക്കാരെയും വഴിക്കൽ തടഞ്ഞുപിടിച്ചുകെട്ടി മാമാങ്കം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം വാളിന്റ യൊക്കിയതു സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രി മൂങ്ങാട്ടു രാമനച്ചന്റെ കല്പനപ്പടിയിലായിരുന്നുവത്രെ. കണ്ടരുമേനവനെ ചരിച്ചുകൊന്നതിന്നു പകവീട്ടുവാൻ പിന്നെ ആരാണ് ഉള്ളത്. അക്കാലത്തൊക്കെ ഒരുവർ മ

റൊരുവനെ ധർമ്മയുദ്ധത്തിലല്ലാതെ കൊന്നാൽ, മരിച്ചവന്റെ ശവം കൊന്നവന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടിട്ട് വീടിന്നു തീക്കൊടുത്തു ശവദാഹം കഴിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു നാട്ടുനടവടി. നടുചാഴുന്നതു സാമൂതിരിപ്പാടു, കണ്ടരുമേനവനെ വെട്ടിക്കൊല്ലാൻ കല്പന കൊടുത്തതു മങ്ങാട്ടച്ചനും, വെട്ടിക്കൊല്ലിച്ചതു മങ്ങാട്ടച്ചന്റെ മകൻ ധർമ്മോത്ത ചെറിയപണിക്കരും ആണെന്നുവന്നാൽ പിന്നെ അവിടെയുണ്ടോ വള്ളുവനാട്ടുകാരെന്നു 'കുടിപ്പക' വീട്ടാൻ തരം കിട്ടുന്നു!

കാഴ്ചനവൻ കണ്ടരുമേനവന്റെ മരണവർത്തമാനം അനന്തിരവൻ ഇട്ടിരാരിയ്ക്കൽ കേട്ടതു നാലഞ്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമാണ്. താൻ പത്തുപതിനാറുവയസ്സു മാത്രം പ്രായംചെന്ന ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാണെങ്കിലും ഈ ചതിക്കു പ്രതിഛിയിച്ചെടുത്തല്ലാതെ താവാട്ടിൽ കയറുന്നതല്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞയും ചെയ്ത് വീട്ടിൽനിന്നു പടിയിറങ്ങി. അമ്മയായ ഉണ്ണുലി അമ്മയുടെ മുമ്പിലും ഉപദേശവുമൊന്നും മകന്റെ ചെയ്തിൽ കടന്നില്ല. കൊല്ലം പിന്നെയും പന്ത്രണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഒട്ടവിലുത്തെ മാമാങ്കവും കഴിഞ്ഞു. ഇട്ടിരാരിയ്ക്കന്റെ കുടിപ്പകമാത്രം പിന്നെയും ബാക്കിയായി കിടക്കുന്നു.

വാക്കികൾ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന പോത്തുഗീസ്സുകാരുടെ ആധിപത്യം ക്രമേണ ക്ഷയിച്ചു ലന്തക്കാമെന്നു പായപ്പെട്ടിരുന്ന ഡച്ചുകാരുടെ ഐശ്വര്യം മൂർദ്ധ്വ

(1) ഈ മാമാങ്കത്തിന്നു വള്ളുവനാട്ടുകാരായ 1 ചന്ദ്രാട്ടിൽ പണിക്കർ, 2 പുതുമണ്ണ് പണിക്കർ, 3 കോലംകുട്ടി പണിക്കർ, 4 വേർക്കോട്ടു പണിക്കർ ഈ നാലുവീട്ടുകാർ ചാവർവ്രതം എടുത്തപ്പോഴു റിക്കർട്ടുണ്ട്.

ത്തിലുപതിച്ചിരിക്കുന്നു. കച്ചവടത്തിനായ് പയറുകാരയിൽ കയറിക്കൂട്ടിയ ഈ വിഭാഗത്തിൽ, കച്ചവടത്തിൽ അവരവക്കു ജയംനേടേണമെന്ന നിലയിൽ അന്യോന്യം മത്സരിച്ച് കേരളീയരെ ഇവരുടെ മത്സരക്ഷമിയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാക്കി തമ്മിൽ തല്ലിച്ചും പരിഷ്കരണത്തിലുള്ള യുദ്ധസാമഗ്രികൾ ഇക്കാര്യത്തിലായിട്ട് ശത്രുപക്ഷക്കാരെ കഴക്കിയും ദേശവാഴിയെ നാടുവാഴിയാക്കിയും നാടുവാഴിയെ രാജാവാക്കിയും രാജാക്കന്മാരെ ഇരപ്പാളികളാക്കിയും, ഇങ്ങിനെ കേരളമൊക്കെ കൂട്ടിക്കലക്കിമറിച്ചു കലേമറയുന്നു ഇത്. 1661-മുതൽ പാക്കികളുടെ ആധിപത്യത്തിനു ക്ഷയം തുടങ്ങി. അക്കാലത്തെ കൊച്ചിത്തമ്പുരാനെ രാജ്യഭ്രാന്തനാക്കി അവിടുത്തെ ഇളയമ്മത്തമ്പുരാനെ റാണിയായി പേരുള്ളപ്പോൾ കാരോടെതിപ്പാൻ ഇക്കാലത്താണല്ലോ പാലിയത്തച്ഛൻതമ്പുരാനെ ഭാഗംനിന്നു ലത്തക്കാരെ കൊച്ചിയിൽ കടത്തിയതും മട്ടാഞ്ചേരിയിൽവെച്ചു റാണിത്തമ്പുരാട്ടിയെ തടവുകാരിയാക്കി പിടിച്ചതും, തമ്പുരാനെ രാജ്യം കീഴടക്കി കൊടുത്തതും. അന്നുമുതൽ, പേരുള്ളപ്പോൾ കാരോടെതിപ്പാൻ കിടന്നിരുന്ന കൊച്ചിരാജ്യം ലത്തക്കാരായിത്തീർന്നു. ലത്തക്കാരെ ചെറുശാലയും വലുപ്പം, 1680-ൽ മൂലംതമ്പുരാനെത്തി, പിന്നെ ക്രമേണ അധഃപതനമാഗ്നത്തിലേക്കു കാൽവെച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകച്ചവടക്കാർ അഞ്ചുതണ്ട്, കോഴിക്കോട്, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ ഇവിടങ്ങളിൽ ഓരോ പാലികശാലകൾ കെട്ടിക്കുഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബിലാത്തിയിൽ ലത്തക്കാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും യുദ്ധം തുടങ്ങിയപ്പോൾ മലയാളത്തിലെ ലത്തക്കാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരും നായുടയുടെയും പൂവ്വയുടെയും മട്ടിലായി. ഒരു

പക്ഷക്കാർ സാമൂതിരിയെ പാട്ടിലാക്കും മറ്റോ പക്ഷക്കാർ കൊച്ചി തമ്പുരാനെ കൈവശപ്പെടുത്തും. ബിലാത്തിയിൽ നടത്തുന്ന യുദ്ധംപോലെ, ലത്തക്കാരും ഇംഗ്ലീഷുകാരുംവേണ്ടി കൊച്ചിത്തമ്പുരാനും സാമൂതിരിപ്പാടും തമ്മിൽ ഇവിടെയും യുദ്ധം തുടങ്ങും. ഇങ്ങിനെത്തന്നെ തമ്മിൽത്തല്ലുകാലത്താണ് നമ്മുടെ കഥ നടന്നത്.

1691-ൽ ചോറുവായ ലത്തക്കാരും സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു വിട്ടൊഴിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ചോറുവായ കീഴടങ്ങിയതുകൊണ്ട് സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു കൊച്ചിത്തമ്പുരാനെ രാജ്യം രാജ്യങ്ങൾ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ സൈനികശുദ്ധമായി. കൊച്ചിത്തമ്പുരാനെ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ആക്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ ലത്തക്കാരും ചോറുവായ അതിർത്തിക്കു തെക്കുവശം വൈപ്പ്തീർപ്പിൽ ഒരു കോട്ട കെട്ടിയുണ്ടാക്കേണ്ടിവന്നു. അവിടെ കൊച്ചിത്തമ്പുരാനെയും ലത്തക്കാരെയും കുറെ സൈന്യങ്ങളെ എപ്പോഴും പാപ്പിക്കുകയും പതിവായി. സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകച്ചവടക്കാരെ ഡേഡിയറായ റോബർട്ട് ആഡംസായ് പിന്നിലു മുണ്ട്.

കൊല്ലം 872-മാണ്ടു് പൂശ്യികമാസമാണ്. ഇലാവയം കഴിഞ്ഞ് അല്പം മഞ്ഞും തണുപ്പും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇട്ടിരരിശ്ശേമനപൻ ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഒരു ഭജനക്കാരനാണ്. ഈ ഭജനം ഈ ശപരനെ പ്രത്യക്ഷമാക്കാനോ, അല്ല പന്ത്രാട്ടിൽ കണ്ടതുമേനവനെ ചെന്ന ധമോത്ത ചെറിയ പണിക്കരെ കാണാനോ, അതല്ല ഉള്ളാട്ട് ഇട്ടിക്കോമപ്പണിക്കരുടെ മകൾ കമ്മിണിക്കുട്ടിയെ സംബന്ധം കഴിപ്പാനോ അതു് പാലിയത്തമർന്നെ ഭൂതനായി സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ത

ഈ ഞൾ മനസ്സിലാക്കുവാനോ എന്താ ആക്കും നിശ്ചയമില്ല. ധർമ്മാത്മൻ ചെറിയപണിക്കര, ചേറുവായ നിന്തിയ നായന്മാരായ ഭടന്മാരുടെ നായകനായി സാമൂതിരിപ്പാടു നിശ്ചയിച്ചിട്ട് ഇപ്പോൾ മാസം ആറുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ധർമ്മാത്മൻ പണിക്കർ ചേറുവായക്കു വരുമ്പോൾ അച്ഛനോട് (മങ്ങാട്ടച്ഛനോട്) ഉള്ള നാട്ടു മുത്തപണിക്കർ ഒരു ശിവാശിഷ്ടം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ധർമ്മാത്മൻ പണിക്കർ ലത്തക്കാരെ കോട്ടയാക്രമിപ്പാൻ തക്കനോക്കുകയായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ പുനത്തു തമ്പുരാനെ കാണാൻ കോട്ടപ്പടിയിൽ, ആവഴിക്ക് അച്ഛന്റെ സ്നേഹിതനായ ഉള്ള നാട്ടുപണിക്കർ താമസിക്കുന്ന ഗുരുവായൂരെ ഭവനത്തിലും പോക പതിവായിരുന്നു.

കമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ കളിപ്പുറത്താൽ പോകിന് കുറച്ചു വസരമായി നല്ല കൃത്യമുണ്ടായിവന്നിട്ടുണ്ട്. വാക്ചാർത്തലിന് എങ്ങിനെയായാലും ഗുരുവായൂരമ്പലത്തിൽ എത്താതിരിക്കുകില്ല. തണുപ്പു നന്നെയുണ്ടെങ്കിലും ഇട്ടിരാരിയ്ക്കുമുമ്പുവരെ കണ്ടു സംസാരിപ്പാനുള്ള അവസരം വേറെ കിട്ടാൻ തരമില്ല. എല്ലാവരും ജപിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു വെക്കുമ്പോൾ കമ്മിണിക്കുട്ടിയും ഇട്ടിരാരിയ്ക്കുമുമ്പുവരും തമ്മിൽ ഏകദേശം ഗൗരവമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. താടിയിലും തലയ്ക്കും വെള്ളത്തിൽ സമ്പ്രദായിച്ചിട്ടുള്ള നടുക്കുന്ന ഇട്ടിരാരിയ്ക്കുമുമ്പോൾ പതിനെട്ടുവയസ്സായ കമ്മിണിക്കുട്ടി മുക്തിമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചുകൊടുക്കുകയാണെന്നല്ലാതെ മറിച്ചു വല്ലതും സംശയിപ്പാൻ തരമുണ്ടോ? ഇട്ടിരാരിയ്ക്കുമുമ്പുവരും കഥയൊക്കെ കമ്മിണിക്കുട്ടി അറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെ എന്നും എന്തിനായിട്ടാണ് ഭജനക്കാരൻ

വേദം കെട്ടിയതെന്നും അവർക്കു റിയം. കൊച്ചിത്തമ്പുരാനും ലത്തക്കാരുംകൂടി ചാവക്കാടുവണ്ഡം ഉടനെ പിടിച്ചടക്കുമെന്നും, പിന്നെ സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലേയ്ക്കോ ആൾക്കാരെയോ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും, തങ്ങൾക്കു സുഖമായി കൂടാമെന്നും കമ്മിണിക്കുട്ടിയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ട്. പാവം! പെൺകുട്ടിയല്ലേ. എന്തു ചെയ്യും?

ഇട്ടിരാരിയ്ക്കു മേനോൻ—വിട്ടിന്റെ പടികൾ വീട്ട് കൊല്ലം പതിന്നാലായി. ധർമ്മാത്മൻ പണിക്കരുടെ നെഞ്ഞത്ത് എന്റെ കുട്ടാരം എല്ലികളും പാലിയത്തപ്പന്റെ ആവശ്യം നിവൃത്തിക്കുലും കഴിഞ്ഞാൽ, കമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ കൂടെ ഇവിടെ സുഖമായി താമസിക്കേണമെന്നോ എന്നിങ്ങനെ മോഹമുള്ളു. ഗുരുവായൂരപ്പൻ അതിന്നു കടാക്ഷിക്കാതിരിക്കുമോ?

കമ്മിണിക്കുട്ടി—ആവോ, എന്നിരിക്കാനും അറിഞ്ഞാൽ ഇപ്പോൾ! അച്ഛനും ധർമ്മാത്മൻ പണിക്കരും വല്ല ലോഗ്യത്തിലാണ്. അമ്മാളു ഏറ്റത്തിക്കും പണിക്കരെ വല്ല പരുമുമാണ്. ഈ കൂട്ടത്തിനും കുറിക്കാനും ഞാനാളല്ലല്ലോ, അച്ഛൻ ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞാൽ എന്നെ കൊന്നുകളയും.

ഇട്ടിരാരിയ്ക്കു മേനോൻ—കമ്മിണിക്കുട്ടി ഇത്ര ഭീഷണനെ നാടിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ—ഉം, പെണ്ണുങ്ങളുടെ കാര്യം അങ്ങിനെയൊന്നെ താമരമല്ല. ഞാൻ കണ്ട ഒരു മേനവന്റെ മരുമകനാണെന്നും പാലിയത്തപ്പന്റെ ഭൃതനാണെന്നും ഇന്നുതന്നെ അച്ഛനെ അറിയിക്കുക കൂടി വേണം, എന്നാൽ പിന്നെ നാളെ രാവിലെ മമ്മിയുൾ പാടത്ത് എന്റെ ശവ

സംസ്കാരം കാണാൻ കമ്മിണിക്കുട്ടി വന്നാൽ മതി.

ഈ പറഞ്ഞതു കറ കടന്നുപോയെന്നു ഇട്ടിരാർശ്ശമനവന്നു തോന്നി. കമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ കണ്ണിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. തൊണ്ട ഇടി ഒന്നും മറുവടി പറയാൻ ചെയ്തെഴുതായി. താൻ എത്രയോ വിശ്വസിച്ചു, അച്ഛനേയും ജ്യേഷ്ഠത്തിനേയും കണ്ടാലിട്ട് പലേ ഗോപ്യമായ വർത്തമാനങ്ങളും പറഞ്ഞു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിന്റെ പ്രതിഫലം ഇതാണോ എന്നു പശ്ചാത്താപത്തോടു കൂടി അധോമുഖിയായി നില്ക്കുന്നതിനിടയിൽ ദാസി തീർത്ഥാടനത്തിനും കൊണ്ട് അടുത്തുതന്നിട്ടുണ്ടി. “ദിവസവും ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിന്നു മുമ്പായി പടിപ്പുരവാതലിന്റെ മേല്പടിയുടെ തെക്കെ വശം വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കൂ” എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞ് ക്ഷേത്രവാസി ഇട്ടിരാർശ്ശമനോൻ ഒരു ഭാഗത്തേക്കു മാറിത്തിരിഞ്ഞു. കമ്മിണിക്കുട്ടി വീട്ടിലേക്കും പോയി.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞിട്ടു നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ഒരു ദിവസം അമ്മാളും അനുജത്തി കമ്മിണിക്കുട്ടിയും വടക്കിനിയിൽ ഉണ്ണാനിരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ അമ്മയായ ശ്രീദേവി അമ്മ കളിയും ജപവും കഴിഞ്ഞ് ‘ധർമ്മാത്ത് പണിക്കരുടെ വാല്യക്കാരനോ ചോറു കൊടുത്തുവെ?’ എന്ന ചോദ്യവും ചോദിച്ച് വടക്കിനിയിൽ കടന്നു. ‘ധർമ്മാത്ത് പണിക്കർ’ എന്ന പേരു കേട്ടപ്പോൾ അമ്മാളും കമ്മിണിക്കുട്ടിയും രണ്ടാളും ഓന്നു ഒന്നിട്ടു. ഇവർ രണ്ടാൾക്കും ഇയ്യോളുടെ പേരു രണ്ടു വിധത്തിലാണ് വികാശമുണ്ടാക്കിയത്. ‘പണിക്കർ’ എവിടെ? എന്നു രണ്ടു മക്കളും കൂടി ഒപ്പം അമ്മയോടു ചോദിച്ചു. ‘അ

ച്ഛൻ ഉണ്ണാൻ വന്നപ്പോൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല’ എന്നും പറഞ്ഞ് ശ്രീദേവി അമ്മ അടുക്കളയിലേക്കു പോയി.

കമ്മിണിക്കുട്ടി—ധർമ്മാത്ത് പണിക്കരുടെ ഈ പേരുക്കുവരവും തലപ്പള്ളിനായനാരുടെ ഒരുക്കവും ഒക്കെ കാണുമ്പോൾ എന്തൊക്കെയോ കലാപം അടുത്തുവരുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. അങ്ങേയെ രാമൻ നായരല്ല ഇന്നലെ അച്ഛന്റെ ലന്തത്തൊക്കുകൾക്കൊക്കെ തുടച്ചു വൃത്തിയാക്കി കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയത്. ഇതൊന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാ വുന്നില്ല.

അമ്മാളു—ഇതൊന്നും നിനക്കും എനിക്കും മനസ്സിലാകേണ്ടതല്ല. നി ചിലപ്പോൾ കാരോണു ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ഞാൻ ഇതൊക്കെ അറിഞ്ഞോളുന്നമെന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

കമ്മിണിക്കുട്ടി—ഇന്നാളല്ലേ എടുത്തി അച്ഛനും പണിക്കരും കാരോണു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ എന്നെ അടുക്കളയിൽ ആക്കി തെക്കിനിയിൽ പോയി നിന്നത്? എടുത്തി അറിഞ്ഞുപോലോ അറിഞ്ഞില്ലപോലും—എനിക്കെന്താ?

അമ്മാളു—നിന്നെ പറഞ്ഞു ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ വിചാരിച്ചാൽ നിവൃത്തിയില്ല ലന്തക്കാരുടെ പാണ്ടികൾ ലയിൽനിന്ന് നിന്നുണ്ടോ എനിക്കും ഒരു പുതിയതരം വസ്ത്രം വരുത്തുവാൻ പണിക്കരെ അച്ഛൻ പറഞ്ഞല്ലോയും, ആ വസ്ത്രത്തിന്റെ നിളയും വീതിയും പറയാൻ എന്നെ ഫിളിപ്പിട്ടു ഞാൻ പോകുകയാണുണ്ടായത്.

ഇത്രയും പറഞ്ഞവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കും ധർമ്മാത്ത് പണിക്കരുടെ വാല്യക്കാരന്റെ ഇവയുവെച്ച് ശ്രീദേവി അമ്മയെത്തു

ചോറു വിളമ്പാൻ വന്നുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പണിക്കർ വൈകുന്നേരം ഉണ്ണാൻ അവിടെ എത്തുമെന്നും, അറിയുന്നതുമായി ചിലർ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, അവർ വന്നുത്തുർ തമ്പുരാനെ കാണാൻ പോയിരിക്കുയാണെന്നും അമ്മാളും കമ്മിണിക്കുട്ടിയും വേഗത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. കമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ നെഞ്ച് ഇടിച്ച് തുടങ്ങി. എന്തോ ചില ആപത്തുകൾ സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്ന് ഒരു സംശയം ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടി.

സന്ധ്യ മൗനിയപ്പോഴേക്കും ധർമ്മാത്ത് പണിക്കരും രണ്ടുകമ്പടിക്കാരും എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഉച്ചനാട് മുത്ത പണിക്കരും ധർമ്മാത്ത് ചെറിയ പണിക്കരും തെക്കിനി മാളികമേലിരുന്ന് ഏതൊക്കെയോ സ്വപാകം പാകയായിരുന്നു. 'കുട്ടികൾ കളിച്ചു വന്നാൽ പടിവാതിലടയ്ക്കണം' എന്നു മുത്ത പണിക്കർ മുകളിൽനിന്നു വിളിച്ചു പാകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കളിച്ചു വരുമ്പോൾ പടികടന്നത് ഒന്നാമതു കമ്മിണിക്കുട്ടിയായിരുന്നു. പിന്നാലെ അമ്മാളും കടന്നു പടിവാതിലടയ്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ഭാലക്ഷണം താഴെ വീണു. ഉടനെ കമ്മിണിക്കുട്ടി അതു കയ്യിലെടുത്ത് അകത്തു പോയി ഇടാൻ മാറുമ്പോൾ പെട്ടിപ്പാത്തു ചെപ്പു ഇരിലിടയ്ക്ക് ശ്രീദേവി അമ്മ അകത്തു കടന്ന് ഒരു തുക്കുവിളക്കു കത്തിച്ച് കമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു തെക്കിനിമാളികയുടെ മുകളിൽ കൊണ്ടു വെക്കുവാൻ പാഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ ഭാലക്ഷണം കമ്മിണിക്കുട്ടി എടുക്കുന്നതും പെട്ടിപ്പാത്തു വെക്കുന്നതും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന അമ്മാളു കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇടാൻ മാറിയതിന്നു ശേഷം കമ്മിണിക്കുട്ടി മടങ്ങി വരുന്നതുവ

രെ തന്നിട്ടു പ്രത്യേകം ജോലിയൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, ഈ ഭാലക്ഷണം എന്താണെന്നു വിളക്കിന്നരികെ കൊണ്ടുവന്നു വായിച്ചു നോക്കി.

'ശത്രു ഇന്നു രാത്രി അവിടെയാണ് കിടപ്പു. കയ്യിലുള്ള റിക്കാർട്ടു കിട്ടിയാൽ ഞാൻ കൃതാത്മനായി. പടിവാതിലും തെക്കിനിയുടെ വാതിലും തുറന്നുവെക്കണമെന്നു പതിനഞ്ച് നാഴിക - എന്ന് ഇ.'

ഇത്രമാത്രമാണ് എഴുത്ത്. ഈ എഴുത്തു വേഗം പെട്ടിപ്പാത്തു ചെപ്പു. അടുത്തുള്ള കുട്ടിലിന്റേത് കമിഴ്ന്നു കിടന്ന് അമ്മാളു ആലോചനയായി. കമ്മിണിക്കുട്ടി അകത്തു കടന്നു ഉടനെ പെട്ടിപ്പാത്തേക്കു നോക്കുന്നതും അവിടെ കിടന്നിരുന്ന കഞ്ഞിപ്പാത്രം മടിയിൽ വെക്കുന്നതും അമ്മാളു കണ്ടിരിക്കുന്നു. 'എന്തോ എടുത്തി കിടക്കണ്' എന്നു ചോദ്യവും, 'ഏ! ഒരു തല വേദന - സാരമില്ല' എന്നു മറുപടിയും കഴിഞ്ഞു വേഗം ഈ എഴുത്തു വായിക്കേണ്ട ഗുതഗതിയോടുകൂടി കമ്മിണിക്കുട്ടി മറ്റൊരാൾത്തേക്കു പോകയും ചെയ്തു.

ഈ എഴുത്തിലെ വാചകം ആലോചിക്കുമ്പോൾ അമ്മാളുവിന്നു വ്യസനം വരുിച്ചുതുടങ്ങി. 'ഈ എഴുത്ത് ആരെഴുതി ആക്കുഴുതി, ഈ എഴുത്തു പടിവാതിലിന്റേതെന്നു വീണ്ടുപ്പാർത്തെന്നു അമ്മാളുട്ടി എടുപ്പാനും പാടില്ലാത്ത പെട്ടിപ്പാത്തു വെച്ചു ദിക്കിൽനിന്ന് എടുത്തു കൊണ്ടുപോവാനും എന്താണ് കാരണം ഇവളുടെ കൂട്ടുകെട്ടു ആരറിഞ്ഞു, ധർമ്മാത്ത് പണിക്കരും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ എഴുത്ത് എഴുതിട്ടുള്ളതെന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല അമ്മാളു മിത്രവും സാമൂതിരിപ്പാട്ടിപ്പേ ആളും മാങ്ങാട്ടുക്കുട്ടന്റെ മകനും തന്റെ - ധർമ്മാത്ത് ചെറിയ പണിക്കരാണ് എങ്കിൽ

കണ്ടാൽ കോമളൻ 35 വയസ്സിൽ അധികം പ്രായം ചെന്നിട്ടുമില്ല. അമ്മാളുപോട് കൗണ്ടു തവണ് സംസാരിപ്പാൻ അവസരമായപ്പോൾ അസാധാരണയായ രൂപാളും കാണിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഏതെങ്കിലുമായ ഒരു കമ്മിണിക്കുട്ടി ഇതിനെ പാറി വല്ലതും സംസാരിക്കുമൊ എന്നു നോക്കുകതന്നെ, എന്നുവെച്ച് സമാധാനിച്ചു. അച്ഛന്റെയും പണിക്കരുടെയും ഉണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ധർമ്മാത്മപണിക്കർ തെക്കിനി മാളികയിലേക്കും മൂത്ത പണിക്കർ കിഴക്കിനി മാളികയിലേക്കും കിടപ്പാൻ പോയി. അമ്മാളുവും കമ്മിണിക്കുട്ടിയും ശ്രീഭവീ.അമ്മയൊപ്പം ഉണ്ണാനിരുന്നു. കമ്മിണിക്കുട്ടിയുടെ മുഖം അല്പം വിളറിയിരുന്നതായും ഭക്ഷണം സാധാരണപോലെ കഴിക്കുന്നില്ലെന്നും എന്നൊരു കലശലായ വിചാരം അവളുടെ മനസ്സിൽ കിടന്നുകൂടിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അമ്മാളുവിനു മനസ്സിലായി. രാത്രി നടപ്പാൻ പോകുന്ന നാടകത്തിൽ കമ്മിണിക്കുട്ടി എന്നൊരു ഭാഗം ഏഴുപ്പാൻ തീർച്ചയാക്കിട്ടുണ്ടെന്നുപോലെ അമ്മാളുവിനു തോന്നി. ഇതിനു ഏതാണ് ഒരു പ്രതികൃിയ ചെയ്യേണ്ടത്? ഏങ്ങിനെയാണ് ധർമ്മാത്മപണിക്കരെ വിവരം അറിയിക്കേണ്ടത്? പണിക്കരുടെ ശത്രുവും അമ്മാളുക്കുട്ടിയെ വശീകരിച്ചു വിടപാറും ആരാണ്? കമ്മിണിക്കുട്ടിയെ ഇപ്രകാരം സംശയിക്കുന്നത് ഒരു വിൽ തൊറാണെന്നു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെട്ടാൽ എന്തു കഷ്ടമാവി? ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരത്തിൽ മുങ്ങി അമ്മാളു വല്ലാതെ കഴുങ്ങി. കമ്മിണിക്കുട്ടി ഉണ്ടു കഴിഞ്ഞ ഉടനെ വാരിയകാക്കു ഭാസികൾക്കും ധർമ്മാത്മപണിക്കരുടെ അകമ്പടിക്കാക്കും ഭക്ഷണം കൊടുക്കുന്ന ജോലിയിൽ ഉത്സാഹിച്ചു. ഇവർക്കും, അമ്മാളു അച്ഛനും കൂടിപ്പാ

ൻ കാച്ചിത്തെയ്യാറാക്കിയ പാലും കൈണ്ടു കിഴക്കിനി മാളികയിലെക്ക് പോയി. തെക്കിനി മാളികയ്ക്കേൽ എങ്ങിനെ കയറിപ്പൊല്ലാ? അതു വയ്യ. എന്തെങ്കിലുമൊക്കട്ടെ. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാൾ ഉപയത്തിൽ എടുത്ത് താൻ കിടക്കുന്ന മുറിയിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. പടിവാതിൽ അടക്കുന്ന കാര്യത്തിലും വാതിലുകൾ അടക്കുന്ന കാര്യത്തിലും താൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടെ വെച്ചാൽ ഒരു സമയം കമ്മിണിക്കുട്ടിക്കു സംശയംതോന്നി കാര്യം ഒക്കെ അവതാളത്തിലാക്കുമാ എന്ന ഭയംനിമിത്തം അമ്മാളു ഉറക്കാനുള്ള അകത്തേക്കാണ് പോയത്. കമ്മിണിക്കുട്ടി സാധാരണയിലധികം താമസിച്ചാണ് കിടപ്പാൻ അകത്തേക്കു പോയതെന്ന് അമ്മാളുവിനു മനസ്സിലായി. വീട്ടിൽ ശബ്ദം ഒക്കെ കെട്ടിയിട്ടുണ്ടു കണ്ടപ്പോൾ അമ്മാളു മെല്ലെ എഴുന്നേറ്റു. അച്ഛന്റെ മുറിയിൽ നിന്നെടുത്തു കൊണ്ടുവന്ന വാൾ കയ്യിലെടുത്തു! മെല്ലെ നാലുകെട്ടിൽ കടന്നു തെക്കിനിയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കുള്ള വാതിൽ നോക്കിയപ്പോൾ അതു സാക്ഷാതിട്ടില്ലെന്നു കണ്ടു. കമ്മിണിക്കുട്ടി കാര്യം പാറിപ്പോയെന്നു തീർച്ചയാക്കി; മൊപ്പു കോണു കയറി, ധർമ്മാത്മപണിക്കർ കിടക്കുന്ന മുറിയുടെ മുൻവശത്തുള്ള തൂത്തിൽ ഒരു മൂലയിൽ ചെന്നു നിന്നു. അർദ്ധരാത്രി. ധർമ്മാത്മപണിക്കർ വാതൽ തഴുതിയിരുന്നു. അകത്തു വിളക്കു കത്തുന്നുണ്ട്. പണിക്കർ കിടക്കുന്ന മുറിയുടെ മറ്റൊരു വശം പോലെ ഒരു മുറിയിൽ അകമ്പടിക്കാരും വാല്യക്കാരനും കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരോ ഓരോ കോണി കയറി വരുന്നുണ്ടെന്ന് അമ്മാളുവിനു തോന്നി. വാൾ നല്ലവണ്ണം മുറുകു പിടിച്ചു. കോണി കയറി ചെല്ലുന്നത് ഒരു രു

ഉത്തിലേക്കാണ്. ആ തട്ടത്തിൽ നിന്നാണ് പണിക്കർ കിടക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു കടക്കുന്നത്. ആ മുറിയിൽ ഒരു മൂലയ്ക്കാണ് അമ്മാളു നിൽക്കുന്നത്. ഈ വന്ന ആൾ വാതിലിന്നു ഭട്ടിറളിച്ചു. ധർമ്മാത്ത് ചെറിയ പണിക്കർ ഉണർന്നു വാതിൽ തുറക്കലും, പുറത്തു നിന്നാൽ കട്ടാരംകൊണ്ട് ഒരു കത്തുകുത്തിയതും, 'അയ്യോ ചതിച്ചവല്ലെ' എന്നു പറഞ്ഞ് അമ്മാളു വാൾ കൊണ്ട് കട്ടാരം പിടിച്ചു കൈക്ക് ഒരു വെട്ടുവെട്ടിയതും കക്ക ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ഭാഗ്യവശാൽ കുടാരത്തിന്റെ കത്ത് പണിക്കരുടെ കയ്ക്കാണ് കൊണ്ടത്. അമ്മാളുവിന്റെ വെട്ട് കട്ടാരം പിടിച്ചു കൈ ഏതാണ്ട് രണ്ടു കണ്ണുമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇട്ടിരാരിശ്ശമനവൻ തിരിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി വേറെ ഒരു വെട്ടും അമ്മാളു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇട്ടിരാരിശ്ശമനവൻ ബോധംകെട്ട് തട്ടത്തിൽ വീഴലും, കോണിപ്പടിയിൽ നിന്നു ദിഗ്ഗമഗാസത്തോടു കൂടി വേറെ ഒരു ദേഹം ഒരുങ്ങുരുണ്ടു താഴെ

വീഴലും ഒപ്പംകഴിഞ്ഞു. വീട്ടിൽ എല്ലാവരും ഉണർന്നു. വിളക്കും ഓട്ടവും കൈയായി. കമ്മിണിക്കുട്ടി കോണിപ്പടിക്കു താഴെ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. ഇട്ടിരാരിശ്ശമനവൻ മരണവേദനയോടെ കിടക്കുന്നു. അമ്മാളു സപ്പാംഗം തരിച്ചു നില്ക്കുന്നു. ധർമ്മാത്ത് ചെറിയ പണിക്കർ കാൽമുറകൊക്കെ മനസ്സിലായി. പോരാത്ത വലുതും ഒരു ദിവസം അമ്മാളു മരസ്സല്ലാപാവസരത്തിൽ പാഞ്ഞുപോകാത്തതു. ചന്ദ്രാട്ടിൽ ഇട്ടിരാരിശ്ശമനവന്റെ "കുടിപ്പക"യും ഇങ്ങിനെ അവസാനിച്ചു. *

* സാമൂഹ്യരിപ്പാട്ടിലെ ആൾക്കർ കൂലിപ്പുത്തിക്കാരുടെ വേഷമെടുത്ത ലന്തക്കോട്ടയിൽ കടന്നു കൂടി രണ്ടും പട്ടാളക്കാർ ഒരുക്കമില്ലാത്ത അവസരം നേക്കി സമൂഹിരിപ്പാട്ടിലെ പട്ടാളക്കാരെ കോട്ടയിൽ കടത്തി ലന്തക്കാരെയൊക്കെ പിടിച്ചു കോട്ട അധീനമാക്കിയതും ഈ അവസരത്തിൽ ധർമ്മാത്ത് പണിക്കർ കാണിച്ചു ബുദ്ധിസാമന്തവും മറ്റും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രസ്താപിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എം. ആർ. കെ. സി.

— :o: —

ഞങ്ങളുടെ വായനശാല

മ പാലാഴിമനം
'പഴയതെല്ലാം പരാതമം; പുതിയതൊക്കെ വേളുണ്ട്' എന്നു ഞങ്ങൾക്കഭിപ്രായമില്ല. എന്നാൽ, പഴയ വഴികളെ വിട്ട് പുതിയതിലേക്കു പകരുമ്പോൾ പല തകരാറുകളും വരുവാനിടയുണ്ട്. സകല വസ്തുക്കളിലും സമാനമായ ഈ സംഗതി സാഹിത്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും സദാശരണമാണ്. ഈ അവസ്ഥയ്ക്കു സാഹിത്യശാസ്ത്രക്കാരാ 'പാതാളം' എന്നു

ണ നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ പുതിയ പരിഷ്കാരം എത്രതന്നെ പാന്നിടാണ്ടുകിട്ടിയാ, അതിന്റെ അന്തരായാപരമത്തിന്റെ തീർന്നവന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഭാഷാകവിതയ്ക്കു പല പുതുതോടികളും വന്നിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തു പഴയ മണിപ്രവാളത്തിന്റെ ചടങ്ങുകൾക്കുസരിച്ചു വല്ലവരും കവിതയുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ നേരെ നോക്കി ചിട്ടിക്കുന്നത് തെറ്റാണെന്നു

മുടിപ്പിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതുമാണ് ഈ പുസ്തകം. എലിമണ്ടറി, സെക്കൻഡി എന്നീ ക്ലാസ്സുകളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുപകരിക്കത്തക്ക പാകത്തിലുള്ള 82 ചെറുകഥകളാണ് ഇതിലെ വിഷയം. കാക്ക, മയിൽ മുതലായി ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പരിചയമുണ്ടാവാവുന്ന ജന്തുക്കളേയും മാറ്റം പററിയവയായ ഇതിലെ കഥകൾ ബാലാപയോഗത്തിനു വളരെ ഉപകരിക്കും. വാചകങ്ങൾ ഒരുമാതിരി ലളിതമായിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ ഗ്രന്ഥകർത്താവർകളുടെ ഈ പരിശ്രമത്തെ പാഠപുസ്തകകമ്മിറ്റിക്കാർ ആദരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ര്. കലിംഗവധം ആട്ടക്കഥ.

ആട്ടക്കഥക്കാരുടെ പോരാട്ടത്തിന്നു നാടകങ്ങളുടെ പ്രചാരത്തോടു കൂടിക്കൂട്ടം തട്ടിത്തുടങ്ങി. കാപ്പു കാലമായിട്ടു കളിക്കാരുടെ ഏണപോലെ കഥാപുസ്തകങ്ങളുടെയും പുറപ്പാട് ഒന്നു നിലച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്ക്, യുവകുവിനായ ചങ്ങരക്കോത കൃഷ്ണൻകുട്ടാവർകളുടെ ഈ പുസ്തകം ഭാഷാസാമിത്വത്തിന് ആവശ്യം

തന്നെയാണ്. പഴയ സമ്പ്രദായത്തിൽ പച്ച, കത്തി, കരി മുതലായ വേഷങ്ങൾക്കെല്ലാം ഈ കഥയിൽ സന്ദർഭമുണ്ട്. കവിതയും സാമാന്യം ഭംഗിയായിട്ടുണ്ട്. പഴയ കൃതികളുടെ മാതിരി ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം സംസ്കൃതമായിരുന്നെങ്കിൽ ഭാഗചതന്മാർക്കു റെക്കുടി ഉപയോഗപ്പെടുമായിരുന്നു എന്നു ചിലർ ശങ്കിക്കുമായിരിക്കാം.

5. മനം പോലെ മംഗല്യം.

"As a man thinketh" എന്ന ഈ ഗ്രീഷ പുസ്തകത്തെ ആധാരമാക്കി കുന്നത്തു ജനാർദ്ദനമേനോനവർകളെഴുതിയ ഒരു ചെറുപുസ്തകമാണിത്. ജനങ്ങൾക്ക് ആത്മസംബന്ധമായ അറിവുകളുണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇതുപകരിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. വിചാരശക്തി മുതൽ ശാന്തതകൂടി എടുപന്ത്രാസങ്ങൾ ഇതിലുള്ളതിൽ ചിലത് ഇതിനു മുമ്പു ചില മാസികകളിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. പുതിയ ഗദ്യരമഴ്ത്തുകാരിലൊരാളായ ജനാർദ്ദനമേനോനവർകളുടെ മനപോലെ മലയാളഭാഷയ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഈ മംഗല്യത്തെ മലയാളികൾ ആദരിക്കേണ്ടതാണ്.

—നല്ലൊ—

മംഗളോദയം പത്രാധിപർ

'വിദ്യാവിനോദിനി' പത്രാധിപരായിരുന്നും മറ്റു പ്രകാരത്തിലും വിദ്യാതി സമ്പാദിച്ച സി. പി. അച്യുതമേനോൻ അവർകൾ (പി എ) മംഗളോദയം മാസികയുടെ പത്രാധിപത്വം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള സന്തോഷവർത്തമാനം ഞങ്ങളുടെ വായനക്കാർക്കുപോലും ജനങ്ങളെയും അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

पूर्णसरस्वतीकाव्यकीर्तिः ।

—***—

मंगलश्लोकाः—

विस्तारभाजि घनपत्रलतासनार्थं
मुक्तावलीविमलनिर्झरधाम्नि तुंगे ।
गोवर्धने कुचतटेऽपि च गोपिकाना-
मापद्धनं सुमनसां रममाणमीडे ॥ १ ॥

नतनाभिनितम्बस्त्रिन्नमव्या-
दधरे शोणमचाक्षुषं विलम्बे ।
स्तनशालि वपुस्तवांव ! धातु-
र्महिम्नसृष्टिषु मातृकायमाणम् ॥ २ ॥

विश्वव्यापान्निशिचरमयी विशिपन्ती नगेन्द्रं
मन्दाक्रान्ता किसलयरुचा यस्य पादाञ्चलेन ।
भ्रश्यच्चैष्टै रुपरिनिपतच्छैलविष्टैः प्रवेष्टैः
सस्मरार्तिं स्वकृतविपदां तं स्मरामः स्मरारिम् ॥ ३ ॥

कविप्रशस्तिः—

गुणैर्वा त्रिविधैश्शब्दैर्भावांस्तैरेव निर्मितान् ।
नवयन्ती जयत्युच्चैश्शक्तिः स्रष्टुर्महाकवेः ॥ ४ ॥
तालवादिगुणसावेक्षवाग्विलंबभयाद्भुवम् ।
द्रुतमासैःस्तुवन् सूक्तिं जीयात्सहृदयो जनः ॥ ५ ॥

कालशक्तिः—

देहिनामिति विचित्रकर्मणा-
मुच्चनीचफलभोगसाक्षिणी ।
कालकालमपहाय केवलं
कालशक्तिरिह केन लक्ष्यते ॥ ३ ॥

वासरं वासतेर्याश्च पाराधीन्येन पश्यतः ।

संस्थान्याभ्यामवस्थाभ्यां स्वस्थाभ्यां कौ मदेतरौ ॥७॥

वर्षावैभवम् —

ऋतुभिरिहकिमन्यै रेक एवाहमीशो

जंगति विरहभाजां जीवताकर्षणाय ।

इति नियतमतानीन्मारवीरप्रतिज्ञां

प्रकटविकटनादः प्रावृषेण्यः पयोदः ॥ ८ ॥

विरहिणीदशा —

अधिकरतलतल्पं कल्पितस्वापकेली

परिमलननिमीलत्पाण्डिमा गण्डपाळी ।

सुतनु ! कथय कस्य व्यञ्जयत्यश्रुसैव

स्मरनरपतिलीलायौवराज्याभिषेकम् ॥ ९ ॥

चर्मण्वतीचरितम् —

आसीत् पुरा नरपतिः किल रन्तिदेवः

कीर्तिप्रसूनसुरभीकृतादिङ्मुखश्रीः ।

यो वर्णसंकरवतीमपि रत्नपुञ्जैः

क्षोणीमपालयदसंकरवर्णहृदयाम् ॥ १० ॥

राष्ट्रे च तस्य रमणीयगुणाम्बुराशे-

र्गावः कदाचिदटवीं गहनां प्रविष्टाः ।

दृष्ट्वा श्रिया परमया ज्वलिता युधेनूः

पप्रच्छुरच्छकनकच्छविमङ्गलाङ्गीः ॥ ११ ॥

“सख्यः ! कथन्तु भवतीभिरवाप्तमेत-

द्रूपं जरामृतिरुजारहिता च लक्ष्मीः” ।

इत्याहतं सुरभयः परिपृच्छ्यमाना-

स्ताभ्यः शशंसुरथ तत्त्वमुदारशीलाः ॥ १२ ॥

“ यज्ञे वयं सुकृतिभिर्विभिन्ना विशस्ताः

पुण्यस्य तस्य कलमेतदपेतपुण्याः ।

अर्थ गिरामपुरुषाशयदूषिताना-

मासेव्य को हि भुवने न भवेत्कृतार्थः” ॥ १३ ॥

इति गिरममलां निशम्य तासा-

मवनिचरः किल गोगणः स्पृहावान् ।

नरपतिमुपगम्य वाचमूचे

सुरपितृमानवमाननैकदक्षिम् ॥ १४ ॥

“ यजस्व राजन्नस्माभिः श्रंयोस्माकं भवेत्ततः

तवापि सुमहत्पुण्यं कीर्तिश्चाभ्युदये”दिति ॥ १५ ॥

अथ प्रीतो राजा पशुनिवहमालभ्यविधिना

बहूनीजे यज्ञान् बहुमतपदं भूदिविषदाम् ।

विशस्तानां तस्यां मखभुवि पशूनामयुतशः

स्रवन्ती सस्यन्दे क्षतजविसरैश्चर्मगलितैः ॥ १६ ॥

यागे यथाविधि कृते विबुधाः प्रसन्ना-

स्तस्मै वरं सुकृतिने कृतिने वितेरुः ।

“ चर्मण्वतीति तव कीर्तिरनन्तकीर्तेः

क्षश्वत्पुनातु धरणीं सरिदात्मने”ति ॥ १७ ॥

धेनवोऽपि गतिमापुरभीष्टां

तेन शिष्टमहितेन विशस्ताः ।

रन्तिदेवनृपतिश्च महीया-

निन्द्रलोकमधुनाप्युपभुङ्क्ते ॥ १८ ॥

मेघसन्देशस्य “विद्युत्प्लता”ख्यां व्याख्यां प्रणीतवता पूर्णसरस्वतीति विदुषां
निर्मितानिमानि पद्यानि । यः किल पण्डितः केरलेषु “कादूडुमाट्टस्” इत्यत्र प्र-
सिद्धद्विजकुले कृत जन्मा पूर्णविदपुराश्चरभक्तश्चेति प्रथास्ति । पद्यानीमानि पाठकानां
नन्दयेयुरिति विश्वस्य सप्रमोदमुपहृयन्तेऽस्माभिः पाठकानां पुरस्तात् ॥

മംഗളോദയം.

ഫഘ്യ

പുസ്തകം ൫

കംഭമംസം

ലക്കം ൪

മംഗളം.

സാരഗ്രന്ഥാക്ഷമാല്യാഭയവരധരമാം നാലുകയ്യാൽ ലീലാ-
കാരത്തോടേ വിളങ്ങാ വേതിയുടെ കൃപാമന്ദരമാസാംശുലേശം
സൈപരം സേവിച്ചുനേടിച്ചിട്ട സകുതിജനം സ്വച്ഛവണ്ണസംഭവേ!
പാരവൈശ്ണവരാഷീ പെരിയ കവിയശസ്സായ പൂവെണ്ണിലാവായ്.

വള്ളത്തോൾ നാരായണ മേനോൻ.

യഥാത്ഥകവിത.

വിവിതയുടെ ഉദ്ദേശം, വായനക്കാ
രെ തല്പാലത്തേയ്ക്കുമാത്രം രസിപ്പിച്ചതു
കൊണ്ടു സാധിച്ചു എ
ന്നു പാഞ്ഞുകൂടാ. വി
ശിഷ്ടങ്ങളും ഫലപ്രദ
ങ്ങളുമായ പല ഉദ്ദേ
ശങ്ങളും അതുകൊണ്ടു
സാധിക്കുവാനുണ്ട്.
'യഥാത്ഥകവിത മനു

ഷ്ടജീവിതകൃമത്തെ വിവരിക്കുകയും നിരൂപ
ണം ചെയ്തുകൊണ്ടും, മനുഷ്യജാതി മനസ്സു
മാധാനം വരുത്തി അവരെ നിലനിൽപ്പി
ക്കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്ന് 'മാതൃക' ആർ
നോൾഡ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കവിതയ്ക്കു ഭാ
വിയിൽ വലുതായ ഒരു യോഗം വരുമെ
ന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രധാ
നകാരണം, മുമ്പാത്തെ ഗുണങ്ങൾ അതി
നുണ്ടാവുമെന്നുള്ള വിശ്വാസമാണ്.

* മദിരാശി ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജ് മലയാളസമാജത്തിൽ വായിച്ച ഒരു പ്രബന്ധത്തിലെ പ്രയോഗം.

‘നെപ്പോളിയൻ’ കലിക്ട്; കപടത്തിനു പ്രാവശ്യം ലഭിക്കാതെ ലോകത്തിൽ ഒന്നാകുന്ന ഇല്ലെന്ന് പർത്തത്തിനെപ്പറ്റി സാംസാർച്ചുകാണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ‘സെൻറ് ബീവ’ കപടം കടന്നുകൂടാത്ത ചില വിഷയങ്ങളെ പ്രസ്താവിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കവിതയുടെ കാഴ്ചയും വിസ്മയിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം വിചാരിച്ച കവിത യഥാർത്ഥകവിതയാണ്. അത് ഏറ്റവും വാസ്തവവും വിശിഷ്ടവുമായ ആശയങ്ങളുടെ വിളനിലമാകുന്നു. ആ യഥാർത്ഥകവിതയെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ വിചാരം വളരെ ഉന്നതമായിരിക്കണം. അതിനെ തുലനം ചെയ്യുന്നതിൽ നാം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണയായി കാണുന്ന കവിതകളെല്ലാം യഥാർത്ഥകവിതകളായി ഗണിക്കുവാൻ പാടില്ല.

കവിതയില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ അപൂർണ്ണങ്ങളായിരിക്കുമെന്നും, ഇപ്പോൾ നാം മതമെന്നും തത്വശാസ്ത്രമെന്നും വിചാരിച്ചു പഠനവയെല്ലാം ദൂരെ തള്ളിക്കവിത അപര്യയുടെ സ്ഥാനം കയ്യേറുമെന്നും ‘മാത്ര്യ ആർനോൾഡ്’ പറയുന്നുണ്ട്. കവിത സകലശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും മുഖമാണെന്നു വേർഡ്സ്വർത്ത് പറയുന്നു. മുഖമാണല്ലോ ദേഹത്തിലെ പ്രധാനമായ അപര്യവം. യഥാർത്ഥജ്ഞാനമടങ്ങിയിട്ടുള്ള കവിത, ഇപ്പോൾ നമുക്കു വാസ്തവമെന്നു തോന്നുന്ന വയംഗാവശ്യമായാലോചിച്ചാൽ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളും ആയതത്വശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെയും മതനിഷ്ഠനുകളെയും ഭ്രമിച്ചിൽ ബലഹീനങ്ങളാക്കി ചെയ്യുമെന്നും ‘മാത്ര്യ ആർനോൾഡ്’ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ ധാരാളം വാസ്തവമുണ്ട്. ഒരു യഥാർത്ഥകവി, സാധാരണക്കാരൻ കാണാത്ത ലോകരഹസ്യങ്ങളെയും ദൈവോദ്ദേശങ്ങളെയും അറിയുന്നു.

ആയാൾ കണ്ടറിയുന്ന ചില വാസ്തവസംഗതികൾ ചില മതസ്ഥാപകന്മാരുടെയും തത്വജ്ഞാനികളുടെയും ആലോചനയിൽ പെട്ടില്ലെന്നു വരുന്നത് അസാധാരണയല്ല. കാലക്രമംകൊണ്ട്, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള നാഗരികത്വവും ബുദ്ധിവികാസവും വളർന്നപ്പോൾ, യഥാർത്ഥകവികളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ അവർ സ്വീകരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽ ഒന്നു ചില മതങ്ങളുടെയും തത്വശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും പ്രാധാന്യത്തിന് ഇടിവു തട്ടുന്നതായിരിക്കും.

വാസ്തവസംഗതികളെപ്പറ്റി മാത്രം വ്യവഹരിക്കുന്നതും ഗൗരവത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതും ആണ് കവിതയുടെ രണ്ടു പ്രധാനഗുണങ്ങൾ എന്ന് ‘അരിസ്റ്റോട്ടൽ’ പറയുന്നുണ്ട്. കവിതാവിഷയത്തിൽ അതിശയോക്തയ്ക്കോ അവാസ്തവപ്രലാപത്തിനോ ഇടം അനുവദിക്കരുത്. ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതാണ് കവിതയുടെ ഒരു പ്രധാനോദ്ദേശമെങ്കിൽ അതു ഗൗരവമായിട്ടാണെന്നു സാധിക്കുവാനാണ് നോക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ, ഇവകൂടാതെ വേറെ ചില ഗുണങ്ങളും കവിതയ്ക്കാവശ്യമാണ്. ഒരു യഥാർത്ഥകവിതയ്ക്കു നല്ല ശബ്ദഗുണവും രചനാവിശേഷവും ഉണ്ടായിരിക്കും. അത്മപ്രിയയുള്ള കവിതയ്ക്കു ശബ്ദപ്രിയയുണ്ടാകുകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ അബദ്ധമാണെന്നു ‘മാത്ര്യ ആർനോൾഡ്’ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൃതിയിൽ ഉയർന്ന രീതിയിലുള്ള രചനാവിശുദ്ധിയും ശബ്ദഗുണവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിനെ അനുസരിച്ച്, ഉയർന്നരീതിയിലുള്ള ഗൗരവസ്വഭാവവും വാസ്തവവുമുള്ള അതിൽ ഇല്ലാതെ കാണാ

വുന്നതാണെന്നാകുന്നു ഈ ആഭിപ്രായത്തിന്റെ തത്വം.

കവിതയുടെ പ്രധാനഗുണങ്ങളിൽ മറ്റൊന്ന്, കവി മനസ്സിനുവിരോധമായി ഒന്നും പായാതെ നിഷ്പ്പടതയോടെ ഇരിക്കുന്നതാണെന്ന് 'കാർലൈൽ' സിദ്ധാന്തിച്ചിരിക്കുന്നു. "നിങ്ങൾ പറയുന്നത് വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ വാസ്തവം പറയൂ" എന്നാണ് അദ്ദേഹം കവികളോടുപദേശിക്കുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ മനോവൃത്തികൾക്കു തമ്മിൽ എന്താണ്ടു യോജിച്ചുള്ളതുകൊണ്ട്, ഒരു കവി, താൻവാസ്തവമായി വിശ്വസിക്കുന്ന സംഗതികളെ ലേശവും അതിശയോക്തികൂടാതെ പറയുകയാണെങ്കിൽ അവ കേൾക്കുവാനും വിശ്വസിക്കുവാനും ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടാകും.

പ്രകൃതിയെ ആദരിക്കുന്നതും, പ്രകൃതിയിൽ കാണുന്നതു ലേശവും ചൊടിപ്പും തൊണ്ടലും കൂടാതെ വിസ്തരിക്കുന്നതും യഥാർത്ഥകവിധർമ്മങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. ദിവസം പ്രതി കണ്ടുവന്ന പുഷ്പമൃഗാദികളേയും പക്ഷികളേയും കണ്ടുപിട്ത്ത്, അവയെ യഥാർത്ഥകവി സ്തോരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ സ്തോരിക്കാത്തവർ കവിതയെഴുതാൻ പാടില്ലെന്ന്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സ്തോരിക്കുവാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള കവികൾ പലരും മിക്ക സംഗതികളിലും മാത്രകാകവികളോടടുത്തു വന്നിട്ടുണ്ട്. താൻ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ വിശ്വാസവും സ്ഥായിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥകവിയുടെ ലക്ഷണമാകുന്നു. വിശ്വാസവും സ്തോഹവും ജനിപ്പാൻ, അതിശയോക്തിയുടെ സഹായം കൂടാതെതന്നെ അതിന്റെ വാസ്തവങ്ങളെ പരസ്യമാക്കുവാനും അനുമാദനമോ ആരോപനമോ വേണ്ടിവ

രുന്ന സംഗതികളിൽ വായനക്കാരിലും ആ വികാരങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഒരു യഥാർത്ഥകവിക്ക് പ്രയാസമില്ല. ഇതിനു ദുരൂഹരണമായി കാർലൈൽ ബാറൻസിന്റെ കവിതകളെ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു. ബാറൻസിനു നാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള മുണ്ടെലികളേയോ പക്ഷക്കൂട്ടങ്ങളിലുള്ള ഒരു വെറും മൃതലിനയോ പറ്റി കവിതയെഴുതി വായനക്കാരിൽ ആദ്യത്തെ ജനിപ്പിക്കുവാൻ ലേശംപോലും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനു കാരണം, ആ കവിപംഗമന് ആവക ജീവികളിലുള്ള കളങ്കരഹിതമായ സ്നേഹം തന്നെയാണ്.

കവിതയിൽ വാസ്തവം മാത്രമേ ഉണ്ടാകുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു നിഷ്പക്ഷ്യയുള്ള കവികൾ, തങ്ങൾക്കു നല്ല പരിചയമുള്ള സ്ഥലങ്ങളേയോ വസ്തുക്കളേയോ കാര്യങ്ങളേയോ മാത്രം വിവരിക്കുവാൻ പറ്റാത്തതാണ്. ബാറൻസിനു വേർഡ്സ്വർത്ത് ഈശ്വര കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രകാശികളാവാൻ പ്രധാനകാരണം ഇതുതന്നെയാണ്. ദുരാരായ സങ്കല്പവും ഉദ്ദേശവും കവിതയുടെ ഗുണത്തിനു ഹാനികരമാകുന്നു. പരിചയമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, മനസ്സുഭാധാനത്തോടും സമതന്ത്രത്തോടും കൂടിയാണ് കവി തന്റെ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ആയാർക്കു വലിയ പുരാജയമൊന്നും വരുത്താൻ മാർഗ്ഗമില്ല. ആൻ നല്ലവണ്ണം കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി കവിതയെഴുതുന്നത്, അതിലുള്ള രസം ആയാർക്കു മനസ്സു നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകുന്നതു കൊണ്ടാണ്.

ഒരു യഥാർത്ഥകവിക്ക് എത്ര വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും കവിതയെഴുതി ഫലിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു കാർലൈൽ പര

ത്തിട്ടുണ്ട്. കവിയുടെ ഹൃദയഗുണത്തിലാണ്, അല്ലാതെ കവിതയുടെ വിഷയ വിശേഷത്തിലല്ല കവിതയുടെ മാഹാത്മ്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നാണ് അതിന്റെ താല്പര്യം. ഇതിൽ കുറെ വാസ്തവമുണ്ടെങ്കിലും, വിഷയഗുണമൊക്കെ കൃഷിതന്ത്രജ്ഞന്റെ വിശിഷ്ടാവസ്ഥയും വരാതില്ലെന്നു പറയുന്നതു ശരിയാണോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. 'പോപ്പ്' എന്ന കവി ഗുണദോഷനിരൂപണത്തെപ്പറ്റി പട്ടുത്തിലെഴുതിയ പ്രബന്ധം ഗദ്യത്തിലായിരുന്നെങ്കിൽ ക്ഷാളത്തിന്റെ നന്നാകുമായിരുന്നുവെന്നു ചില സാഹിത്യരസികന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ചില മനോവികാരവിശേഷങ്ങളെയും പ്രകൃതിയിലെ ചില പ്രത്യേകാവസ്ഥകളെയും വിസ്തരിക്കുന്നതുപോലെ വെറും ഖിനോദത്തിനു മാത്രം കോളുന്ന ക്ഷുദ്രവിഷയങ്ങളെ കവി ഇഷ്ടപ്പെട്ടതോ എന്നു സംശയമാണ്. ഒരു നല്ല കവിക്ക് കവിത ഉദിക്കണമെങ്കിൽ പ്രവർത്തിയിൽ നിത്യവും നടക്കുന്ന സംഗതികളെ വിട്ട് മനോമാധ്യത്തിൽ കഴിയുന്ന ചില യുദ്ധങ്ങളേയോ നായകന്മാരേയോ തേടിപ്പിടിച്ചേ കഴിയൂ എന്നില്ല. ഗ്രാമത്തിലിരുന്നാൽത്തന്നെ ആയാർക്കു കവിതയ്ക്കു വേണ്ട വിഷയങ്ങൾ സുലഭമായി കിട്ടും. വയലുപയോജനം സംയോഗവും സല്ലാപവും, അസൂയയുടെ വിരോധവും അപായവും, തന്ത്രവും വരുന്ന മനസ്സാപവും, വിശ്വസ്തന്മാരാണെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന വഞ്ചനയും ദ്രോഹവും, ആത്മീയാദത്തിനും വിനോദനത്തിനും ഉതകുന്ന മാറ്റുപാടി സംഗതികളും നമ്മുടെ ചുറ്റും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിഷയസമ്പാദനത്തിനായി ദേവലോകത്തേയ്ക്കോ മറ്റോ യാത്രചെയ്യുന്ന കവിയുടെ ഹൃദയം യഥാർത്ഥകവിയുടെ ഹൃദയമാണോ എന്നു സംശയമാകുന്നു. ആക

വിയുടെ ശക്തിയും പ്രാബല്യവും ആയാളിൽത്തന്നെയാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. തനിക്കു ചുറ്റും കഴിയുന്ന സംഭവങ്ങളെ കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ശക്തി കവിയിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ആയാളിയാതെ വന്നുകൊണ്ടു പോകുകയും ഇരിക്കും. യഥാർത്ഥകവിക്ക്, സാധാരണ മനുഷ്യരിൽ ഒട്ടുംവെറും വിശിഷ്ടമായ ഒരു ശക്തിയുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതത്തിനും പ്രകൃതിയിൽ കഴിയുന്ന സംഗതികൾക്കും സാധാരണക്കാർ കാണാത്ത ചില ഉദ്ദേശങ്ങളുണ്ടെന്ന് ഒരു യഥാർത്ഥകവി കണ്ടറിയുന്നു.

യഥാർത്ഥകവികൾക്ക് ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം ആവശ്യമാണോ എന്നും, അവരുടെ ഉദ്യമങ്ങൾ ഫലപ്രദങ്ങളാകേണമെങ്കിൽ അവർ സമുദായത്തിൽ വലിയ പദവിയെ അർജ്ജിച്ചിരിക്കണമോ എന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ കാർലൈലിന്റെ പക്ഷം വിപരീതമായിട്ടാണ്. തന്റെ മാനുസ്സിനെ ശരിയായി പരിശോധിച്ച ശീലിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കവിയുടെ അറിവിൽത്തന്നെ സൗമ്യതയും ക്രൂരതയും, ധർമ്മവും അധർമ്മവും, നിഷേധവ്ദതയും കപടവും ഒരുപോലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നാണ് 'കാർലൈൽ' പറയുന്നത്. ബുദ്ധമതത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെയും മതസ്ഥാപകന്മാരുടേയോ, നെപ്പോളിയനെപ്പോലെയുള്ള യുദ്ധവിമതന്മാരുടേയോ മനോവ്യാപാരങ്ങളെ കവിതയെന്ന ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. തുക്കിക്കാല്യപാർ വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യകീടത്തിന്റെ മനോവികാരങ്ങളെ ശരിയാക്കുന്ന മനസ്സിലാക്കി, ആയാൾ തുടങ്ങിവെച്ച ഒരു കവിതയെ ചേണ്ടുവണ്ണം പൂർണ്ണസ്ഥിതിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു

തിനു ബാൻസിന് ധനികനാകും പ്രഭുക്കനാകും വസിച്ചിരുന്ന നഗരപ്രദേശങ്ങളിൽ പോകേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, നേരെ മറിച്ച് ദരിദ്രനായ ആയാൾ ധനികനാകും പരിഷ്കാരികളുമായി ഇടപെട്ടതാണ് ആയാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനഭാഗത്തെ ആത്മാദരവിതവും മനശ്ശുന്ദ്രവും ആക്കുവാൻ കാരണമായതെന്നും കുറർലെൽ പറയുന്നു.

യഥാർത്ഥകവിയാകുവാൻ രാൾ ഒരു പ്രത്യേകകാലത്തു ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടമനുപറയുന്നതു തെറ്റാണ്. അധികമായി കവികളൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് എഴുത്തച്ഛന്റെ വാണീചിദാസം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു കേരളീയർക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ. കവിതയുടെ പ്രവാഹം പ്രകൃതിക്കു വിരുദ്ധമായി മനുഷ്യന്റെ ചില പ്രത്യേക നിശ്ചയങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരുന്ന കാലത്തുള്ളി, ക്ലൈസ്റ്ററും, ബാൻസും, വേർഡ്സ്വർത്തും, കോളറിഡ്ജും യഥാർത്ഥഗുണങ്ങളുള്ള കവിതകളെഴുതിട്ടുള്ളത് ഇംഗ്ലീഷു സാഹിത്യവുമായി പഠിച്ചവരുടെയെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണ്. ഒരു കവിയുടെ സമകാലീനന്മാർ ആരും-തന്നെ പ്രകൃതിയുടെ മാഹാത്മ്യങ്ങളെ കാണാതിരിക്കട്ടെ; അന്യ കവികളായ അക്കാലത്ത് ഇല്ലാതിരുന്നതും ചെയ്യട്ടെ; എന്നാലും യഥാർത്ഥമായ കാവിതാവാസനയുണ്ടെങ്കിൽ, പ്രകൃതിവർണ്ണനയ്ക്കോ മനുഷ്യനെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനോ വലിയ ആയാസമൊന്നും വേണ്ടിവരികയില്ല.

ഒരു കവി, ജീവിതായോഗത്തിനു ചാടിപ്പൊങ്ങിട്ട് സാധാരണ മനുഷ്യരെപ്പോലെ തലതല്ലിപ്പൊളിക്കാതിരിക്കുവാൻ വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ധനാർജ്ജനത്തിനായുണ്ടാവുന്ന കവികളുടെ യത്നം

ഫലപ്രദമായില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ മനസ്സിടിഞ്ഞുപോകുമെന്നും, തന്നിമിത്തം അവർക്കു ലോകജീവിതത്തിൽ അതുപ്ലിയുണ്ടാകുമെന്നും, അത് അവരുടെ കവിതയ്ക്കു വലിയ ഒരു ഹാനിയായിത്തീരുമെന്നും, കാർലെൽ പറയുന്നു. തന്റെ ശരിയായിട്ടുള്ള കടമ എന്നതാണെന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കവിയെ ധനത്തിനോ ലോകജീവിതത്തിലുള്ള ക്ഷണഭംഗങ്ങളായ സുഖങ്ങൾക്കോ അടിമപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ലൗകിക സുഖങ്ങൾക്കുള്ള പരിശ്രമങ്ങളും കവിതാപ്രതിഭയും ഒരുമിച്ചു യോജിപ്പോടെ പോകുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. ചില സമയങ്ങളിൽ, ഇവ വിരുദ്ധങ്ങളായ ഫലങ്ങളെയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ബൈറൻ, ബാൻസ് മുതലായവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങളിൽനിന്നറിയാവുന്നതാകുന്നു. ജീവിതായോഗത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതു കവിയുടെ ചുമതലയുണ്ടെന്നകിലും, തന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു വൈകല്യം വരുത്തുകവണ്ണം അവരുമായി ഒട്ടപെടുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷം മാത്രമേ ശേഷിക്കയുള്ളൂ. താൻ ഒരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു മാറിനിന്ന്, മനുഷ്യലോകത്തെ പരിശോധിച്ചു ഗുണദോഷഭാഗങ്ങളെ ഒരുപോലെ വൃണിക്കാണിക്കുകയാണ് യഥാർത്ഥകവിയുടെ ജീവിതോദ്ദേശം. സമുദായത്തിൽ കഴിയുന്ന വഴക്കുകളോ രാജ്യതന്ത്രവിഷയങ്ങളോ കവിയെ ഈ മാനറിനുമായ ഉദ്ദേശത്തിൽനിന്നു പിൻവലിപ്പിക്കാതിരുന്നാൽ, അതു ലോകത്തിന്റെ ഖലിയ ഒരു ഭാഗമായി കരുതാവുന്നതാണ്. കവി, സമുദായത്തിലെ ഒരുഗമായിരുന്നെങ്കിലുള്ളെട്ടു എന്നാൽ അതിൽ സാധാരണയായുണ്ടാകാറുള്ള വഴക്കുകളിൽ ആയാൾ പങ്കെടുക്കുകയില്ല.

ഇവിടെ കവിതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ കവികളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിവന്നു. കവിയും കവിതയും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധം അത്ര ബലവത്തായതാണ്. ഇനി കവിതയെപ്പറ്റിത്തന്നെ രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കാം. ഒരു കവിയുടേ ഹൃദയം മനോരാജ്യത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ നല്ലത് വാസ്തവമായിട്ടുള്ള ലോകത്തിൽത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതാണ്. കവിതയിലുള്ള രസം കവിയും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. ലോ

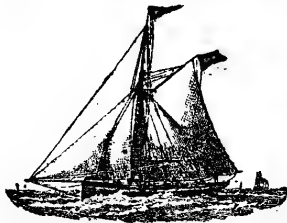
കത്തിനെ ഭരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു മഹാശക്തി സദാ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, അതിനെ വിസ്മരിച്ച് സപര്യതയുള്ളതായിൽ കൂടുകുന്നത് ഭാഗ്യമല്ലെന്നും കവി അറിയുകയും ലോകത്തെ ധ്വംസിക്കുകയും വേണം. ഈ വക ഗുണങ്ങൾ മുഴുവനല്ലെങ്കിൽ ചിലന്തിപ്പോലും ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു പട്ടണിനെ 'കവിത' എന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. അത് അതിവേഗത്തിൽ നശിച്ചു പോകുന്ന പട്ടണമുണ്ടെങ്കിൽ കൂട്ടത്തിൽത്തന്നെ കിടക്കും; സംശയമില്ല.

അമ്പാടി നാരായണ മേനോൻ.

ആ യു ന ഓ ങ്ക

പൌരാണികകാലവും.*

പൌരാണികകാലത്തിൽ ആയുരാരംഭം നില വൈദികകലാരംഭത്തിൽനിന്നു

വളരെ ഭേദപ്പെട്ടുപോയി. ജാതിഭേദവും, ഭാര്യ ജാതിക്കാരും അറു സമീപ്യ നടക്കേണ്ട നിയമങ്ങളും ഉണ്ടായി. ഈ നിയമങ്ങളെ എല്ലാ ജാതിക്കാരും സ്വീകരിക്കുകയും, ജാതിധർമ്മപ്രകാരം ഭാര്യ ഞാണിലുള്ളിൽ എടുത്തു സൈവരമായി കാലം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. നഗരികാഭിവൃദ്ധിയും വി

ദ്യാപ്രചാരവും അവിരേണ അവകാശിനുമായി. എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും ഗോപുരങ്ങൾ, രാജാലയങ്ങൾ, രമണീയങ്ങളായ മറ്റു നിലയനങ്ങൾ, ആമന്ത്രണമണ്ഡപങ്ങൾ, സ്വരൂപങ്ങൾ മതലായവ പണിയിക്കപ്പെട്ടു. രാജാക്കന്മാർ ഭേദമന്ത്രണമണ്ഡപങ്ങളിലെല്ലാം പോകുമ്പോൾ പത്മകുന്ദങ്ങളിൽ വിധിപോലെ ചെറു ബ്രാഹ്മണരുടെ ആശീർവ്വദനത്തെ നമിക്കുമ്പോൾ സമീകരിച്ചുവന്നിരുന്നു. സിംഹാസനത്തെ നാദരം വലംവെച്ച് അതിൽ ഉപവിഷ്ഠരാകുപതിച്ചായിരുന്നു. രാജനിലയനങ്ങളിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായി ശരിയായ ശിക്ഷാസാമന്തദ്വയും അനുവേദനാനവും ഉള്ളവ

ലോക പാപകാരികളെപ്പറ്റിയും മറ്റും പരിശോധിച്ചിട്ടാണ് ഈ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിലെ വിഷയം വിഷയം ഹൃദയം

രെയല്ലാതെ നിയമിച്ചുകൂടുന്നതല്ലെന്നുപ്രബലമായ നിയമമുണ്ടായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാർ അവരുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ വിദ്യാപ്രചാരത്തിനു പ്രത്യേകം പ്രയത്നിച്ചുവന്നു. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നു കചികളേയും മറ്റു മഹാപണ്ഡിതന്മാരേയും വരുത്തിബഹുമാനിക്കുകയും അവർക്ക് ധനസഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടായിരുന്നു. ജനക്ഷേമത്തിന്നു നിയോജ്യന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ധർമ്മങ്ങളെ ന്യായമായി ചെയ്തു രാജ്യശ്രദ്ധയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയുവാൻ നാടുവാഴി പ്രജകളുടെ വേഷങ്ങളോടെ നാടുചാറിവന്നു. കൃഷിക്കാർ കാലാകാലങ്ങളിൽ ജലം, വളം, ഇവ ശരിയായുപയോഗിച്ചു കൃഷിചെയ്യാനും, അവർക്കു നന്നാപകാരണമുള്ള സഹായം ലഭിക്കാനും എപ്പോഴും ചെയ്തിരുന്നു.

പാഞ്ചാലം, വിദേഹം, കാശി ഇत्याദിപ്രധാന രാജ്യങ്ങളിലെ രാജാക്കന്മാർ വിദ്യാവിദഗ്ദ്ധന്മാരും ശാസ്ത്രപരിചിതന്മാരും ആയ ബ്രാഹ്മണരെ മന്ത്രിമാരായി നിയമിക്കുകയും യാഗങ്ങൾ നടത്തുകയും വിദ്യാപ്രചാരത്തിനായി വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ സഹായം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും ഈ കാലത്തുണ്ടായവയായിരിക്കണമെന്നാണ് ഊഹിക്കപ്പെടുന്നത്. ഉപനിഷത്തുകളിലും ദൂരദേശങ്ങളിലും ഉള്ള വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി ഈ രാജ്യങ്ങളിലെത്തി രാജവിദ്യാഭ്യാസംകൊടുക്കുകയും നിത്യകർമ്മം, ഗൃഹാചാരം, മരണാനന്തരം ആത്മാവിന്റെ ഗതി, ഈശ്വരചൈതന്യത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം, പിതൃദേവതകൾ, എവിടേയും പ്രകാശിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ബ്രാഹ്മണർ അവരുടെ

ഗൃഹങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി വരുന്നവരെ പലവിധം സഹായിക്കുകയും വിദ്യയഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കലാലയങ്ങളിൽ ശാസ്ത്രാധ്യാപനത്തിന്നു സൗകര്യമായ പല മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. ശേഖരകേതു എന്നൊരാൾ പഞ്ചാലദേശത്തെ കലാശാലയിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി പോയിരുന്നവന്റെ ഒരു ഉപനിഷത്തിൽ കാണുന്നു. ഓരോ കലാശാലയിൽ രത്നവിജ്ഞാനിയത്തിലും മറ്റു ശാസ്ത്രങ്ങളിലും പട്ടക്കൂട്ടമായ ഇരുപത്തൊന്നു ബ്രാഹ്മണർ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം ഭരവാസനും, അഗ്നിഹോത്രം, വേദാദ്ധ്യയനം ഇവയ്ക്കു ചില ആചാര്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നാലും മതിയാകുമെന്നും പരാശരമുനി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മേലായപ്പെട്ട കലാശാലകളിൽ ആചാര്യന്മാരോടൊന്നിച്ചു നിവസിച്ചു പഠിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവർക്കു കഴിച്ച അനുഗ്രഹം വാണി സമൂഹങ്ങളിൽ പലരും ചെയ്യാതെ പരിവർത്തിതമായി. ചില പുണ്യവാന്മാർ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടി കൂടുകളിൽ പോയി ആശ്രമങ്ങളുണ്ടാക്കി ഗൃഹവാസാശയകാരി ആവിടെ താമസിച്ചു അന്യോപകാരത്തിനായി പല പ്രബന്ധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചുവന്നു. പണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസം എന്നൊരു പദം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ജ്ഞാനത്തിന്നു കാരണമെന്നും ആ ജ്ഞാനം മുക്തിസാധനമായിരിക്കുമെന്നും ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഹിന്ദുജാതന്മാരെ വേറെയാരുമാല്ലെന്നു വിശദമായിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസാനന്തരം ഗൃഹവിന്റെ അനുഗ്രഹം വാണി ഗൃഹത്തിലെത്തുന്നവൻ ഗൃഹസ്ഥധർമ്മം സ്വീകരിച്ചു നിയമപ്രകാരമുള്ള അഗ്നിഹോത്രം, അതിഥിപൂജ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ആ

രണ്യകോപനിഷത്തിലുള്ള ചില മതാചാരതത്വങ്ങളെ കീഴിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:—

“ഓ ഹൃദസ്ഥൻ സത്യംതന്നെ പറയണം. കർമ്മങ്ങൾ വേദവിധിയനുസരിച്ചു ചെയ്യണം. നന്മതിരുകൾ തിരിച്ചറിയുക എന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കണം. വിദ്യാനാമം അന്വേഷിച്ചു അവയുമായി സഹവസിക്കണം. കൂടക്കൂടെ ശാസ്ത്രാത്മങ്ങളെ അഭിജ്ഞാനമോടു ചോദിച്ചറിഞ്ഞു ഗ്രഹിക്കണം. മാതാപിതാക്കന്മാരേയും ആചാര്യന്മാരേയും ഇരുകൂട്ടരെയും എന്നപോലെ ആദരിക്കണം. പിതൃദേവതകളേയും ദൈവങ്ങളേയും ആരാധിക്കണം. കർമ്മകരമിതങ്ങളായ വഴികളെ അവലംബിക്കുകയും എന്നും പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടുവേണം.”

ജനങ്ങൾ ദുരാശാപാശങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തരായി ഇരുകൂട്ടരെയോടെ ദിവസം കഴിച്ചുവന്നു. ഒരിക്കൽ അശ്വമേധം ചെയ്ത ഒരു വേദിയൻ രാജ്യ പായപ്പെട്ടെന്നു വിധം ഇരുകൂട്ടരോടു പ്രാർത്ഥിച്ചതായി യജുർവേദത്തിൽ കാണുന്നു.

“വൈദികബ്രാഹ്മണർ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം ഗ്രഹിച്ചു സത്യാസമചലംബിച്ച് നിത്യാനന്ദം പൂണ്ടു മുക്തിയെ പ്രാപിക്കണം. ക്ഷത്രിയൻ അവന്റെ കലധർമ്മമായ പോർത്തൊഴിൽ ചെയ്ത് അഹിത്വമാരെയടക്കി കീർത്തി സമ്പാദിക്കണം. നാല്ക്കാലി മൃഗങ്ങൾ ശാലപ്രദേശങ്ങളിൽ മേഞ്ഞു ധാരാളം പാലുതരണം. അശ്വങ്ങൾ ശുചിയായി കളിപ്പിക്കപ്പെട്ട് കുരിയാക്കാരന്റെ ആജ്ഞയിടക്കി വേഗം ഓടണം. സ്ത്രീകൾ പാതിവ്രതയായ പാലിച്ചു പതികളെ യാദരിച്ചു നടക്കണം. വരണമത്രപുനായി യഥാകാലം മഴ പെയ്യിച്ചു കൃഷിയെ സാരമാക്കണം”

* * *
* * *

പൊൻവെള്ളിയാഭരണങ്ങൾ, ഗജശൃംഗങ്ങൾ, പശുക്കൾ, കോവർക്കുഴക്കൾ, വേലക്കാർ, നിലങ്ങൾ, ജവധാരാളം ആക്കുണ്ടോ അവരെ മാത്രം ഹൃദസ്ഥമാക്കുന്നു പറയാം എന്നാണ് മണ്ഡൂക്യം മുതലായ ഉപനിഷത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാഗകാലത്തു സ്വർണ്ണമല്ലാതെ വെള്ളി നാണയങ്ങൾപോലും ബ്രാഹ്മണക്കും ദാനംചെയ്യാവുന്നതല്ലെന്നല്ലാതെ ഏതെന്നാൽ, ഒരുകാലത്ത് ദേവതകൾ അഗ്നിദേവന്റെ പക്കൽ കറേ ധനംവെച്ചു സൂക്ഷിക്കാൻ കൊടുത്തുവെന്നും അവയെ തിരിയെ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അദ്ദേഹം കണ്ണുനീരുപൊഴിച്ചു കരഞ്ഞപ്പോൾ ആ നീരെല്ലാം വെള്ളിമയമായി പോയെന്നും അതുനിമിത്തം വെള്ളിനാണയത്തെ ദക്ഷിണയായി കൊടുത്താൽ ആ ഹൃദത്തിൽ എന്നും ദിവ്യം വളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ബ്രാഹ്മണങ്ങളിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നു അക്കാലത്തെ ബ്രാഹ്മണരുടെ ദ്രവ്യാഗ്രഹം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. അന്നു ബ്രാഹ്മണർ ധാരാളം ധനംസമ്പാദിച്ചിരുന്നു. അത്രമഹഷിയുടെ ഒരു പുത്രൻ യാഗംചെയ്ത അപസരത്തിൽ പതിനായിരം ആനകളേയും ഭൂഷണാഭികളോടുകൂടി പതിനായിരം ദാസിമാരേയും ദാനംചെയ്തതായി ആത്രേയ ബ്രാഹ്മണത്തിൽ ലോഷിച്ചിരിക്കുന്നു. വൈദികകാലത്തിൽ എന്നപോലെ അവർ മാംസത്തേയും ധാന്യങ്ങളേയും ഭക്ഷിച്ചിരുന്നു. അരി, പാൽക്കോഴമ്പു, എള്ള്, പച്ച, ഉഴുന്ന്, തിന്ന മുതലായവയെക്കൊണ്ടും അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന പചവിധുപലഹാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഓരോ ദേവന്മാർക്കു യാഗസമയങ്ങളിൽ ബലികഴിക്കേണ്ട മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റിയും യജുർവേദം പ്രസ്താവിക്കുന്നു

ണ്ട്. ഒരുവൻ വിവേകവും പൂണ്ണായുസ്സും ഉള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി ജനിക്കണമെങ്കിൽ അവനും അവന്റെ പത്നിയും വെണ്ണചേർത്തുരുട്ടിയ തിലോദനം ഭുജിക്കണമെന്നും ധാരാളം പാണ്ഡിത്യം, കീർത്തി, വാഗ്മിത്വം, പൂണ്ണായുസ്സ്, ഇവയോടുകൂടിയ ഒരു സർവ്വതര ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ വെണ്ണയും കാളമാസയും കലർത്തി പചിച്ചു ചോറുണ്ണണമെന്നും ബ്രഹ്മദാസ്യകത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനാൽ ഹസ്തിനപുരം അയോദ്ധ്യ മുതലായ പണ്ടത്തെ രാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ നടവടികൾ ഏതുവിധത്തിലാണെന്നു തെളിയുന്നു. രാജധാനികൾ പട്ടണങ്ങളുടെ മദ്ധ്യഭാഗങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവയുടെ പ്രശസ്തമായ വാഴികളും പോഷകങ്ങളിൽ മുൻപോട്ടുപച്ച കാലു പിറകോട്ടു വയ്ക്കാത്ത യോദ്ധാക്കളും മായാശാലകളും വിദ്യാവിശാരദന്മാരായ ആചാര്യന്മാരും സംയോജിച്ച് രാജാക്കന്മാർക്ക് അവശ്യമുള്ള സഹായങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. ജനങ്ങൾ പ്രത്യേക ദിവസങ്ങളിൽ രാജസമക്ഷം സമുദായം ചെന്നുചേർന്നു രാജാവിന്റെ ദൈവത്തെയെന്നപോലെ കരുതി അവരുടെ സങ്കടങ്ങളെ തീർന്നതിനു നേരിട്ടുണർത്തിച്ചുവന്നു. രാജവിശ്വാസംതന്നെയാണ് സ

കലപുരുഷാത്മങ്ങൾക്കും കാരണമെന്നായിരുന്നു നടന്നുവന്നു. ഗൃഹസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ആലയങ്ങളിൽ ഭജനാസനം, അഗ്നിഹോത്രം, അതിഥിപൂജ, അഭ്യുദയനം, യാഗങ്ങൾ മുതലായവ ചെയ്തും രാജകുലനയെ അനുസരിച്ചും കാലംകഴിച്ചു. ദിവിജന്മാർ ബാല്യത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ഗുരുവോടൊന്നിച്ചുപാത്തശേഷം ഗൃഹങ്ങളിൽപോയി മാതാപിതാക്കന്മാരുമായി ചേർന്നു സാന്നിദ്ധ്യം ഗൃഹസ്ഥധർമ്മം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ദിവിജന്മാരുടെയിടയിൽ യാതൊരു വിഭേദവുമില്ലാത്തതെ വിവാഹം നടന്നുവന്നു. നാഗരികം വർദ്ധിച്ചുവരുന്തോറും ജനങ്ങൾ പലവിധതൊഴിലുകൾ പഠിച്ചു അതിൽ പട്ടുക്കൂട്ടായി അവരുടെ സന്തതികളും ആതൊഴിലുകളെ പരമ്പരയാ സ്വീകരിക്കത്തക്കവണ്ണം പഠിപ്പിച്ചുവന്നു. പക്ഷതൊഴിലുകാരും ആദിജാത്യഭേദംകൂടാത്ത യോജിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൃഷിക്കാർ നഗരത്തിനു ചുറ്റും കന്നുകാലികളോടും കൃഷ്ണപകരണങ്ങളോടുംകൂടി പാർത്തിരുന്നു. മായാശാലകളും പാണ്ഡിതന്മാരും നഗരത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള വനങ്ങളിൽ വസിച്ചു ഗൃഹകാലക്ഷേപം ചെയ്തു ജ്ഞാനം വർദ്ധിപ്പിച്ചു ദൈവായാസത്തെ ഗണിക്കാതെ ദിവസം കഴിച്ചു.

ചിറയിൻകീഴ് പി. ഗോവിന്ദപിള്ള.

ഒറ്റപദീസ്ഥയംബരം.

(പ്രബന്ധം തുടർച്ച)

“ഇക്കാനായതുമാറുമിന്ദുവദനേ!
സാലപൻ, വിദഗ്ദ്ധൻ മരീ-
ശകൻ, കേൾ നിഷ്ഠയുള്ളമാപതി, തുല-

ഷ്ണാട്ടാ: പദര ഭൂമിവാ:
മൈക്കർവേണികൾവേണിരത്നകലികേ!
കൃഷ്ണ! ധരിച്ചീട നീ

വിദ്യാതാ ബത നിക്ഷൽസുകത പൃ-
ണേതേ മുതിൻ ഹതാഃ” 38
ഇതി പലവിധവാചാ തത്ര
തസ്യം സ്ഥിതായാം
ദൃഢസുതനിയോഗാൽ കോവി
സന്ദേശമാരി
നെറിതടവിനമുരുകാലു
മായ്പ്പോന്നുവന്നാൻ
വിരവൊട്ട മണിരംഗം നേതു-
കാമഃ കുമാരിം. 39
കാമപ്രദാംബുജംതൊട്ടണിക്കഴലൊളമ-
ബോട്ട പൂമേനി മുടി
ദ്രോമൽപ്പട്ടാംബരംകൊണ്ടണിമണിമുക്കരം
കുത്തിട്ടില്ലല്ലലാക്കി
ശ്രീമന്മഞ്ജരിമഞ്ജുകപണിതമിഴലവേ
കോമളാഭ്രം പദാഭ്രം-
മാമന്ദം നീയമാനാ ചതുരസാധികളാൽ,
പ്രാപ്യകല്യാണംഗം. 40
മുരുകോല്ലാർമുഴംനട നട നട ഞയ-
നഗ്രഹകാരഃഖരാം
വാസസീപാളിപിമ്പേ കരവനനിവള
ത്താളിമാരും വിശേഷാൽ
ചാരുശ്രീചാർവിളക്കിൻനിര, ചമരി, മ
ച്ചെട്ടു, കണ്ണാടി, മുക്കുതാ- (നി-
യാരം, പൂമാല, താലാ, പവിഴവലയമെ-
ന്നിദേശാട്ടൽക്കരാഞ്ചാ. 41
ഉന്നിദ്രാത്മാ തദാനിം ദൃഢദത്തനയനാ-
രുദ്ര മംഗല്യരംഗം
മാണിക്യസുരഭോന്തി പ്രസരനിരസിതാ-
ശേഷദോഷാസ്വകാരം
ധന്യശ്രീചേന്ദ്രിരിക്കുംധരണിപരിവൃന്ധാൻ
നിളെനിവൃണ്ണമോദം
മുനിദ്രോമന്ദോഷ വചനമനുചമ-
പ്രേംശമനഃഭയം. 42
‘നട നട നട’ എന്നു നടത്തുവളിക്കുന്ന
ശബ്ദം

“കേരംകണ്ഠംബാഹുവിദ്യപ്രകടിതവിജ-
ദ്രാമശൈത്യപ്രവാഹം (യോ-
വാഞ്ജം ഭൂപാലപീഠ മമ വചനമിദം
മാനനീയം വിശേഷാൽ;
ശ്യാപ്ലാഭംകണ്ടുതല്ലി കലചിലയു,മിദം
പഞ്ചകം വാശരാണാം,
ലാക്കും വൈ ചിത്രവാത്രം പടുതകൃതമ-
നൈകകേന്ദ്രം നമസ്തേ 43
‘ഏതച്ചാവാ കലച്ചില്ലതുപവഴികൾകൊ-
ണ്ടിന്നലക്കും വിലോലം
-ഭേദിച്ചിടനതേവർകുനിയൊട്ട വേതാം-
മണ്ഡല പാറശാലീ,
ചോദിക്കണ്ടാ വിശേഷിച്ചു,വനമലകളാം.
ചാര പാരുപരസ്വേ-
രാധിക്യംപൂണ്ടു ധായാ ഭവതി കലവതീ
സോദരിയം മദനാജ്ഞാ. 44
കൂട്ടാക്കാതെ മദീയം വചനമിദം ബലാൽ.
കാരമിപ്പോളാത്തതൻ
കാട്ടുന്നാനാകൽ വഞ്ജ നിജഭുജബലം.
മൃണദനാ വൃശാലി,
കേട്ടാലാതെ നന്താർത്താനിരഭസമവൻ
താങ്ങാടങ്ങുന്നമിന-
നാച്ഛർത്തനാഞ്ചരനും, ദൃഢദത്തനയന-
പ്ലേഖമപ്പാശ്ശിവിത്താൻ” 45
ഇതി പ്രശംഭം പരതോഹുപാണാ-
മതിസ്സുടാ വാക്യമുദീയുധീമാൻ
അടുത്തു ചന്നാത്മസംഹാദരീന്താം
തുടർത്താത്സ്യചരണ ചാനാൻ:-
“കപ്രാണി! കാണീ മണിമഞ്ചസംസ്ഥാ-
കല്യാണനാരോരാ നാപാലപീഠൻ
ചൊല്ലാൻ ശൈത്യാദിമുനപ്രഭാവൈ-
രല്ലാമമൃതതു മമച്ചനീയാ-
ഇവരിലൊക്കവന്നവൻ
വാനനടുത്തശ്രമകേൾ-
ധാരദിമയി! സഞ്ചം
കല്പൻ ദൃഢിതാശാ

ദൈവതം പുനരേതേ-
സ്സായകൈര്യ ലക്ഷ്യം
വരയ വരണനം
മാലയാ ബാലികേ! നി" 48

കല്യാണീഭവദിശ്ശ സാദമിവ-
ണ്ണം നൃത്തിയുവൈച്ചസൗ
മേല്പു മുട്ടപടം ബാലാചുടനെട-
ത്തുംകൊണ്ടുപിൻവാങ്ങിനാൻ
ഉല്ലാസം വെറുമിനമണ്ഡലമുടി-
ക്കണേരമേഭോനിയെ-
കല്പാലപ്പരിചാണദ്രവ സമസാ
രാഗേ നൃപാണാം ഗണം. 49

ചിത്രം ചിത്രം ക്ഷിതിതലഗതാ
സ്ഥായനീ കാവി വിചിത്രം;
തന്യാശാഗ്രേ തിമിരരേളൽ
പാപ്പുണഞ്ചന്ദ്ര നിറംബം,
തന്മൂർ ബിംബോ കവലയയുഗം,
വിദുമസ്സുതമീപേ,
തന്യാധസ്മാൽ കനകകലശൽ,
നൈവ കിഞ്ചിത്തതോധഃ. 50

സ്വീദം സഭാരാമഭവഃ കരകൗശലാനാ-
മാകുഷ്ണാതുളതമയൗഷധർത്രിയാണാം
സാമ്രാജ്യസമ്പദ്ധിദൈവതമഗ്രയോനേഃ
സ്വീരതാമേതദിഹ തിഷ്ഠതി വിശപരാമം ()
സ്തഭ്യേന്ദ്രോപലസന്ദരഃ കചഭരോ
വക്ത്രം സഗോത്രം വിധോ-
വ്യാക്കോജൗ മണികണ്ഡോന്മദയൗ
മദ്ധ്യോസ്ഥിവാ നാസ്ഥിവാ
ശ്രോണിമണ്ഡലമുദയ്യാമമരോ
ശോണാബ്ജതുല്യേ പദേ
മന്ത്രേ മഞ്ജുഗിരോ മരാളമാരിചാ-
ഭ്യേയോ ഗതേവ്വിഭ്രമഃ. 51

അസ്ത്യാസ്ത്വയ്വയൗ പ്രജാപരീഭ്രേ
മുദ്രോന കാന്തപ്രഭേ
ശ്വാന്തരൈകേന സ്സുപയാന മദനേ
മാനോ ന പുഷ്പാകരഃ

വേദാഭ്യസേജ്ജഃ കഥം ന മിഷ-
വ്യാവൃത്തകൗതുഹലേ
നിന്മാതാ പ്രഭവേനന്നാഹരമിദം
രൂപം പുരാണോ മുനിഃ? 53

വിധായ ശേപതഃ ശ്ലോകമലവ-
സതികൃഷ്ണവടം
തതഃ സ്വപ്നീഭൂതപ്രചാര-
രലാവണ്യസുധയാ
വിശാലാക്ഷീമേനാമസൃജദ-
ത ഏവാമൃതകരേ
കളികവ്യാജേന സ്തരതി മ-
ല ജാലവൃതികരഃ. 45

ഗദ്യം — ചൊല്ലാവതോ ചുഴലമുല്പാ-
സകന്തരേകല്ലോലമല വിതർന്നു—ചുരു-
ളമിരുർകേശം ചുളുകിരുന്മാശം സ്തരിന്-
തചി കരുർനിരൂരതിലളിതമെളിതിരള-
മളികളുപോലികുർനികാശം. മല്ലാർകലേ-
ശകലവെല്ലുന്നിടാലമലർവിലോട്ട തല്ലമ-
ണി പില്ലിമുദമിളമന്റം കലിതയുതിമിന്റം
മലർവിശിചശരവുമൊരുമമുലയുമണിമിഴി-
കളോട്ട കരുതുമളുവിലിതു ഞ്ഞം. മല്ലീമുള-
ർപ്രതിമമെല്ലാമുദസ്യതമനെല്ലാം മരക്ക-
മിതുകണ്ടാൽ — അധരമണിസാരം ജനഹൃ-
ദയചോരം കളർമതിയുരതിവികചസര-
സിജവുമടിമ പെട്ടമണിവടനമനുപമുളർ-
രം. അല്ലേ മുലക്കലശമെല്ലായിലും നയന-
കല്യാണമായതു നരംണം — കൊടിനടുവു-
മിന്നൽക്കൊടിയോളമധീരം പുല്ലമണിര-
ഥമുലീരമണിജാലാർമളുതളിരണമിതു
ചരണമദിരാമം.
ഇതഥം വേത്തും പൂർണ്ണം നിജനയനപുടം
കൊണ്ടു പൂർണ്ണനരം
പ്രത്യംഗം പാശുന്ത്രവാ ഭൂതമന്തര നക-
ന്റം കലന്റം വിമോഹം
അത്യാനേഷം കലന്റിടിന കമല ശരാ-
തകസംക്ഷോഭവേഗ-

പ്രസ്താരം പൂണ്ടുനാനാവികൃതി വിലസിതാ-
 സ്തുത്ര ജാതാ നരേന്ദ്രാഃ. 55
 സ്വമുന്നാകാരഞ്ചമഞ്ഞെർ ചില, രനിമിഷ
 പൂണ്ട തിസുപിന ഫസ്താൽ- (രാം
 ത്താനേ താംബുലവല്ലിം തടടിതി നിവ-
 മോത്തരില്ലേതുമന്ത്രേ (തിതാ.
 ഉന്നാത്മസ്ഥൈര്യമന്ത്രേ പ്രിയസഖമവ-
 ബ്രു സ്ഥിതാ മാർജ്ജാണ- (ലം-
 ക്ഷിണാശ്ശോണാധരീന്താം പ്രതിബാഹുവി-
 ക്കല്ലസൗധധിരൂപമാഃ. (ധസ.
 കാനംകൊണ്ടും മനോജ്ഞാകൃതിമധുരിമ-
 ണ്ടും മഹാകീർത്തികൊണ്ടും (കൊ-
 ഞ്ഞും ഞാനേവ മന്ത്രേ സഭഗത കലരം
 കാന്തനസ്യാമൃഗാക്ഷ്യാഃ
 ഏ നാമെല്ലാപ്രകാരത്തിലു മഴകൊടുനാം
 കൊണ്ടുപോയ്ക്കാണ്ടു മേമ്മേ.
 ലാന നക്രീഡിതാഡഃഖരവരമരസ.
 പ്രൗഢി വാഴേണമിനേ. 57
 എല്ലാവനും കലശ്ശാം ധനുരിദമതുകൊ-
 ണ്ടെന്തു? ലക്ഷ്യം മുറിപ്പാൻ
 വല്ലു നോർ നൃപന്മാർ പലരള, രതുകൊ-
 ണ്ടും ഫലം കിന്നു പത്തായ്?
 ഇല്ലെല്ലോ ചാരുതപാമൃതമധുരിമകൊ
 ണ്ടുനിക്കുന്തുകായാ.
 സൂത്രോ ഞാനെന്നിന്റന, വിധിമതവുമ-
 ന്നൊത്തവാദാനു മന്ത്രേ. (തി-
 നില്ലട്ടേ വിൽകലയ്ക്കുന്നതു, മെടുതിതു ല-
 ക്ഷ്യം മുറിയ്ക്കുന്നതും, ചെ-
 റുൽകൃഷ്ടം കമ്മമല്ലങ്ങിതു; മമ വെരിക
 പ്രൗഢമുണ്ടിപ്രമേയം
 ഇക്കന്യാചിത്തമാരിൽ ചുലതി പുനരതോ-
 ക്കേണ, മെന്തിന്നിതസ്സാം
 സുഷേത്രാ ഞനമയ്യോ! പരമവരിവരിൽ
 ക്കക്കൊടാ പങ്കുജാക്ഷി. 59
 അന്ധാനാമീനൃപാണാം പുനരിഹ നിനവാ
 കന്നതന്തംഗലക്ഷ്മീ-

സന്താനപ്രൗഢി ചേരുന്നവനൊഴിയെ-
 കന്യകാഭാഗ്യയോഗ്യം (വരാ
 ചിന്താഭേദമേമീഷാം കിമിഹ ബത വൃ-
 ഞാൻനിന്നുണന്നതുണ്ടോ (മാ
 സന്ദേഹം, ദ്രൗപദീവല്ലഭനിവന്ദന-
 ന്നൊച്ചുകൊള്ളേണമിനേ.
 എപ്രകാരമണിതികളും നിറമുലാവു-
 മക്കളർനിലാവു, മ-
 ണ്ടെപ്രകാരമഴകേറു മംബുധിരമന്വി-
 ലുമ്പർപുരവാരിയ്ക്കു,
 അപ്രകാരമിടചേൻ ഞാനരനരംഗ-
 ലോലമിഖരം കൃഷ്ണയം
 പുഷ്പബാണരണകേളിവി ചിയിലഴിഞ്ഞു-
 ലഞ്ഞു വിലസീടുമോ! 61
 കണ്ടിരിക്കെ നരപാലസംഘമതു ഞാനെ-
 ടത്തു ബത കൊണ്ടുപോ-
 യ്ക്കാണ്ടു മൽപ്പരിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിനി.
 ശ്രംഗമണിരംഗകേ (യസൗധ-
 കണ്ടു കണ്ടിഖരം മുഖാരവിനുമധരം
 നുകന്മധരം നമു-
 ക്കണ്ടൊരുത്സവമകപ്പെടുനിതു ചിരേണ
 വിശഗ്ദ്ധണശാലിനാം. 62
 ഇന്നാരിത്രമവരോധമാനിനികൾ മന്ന.
 മുളുവരശേഷവും
 നിണ്ണും വിളിപണിക്കലോ, മിവർ നമക്കു
 തുല്യമഹിഷിദൃഗം;
 അനപഥം ദ്വപദപുത്രിയോടിവളൊടൊക്ക-
 വേ ബത കളിക്കൊഴി- (ശ്ശ-
 ഞ്ഞൊന്നുമെങ്ങുമിളകെന്നിനി; പ്രകൃതിവ-
 മസുപവനിപാലനേ. 63
 പാത്മനെന്നുനിയന്മേനേന്റിവളെ ലജ്ജ-
 വാൻ ദ്വപദനുള്ളതം
 പ്രാത്മനഃഫലമിതന്തരിച്ചതിനു മൂല-
 മുണ്ടു കരുതുവിധൗ
 തീർത്തിതീശ്വരനിനിക്കിതെന്തെടനിരിക്കി
 ലാം, വിധി വധുവര-

പ്രാപ്തിയോഗ്യതയിലേ വരുത്തുതി; തുമ്മൽ
കുന്നനന്നേല്ലയോ? 64
അഥോ പാഠം ഭാവം പെരുതുമ-
ദമേഷാം ക്ഷിതിഭൂതാം
മഹാശക്തോ ഞാനെന്നു വെവ-
നതോന്നുന്നിതധുനാ
സഗദ്യം നോക്കിക്കൊണ്ടുഴകൊടു
ദുരാശാവിഗളിതാം
മനോജ്ഞാമിക്കണ്ഠമഹമന-
വോമ്യേവനിയതം. 65
ഉൽക്കതപം പൂണ്യദഗ്രഭൂമുടനടന്നേ
ചെന്നുംഗേകരേരി- (ടിട-
ത്തിക്കിത്തള്ളിക്കിളഞ്ഞും ചിലർ ചിലരെ
ഞ്ഞും പിടഞ്ഞും തടഞ്ഞു
കൈത്തക്കപ്പിടിച്ചാർ കതിപന കലവി-
ല്ലൊട്ടുപിന്നിൽക്കിടന്നാർ (പിൻ-
തിക്കിവക്കുകാലൊടിഞ്ഞും വിഗളിതധുതി
വാങ്ങിനാർ കേവി ഭൂവാ: 66
കേഷാഞ്ചിൽക്കാലൊടിഞ്ഞു തുടിതി കര
ഞ്ഞു ചിലക്കുങ്ങിങ്ങും (മൊടി-
ഭൂഷാജാലങ്ങു മുമ്പും വിഗളിതധുതിപൊ-

ട്ടിഞ്ഞൊരിച്ചു പരേഷാം,
രോഷാവേശേന രമ്മിൽ പ്രകടിച്ച മദമം-
തസ്തുമേഷാം നൃപാണാം (നം
ഘോഷം മറ്റൊന്നാമൊന്നാദിതുമ്മരുവ
ചെന്നിളക്കില ചാപം 67
“വില്ലും വേണ്ടാ നമുക്കിങ്ങമ പുനരധുനാ-
ചാരുപോയ്ക്കൊരുകിലത്രേ
പല്ലുംവേണ്ടാകണക്കേ പെരുതു ശക്തരോ-
ഷം നമുക്കെന്നുമന്ത്രേ (പൊടിയാ-
ചെണ്ണം വേണ്ടില, ഹാഹാ! ശിവശിവ!!
കുന്നിത്തെന്നംഗമയ്യോ
കണ്ണുകൊണ്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളുകിൽമതി-
മതി, ചെട്ടന്നു കയ്യാദേശം 68
എന്നെല്ലാം ചാപലംകൊണ്ടവശതയിലഴ
ച്ചും പാറഞ്ഞും തളിനും
ഖിന്നം വ്രീളാവിനമ്രാനനമചിലമഹി-
പാലജാലം വൃരംസീൽ
ചിന്നം ധൈര്യം ചിരിച്ചും ചിലരതുപദകി
ച്ചും പഴിച്ചും പാഞ്ഞും
കണ്ണും പൊട്ടുംപ്രകാരം വരസദസുതദാ
കോവി കോലാഹലാഭൂത്. 69

മൂടിനെ സംബന്ധിച്ച

ചില ശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ

കഴിഞ്ഞ ലക്കം മംഗളോദയത്തിൽ ഈ തലവാചകത്തിൻകീഴിൽ എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനത്തിന്റെ അവശേഷമായി കററ വിഷയങ്ങൾ കൂടി എഴുതുവാൻണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ക്രമേണ പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മൂടിനു പരമാണു ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ വരമെന്നുവരും എന്നുള്ള കാര്യം പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഏറ്റവും

പ്രധാനവും പല പണ്ഡിതന്മാരുടെയും വിശാധനയ്ക്കു വിഷയമായിട്ടുള്ളതും ആയ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയ സിദ്ധാന്തത്തിന്നു താപപരമാണുവാദം (Theory of Phlogiston) എന്നു പേരു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പാശ്ചാത്യതത്ത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെക്കൂടും മൂടിനു പരമാണു ഉണ്ടെന്നു തന്നെ വിചാരിച്ചു പോന്നു. മൂടിന്റെ പരമാണു സങ്കല്പം

വൃന്ദാഭിലം സമാനമായി ലഭിച്ച കിടക്ക നുണ്ടെന്നും, ചില പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിനെ ഒരു വസ്തുവിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും അവർ സിദ്ധാന്തിച്ചിരുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം പാശ്ചാത്യരുടെ ഇടയിൽ കഠോകലത്തേക്കു നിലനിന്നു. ക്രിസ്തുവും പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ 'കൗണ്ട് റുനഫോർഡ്' (Count Rumford) എന്ന വിദ്വാൻ ഒരു അഗ്നിപരീക്ഷാലയുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്നു. മൂന്നിക്ക് എന്ന നഗരത്തിൽ വെച്ച് ആയാൾ തോക്കുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, തോക്കിൽ തിര്യ തട്ടിക്കുവാനുള്ള സ്ഥലം തുളിക്കുമ്പോൾ ആയാൾക്കു ചില സംഗതികൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. തോക്കിനേൽ തുളിക്കുമ്പോൾ അവിടെ വെള്ളം ഒഴിച്ചു നോക്കിയതിൽ ആ വെള്ളം കൂടി ചൂടുപഴുത്ത് ആവിയായിപ്പോകത്തക്കവിധം, ആ തുളയുടെ സ്ഥാനത്ത് അത്ര കലശലായ ചൂടുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ, താൻ എത്ര സമയത്തോളം അവിടെ തുളിക്കുവാനായിട്ടു തുളിക്കാനുള്ള യന്ത്രത്തെ പ്രയോഗിക്കുന്നുമോ, അത്രയും സമയത്തേക്കു അവിടെ ചൂട് അധികമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അതിന്നു കാരണം ആ തോക്കു തുളിക്കുവാനായി താൻ പ്രയോഗിക്കുന്ന ശക്തി ചൂടിന്റെ രൂപത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നതാണെന്നും ആയാൾ ഉറപ്പിച്ചു. ഈ സംഗതിയിൽ നിന്നുള്ള ആലോചനയുടെ ഫലമായിട്ട്, ചൂടിന്നു പരമാണ് ഇല്ലെന്നായി ആ വിദ്വാൻ സിദ്ധാന്തിച്ചു. ഈ സിദ്ധാന്തത്തിനുള്ള യുക്തി ഇങ്ങിനെയാകുന്നു - നോക്കൂ തോക്കിനേൽ തുളിക്കുന്ന ആൾ അതിനേൽ തന്റെ ശക്തിയെ പ്രയോഗിക്കുക

യാണല്ലോ ഉണ്ടായത്. ആ ശക്തിതന്നെ, പിന്നെ ചൂടായി പരിണമിച്ചു. തോക്കിന് തുളിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ എത്ര ഘനം ഉണ്ടായിരുന്നുവോ ആ ഘനം, പിന്നെ തുളിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ തുളിക്കുന്ന സ്ഥലം തുരക്കുന്നതിൽ നിന്നു പൊടി പുറപ്പെടുമ്പോഴും അതേ നിലയിൽത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. ചൂടിന്നു പരമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, തോക്കിനേൽ തുളിക്കുമ്പോൾ ആ തോക്കിന്റെ പരിമാണം കുറഞ്ഞതാണു ചൂടുണ്ടാകുന്നതായിരുന്നു. എന്തുചൊണ്ടെന്നാൽ, തോക്കിനേൽ നിന്നാണല്ലോ അതു തുളിക്കുന്ന സ്ഥലത്തൊഴിച്ചു വെള്ളത്തിലേക്കു ചൂടു പകരുന്നത്. എന്നുതന്നെയല്ല, തോക്കിന്നു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഘനം ആ തോക്കിന്നു പുറമെ അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്ന ചൂടിന്റെ വകയായിട്ടു കൂടി ഉണ്ടായതായിരുന്നിരിക്കണം. ഇപ്പോഴാകട്ടെ തോക്കിന്റെ ഘനം മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ നിലനിന്നു കണ്ടുകൊണ്ട് ചൂടിന്നു പരമാണ് ഇല്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. ഇനി വേറെ ഒരു യുക്തി: അതായത്, ചൂട് എന്നതു ശക്തിയുടെ ഒരുവിസ്ഥാരണം മാത്രമാണല്ലോ. എന്തുചൊണ്ടെന്നാൽ, എന്തു വസ്തുവിലും ശക്തിയെ പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ സമമായ ചൂട് ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ. ഈ സ്ഥിതിക്കു ചൂടിന്നു പരമാണ് ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം, ശക്തിയെ മറ്റൊരു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ചൂടു ലഭിക്കുന്നതെങ്ങിനെ? കൂടിന്നു പുറമെ മറ്റൊരു യുക്തി: രണ്ടു മരക്കുഴലുണ്ടാകാത്തതിൽ എത്രത്തോളം അധികമധികം കൂട്ടി ഉരയ്ക്കുന്നുവോ, അത്രത്തോളം അവയുടെ സംഘർഷണത്തിൽനിന്നു വീണ്ടും ചൂടുണ്ടാവുന്നു. ചൂടിന്നു പരമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നു

വെങ്കിൽ അതു പിന്നെപ്പിന്നെ അധികപ്പെടുവാൻ അപകാശമില്ലായിരുന്നു പരിമിതമായ ഒരു പാഠ്യത്തിൽ നിന്ന് അപരിമിതമായ പാഠ്യം ഉത്ഭവിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതോ ശാസ്ത്രത്തിലെ നിയമം. ഇത്രമല്ല; ക്രിസ്റ്റാബ്ബ 1807-ൽ 'ഡേവിസ്' (Davis) എന്ന പശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ ഒരു പരീക്ഷ ചെയ്ത നോക്കുകയുണ്ടായി. ആയാർ ഏഴു മണുക്കുട്ടികളെ ആ മഞ്ഞു കട്ടയ്ക്കും അതു വെക്കുന്ന സ്ഥലത്തിനും തന്നെ ദൂരമായ ഒരു ദിക്കത്തു വെച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ ആ മഞ്ഞുകട്ടകൾ ദ്രവിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതു ദ്രവിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാവുകയുണ്ടായില്ല. പിന്നെ ആയാർ ആ മഞ്ഞുകട്ടകളെത്തന്നെ എടുത്തു തമ്മിൽ ഉരുമ്മിനോക്കി. അപ്പോൾ, സംഘർഷമുണ്ടായ മൂടിനമിത്തം ആ കട്ടകൾ ദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. തണുപ്പുവിയ മഞ്ഞുകട്ടകൾ ദ്രവിക്കേണമെങ്കിൽ മൂട്ടുകടാഞ്ഞ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന് എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും സമ്മതമാണ്. ഈ മഞ്ഞുകട്ടകളിലൂടെ മൂട് എവിടെ നിന്നു വന്നു? മൂടിന്റെ പരമാണുക്കൾ കൂടിക്കലർന്നിരുന്നാൽ മാത്രമേ വെള്ളം കലർന്നുവരികയുള്ളൂവെങ്കിൽ, ഇവിടെ മൂടിന്റെ പരമാണുക്കൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്, മൂട് എവിടെനിന്നു വന്നിട്ടാണ് ഘനമായ മഞ്ഞുകട്ടയെ വിണ്ടു ദ്രവ്യമാക്കിയത്? അതിനാൽ സംഘർഷമുണ്ടായ ശക്തി മാത്രമാണ് മഞ്ഞുകട്ടകളിൽ മൂടിനെ ഉണ്ടാക്കിയതെന്നും, മൂടിനെ പരമാണു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും തെളിയുന്നു.

ഈ ഭേദവിൽ പാഞ്ഞ പണ്ഡിതൻ ചെയ്ത പരീക്ഷയുടെ ഫലം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം, പശ്ചാത്യരുടെ ഇടയിൽ മൂടിനെ പരമാണുക്കൾ ഇല്ലെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം പ്ര

ചരിച്ചുതുടങ്ങി. ആ അഭിപ്രായം ക്രമേണ പ്രബലപ്പെട്ട്, ഇപ്പോൾ പശ്ചാത്യരുടെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ഇടയിൽ മൂടിനെ പരമാണു ഉണ്ടെന്ന് ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അന്ധാഭിപ്രായം തീരെ വിന്യസമായിരിക്കുന്നു.

മൂട് എന്നതു ശബ്ദം, ഗതി, വിദ്യുത്ത് ഇത്യാദി ശക്തികളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ഭേദവോടും ഒരു ശക്തിയാണെന്നും, മറ്റു ശക്തികളെ മൂടിന്റെ രൂപത്തിൽ പരിണമിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും മുമ്പു പാഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ശക്തികൾക്കുള്ള ഈ അഭേദത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, പല സിദ്ധാന്തങ്ങളും പശ്ചാത്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 'മേയർ' എന്നു പേരായ ഒരു ജർമ്മൻ പണ്ഡിതൻ, "ഒരു ക്ലിപ്തമായ കണക്കിൽ മൂടിനെ പ്രയോഗിക്കുന്നതായാൽ തദനുരൂപമായ മറ്റു ശക്തിയെ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും" എന്നുള്ള വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രബന്ധം എഴുതിട്ടുണ്ട്. ഡാക്ടർ 'ജൂൾ' (Dr. Jule) എന്ന വിദ്വാൻ ഒരു പരീക്ഷ (Experiment) ചെയ്ത നോക്കി, ശക്തി എന്നും മൂടെന്നും പറയുന്നത് ഒരേ പദാർത്ഥമാണെന്നും, എന്നാൽ പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവ അവസ്ഥാന്തരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു എന്നും, എത്ര മൂടിനെ പ്രയോഗിച്ചാൽ എത്രത്തോളം ശക്ത്യന്തരത്തെ സമ്പാദിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും മറ്റും സവിസ്തരമായി പ്രതിപാദിച്ചു. ഒരു പൗണ്ടുവെള്ളത്തിൽ ഒരു ശതാംശകല (One degree Centigrade) യോളം മൂട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ എത്രത്തോളം ശക്തി ആവശ്യമാകുന്നുവോ ആ ശക്തിയെക്കൊണ്ട് ആയിരത്തിമുനാറിനൊണ്ണു പൗണ്ടുണ്ട് എന്നുള്ള ഒരു സാധനം ഒരു ഉച്ചത്തിലോ ഒരു പൗണ്ടു ഘനമുള്ള ഒരു പദാർത്ഥം ആയിരത്തിമുനാറിനൊണ്ണു അടി

ഉയർത്തിലോ പൊക്കവാൻ കഴിയുമെന്നാണ് മേയർ പണ്ഡിതന്റെ സിദ്ധാന്തം. മനുഷ്യപ്രവൃത്തികൊണ്ടു മൗലികപദാർത്ഥം (Matter) ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴികയില്ലല്ലോ. ചൂടിനെ മേൽപാഞ്ഞപ്രകാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതിനാൽ അതൊരു മൗലികപദാർത്ഥമല്ല. ഒരു വണ്ടിയുടെ ചക്രം ഗതിപേഗത്താൽ ഉരുണ്ടുരുണ്ടു തുടങ്ങുമ്പോൾ അതിന്റെ ഗതിശക്തി ക്ഷയിക്കുകയും അതു ക്രമേണ താപശക്തിയായി

പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആവി വണ്ടിയിലാകട്ടെ, ചൂട് ഗതിരൂപേണ പരിണമിച്ചു വണ്ടിയെ കാടിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വന്നുകൂടുന്നതെന്നതാൽ, ക്ലിപ്തമായ ശക്തിയുടെ വിനിയോഗംകൊണ്ടു ക്ലിപ്തമായ ചൂടാണുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നതെന്നു അപ്പോൾ ചൂട് എന്നതെന്നാകുന്നു? അത് അവസ്ഥാന്തരേണ പരിണമിച്ചിട്ടുള്ള ഗതിശക്തിതന്നെ. ഇതാണ് മേയറുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ചുരുക്കം. (തുടരും)

റോസ്കോ ചാർട്ടർ.

കീചകന്റെ പുനർജന്മം

പുരുഷനാമരപ്പോലെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നതിനും ഉദ്യോഗങ്ങൾ ഭരിക്കുന്നതിനും തൊഴിലു ചെയ്ത് ഏർപ്പെടുന്നതിനും സ്ത്രീകൾക്കും സാധിക്കുമെന്ന് ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അനുകൂലം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുന്നുണ്ട്. ഇതിനൊക്കെയും സ്ത്രീകൾക്കു പാടവമുണ്ടെങ്കിൽ കവിതയ്ക്കുമാത്രം അവർ ആളല്ലെന്നു വരുമോ? ഇല്ല, ഒരിക്കലും ഇല്ല. പ്രസിദ്ധവിദിഷിയായിരുന്ന മിന്നാമത്തമ്പുരാട്ടിയുടെ കവിത നാട്ടിലൊക്കെയും പേരുകേട്ടതാണല്ലോ. സുഭദ്രയ്ക്കു നാം നാടകം ഏഴുതി, ഇക്കാലത്തെ ജീവികളുടെ ഇടയിൽ ഉയർന്ന ഒരു സ്ഥാനം കയ്യാലാക്കിയതും ഒരു സ്ത്രീയല്ലേ? ഇതൊക്കെയും ശരിയാണെങ്കിൽ, ഇക്കാലത്തു പത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും സ്ത്രീകൾ കവിതയെഴുതാൻ തുടങ്ങിയതിനെപ്പറ്റിയും എന്ത് സംശയിപ്പാനുള്ളത്? സ്ത്രീകളുടെ പേരുകേട്ട കവിതകൾ കവിതകൾ മക്കാലായാ മന്ദമന്ദമായി അവയെങ്ങാക്കിയതായിരിക്ക

യില്ലെന്നും അവരുടെ വല്ല കൂറുകാരും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതായിരിക്കുമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടാറുണ്ട്. ഇത് സാധാരണയായി പുരുഷന്മാർക്കു സ്ത്രീകളുടെ പേരിലുള്ള ദുരഭിപ്രായംകൊണ്ടുണ്ടായതല്ലാത്ത വാസ്തവത്തിൽ ശരിയാണോ എന്നു സംശയമാണ്. ആണുങ്ങളെപ്പോലെ പെണ്ണുങ്ങളും പ്രസിദ്ധിസമ്പാദിക്കുന്നതിൽ ആണുങ്ങൾക്കുള്ള കണ്ണുകൾ പാഞ്ഞാലവസരിക്കുകയില്ല.

കുറച്ച കാലമായി പല പത്രങ്ങളിലും ചില “ചിന്തകളിൽ”യും “ചിന്തതേവി”യും മാറ്റം കടന്നുകയറിട്ടുണ്ടെങ്കിലും “തകമ” എന്നൊരു കവിതകാരത്തിയുടെ പേര് ഇതേവരെ ആരും കേട്ടിട്ടില്ല. “കവിതക്കോലാമ്പി” എന്ന പത്രത്തിലാണ് ആ സ്ത്രീ ആദ്യമായി അറങ്ങേറാം കഴിച്ച് കവിതാനാടകം ആടുവാൻ തുടങ്ങിയത്. നാട്ടിലൊക്കെയും പ്രസിദ്ധനായ പാറപ്പാത്ത ആരോരിപ്പാട്ടിലെപ്പാറി സ്മരിച്ചുകൊ

ണാണ് ആട്ടിത്തെ ആട്ടം ഉണ്ടായത്. ആരും ഇത്രാനുഭവമെന്നും ചന്ദ്രനാഭനാഭമെന്നും കണ്ടാൽ നല്ല അഴകുണ്ടെന്നും കാമദേവന്റെ തന്നെ അവതാരമാണെന്നും പണംകൊണ്ട് കബേരനെക്കൂടി തോല്പിച്ച ആളാണെന്നും, അവിടുത്തെ കണ്ണു താമരയിത്തട്ടുപോലെയും മൃഷ്ട ഏഴ്ചിന്മുഖപോലെയും കോമളമാണെന്നും എന്തെങ്കിലും പല വിധത്തിലും ആ കവിതയിൽ പ്രാസിച്ചു വർണ്ണിച്ചിരുന്നു. “കവിതകോളാവി” പത്രാധിപർ ഈ കവിതയെ “കോളാവി”യുടെ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനത്തു വലിയക്ഷരത്തിൽ — വലിയ ചെണ്ടയ്ക്കു നീലും വഴുതിനിടയിലുമല്ല — ചേർത്തു കൂടാതെ താഴെകാണുന്ന ഒരു കവിതയ്ക്കു കവിതയുടെ ചുവടെ എഴുതിച്ചേർത്തിരുന്നു.

“ഈ കവിതയിൽ കവിതാഗുണങ്ങൾ വളരെയധികമുണ്ടെന്നു പാശ്ചാത്യർ കല്പിക്കുന്നു, സൗഭാഗ്യവതി തങ്കമ്മയുടെ കവിതയ്ക്കു നല്ല വാസന കണ്ടു നന്നുകൊണ്ടു വിശിഷ്ട യോഗ്യനായ ആരംഭിപ്പാട്ട് തിരുമേനിയുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ വർണ്ണിക്കുന്ന താകകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഇതിനെ സസന്തോഷം ഇവിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കവിതകളെ മേലിലും “കോളാവി” പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. എന്ന് ക. ഭാ. പത്രാധിപർ”

മേൽപ്രകാരം താമരപ്പാവത്തു തങ്കമ്മയുടെ സ്മൃതിക്കു വിഷയമായിത്തീർന്ന ഭാഗ്യവാനായ ആരംഭിപ്പാട്ട് തിരുമേനിയെപ്പറ്റി വായനക്കാരോട് എന്തെന്നു സംഗതികൾ പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. പാറപ്പാത്ത ആരംഭി എന്നു കേട്ടാൽ ഒന്നു തെറ്റാത്ത ആട്ടുകൾ ഭൂലാകുന്തലുണ്ടെന്നു സംശയമുണ്ട്. പാറപ്പാ എന്ന വലിയ

ദേശവഴിയുടെ ഉടമസ്ഥനും, വളരെക്കാലമായി ഒട്ടുവളരെ സ്ഥാനമനുഭവമേറിയ കഴിഞ്ഞുപോയ പാറപ്പാ സ്വരൂപത്തിലെ നാമനും ആരു ഒരു എടുപ്രളയാണ് ആരോ. എത്രയോ വലിയ സമ്പത്തുപോലെ അപാരമായ ജനസംഖ്യയും ഉള്ള ആ താമരയിലെ കാരണസ്ഥാനം കിട്ടുന്നവർ “പാറപ്പാ” എന്ന ബങ്കളാവിയാണ് താമസിക്കുക പതിവ്. കാര്യസ്ഥനാകും കടിയായ്ക്കും മറ്റുക്കാരും തന്ത്രക്കാരും വന്മാരും നിറഞ്ഞ ആ സ്ഥലത്ത് ഈ കഥ നടന്ന കാലത്തെ ആരംഭി ഇത്രപരിയിൽ ഇത്രാനുഭവപോലെ വളരെ വലിയ പാറപ്പാവിൽ താമസിക്കുകയാണ്. സാധാരണയായി ഈ സ്ഥാനത്തു കയറുന്നവർക്കില്ലാത്തതായ പല ഗുണങ്ങളും പുതിയ ആരംഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. സാമ്പ്രദായത്തിൽ വളരെക്കാലം പഠിച്ച് പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഇതരഭാഷകളും അവിടെക്കുറിയും പാശ്ചാത്യപരിഷ്കാരത്തിന്റെ മടുപ്പില്ലാതെക്കെ വലിയ ഭൂമാണ്. സാമ്പ്രദായം സെല്ലിച്ച് അവരുടെ പ്രിതി സമ്പാദിക്കുവാൻ ആരംഭിയെപ്പോലെ വേറെ ആരും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനൊക്കെ പുറമെ കവിതയുടെ കാര്യത്തിലും ആരംഭിക്കുക കേൾക്കൂ “അസ്മിത്” ഉണ്ട്. അതു ചെറുപ്പം മുതലേ ഉള്ളതുമാണ്. ഈ കഥ നടന്ന കാലത്തു വെസ്റ്റ് ഏകദേശം പത്തു വയസ്സിന്റെ മുകൾ ഭാഗവും തികഞ്ഞിട്ടുള്ള ഈ പുരുഷകേസരിയുടെ സ്വന്തം കവിതകളായിട്ട് ആ വയസ്സിന്റെ സംഖ്യയോളം പുസ്തകങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കവിതകളാൽ സർക്കുലർക്കു, വല്ല സഭകൾക്കും കണ്ടു കിട്ടിയവർ സമാനമായി പോവുകയും പല സഭകളും ത

ന്റെ ബങ്കളാവിൽത്തന്നെ വിളിച്ചുകൂടിക്കുക; അതുകൂടി താൻതന്നെ സഭാനാഥനായിരിക്കുക ഇങ്ങിനെ പല വചിയ സംഗതികളും ആരോറി നിത്യമായി നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഇതിൽപരം വലുതായ ഒരു ഭാഗ്യം മനുഷ്യജന്മത്തിൽ സിദ്ധിപ്പാനുണ്ടോ? ഈ വക ഭാഗ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു നല്ല രസികത്വവും ആ പുരുഷപുരുഷവനാണായിരുന്നു. പാറപ്പാറം ദേശവഴിയിലുള്ള മിക്ക ആളുകൾക്കും അവിടുത്തെ രസികത്വത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഇതുപോലെ നല്ല വീട്ടുവും അവിടെക്കൂടെ. വീട്ടുകൊണ്ടു നോക്കിയാൽ സാക്ഷാൽ പരശുരാമനോടു ഏകദേശം സമമാണ്. പക്ഷെ, ഒരു ദോഷം മാത്രം ഈ യോഗ്യനിൽ ചന്ദ്രനിൽ കളങ്കമെന്നപോലെ ഉണ്ട്. അതെന്തെന്നാൽ, സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിൽ അതിരുകവിഞ്ഞ കമ്പം ഉണ്ട്; അതുതന്നെ. സ്വന്തം ഭാര്യയെ കൊണ്ടു മാത്രം തന്റെ തൃപ്തിയപുരുഷന്മാ സാധിക്കുന്നതാണ് ധർമ്മമെന്നുള്ള ബോധം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ആ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് മറോമറോ ദിക്കിൽ പതറിപ്പോവുക പതിവാണ്. നല്ല സൗന്ദര്യമുള്ള സ്ത്രീകളെക്കൊള്ളുകയും സാഗീതം, ചിത്രമെഴുത്ത്, കവിത, നാടകമാട്ടും ഈ വക സംഗതികളിൽ സാമത്യമുള്ള സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനമുള്ള കൂട്ടത്തിലാണ് അദ്ദേഹം. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പേരിലുള്ള ബഹുമാനം പലപ്പോഴും അവരുടെ പേരിൽ അനുരാഗമായിപ്പിറന്നിരിക്കുകയും, അതിനെ നിറുപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ത്രിവിധകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു പതിവാണ്. ഒരിക്കൽ ഒരു നാടകത്തിലെ സ്ത്രീപാർട്ടു കാരിയെ കണ്ടിട്ട് വല്ലാത്ത ഭ്രമിച്ച്, അതിനുവേണ്ടി വളരെ പണം ചിലവിട്ടു.

ഇതുപോലെ വേരേയും പല ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഈ ഒരു ദോഷം ഇത്രയും വയസ്സായ കാലത്തുകൂടി മറ്റു പല ഗുണങ്ങളുടേയും വിളനിലമായ ആരോരിയെ വിട്ടുപിരിയാതിരുന്നത് ആശ്ചര്യകരമല്ലെങ്കിലും വ്യസനഹേതുവാണ്.

ഒരു ദിവസം ആരോരിപ്പാടു രാവിലെത്തെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു സ്വകാര്യമറിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സമയം അവിടെക്കു വരുന്ന കത്തുകൾ നോക്കുക, പത്രങ്ങളും മാസികകളും വായിക്കുക ഈ വക സംഗതികൾക്കാണ് ചിലവാക്കുക പതിവ്. ആ സമയത്ത് ഭാര്യയല്ലാതെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട സേവന്മാർക്കൂടി അവിടെ ചെന്നുകൂടെന്നാണ് നിശ്ചയം. ചിലപ്പോൾ ഭാര്യയ്ക്കുംകൂടി പ്രവേശം അനുവദിക്കാതെയും പതിവുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ദിവസം ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ, തന്റെ വെള്ളിത്തട്ടായ സ്വകാര്യമേയുടെ പുറത്തു പതവിലധികം പത്രങ്ങളും മാസികകളും അടുക്കിയടുക്കി വെച്ചിരുന്നു. വന്ന ഉടനെ പത്രങ്ങളെ ഓരോന്നോരോന്നായി എടുത്തു നോക്കി, അതിനിടയിലുണ്ടായിരുന്ന “കവിതക്കോളാമ്പി” പൊട്ടിച്ചു വായിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. മേൽവിലാസം പൊട്ടിച്ചു നോക്കിയപ്പോഴെക്ക് “ആരോരിദേശകം” എന്നു വലിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു തലക്കെട്ടു കണ്ടെത്തി. അതു മുമ്പത്തെ തലക്കെട്ടുടെ കവിത ആയിരുന്നു. ആരോരി അതിയായ ഉൽകണ്ഠയോടുകൂടി ആ കവിത അഞ്ചാറു തവണ വായിച്ചുനോക്കി. അതിലെ ശ്ലോകങ്ങളെക്കൊള്ളുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ അപഹരിച്ചത്, പത്രാധിപർ അതിന്നു താഴെ എഴുതിയ ആ കവിതയാണ്. അഞ്ചെട്ടുപ്രാവശ്യം അത് വായിച്ചതിനുശേഷം മറ്റുള്ള കടലാ

സ്വകളുടെ കാര്യം ഭാഷകളോടും ചെയ്യാതെ, ആ അറയിലുണ്ടായിരുന്ന ആട്ടുകുട്ടിയിനേൽ കേറിക്കിടന്ന് ആരേരി ആലോചനയായി:—“ഹാ! എന്തു കവിത! നല്ല അത്ഭുതം. ശബ്ദംഗിയും അങ്ങിനെ തന്നെ. ഈ വക കവിത വായിക്കാത്ത ആട്ടുകുട്ടിപ്പോലോ കെട്ടവർ. നമ്മെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ വണ്ണിച്ചെഴുതിയ തക്കമേ ആരായിരിക്കും? ആരായാലും അവർ നല്ല കവിതക്കാരായിരുന്നെന്ന് സംശയമില്ല. കവിതക്കാരെ മനസ്സിലുള്ള ഭാവമെന്താണ് കവിതാരൂപേണ പ്രവഹിക്കുന്നതെന്ന് വിചാരിച്ച് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ, തക്കമേ നമ്മെ പറ്റാതെ ഭേദിച്ചിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം. നാം വലിയ ധനികനും സുന്ദരനും ആയതു മാത്രമല്ലാ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു കവികൂടി ആകയാൽ തക്കത്തിനങ്ങിനെ മോഹം തോന്നുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. ഹാ തക്കം! അങ്ങിനെയേനാം വിളിക്കുകയുള്ളൂ. വലിയ സ്ഥാനിയായ നമ്മെ അമ്മകൂട്ടി വളിക്കുകയോ? തക്കം—ഹാ! ചേർക്കുക എന്നു തക്കമായിരിക്കുന്നു. എന്നായാലും അവളുടെ സകല വസ്തുതകളും അറിയുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യണം. ശരീരകാലത്തെ സാമ്പ്രദായിക ശരീരത്തിൽ വന്നു തട്ടുവാൻ മുണ്ടുകൊണ്ടു പുതയ്ക്കുന്നതായാൽ പല്ലാത്ത വിഷ്ണുത്വമാവുമല്ലോ. എന്നായാലും തക്കത്തിനെ അഭിനന്ദിച്ച് കൈ ഏകാക്ഷരം ഉണ്ടാക്കി “കവിതക്കോളാസി” പത്രാധിപനായ്ക്കുതന്നെ. പക്ഷെ പത്രാധിപൻ അതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിലോ? തമ്മിൽ പരിചയമൊന്നുമില്ലല്ലോ. ഹേ—അങ്ങിനെയല്ല. പത്രാധിപനും നമ്മെപ്പറ്റി വളരെ ബഹുമാനമുണ്ടായിട്ടുള്ള അർത്ഥം ചോടെ ആ കുറിപ്പ് എഴുതിയത്? എന്നായാലും ഈ കാര്യം

ത്തിൽ പത്രാധിപനെ പാട്ടിൽ വെക്കുന്നത് ഉപയോഗമായിരിക്കും. “ഹാ! നാം എത്ര ഭാഗ്യവാൻ.....”

ആട്ടുകുട്ടിയിനേൽ കിടന്നിട്ടുള്ള ആലോചന ഇത്രയുമായപ്പോൾ നേരം ഏകദേശം രണ്ടു മണിയായിരിക്കുന്നു. തേയിലയുംകൊണ്ടു കുട്ടിപ്പട്ടർ വെത്തി എത്തിയ സമയം വാതിലടച്ചപ്പോൾ പുറത്തു പോകുവാൻ കല്പനയായി. വാതിൽ തുറക്കുന്നതുവരെ ആരും അവിടെ വരരുതെന്നും പറഞ്ഞുവെച്ചു. എന്നിട്ട്, അവിടെയുള്ള കസേരകളിലൊന്നിൽ ഇരുന്ന് ഫ്ലോറും ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി “ദശക” മല്ലേ ഇങ്ങാട്ടെഴുതിയത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു “വിംശതി” ഇരിക്കട്ടെ. എന്നുവെച്ച് ഇരുപതു ഫ്ലോറുകൾ പല പൂത്തത്തിലായി എഴുതിയുണ്ടാക്കി. തന്നെപ്പറ്റി തക്കമേ ഏകാക്ഷരത്തിനൊന്നും താൻ അർത്ഥമില്ലെന്നും, എന്നിരിക്കെ തന്നെ ഇങ്ങിനെ വണ്ണിച്ചതിന്നു താൻ വളരെ കൃതജ്ഞനായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്നു പുറമെ തക്കമേയുടെ സൗന്ദര്യത്തെക്കുറിച്ചും കാഴ്ചയെക്കുറിച്ചും കവിതയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഫ്ലോറുകൾ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു നേരം സന്ധ്യയായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾതന്നെ പത്രാധിപനെക്കൊഴിഞ്ഞോടുകൂടി അഞ്ചലിലിടവാൻ കൊടുത്തുവെച്ചു. എഴുത്തിൽ ഈ തക്കമേയുടെ വിവരങ്ങൾ ശരിയായി അറിയിക്കേണമെന്നും, തരമുണ്ടെങ്കിൽ പത്രാധിപർതന്നെ ഒരു ഉറവിടമോളം വരുന്നതു സന്തോഷമാണെന്നും കാണിച്ചിരുന്നു. അന്നു രാത്രിതന്നെ വളരെ നേരം ഉറക്കൊഴിച്ചിരുന്ന് തന്റെ സ്നേഹിതനാക്കൊക്കെയും, തക്കമേയെപ്പറ്റി വല്ലതും അറിയുമോ എന്നറിയിച്ചു തരുവാൻ കത്തുകൾ എഴുതുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവം കീഴ്ത്തിട്ട് ഏകദേശം

കൊല്ല കഴിഞ്ഞു. കമ്മോസമാധ്യത്തെ ബധനാശ്ചരിലെ “കോളാമ്പി” പത്രവും എത്തി. ആദ്യത്തെ ഭാഗത്തു തന്നെ തന്റെ “വിംശതി” ബഹുഭംഗിയായി അച്ചടിച്ചു ചേർത്തുകണ്ടു. ആ പത്രത്തോടു കൂടി തങ്കമ്മയെപ്പറ്റി ആഫീസിൽ ഒരു വിവരവുമില്ലെന്നു പത്രാധിപരുടെ മറുപടിയും കിട്ടി. അങ്ങനാ കവിത പത്രത്തിൽ ചേർത്തതുകൊണ്ടുള്ള കൃതാർത്ഥത മുഴുവനനുഭവിക്കുവാൻ പത്രാധിപരുടെ കത്തിലെ ഈ സംഗതി ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു. എങ്കിലും, മേലിൽ വല്ല വിവരവും അവിടെ കിട്ടിയാൽ ഇങ്ങോട്ടറിയിക്കണമെന്ന് കൈഴത്തു കൂടി അയച്ചു. താൻ പത്തിരണ്ടു ചേർക്കുകയും ആകർഷണമുള്ള ആരുടെ മറുപടി കൊണ്ടുണ്ടാകിലും വ്യവരം അറിയാതിരിക്കുമാറുപോന്നു. മേൽവിഭാഗം ശരിയായി കിട്ടിയാൽ ആ സൗകര്യവതിക്കു വല്ല സമ്മാനവും അയച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും ഉറപ്പ് സമ്മയ്ക്കും കാത്ത് ആരായി ഇരിപ്പായി. ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ ബങ്കളാവിൽ വരുന്നവരേയും പോവുന്നവരേയും കൈ തന്നെപ്പാറി തങ്കമ്മ ഏഴുതിയ ശ്ലോകങ്ങളും അറിഞ്ഞു താൻ അയച്ച മറുപടി ശ്ലോകങ്ങളും വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനോദം. ആ രണ്ടു കവിതകളുടേയും പത്തിരണ്ടു പകുപ്പുകളുടേതു പലക്കും അഞ്ചലിലയക്കേണിവിന്നതിനാൽ, പറപ്പാത്തു ബങ്കളാവിലെ ഗുമസ്തന്മാർക്കു കണ്ടു ദിഖസം ഒഴിവില്ലാതെ പണിപ്പെടുക്കേണ്ടി വന്നു.

ആരായിരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി എത്രതന്നെ ബഹുമാനമുള്ളവരാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ആവശ്യം നിറവേറ്റുവാൻ അവ

ക്കാർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ പ്രതിദിനമെന്നപോലെ ആരേങ്കിക്കു വാരവശ്യം വരുിച്ചുവന്നു. “തങ്കാ തങ്കാ” എന്നല്ലാതെ വേറെ ഒരു വിചാരവും ആരേങ്കിക്കില്ലാത്തതായി. “സൂതാ ഭവതി താപായ” എന്ന പ്രമാണം നോക്കുമ്പോൾ അപ്രകാരം വാരവശ്യം നേരിട്ടതിൽ ഒട്ടും അനുള്ളതുമില്ലതാനും. ഇങ്ങിനെ കയ്യുറപ്പു കഴിഞ്ഞു കാലത്ത് ഒരു ദിവസം അഞ്ചലിൽ കൈഴത്തു കിട്ടിയത് അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാത്ത ആശ്വാസത്തിന്നു കാരണമായി. ഇതാണ് എഴുത്ത്—

“K. Kolambi Office,
Trivancherry 8—16—1898.

ശ്രീ.

തിരുമേനിയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം പലവിധത്തിലും ഇവിടെ പരിശ്രമിച്ചു നോക്കി. കവിതക്കാരി തങ്കമ്മയുടെ ഒരു വിവരവും അറിഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും ഏതു വിധത്തിലാകിലും ഈ ആവശ്യം സാധിക്കണമെന്നാലു, പലക്കും കത്തുകൾ അയക്കുകയും ചിലദിക്കിൽ സങ്കല്പിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ വിവരമെല്ലാം ആയിരിക്കുന്നു. മേൽപാഞ്ഞ തങ്കമ്മ താമരപ്പാവത്ത് എന്ന ഒരു വീട്ടിലെ പെൺകിടാവാണ്. താവട്ടിൽ അമ്മയും രണ്ടു ചെറുകിടാങ്ങളും മാത്രമേ ഉള്ളൂ. സംഗീതം, ചിത്രമഴുത്ത്, കവിത, നാടകഭിന്നയും ഇതിലൊക്കെ ബഹുസാമർത്ഥ്യമുണ്ട്. പ്രായം പതിനെട്ടു വയസ്സ്. ബഹുസുന്ദരി. ഇപ്പോൾ ലോകമോഹനം എന്ന മലയാളി നാടകയാഗത്തിൽ സ്ത്രീപാർട്ടുകാരിയായിട്ടിരിക്കുന്നു. ആ നാടകക്കാരുടെ Camp നവമ്പർ 30-ാം-നമ്പരം തിരുവനന്തപുരത്താണ്. ഈ യുവതിയെപ്പറ്റി ഈ ഏഴുത്തിൽ പാഞ്ഞതിൽ വല്ലതും അതിരുക

വിത്തുവെന്ന് തോന്നുന്നവർക്കും ക്ഷമിക്കുമല്ലോ. എന്ന്

V. K. Itnacha Kaimal,
The Editor (sd)

ഈ ഏഴുതു കിട്ടിയപ്പോഴുണ്ടായ മനഃപ്രസാദംപോലെയൊരു മനഃപ്രസാദവും ആശ്വാസംപോലൊരു ആശ്വാസവും ആരോരി ഈ ജന്മത്തിൽ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നെ ദിവസത്തെ അഞ്ചലിത്തന്നെ അകത്തിനു സമ്മാനമായി, താൻ ഉണ്ടാക്കിയ പുസ്തകങ്ങളൊക്കയും അതിന്നു പുറമെ വളരെ വിലവീടിച്ച ചില കസവു പുകയും കൂട്ടിക്കൊട്ടി മേൽവിലാസവും ഏഴുതി തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കയച്ചു. പിന്നെ തങ്കമ്മയെ ഒന്നു കണ്ടു സംസാരിക്കുവാനുള്ള മോഹം തുടങ്ങി. അഞ്ചാറുദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആരോളിയുടെ, ബങ്കി “മേൽവിലാസക്കാരനെ മനസ്സിലായില്ല” എന്നു പറഞ്ഞപ്പതി നിഷേധമുദ്രയും കൊത്തി അഞ്ചലിൽ അങ്ങിനെതന്നെ മടങ്ങിവന്നു. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് അധികനേരം വ്യസനിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ബങ്കി മടങ്ങിക്കിട്ടി രണ്ടു മൂന്നു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും താനറിയാതെ ബങ്കി മടങ്ങിയതിൽ ക്ഷമിക്കണമെന്നായി തിരുവനന്തപുരത്തു നിന്നു തങ്കമ്മയുടെ ഒരു കമ്പ കിട്ടി. ആദ്യം, ഒരിക്കൽ മടങ്ങിയാൽ പിന്നെ അയ്യയ്ക്കരുതെന്നില്ലല്ലോ എന്നു കരുതി ആരോളി സമാധാനിച്ചു. പിന്നെ ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ റമുദുടെ ആരോളിയുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെ ആയിരുന്നിരിക്കണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനകളും സംസാരങ്ങളും എന്തെല്ലാമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നും വായനക്കാർക്കു സ്വയമായി ഉഛരിക്കുവാൻ ഒഴിച്ചു വിടുകയാണ് നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നു.

പുസ്തകബങ്കിയുടേയും കവിതയുടേയും കഥ അങ്ങിനെ നിർത്തി, കുറച്ചുനേരത്തേക്ക് എന്റെ വായനക്കാരെ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിലെ ഒരു നാടകമാളിപ്പേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പ്രകൃതിസുരക്ഷയും ബഹുവിധ വിഭവങ്ങളോടുകൂടിയതും വലിയ വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും പ്രമുഖണികളുടേയും നിവാസത്താൽ പ്രസിദ്ധവും ആയ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ നാടകാനന്ദം മുതലായ വിനോദങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നത് ട്രേം ഓർല്ലമേല്ല. ബാലാണി, മുനിസ്വാമി നായഡു, മുതലായ തമിഴന്മാർക്കു കൂടാതെ, പാർസി, മലയാളം മുതലായവേറെ ചില നാടകസംഘക്കാരും ഈ പട്ടണത്തിൽ അവരുടെ നാടകങ്ങൾ ആടുകയും മഹാജനങ്ങളുടെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ളതിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ഒരു വെറും മലയാളനാടകയോഗത്തിന്റെ വരവിൽ വലിയ കോലാഹലത്തിനോ ആറുത്തിരിക്കിനോ അവകാശമില്ലെങ്കിലും, ലോകമോഹനം നാടകസംഘക്കാരരുടെ അഭിനയം ഒന്നു കാണണമെന്നുള്ള മോഹംകൊണ്ടു പട്ടണം മുഴുവൻ ഏകകിപ്പറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്നു പ്രധാനമായി രണ്ടു കണേങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമത്, മലയാളത്തിൽ വന്ന തമിഴ്നാടകക്കാരും മറ്റും കൊല്ലത്തോറും വളരെ പണം തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനെ ഒന്നു നിത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന കരുതലോടുകൂടി സ്വദേശാഭിമാനികളായ പല പ്രമാണികൾകൂടിച്ചേർന്ന് ഏകദൃഷ്ടിയോടെ, കോപ്പകളുടേയും സീനകളുടേയും മാഹാത്മ്യത്താൽ ബഹുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ചതിയത്തക്കതും ആണ് ലോകമോഹനം നാടകം

സംഘം. രണ്ടാമത്ത്, പ്രായംകൊണ്ടും പഠിപ്പുകൊണ്ടും പരിചയംകൊണ്ടും സൗന്ദര്യംകൊണ്ടും സാരസ്വതകൊണ്ടും ഏറ്റവും വിശേഷമുള്ള താമരപ്പൊമ്പത്ത് തങ്കമ്മയാണ് ഈ നാടകത്തിൽ പ്രധാനമായ സ്ത്രീപാത്രം. ഈ രണ്ടു സംഗതികൾ നിമിത്തം സ്വദേശാഭിമാനം വിചാരിച്ചും വിനോദത്തിനുവേണ്ടിയും ഇന്നേ ദിവസം ഹാളിൽ വന്നു സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം കറുപ്പൊന്നുമല്ല. ഹാൾ നിറഞ്ഞിട്ട് ഒരു വലിയ ജനസംഘം പുറത്തു നില്ക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഇതിലിടയ്ക്കു തങ്കമ്മ നാമുടെ ആദാരിപ്പാടുമായി പല എഴുത്തുകാരും നടത്തുകയും തമ്മിൽ വലിയ 'ലോഗ്യ'ത്തിലാവുകയും ചെയ്തിനാൽ, ഇന്നത്തെ നാടകത്തിന് ആയമ്മയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് ആരംഭിപ്പാടും പരിവാരങ്ങളുംകൂടി ഹാജരായിട്ടുണ്ട്. ആകപ്പാടെക്കൂടി ഇന്നത്തെ നാടകത്തിന്റെ വട്ടം വളരെ വലുതായിട്ടാണെന്നു മാത്രമേ പറയേണ്ടതുളളൂ. "ഗുലബക്കാവലി" എന്ന തമിഴ്നാടകത്തെ മലയാളത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു വിദഗ്ദ്ധർ തർജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ് ഇന്നേയ്ക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള കഥ. ഈ കഥയിലെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ദാസിതന്നെയായിരിക്കും തങ്കമ്മ എന്ന മുൻകൂട്ടി നോട്ടീസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

നേരം ഒമ്പതു മണി കഴിഞ്ഞു. നാടകഹാളിൽ പ്രളക്കുമാർ, സാധാരണക്കാർ, സ്ത്രീകൾ എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഓരോ തരക്കാർക്കുതെയ്യാറാക്കിട്ടുള്ള ആസനങ്ങളിൽ സഭ്യന്മാർ നിരന്നിരിക്കുന്നു. കഥയിലെ ആദ്യഭാഗം കഴിഞ്ഞ്, രാജാവു കാട്ടിൽവെച്ചു ദാസീഗൃഹം കണ്ടതും ദാസിയുടെ പാപ്പാടും അവസാനിച്ചു. ദാസിയെ കണ്ടപ്പോൾ ആളുകളുടെ കണ്ണി

നും മനസ്സിനും ഉണ്ടായ ആനന്ദം ഇന്നു പ്രകാരമെന്നു വണ്ണിക്കുവാൻ വയ്യ. "കണ്ണും മനസ്സുമൊരുപോലെ കവന്നിടുന്ന" എന്നൊരു കവി വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ ദാസിയെപ്പറ്റിയായെന്നെങ്കിൽ നല്ല യോജിപ്പായിരിക്കും. അവളുടെ രൂപം അത്രമേൽ ഭംഗിയായിട്ടുണ്ട്. പൂണ്ണചന്ദ്രസദൃശമായ മുഖം, അതിജീവിസ്സേട്ടകൂടി ആ സഭയാകുന്ന പുകാവിൽ ഭംഗലീല കാണിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ, പനിവീർ പൂവുപോലെ സ്തംഭമസ്തന്നമായ കവിർത്തടം മുതലായി ആദാസിയുടെ ഓരോ അവയവങ്ങളേയും വണ്ണിക്കുവാൻ ആരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കയില്ല. ഈ രൂപഭംഗിക്കൊത്തവണ്ണംതന്നെ സംഗീതത്തിലും രസാഭിനയത്തിലും കാട്ടിയ പാടവവും ആരേയും വശീകരിക്കത്തക്കതായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ തങ്കമ്മയുടെ സൗന്ദര്യവും സാമത്രിയും കണ്ട് സഭ്യരെക്കൂയും തലകുലുക്കി എന്നുവേണം പറയുവാൻ. ഈ അഭിനയം കണ്ടിട്ടു നമ്മുടെ ആരംഭിപ്പാട്ടന് ഒരു പ്രജ്ഞയുമില്ലാതെ കണ്ട് ചിത്രമെഴുതി വെച്ചതുപോലെ ഇരുന്നുപോയി. ആ സ്ത്രീപ്പാർട്ടു ബ്ലേജിൽനിന്നു പോകുന്ന അവസരത്തിൽ,

പൊന്നീർമാലാപൊതിഞ്ഞീടിനപുതുക്കനകം
ചെല്ലപ്പിന്നൊത്തുതാമിനത്തു
നിന്നീടുമ്പോഴുമ്പോൾ മലർശരശരമേ
ല്ലാത്തൊന്നാണെളിപ്പു.
ഇന്നീടുണ്ടു; മേലാൽത്തവമലമലപേർ-
ലൊന്നുതൂത്തു മെഴുത്തും
വന്നീടുന്നാളിലെന്തോകഥ, വലിപ്പമുതാ-
നന്നൊഴത്തിത്താ.

എന്ന ശ്ലോകം ഉറക്കെച്ചൊല്ലി, തന്റെ കൈവിരലിലുണ്ടായിരുന്ന ഏറ്റവും വലുതായിട്ടുള്ളതായ വൈരകുലുപ്പോതിരും ഉരി,

ആരേരി തകമ്മയ്ക്കു സമ്മാനിച്ചു. തകമ്മയുടെ സൗന്ദര്യവും അഭിനയവും കണ്ടിട്ട് രസികന്മാരായ സദ്യന്മാർ ഇങ്ങിനെയും വിചാരിച്ചു—

തിങ്കൾക്കാരതകമേകിത്തിലകമൊട്ടിള.

ങ്ങുന്നതഞ്ചാരവകുത്രം—

ത്തിങ്കൽത്തങ്കംമരനസ്സിൽലാമരിയിൽമു.

കുന്നമുശേഷക്കുന്നത്താൽ

തകണ്ണിൽക്കുപ്പുകാലത്തണയുമൊരുവൊ.

കുറക്കുമേറംവളത്തും

തകമ്മേ!നിന്റെതകത്തടമലതഴകാൻ

ഭാഗ്യമാക്കായിരിക്കും?

എന്താ സംശയിപ്പാനുള്ളത്? ആ ഭാഗ്യം നമ്മുടെ ആരേരിക്കു തന്നെയാണ്. നാടകം കഴിഞ്ഞതിന്റെ മൂന്നാം വകം തിരുവനന്തപുരത്ത് ആരേരിയുടെ ബങ്കളാവിൽവെച്ച് ആരേരിയുടെ പുതിയ സ്വയംവരത്തിനുള്ള വട്ടംകൂട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിന്നു തകമ്മയുടെ ആവശ്യപ്രകാരം ആരേരിയുടെ ക്ഷണമനുസരിച്ച് പ്രഭുക്കന്മാർ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സംഗീതക്കാർ, കവികൾ തുടങ്ങി അസംഖ്യം ജനങ്ങൾ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. അതിഥികൾക്കു മലയാളമട്ടിലും പരദേശമട്ടിലും വൊടിപുരമായ സദ്യ കഴിച്ചു. ഭക്ഷണാന്തരം പനിനീര്, കളഭം, താംബൂലം മുതലായ മംഗല്യസാധനങ്ങൾ അതിഥികൾക്കു കൊടുത്ത് വഴുവരന്മാർ അവരുടെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങി. അന്ത്യോന്ത്യം മോതിരം മാറുക (തലേദിവസം തനിക്ക് ആരേരി സമ്മാനിച്ച മോതിരമാണ് തകമ്മ ഇന്നങ്ങോട്ടു കൊടുത്തതെന്നു വായനക്കാർ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതേ!) മുതലായ ചടങ്ങുകളും കഴിഞ്ഞ് ആ ദമ്പതികൾ മദമന്ദാശയ നഗ്നമാത്തിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചു. അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥ എന്തു പറയട്ടെ? അതി

ധവളമായതും ബഹുവിധമോടിയിൽ അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ ഹംസതുലശയ്യയിൽ തകമ്മ ഇരുന്നപ്പോൾ ആരേരിയും അടുത്തുള്ള ഒരു പട്ടുകസാലയെ ചാലകൾച്ചു. ഉടനെ കൃതാത്മതയെ കാണിക്കുന്നതായ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി ആരേരി പറഞ്ഞു— ‘ഇന്നു നമ്മുടെ ജന്മം സഫലമായി.’

തകമ്മ—എകവചനം മരിയായിരുന്നു. സപ്പസമ്പത്തുകളും സ്വാധീനത്തിലുള്ള തിരുമേനിക്ക് സുന്ദരിസ്വന്തരും കരഗതമായിരിക്കും, അത്രയൊന്നും വകയില്ലാത്ത എന്നെപ്പോലെ ഇതിൽ എന്തു ജനസാഹചര്യമാണുള്ളത്?

ആചാരം പറയാതിരുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ആരേരി നന്നു ഞെട്ടിയെങ്കിലും അസാധാരണമായ ഒരു ചിരിയോടുകൂടി വിട്ടുപോയെന്നു— ആട്ടേ. ആ വക നേരമ്പോക്കുകൾ പിന്നെയൊന്നും ഇനി ആജീവനാന്തം നമുക്ക് ഒന്നിച്ചു കഴിയാമല്ലോ. തകത്തിന്റെ കൈകൊണ്ട് ചുരുട്ടിയ ഒരു താംബൂലം അനുഭവിച്ച് നാം കൃതാത്മനാവട്ടെ.

തകമ്മ—മേ! ഇത്ര ബലപ്പെട്ടാലോ? നാഗരികാംഗനാരസികനായ തിരുമേനി ‘ആജീവനാന്തം ഒന്നിച്ചുതന്നെ’ എന്നു പറയുന്നതിനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും?

ആരേരി—‘നാം സത്യം പറയാം. തകത്തിന്റെ തകസ്സനം തന്നെയാണ്, നാമിനി തകത്തെ കഴിച്ച് ആരേയും മനസാവിചാരിക്കുകയുണ്ടായില്ല.’ എന്നു പറഞ്ഞ് ആരേരി ആ സത്യവിഗ്രഹം ഞാൻ സത്യം ചെയ്യുവാനെന്ന ഭാവത്തിൽ കസേലയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റ് കിടക്കയിലേക്കിരുന്നെന്ന് കൈനീട്ടി.

തങ്കമ്മ—(നീട്ടിയ കൈ തട്ടിച്ച്) വരട്ടെ, ഒരു സംശയം ചോദിക്കട്ടെ. തങ്കസ്സനും, എന്നതിനെയൊക്കെ 'തങ്കക്കൊക്ക' എന്നല്ലേ അധികം നല്ലത്. പ്രാസം ഉണ്ടല്ലോ. പക്ഷെ, മഹാകവിയായ അവിടേക്ക് എന്റെ ഉപദേശം ആവശ്യമില്ല.

ആരേരി—തങ്കം! അതൊക്കെ പിന്നെയും വാം. നാം പറഞ്ഞതു തത്ര. കാമദേവൻ എന്നെ വല്ലാത്ത വലയ്ക്കുന്നു.

തങ്കം—അതിനു ഞാനെന്നു വേണം? കാമദേവന്റെ ബാധയൊഴിപ്പാൻ വെറും മനുഷ്യവംശത്തിൽ ജനിച്ച ഞാൻ എന്തുചെയ്യട്ടെ?

ആരേരി—നാം പറഞ്ഞതു തന്നാൽ ആ ബാധ ഒഴിയും.

തങ്കമ്മ—താങ്ങുലം ചുരുട്ടുവാൻ എനിക്കു പരിചയമില്ല. എനിക്കു മുറുക്കു പതിവില്ല. ഞാനുമതു ചോദിച്ചതു വേണമെങ്കിൽ തരാം. അത് കാമദേവഭൃതത്തിന്നു മതിയായ ഒഴിവാവുമെങ്കിൽ പറ്റിക്കിട്ടുനോക്കാം. പക്ഷെ, ഇത്ര വാസ്സായിട്ടുള്ളി തിരുമേനിക്ക് എന്നാണിത്ര വിഷയഭാരത്തു തോന്നുന്നതെന്നു മനസ്സിലായില്ല.

ഈ ഭട്ടവിലെ വാചകം അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്ക് ആരേരി കാമാന്തനായി തങ്കമ്മയെ കടന്നു പിടിച്ചു. 'വല്ലാത്ത ഉഷ്ണിക്കുന്നു, അതൊന്നു മാറുപോളാ തിരുമേനി ചൊറുക്കണം' എന്നു പറഞ്ഞ് തങ്കമ്മ വിയർത്ത മുഖത്തെ കൈലുസ്സാകാണ്ടു മന്നു തുടച്ചുപ്പാർ മുഖത്തെ നിറം കണുമാറിത്തായി ആരേരിയെ തോന്നി. പിന്നിൽ കെട്ടിയിരുന്ന കറുത്തിരുണ്ട കേശപാശത്തിൽ പിടിച്ചുവെച്ചപ്പോൾ അതു കെട്ടഴിഞ്ഞ ആരേരിയുടെ കയ്യിൽ പോന്നു. 'തിരുമേനി ബലാൽക്കാരം പ്രയോഗിച്ചിട്ട് തലമുടി കെട്ടഴിഞ്ഞുപോയി' എന്ന് തങ്കമ്മ പറഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് ആരേരി മാത്രത്തൊക്കെ വെച്ചു. 'ആവു ഒരു ഉപദ്രവം! ഇതിലാണ് കാമദേവന്റെ ഇരിപ്പെങ്കിൽ ഇതാ! എന്നു പറഞ്ഞ്, തങ്കമ്മ തന്റെ നൂറ്റാളാദനത്തെ അഴിച്ചുതോട്ടുകി ആരേരിയുടെ മനസ്സിനെ അപഹരിച്ചതായ ആ 'പൊന്നിരാരും പൊതിഞ്ഞീടിന ചെറുകനകമുച്ചുകൾ' താഴത്തു വീണു. ഇങ്ങിനെ ആരേരി മുന്നോട്ടുപോയിലെ ബങ്കളാവിൽ മലങ്കാകിടന്നു പൂർണ്ണമായി അനുഭവിച്ചിരുന്ന തങ്കമ്മയുടെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും ക്രമേണ ചില മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. എന്നിരുന്നാലും കഷ്ടമായെന്നു തങ്കമ്മയുടെ രൂപം കൈ അരനിമിഷത്തിൽ മാറി, ആ സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരത്തിൽ നിന്നു തീരെ വിലക്കുണമായ ഒരു രൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഈ അവസരത്തിൽ ആരേരിയെ ഞായ പരിഭ്രമവും വ്യസനവും ലഭിച്ചു. ഇന്നപ്രകാരമെന്നു വായനക്കാർ തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് നല്ലത്. ഇത്രയും പ്പോൾ തങ്കമ്മ 'ഞാൻ തരേണതു തന്നെ ഇനി ഞാനിതാ പോവുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു വാതൽ തൂന്നു. വാതൽ തൂന്നപ്പോഴേക്ക് ബങ്കളാവിന്റെ പുറത്തുളളതിലിരുന്ന് അതിഥികൾ ഭരണ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. തേവരെ ആരേരിയുടെ തങ്കമ്മയെന്നു കേട്ടു കേൾക്കുകയുള്ളതെ ചിരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എന്ന ആളു കണ്ടല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുതോട്ടി ആരേരിയുടെ ബങ്കളാവ് നിർജ്ജനമായി.

ഈ സംഭവത്തെല്ലാം നാട്ടിലെ കൈ കേട്ടുകേൾപ്പിച്ച് സകല ഭിക്ഷുക്കളായി. ആരേരിയെ ജന്മത്തിൽ കവിതാഭിഷിപ്പിച്ച ലോകൈകസുന്ദരിയായ തങ്കമ്മയെ.

ഈ സംഭവത്തെല്ലാം നാട്ടിലെ കൈ കേട്ടുകേൾപ്പിച്ച് സകല ഭിക്ഷുക്കളായി. ആരേരിയെ ജന്മത്തിൽ കവിതാഭിഷിപ്പിച്ച ലോകൈകസുന്ദരിയായ തങ്കമ്മയെ.

ചിന്ന ഭരിക്കലും നാടകഭിന്നയത്തിൽ വേഷം കെട്ടുകയും, ആരോരിയായി കത്തെടവാടുകയും നടത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. കയ്യുടെ 'കവിയാക്കോളാമ്പി' അതിനുശേഷം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മലയാളപത്രങ്ങളിൽ കവിതകളെഴുതി കിത്തിനേടിയിരുന്ന യുവതീജനങ്ങളുടെ പുറപ്പാടും ഇതോടുകൂടി ഒന്നു നിലച്ചു. ആരോരെയും പിന്നിടാതിരിക്കലും സ്ത്രീകളുടെ കവിതയിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതും ഒരു സ്ത്രീയുടെ കവിത കണ്ടു് ഇക്കണ്ട പ്രകാരം കവിതകൾ പട്ടങ്ങളൊക്കെ ചൊല്ലിയാടിയ ആരോരെയുടെ 'കാമിനിമൃഗമായ അമ്പല'

ത്തെ പാഠപുരം ദേശവഴിക്കാർ ഇന്നും പരിഹസിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ആ അമ്പലത്തെ അസാധാരണമായ സാമത്യത്തോടുകൂടി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന ഇടംനച്ചുകയറ്റം ആശയം വാസ്തവത്തിൽ ആർക്കും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും, ആയാദം പ്രവൃത്തിയുപേന്ന ഫലിതം കാണിക്കുന്നതിൽ വിദഗ്ദ്ധനാണെന്നതിന്നു വാദമില്ല. ആശയം ആരോരെയുടെയെന്നപോലെ മറ്റാരെയുടെയൊക്കെ അമ്പലങ്ങളെയാണ് ഇനിയും പുറത്താക്കുന്നതെന്നു വിചാരിച്ചു വളരെ ശങ്കയോടുകൂടിയാണ് ഇക്കാലത്തെ വിഷയഭാഗത്താരുടെ ഇരിപ്പ്.

ചെറുശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻ നമ്പൂതിരി.

സൗന്ദര്യബോധം.

ബാല്യകാലത്തു ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിച്ചു്, യമനിവമങ്ങളെ പരിശീലിക്കുന്ന മെന്നാകുന്നു ഇന്ത്യക്കാർ പണ്ടു് പണ്ടുള്ള ഉപദേശം. എന്നാൽ, ഈ ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി വിപ്രതിപത്തിയോടുകൂടിയാണ്, ഇക്കാലത്തുള്ള ചെറുപ്പക്കാരിൽ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ പ്രസംഗങ്ങളും ചെരുമാറ്റവും കണ്ടുവരുന്നത്. ഇതിന്നു് അർദ്ധപര്യായം ന്യായങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:—

“ശരീരത്തിന്നും മനസ്സിന്നും ഒരുപോലെ വളർച്ചയും പുഷ്ടിയും വരുന്നതായ ചെറുപ്പകാലത്തു വൃതങ്ങളനുഷ്ഠിക്കയും ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുകയും ചെയ്താൽ എന്നതു കഠിനമായ ഒരു നിബന്ധനയാകുന്നു. ഭരണിനെ

ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു്, ദേഹത്തിന്നും മനസ്സിന്നും ഉപയോഗം കാര്യശേഷിയും സിദ്ധിച്ചു്, ആശാപാശങ്ങളുടെ ബന്ധം വിട്ടു്, ദർപ്പഭം വല്ലവരും പൂജ്യരായിത്തീർന്നു് ജാതമെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷെ, അത്രയും കഷ്ടപ്പാടുകളനുഭവിക്കുന്നതിൽനിന്നു് എന്തു് സമാണാഭാവാനുളളതു്? സാഹിത്യം, ചിത്രമെഴുത്തു, സംഗീതം മുതലായ കലാവിദ്യകളിലെപ്പെട്ടു മനസ്സിനെ സിദ്ധിക്കുന്നതായാൽ, അതല്ലയോ ചെറുപ്പകാലത്തെ മനോവികാസത്തിന്നും ദൈവമുളളും അധികം യോജിച്ചതു്? പ്രകൃതിസിദ്ധമായ സൗന്ദര്യത്തെ ചരിരക്കീച്ചനുഭവിപ്പാനും അതല്ലയോ അധികം നല്ലതു്? സൗന്ദര്യം എന്നതു് അത്ര വിസ്തൃതമായ ഒന്നാ

നോ? മനുഷ്യൻ വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യനായിത്തന്നെ ഇരിക്കേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, സൗന്ദര്യബോധത്തെ ഒരു വിധത്തിലും ഒഴിച്ചുവെക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല”

ഈ ന്യായം ഒരു വിധത്തിൽ ശരിതന്നെ; സൗന്ദര്യം ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതും തന്നെ. എന്നാൽ, യമനിയമങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശവും ആത്മാവിന്റെ വികാസത്തെ ചുരുക്കുകയല്ല; നേരെ മറിച്ച് വികസിപ്പിക്കുകയാകുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസകാലമായ ചെറുപ്രായത്തിൽ ബ്രഹ്മചര്യാനുഷ്ഠാനം ചെയ്യുന്നത് ആത്മാവിന്റെ ഉന്മേഷത്തെ മദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു തടസ്സപ്പെടുത്തുകയല്ല. കൃഷിക്കാരൻ വയൽ ഉഴുന്നതു കൃഷി ചെയ്യുന്ന കണ്ടത്തെ മരുഭൂമിയാക്കുവാനുണ്ടോ? ഉഴുന്നവൻ നീളത്തു കരിയിറക്കി, ഭൂമിയെല്ലാം പിളന്ന്, മൺകട്ടകൾ തട്ടിയുടച്ച്, പുല്ലും പൊടിയും പെരുകിക്കളഞ്ഞു നിലം ഖൃത്തിയാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ അനഭിമുഖനാകും ആ കൃഷിക്കാരൻ കൃഷിസ്ഥലത്തെ വല്ലാതെ വേദനപ്പെടുത്തിയതായി തോന്നും. എന്നാൽ ആ കൃഷിക്കാരൻ ചെയ്യുവെച്ച വേദനകളെ ഭൂമി അനുഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ, അതിൽ ചെയ്യുന്ന കൃഷിയിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായ ഫലം അനുഭവിക്കുന്നതല്ല. ഏതു വസ്തുവിൽനിന്നും ഫലം ലഭിക്കേണമെങ്കിൽ ആദ്യം ഈ വക പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണ്ടതായി വരും. ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്തിൽനിന്നും മനസ്സിൽ നിന്നും അത്യന്തമായ രസം പുറപ്പെടുന്ന മെങ്കിലും അതിന്ന് ആദ്യം കഠിനമായ നിയന്ത്രണം അപരിഹാര്യമാകുന്നു. ആദ്യത്തെ ഈ നിർബന്ധമിതിയെ, പിന്നീടുണ്ടാകാവുന്ന സ്വാർത്ഥപ്രലാഭത്തിനായി സമീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

എന്നാൽ, ഇതിൽ ഒരു സംഗതി ആ

ലോചിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ, യമനിയമങ്ങളെത്തന്നെ പരമപുരുഷാത്മമായിക്കരുതുന്ന ഒരു വകക്കാരെ ഇക്കാലത്തു ധാരാളം കാണാം. അവർ നിയമാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ ഭ്രാന്തന്മാരാകുന്നു. അവർക്കുള്ള നിയമമുണ്ണുനിമിത്തം, അവർക്കു ജനസിദ്ധങ്ങളായ ഷഡ്വിപുക്കൾക്കു പുറമെ ഒരു ശത്രുക്കൂടി അവരുടെ മനസ്സു വേദനപ്പെടുത്തുവാൻ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. അവരുടെ ഉദ്ദേശം കഠിനകർമ്മങ്ങളനുഭവിക്കുക മാത്രമാകുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശങ്ങളോടുകൂടി യമനിയമങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് “ആത്മചീഡ” തന്നെയാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്നത്. ആത്മാവു പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരാഗ്രഹിക്കുന്ന നിയമത്തിമാറ്റം പോയി അതൊരുമാതിരി പ്രവൃത്തിമാറ്റമായിട്ടുതന്നെ പരിണമിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ നിയമാനുഷ്ഠാനത്തെത്തന്നെ പരമപുരുഷാത്മമായിക്കരുതുക എന്നു വെച്ചാൽ സൗന്ദര്യബോധത്തിനും ഹാനിതട്ടാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, നിയമാനുഷ്ഠാനത്തോടൊപ്പം സംയമത്തെക്കൂടെ പരിശീലിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ ആത്മചീഡ സംഭവിക്കുന്നതല്ല. അപ്പോൾ സൗന്ദര്യബോധത്തിനും കേട് വരുന്നതല്ല. നേരെമറിച്ച്, യമനിയമങ്ങളെ ഭരമിച്ചു ശീലിക്കുന്നതിനാൽ സൗന്ദര്യം പുഷ്ടിപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ. നേർക്കടം വരാത്ത ഒരു ശിശു അതിനാൽ മരായ അന്നത്തെ കാണുന്നപക്ഷം എന്തു ചെയ്യുന്നു? അതു ചോരപ്പെടുമ്പോൾ അവിടെയുണ്ടാകുന്ന ഇവിടെയും വാരിവിതറുന്നു. കയ്യിൽ കിട്ടിയതുതന്നെ മുഴുവൻ ഭക്ഷിക്കുന്നില്ല. ഭക്ഷിക്കുക എന്നു വെച്ചാൽ കൂടി കറിയും മറ്റും കൂടി തുടിച്ചിരിക്കുന്നത് അതിന്നുണുവാൻ വയ്യ. ഇതുപോലെയാണ് മനസ്സിന്നു സംയമം ശീലിക്കാത്തവർ സൗന്ദര്യത്തെ അ

നഭവിക്കുമ്പോഴും ഫലം ഉണ്ടാവുക. അ വർ, യഥാർത്ഥമായ സൗന്ദര്യത്തിൽനിന്നും തദനുഭവത്തിൽനിന്നും പുറത്തുള്ള നിഷ്പ കയേ ഉള്ളു.

എന്നു തന്നെയുമല്ല; സൗന്ദര്യം എ ന്നത് ഒരു നിബന്ധനയുടേതല്ലാത്ത ഒരു കല്പ നയല്ല. അതിന്റെ മഹിമ പ്രകാശിക്കേ ന്നമെങ്കിൽ ചില നിയന്ത്രണകര കൂടാ തെ കഴികയുമില്ല. അതിന്നു മുമ്പാത്ത യ മനിയമങ്ങൾ വളരെ ഉപയോഗപ്പെടുന്ന തുമാണ്. എന്നു ചെപ്പ്, ശരീരത്തിന്റെ ഘടനയ്ക്കുതന്നെ ഹാനിവരത്തക്ക കഠിന നിയന്ത്രണകര ചെയ്തു തുടങ്ങിയാലും ഫലം അപകടത്തിലാവും. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, സന്ധ്യാസമയത്തു അന്തിത്തിരി കൂ ണ്ണുന്നതിന്നു വേണ്ടി ഗ്രാമത്തിന്നു തീ വെണ്ണ ന്നതു പോലെ അന്ധമേന്തിൽ ചെന്നു ചാ ടും. ഈ നിവൃത്തിമാറ്റത്തെ അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ മാത്രയിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നപ ങ്കും, അതു യാതൊരു സൗന്ദര്യത്തെ പ്ര കാശിപ്പിക്കുവാനായി പ്രയോഗിക്കുന്നവോ ആ സൗന്ദര്യത്തെത്തന്നെ അതു ഭ്രൂമാക്കി ചെച്ചുനാം മതി.

ഏകചാരിണിയായി പതിവുതയായ പ തിക്കു മാത്രമേ അകൃത്രിമവും വാസ്തവവുമാ യ സൗന്ദര്യം ഉണ്ടകയുള്ളു; അതു സൈ പ ിണികൾക്കു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. പാതിവ്രത്യം എന്നത് ഒരിക്കലും എളുക്കാത്തതായ മന സ്സായമമാകുന്നു. ആ സംയമം കൊണ്ട്, ശു ഡമായ പ്രേമരസം അവിച്ഛിന്നധാരമായി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. നമ്മുടെ സൗന്ദ ര്യപ്രീതിയുടെ കാര്യത്തിലും സ്ഥിതി ഇങ്ങി നെതന്നെയാകുന്നു. ശരിയായ സംയമമില്ലാ ണ്ണപക്ഷം നമ്മുടെ സൗന്ദര്യപ്രീതി എ ണ്ടിനെയായിത്തീരുന്നു എന്നു ചെപ്പാൽ പ റയും. അത് അങ്ങുതിങ്ങു എളുക്കി നടന്ന്, കേവലം ബാഹ്യമായി ചാറിത്തീരിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും; മനസ്സിന്റെ മടുത്തിൽ നി ന്നാണ് ആനന്ദമുണ്ടാവുന്നതെന്നു ധ്യാ

ക്കും; യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ആനന്ദം ല ഭിച്ചാൽ, മറ്റു സകലതും വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് ഏകാഗ്രമായിട്ടിരിപ്പാൻ സാധിക്കുമോ ആ യഥാർത്ഥമായ ആനന്ദം ലഭിക്കുകയുമില്ല. ഈശ്വരസ്പഷ്ടിയിൽ നിലീനമായിരിക്കു ന്നതായ യഥാർത്ഥസൗന്ദര്യം, മനഃസ്വാ ധീത്വം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ധീരന്മാർക്കല്ലാതെ വിഷയലോലുപന്മാരായ ഭോഗികളുടെ ദ ഷ്ടിക്കു വിഷയിഭവിക്കുന്നതല്ല. മനസ്സായമം വരുത്തുന്നതു കേവലം ധാർമികന്മാർക്കു മാത്രമല്ല, സുഖാഭിലാഷികൾക്കും ആ വശ്യമാണെന്നു “സുഖാത്മീ സംയതോ ഭ വേത്” എന്ന ശാസ്ത്രവും നമ്മോടുപദേശി ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്—“നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛയിൽ നിന്നു കൃതാർത്ഥതയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു ണ്ടെങ്കിൽ, ആ ഇച്ഛയെ നിയമത്തിന്നു കീ ളിൽ നിർത്തുവിൻ;—നിങ്ങൾക്കു സൗന്ദര്യ ത്തെ അനുഭവിക്കേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ, ഭോഗ ലോലതയെ ഒതുക്കി നിർത്തുവിൻ;—അ ണ്ടിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ, നിങ്ങളുടെ ജീ വിതം ശുചിയായും ശാന്തമായും ഇരിക്കുന്ന താകുന്നു”. നമുക്കു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയെ ഒതുക്കി വെക്കുവാൻ വശതയില്ലെന്നു വരു ക്കിൽ, പ്രവൃത്തിയേയും കൃതാർത്ഥതയേയും സൗന്ദര്യബോധത്തേയും, എന്നു വേണ്ടാ അവയെല്ലാംകൂടിയും നാം തെറ്റിദ്ധരി ച്ചിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം.

അതുകൊണ്ട്, സൗന്ദര്യബോധത്തി ന്റെ കാര്യത്തിൽ മുഖ്യമായി വേണ്ടതു യ മനിയമങ്ങളും ബ്രഹ്മചര്യാനുഷ്ഠാനവുമാ ണെന്നു നിസ്സംശയം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

(*) കെ. വി. എം.

(*) ‘വംഗഭർതം’ എന്ന ബംഗാളിഭാഷ: പ ത്തത്തിൽ ബാബു രവീന്ദ്രനാഥ റായ് ഗോർ മുഴുവിയെ ക തപസ്സുസേത്തിന്റെ ഏകദേശമായ ഒരു മൗലികമായ ണ് ഈ ലേഖനം.

ഞങ്ങളുടെ വായനശാല.

൧. സംഗീതശാകുന്തളം.

മലയാളികളുടെ തൽക്കാലസ്ഥിതിക്കും രുചിക്കും അനുസരിച്ചതായ നാടകം ഗാനപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന പക്ഷക്കാരനാണ് കോട്ടയ്ക്ക് ആയുധവെട്ടിശാലാമാനമായ പി. എസ്. വാരിയരവർകൾ. ഇദ്ദേഹം 'ശാകുന്തളം' മുഴുവൻ ഗാനനാടകമായി തഞ്ജമചെയ്ത് 'കവനകൗമുദി'യിൽ ഇടച്ചു്യായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അക്കാലത്തു കോട്ടയ്ക്ക് പരമശിവവിലാസം നാടകയോഗത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു മാതൃകാഗാനനാടകം വാരിയരവർകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതായി വന്നു. അപ്പോൾ, ആദ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതിൽനിന്ന് ഗാനത്തിനും ഗദ്യത്തിനും പദ്യത്തിനും ചില ഭേദഗതികൾചെയ്ത് മിസ്സർ കെ.രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ ദീപലായ ഒരു മുഖവുരയും സമ്പാദിച്ച് 'കവനകൗമുദി'യിലെ സംഗീതശാകുന്തളത്തെ ഒരു പുതിയ പുസ്തകമായി അച്ചടിപ്പിച്ചു. അതാണ്, ഞങ്ങളുടെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായ ഈ സംഗീതശാകുന്തളം. പരിഭാഷകൻ പായംപ്രകാശം ശാകുന്തളത്തെ ഒരു മാതൃകാനാടകമായി കരുതിയതിൽ ആർക്കും വാദമുണ്ടാവാൻ സംഗതിയില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇതു തഞ്ജമചെയ്ത രീതിയെപ്പറ്റി അനേകം ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടാവാൻ സംഗതിയുണ്ട്. മൂലകാരന്റെ ചില ഗദ്യങ്ങളെ പദ്യങ്ങളോ ഗാനങ്ങളോ ആക്കുക, ചില

ഭിക്ഷിൽ ഗാനസുഖത്തിനുവേണ്ടിമൂലത്തെ നിട്ടിയെഴുതുകയും മൂലത്തിലില്ലാത്തതു സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തു, എന്നിങ്ങനെ പല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഈ തഞ്ജമയിൽ പരിഭാഷകൻ എടുത്തിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. തഞ്ജമതന്നെ ഒരനുപദതഞ്ജമയോ മറ്റോ അല്ല; മലയാളരീതിക്കനുസരിച്ച് സ്വകല്പിതതപം തോന്നിക്കത്തക്ക സ്വാതന്ത്ര്യം തഞ്ജമക്കാരൻ എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വക ഭേദഗതികളിൽ ചിലതു പരിഭാഷകൻ പറയുന്നതുപോലെ സംഗീതനാടകത്തിന്റെ രീതിക്ക് അധികം യോജിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാം. പക്ഷേ, ചിലതു പരക്കെ രുചിക്കത്തക്ക വിധത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്ന് ആരും പറയുമെന്നു തോന്നുന്നതുമില്ല. നാട്യനൃത്തത്തിൽ സൂത്രധാരൻ പ്രവേശിച്ച് നടിയെ വിളിക്കുന്നതായ 'ആര്യ! യദി നേപത്യാവിധാനമവസിതം...' ഇത്യാദി വാക്യത്തെമാറി 'അണിയറയിൽക്കഴിയേണ്ടു പണികൾ...' ഇത്യാദിയായ ഒരു ശ്ലോകമാക്കിയതിൽ എന്തു ചമൽക്കാരാതിരുന്നാണുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ശകുന്തളയുടെ യാത്രാ വസരത്തിൽ ശകുന്തളയോടു കാശ്യവൻ പറയുന്നതും പല സഹൃദയന്മാരുടെയും കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണിരൊലിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു ആയ 'ഉൽപക്ഷുണ്ണാനന്ദനന്ദനന്ദനന്ദനന്ദന' എന്ന ശ്ലോകത്തിന് ഒരു ശ്ലോകമോ ഗാനമോ അനുചരിക്കാതെ അതുവെഴുവാവകത്തിലാക്കിയതും ഗ്രന്ഥകാരന്റെ രാസികൃത്തിന് അത്ര പാഠിപുനതോന്നു

ന്നില്ല. എഴുതുകത്തിലെ 'ശകുന്തലാവസ്ഥ' പത്രം എന്ന വാക്യത്തെ തിരുത്തുക ചായ്ക്കുതിൽ വരുത്തിട്ടുള്ള മാറ്റം, പക്ഷേ മൂലകാരൻ വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത കോശയത്തിലാണെങ്കിലും, ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ഹൃദ്യമായി തോന്നുന്നു. ആദ്യഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു.—

“ഒന്നാംതാപസി— (മഞ്ചയിലും കൊണ്ടുവന്ന്) സർവ്വമനോ! ഇതാ ഒന്നാമതും മയിൽ. നിന്നക്കധികം ആശകന്തളാലങ്കാരത്തിലാണല്ലോ. ഇതിന്റെ പീലിയൊന്നെടുത്തു മുടിയിൽ ചൂടിയാൽ നല്ലതും ഗിയുണ്ടായിരിക്കും.

ബാലൻ— (നോക്കി) എന്റെ അമ്മ എവിടെ?”

ഇതിൽ “ശകുന്തലാവസ്ഥ” എന്നതിൽ സർവ്വമനന്റെ അമ്മയുടെ പേരുള്ളി അന്തർവിച്ഛിച്ഛിരിക്കുന്ന കാളിദാസരുടെ ആശയവിശേഷത്തെ പരിഭാഷകൻ ആദ്യം ചിട്ടകാണുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ, “നിന്നക്കധികം ആശകന്തളാലങ്കാരത്തിലാണല്ലോ” എന്നുള്ള ശകന്തളയുടെ നാമം അന്തർവിച്ഛിച്ഛിതായ വാക്യത്തിനും, ‘എന്റെ അമ്മ എവിടെ’ എന്ന ബാലന്റെ ചോദ്യത്തിനും മദ്ധ്യത്തിൽ “ഇതിന്റെ പീലി” ഇത്യാദിയായ ഒരു വാക്യത്തെ ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ബാലന്റെ ചോദ്യത്തിനുള്ള അവകാശത്തിനു വ്യവധാനം വരികയും, തന്നിമിത്തം വിച്ഛിന്നിവിശേഷത്തിനു ഭംഗം വരികയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിൽ, ഒന്നുകിൽ പരിഭാഷകന്റെ അല്ലെങ്കിൽ വായനക്കാരന്റെ രസികത്വം അപരാധിയാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും, മിസ്റ്റർ വാരിയരുടെ പരിശ്രമത്തെ അഭിനന്ദിക്കത്തക്ക പലഗുണങ്ങളും ഇതിലുണ്ടെന്നു സന്തോഷത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

൨. ആരോഗ്യക്ഷേമവും ഹൃദയമെന്നും.

(നോം നേടുംഭാഗങ്ങൾ.)

ബാലികാപാഠശാലകളിലെ ഉപയോഗത്തിനായി ശ്രീമതി ബി. കല്യാണി അമ്മ എഴുതിയവയായ ഈ പുസ്തകങ്ങളിൽ ആരോഗ്യർക്കുതേയും ഹൃദയരേണുത്തേയും സംബന്ധിച്ച് അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടവയായ അനേകം സംഗതികൾ അന്തർവിച്ഛിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള ചില ശരീരശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളേയും മറ്റും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിട്ടാണ് ഈ പുസ്തകങ്ങളിലെ വിഷയങ്ങൾ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിൽ സ്പീഡ്ബ്രാക്ട്രാസംസാരങ്ങൾ അധികപ്പെട്ടും അതിനുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ കുറവായും ഇരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത്, ഈ പുസ്തകങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം ഏറ്റവും ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. പിന്നെ പുസ്തകത്തിൽ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഷാഭീതിയെപ്പറ്റിയാണ് വിചാരിപ്പാനുള്ളത്. ശ്രീമതി കല്യാണി അമ്മയുടെ വാചകരീതിക്ക് ഭഴക്ക കുറവാണെന്നോ പഴക്കംവോരെന്നോ മറ്റോ ഈ പുസ്തകങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. വിഷയങ്ങൾ മിക്കാലം ശാസ്ത്രീയങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ആ വക സംഗതികളിൽ വളരെ മനസ്സിയത്തുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും; മനസ്സിയത്തിനും രചനാഗുണം മതിയാവാൻ തെരുക്കുവുമായിരിക്കും. സാങ്കേതികവിഷയങ്ങളിൽ പുസ്തകങ്ങളെഴുതുമ്പോൾ വായനക്കാർക്കു എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാവാത്ത ചില വാക്കുകൾ പ്രയോഗിക്കാതെ വൃത്തിയില്ലെന്നും വരും. എന്നാൽ സാങ്കേതികത്വമില്ലാത്ത വാക്കുകളിൽ പോലും പലതിലും ശുദ്ധമലയാളപദങ്ങളെ

ഒരു സാധാരണ സംസ്കൃതപദങ്ങളോ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ ഗ്രാമപഞ്ചായത്തിലുള്ള ചില മലയാളപദങ്ങളും, കുറിയസംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു നോട്ടക്കുറവുകൊണ്ടല്ലെന്നു എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാലും, താൻ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തെ തന്റെ സഹോദരിമാരുടെ അറിവിനായി വിനിയോഗിക്കുവാനൊരുങ്ങിയ ശ്രീമതി കല്യാണി അമ്മയുടെ പരിശ്രമം പ്രശംസാർഹമായിരിക്കുന്നു.

ന. ശ്രീവൈശാഖപ്പിള്ളവ-

പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പഴനി വേലായുധസ്വാമിയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അറുപതു പട്ടങ്ങളാണ് ഈ പുസ്തകത്തിലുള്ളത്. ഇതിന്റെ കത്താവായ മാനദന്തരിമന്തിൽ ചത്തുന്നവർക്കും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധനല്ലാത്ത ഒരാളാകുന്നു. പക്ഷേ, ഈ പുസ്തകം വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ, ഈ കവി സാഹിത്യലോകത്തിലാങ്ങി കൈകാൽ നടത്തുവാൻ ശേഷിയുള്ള ഒരാൾക്കുവെന്നു ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥകത്താവിനു സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും സാ-

മാന്യം വ്യത്പത്തിലും നല്ല കവിതാവ്യക്തിമുണ്ടെന്ന് ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്നവർക്കു ബോദ്ധ്യമാകാതിരിക്കയില്ല. “ചേടി വേണിവില്പവേടികദംബവനാദീ” ഇത്യാദിയായി കാളിദാസരുണ്ടാക്കിയതായി പറഞ്ഞുപരന്ന സ്തോത്രത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ദാദശപ്രാസനിർമ്മാണത്തോടുകൂടിയാണ് ഇതെഴുതിയിരിക്കുന്നത്. കവിയുടെ വിശാഖഭക്തി എല്ലാവരും വ്യാപിച്ചുകാണുന്നതുണ്ട്. മാതിരികാണിക്കുവാനായി ഒരു ശ്ലോകം താഴെ പകർത്തുന്നു.—

“ഒട്ടാകെയൊന്നുചൊരു പട്ടാംഗമായവഴി
കിട്ടാമുഴന്നുവലയും
മുട്ടാനായമമ കെട്ടായദാരസുത-
മുട്ടായദുഃഖമൊഴിവാൻ
എട്ടായമുത്തിതന്നുരുട്ടായശക്തിധര-
മുട്ടായമുത്തിപട്ടിനി-
കൊട്ടാരവാതിൽപതിനെട്ടാംപടിക്കുവഴി
കിട്ടാൻതുണയ്ക്കുസതതം.”

ബാക്കി പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം വഴിയെ.

മം. പ.

संस्कृतग्रन्थसंपादनम् ।

इह किं सर्वस्वपि भाषासु प्राधान्यमावहति संस्कृतभाषा . अतो नैतदार्थं, यदस्यां भाषायामुपलभ्यन्ते विविधाः भूयांसश्च ग्रन्थाः . ये किलात्र संप्रति मुद्रिता ग्रन्थास्तुलभाः, तैः परिपूर्णैः प्राचीनप्रणाताः संख्यातीता ग्रन्थाः यदधुनापि भगवती भारतरत्नगर्भा तत्रतत्र सृज्यमाणा

प्रसूते बहूनि ग्रन्थरत्नानि . भारतस्य वत्सप्रदेशेषु संप्रति राजाधिकृताश्च पण्डिताश्च महान्तं धनव्ययं महत्तरं परिश्रमञ्च स्वयं सहमानास्तत्र सरस्वतीभाण्डागारेष्वन्यत्र बहून् ग्रन्थान् संपादयन्ति, तेषां सूचीपत्राणि सजीकुर्वन्ति, समये च तान् संमुख्यं प्रकाशयन्ति . मद्रसंस्थानेऽपि राज-

कीया एतदर्थं कांश्चिदधिकृतान् निश्चित्य प्र-
वर्तयन्ति कृत्यजातम् . केरळमण्डलेऽपि
श्रीमदनन्तशयनमहाराजस्य कटाक्षपातेन के-
चन नवीना ग्रन्था अवतरन्ति ॥

एवं राजाधिकृतैरारचितो व्यवसायो
न भवति महाजनानां तृष्यै . यद्, सं-
स्कृतग्रन्थसंपादनं नामायं विषयो न तथा-
विधः कश्चित्, यः किल राजकीयव्यव-
सायमन्तरा न कर्तुं शक्यते . अत्र पु-
नर्विषये महाजनैरेव संभूय व्यवसायः का-
र्यः . मङ्गळोदयसंघस्योद्देशपत्रे कश्चिदनुवा-
चितमनुस्मरामि . यथायं संघः संस्कृतग्र-
न्थानमुद्रितानन्विष्यासाद्य संमुद्य प्रकाशये-
दिति . परन्तु, एतावन्तं कालं जीवन्न-
प्ययं संघस्तथाविधं कश्चिदपि प्रयत्नमकरो-
दिति न मया श्रुतम् * . तथापि इतः प-
रमपि वायं संघस्त्वोद्दिष्टमेनमर्थं साधयितुं
प्रयतेतिति विश्वस्य, केरळेषु संस्कृतग्रन्थानां
संपादनाय केचनोपाया अत्र निर्दिश्यन्ते .
यदि मङ्गळोदयसंघस्य नैवं कर्तुं सौकर्यं
भवेत्तदा तदितरग्रन्थप्रकाशनशालाध्यक्षाणाम-
पि वा तदिदमुपकुर्यात् ॥

१. केरळमण्डले प्रायः पुरातनकाले-
षु ब्राह्मणाः केवलं पाण्डित्यसाम्राज्यं परि-
पालयन्त आसन् . अतस्तैरेव ग्रन्था अपि
प्रणीता इति काममिदं संभाव्यमेव . त-
स्माद् ग्रन्थसंपादनबद्धकणैस्तादृशेषु जनप-
देष्वभिजातान्ववायेषु गवेषणा कर्तव्या, यत्र

किल भूम्ना ब्राह्मणाः प्रत्यवसन्, यत्र वा
प्रतिवसन्ति ॥

२. समग्रमेव केरळमण्डलं विभज्य
प्रतिविभागं ग्रन्थान्वेषकाः प्रेषणीयाः । तैश्च
स्वस्वविभागेषु सञ्चरद्भिः प्रतिनियतकाले-
षु ग्रन्थशालासु निवसद्भिर्ग्रन्थाः परिशोध-
नीयाः ॥

३. संघस्य मूलस्थाने कयाचिदुपदे-
ष्टव्या पण्डितपरिषदा भाव्यम् . यदंगैश्च
स्वयं पण्डितैश्च विविधग्रन्थपरिशीलनजागरू-
कैश्च भवितव्यम् . यदीयमुपदेशमनुसृत्यैव
संघे संस्कृतग्रन्थमुद्रणं वा ग्रन्थपरिशोधना-
र्थं पण्डितप्रेषणं वा कर्तव्यम् . उपलब्धा-
ग्रन्थाश्च प्रोक्तपरिषदा संशोधनीयाः . तथा
कृते तत्परिशोधनेन पुनर्ग्रन्थपरिशोधने महान्
भारो लघूभवेत् . कथञ्चेद् ब्रूमः . सं-
प्रति हि प्रक्रियासर्वस्वनामा व्याकरणग्रन्थ
उपलभ्यते . यः किल सिद्धान्तकौमुदी क-
र्तुर्भट्टोजिदीक्षितस्य समकालीनेन श्रीमता
नारायणभट्टपादेन प्रणीतः . एतं ग्रन्थं दृ-
ष्ट्वा वयं जानीमः— यथा टीकासर्वस्वना-
मकेनान्येनापि व्याकरणग्रन्थेन भाव्यम् .
प्रक्रियासर्वस्वे बहुषु स्थलेषु टीकासर्वस्वस्य
नाम परामृष्टमस्तीति न केवलमपि तु त-
त्प्रणेता प्रामाणिककोटौ गणितश्च दृश्यते .
कचिद्दृश्यते, यथा “टीकासर्वस्व करादिवच-
नं शरणं हि नः” इति . यं टीका-
सर्वस्वकारः केरळीय एवेति तु न म-

* यथात्र लेखको वदति तथानेन संघेन न बहवो ग्रन्था मुद्रिताः . परन्तु न काश्चिद् संस्कृतग्रन्थाश्च
मुद्राणि इति यदि लेखकस्याशयस्तर्हि नैतत्तथैव भवितुमर्हति . १. विट् राजविजयः, २. सिद्धान्तमाला, ३. पा-
वतीविहङ्ग, ४. वाक्यतत्त्वं इत्येते ग्रन्था इतः पूर्वमेव संमुद्य प्रकाशिताः . इन्दुव्याख्यासंवलितमहाङ्गहमयं नवीनया
क्याश्चिदव्याख्या सनाथं शाकुन्तलञ्च मुद्रायिते च ॥

മംഗളോദയം

പ്രഥമം

പുസ്തകം ൫

മീനഭാഗം

ലക്കം ൪

മംഗളം

നീലക്കാരും നീലാവും നിറമുടയനിശാനന്ദനും നിസ്സുലശ്രീ-
ബാലാഷാഠണ്യമൊത്തുള്ളൊരു പവിഴമതും മുത്തുമുള്ളൊത്തമുത്തും
കോലും കാരുണ്യസത്തും പരമിവകുറുപെട്ടും വാമദേവന്റെ വാമം-
ങ്കാലങ്കാരം കനിഞ്ഞെൻ കമളിലിരു കളിപ്പിടണം കാന്തനോടും.
വെണ്മണി മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്.

പുസ്തകവായന.

അറിവു സകല ഉല്പുഷ്പങ്ങൾക്കും
മൂലകാരണമായതുകൊണ്ട് അതിനെ സ
മ്പാദിപ്പാനും വർദ്ധി
പ്പിപ്പാനുമാണ് നാം ക
ന്നാമതായി ശ്രമിക്കേ
ണ്ടതെന്നു വിശേഷി
ച്ചു പറയേണ്ടതില്ല
ല്ലൊ. സ്തുതപരിപ്ലവം
സജ്ജനസം സർഗ്ഗം ;
സ്വയമായ ആലോചന, സ്വാനുഭവം മു
തലായി അറിവുസമ്പാദിപ്പാനുള്ള പല മാ
ർഗ്ഗങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പുസ്തകവായനയ്ക്കു വള

രെ മുഖ്യമായ ഒന്നാകുന്നു. സത്യം, സ്വാത
ന്ത്ര്യം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ഊർവ്വര
വിശ്വാസം മുതലായ സൽഗുണങ്ങളെ അ
നുവർത്തിക്കണമെന്നിച്ഛിക്കുന്ന ഒരുവനു പു
സ്തകവായന വലിയ കരവലംബമായിട്ടുള്ള
താണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. സ്തുതപരി
പ്ലവം അറിവാകുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ അ
സ്തിത്വം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ; ഭിത്തി, ത
ട്ട്, മേപ്പുര മുതലായ ശേഷംഭാഗങ്ങളെ പൂ
ർത്തിയാക്കുന്നത് പുസ്തകവായന, ആലോ
ചന മുതലായവയുണ്ടെന്നു വരുമ്പോൾ
വായന അറിവിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാന
മായ ഒരു ഭാഗമാണെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു

പ്ലോ. എന്നല്ല, സൗകര്യം നോക്കുന്നതായാൽ ഇത് മഹാമാറ്റങ്ങളേക്കാൾ അധികം പ്രധാനമാണെന്നുകൂടി വേണം പറയുവാൻ. മഹാമാറ്റങ്ങളെ തെങ്ങിത്തിരഞ്ഞു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട; പ്രതിഫലം കൊടുത്ത് കണ്ണികേണ്ട; വല്ലവരുടെയും ശാസനയ്ക്കു കീഴടങ്ങി മടുക്കേണ്ട; നമ്മുടെ സ്വന്തം അളമാനിയോടു ചോദിക്കേണ്ട ഭാരം മാത്രമേ ഉള്ളൂ; അത് ഇഷ്ടപോലെ നാം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സകല അറിവും തന്ന് നമ്മെ ജ്ഞാനസമ്പന്നന്മാരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. “പുസ്തകങ്ങളോടു നമുക്കുള്ള ജ്ഞാനബന്ധം എത്രയോ അപരിമിതമാണ്. അവ വ്യസനത്തിൽ ആശ്വാസജനകങ്ങളും, രോഗത്തിൽ പരിചാരകന്മാരും, ഏകാന്തത്തിൽ സഖാക്കളുമാകുന്നു,” എന്നൊരു മഹാൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

വായനയുടെ പ്രാധാന്യം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നറിയാൻ പരിശ്കാരാജ്യങ്ങളിൽ പോയി നോക്കണം. ആവക രാജ്യക്കാക്കുള്ളത്രയും നിഷ്പഷ്ടയും ക്ഷണേണതാണ്. പുസ്തകവായന എന്നുവെച്ചാൽ ആഹാരമുതലായ നിത്യവൃത്തികളിൽ ഒന്നായിട്ടാണ് അവിടെയുള്ളവർ വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. പുസ്തകവായനയെ മാത്രം അവലംബിച്ചു വളരെ ആളുകൾ അവിടങ്ങളിൽ ‘കുടിയിൽനിന്നു കൊട്ടാരത്തിൽ’ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാസ്തവം അറിഞ്ഞാൽതന്നെ വായനയുടെ പ്രാധാന്യവും മാഹാത്മ്യവും നമുക്ക് ഭരമിധം ഉൾവരിക്കുമല്ലോ. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പരിഷ്കാരം, ആ രാജ്യത്തെ വായനക്കാരുടെ തുകയെ അനുസരിച്ചു കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ഈ സ്ഥിതിക്കു നമ്മുടെ മലയാളത്തിന്റെ കഥ ആലോചിച്ചാൽ വളരെ താണനിലയിലാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകും. മലയാളവായനക്കാരുടെ സ്ഥി

തിയെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചുരുക്കത്തിലൊന്നു പറയാം.

അടുത്തകാലത്ത് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വൺമാനപത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ, പുസ്തകങ്ങൾ, വായനശാലകൾ, പുസ്തകശാലകൾ മുതലായി ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനനുസരിച്ച് വായനക്കാരുടെ എണ്ണം വളർച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ള കാര്യം വളരെ സംശയമാണ്. ഒട്ടും ചിലർ വായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അതൊരു പരിഷ്കാരവും യോഗ്യതയുമാണെന്നുമാത്രം ധരിച്ച്, അതിന്റെ ഉദ്ദേശം പിന്താണെന്നും ആ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചാൽ നാം ഏതുവിധം പ്രയത്നിക്കേണമെന്നും മാറുമെന്നും അശേഷം ആലോചിക്കാതെ കണ്ണിൽകണ്ട പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചു കഴിവാതെ വായിച്ചു എന്നുവരുത്തി താൻ വലിയ പരിഷ്കാരിയാണെന്നു മാറുള്ളവരെ ധരിപ്പിക്കേണമെന്നു മാത്രമേ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. ഏറിയാൽ വല്ല പുസ്തകത്തിൽനിന്നും അർത്ഥമെന്നും മനസ്സിലാവാതെ വലിയ ചില വാക്കുകൾ തിരഞ്ഞുചിട്ടിച്ചു ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത് സ്ഥാനവും സന്ദർഭമൊന്നും നോക്കാതെ തന്റെ സംഭാഷണത്തിലോ എഴുത്തുകത്തുകളിലോ പ്രയോഗിച്ചാൽ സാധിച്ചാൽ വലിയ കൃതാത്മതയായി. വായന പരിഷ്കരണത്തിന്റെ ഒരു ചിഹ്നമാണെന്നു ചെറുപ്പക്കാർ പലരും ഇപ്പോൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രായേണ അത് പരിഷ്കാരമുതൽക്കു ഒരു ചിഹ്നമായിട്ടാണ് പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു പറയേണ്ടിയിരുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. വേറെ ഇനി ഒരു വകക്കുണ്ട്: അവർ പുസ്തകം കാണുമ്പോഴെങ്കിലും എന്തെന്നില്ലാതെ ഒരു ഭ്രാന്തികകയായി. ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും അതൊന്നൊത്തു തി

രിച്ചും മരിച്ചും നോക്കാഞ്ഞാൽ അവർക്കു സുഖമില്ല. ഭേദവിൽ, ഉള്ള മെഴുക്കും ചളിയു മെല്ലാമാക്കി വല്ല ഭിക്ഷിലും ഇട്ടേച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്യും. ഇവർ പുസ്തകം കടംവാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയാലത്തെ സ്ഥിതി ഇനി വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വകക്കാർ വരുന്നണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ പുസ്തകം അടച്ചുപൂടി വെച്ചുകൊള്ളുകയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. ഇനി വേറെ ഒരു കൂട്ടമുള്ളത്, പുസ്തകവായനയെ ഉറക്കത്തിനുകേ സിദ്ധോപായമായി ഉപയോഗിച്ചുവെന്നവരാണ്. വായന സാധാരണ ഉറക്കത്തിന്നു വിരോധമായിരിക്കെ ഇങ്ങിനെ വിപരീതമായി വരുവാനുള്ള സംഗതി ആലോചിച്ചാൽതന്നെ ഇവർക്കു വായനയിൽ എത്രത്തോളം ശ്രദ്ധയുണ്ടെന്നുള്ളത് മനസ്സിലാക്കാം. ദില്ലിയിലെ ചിലർ ഇനി യഥാർത്ഥമായി അറിവുസമ്പാദിക്കണമെന്ന വിചാരത്തോടുകൂടിതന്നെ വായിക്കുന്നവരായിട്ടും ഉണ്ട്. പക്ഷെ ഇവർ ഹേമവും മറ്റും നോക്കാതെ അതിയായി മുഷിഞ്ഞു പോയിക്കേ നിമിത്തം കണ്ണടയ്ക്കി ഉദാരോഹം, ചിത്തഭ്രമം മുതലായ പല വിധചുറ്റികൾക്കും ഇരയായിത്തീർന്നു ജീവിതംതന്നെ നിഷ്പ്രഭമാക്കിക്കളയുന്നു. ദേഹമാണ് സകലകാര്യങ്ങൾക്കും ആധാരമായിട്ടുള്ളത്. അതു നോക്കാതെ കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊള്ളരുത്. 'അമിതമായാലമൃതം വിഷം' എന്നു നാം എല്ലാ കാർത്തികവും ഓർമ്മവെക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മേൽപറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള വായനകളൊന്നും അതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വേറെ ചില ദോഷങ്ങൾ നേരിടുവാൻ ഇടയുള്ളതുമകയാൽ ഈ തരത്തിലുള്ള വായനയെല്ലാം നാം വെട്ടിക്കളയേണ്ടതാണെന്നു വരുന്നു. അറിവിന്റെ

വിന്റെ ശൈശവസ്ഥിതിയിൽ വായനയിൽ ചില നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമാകയാൽ ആവക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലതെല്ലാം എഴുതുന്നതിനാണ് എന്റെ ഈ ഉദ്ദേശം. വായിക്കേണ്ട ക്രമം, വിഷയം, ആലോചന, എന്നീ അംശങ്ങളെക്കുറിച്ചു യഥാക്രമം ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു വിവരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം.

സാധാരണമായി വായിക്കേണ്ട ഒരു ക്രമം പറയാൻ കഴിയാത്തവിധമുള്ളതാണ്. വിഷയം, ബുദ്ധി, അറിവു, പരിചയം, ഇവയെ അനുസരിച്ചു വായിക്കേണ്ട ക്രമം പലവിധത്തിലായിരിക്കും. "ചില പുസ്തകങ്ങളുടെ രുചി നോക്കുകയും, ചിലതിനെ വിഴുങ്ങുകയും, അല്പം ചിലവയെ ചെറുപ്പം ചെയ്തു ഉള്ളിലാക്കി ശരീരംശമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്," എന്നാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതുപോലെ തന്നെ ബുദ്ധിമുതലായവയെ അനുസരിച്ചു പലപ്പോഴും പലവിധത്തിലായിരിക്കും വായിക്കേണ്ട ക്രമം. എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും പറയുന്നതായ ഒരു നിയമവുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞു കൂട; അത് മനസ്സിലാവുന്നതുവരെ വായിക്കുക എന്നുള്ളതുതന്നെയാണ്. ഒരു പുസ്തകം ശാലയിലെ പുസ്തകം മുഴുവൻ വായിച്ചു തള്ളി എന്നു വരുത്തുവാനല്ല നാം വായിക്കുന്നത്; കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനാണ്. അപ്പോൾ മനസ്സിലാവുന്നതു വരെ വായിച്ചുകൊള്ളുക എന്നുമാത്രമാണ് ഇതിൽ മുഖ്യമായി ഒരു നിയമം പറയാനുള്ളത്. ഏതാൽ അസാധാരണ മട്ടിലുള്ള വിഷയം, ബുദ്ധി, മുതലായവയെ ഒഴിച്ചു, സാധാരണ മട്ടിലുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രം വായനയാൽ പ്രായേണ എല്ലാ പുസ്തകവും ചുരുങ്ങിയതു രണ്ടു പ്രാവശ്യം വായി

ക്കേണമെന്നാണ് ഗ്രഹിക്കുക, ധരിക്കുക, ആലോചിക്കുക, എന്നീ മൂന്നു സാഗതികൾ കൂടിയതാകുന്നു വായന എന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ട അഭിപ്രായം. ഇതിനു രണ്ടു പ്രാവശ്യം വായിക്കാതെ സാധിക്കുന്നതല്ല നിശ്ചയംതന്നെ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വായനയിൽ അതിയായി മനസ്സികത്തേണമെന്നല്ല; വിഷയവിഭാഗം, വിവരണക്രമം, തലായി പുസ്തകത്തിന്റെ സാമാന്യമായ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കേണ്ടതോളം മാത്രമേ ആദ്യത്തെ വായനയിൽ ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. ഈ ഒരു സ്വഭാവം ഏതു സാഗതിയിലും ഏകദേശ സാധാരണയായിട്ടുള്ളതാണ്. നാം പുതുതായി ഒരാളെ കാണുമ്പോൾ ഒന്നാമത് ആയാളുടെ ആകൃതിയെയും, രണ്ടാമതു സൂക്ഷ്മമായ പ്രകൃതിയെയുമാണല്ലോ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളത്. അതുപോലെതന്നെ ആദ്യത്തെ വായനയിൽ വിഷയത്തിന്റെ സാമാന്യമായ ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനവും, രണ്ടാമത്തെ വായനയിൽ പ്രത്യേകം ഭാഗം അംശങ്ങളുടെയും സൂക്ഷ്മജ്ഞാനവും സമ്പാദിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ് സവാദാവികവും അതിനാൽ ഉത്തമവുമായ ഒരു രീതി. എന്നാൽ ചില സാഗതികൾ ഒന്നാമത്തെ നോട്ടത്തിൽ മനസ്സിലാവാതെ വന്നേക്കാമെങ്കിലും ശേഷം ഭാഗം വായിക്കുമ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം വായിക്കുമ്പോഴോ അധികവും മനസ്സിലാകുന്നതായിട്ടുതന്നെ ഇരിക്കും. ഭേദം വേർതിരിച്ചു രണ്ടാമത്തെ വായനയിലും, ചിലന്നു സ്വന്തമായി ആലോചിച്ചിട്ടും, മനസ്സിലാവാത്തവക്കും വിവരമുള്ളവരോട് ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെയാണത്രെ ഒന്നാമത്തെ വായനയിൽതന്നെ മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന

തു അനാവശ്യവും അബദ്ധവുമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആദ്യം വിഷയാനുകൂലനികയും, പിന്നെ മുഖവുരയും, അതിന്റെ ശേഷം ആദ്യത്തെ ചാലനയും, ഇങ്ങിനെയാണ് ഒന്നാമത്തെ വായനയുടെ ക്രമമെന്നാണ് യോഗ്യന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.

രണ്ടാമത്തെ വായന വളരെ ശ്രദ്ധയോടും ആലോചനയോടും കൂടി വേണ്ടതാണ്. പ്രകൃതിയെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് ആകൃതിലോപ്പോലെ അത്ര എളുപ്പമല്ലല്ലോ. ഈ ഒരു വായന ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാവാത്ത ഭാഗങ്ങളെ നിഷ്പക്ഷിച്ചു വെട്ടുപ്ലാക്കുന്നതിന്നാണെന്നുള്ളത് എല്ലാവർക്കും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കാമ്യമുണ്ടായിരിക്കണം. മനസ്സിലാവാത്ത രണ്ടു വിധത്തിൽ വരാം; വിഷയത്തിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടും, വിഷയവിഭാഗം, വിവരണക്രമം, വാചകം, ഇതുകളുടെ സമ്പ്രദായഭേദംകൊണ്ടും, ഇങ്ങിനെ രണ്ടുവിധത്തിൽ മനസ്സിലാവാൻ വിഷമമുണ്ടാവാം. അതിൽ ഏതുകൊണ്ടാണ് മനസ്സിലാകാത്തതെന്ന് ഒന്നാമത് ഗ്രഹിക്കണം. ചിലന്നു ആ ഭാഗത്തെ കുറിച്ചു ചുഴിഞ്ഞാലോചിക്കണം: ഇങ്ങിനെ വായിച്ചു വിഷയത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഭരണവും സമ്പാദിക്കുകയാണ് രണ്ടാമത്തെ വായനയുടെ ഉദ്ദേശം. “നാം പുസ്തകം താക്കണ്ഡോഴുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ധനത്തോടു കൂടി വേണമെന്നു പുസ്തകം അടയ്ക്കാൻ” എന്നാണ് ഒരാൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഗ്രന്ഥകർത്താന്റെ ആശയം ഇന്നതെന്നു ധരിക്കേണ്ടതോളം മാത്രമേ നമ്മുടെ ചുമതലയുള്ളൂ എന്നു വിചാരിക്കരുത്; ഏതു സംഗതിയിലും അനുകരണം എന്ന സമ്പ്രദായം വിട്ടു മനോധർമ്മത്തെയും യുക്തിയേയും അവലംബിച്ചു കൃപാർജ്വലമായി ഗുണഭോജനം നിരൂ

പണംചെയ്താൽ മാത്രമേ ബുദ്ധിപ്പെടുകയും വികാസവുംശക്തിയും ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. ഇതിനു വളരെസാധനവും ക്ഷമയുംവേണമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ വിഷയത്തെ കുറിച്ചു പഴയ വിദ്യാവിനോദിനിയിൽ ഒരേടത്ത് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്ന് ചെറിയ ഒരു ഭാഗം ഏടുത്ത് ഇവിടെ ചെടിക്കുന്നത് യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നു.

“ശുദ്ധമധുപങ്ങളുടെ മാതിരി ഒരു കസ്യമാവലി കണ്ടാൽ അതിലുള്ള രസം മുഴുവനേ ഉപാറി കടിക്കുന്നതിന്നു പകരം ലേശം പോലും ക്ഷമയില്ലാതെ പുഷ്പത്തോടും തെങ്ങിനടക്കുന്ന ഒരുവിധം കൂട്ടഭണ്ട; അപരാകട്ടെ, എത്രതന്നെ വായിച്ചാലും മുമ്പേത്തേതിൽ അധികം പ്രാജ്ഞന്മാരായി തീരുന്നതല്ല. സാരമായിട്ടുള്ളതു മാത്രം സാവകാശം പോലെ മനസ്സിരുത്തിവായിച്ചു ഗുണഭോജനീകൃതപചണം ചെയ്താൽ

അറിവും ആലോചനാശക്തിയും ഉപയുക്തമായി വലിപ്പിക്കുന്നതാണ്. വളരെ വായിച്ചു എന്നു വരുത്തുന്നതിനേക്കാൾ അല്പംമാത്രം വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. ദൈവികാൻ കഴിയുന്നതേ ഭക്ഷിക്കാമു; പയററിൽ പിടിക്കുന്നതല്ലാതെ വളരെ തിന്നിട്ടെന്ത്? അജീർണ്ണം പിടിച്ച് ഉള്ള ബലവും കൂടികിളിഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ അതു കൊണ്ടു യാതൊരു സാല്യവുമുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നുതു പോലെ തന്നെ യാതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഒരു വക അർവകാശം പ്രഭാവത്തിനും വെണ്ടി മാത്രം വളരെ വായിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഉള്ള ബുദ്ധിപ്പെടുക നശിപ്പിക്കുന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ടു വേറെ ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല.”

ഈ ഉപദേശം നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരായ വായനക്കാർ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. (തുടരും)

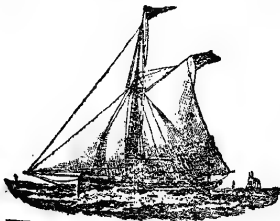
കാവിൽ അവിഞ്ഞിക്കാട്ട് വേദാസൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്

സ്രീ കൃഷ്ണൻ

അർവകാശങ്ങളും ബാല്യതകളും*

എന്റെ പ്രബന്ധവിഷയത്തെ അത്രയും നാമകരണം ചെയ്ത് ‘സ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ കാമം

വൈകേണ്ടതായ ചില സംഗതികൾ’ എന്നാണ്. എന്നാൽ, സാധാരണ ചിട്ടിക്കാറുള്ള ഭാമ

നപ്പേർ ‘സ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ അർവകാശങ്ങളും ബാല്യതകളും’ എന്നുകൊണ്ടു എന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ച് ഈ വിധം പേർ മാറി വിളിച്ചതാകുന്നു. സ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നു പദംകൊണ്ടു ഉപയോഗിച്ച സ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളു എന്നിലും, ഇൻഡ്യൻ ഹെപ്പാറി കട്ടക്കു ചിലതെല്ലാം പറഞ്ഞു എന്നും വരാം.

പ്രത്യേകാലത്ത് സ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നു നില

* ഇന്ത്യവേഷേത്രം സ്രീകൃഷ്ണൻ്റെ ശക്തികളെപ്പറ്റിയ വക സ്മരണയ്ക്കുവേണ്ടിയും വാക്കുകളും അതിൽ വായിച്ചു.

യിൽ ഇരുന്നിരുന്നു; ഇപ്പോൾ അവരുടെ സ്ഥിതിയെന്ത്? നമുക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ടോ കാനുള്ള മാറ്റങ്ങളെന്തൊക്കെയാണ്—ഈ വക സാഹസികങ്ങളെക്കുറിച്ച് അല്പം പാവനം എന്താണെന്ന് ഓർമ്മപ്പെടുത്തണം. ഇതുവരെ എന്ത് പല പദ്ധതികളും ഉണ്ടാകുമോ? അതു നിങ്ങൾ തീർച്ചയാക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്.

വൈദികകാലത്തു വിവാഹം കഴിക്കാതെ പിതൃഗൃഹത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരും കല്യാണം കഴിഞ്ഞ സുചരിതകളായ ഗൃഹണികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് സ്ത്രീകൾക്ക് ഉൽകൃഷ്ടമായ വിദ്യാഭ്യാസം പാടില്ലെന്നോ അവർക്ക് പുറത്തുനിന്നു സമ്പാദിച്ച കൂടെന്നോ ഉള്ള വെല്ലു നടുപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ സ്ത്രീകളായി നിൽക്കുന്ന യാഗാദികൾക്കു ചെല്ലിരുന്നു.

മഹാകാവ്യകാലത്തു സ്ത്രീകൾ മാത്രം പട്ടാളത്തിൽ അധികരിച്ചിരുന്നു. അവർ യാഗാദികൾക്കു കൂടെയും രാജകുടുംബങ്ങളിലും പ്രവേശിച്ചിരുന്നു. പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീകളെ ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതിന് ഒരു അടയാളം. എല്ലാ ലോകീകവ്യവഹാരങ്ങളിലും ഭർത്താക്കന്മാർ ഭാര്യമാരിൽനിന്നു വളരെ സഹായമുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു സുചരിതകളും ആയിരുന്നു.

തത്ത്വചിന്തകാലത്തു സ്ത്രീകൾക്ക് ഉപരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകിയിരുന്നു. ബുദ്ധ്യാൽ ഉത്തമരായിരുന്നിരിക്കെ, അതു ധനവാദത്തിന്റെ ഇടയിൽ വംശപ്രതിഷേധം മാത്രമേ നടപ്പാക്കിയിരുന്നുള്ളൂ. ബ്രാഹ്മണ, ക്ഷത്രിയ മുതലായ പൗരവർഗ്ഗ വിവരങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇക്കാലത്താണ് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നത്. ഭവനപോലെയെ സ്ത്രീകൾക്ക് പൂർണ്ണസ്വത്തിൽ അവകാശവും സ്വത്തുസമ്പാദിക്കുന്നതിൽ സാധാരണ, വ്യക്തം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബുദ്ധമതകാലത്തു സ്ത്രീകളെ പരാധീനകളായി വിചാരിച്ചാൽ തുടങ്ങിയെങ്കിലും, അവരെ സാമാന്യജനങ്ങളിലധികം മാനിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു നല്ല ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. 'ആചാര്യൻ ഉപാചാര്യനേക്കാൾ പത്തരട്ടിയും, പിതാവ് ആചാര്യനേക്കാൾ നൂറരട്ടിയും വന്ദ്യനാണ്; എന്നാൽ മാതാവു പിതാവിനേക്കാൾ ആയിരമിരട്ടി പൂജ്യനാണ്' എന്നും, 'സ്ത്രീകളെ മാനിക്കുന്ന ഭിക്ഷിത ദേവന്മാർ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും; അല്ലാത്തതിൽ പണ്ഡിതന്മാർ പലപത്തായി വരികയില്ല' എന്നും മാറ്റം മറമ്പുതിയിൽ വേദാഭിഷേകങ്ങളുണ്ടല്ലോ. ഇക്കാലത്തു ചാതുർവ്വർണ്യത്തിന്റെ ശക്തി ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു.

പൗരാണികകാലത്തെ സ്ത്രീകളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് "പ്രാചീനാർത്ഥവത്"ത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ഞാൻ ഇവിടെ എടുത്തു പറയട്ടെ: 'പ്രാതഃകാലത്തു ഭർത്താവ് എഴുന്നേല്ക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മദാർഢ്യം എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കേണ്ടതായിരുന്നു. പൂജാപാത്രങ്ങൾ തേച്ചുകഴിച്ച്, അടുപ്പം, പാകപാത്രം മുതലായവ ശുദ്ധിവരുത്തി ദിവസന്തോറുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ചെല്ലുന്നതിന്നു ശേഷം, തന്റെ പ്രാണപിറ്റന്റെ അടുത്തു, അമ്മ മുതലായവർക്കു വന്ദനം ചെയ്യും. എന്നിട്ടു ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി കുട്ടികളെ ഭക്ഷിപ്പിച്ചു ഭർത്താവിന്നു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു സന്തോഷിപ്പിക്കും. തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടെ തന്നെ ഭക്ഷിക്കും. വൈകുന്നേരമായാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള വേല ചെയ്ത്, ഭർത്താവു ശയനഗൃഹത്തു ചെന്നിറങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയിക്കിടക്കും. അവർ കലഹിക്കില്ല; കഠോരമായ വാക്കു

കുറുപ്പു ചെറുപ്പം കിട്ടിപ്പോയി; അവർക്കു ക്രോധം, അമിതവ്യയം, അഹങ്കാരം, അവിശ്വാസം മുതലായ ദോഷങ്ങൾ കണ്ടുതന്നെ ഉണ്ടായില്ല; അവർ യഥാശക്തി തന്റെ ഭർത്താവിനെ പരിചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങളാണ് ഹിന്ദു സ്ത്രീകളെ മറ്റു ജാതിക്കാരുടെ സ്ത്രീകളേക്കാൾ പ്രശംസയ്ക്കു പാത്രമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നത്; ഇങ്ങനെയുള്ള ഗുണങ്ങളെത്തന്നെയാണ് ഇന്ത്യയിലെ സകല സ്ത്രീരത്നങ്ങളും ആചരിച്ച് ആ പ്രശംസയെ ചലിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടത്."

‘ഭക്ത്യാസേവിഷ്യപൂജാൻ, മരുവകസഖിയെ
പോൽസപതീജനത്തിൽ,
ഭർത്താവിൻവിപ്രിയം ചെയ്യരുതനിതയെ -
നാകിലുംകോപമൂലം;
അത്യാന്തഃകൃത്യരിൽവാഴുകസരമുതയാ,
ഗർവ്വമൽസ്രജ്യഭോഗേ -
ഷ്ടിത്ഥംസ്ത്രീകൾഭവിക്കുന്നിഹഹൃദയനിഷ
ഘാതഗ്രാഹംഗോപമാധാ.’

എന്നു കാളിദാസർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും നിങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കാണാതിരിക്കയില്ല. ഈ കാലത്ത് എല്ലാ സ്ത്രീകളുടേയും വാസം അന്തഃപുരത്തിലായിരുന്നു എങ്കിലും, അവർക്ക് ഏകാന്തതയാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്ത്രീകൾ വായിപ്പാനും എഴുതാനും പഠിച്ചിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, അവരിൽ വിദഗ്ദ്ധികളും കവിതയുണ്ടാക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഗീതത്തിലും ചിത്രമെഴുത്തിലും നാട്ടുവിദ്യയിലും വിദഗ്ദ്ധകളായി പലരും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജാവിന്റെ നിരൂപണപരമ്പരയ്ക്കു വേണ്ടി പലരും വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഭാര്യ വിവാഹിതയായിരുന്നു എങ്കിലും, സ്വയം വരവും അന്ന് ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇ

തെല്ലാം ശാകന്തളം നാടകം നോക്കിയാൽ നമുക്കു പ്രതിപ്ലാപപോലെ കാണാം.

മണ്ണിണ്ണ വിളക്കുകളുടേയും കാശിൻ കൊള്ളാത്ത കഥാപുസ്തകങ്ങളുടേയും ആശ്രമംകൊണ്ട് അറയുമാറുതെ നിലവിളക്കുകളും അവിടെയുള്ള പുരാണം വായനയും പോകാതെ കാത്തുവരുന്ന നമ്മൾക്ക് ഞാൻ ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം വെറും വാക്കുകളല്ലെന്നു ധാരാളം അറിയാം. എങ്കിലും ചില ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് സംഗതികൾ നോക്കിയിരിക്കട്ടെ. ഞാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ. ചിത്രപുരം, ഗാർഹി, വാചക്ലേശി എന്നിവർ ജഗദഗതിയിലെ പല സ്ത്രീകളുടേയും ജനയിത്രികളാകുന്നു. രാമായണം കിളിപ്പാട്ട്, നളചരിതം കഥകളി, ശാകന്തളം, ഉത്തരരാമചരിതം മുതലായ നാടകങ്ങൾ എന്നിവയെ നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു വിദഗ്ദ്ധികളും പതിവുതകളുമായ സീത, ദമയന്തി, ശകുന്തള എന്നിവരെക്കുറിച്ച് ഞാൻ അധികം വിസ്തരിച്ചു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. പാതിവ്രത്യനിഷ്ഠകൊണ്ടു ധർമ്മരാജാവിനെക്കൂടി തോല്പിച്ചു തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ജീവനെ തിരിച്ചു വാങ്ങിയ സാവിത്രിയേയും ഈ അവസരത്തിൽ വിസ്തരിച്ചുകൂടും. പാതിവ്രത്യം വഹിച്ച സുഭദ്രയുടെ കഥ വ്യത്യസ്തമായല്ലോ? ബാണപുത്രിയായ ഉഷസ്സ് അവിടുത്തെ നിമിത്തമുണ്ടായ വിരഹതപസ്സിനെപ്പറ്റി പലരും അറിയുന്നില്ല. അഗസ്ത്യമഹർഷിയുടെ ധർമ്മപത്നിയായ ലോപാമുദ്രയെ നമുക്കു വെറും കേട്ടറിവുണ്ട്. വിദഗ്ദ്ധരാജാവിന്റെ പുത്രിയായ ഈ ലോപാമുദ്രയെന്നാണ് ജഗദഗതിയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില ഭാഗങ്ങളെ രചിച്ചിട്ടുള്ളത്. പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട ഹിന്ദുസ്ഥി കത്തായായ മനുവിന്റെ പുത്രി

ദേവഹൂതിഃ ഒരു വലിയ രാജാവിന്റെ മകളായിരുന്നു എങ്കിലും, ശാസ്ത്രജ്ഞനും തവ സമീപമായ കർട്ടൻ എന്ന ജാതിശ്രേഷ്ഠനായാണ് അവർ വരനായി സ്വീകരിച്ചത്. അതുകാരണം, 'ഇഹലോകസുഖങ്ങളെ മിക്കതും ഉപേക്ഷിച്ച്, ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുള്ളതും 'നിശ്ലോനതഗ്രഹാഗ്രഹാശംശരദ്യുതമാ'യതും ആയ അരണ്യവാസം സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നു. ഈ ഏക സംഗതികൊണ്ട് അവരുടെ ഇശ്വരഭക്തിയും വിദ്വത്ത്വവും ഭക്തപ്രീതിയും പാതിവ്രത്യവും സ്തംഭമാക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ദിവ്യസ്ത്രീയുടെ മകനാണല്ലോ സാംഖ്യശാസ്ത്രജ്ഞനായ കപിലമഹർഷി. ഇതിനും പുറമെ, ശാസ്ത്രപാരംഗതകളായ അനേകം പുരാണവിദ്വികളുടെ പേരുകൾ എടുത്തു പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, പുരാണനായികമാരിൽ മിക്കവരേയും നാം ഓരോ അവതാരങ്ങളായി കരുതിപ്പോരുന്നതു കാരണം, അനുകരണവിഷയത്തിൽ നമുക്ക് അല്പം അസാധ്യം തോന്നുമായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട്, ദേശപുത്രാസമുണ്ടെങ്കിലും, അടുത്ത കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരും ചരിത്രപ്രസിദ്ധകളുമായ ചില മഹതികളുടെ അവസ്ഥയെന്തെന്നു നമുക്കുലോചിക്കുക. എന്നാൽ അനുകരണവിഷയത്തിൽ സൗകര്യവും ഏറ്റുമാല്ലോ. മന്ത്രവാദത്തിൽ നിപുണയായിരുന്ന ഭാനുമതിക്കും ഭാസ്കരാചാര്യരുടെ ഗണിതശാസ്ത്രപാരംഗതയായ മകൾ ലീലാവതിക്കും വളരെ പഴക്കം തട്ടിയില്ല. രജപുത്രസ്ഥാനത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ ജനകമഹാരാജാവിന്റെ സദസ്സിൽ വേദാന്തവിഷയങ്ങളേയും രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളേയുംകൂടി കവിച്ച് വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തിയവരും യാജ്ഞവൽക്യമഹർഷിയുടെ പ്രേഷിതയായ മൈത്രേയിയുടെ കഥയും.

പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മീവാർ രാജ്യത്തേയും ഭർത്താവായ ഭീമസിംഹനേയും മുസൽമാൻമാരിൽനിന്നു രക്ഷിച്ച് ഒടുവിൽ, ഗന്ധർവ്വമില്ലെന്നു കണ്ട്, അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽ പ്രവേശിച്ച മരിച്ച ആ രാജന്മാരുടെയും രണധീരയും സാധനവും ആയ പത്മിനിയെ നമുക്കൊരിക്കലും മറക്കുവാൻ പാടില്ല. പതിനെട്ടാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ഒടുവിൽ ഇന്ത്യൻ രാജ്യം ബുദ്ധിസാമന്ത്ര്യാണെന്നു കരുതുന്നതും ഭരിച്ചുവന്ന അഹല്യാദേവിയുടെ കീഴിൽ നാട്ടിലെക്കെ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ കയറിക്കഴിഞ്ഞു.

കുറിമനയെ ഭീനം നിമിത്തം ദേഹത്തിനും മനസ്സിനും ഓജസ്സും ശക്തിയും ക്ഷയിച്ച ആസ്ത്രകളിലും യുദ്ധമികളിലും കിടന്നു വലയുന്ന അനേകായിരം ജനങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു രക്ഷിച്ചു മോക്ഷം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്ഫ്ലോറൻസ് നൈററി ഗേലിന്റെപേർ മനുഷ്യർ ഭരിക്കലും വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവരുടെ മനസ്സിൽ സന്തോഷം ജനിപ്പിക്കുവാൻ നല്ല വാക്കുകൾ പറക്കയും ഹിതപദാർത്ഥങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവസ്ഥക്കു കറവാണെന്നാകുന്നു ഈ ദിക്കുകളിൽ പല സ്ത്രീകളും വിചാരിച്ചു വരുന്നത്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ആസ്ത്രകളിലും മറ്റും പോയി രോഗാതുരന്മാരെ കണ്ടു അവർക്കു കഴിയുന്ന സഹായങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നത് വലിയ പദവിയിലിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ പ്രത്യേക കൃത്യമായിട്ടാണ് അവർ കരുതിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തും അങ്ങനെയുള്ളവർ ഇല്ലെന്ന്. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാതെ കഴിക്കേണമെന്നാണ് ഏന്റെ മോഹമെങ്കിലും, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടു പേരെക്കുറിച്ച് അ

പ്രം പ്രസ്താവിക്കാതെ തമിഴ്. ബോമ്പായി ഫൈക്കോട്ടനി ജഡ്ജിയായിരുന്ന ശ്രീമാൻ മമാദേവഗോവിന്ദാനെ ഡിയുടെ ഭാര്യ ഈ വക കയ്യിൽ അതി താല്പര്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നുവരുകുന്നു. അവർ ഒരു ഉത്തമ ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിൽ പെട്ടവരാണ്കിലും, ജാതിമതവ്യത്യാസം കൂടാതെ, രോഗികളേയും സാധുക്കളേയും രക്ഷിക്കുന്നതിൽ സദാസന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നു.

സംസ്കൃതം, കണ്ണാടകം, ഹിന്ദുസ്ഥാനി ബങ്കാളി, മറാത്തി, ഇംഗ്ലീഷ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ അറിവു സമ്പാദിച്ച ഒരു സ്ത്രീ ആമാണ് പണ്ഡിതമാമയായി സരസ്വതി. ഇവർ സ്വാഭാവിക സഹോദരിമാരുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി പല കഷ്ടങ്ങളും അനുഭവിച്ച് ഇംഗ്ലണ്ടും, അമേരിക്ക മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ കൂടി പോയി അത്യന്തപരിശ്രമം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ്. ഹിന്ദുവിധവകളുടെ കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര പരിഹരിച്ച് അവരുടെ ജീവകാലത്തെ സന്തോഷകരമായും ഉപകാരപ്രദമായും ആക്കിത്തീർക്കാൻ രാമബായി സരസ്വതി ഒരു ശ്രമത്തെ സ്ഥാപിച്ച് ഉത്തമരീതിയിൽ നടത്തി വരുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃതത്തിലും ബെങ്കാളിയിലും എന്നപോലെ ഇംഗ്ലീഷ് പരന്ത്രിസ് എന്നീ ഭാഷകളിൽ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച് ഇവയിൽ കവിതകൾ ഉണ്ടാക്കി ഈ ഭാഷകൾ മറ്റുഭാഷകളായ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയും കവികളെയും വിസ്മയിപ്പിച്ചു തരുലതത്തെ ചെറുപ്പത്തിൽ കാലധർമ്മത്തെ പ്രാപിച്ചത് ഇൻഡ്യയുടെ കഷ്ടകാലമെന്നേ പറയാനുള്ളൂ. തന്റെ വിദ്യകൊണ്ടു പണ്ഡിതരിൽ കൂടി അതൂർത്തവും അസൂയയും ജനിപ്പിച്ചിരുന്ന മനോരമത്തമ്പുരാട്ടിയും, രാജ്യത്തു നില്ക്കുന്നവരെപ്പോലും അതിശയിപ്പിച്ചു വെളിരാജ്യം ഭരിച്ച ശ്രീ

മതി പാച്ചുതിറാണിയും മലയാളസ്രീകളാ
യിരുന്നു എന്ന് ഓർമ്മയ്ക്ക് അഭിമാനത്തി
ന്നും ഉത്സാഹത്തിന്നും മേന്മയുണ്ടാകാതിരി
ക്കുകയില്ല. ഗംഭീരമായ നായ ഭർത്താവിനെ
ക്കൊണ്ടു ലോകവ്യക്തമായ ഒരു കാവ്യ
ത്തെ നിർമ്മിക്കുവാനും അതിലെ നായി
കന്മാർ തന്നെയൊക്കുവാനും ഒരു മലയാള
സ്രീക്ക് അടുത്തകാലത്ത് സാധിച്ചിട്ടു
ണ്ടു ഒരു കാര്യമായ കവി കേവലം
പ്രേമം മാത്രം നിമത്തം “മയൂരസന്ദേശം”
ഉണ്ടാക്കിയതല്ലെന്നു ഇതിനു തക്ക കാരണ
ങ്ങളും തെളിവും ആ കൃതിയിൽ തന്നെ
യുണ്ടു്.

“കാരുണ്യം പലമുഖകിലില്ലേവമന്യംഗം-
(നന്ദം)

സൗജന്യത്തേപ്പാകിലതസാധാരണം
തന്നെയുണ്ട

രാജ്യസ്പീമണിയുടെ ഗുണഘടനകളും
ഭൂമിശാസ്ത്രം'

‘ഭൂതം ചിത്തം ഭൂതീത ഹരമാം നാമപാദാ
 ഭൂണത്താ

ലാനന്ദീപ്പിച്ചതി വിദൂഷിതാൻ കീർത്തനം
തീർത്തനേകം

ഗാനം ചെയ്യുന്നതുവിലുളളവിലും അതും
നന്ദപൂരം

നാം മമ്മിച്ചിടുമയിമയുരേ! കണ്ണു
 നിയം തേ!

‘പാതിവ്രത്യം പരമയിപരോഭാഷിതീ
നാട്ടിലെ സ്ത്രീ

ജാതിക്കില്ലെന്നൊരുപഴിചിരംജാതമി
യുള്ളതല്ലാം

നീതിക്കും വിജയത്തിനും വേണ്ടി ഏ
 നീക്കം ചെയ്തവർക്ക് വേണ്ടി

ബ്രഹ്മത്തിനേക്കാൾ മൗനമതി! മഹാമൗനമിവാ
ത്രിഭുവിച്ചു?

ഈ വിഷയം ഇവിടെ ഇരിക്കട്ടെ. ഇ
നി നമുക്കു നമ്മുടെ തല്പാലത്തെ സ്ഥിതി
യെക്കുറിച്ച് അല്പം ആലോചിച്ചുനോക്കുക.
അതിലാണ് ഏനിക്കു ഭയം. ഉള്ളതു പാ
യുമ്പോൾ ഉറിയും ചിരിക്കും. അതു പഴ
യൊല്ലാണ്. തല്പകൊള്ളാതെ പുറത്തു
പോയാൽ മതിയെന്നാണ് ഈപ്പാഴത്തെ
ഏന്തൻ മോഹം. ഭാഷിയാലും താങ്ങി
യാലും എന്തൻ പ്രബന്ധം മുഴുവനാക്കാതെ
തരമില്ല. ഞാൻ പറയുന്നതു കാര്യമോ
അകാര്യമോ എന്ന് ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും
ആലോചിച്ചിട്ടേ പ്രവേശിക്കുവാൻ പുറപ്പെ
ട്ടാവാം എന്നു മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ അധികമായി തുട
ങ്ങിയതിനുമുമ്പ് പല വിടുകളിലും കുട്ടിക
ളെ സംസ്കാരവും സംഗീതവും പഠിപ്പിച്ചി
രുന്നു. വിടുകളിലാകയാൽ, പഠിക്കുന്നവ
ർക്കു, പ്രായപൂർത്തിയായതിനു ശേഷവും, പാ
ഠങ്ങൾ നിൽക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നില്ല. അതു
കാരണം, അവർക്കു സംസ്കൃതത്തിലും സംഗീ
തത്തിലും ഒരുവിധം പാണ്ഡിത്യം സമ്പാ
ദിച്ചാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ തരം വിദ്യാ
ഭിക്ഷുർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇന്നും ധാരാള
മുണ്ട്. ഇപ്പോൾ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ അ
ഞ്ചരൂ ക്ലാസ്സുകൾ പഠിച്ചുകയറുമ്പോഴേക്കും
പ്രായം തികയും. തിരണ്ടു തീണ്ടാൻറാൽ
പിന്നെ സ്കൂളിൽ പോകുമ്പോഴേക്കു നാലുവയസ്സ്
അതു പാടില്ലല്ലോ. ഈ പഠിതപ്രകാരം
യ്ക്കു എന്തു ഫലം കിട്ടും? കണക്കു മനക്കു
ണക്കു തന്നെ; കൂട്ടാനും കിഴിക്കാനും ആ
യെങ്കിൽ ഭാഗ്യം. സംഗീതം സരിഗമപയ
മായി. അക്കൂടം പിടിച്ചും പിഴച്ചും മല
ഭാരം പാടി, തെറ്റിത്തെറ്റി ഇംഗ്ലീഷും വായി
ച്ചേയുംകൂടി ഈ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുമോ എന്നു
ടത്തിയവരും
പ്രയത്നിച്ചുമാത്രം

കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ; അതിപ്പോൾ ചിന്തി
ക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഉത്തമം. ഇംഗ്ലീഷിൽ
വല്ലതും ഏഴുതാഴ്ക്കണമെങ്കിൽ, അതു
പഠിക്കേണ്ടെ? അത്രക്കായില്ലല്ലോ. മലയാ
ളത്തിലോ?

ഇക്കാലത്തൊരുപത്തൊന്നുതൊറുകൾക
ന്നുള്ളൊരൊഴുത്തുകിലും

കാൽഭാഗംശർയ്യാക്കിയങ്ങഴുതിയാലെ
ട്ടല്ലതാഴെയുമാം.

എന്തെന്നാൽ, പാചകവിദ്യ, ഭാര്യയ്ക്കു
യ്ക്കും, ബാലപരിചരണം ഇത്രയൊക്കെ എ
ന്തെന്നമെങ്കിൽ, കാലം ഇനിയും കഴിയേ
ണം. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെ എന്തു ദോഷം
വന്നു? ഇല്ലത്തു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അമ്മാ
ഞ്ഞാട്ട് എത്തിയുമില്ല. പഴയ സമ്പ്രദായ
മെല്ലാം വിട്ടു; പുതിയതൊന്നും കിട്ടി
യതുമില്ല. ഇപ്പോൾ ഉത്തരവിലൊക്കെ
കുട്ടികൾക്കു കലാ എന്ന അപവാദമൊന്നും
ശേഷിച്ചു. നമ്മുടെ പേരിലും കാരമില്ല
നിന്നു. നന്നാവാൻ മാത്രം നമ്മ
ളും എടുക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കുറിച്ച് പുര
ഷന്മാർ ഈ വിധമല്ലെ അപമാനിക്കുന്ന
ത്? 'മണ്ടുപർ കൂട്ടിച്ചുതിയാൽ കുറെ ചിരി
ക്കും, അവരവരുടെ ഭർത്താക്കന്മാരേയും കുട്ടി
കളേയും അല്പം സ്തുതിക്കും, ശേഷം പേര
ടെ കാരവും കാര്യവും ധാരാളം പറഞ്ഞു
നീക്കും'. പഠിച്ചുള്ള ഭർത്താവ് അതാതു
വസത്തെ ജോലി കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടു വ
രുമ്പോൾ, കുട്ടിക്കു കരുവാണു്, ഉപ്പിനു വി
ലകൂടി, അങ്ങേയെ സഹജ്ജ്വലത്തോടു വരുത്തി
യ വൈരക്കുമ്മൽപോലെ എനിക്കും വേണ
മെന്നെല്ലാം ആലസ്യം തീക്കാനുള്ള കഷ
ശലങ്ങൾ തുടങ്ങും. എഴാം ക്ലാസ്സുവരെ
പഠിച്ച് ഏഴുതാനും വായിക്കാനും നല്ലതു
പോലെ അറിയാതെ ഭർത്താവുണ്ടാവാൻ
കാത്തിരിക്കുകയും, ഉണ്ടായാൽ അദ്ദേഹ

ത്തിന്റെ ഗുഹത്തിനു ഒരു ബാധയായിത്തീരുകയോ ചെയ്യേണമെന്നാണോ നമ്മുടെയെല്ലാം തലയിൽ വരച്ചു വിട്ടിട്ടുള്ളത്? എന്നെന്നിങ്ങു തോന്നുന്നില്ല. നമ്മൾ മനസ്സുവെച്ചാൽ, ഇതിനെല്ലാം ഒരു മുക്തിമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല. പക്ഷെ മനസ്സുവെക്കേണം. ഞാൻ ഈ പാഞ്ഞതു കൊണ്ട് ആർക്കും മുഷിച്ചിൽ തോന്നരുതെ. എല്ലാവരും പണമുള്ളവരാണ്, എല്ലാവരും പഠിച്ചു വലിയ പരീക്ഷകൾ ജയിക്കേണം എന്നൊക്കെയാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും വിചാരിക്കരുതെ. എന്റെ അന്തർഗ്ഗതം അതൊന്നുമല്ല. സാധുക്കളായാലും സമ്പന്നകളായാലും വേണ്ടില്ല, ഭക്താവുള്ളവരായാലും ഇല്ലെങ്കിലും കൊള്ളാം, പരാശ്രയംകൂടാതെ അവരവരുടെ ഏതും കഴിക്കാനും തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നവർക്കു സഹായമായിത്തീരാനും സ്വരാജ്യം നന്നാവാൻ അല്ലാതെ ഒന്നിലും വല്ല ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാനും സ്രീകൃഷ്ണൻ പ്രാപ്തിയുണ്ടായിരിക്കേണമെന്നേ എന്നിങ്ങു് അഭിപ്രായമുള്ളൂ.

പീസുകൊടുപ്പാൻ വകയില്ല; ഇപ്പോഴത്തെ സ്രീവിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ നൃത്തകളുണ്ട്; അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു വേറെ കാര്യങ്ങളിൽ സങ്കടങ്ങളുണ്ട് എന്നിരിക്കട്ടെ. നാമെല്ലാവരും കൂടി യോജിച്ച് ശാസ്ത്രവിശദനും ശരിയായ പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ പ്രിയമുള്ളൊരും ഈ രാജ്യത്തിന് ഉന്നതപദവി കിട്ടേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടെ അഹോരാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുന്നാളുമായ നമ്മുടെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ആ വക സംഗതികളെ ഭക്തിയോടും വിനയത്തോടും ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ സങ്കടനിവൃത്തി വരുത്തി അവിടുന്ന് നമ്മളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഈ കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതനും

സ്രീവിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ അതിതല്പരനും രാജതന്ത്രനിപുണനും ആയ മിസ്റ്റർ ബാണജിയും നമ്മളെ സഹായിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

അതുകൊണ്ട് നാം ചെയ്യേണ്ടത് ഇന്നത്തെല്ലാമെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ ഞാൻ ഇനി പ്രസ്താവിക്കാം. സംസ്കൃതഭാഷയെ വിസ്മരിക്കരുത്. അതിൽ ലോകവ്യക്തപ്രതി ഉണ്ടാവാൻ ശ്രമിക്കേണം. കാലാവസ്ഥയ്ക്കു് ഇംഗ്ലീഷുകൂടാതെ കഴികയില്ലല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും വളരെ തെറ്റുകൂടാതെ എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിക്കേണം. മലയാളഭാഷാസാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ അത്ര സഹായം കൂടാതെ യഥാവസരം വായിച്ചു രസിക്കാനായിരിക്കേണം. നിത്യനിദ്രാഭാവം ഭാവശൃംഗലിയാകരുതെന്നും വേണ്ട കണക്കുശാസ്ത്രവും അറിഞ്ഞിരിക്കേണം. ഇതു കറച്ചു മതി. ഇൻഡ്യയുടെ ചരിത്രം, ഇൻഡ്യയെ സംബന്ധിച്ച ഭൂമിശാസ്ത്രം ഇതു പ്രത്യേകമായി പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ശേഷമുള്ളതിന്റെ ഒരു സ്വരൂപമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് മതിയാകുന്നതെന്നും തന്നെപ്പിന്നി, ബാലപരിചരണം, ഗുഹഭരണം, ഭാഷാധർമ്മം, പാപകവിദ്യ ഇതുകളിലും അറിവുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇത്രയും പഠിച്ചതിനുശേഷം, ഭാരതത്താൽ ഏതു ശാസ്ത്രത്തിലാണ് അധികം താല്പര്യം, ഭാരതത്താൽ പ്രവേശിപ്പാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ജോലിയുടെ തരം, ഇതെല്ലാം നോക്കി അതനുസരിച്ച് ആ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ അറിവു സമ്പാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണം. സംഗീതം, സാഹിത്യം ചിത്രമെഴുത്ത്, തയ്യൽപ്പണി, വൈദ്യം, അദ്ധ്യാപകവൃത്തി, കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ, രാജ്യഭരണം' പൗരകൃത്യം മുതലായവയിൽ ഏതിലൊന്നിലെങ്കിലും ഏല്പെട്ടുവാൻ തക്ക

[illegible]

“காஞ்சேயுதாஸி, கன்னேயுமன்தி,
 துபயுடகழி, காமயாமின்தி,
 நேயுமயுமாதா, மனேயுமயுமாதா,
 மனேயுமயுமாதா, மனேயுமயுமாதா.”

എന്ന ശ്രോകാതൃക്കളെ അവർ നല്ലപോലെ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ട് അവരുടെ പ്രതികരണങ്ങളാണ് സ്പഷ്ടമാകുന്നത്. ശിശുപരിപാലനത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസം അത്യാ

വെളിച്ചമേകട്ടെ. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള മുഖ്യകാരണം ബാല്യദശയാണ്. ഈ കാലത്ത് ബാല്യന്മാരുടെ രക്ഷാധികാരം മുഴുവനും മാതാവിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. വിദ്യാവിഹീനരായ ഒരു മാതാവിന്റെ കീഴിൽ വളർന്നു വന്ന ഒരു ബാലൻ പുഷ്പപ്രായമെത്തുന്ന കാലത്ത് ഒരു വലിയ സമുദായനേതാവായി വരുന്നതെങ്ങിനെ? പെ.തുജനങ്ങൾക്കുമതല്ലെന്നായും വരുവാനിടയുണ്ടോ? ‘വിദ്യാധനം സർപ്പധനത്താൽ പ്രധാനം.’ അതുകൊണ്ട് ഭാവിശ്രേഷ്ഠസ്ഥിതർ ആസക്തകൂടായ മാനുസ്മോദിമാരെല്ലാവരും വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ നേരിടാവുന്ന സകല തടസ്സങ്ങളെയും കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങളെയും തുണമെന്നു ഗണിച്ച് വിദ്യാസമ്പാദിക്കുകയും അതിനെ അനുഗ്രഹബലിയോടു കൂടി കഴിയുന്ന കാലത്തൊക്കെ മാറ്റുള്ളവർക്കു ദാനം ചെയ്തും ചെയ്യേണമെന്ന് ഞാൻ വണകത്തോടു കൂടി വീണ്ടും വീണ്ടും അപേക്ഷിക്കുന്നു. വിദ്യ പ്രചരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, മലയാളത്തിൽ നിത്യമഹോത്സവമായി. വിഷികളും, സുചരിതകളും, അരോഗദൃഢഗാന്ത്രകളും തനിക്കു താൻ പോന്നവരുമായ നിതരാത്മാക്കളെക്കൊണ്ടു കഴിയുന്ന പേരും കേരളമൊട്ടുക്ക് ജ്വലകരിക്കുമാറാകട്ടെ എന്ന് ഇഴശരണോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപന്യാസത്തെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ടി. സി. കല്യാണിദേവമ്മ.

ബറത്തു ചട്ട്ണിയം.

“മൈസൂരിലെ വ്യാപാരി” എന്ന ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായി അറിയപ്പെടുന്ന ടിപ്പുസ്സൽത്താൻ 1784-ാം കൊല്ലത്തിൽ കണ്ണാടകരാജ്യം പിടിച്ചടക്കി അവിടെ യുദ്ധായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ അനേകരെ തടവുകാരാക്കി ശ്രീരംഗപട്ടണത്തു കൊണ്ടുപോയി പാപ്പിച്ചു കയ്യെടുത്തതിനു കഥ കേൾക്കാത്തവർ അധികം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. 1799ൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ടിപ്പുവെ യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചു കൊന്നതിനു ശേഷമേ ഈ തടവുകാർക്കു മോക്ഷം ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നല്ലാതെ, ആ സാധുക്കൾ അക്കാലം അനുഭവിച്ചിരുന്ന സങ്കടസ്ഥിതിയെ കുറിച്ച് ഇക്കാലത്തുള്ളവർക്കു ശരിയായ ധാരണയുണ്ടായാൽ സഹായിക്കുന്ന സംഗതികൾ അധികമില്ല. ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ വെച്ചു സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ അവർക്കു മനസ്സന്തോഷത്തിനു സംഗതി വരുത്തിയ ഏകമനുഷ്യർ “ബറത്തു ചട്ട്ണി” എന്ന രസികനായിരുന്നു. “ബറത്തു” എന്നത് ബറത്താസർ എന്ന ക്രിസ്ത്യൻ പേരിന്റെ ഒരു ചുരുക്കമാണ്. ചട്ട്ണി, ചട്ട്ണിയെന്ന ഉപദേശംതന്നെ. ബറത്താസർ ടിപ്പുവുമായി പരിചയമായതും മറ്റും മംഗലാപുരത്തുള്ള റോമൻകാത്തോളിക് ക്രിസ്ത്യാനികൾ നിത്യം പഠത്തു രസിക്കുന്ന കഥയാണ്. ഈ കഥ ബറത്തു പറയുന്ന രീതിയിൽതന്നെ ചിലർ പഠത്തു മറ്റുള്ളവരെ രസിപ്പിക്കുകയെന്നത് മംഗലാപുരത്ത് ഉ

ദ്വാനവിരുന്ന്, തേയിലവിരുന്ന് മുതലായവ ഉണ്ടാകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും നടപ്പുള്ളതാണ്. ആ കഥകൾ ബറത്തു പറയുന്ന വിധത്തിൽ തന്നെ താഴെ ചേർക്കാം.

1. ടിപ്പുവും ബറത്തുവുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച.

ബാബ്ദവാളിൽ നിന്ന് ദേശാന്തരിയായി സഞ്ചരിച്ചിട്ട് ബറത്തു ഒടുവിൽ ടിപ്പുസ്സൽത്താന്റെ വലിയ പരിചാരകനും സേവകനും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളത് എന്റെ രാജ്യക്കാർക്കു വളരെ വിനോദകരമായ ഒരു വൺമാനമായിരിക്കും. അതിനു കാരണഭൂതം എന്റെ അമ്മയായെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ലോകത്തെ അറിഞ്ഞു പ്രവൃത്തിപ്പറ്റാത്ത വൈഭവം എന്നിങ്ങനെ എന്റെ അമ്മയിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഒരു വിശേഷഗുണമാണ്. സാധുസ്രീ! ആ ഗുണവതിയായ സാധുവി വളരെ ചൊന്നും പഠനവും ഒന്നും എന്നിങ്ങനെ കെട്ടിത്തന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, ഒരുകാലം എന്ന പരിചിച്ഛിച്ചിട്ടുണ്ടാകുന്നു. ഏതു രാജ്യത്തായിരുന്നാലും ആരുടെ ഇടയിലായാലും ചുറ്റുമുള്ള സംഗതികൾ എന്റെ ഗുണത്തിനായിത്തീരത്തക്കവണ്ണം വിനിയോഗിക്കേണ്ടതിനുള്ള വൈഭവം എന്റെ അമ്മ എന്ന പരിചിച്ചിരുന്നു. ആ ഒരു പാഠത്തിനായി എന്നും നമസ്കാരം. അതുനിമിത്തം ഇതാ ഞാൻ ഇന്ന് ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ പൂർണ്ണസാത്തന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി കൂടലിലും കൊട്ടാരത്തിലും ആരേയും ഭയപ്പെ

കാതെ സഞ്ചരിക്കുന്നു. സർവ്വവിധ ആവൃത്തു ക്ഷീർനീനം എന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതാണെന്നു മുഹമ്മദ് നബിത്തങ്ങളുടെ താടി പിടിച്ചു സുൽത്താൻ ആണയിട്ടിരിക്കെ എനിക്കു വിരോധമായി യാതൊന്നും സൂരിക്കു കൂടി ചെയ്യാൻ ആർക്കും ധൈര്യമില്ല.

ഇതൊക്കെ എങ്ങിനെ വന്നുകൂടിയെന്നുള്ള കഥ പറയുന്നവെച്ചാൽ വളരെ യുദ്ധം. എന്നെ ടിപ്പുസുൽത്താനു പരിചയമാക്കിയത്, അഥവാ, ടിപ്പുസുൽത്താനെ എങ്ങിനെ പരിചയമാക്കിയത് എങ്ങിനെയാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. എറിക്കു സുൽത്താനെക്കൊണ്ടുള്ളത്രതന്നെ ഉപകാരം എന്തെക്കൊണ്ട് സുൽത്താനും ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ ധരിക്കണം. ഞാൻ പല രാജ്യത്തിലും സഞ്ചരിച്ച് ഒടുവിൽ ചെന്നപ്പട്ടണത്തിൽ (മദിരാശിയിൽ) ചെന്നു ചേർന്നു. ഇനി ഇങ്ങിനെ വെറുതെ നടന്നാൽ പ്ലോറണും പല്ലത്തും പ്രയോജനകരമായ പ്രവൃത്തിയിൽ ഏല്പേടേണമെന്നും എനിക്കുതോന്നി. അങ്ങിനെ ഒരുദിവസം, മദിരാശിയിൽ സമീപത്ത് ഒരു കുന്നിനേൽ താമസിക്കുന്ന ജെസുയിറ്റ് പാതിരിമാരുടെ വീട്ടിൽ കൂടുന്നതാണ് അവിടെ ഒരു ഭൂതനായി ഇരുത്തുകൊടുവാൻ അനുവദിക്കേണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. എറിക്കു എന്തുപണി ചെയ്യാൻ വയ്ക്കുമെന്നല്ലേ? ചോദ്യം കറിയും ഉണ്ടാക്കാൻ ആറിയാം. വിശേഷിച്ചു, അതിരസിനായ പട്ണിമുണ്ടാക്കാൻ നല്ല ശേഷിയുണ്ട്. അതു പറയുന്നതുകൊണ്ടു വീട്ടിലേയ്ക്കു എന്റെ ചെറിയ ബുദ്ധിയുടെ അവസ്ഥയ്ക്ക് അതുതന്നെ ധാരാളമല്ലേ? പാതിരിയച്ചന്മാർ എന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ച്, എന്നെ അവിടെ ഭൂതനായിരിക്കാൻ അനുവദിച്ചു. സത്യാസത്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഒരു ശുദ്ധസ്ഥനായി കൂടാ

മെന്നു വേണ്ടുന്ന ചട്ടവട്ടങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തുവരുന്നതിലിടക്കാണ് മദിരാശിയിൽ യുദ്ധവും ലഹളയും ബാഹളയും ഒക്കെ തുടങ്ങിയത്. ഫൈസാലിയും പടയും മദിരാശിക്കടുത്തു. എന്നാണ് അങ്ങങ്ങളെ വിട്ടോട്ടുകുടി ദഹിപ്പിച്ചുകുളയുകയെന്ന് അച്ചന്മാരും ഞനും ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അതാവരുതു ചിലപട്ടാളക്കാർ; അങ്ങളെ പിടിച്ചു പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കി. ഭാഗ്യവശാൽ ആരും അങ്ങളെ റോഹിച്ചില്ല. മീശ കരിയുമെന്നും, വിരൽ മുറിക്കുമെന്നും, പക്ഷെ തലത്തന്നെ കൊയ്തുകുളയുമെന്നും പലതും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും അങ്ങിനെ യൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഉടനെ ഫൈസാലിയുടെ പാളയത്തിൽ ചെല്ലാനായിരുന്നു കല്പന. കുറെ കാവൽക്കാരരുടെ അകമ്പടി യോട്ടുകുടി അച്ചന്മാരും ഞാനും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നായി. അങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഫൈസാലിക്കു ഒരു കാര്യം സാധിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് സൈന്യത്തെപ്പറ്റിയും ഇന്ത്യയിലുള്ള മാറ്റ യൂറോപ്യൻ കേരളകളുടെ ശക്തിയെക്കുറിച്ചും തീരുമാനസ്ഥി ലക്ഷ്യം വേണ്ടുന്ന അറിവു കൊടുക്കണം. അവർക്കു യൂറോപ്പിൽനിന്ന് ആകട്ടാടെ എത്ര സൈന്യങ്ങളും എത്ര പണവും സാധിക്കാമെന്നുള്ളതിന്റെ ഒരു കണക്കും ചുരുക്കുകൊടുക്കണം!! ഒരുത്തന്റെ ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ശ്രമിച്ചാലും പഠിച്ചറിവാൻ സാധിക്കാത്ത കാര്യമാണിതെന്നുണ്ടോ ഫൈസാലി ധരിച്ചിട്ട്! പാതിരി അച്ചന്മാരോ, സാധിക്കൂ! അവർക്കുണ്ടാ ഇതിന്റെയൊക്കെ വല്ല ധാരണയു? അപേക്ഷ ഇതു വല്ലതും അറിയാമെങ്കിൽ, എന്റെ വീട്ടിൽ കള്ളൻ കയറി ഉള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെ കട്ടുകൊണ്ടു പോയത് എങ്ങി

നെയായിരുന്നുവെന്നു എന്റെ ഇളയപ്പു
നും അറിയാം എന്നു ഞാനും വിചാരി
ച്ചു. അന്നു ടിപ്പുവിനു ചെറുപ്പമാണ്. ഒരു
പതിനേഴു വയസ്സുണ്ടായിരിക്കും. ലോ
കപരിചയമൊന്നും സിദ്ധിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടി
ല്ല. പാതിരിമാർ സമുച്ചന്തന്മാരാണെന്നും
ഈ വക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവർ സു
ഗ്രാഹ്യമാണെന്നും ആയിരുന്നു ആ നരീക്ക
ട്ടിയുടെ ധാരണ. ഫൈദാബാദിന്റെ പാലയ
ത്തിലെത്താൻ ഞങ്ങൾ അഞ്ചു ദിവസം
സഞ്ചരിക്കേണ്ടിവന്നു. സഞ്ചാരം എനി
ക്കു പണ്ടെ പ്രിയമാണല്ലോ. പാതിരിയ
ച്ചന്മാരുടെ കാര്യമാണ് കഴപ്പം. നട്ടുവെ
യില്, തല മാസ്റ്റാൻ ടിപ്പു അവർക്കു കര
പട്ടവസ്ത്രങ്ങൾ അയച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ
കുറെ ദൂരത്തെക്ക് അപ്പുനാക്ക് ഒരു വാഹ
നം കിട്ടി. മനുഷ്യനായി പിറന്നവരാരും
ആ വാഹനത്തിൽ കയറാതെ പോകട്ടെ.
ഒട്ടകങ്ങളാണ്. ഇങ്ങിനെ നിസ്സേജസ്സുള്ള
ജീവികളെ ഈശ്വരൻ വേറെ സ്രഷ്ടിച്ചിട്ടി
ല്ല. അവയുടെ സാവധാനഗതി കണ്ടാൽ
ദേഹ്യമെന്നത് അറിയാത്തവനുംകൂടി ദേഹ
്യം പിടിക്കും. അതിന്റെ പുറത്താണ്
ഈരണ്ടാളായി കയറേണ്ടത്.

അങ്ങിനെ ഒരു വിധം ഫൈദാബാദി
യുടെ പാലയത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നവ
മ്പർ മാസം അവസാനിക്കാറായ കാലമാ
ണ്. തിരുമലയെ എന്നു ദിക്കിലെ യുദ്ധം
കഴിഞ്ഞു ഉടനെയാണ്. നല്ല മഴയും പെ
യ്ക്കും തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടും സങ്കടവും ഒ
ന്നും ലവലേശം ഗണ്യമാക്കാതെ ധാരാളം
പെയ്തു. രാത്രി ഇരുട്ടുന്നുവെച്ചാലൊ മൃ
ക്കോട്ടമുക്കുമുട്ടിയാൽ കാണാത്ത കൂനാകൂനി
യ്ക്ക് കഴിഞ്ഞുപോയ ആ സങ്കടങ്ങളൊ
ക്കെ പാഞ്ഞു നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നി
ല്ല. ഇന്നനിക്ക് പരമസുഖമാണ്. അ

തിലിടക്ക്, എന്തിനു കഴിഞ്ഞകഥ കേൾക്കും
പാഞ്ഞു വൃസിക്കുന്നു.

അന്നു രാത്രി എന്റെ ശുക്രശയ്യയുടെ
ആരംഭമായിരുന്നു. വിശപ്പിനുണ്ടോ ഭൂ
പാലനെന്നും ഗോപാലനെന്നും, ക്ഷേമ
നെന്നും കപേലനെന്നും വൃശ്യാസം. അ
ന്നുരാത്രി ഫൈദാബാദിന്റെ തന്റെ പ്രിയപു
ത്രനും കുറിയമായ വിശപ്പ്. ഭക്ഷണത്തി
ന് കോളാനും ഭരണീട്ടുമില്ല. മുറുമുറിയ
യുടെ ശാപ്പാടല്ലെ; കൈ നല്ല അവ
സ്ഥയിൽ വേണം. അതിനു സാധനങ്ങ
ളുമില്ല സമയവുമില്ല; പോരേ, ഗ്രഹചാ
രം? അവർക്കു “പിലാകു” എന്ന ഭക്ഷണമാ
ണ് പ്രമാണം. അതു ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാ
ണ്. അരിയും മാംസവുമില്ല പശുവിൻ
നെയ്യിൽ പചിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വക ഭക്ഷ
ണമാണ് “പിലാകു”. ഞാൻ വെല്ലുമുറി
യിൽ കടന്നുവശായി. അവിടെ ഈ ‘പി
ലാകു’ അടുപ്പിൽ കിടന്നു പുകയുന്നു. പുക
ചിലപ്പോഴൊക്കെ വളരെ പ്രയോജനമുള്ള
ഒരു സാധനമാണെങ്കിലും ‘പിലാകു’വിന്
അശേഷം യോജിപ്പില്ലാത്ത ഒന്നാണെന്നു
എനിക്ക് അനുഭവംകൊണ്ടറിയാം. ഏതാ
യാലും ഇതിന് ഉപദേശമായി ഒരു ചട്ട്
ണി ഉണ്ടാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു
ഞാൻ രാജപാലകനോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ
തന്നെ കുറെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു അതു
നല്ലൊരവസരത്തിൽ രാജസന്നിധിയിൽ
എത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രസിദ്ധനായ ഫൈ
ദാബാദിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതിലും പ്ര
സിദ്ധനായ മകനും ബർത്തുചിന്റെ ച
ട്ട്ണിയുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നതു കാ
ണാൻ ഞാൻ തമ്പിന്റെ ഒരു വിജയിൽ
കൂടി കളിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എ
ന്തിന്നധികം പറയുന്നു, അല്ലെന്നോ കഴി
ഞ്ഞപ്പോൾ ഫൈദാബാദിയും മകനും കൂ

നേകം രാജസേവകരും നിറഞ്ഞ മുറിയിലേക്കു ഞാൻ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. എങ്ങിനെയാണ് ഇത്ര നല്ല ചട്ട്ണിയുണ്ടാക്കിയതെന്ന് എന്നോടു ചോദ്യമായി. വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല. നല്ല വിശപ്പ്, പുതിയൊരു സാധനവും; പിന്നെ രുചി ഇല്ലാത്തതിനും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. പക്ഷെ അതൊന്നും ആ രാജകീയശ്രവണങ്ങൾക്കു സുചിതമായ ഉത്തരമാകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് എന്തൊരു മറുവടിയാണ് പറയേണ്ടതെന്നറിയാതെ ഞാൻ പലതും ആലോചിച്ച് ഒടുവിൽ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ച് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. 'അടിയനു പല വിധം ചട്ട്ണിയും സമ്മന്തിയും ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. അതിനു പ്രത്യേകം സാമന്ത്രിയുണ്ട്. തിരുവുള്ളമുണ്ടെങ്കിൽ അടിയന്റെ ജീവകാലം മുഴുവനും തിരുമേനിക്കു ചട്ട്ണിയുണ്ടാക്കുന്നതിൽ വിനിയോഗിക്കാൻ തയ്യാറാണ്. ഈ ഉത്തരം എന്റെ നാവിൽനിന്നു വീണ്ടു കഴിഞ്ഞതും എനിക്കു മഹാഭാഗ്യം ഉദിച്ചതും ഒന്നിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിത്യോപയോഗംകൊണ്ടു തഴഞ്ഞ ജലമാലയും വെട്ടിച്ചുരുക്കിയ തലമുടിയും എന്റെ വാക്കും എല്ലാം ഞാനൊരു രോമൻകത്തോളിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, എന്നെ കൽക്കുന്നു കൊട്ടാരം ചട്ട്ണിക്കാരനായി കല്പിച്ചു നിയമിച്ചു. തിരുമേനികളുടേയും ബാർത്തുലിന്റേയും ഭാഗ്യം നിമിത്തം ചട്ട്ണിക്കു കൂടക്കൂടെ ആവശ്യം നേരിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അത്ര ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവന്നില്ല. എന്നാൽ എനിക്കു കല്പിച്ചുവന്ന ബഹുമതി ഞാൻ ധാരാളം അർപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. അർപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഒരു ബഹുമതി ഹാർത്താക്കു നൽകി കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ

പിന്നെ ദുബ്ബപ്പെടുത്തുന്നത് അനുചിതമാണെന്നു കൊറാനിൽ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു എന്റെ വിചാരം.

കൊട്ടാരം ചട്ട്ണിക്കാരനായി എന്നെ നിയമിച്ചുകഴിഞ്ഞ വിവരംകേട്ടു പാതിരിയച്ചന്മാർ നന്നാ ചിരിച്ചു. എന്തായാലും എന്നെക്കൊണ്ട് അവർക്കു വിശേഷിച്ചു പ്രയോജനമൊന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പുതിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന് അവർ എന്നെ സമ്മതിച്ച് അനുഗ്രഹിച്ചു. അങ്ങിനെ എന്റെ മുത്തശ്ശി സാധാരണ പായറുള്ള വാക്കിൽ വളരെ പരമാർത്ഥമുണ്ടെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായി. 'ബാർത്തു എവിടെ പോയാലും പൊട്ടായിപ്പോകയില്ലാ' എന്നു ആ വൃദ്ധ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. കൊട്ടാരം ചട്ട്ണിക്കാരന്റെ നിലയിൽ, ഞാൻ എന്റെ നാട്ടുകാരായ തടവുകാർക്ക് എന്നെക്കൊണ്ട് കഴിയുന്ന ഉപകാരമൊക്കെ ചെയ്യാൻ സദാ സശ്രദ്ധനായിരുന്നു.

ജീവകാലം, എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു ജലാശയംപോലെയാണ്. ഭഴക്കില്ലാത്ത ജലാശയത്തിന്റെ കാര്യം ബഹു മോശമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ട് എന്റെ ജീവദശയിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്കൊക്കെ ഞാൻ സസന്തോഷം സ്വാഗതം പാക പതിവാണ്. അതിന്റെ ഫലം സന്തോഷമായാലും കൊള്ളാം, സന്താപമായാലും കൊള്ളാം. ഈ അവസരത്തിൽ എന്റെ ജീവിതത്തിനു മറ്റൊരു മാറ്റം വന്നു. അതെന്റെ കഷ്ടകാലത്തിനാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

ഒപ്പുസ്സൽത്താൻ എന്നെ കഴിയുന്ന വിധത്തിലൊക്കെ സഹായിക്കുന്നമെന്നു ചുട്ട് എന്നെ ഒരു "സൗത്തദാർ" ഉദ്യോഗത്തിനു നിയമിച്ചു. മഹാമാജാദ്

ന്റെ ചെങ്കോൽ പിടിക്കുകയാണ് സെന്റൽ ഓഫീസ് ജോലി. ഫൈനാൻസിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ ചെങ്കോലും ധരിച്ചു കാവൽ നില്ക്കുകയാണ് എന്റെ പ്രവൃത്തിയെന്നു കല്പനയായി. മഹാരാജാവിന്റെ ചെങ്കോലും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള എന്റെ നിലവിൽ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രതാപശ്രീ മാറ്റുള്ള രാജസേവകന്മാരുടെ അസൂയയെ ആകർഷിച്ചു തുടങ്ങി. വേണമെങ്കിൽ ധാരാളം പണം സമ്പാദിക്കാൻ അതൊരു തരമായിരുന്നു. പക്ഷേ എനിക്ക് അതൊന്നും ആരു പിടിച്ചില്ല. എന്റെ അന്തസ്സം ടിപ്പു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ടിപ്പുവിനെപ്പറ്റി മാറ്റുള്ള ചർച്ചകൾ എന്തു മേഷം വാങ്ങാലും എനിക്ക് അവിടുന്ന് വളരെ ഉപകാരമാണ് ചെയ്തത്. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കളും മിത്രങ്ങളും ഒരുപോലെ ടിപ്പുവെ കാരപ്പെടുത്തി പറയുന്നതു കേൾക്കാം. ശത്രുക്കളോ, ടിപ്പുവിന് അന്ധധിയുണ്ട്. ഏതായാലും ഞാൻ അതിൽ പെട്ടവനല്ല. അതിനുള്ള സാഗതി ടിപ്പുവിനായാം. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഒരു ദിവസം ടിപ്പു എന്നെ രാജസന്നിധിയിൽ വിളിച്ചു. അവിടുത്തേക്കു പലവിധത്തിലും അത്യാന്തര സ്നേഹധീനനായിത്തീർന്നു. ഒരു കുടുംബത്തിൽ വാഴ്ച ചിക ഓടിച്ചിട്ട് ഒരു അമ്മയും മകനും മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അമ്മയ്ക്ക് മാറ്റ കുടുംബങ്ങളുടെ മരണം നിമിത്തം അത്യാന്തര സങ്കടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. മകന് ഭ്രാന്തനാണ്. ഭ്രാന്തനാണെന്നല്ലാതെ മാറ്റുള്ളവരും ഉപദ്രവിക്കാറില്ല. ആ കുടുംബത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ഞാൻ പോകണമെന്നായി ടിപ്പുവിന്റെ കല്പന. എനിക്ക് ആവശ്യമുള്ളതൊക്കെ അവിടെ കിട്ടും. പണമുണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ അവിടെ ഗണ്യമില്ലാതെ ഉണ്ട്. ഈ ഒടു

വിൽ പറഞ്ഞതു വളരെ ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞതാണെങ്കിലും, എനിക്ക് ലഭ്യപ്പെട്ട കൂട്ടി പറയുപ്രകാരം മുഴുവൻ രസാവഹമായിരുന്നു. ഏതായാലും ഈ എപ്പോഴും തരക്കേടില്ല. അതുതന്നെ ഹിന്ദുസ്ഥാനിഭാഷയ്ക്കു സാമജമായ ഗോഭിഷ്ഠത്തിൽ രാജമുഖത്തു നിന്നു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ മനോവികാരം ഇന്നവിധമാണെന്നു വിവരിക്കാൻ പ്രയാസം.

ഇപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുമ്പോൾ ആ വ്യംഭ്രം എന്തിനാണ് എന്നെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കു നിശ്ചയിച്ചതെന്നു പറയാൻ പ്രയാസം. അന്നു ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും പെറ്റപ്പമായിരുന്നു. രണ്ടുപേരുടെയും അളവും തൂക്കവും വെച്ചുവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതായാലും എനിക്കു മോഷണം വരണമെന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ടിപ്പു അങ്ങിനെ കല്പിച്ചതെങ്കിൽ ദൈവം അങ്ങിനെ ചെയ്തതു വരുത്തിയത്. എന്റെ കായലയും വിവേകബുദ്ധിയും കാരണസ്വഭാവവും കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടാണ് ആ വിധം പ്രവൃത്തിക്ക് എന്നെ നിശ്ചയിച്ചതെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നതായി ടിപ്പുവിനെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട്, 'തീരുമനസ്സിലെ കല്പന പോലെ' എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. രാജാക്കന്മാരോടൊക്കെ, വിശേഷിച്ചും ടിപ്പുവെ പേലുള്ളവരോടു 'തീരുമനസ്സിലെ കല്പന പോലെ' എന്നു പറയുന്ന മറുപടിക്ക് വിശേഷിച്ച് അർത്ഥമൊന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ പിന്നീട് ധരിച്ചിരുന്നു.

കല്പിച്ച ഉടനെതന്നെ അതിനനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഞാൻ അവിടുള്ളയുടെ ഭൃത്യനായി. ആ നിലയിൽ ഏകദേശം ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലം ഇരുന്നു. ഉത്രമാധി എന്നു കൊല്ലമാണെന്നു പറയാൻ സംശയിക്കില്ല. സർവ്വ

ബന്ധുക്കളും നശിച്ചു സങ്കടപ്പെടുന്ന ഒരു അർത്ഥനെയും മകനെയും ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മൈസൂരിലെ രാജധാനിയിലെ ആഡംബരങ്ങളോടൊക്കെ തൽക്കാലം വെടിയേണ്ടിവന്നു. അമ്പറ്റുള്ളിക്ക് ഞാൻ ഒരു വിശ്വസ്തനെന്നേ ഞാൻ കരുതിയുള്ളൂ. ഞാൻ ഒരു ഭൂതനാണെന്ന് അദ്ദേഹം പാകയൊ വിചാരിക്കയൊ ചെയ്തില്ല; ഒരു വിശ്വസ്തമിത്രമെന്നേ അദ്ദേഹം കരുതിയുള്ളൂ. ഒരു കാലത്ത് ഞാൻ അമ്പറ്റുള്ളിയുടെ അവകാശിയായി സ്വർവസ്തുക്കളുടെയും ഉടമയായി തീർന്നെന്നു നാട്ടുകാർക്കൊക്കെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവർ എന്തെ

ങ്കിലും പറയട്ടെ. ഞാൻ ഒരു വെറും ഭൂതനാണെന്നേ ഞാൻ വിചാരിച്ചുള്ളൂ. ഞാൻ അദ്ധ്വാനിച്ചു സമ്പാദിച്ചവകക്കായി ഞാനെന്നും കൃതജ്ഞനായിരുന്നു. എന്നതാണ് ഞാൻ സമ്പാദിച്ചതെന്നോ? സ്വാതന്ത്ര്യം, ശുദ്ധമായ, ജീവദശയിൽ അനുഭവിക്കാൻ ഉള്ള നല്ലനല്ല സാധനങ്ങൾ, ഇവയും ഇവക്കൊക്കെ പറ്റാമെ, കളങ്കമറ്റ മനസ്സാക്കിയും. എന്റെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ അല്പഭാഗം തടവുകാരായി താമസിച്ചിരുന്ന എന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് ഞാൻ അനുഭവമാക്കി. അതാണ് എന്റെ സന്തോഷം.

മുക്കോത്ത് കമാരൻ.

കുറുകെ കഴിയും. അതിന്നു പരിഹാരം വന്നു. (തുടരും)

നമ്പൂരിമാരുടെ വിവാഹം.

നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ മമ്മൻമുസ്സു മാത്രം വിവാഹം കഴിക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായത്താലും അധികമായ വരദക്ഷിണ ആവശ്യപ്പെടുന്ന നടപ്പുകൊണ്ടും മറ്റും ചെറുകൊടു കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ട് ഇന്നും ഇന്നലയും മാത്രമായിട്ടുള്ളതല്ല. ൧99൧ മൺ ചിങ്ങമാസത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അന്നത്തെ ദിവാൻജിക്ക് അയച്ച ഒരു തീട്ടുത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: “മലയാളത്തിലുള്ള നമ്പൂരിമാരുടെ കന്യകകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ വരദക്ഷിണ വകയ്ക്ക് ആയിരവും രണ്ടായിരവും അതിൽ അധികവും പീരയായൻ പണം കൊടുക്കണമെന്ന് ശട്ടം വെച്ചു നടന്നു വരുന്ന കാരണത്താൽ ആയതിന്നു മുതൽ

ചോരാജ്ഞകൊണ്ട് സന്തതി ബ്രഹ്മസമാധിയിട്ടുള്ള വസ്തു ഉൽപ്പത്തികൾ വിവിധ നശിപ്പിക്കുകയും ചില കന്യകകളെ ഭൂപ്രതം നാലുതും വയസ്സുവരെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കാതെ വെച്ചിരുന്ന് അതിൽ ചിലർ ദോഷപ്പെടുമ്പോഴും മാറ്റം ഏറിയ നാനാവിധങ്ങളായിട്ടു നടന്നു വരുന്ന കാരണത്താൽ ഈ സംഗതിക്കു മേലാൽ ഇപ്രകാരം വരാതെ ഒരു ശട്ടം വെച്ചു കൊടുക്കേണമെന്ന് ഈ രാജ്യത്തു പ്രമാണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ വാദ്ധ്യൻ മുതൽ 52-ആളുകൾ കൂടി 97-മണ്ട തുലാമംസത്തിൽ എഴുതിവെക്കുകകൊണ്ട് അതിന്നൊരു ശട്ടം വെച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു വിചാരണ ചെയ്ത് മേലാൽ രാജ്യത്തേക്കും പ്രജകൾക്കും അഭിവൃദ്ധിയായിട്ടും ശ്രേയസ്സി

യിട്ടും വരേണ്ടതിന്നു വേണ്ട നിദാനം വരുത്തേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.” ഈ ഉദ്ദേശത്തിന്റെ സിദ്ധിക്കായി നാട്ടിലെല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു തൃക്കൈവിളയാടിയ വിളംബരം ഈ തീട്ടരത്തോടുകൂടി കൊടുത്തയക്കുകയും ആ വിളംബരം രാജ്യത്തെല്ലാം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഒരു പ്രതി താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. റസിഡേണ്ട സാർട്ടിന്റെ അക്കാലത്തെ ഒരു എഴുത്തുകൊണ്ട് ഇതുപോലെ ഒരു തീട്ടര വിളംബരം അതേ തീയതിയിൽ തന്നെ തിരുവിതാംകൂറിലും നടപ്പാക്കുകയായിട്ടു കാണുന്നുണ്ട്.

ഈ വക തീട്ടരവിളംബരങ്ങൾക്ക് കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും നിയമപ്രാബല്യമുണ്ട്. പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള നിയമനിർമ്മാണം 1010.ലാണ് തുടങ്ങിയത്. അതിന്നു മുമ്പിലുള്ള നിയമങ്ങളെല്ലാം വിളംബര രൂപമായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. പ്രസ്താവത്തിലെ വിളംബരം ഒരു കാലത്തു മുഖ്യപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നില്ല. അതിനാൽ ആയതിന് ഇപ്പോഴും നിയമപ്രാബല്യമുണ്ടെന്നു തന്നെ വിചാരിക്കാമോ എന്ന് നിയമജ്ഞന്മാർ തീർച്ചയാക്കട്ടെ.

“നമ്മുടെ രാജ്യത്തിരിക്കുന്ന നന്മൂലിമാരുടെ കന്യകകളെ ഒക്കെയും പത്തു വയസ്സിന്നു മേൽ പതിന്നാലുവയസ്സിനകത്തു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം.

വരദക്ഷിണ അധികം കൊടുക്കേണമെന്നു ചോദിക്കുന്ന കാരണത്താൽ ആയതിന്നു ഗതിയില്ലാതെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്നു താമസം വരുന്നതാകയാണു നന്മൂലിമാർ ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ വര ദക്ഷിണവകയ്ക്കു കന്യക ഒന്നു 850 വീരരായൻ പണമല്ലാതെ അതിൽ അധികം കൊടുക്കുകയും വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തു പോകയും അരുത്. ഇതുവരെക്കും 14-വയസ്സിന്നു മേൽ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന കന്യകകളെ ഒക്കെയും രണ്ടു സംവത്സരത്തിനകത്തു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുത്ത് മേലാലും ഈ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ശുഭ പ്രകാരം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിരിക്കുന്ന നന്മൂലിമാരെല്ലാവരും ഓരോ അനുസരിച്ചു നടന്നുകൊള്ളുകയും വേണം. ഇപ്പോൾ നാം കല്പിച്ചു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ശുഭത്തിന്നു നമ്മുടെ രാജ്യത്തിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ആരെങ്കിലും വ്യത്യാസങ്ങളായിട്ടു നടക്കുകയും വിരോധങ്ങളായിട്ടു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്താൽ ആ വക ആളുകളെ ഒക്കെയും കോട്ടിൽ എല്പിച്ചു നേരം ധ്രുവവും ധർമ്മശാസ്ത്രവും പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യും.

*പണ്ടത്തെ ഈ വക നിയമങ്ങളിൽ ഇന്നിന്നു കരാത്തിന്ന് ഇന്നിന്ന ശിക്ഷ എന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായമില്ല. സാധാരണയായിട്ടു ശിക്ഷ ജഡ്ജിയുടെ യുക്തം പോലെയായിരുന്നു.

ദ്രോപദീസപയംവരാ

പ്രതിസാ (തുടച്ചു)

അന്നേരത്തു മുഷ്ട്യസദസിമത്തു മോ-

രോമമാഭ്യസരന്മാ-

രന്ത്രോന്യന്തങ്ങളിൽ പാഞ്ഞു വധിപരിമാ

സേനപേന്തു പാഞ്ഞാർ

എന്നേ ! വൈചിത്ര്യമേനനിയവലിയവി

ഭംഗുപന്മാരിലേക- (നോ-

ന്നനായിലെമ്പനവനിലഴുകിതു പുനര-

ല്ലാവരും നല്ലൊല്ലൊ. 70

കിട്ടുകോപ്പല്ലനനംകരുതുമുഖിലി-

പ്പെണ്ണി ചാക്കു നാമെന്ന

യുഷ്ട്യുക്താ ചമച്ചാഴകിതു വലിക-

ക്കുകൾക്കാരനെന്നീ

മുട്ടിച്ചെല്ലാദശായാം ചിലരിവർദമര-

ന്മാരിരിക്കുന്നവരും

കഷ്ടിക്കുമിടക്കലക്കണ്ടു കിവിനവിജയൻ

താൻ വിചക്ഷണമെന്നും. 71

അല്ലല്ല കാണെഴുന്നോറതു പുനരൊരുവൻ

ചേദിഭൂമിശ്ചരന്താ-

നല്ലല്ലിസതു മെങ്കിൽ ചെറുതു പശുചെട-

നങ്ങളു കാളം വിചാളം

വില്ലുകൽച്ച നു പുക്കാനഴകിതു വന്നെട-

ക്കുഭയം നില്ലെടാനീ

കില്ലിപ്പല്ലനങ്ങളെത്താൻ ചിലയനകലയേ

റീലചിൻവാങ്ങിനാനോ. 72

എംകിംകോളേമുതു നങ്ങളു പുനരൊഴുന്നേ-

റുജരാസന്ധനെന്നകിൽ

സങ്കല്പകേളസുകേവലമിപനകല-

കാമതെന്നങ്ങളു പണ്ടെ

ശങ്കിച്ചിപത്രനിന്നു ലതമഥധാര-

ച്ചോകലച്ചിലെടുത്താൻ

വകൻ ഭൂയോപി വീണാനഴകിതു ദമര-

ന്നെത്ര പല്ലത്രവോയി. 73

അതാരെടോവന്നതു വലനെന്ന

വിനോദമശല്യരതില്ലവേദം

ഉദാരനത്രേ കലവില്ലെടുത്താ-

നതാവതില്ലെന്നു വഴക്കിനാൻ പോൽ. 74

എന്തിക്കുല്ലിച്ചിരിക്കുന്നതു ശിവ! ശിവ! പാ-

ഞ്ചാലരാജൻ നടക്കേൾ

ബന്ധിച്ചിടാതകാളം പുനരിതു ധാരാ-

രോപണം കണ്ടുകൂടി

ചിന്തിച്ചിടേണ്ടതുണ്ടോ പുനരിനിയമതേ-

കണ്ണനോടെത്തുകണ്ണ

മന്ത്രിച്ചിടുന്നതോരംകരുസുതനതമ-

ന്ത്രാഫലിക്കുന്നതുണ്ടോ 75

കോളേമന്ത്രാഫലിച്ചു ദൃഢതരമഴന്നീ-

ററാനസൗകണ്യനെന്നേ

ഭോഷാചിന്നെത്താനിരിക്കുന്നതു പുനരരുതാ-

യിന്നതീഹിവിനോദം

കുന്നേന്നതൽ പ്രഭാവോദയമരിമിടമാ-

സംശയിച്ചിലെടുത്താൻ

കോടണ്ഡാഭണ്ഡമില്ലാത്തു വരുംകൊ

തീൻതോപോരുമല്ലാം. 76

വാഞ്ചരാവേഗങ്ങൾ വെക്കുമിന്നിനിയതമി

ന്നിത്രശക്തിപ്രതാപം (തി-

തോന്നിടുംവീരരായുള്ളവരവരവര-

ലുള്ളതോതീൻതെല്ലൊ

പഞ്ചാലക്ഷോണിപാലൻ പന്നയമിടകഴി

ച്ചുണ്ടവെക്കുന്നൊന്നിൽ

തേങ്ങൊല്ലാളില്ലാത്തതിൽ സുചിരമിഹനമേ

ച്ചുങ്ങിരിക്കുന്നവനും.

സമ്മതത്തിനിരിയായ്ക്കുവേണ്ടതെഴുതിക്കെ-
 ടോപിഗതസംശയം
 നമ്മളാൽ ചിലരെടുക്കുന്നതികലക്ക
 വില്ലുപലർകൂടിയും
 നമ്മ്മാക്കുതിതങ്ങൊത്തനൊമ്പെണ്ണ
 മൃത്തിമനരച്ചു-
 ഞമ്മയാകിലുടനിങ്ങിനൊന്നുമുക്ക-
 മുണ്ടുവിഴനിണ്ണയം. 78
 എ നുകേ ചനചാത്തുട്രസ്മാർമുതിൻ
 യെവനമദേനച-
 നനപിതപ്രമദമുദിങ്ങുമുസാഹ-
 സേനവെരുമാറിനാർ
 ഇന്നിതിൽ പ്രവരമാരിതെന്നഥതിരഞ്ഞ
 നോക്കുമളവെത്തിനാർ
 ചെന്നവിപ്രതകലൻജിമനൊടദഭ-
 മോലചനരൂപിണ. 79
 ആവൃണെന്തു മുതിരാതതെങ്കിലെഴുന്നോക്കു-
 ടോസരസനേതുമെ
 മെന്തുവൃന്ദകളെടുക്കൊലാതടിയനായ-
 തിൻമചമിതെന്തെടോ
 കൂട്ടത്തൊക്കലവിടല്ലടക്കയിസഞ്ചകി-
 ട്ക്കുമൊരുപെണ്ചലാൽ
 വാട്ടമെങ്കിലതിനുംവരംവിഴുമലിക്കി-
 ലോചെരികനല്ലർനാം. 80
 ഇതിപ്രഥസിതാകചംപലമോ
 യണഞ്ഞാശ്രുകെ
 വിടിച്ചുപരിതാനടന്നവർവലി-
 ചുലക്കുംവിയെഴ
 കൃത്യംതമുദീഷണൈസ്സുകല-
 കമ്മവിജ്ഞായമെ-
 നാദാരവദിച്ചുവാർദിജഗണാ
 യശക്രാന്തമു. 81
 ഏകിൽതാൻചോകെകനല്ലളിതമതിർകട
 നെത്താചാട്ടത്തിനാരെ-
 ജ്ജാങ്കിങ്ങുതോന്നാൻവിടെയുമവർമു-
 ടിച്ചുപുക്കോരുനേരം

കിംകിംപാഷ്ണനതെങ്കിൽപ്രകടയവട്ടതാം
 മാസ്തശങ്കേതിചൊല്ലും
 കണ്ടൊണ്ടുടകടനമുഖിയനിൽവിലസ-
 ദിപിതമേചക്രവാണേ. 82
 എതസ്തിനേവകാലേസവിനയമരികേ
 പാത്തുകണ്ടദി.ജന-
 പ്രാതംകാണാതവണ്ണമുക്കിതഥസിതം
 ധർമ്മസ്തനോർമുഖാബ്ജം (സം
 ജാതോല്ലാസംഹിംഡിംബപ്രഥമനമവി-
 വീക്ഷ്യമദ്ധ്യേദിജാനാ-
 മാത്രംഗാഭോഗശാഖീമുദിതമുഖമെഴു-
 നോറുനിന്നാൻകിരീടി. 83
 ഊപദമിതുസ്സാർവ്വംപ്രേമീണാമുര-
 റിദ്രശ്ചല
 പ്രഗളിതകൃപാവിഷ്ണുഷാസപാദേമേ
 ദിമാനസ
 പതിവിവമമീചീനാംപൂർവാചലാൽ
 ഹനസംപൃതി-
 ദിജവരസഭാമദ്ധ്യാദിത്തസ്ഥി-
 വാനഥവാസവി. 84
 അഥസമുദിതോദ്യമം ഭൂമിദേവേന്ദ്രവേ
 ഷോയമെഴുന്നോറുനിന്നോരുനേര ഞഹോ
 കഷ്ടമീയുഷുനെയ്ക്കുള്ളിതീ മൃഗനാത്മീയപു
 ഞാനതമോമാതവൻ നന്മൊക്കിപ്പുസ്ത
 ഞരംശംസ്തങ്ങളമുറമുള്ള ചെറുപ്പംതുട
 ഞ്ഞെടങ്ങിടക്കുന്നങ്ങുകേചിൽ പരേധർമ്മ
 ജാളം തുടങ്ങൊത്താണെന്തറിഞ്ഞിട്ടതക്ഷിച്ച
 വന്ന നമുക്കുംചിലക്കായുധം പണ്ടുമുണ്ടാ
 യിരുന്നാരുക്കേറ്റപ്പിലയോ പാത്തുകാണ
 ന്നുദോഷം. പൂരാദാഗ്നവൻചെയ്തശരയ്ക്കും
 ധരിച്ചിലയോ കിംകിമെന്തങ്ങമോവിപ്ര
 നല്ലൊക്കുമോ ശങ്കിയായ്ക്കുമേചെല്ലുവില്ല
 ഞെടുക്കെന്നുകേചിൽ പരംവിസൃതിക്കാര
 റിബ്രാഹ്മണൻതാൻ തനിക്കാവതുംപോവ
 തും തന്നിണങ്ങുതാൻകാരണോക്കുംബലാ
 ത്ത് മാറുമാലോകമായുള്ളവക്കുംസദാ വേണ്ട

ഭവനാലിതെന്നവനും തോന്നിപ്പോകുന്നതും ആചാരപരിഷ്കാരത്തിനും അനുകൂലമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അന്നത്തെ സാമൂഹിക നിലവാരം അനുസരിച്ചായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം അന്നത്തെ സാമൂഹിക നിലവാരം അനുസരിച്ചായിരുന്നു.

പാകിഖത്തെ പ്രകടം കലകേണ്ടവനുള്ള
തൂപ്പച്ചുമേത്രമേതെന്നു മേവം ധരിച്ചിട്ട്
വല്ലാതവെന്നത്ര നന്നിത്തരംതോന്നുമാറെ
ന്നു മന്ത്രോന്യമെച്ചരഴച്ചല്ലിച്ഛാപലം
കൈപ്പിടിച്ചുക്കയച്ചും ചിരിച്ചുതഴച്ചോ
അസംഭ്രാന്തിക്കൈക്കോണ്ടതിവ്യാകലേ ഭൂസു
രാണാംകലേ.

ഏകാംചാപല്യവേഗാൽപലവഴിയിലു-

ചുരുക്കപ്പേരിനാൽ-

ദേവനാമൈവ പരമേശ്വരശാസ്തരിരഭാസമഃ

കുറ്റകൃത്യപാതീഭരകാൽ

ഭാവനാതവണാവിന്യപരിമളം

၂၀၁၃-၂၀၁၄ ခုနှစ်

അവാവിമോദേനരംഗേവിജയഭാഗം.

രേഖീകൃതനാശയായും.

85

പിടയുന്ന കുക്കുൻറൊരാ കുമങ്ങിം

പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉദ്ദയം കേരളീയർക്കു ശുഭസൂചകമോ അശുഭസൂചകമോ എന്നുപറയാൻ ഏനിക്കു ഓരോ യുഗമില്ല. മേലിലുള്ള അനുഭവംകൊണ്ട് ഒരു അഭിപ്രായം പാവ്യാൻ ഞാൻ ഇനി അധികം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യവും സുശയത്തിലാണ്. എന്റെ ഉപാനുതന്യമാനായ കോട്ടയത്തു ശക്തൻതമ്പുരാന്റെ ശതകം കൊന്നതിനുശേഷം ജീവിച്ചിരിക്കേണമെന്ന മോഹം എനിക്കു അശേഷമില്ല എടുത്തേക്കുന്നെപ്പാറി കേൾക്കത്തക്കവ

ദോ എടവുന കടന്നുറ ശക്തി പരീക്ഷി
ച്ചു തുറപ്പൊടാത്ത യോദ്ധാക്കളോ എന്നി
ഇവിടങ്ങളിലൊന്നുമില്ല. തപ്പച്ചാളി തേനേ
ൻ, കോമപ്പൻ, കണ്ണാപ്പൻ മുതലായവരു
ടെ ഗുരുപരമ്പരയ്ക്കു തീർ ഒട്ടേക്കു തലമു
റ എന്നോടുകൂടി അവസാനിക്കും. നാഴ
മ്പാർ നല്ല യോദ്ധാക്കളാണെന്നു ഭൂപുര നി
ലുനിത്തുവാൻ ഞാൻ ഇന്നേപ്പറ്റു ശ്രമിച്ചു.
എന്നുൻ പീൻകാലം ഇനി ആരാണ് ഉള്ള
ത്? ഈശ്വരാ! ഇനി ഹായന്മാർ തന്നെ
പിടിച്ചായി കാലംകഴിക്കേണ്ടിവയമോ? അ

[illegible]

രീഞ്ഞു. 1806-ാമാണ്ടായി. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടു് ഉദിച്ചു് ആറുകൊല്ലംപൊങ്ങി. എറിക്കിപ്പൊറായസ്സ് 45-ം കുഴിഞ്ഞു. കുഴിഞ്ഞൊട്ടുകൊല്ലത്തെ കേരള ചരിത്രവും, ഇപ്പൊഴത്തെ നമ്മുടെ നവീനിയും തമ്മിൽ എത്ര അന്തരമുണ്ട്. ഈ പതുകൊല്ലത്തോളമായി ഞാനും എന്റെ കൂട്ടാളികളും മൈസൂർ പട്ടാണികളേയും, ബിലാത്തി പട്ടാളക്കാരേയും നായനാരുടെ യുദ്ധസാമന്ത്രിയും പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. മൈദാലി, ടിപ്പുസുൽത്താൻ, കണ്ണൽ വെല്ലസ്ലി (വെല്ലിങ്ടൻപ്രഭു) മുതലായി ശൂരിപ്പെട്ട സൈന്യനായകന്മാരും, മാന്താഡുപയ്മ മഹാരാജാവിനുശേഷം ക്ഷാത്രധർമ്മം ഇന്നുതാണെന്നു ക്രിയകൊണ്ടു കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഭട്ടവിലത്തെ കേരളീയരാജാവായ എന്റെ പയച്ചികോവിലകത്ത് ശക്തൻതമ്പുരാൻ തിരുമേനിയും എന്റെ—എടച്ചേന ക്കന്റെ—യോഗ്യതയും പരാക്രമവും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ പൊന്നുതമ്പുരാൻ പോക്കുത്തിൽവെച്ചു വീര്യസ്വർഗ്ഗം അടങ്ങുന്നതുവരെയും ഞാൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹാ! ആവക സംഭവങ്ങളാണു് ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കവയ്യ. എന്നിങ്ങുവക ബഹുമാനിക്കളൊക്കെ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളത് പള്ളിയം സേവകൊണ്ടോ, സ്വജനങ്ങളോ സാമ്രാജ്യത്തെയാ ദോഷിച്ചോ ചതിച്ചോ അല്ല. കേരളത്തെ ഭട്ടക്കമാത്രമല്ല, ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിക്കാരുടെ പടിഞ്ഞാറെ കരയിലുള്ള നിലനില്പിനെതന്നെയും ഒന്നു ഇക്കാര്യമിട്ടു ആ വീര്യപുരുഷൻ കോട്ടയത്തു ശക്തൻതമ്പുരാണെയും അവിടുത്തെ ആശ്രിതനായ എണയംപാറി നിങ്ങൾ പല കഥകളും കേട്ടിരിക്കാം. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പല സംഭവങ്ങളും എറിക്കി

നിശ്ചയമുണ്ട്. എന്റെ കണ്ണങ്ങളെ! നിങ്ങൾ നാലുഭാഗവും വന്നിരുന്നു ഈ വയസ്സുനോടു ആവക കഥകൾ പാവപർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് പ്രയോജനം. ഞാനിപ്പോൾ കൂട്ടിൽ പിടിച്ചിട്ടു. സിംഹത്തെപ്പോലെ ശത്രുക്കൾ ഇപ്പോൾ നശിപ്പിക്കും എന്ന ഭയത്തോടെ കഴിക്കുകയല്ലേ. എങ്കിലും ചില രസകരമായ സംഭവങ്ങൾ പറഞ്ഞുതരാം.

1766-ൽ കോട്ടയത്ത് കോവിലകത്ത് വലിയ തമ്പുരാൻ രവിവർമ്മനെന്ന പേരായ തമ്പുരാനായിരുന്നു. നമ്മുടെ വയനാട് സ്വതന്ത്രപുസ്തമാവകന്മാരായ കോട്ടയത്തു തമ്പുരാക്കന്മാരിൽ പടിഞ്ഞാറെ കോവിലകത്തേക്കായിരുന്നു നമ്മുടെ മേൽക്കോയ്മയെങ്കിലും ആ താവഴിയിൽ കോച്ചുതമ്പുരാട്ടിമാർ മന്ദ്രമായിരുന്നതിനാൽ വലിയതമ്പുരാൻതന്നെയാണ് നമ്മുടെ നടുട്ടിലെ കാൽക്കുളം അന്വേഷിച്ചിരുന്നത്. 1768-ൽ മൈദാലിയും മൈസൂർ സൈന്യങ്ങളും മലയാളത്തെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ കോലത്തിരി രാജാക്കന്മാരെപ്പോലും കോട്ടയത്തു കോവിലകക്കാരും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കുപോയി രക്ഷപ്രാപിച്ചു. കോട്ടയത്തു തമ്പുരാക്കന്മാർ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു പോകേണ്ടതായ ആവശ്യമില്ലെന്നും വയനാട്ടിൽ കടന്നാൽ അവരെ രക്ഷിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ മതിയെന്നും ആറുവരമ്പത്തു ജനക്കാരായ നായന്മാരും കാൽക്കുളംകാരായ വേമനമ്പ്യാരും എന്റെ കാരണവശ് എടച്ചേന ഭക്തനൻനായരും ചോവിലകത്തേക്കു എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ അവിടെ എത്തു നന്തിന്നുവായി തന്നെ ചെറുപ്പക്കാരർ കേയിച്ചുകൊല്ലലിൽ തമ്പുരാക്കന്മാരും കണ്ണംബങ്ങളും തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു എഴുന്നള്ളിക്കഴിഞ്ഞി

ജനനീനാൽ വയനാടു സ്വരൂപത്തെ ശ്രേഷ്ഠതയോടെ ആക്രമത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെയും. ചിറക്കൽ, കോട്ടയം, കുറുപ്പനാട്, കോഴിക്കോട്, എന്നാട്, പൊന്നാനി മുതലായ എല്ലാ ദിക്കുകളിലും ഫൈസലിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ വളരെ കാലം കൊള്ളുകാട്ടിയെങ്കിലും വയനാട്ടിൽ ഞങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടോ എന്നോ ആരും കടന്നിട്ടില്ല. കടപ്പാൻ ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കുന്നതല്ലായിരുന്നു. ഗ്രോസ് ബ്രിട്ടനിൽ സ്കോട്ടലാണ്ടു രാജ്യം ഏതുപ്രകാരമാണോ അതുപ്രകാരമാണ് മലയാളജില്ലയിൽ വയനാട് എന്നു എന്റെ പൊന്നാതമ്പുരാൻ പലപ്പോഴും പറയാറുണ്ട്. വയനാട്ടുകാർ വിദേശീയരായവരുമായി വലിയ സംസർഗ്ഗത്തിന് അവകാശമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളെ പരിഷ്കാരമില്ലാത്തവരെന്നു കടൽക്കരയിലുള്ളവർ പറയാറുണ്ടായിരിക്കാം. പക്ഷെ ആൺകുട്ടികൾ ഇവിടെ അധികമുണ്ടെന്ന് അവർക്കൊക്കെ നല്ലറിയാമുണ്ട്. ഫൈസലിയുടെ നായകത്വത്തിൽക്കീഴിൽ ഫൈസൽസൈന്യങ്ങൾ വയനാടുമാറ്റം മലയാളജില്ലയിലേക്കുകടപ്പാൻ കഴിയുന്ന ശ്രമങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിരുന്നു. ഫലിച്ചിട്ടില്ല. ഇതായിരുന്നു കണ്ണൽവെല്ലസ്ലിക്ക് ഞങ്ങളെ. ഇത്ര ബഹുമാനത്തിന്നു കാരണം. ഞങ്ങളുടെ നായകനായിരുന്ന പല്ലർ രയരപ്പൻനമ്പ്രാക്കു ബ്രിട്ടീഷുരാജകുടുംബത്തിൽനിന്നു സമ്മാനമായി ഒരു സ്വർണ്ണാകൊണ്ടു കെട്ടിച്ചുവരും കണ്ണൽവെല്ലസ്ലി മുഖേന സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആയവസരത്തിൽ അമ്മാനം സുഖമില്ലാത്തയാൽ രയരപ്പൻനമ്പ്രാരുടെയുടെ ഞാനും തലശ്ശേരിക്കു പോയിരുന്നു. അവിടെ വെച്ചു ഞാനും ഒരു വെള്ളക്കാരനും സംഗതിവശാൽ ഒരു

പോരാട്ടമുണ്ടാകയും ഞാൻ മരിക്കാൻ വെള്ളക്കാരന്റെ ഒരു കണ്ണു വൊട്ടിക്കയും ഉണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇതുകാരണമായി എന്നു പിടിച്ചു അവരുടെ പാണ്ടികൾ ലയിച്ചുള്ള ജലിൽ കൊണ്ടിടുകയും ഒടുവിൽ രയരപ്പൻ നമ്പ്രാദും കണ്ണൽവെല്ലസ്ലിയും സ്നേഹിതന്മാരായതുകൊണ്ടു ഒരു വിധം മനസ്സിലാമനസ്സോടെ എന്നെ ജേലിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അനുമതൽ കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു എന്നിക്കു ഉള്ളുകൊണ്ടു നല്ല സുഖമില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമാണ് എന്റെ പേര് കമ്പനിച്ചട്ടാളക്കാരുടെ ഇടയിലും, മലയാളജില്ലയിലെ യേശുക്കളുടെ ഇടയിലും പരന്നത്. വാള്, പരിച, വില്ല്, ശരം, തോക്ക്, ഈവക ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ എന്നെ ജയിപ്പാൻ അന്നു മലയാളജില്ലയിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് അഭിമാനത്തോടെ എന്നിക്കു പറയാം. എടുത്തു കണ്ടെ കണ്ടാൽ ചുമലിൽ നിന്നു മുണ്ടെടുത്ത് ബഹുമാനിക്കാത്ത ചെറുപ്പക്കാരനല്ല. കുറിച്ചിയാർ, പണിയാർ, കച്ചവടത്തിന്നു വയനാട്ടിൽ വരുന്ന മാപ്പിളിമാർ, ഇവരുടെ ഇടയിലൊക്കെ ക്കൻ വലിയ ഒരു എജുമാനൻ തന്നെയായിരുന്നു. എന്തിന! നമ്മുടെ തായിൽ കാരണവന്മാർക്കു തന്നെ ക്കനെ ഉള്ളുകൊണ്ടു വലിയ ഭയമായിരുന്നു. ഇത്രയും വിവരണം മുൻകൂട്ടി പറയുന്നത് ഇവിടാവാൻ പോകുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ ഒരു മുഖവുര മാത്രമായിട്ടാണ്.

1780. മാണ്ടിലാണ്. ഒരു ദിവസം ഉച്ചക്ക് മേമൻനമ്പ്രാരുടെ വീട്ടിൽ കാരണവന്മാർ സഭയ്ക്കിടയിൽ ദിക്കിലേക്ക് അടിയന്തരമായി പോവാൻ കാരണവന്മാർ ക

ല്ലിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ആരോ വന്നു പറഞ്ഞു. അവിടെ മൃത്തോർനാട്, എളുംകുറിൽ സ്വപ്രഭു, പൊന്നാനൂർ സ്വപ്രഭുവും ഇവടങ്ങിലെ ജനക്കാരും കാര്യപുരുഷന്മാരും ഒക്കെ വന്നു യോഗം കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. കോട്ടത്തു തമ്പുരാക്കന്മാരും ക്ഷാമങ്ങളുടെ നാലു ദിവസത്തിലകം തിരുവിതാംകൂറിൽ നിന്നു മടങ്ങി തലശ്ശേരിയിൽ കപ്പലിറങ്ങുമെന്നും തിരുമേനികളെ എതിരേല്പാനായി വയനാട് സ്വപ്രഭുക്കാരും അകമ്പടിക്കാൻ അയക്കണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു ആലോചന. മൈസൂരിൽ വീണ്ടും യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു പത്തുമാസം കിട്ടിയതിനാൽ യോദ്ധാക്കളായവരെയും എല്ലാജനന്മാരെയും തല്ലാലം വയനാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്തുകയപ്പാൻ സൗകര്യമില്ലെന്നും ആരായെങ്കിലും ഒരു പ്രതിനിധിയെ അയക്കണമെന്നും തീർച്ചയാക്കിട്ടുണ്ട്. പ്രതിനിധിയായിരിക്കണം എന്നുള്ള ആലോചനസമയത്താണ് എന്നെ ആളെ അയച്ചു വിളിപ്പിച്ചത്.

രയരപ്പൻ നമ്പ്യാർ:...കക്കൻ എന്തിനായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ വരുത്തിയതെന്നു മനസ്സിലാക്കുക?

ഞാൻ: എന്നെ വിളിക്കാൻ വന്നാകോട്ടെ വിവരമെന്നും പറഞ്ഞയച്ചിട്ടില്ലല്ലോ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയാൽ മനസ്സിലാക്കാം.

എന്താ ഈ മറുപടി വലിയ കാരണവന്മാരിൽ ചിലർക്കു് അത്ര സെപ്പില്ല. വേമംരയരപ്പൻ നമ്പ്യാരാണ് കാരണവന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ വയസ്സുകാണ്ടു, പ്രമാണിതപാകൊണ്ടും തങ്ങളുടെയൊക്കെ തലവനായിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തോട് ഇങ്ങിനെ കൂസലില്ലാതെ ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞത് എന്റെ കാണാവത് തോന്നാൻ നാ

യക്കാണു് ഒട്ടും വിടിക്കാത്തതു്. “ആ കരുത്തപരകൈവന്റെ ചെങ്കിട്ടത്തു് രണ്ടു കൊട്ടപ്പാൻ ആരുമില്ലെ” എന്നു പറഞ്ഞു് ഒരേ നമ്മാമൻ എന്നിറാപ്പോൾ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന കാരണവന്മാരെല്ലാവരും ഒന്നായി എഴുന്നീറ്റു. എന്റെ കഥ കഴിഞ്ഞുവെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ “ചെറുപ്പക്കാരനല്ല” എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു അമ്മാവനെ കാരണവന്മാരൊക്കെ കൂടി പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അമ്മാമൻ: ഇത്തരം അധികപ്രസംഗികളെ അയച്ചാൽ നന്നെ കാര്യം കരുത്തിൽ വരികയില്ല

രയരപ്പൻ നമ്പ്യാർ: നമ്മുടെ തമ്പുരാക്കന്മാർ നാലു ദിവസത്തിലകം തലശ്ശേരിയിൽ കപ്പലിറങ്ങാമെന്ന വിവരം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. കക്കനും പത്തമ്പത് അകമ്പടിക്കാരും കൂടി തലശ്ശേരിയിൽ പോയി തമ്പുരാക്കന്മാരെ എതിരേല്ക്കണം. ഓട്ടയയത്തു് കാവിലകത്തോടുള്ള നമ്മുടെ രാജഭക്തി കാണിപ്പാൻ പോയിട്ടു അവിടെ കൂട്ടവും കാര്യം ഉണ്ടാക്കിയാൽ നമുക്കൊക്കെ അതു വലിയ പോരായ്മയാണ്.

ഇതിന്നു് എന്താണ് മറുപടി പറയേണ്ടതു് എന്ന് എനിക്കു നല്ല വിവരമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അമ്മാമന്റെ കണ്ണുരുട്ടൽ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു ഒന്നും പറയാൻ തോന്നിയില്ല. കോഴിക്കോട്ടു വെച്ച് വെള്ളക്കാരന്റെ കണ്ണുനീച്ചു പൊടിച്ചു കഥ സൂചിപ്പിച്ചാണ് വേമനമ്പ്യാരേപ്പോൾ “കൂട്ടവും കറിയും” എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നു്. എനിക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ട്. വയനാട്ടുകാരുടെ മാനവും എന്റെ മാനവുമായി സംസാരമെന്നു മിണ്ടല്ലേ എന്നായിരുന്നു എനിക്കു ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതിന്നു്.

“കാരണവന്മാരുടെ കല്പനാപാലം” എന്നാ പാഞ്ചത്ത് ഞാൻ ഒരു മൂലക്കൽ വളരെ ഭാഗമാറിയിട്ടു നിന്നു. തൃക്കുയിൽ കൊട്ടപ്പാൻകാരണവന്മാർ ഒരു എഴുത്ത് ഏഴുതി ഉണ്ടു കിട്ടിത്തന്നു. അമ്പതു പേരെ അകമ്പടിക്കാമായി കൂട്ടി തലശ്ശേരിയിലേക്കു വേഗം പുറപ്പെട്ടുവാനും കല്പനയായ്.

എട്ടേഴുനൂറു കക്കർ വെട്ടിയെടുത്തു മാന്മുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടുവാനും ആറു ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. താനും അകമ്പടിക്കാരും കൂടി വിറന്നു കാലത്തു പുറപ്പെട്ടു; സന്ധ്യ മയങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പായി വടകരയിൽ നിന്നു രണ്ടുനാഴിക കിഴക്കുതെക്കു വരാം ഒരു പറമ്പിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. എന്റെ അകമ്പടിക്കാരെക്കൊല്ലും പരിചയും എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ചില ആയുധങ്ങളൊക്കെ എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചില തോക്കുകാരും കുന്തക്കാരും അങ്ങിനെയും ഉണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം രാത്രി കടത്തുവാൻ താമസിച്ച് പിറൊന്നു തലശ്ശേരിയിലേക്കു പോകാമെന്നായിരുന്നു. ഈ ആലോചനയുടെ മദ്ധ്യേ ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തുവശത്തുള്ള ഇടവഴിയിൽ കൂടി ഒരാളും കുറെ അകമ്പടിക്കാരും ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. അവരെക്കൊല്ലുവാൻ എത്തിയപ്പോൾ മാത്രമേ ഞങ്ങൾ കണ്ടുള്ളൂ. ഇവരുടെ തലവനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പട്ടുറുമാലും തലയിൽ കെട്ടി മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കുറച്ചുനേരം മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി നിന്നതിന്നു ശേഷം.

“നിങ്ങൾ എട്ടേഴുനൂറു കക്കർനായരുടെ” എന്ന് ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ ഏതോടുകൂടി ചോദിച്ചു. “അതെ. നിങ്ങൾ ആരാണെന്നു മറുപടിപറയില്ല. എവിടെയൊരു വെച്ചു കണ്ടതായി ഒരു മുഖപരിചയം തോന്നുന്നു

മുണ്ട്” എന്നായിരുന്നു എന്റെ മറുപടി.

“ഞാൻ പക്ഷേ മലയിൽ നിന്നാണ്. അവിത്തൊട്ടെ എളുപ്പമാണ്. തേയത്തേൽഭാവത്തികാവിൽ വേലകാലത്ത് വയനാട്ടിൽവെച്ച് ഒരിക്കൽ നിങ്ങളെകണ്ടു പരിചയമാണ്. തലശ്ശേരിയിലേക്കു ഞാനും അങ്ങനെയൊന്നാണ്. വഴിയിൽ കണ്ടു മുട്ടിയതു വളരെ സന്തോഷമായി”, എന്നു ചെറുപ്പക്കാരൻ മറുപടി പറഞ്ഞപ്പോൾ ശബ്ദം എന്നു സംശയിച്ചു വാളിന്റെ ചിട്ടി കയ്യിലാക്കിയ എന്റെ അകമ്പടികളൊക്കെ സാധാരണപോലെ തന്നെയായി. അവിത്തൊട്ടവർ കോട്ടത്തു തമ്പുരാന്റെ മക്കളും വയനാട്ടിൽ എത്രനോ ഭാഗം വാഴുന്നവരും ആണ്. ഈ ഇടപ്രളയനാൾ പറ്റി പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുള്ളതല്ലാതെ നേരിട്ട കണ്ടു സംസാരിപ്പാൻ എനിക്ക് ഇതുവരെ അവസരം ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

ഞാൻ. “വളരെ സന്തോഷമായി. നമ്മുടെ തമ്പുരാക്കന്മാർ ഏഴുന്നൂറ്റു വിവരം അറിഞ്ഞു വയനാട്ടു സ്വരൂപത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ പ്രതിനിധിയായി കാരണവന്മാർ അയച്ചിരിക്കുകയാണ്.” അവിത്തൊട്ട് ഏകമംഗിണിയെ കണ്ടു മുട്ടിയതിൽ എനിക്ക് പ്രത്യേകം കൃതാർത്ഥത്തോടു അവകാശമുണ്ട്.

എന്നൊക്കെ രേരോന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ യാത്രയായി. വടക്കു എത്തിയപ്പോൾ,

“തിരുമേനികൾ എങ്ങിനെയൊക്കെ നാളെക്കഴിഞ്ഞു തലശ്ശേരിയിൽ എത്തുമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് നാം അത്രയധികം വഴിയിൽ പോകേണമെന്നില്ല. എനിക്ക് വടകരയിൽ വെച്ച് അല്പം ചില കാര്യങ്ങൾ സംധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്നു നിങ്ങളുടെ സഹായവും കൂടെ ഉണ്ടായാൽ വല്ലതായ്!

പകരമായി. നമ്മുടെ ആനുകൂല്യത്തെക്കുറിച്ചു തണ്ണീർപന്തലിലും ആൽത്തായിലുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടട്ടെ. വെച്ചുണ്ണേണ്ട സാധനങ്ങൾ അപർ വക്കൽ ഇല്ലാതെ ചിലർ അങ്ങാടിയിൽ പോയി വരട്ടെ" എന്നും പറഞ്ഞ് അവർത്തോട്ട് എളമ നാലു വെറുവണമെടുത്ത് ഒരുവനെ എല്പിച്ചു.

അവിത്തോട്ട് എളമയ്ക്ക് എന്തൊക്കെയാണ് എന്തു കാര്യമാണ് സാധിക്കേണ്ടത് എന്നു ഗൗരവപൂർവ്വമായി ഞാൻ കൈ കഴങ്ങി. എന്തെങ്കിലും "കൂട്ടവും കുറിയും" ഉണ്ടാക്കി തീർക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്തെങ്കിലും "കൂട്ടവും കുറിയും" ഉണ്ടാക്കി തീർക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്തെങ്കിലും "കൂട്ടവും കുറിയും" ഉണ്ടാക്കി തീർക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.

അവിത്തോട്ട് എളമ: നിങ്ങൾ പാവുന്നത് വാസ്തവംതന്നെയാണ്. നാം ഒരു കാര്യവശാൽ തലയേറ്റിരിക്കു പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽ വെച്ചു കൂട്ടവും കുറിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. അത്ര നന്നല്ല. പക്ഷെ ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത് മുമ്പാകെ കേട്ടാൽ നിങ്ങൾ എന്തോട് യോജിക്കാതിരിക്കുകയല്ല. എന്റെ മുത്തശ്ശി കെട്ടിലമ്മ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ കൊട്ടിയൂർ ഉത്സവത്തിൽ നടത്തി വരുമ്പോൾ കൊള്ളക്കാരൻ ഉണ്ണിമുത്ത് മൂപ്പനും ആനുകൂല്യം മുത്തശ്ശിയുടെ ഡോളി എടുക്കുന്നവരെയും ആനുകൂല്യം വഴിയിൽ തടഞ്ഞു നിർത്തി പണ്ടങ്ങളും പണവും തട്ടിപ്പിടിച്ചു കഥ നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലായിരിക്കാം. മൈസൂർ പട്ടാണികളുടെ ആക്രമം കഴിഞ്ഞ മുതൽ മാറ്റിച്ചമാർ നമ്മെക്കൊക്കെ ബാലുനാണം നന്നെ കണ്ടെത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വകക്കാരന്റെ അധിക പ്രശംസകൾ കണ്ടുകൊണ്ടു നാം ക്ഷമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ പോരായ്മയാണ്. ഉണ്ണിമുത്ത് മൂപ്പനെ കണ്ട് പകരം ചോദിക്കേണ്ടതൊക്കെ കൈ കാലമായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ചരിത്രം. അമ്മാൻ അതിനു സമ്മതിക്കുന്നതാണ് ഇതുവരെ എനിക്കു സാധിക്കാത്തത്. മൂപ്പൻ താമസിക്കുന്നത് ഇവിടെ നിന്നു അധികം ദൂരത്തല്ല. നിങ്ങൾ എന്റെ കൂടെ ദേവ്യ ചെയ്ത് വരുന്നതായാൽ നാലു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ എന്റെ ആവശ്യം സാധിച്ചു നമുക്ക് മടങ്ങി എത്താം. കൂടെയുള്ളവർ ഇവിടെ വിശ്രമിക്കട്ടെ".

ഉണ്ണിമുത്ത് മൂപ്പൻ സാമാന്യക്കാരനല്ലെന്നും അവനെ കിഴിത് എന്നിനും പോന്ന ശക്തിമാനായ പത്തുമുതൽ മാറ്റിച്ചമാരുടെയും ശ്രമമുള്ള പാവ കൊള്ളകളും കറുപ്പു കാലത്തിനുള്ളിൽ ഇവർ നടത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ മുറുപ്പനോട് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വക കൊള്ളക്കാരനും മൈസൂർ ആക്രമത്തിനു മുമ്പായി നായനാർ കീഴടങ്ങാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവർത്തോട്ട് എളമയുടെ കഥ കേട്ടപ്പോൾ എനിക്ക് സാമാന്യത്വവിചാരം ദോഷം വന്നു. എട്ടുപേരെ കണ്ടെത്താൻ എന്നു ഒരാൾ ഉണ്ടെന്നു ഉണ്ണിമുത്ത് മൂപ്പനെ നാം അറിയിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു എനിക്കു വാശിയായി. ഞങ്ങളുടെ അകമ്പടിക്കാർ ആൽത്താകളിലും തണ്ണീർപന്തലിലുമായി വിശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. രാത്രി 10 മണിയായപ്പോൾ ഞാനും അവർത്തോട്ട് എളമയും ആയുധപാണികളായി പുറപ്പെട്ടു. അവിത്തോട്ട് എളമയുടെ വശം 6 കഴൽ നീറച്ച ഒരു കൈത്തോക്കും ഉണ്ട്. ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക ദൂരത്ത് കുടൽക്കരയിൽ വലിയ ഒരു പാമ്പിന്റെ നടുവിൽ ഒരു വലിയ വിളിലാണ് മൂപ്പൻ താമസിക്കുന്നത്. അയൽ വക്കത്തായി വീട് അധികമില്ല. ചില മുക്കുവരുടെ ചാളകൾ മാത്രം അവിടെ വിതയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

നോക്കിനില്പാൻ നേരമില്ലെന്നു “താമസിപ്പാൻ ശത്രുക്കൾ നമ്മെ തകരാറിലാക്കുമെന്നും ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. കണരണ്ടു മാപ്പിളമാർ അങ്ങട്ടും ഇങ്ങട്ടും കാടിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമായി. ഞങ്ങളെ ഇട്ടു പൂട്ടിയ വാതിലിന്റെ അപ്പുറം ചില മാപ്പിളമാരിരുന്നു സംസാരിക്കുന്നതും ചിരിച്ചു നാനും ഞങ്ങൾക്കു നല്ലവണ്ണം കേൾപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു. ഈ അപസമത്തിലാണ് കണ്ണിൽ വെല്ലിസ് ലി കെ കോട്ട പിടിച്ചു വിവരം ചേരും നമ്പ്യാരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയത് എനിക്കു കാമ്യമായത്. ഒരു ചെമ്പുപാത്രം നിറയെ വെടിമരുന്നു കോരിക്കൊണ്ടു വന്ന വാതിലിന്റെ അരികെ ചുമ്മിനേൽ വാളുകൊണ്ടു കഴിയുണ്ടാക്കി അതിൽ കുത്തിനിറച്ചു. ഞങ്ങൾ ഇന്നുതാണ് കാട്ടാൻ പോകുന്നതെന്നു മാപ്പിളമാർക്കു മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കാര്യമൊക്കെ അപകടത്തിലാവുമായിരുന്നു. ഈ വെടിമരുന്നു നീക്കം കൊടുത്തു ഞങ്ങൾ നിലയറയിൽ ഒളിച്ചു. പരന്നെയുണ്ടായ കഥ പറയാൻ പ്രയാസം വിട്ടൊക്കെ ഇടത്തുപൊളിഞ്ഞു വഴമ്പോലു ഒരു ശബ്ദമാണ് ഞങ്ങൾ കേട്ടത്. കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളും മരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. വേഗം ഞങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾക്കു പുറമെ മണ്ടു തോക്കും കയ്യിലെടുത്തു നിലായിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ മുറിയിലേക്കു കടന്നു. പുകകൊണ്ട് വിളക്കു കെട്ടിരിക്കുന്നു. അന്വേഷം ആളെ കാണാൻ പ്രയാസം എന്നു മാത്രമല്ല ഞങ്ങൾക്കു ശ്വാസം മുട്ടലും തുടങ്ങി. വേഗം വാതിൽ തുപ്പിനോക്കി വാതിലൊന്നും കാണാൻ നില്പു ചുമർ തന്നെ ആ ഭാഗത്തില്ല. ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കു ചാടി. കല്ലും മരത്തിന്റെയും കണ്ണാണുണ്ടുമാണ് അവിടെയുള്ളത്. പല്ലു മേഞ്ഞു പുരയായതുകൊണ്ട് ആ

വിട്ടിന്നു തീപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാലു ഭാഗത്തുനിന്നും മരണവേദനയോടെ ചിലർ നിലവിളിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ കേൾക്കാതിരുന്നില്ല. തളത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ പുറത്തേക്കു ചാടിപ്പോയി നാലഞ്ചു മാപ്പിളമാർ ഞങ്ങളെ വളഞ്ഞു. രണ്ടാളുടെ നേരെ ഞങ്ങളുടെ കാരോ തോക്കും ഒഴിച്ചു. തോക്കിന്റെ ചട്ടകൊണ്ടു രണ്ടാളുടെ തലക്കു അടിയും കൊടുത്തു. ഞങ്ങൾ മിറഞ്ഞു നിന്ന് വളപ്പിലേക്കു കടന്നു. മൂപ്പനും രണ്ടു മാപ്പിളമാരും നരികളെപ്പോലെ അപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ നേക്കു ചാടിയെത്തി. ഞാൻ വാളാൽ മിറപ്പുറത്തേക്കു ചാടി. അവിത്തൊട്ട് എളുപ്പമു കയ്യാക്കി കണ്ടു മാപ്പിളയുടെ വായിൽ പൊട്ടിച്ചു. അതിലിടക്കു ഞാൻ മൂപ്പനെ താഴ്ന്നു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു. മറ്റൊരു മാപ്പിള പിന്നിൽനിന്ന് എറണു ഒരു വെട്ടു വെട്ടിയതും അവിത്തൊട്ട് എളുപ്പമു കണ്ടു തോക്കു കണ്ടു പൊട്ടിയതും മാത്രമേ പിന്നെ എനിക്കു വിവരമുള്ളൂ.

ഞാൻ ഉണർന്നു ഏകദേശം പതിനേഴനൂറ്റാണ്ടിലെ ഏത് മണിക്കാരാണ്, വടകര തണ്ണീർപന്തലിൽ ഞാൻ കിടക്കുന്നു. നാലു ഭാഗവും അകമ്പടിക്കാൻ ചിന്താകുലനായി ഇരിക്കുന്നു. അവിത്തൊട്ട് എളുപ്പമു കണ്ടു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് എറണു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

അ. എ:— “എന്റെ ഈശ്വര! കാഴ്ച ജയിച്ചു. ഞാൻ നന്നെ ഭയപ്പെട്ടു. മുറിസാ മരിപ്പു. രക്തം വളരെ പോയി. ആതാണ് ക്ഷീണം ഇത്ര വലിച്ചത്. നിങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുവാനാണ് എടുത്തു ചാടിയതും കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ചില മുക്കുവർ സഹായത്തിന് വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ കഥ വ്യത്യസ്തമാണ്. ഉണ്ണിമുത്ത മൂപ്പന്റെ ആർക്കു

ർജ്ജുപോർ അവിടെ എത്തിയിരിക്കു-
ന്നായെന്നില്ലാത്തതെ' അവർ നമെർ തിരഞ്ഞ
വരുന്ന കാര്യവും സംശയാതാണ്."

ഞാൻ: അമ്മാമന്റെ കണ്ണുകളിൽ കാ-
ണാതെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. ഈ
കഥ നമ്മൾ രണ്ടു പേരും മാത്രം അറി-
ഞ്ഞാൽ മതി."

ജ്ജുയാർപ്പോർ എന്റെ ക്ഷീണ
ത്തിന്ന ആശ്വാസമായി.

മുറിമാനം സംബന്ധിച്ചതായതുകൊണ്ട്
നല്ല ഒരു വെച്ചുതന്ന അമ്മയ്ക്കു കെട്ടിയതു മി-
തൽ ഉണക്കം തുടങ്ങി. വെയിൽ താണ
പ്പോൾ ഞങ്ങൾ തലശ്ശേരിയ്ക്കു പുറപ്പെടുക-
യും ചെയ്തു.

എം. ആർ. കെ. സി.

വരിക്കാരറിയാൻ

1988 ഡിസംബർ മുതൽ ആരംഭിച്ച മംഗളോദയം അഞ്ചാം പുസ്തകത്തിന്റെ വ-
രിസംഖ്യ വി. പി. ചുമത്തി ഇക്കല്ലത്തെ വരിസംഖ്യ ബാക്കി വെച്ചു വരിക്കാർക്കു
ക്കു മേടമാസത്തെ ലക്കം അയപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യുന്ന
തിന്ന വിസമ്മതമുള്ള വരിക്കാർ വരിസംഖ്യ ഉടനെ അയക്കുകയോ വിവരത്തിന്നു എ-
ഴ്ത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രത്യേകം എഴുത്തുതൃപ്തം വിവരം അറിയിക്കാത്തവർക്കു
ക്കു മേടം ലക്കം വി. പി. അയക്കുന്നതാണ്.

കുഴിഞ്ഞ മകരം ലക്കം മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പ്രകാരം മ. മാ. മാ. സി.
അപ്പുതമ്മേനാൻ (എ.എ.) അവർകൾ മംഗളോദയത്തിന്റെ വത്രാധിപത്വം ഈ മി-
സം മുതൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള വിവരം വായനക്കാരെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മാനേജർ.

श्रीः

पिकसन्देशः ।

वामं चन्द्रे तभसि विमले भासमानेऽसमाने
नक्तं वाते सरभिशिशिरे मन्दमन्दं प्रवृत्ते ।
स्वप्ने कांताविरहविधुरो दूयमानान्तरात्मा
कामी कश्चिन्मधुरक्चनैः कोकिलं संबभाषे ॥ १ ॥

कश्चिद् भद्रं प्रियसख तव स्वागतं विश्रमोऽस्मि-
आस्तां नम्रे किसलयभरैस्सन्निभै रसाले ।
स्वैरं खादन् नवकिसलयान्याद्रियेथां स्वमेतं
लोकः प्रायो भवति महतामादरा द्विप्रशस्तः ॥ २ ॥

किं स्विन् पान्थास्सरणिविटपिच्छायशीतान् प्रदेशा-
नाश्रित्यारात्पवनविधुतस्वैदखेदा रमन्ते ।
श्रावं श्रावं श्रवणहृदयग्राहकं कूजितं ते
हर्षाविष्टास्तव समधिकां कुर्वते वा प्रशंसाम् ॥ ३ ॥

किं तै भूयः प्रणयमधुरा कौकिली त्वां धिनोति
प्रीतिस्निग्धं किसलयदलं जक्षिति त्वद्वितीर्णम् ।
गायन्तं त्वां ललितललितं सानुगायत्यलं किं
छायेव त्वां बहिरुपवनं यन्तमन्वेति कश्चित् ॥ ४ ॥

सुप्रातं मे दिवसमधुना दर्शनात्ते द्विजेन्द्र
स्वास्थ्यं नासात् चिरतरमहो मन्दभाग्यस्य हन्त ! ।
बर्हीव त्वां विपिनहुतशुद्धाध्यभागम्बुवाहं
पश्यन् दिव्या प्रियसहचरीविप्रयुक्तो ध्रियेऽहम् ॥ ५ ॥

सन्तो नित्यं विषमविपदा पीडितानां जनानां
साक्षाधाने स्वयमुरुकृपास्सर्वदा संयतन्ते ।
कृच्छ्रावस्थाव्यपगतधियो विप्रयुक्तास्तु लोका
भेदान् सृष्टेः परिकलयितुं प्रायशो न क्षमन्ते ॥ ६ ॥

दूरादूरे वसति दयिता दैवयोगान्मदीया
 हुं कुर्वन्ति भ्रमरललनाः पुष्पगर्भेषु मत्ताः ।
 राकाचन्द्रो विलसतितरां कोमलं व्योमवीथ्यां
 धाव्यः स्वच्छस्फटिकसलिलाश्चोत्तरङ्गाञ्चलन्ति ॥ ७ ॥

सान्द्रस्निग्धौ क्षणमपि मिथो विप्रयोगासहिष्णू
 क्रीडोद्याने विशदपुलिने वापि नावां वियुक्तौ ।
 भाग्यभ्रंशाज्झटिति सुदुरालोकनौ संनिवृत्तौ
 मादृक्षाणां सुदुरुपगमं वर्त्म चास्ते खगेन्द्र ॥ ८ ॥

एतादृक्षं सरलहृदयो वीक्ष्य मामार्द्रभावे-
 नोरीकुर्या अनुचितमपि त्वादृशां दौत्यकृतम् ।
 दुःस्थान् भक्तान् विपुलकरुणः पाण्डवान्नन्दसूनु-
 र्गोप्तुं प्रायात् किल कुरुपतिं वाचिकावेदनार्थम् ॥ ९ ॥

साक्षात्कुर्याः पिकवर कृपामेदुरस्त्वं कृशांगीं
 बालां दीनामनितरगतिं बलभैकात्मबन्धुम् ।
 मल्लीबल्यो विकचकुसुमाशशारिका बल्युवाचः
 प्रोदप्रौढा मलयपवनाः का गतिः प्रोषितानाम् ॥ १० ॥

दीर्घः पन्था भवति भवतो गच्छतो बन्धुकृत्यात्
 किं वा दूरं जलधि वियतोऽन्तरा वर्तिनस्ते ।
 पूर्वं गाढप्रणयघटितो दारुणं वारिराशिः
 बन्धुप्रीत्यै किलसमतरङ्गीलया त्रायुसूनुः ॥ ११ ॥

उद्वेलार्तिप्रदलितमनाः किं नु याचै भवन्तं
 सन्तः कामं परहितविधौ बद्धदीक्षाः प्रकृत्या ।
 कोशीभूतं सरसिजवनं जगदशोभं स्वयं द्राक्
 प्रातर्दूरे विनिहितकरो हासयत्येव भानुः ॥ १२ ॥

(क्रमशः)

कोडुंगल्लूर. रंगाचार्यः

മംഗളോദയം ഫഘു

പുസ്തകം ൫

മേശാസം.

ലക്കം ൬

ശ്രീ.

അബ്രാഹ്മവനവകം.

1.

വിഷമവാദിയിലാക്കിവെക്കുമി-
വിഷമമോഹവിമോഹിതവിഭ്രമം
വിഷമമോഹ! വിഷമരിക്കുവെയ്ക്കമത്-
വിഷമവിഷണവിശുതവെക്കേ!

2.

വരണമരണവാളിപ്പണിത്തൊഴി-
പരണതരിഞ്ഞൊരുവണങ്ങിനത്;
കരണമെന്തെവേലിപ്പടയാ-
വരണമൊരുവരണാവെല്ലെട!

3.

സകലലോകികളെഖമൊഴിച്ചുവി-
കൂകലമാകലഹീനമണച്ചുനി-
പകലവകലരാതെക്കരിക്കരാ-
പ്രകലത്തകലതവലയശരി!

4.

ശരണരക്ഷകളീകൃതയായ്നിൽ
സ്വാഭാമുദാത്തകൃതമാമോക്കിക്കൊ;
യരണിയാണുസാധുവിവയകൽ-
തരണാനുതരണോതരമെന്നിനെ!

5.

മുഖയസ്ഥിതിവിഷണമാത്രയ്ക്ക്
മുഖയവലയത്തിലമഞ്ഞഴം,
മുഖയശൈലി! കാറ്റുകമേകത്തേ,
മുഖപാദമുഖാസമുദരം.

6.

മനോധീമോശപരാനുഭവ-
പ്രണമോന്നമനസ്സിലാക്കുക;
കനോമകയശ്ശകയേയ-
സദനമോന്നമനോഭാവംശിവ!

7.

ശരണമരണമാനിതമെന്തെ! കൈ-
വരണമാഗ്രഹനിഗ്രഹമെപ്പൊഴും;
പരണമാഗ്രഹമണിവിശ്വരം-
തരണമരണമരണമാണാം.

8.

സ്വയമനസ്സമോക്തമാനയം
സ്വയമനസ്സമോക്തമാനയം
സ്വയമോപമാനയകകതിയുൾ-
സ്വയമോപമാനയകകതിയുൾ.

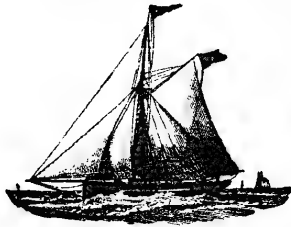
9.

ശരണമരണമോക്തമാനയം
സ്വയമനസ്സമോക്തമാനയം
സ്വയമോപമാനയകകതിയുൾ-
സ്വയമോപമാനയകകതിയുൾ.

വി. കെ. കേശവപിള്ളശാസ്ത്രി.

പുസ്തകവായന

തുടർച്ച

ഇനിവേദം ഒരുതരം വായനയുണ്ട്; അത് സ്റ്റേ ഫിരനാറെ ല്ലാവരും കൂടി ഒരു യോഗം ചേർന്നു വായിക്കുകയാണ്. ഓരോ മനസ്സിലാവത്ത സംഗതി മറ്റൊരാൾക്കു മനസ്സിലാവാൻ, വല്ല അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടായാൽ സ്റ്റേമപ്പച്ച വാദപ്രതിവാദം ചെയ്തു മാറ്റം വിഷയം ശുദ്ധമാവാൻ, താഴെയാ അറിവു വർദ്ധിപ്പാൻ, ഇതു വളരെ നല്ല ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നുള്ളതിന്നു സാശയമില്ല. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം നിഷ്ക്കഷിപ്പു കണ്ടാകാലം സ്ഥിരമായി പരിശ്രമിച്ചാൽ വ്യക്തിക്കു നല്ല വെട്ടപ്പു, ദാർശ്വ്യവും വരുന്നതുകയാൽ പിന്നെ ഏതു പുസ്തകവും സ്വതന്ത്രമായി വായിപ്പാൻ അഭിപ്രായം പാചാരമുള്ള ശക്തി സിദ്ധിക്കുന്നതാണ്. വായനയുടെ രീതിയെ പറ്റി ഇതിലധികമൊന്നും എനിക്കു പാവാറില്ല; ഇനി വായിക്കേണ്ട വിഷയത്തിലെക്കു കടക്കാം.

ബുദ്ധിവികാസവും സ്വഭാവമുണർപ്പുമാണല്ലോ വായനയുടെ ഫലം. ഇതു പല വിഷയങ്ങളുടെയും സാമാന്യജ്ഞാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ വിവിധവിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ് വായനക്കുള്ള മുഖ്യ

വിഷയങ്ങൾ എന്നു പറയാം. ഗദ്യം, പദ്യം, എന്നിങ്ങിനെ രൂപം അനുസരിച്ചും, വിജ്ഞാനം, വിനോദം, എന്നിങ്ങിനെ വിഷയം അനുസരിച്ചും, പുസ്തകങ്ങളെ ഭാഗിക്കാം. ഇതിൽ പദ്യത്തിൽ വിനോദവിഷയങ്ങളായിരിക്കും അധികം ഉണ്ടായിരിക്കുക; ഗദ്യത്തിലാകട്ടെ, വിജ്ഞാനവും വിനോദവും കലപോലെ പ്രധാനങ്ങളാണ്. അതിനാൽ പദ്യത്തേക്കാൾ ഗദ്യത്തിന്നു പ്രാധാന്യം കൂടമെന്നു തെളിയുന്നു. ലോകത്തിലുള്ള പല വിധ ജ്ഞാനങ്ങളിൽ വെച്ച് വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ജ്ഞാനമാണ് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളതെന്നാണ് സ്റ്റേർസർ തുടങ്ങിയ പല പാശ്ചാത്യവിദഗ്ദ്ധന്മാരും തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. അപ്പോൾ ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളും, അവയിൽ തന്നെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ വിഷയങ്ങളുമാണ് വായനക്കുള്ള പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ എന്നു വരണം. എന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു പദ്യങ്ങളോ ഗദ്യങ്ങളോ ആകാവ്യസരം വായനക്കു വിഷയങ്ങളല്ലെന്നും, അവ നിസ്സാരങ്ങളെന്നും, ആരും ധരിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നല്ല, ജനസാമാന്യത്തിന്നു വായനയിൽ അഭിരുചി ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിൽ വളരെ അധികം സഹായിക്കുന്നത് സരസവിഷയങ്ങളാകയാൽ ആവക വിഷയങ്ങളാണ്. നോമ്പത് വായിക്കേണ്ടതെന്നു പ്രബലമായ ഒരു പക്ഷാന്തരം തന്നെ ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വിധം വാസ്തവം തന്നെ എന്നു സമ്മതി

ക്കാരെ കഴികയില്ല. പക്ഷേ രൂപികാലാഭശാഖസ്ഥകളെ അനുസരിച്ച ഭേദപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നുള്ളതും ഈ പ്രകൃതത്തിൽ മഹാൻ പാടുള്ളു. പണ്ടത്തെപ്പോലെ പട്ടം മുതലായ വിനോദവിഷയങ്ങളിലല്ല ജനസാമാന്യത്തിന് ഇപ്പോൾ രുചിയും രസവും; വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ ഗദ്യകൃതികളിലാണ്. അതുകൊണ്ടു വായിക്കേണ്ട വിഷയത്തിൽ ഇക്കാലത്ത് ഉപയാഗമുള്ള ഗദ്യപുസ്തകങ്ങൾ ഒന്നാമതും, രസകാവ്യങ്ങൾ രണ്ടാമതുമായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിന്നു വാദമില്ല. കാര്യം കഴിഞ്ഞിട്ടാണല്ലോ നേരമ്പോക്കിനുള്ള അവസരവും സുഖവും. ഇനി ഈപാഠത്തെ ഇനങ്ങളിൽ തന്നെ പല അവാന്തരശാഖകളുമുള്ളവയിൽ, വളരെ സ്ഥൂലമായ വിധത്തിൽ, ഏതാനും ചിലതിനെ എങ്കിലും ഒന്നു പറയാൻ നോക്കാം.

വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ, മാസികകൾ, മാസികകളിൽ നിന്നും മറ്റും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള നല്ല പ്രബന്ധങ്ങൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ, പ്രത്യേകമായി എന്തെങ്കിലും ഒരു വിഷയത്തെ പറ്റി വിവരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, ഇങ്ങിനെ വായിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങൾ പലതാണ്. ബുദ്ധിവികാസവും സ്വഭാവഗുണവുമാണ് വായനകൊണ്ടു മുഖ്യമായി സിദ്ധിക്കേണ്ടതെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിൽ ബുദ്ധിവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ആദ്യം എടുക്കുക. ഭൂമിയുടെ ആകൃതി, പ്രകൃതി, അതിന്റെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള രാജ്യങ്ങൾ, അതിലെ നിവാസികളുടെ നടവഴികൾ, എന്നീ വിഷയങ്ങളെ പറ്റി, ഇംഗ്ലീഷുപരിചയമില്ലാത്ത അറബികും ആളുകളുടെ ഇടയിലുള്ള അജ്ഞതകൾ, അന്ധവിശ്വാസത്തിനും, ഒരു കയ്യും കണക്കുമില്ല.

ഈ വക വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പരിപൂർണ്ണമായ രേഖകൾ തരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെങ്കിലും സാമാന്യമായിട്ടെങ്കിലും രേഖപ്പെടുത്തിയ സമ്പാദിപ്പാൻ മലയാളത്തിലുള്ള ഭൂമിശാസ്ത്രം, ഭൂപ്രകൃതിവിജ്ഞാനീയം, രാജ്യചരിത്രം, മതലായ പുസ്തകങ്ങൾ ഒരുവിധം മതിയാകുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ബുദ്ധിവികാസത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഈ വക പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ മുഖ്യങ്ങളാകയാൽ ഇതുകൾ അവശ്യം വായിക്കേണ്ടവയാണ്. നല്ല ഉപന്യാസങ്ങൾ കൂട്ടിക്കെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളും, നാനാവിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന മാസികകളും, ലൌകികജ്ഞാനമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന. വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ നിന്നാകട്ടെ രാജ്യതന്ത്രവിഷയമായും, സമുദായവിഷയമായും, വ്യവസായവിഷയമായും, മതവിഷയമായും, സാമൂഹ്യവിഷയമായും, എന്നിവേണ്ട, പൊതുവിൽ വളരെ അറിവുകൾ ഉണ്ടാകുവാനുണ്ട്. ഇനി സ്വഭാവഗുണത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പാകയാണെങ്കിൽ, ഓരോ മഹാനാരുടെ ജീവചരിത്രവും, നോവലുകൾ, നാടകങ്ങൾ മുതലായ കാവ്യങ്ങളും, വളരെ പ്രധാനങ്ങളാണ്. ഡെൽറ്റ, സഫനശക്തി, സ്ഥിരോത്സാഹം, ക്ഷമ മുതലായ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെ അറിവാനും, അവയെ അനുകരിപ്പാനും, ജീവചരിത്രംപോലെ അത്ര നന്നായിട്ടു വേറെ ഒന്നുമില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. സ്വഭാവഗുണവും രസികതപ്രമുഖങ്ങളാകേണ്ടതിന്നു കാവ്യങ്ങൾ തന്നെ വായിക്കണം. ഇങ്ങിനെ ഓരോ പുസ്തകങ്ങളുടെയും ഓരോ വിധത്തിലുള്ള പ്രയോജനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠയാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവസാനിക്കാത്തതുകൊണ്ടും, വിഷയം ഇത് കുറെ വിഷമമു

ഇള കന്നാകയാലും, ഈ പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രയോജനകരങ്ങളായ മറ്റു പുസ്തകങ്ങളും, നമ്മുടെ വായനക്കു മുഖ്യവിഷയങ്ങളാണ് എന്നു നാം മാത്രമേ തൽക്കാലം പാവമാർ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ എല്ലാ സംഗതിയിലുമുള്ള പാലതന്നെ ഈ വിഷയത്തിലും നല്ലതും ചീത്തയുണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്തരിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. അതിൽ നല്ലതിൽനിന്നു ഗുണം കിട്ടുപോലെ തന്നെ ചിത്തയിൽ നിന്നു ദോഷവും നേരിടുന്നതാണെന്നു പാശ്യേണമിട്ടല്ലാ. അതുകൊണ്ടു പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. സ്വഭാവമെന്നും, സദൃശ്യത്തി മുതലായ ഉത്തമഗുണങ്ങളാണോ ആലോചിക്കാതെ ധാടിയും മോടിയും മാത്രം കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു ചില പുതിയ പരിച്ഛിന്തകളെ സ്നേഹിതന്മാരായി തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ട് ഭക്തിയിൽ അപകടത്തിൽ പാടാറുള്ളതുപോലെ, പുസ്തകത്തിന്റേയും, അതിന്റെ കത്താവിന്റെയും പേരും, പത്രാധിപന്മാരുടെ വിശേഷപ്രശംസയുമെല്ലാം കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു പുസ്തകം വാങ്ങി വായിച്ചു ഉള്ള സമയവും, പണവും, പരിശ്രമമെല്ലാം വ്യർത്ഥമാക്കിക്കൂട്ടുന്ന വായനക്കാർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടും അപൂർവ്വമല്ല. ലോകത്തിൽ അറിയേണ്ട വിഷയം അസംഖ്യം. മനുഷ്യായുസ്സോ, പരിമിതം; അതിൽത്തന്നെ അനേകതടസ്സങ്ങളും; ഈ സമിതിക്കു ചുരുങ്ങിയ കാലവും പണവും പരിശ്രമവും കൊണ്ട് അധികമായ കിട്ടാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അതിനൊക്കെ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടത്? പുസ്തകങ്ങളുടെ ഗുണദോഷം ഒരു വിധം സ്വയമായി ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ വായനയുടെ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പുസ്തകം തിരയുന്ന

വിഷയത്തിൽ അറിവുള്ള മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ സമയവും, പണവും, പരിശ്രമവും, വെറുതെ പോയതിനെക്കുറിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കാതെ കഴിക്കാം. വായിക്കേണ്ട വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും പരഞ്ഞുവെച്ച് ഇനി അവസാനവിഭാഗമായ ആലോചന എന്ന അംശത്തെക്കുറിച്ചു കൂടി അല്പം ചിലതു പറഞ്ഞു ലേഖനം അവസാനിപ്പിക്കാം.

താൽത്തന്നെ സമ്പാദിക്കുന്നതും, മറ്റുള്ളവർ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതും, എന്നിങ്ങിനെ അറിവു സമ്പാദിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഒരുവിധം രണ്ടായി തിരിക്കാം. ഗുരുമുഖേനയും പുസ്തകം വഴിയായും മറ്റും സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവു മറ്റുള്ളവരുടെ സമ്പാദ്യം വകയാണ്. സ്വന്തം ബുദ്ധിയെ ഉപയോഗിച്ചു സമ്പാദിക്കുന്ന അറിവാണ് തന്നത്താനുള്ള സമ്പാദ്യം. ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്തെന്നാമകിൽ ഗുരവീര്യവും പുസ്തകത്തിന്റേയും സഹായംകൂടാതെ കഴികയില്ലെങ്കിലും ഇതാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം. ഈ വഴിക്കു തിരിച്ചു വിട്ടുകു എന്നുള്ളടത്തോളം മാത്രമേ പുസ്തകത്തിനും ഗുരുവിനും അധികാരമുള്ളൂ. ഇതാണ് പുസ്തക വായനയുടേയും മറ്റും പരമപ്രയോജനം. ഈ നിലയിലെത്തിയാൽ പിന്നെ സ്വന്തബുദ്ധിയും ലോകവും തന്നെയാണ് മനുഷ്യനു വലിയ ഉപദേശപ്പോവ്. പക്ഷേപ്പോഴും പുസ്തകത്തിൽനിന്നും മറ്റും കിട്ടുന്ന അറിവിനെക്കാൾ ബുദ്ധിയുടെ സഹായം മാത്രം അപരംവെച്ചു ലോകത്തിൽ നിന്നു നേരിട്ടു കിട്ടുന്ന അറിവാണ് വളരെ വിലയുള്ളതായി തിന്നിട്ടുള്ളതെന്നു താല്പര്യപ്പെട്ടവർ പല മഹാനാമങ്ങളുടെയും ചരിത്രം നോക്കിയാൽ

കുറഞ്ഞവുമാണ്.

‘ഈ ചാതുസ്സുച്ചേഷ്ടാനു
ലോകഘോഷവിധിമതഃ
അനുകൂലാത്തമവാരോ
ലൗകികാന്തേരവിഷുകഃ’.

[illegible]

ഓ ഇല്ലെന്ന് ഇനി പഠയേണമിട്ടില്ലേ. ഈ പ്രവൃത്തി ആദിയിൽ കുറേ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി തോന്നാമെങ്കിലും കുറേ ശീലിക്കുമ്പോൾ പുസ്തക വായനയേക്കാൾ തന്നെ വളരെ രസകരവും ഫലപ്രദവുമായിത്തീരും. അത്യാശയ്ക്കു കരങ്ങളും, നിശ്ശോപയോഗ യോഗ്യങ്ങളുമായ ശിവണ്ടി, തീക്കപ്പൽ, കമ്പിത്തപാൽ, തുടങ്ങിയ പല നൂതനകാര്യങ്ങളും ഇഷ്ടിനെപ്പോലുള്ള പരിശോധനയുടെ ഫലങ്ങളാണെന്നറിയുമ്പോൾ ഈ തത്വാനുഭവങ്ങളെത്തന്നെ അല്ലെങ്കിൽ ആലോചനയുടെ, മാധ്യമങ്ങളും വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടയിലാകട്ടെ, സ്വന്തബുദ്ധിയെ പണയം വെച്ചു മറ്റുള്ളവരുടെ സ്വന്തം കടംവാങ്ങുന്നവരായിത്തീർന്നു. അധികവും കാണപ്പെടുന്നത് ഒരു പക്ഷെ യന്ത്രവും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും സൂക്ഷ്മത്തിൽ വലിയ ഭേദമാണെന്നുണ്ടെന്നു തോന്നിയില്ല. സ്വന്തമല്ല എന്നു സഹതിയിൽ രണ്ടും തുല്യംതന്നെ അറിയുകയും പല കാര്യങ്ങളിലും ഗുണകരമായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും ആവശ്യത്തിലധികമായാൽ അതും വലിയ ദോഷമായിത്തീരുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് 'രസികരഞ്ജിനി' മാസികയിൽ ഒരേത്തരം ഇഷ്ടിനെ പാഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“വിദ്യാധനാസമ്പാദ്യത്തിനും ഗ്രാ
ണശക്തിവർദ്ധനക്കും ആലോചനചോദ്യ
നാസായി മറ്റൊന്നുമില്ല. ഒരു വിഷയ
ത്തെ പഠി ചിന്തിപ്പാനാണ് ആദ്യം പ
ഠിക്കേണ്ടത്. സഭാംഗങ്ങൾക്കൊണ്ടും ഗ
വർണ്ണായനക്കൊണ്ടും കിട്ടുന്ന മറ്റുള്ള
വരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും അനുവർത്ത
നാകുമൊള്ളാം. എന്നാൽ ഇത് സാധി
പ്രയകല്പനകൾ പ്രതിനിധ്യമായി തീരരു
ത്. പെയ്ത്തുവെക്കുകയോണ്ടാകാം. പ

യെന്ന ഒരു കഴിവോലെയായാതെ, നമ്മുടെ ബുദ്ധി സ്വതേ ഉറപ്പുള്ളതായ ഒരു കിണറുപോലെയായി തീരണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ താല്പര്യം.”

വളരെ സാരഗർഭമായ ഈ ഉപദേശം നമ്മുടെ വായനക്കാർ ഉരുവിട്ടു പഠിച്ചു സദാ ഓർമ്മവെച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നു

മാത്രമേ ഈ വിഷയത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളൂ. മേൽപ്രകാരമെല്ലാം വായനയിൽ ശ്രദ്ധവെക്കുന്നതായാൽ അല്പകാലം കൊണ്ട് അധികമായ ഫലം കിട്ടുമെന്നുള്ളതു ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തത്കാലം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

കാവിൽ അവിഞ്ഞിക്കാട്ട് ഭാദാസൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്.

ടിപ്പു സു ത് ത്താ നം

ബിരുത്തു ചട്ട് നിയം.

II

ബിരുത്തു രാജ്യതന്ത്രത്തിൽ എഴുപ്പട്ടത്.

ടിപ്പുസ്ഥാനിയിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, കോവിലകത്തുനിന്നുതന്നെ, വേർപെട്ടിരുന്നവെങ്കിലും ചിലപ്പോഴൊക്കെ രാജസ്ഥാനിയിൽ ചെല്ലേണ്ടുന്ന ആവശ്യം എനിക്ക് നേരിടാറുണ്ട്. വല്ല സംഗതിക്കും ടിപ്പു എന്ന ആളയച്ചു കോവിലകത്തേക്കു ക്ഷണിക്കുക സാധ്യമായായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് എനിക്ക് വളരെ സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നു. ഉണ്ടാകാറില്ല. അതിന്നു സംഗതിയെന്താണെന്നല്ലെങ്കിൽ ഈ മഹാരാജാക്കന്മാരെപ്പോലുള്ള ശക്തമാക്കി അന്യരെ സഹായിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ദ്രോഹിക്കുന്നതിലാണ് ഇപ്പോൾ നാം ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്ന. എന്തിനാണ് എന്നെ കൂടക്കൂടെ കോവിലകത്തേക്കു ക്ഷണിക്കാതെ അറിവാൻ നിങ്ങൾപക്ഷേ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ഒരു സംഗതി നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിരിക്കണം

മതി. ടിപ്പുവിന് ചട്ട് നിയം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാനായിരിക്കുമെന്നല്ലേ നിങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയത്? എന്റെ ചട്ട് നിയമത്തെ പരിമതിക്കരുത്. അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഗുണം നിങ്ങൾ കണ്ടുവല്ലോ.

എന്നെ ക്ഷണിച്ചിരുന്ന പല സംഗതികളിൽ ഒന്നു ഞാൻവിടെ വിവരിക്കാം. ഏറ്റവും രസകരമായതാണത്. മംഗലാപുരത്തു നിന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളെ തടവുകാരാക്കി ശ്രീരംഗപട്ടണത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നിരുന്നതിന് 5 കൊല്ലം മുമ്പാണ്; ഒരു ദിവസം രാവിലെ അറബിപ്പട്ടാണിയെ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ട്— “യുദ്ധരായ് നിങ്ങളെ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വേഗം പോയി വരു” എന്നുപറഞ്ഞു. എന്തിനായിരിക്കും എന്നെ കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നുള്ള ചോദ്യം ഞാൻസൂരിച്ചുകൊണ്ട് അറബിപ്പട്ടാണിയുടെ മുഖത്തെത്തന്നെ നോക്കി. എന്റെ മനസ്സിലെ വിചാരം നോട്ടംകൊ

ന്റെ ധരിച്ചിട്ട് അമ്പ്റ്റുള്ള ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:— “ഈ പ്രാവശ്യം നിങ്ങളെ ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ അനുസരണത്തോടെ അറിയില്ല. ഒരു കാര്യം തീർന്നു. പൂർണ്ണ കരം അനുസരണമായിട്ടുണ്ട്. എന്തായാലും നിങ്ങൾ പോകാൻ മടിക്കേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ദോഷമൊന്നും വരില്ല; അക്കാര്യം ഞാൻ ഏറ്റവും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാൻ ഇടയുള്ള മനോവികാരം നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ഉൾക്കൊള്ളാം. നരിയാണ്; നരിക്ക് ദോഷം പാടിയിട്ടുണ്ട്; ഞാനങ്ങു ചെല്ലണം; എനിക്ക് ദോഷമൊന്നും വരില്ലെന്നു ഞാൻ അങ്ങു പോയിക്കൊണ്ട് മിസ്റ്റർ അമ്പ്റ്റുള്ള ഇങ്ങു പറയുന്നു; ഇതൊക്കെ എപ്പോഴാണ്, നന്നായിരിക്കട്ടെ.

ആദ്യം, വരുന്നതു വരട്ടെ എന്നൊരു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഏതൊരു അവസ്ഥയും ഗൗരവത്തോടെ അനുസരിക്കുന്ന വേഗത്തിൽ നടന്നു. കോവിലകത്തിലെ ദാരുപാലകൻ തുടങ്ങി രാജകുമാരന്റെ അടുത്തുള്ള പരിചാരകൻ വരെ അനേകം ഉദ്യോഗസ്ഥരുമായി ചോദ്യോത്തരങ്ങളും വാദപ്രതിവാദങ്ങളും മാറ്റം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സാധാരണ കാര്യങ്ങൾ തിരുമുമ്പിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ സാധിക്കുകയില്ലെങ്കിലും പഴയ പരിചയക്കാരനായ എനിക്ക് അതൊന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. അങ്ങിനെ ഞാൻ തിരുമുമ്പിൽ എത്തിവശായി. ടിപ്പുസ്തത്താൻ മനോഹരിയായി. എന്നെ കണ്ട ഉടനെ ആദ്യം വട്ടം മനോഹരിയായി. പിന്നെ അമ്പ്റ്റുള്ളയുടെയും മകന്റെയും എന്റെയും കുലത്തെ അന്വേഷിച്ചു. ഞാൻ അവസരം ചിതാ മറുപടി പറഞ്ഞു. അവസരം ചിതാ എന്നുവെച്ചാൽ, ചോദ്യങ്ങൾ കേൾക്കാൻ വെറും മൗനമല്ല ധരിക്കുന്നതുതന്നെ

അവർക്ക് ഉത്തരമായിരിക്കുമെന്നു ഏറ്റവും ശാസനം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ കഴിയുന്നത്ര ചുരുങ്ങിയ വാക്കിൽ മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നു സാരം. ഇതൊക്കെ അന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിയിരുന്ന നാടകത്തിന്റെ പ്രസ്താവനമാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ഒടുവിൽ എന്നെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയ സംഗതി വെളിയിലായി. നരകത്തേയും വിശാലകുളേയും സംബന്ധിക്കുന്ന വാക്കുകളും അവയുടെ പശ്ചാത്താപവും ധാരാളം ഉൾക്കൊണ്ടു കൊണ്ടു അതിവിടക്കു പലുകടിച്ചും മീശ തിരുമ്മിയും കൊണ്ടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഇവയൊക്കെ കോടതിയിൽ വെച്ചു വക്കീൽമാർ പറയാറുള്ളതുപോലെ കേവലം സംബന്ധമില്ലാത്തവയായിരുന്നുവെന്ന് എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിലും, പറയാൻ പോകുന്ന സംഗതിയുടെ ഗൗരവത്തെ വളർപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ഉപായമാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഉപായം! ഹാ, മറിയമ്മേ, ടിപ്പുവിന് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഉപായമുണ്ടോ? ആകപ്പാടെ ടിപ്പു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, ഞാൻ മഹാ സമത്വനാണെന്നും, ഹൈദരാലിയെ കാണാൻ ഒരു പാതിരി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, രാജകുമാരനെ പറ്റി എന്തൊരു സ്വകാര്യം പറയാനാണ് വന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, ഞാൻ എല്ലാ പാതിരിമാരുടേയും സേവകനായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് പാതിരിമാരെ ചെന്നു കാണാൻ ഞാനാണ് യോഗ്യനെന്നും, ഞാൻ ഉടനെ പോയി പാതിരിയെ കണ്ടു സംസാരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തരവും ആവശ്യവും അറിഞ്ഞു വരണമെന്നും ആയിരുന്നു. ടിപ്പുസ്തത്താന്റെ കോപം സന്ധാദിക്കരുതെന്ന് എനിക്ക് വിചാരമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അപ്പോൾതന്നെ പോയി പാതിരിയെ കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുമതി

നത്തിന്റെ രാജസ്വാഭാവിക മനസ്സിലാക്കി വരണം. ഈ കാർഷ്വസാധ്യത്തിന് എന്ന ഉത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടതിന് ടിപ്പു എന്ന വളരെ സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങി. നാം ആരാണെന്നും എന്തിനു പോരെന്നും നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കെ നമുക്കില്ലാത്ത ഗുണങ്ങൾ പാഞ്ഞുകൊണ്ട് അന്യൻ സ്തുതിച്ചുകേൾക്കുമ്പോഴുള്ള മനോവികാരം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതാ ഒരു യുദ്ധരാജാവ് അനേകം വിശേഷങ്ങളും ഭേദകങ്ങളും, ഭൂതം വർത്തമാനം ഭാവി എന്നീ കാലങ്ങളിലുള്ള അനവധി ക്രിയകളും ഉപയോഗിച്ച് എന്നെ എന്റെ മുന്പിൽവെച്ചു സ്തുതിക്കയും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ മേലാൽ എനിക്കു പ്രവൃത്തിക്കാനുള്ളവയെ സൂചിപ്പിച്ചു പല വാഗ്ദത്തങ്ങളും ചെയ്തും ചെയ്യുന്നു. “സലജ്ജോഹം! സലജ്ജോഹം!!”

അദ്ദേഹം ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു; കഴിയുന്നത്ര ഭംഗിയിൽ ഉടുത്തു, കഴിയുന്നത്ര അവസ്ഥ നടിച്ച്, പാതിരിയെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. ടിപ്പു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്രകാരമുള്ള രാജ്യകാര്യം സാധിക്കാൻ പക്ഷെ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ സുൽത്താന്റെ കോപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കേണ്ടതിനുള്ള വഴി പാതിരി ഉപദേശിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്ന് എനിക്കു നല്ല നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കത്തോലിക്കാ പാതിരിക്ക് ഒരു വിദേശത്തു വെച്ചു വല്ല സാധാര്യവും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചെങ്കിൽ അതും വലിയൊരു പുണ്യമാണല്ലോ. മൈസൂർ രാജ്യം വിദേശികൾക്കും മുഹമ്മദിയരല്ലാത്തവർക്കും സുൽത്താനായുടെ കീഴിൽ വളരെ സുഖമുള്ള സ്ഥലമല്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമല്ലേ? പാതിരി താമസിക്കുന്ന മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ ചെന്നു നിന്നിട്ട് ഒന്നു ചുമച്ചു! ഞാൻ കണ്ടത് ഒരു ക

ത്തോലിക്ക് പാതിരിയെ ആയിരുന്നില്ല. സാധാരണ ഉടുപ്പു ധരിച്ച ഒരു സന്ത്രിയെ നോക്കി. മേൽമീശയോ താടിയിലോ ഒന്നുമില്ല; എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ മനോഹരമായി ഒന്നു മന്ദമനസ്സിലായി, എന്റെ ആഗമനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ വിനയത്തിലും മര്യാദയിലും എന്നോട് ചോദിച്ചു “നിങ്ങൾ ഇവിടെ എന്തിനായി വന്നു? ഹൈദരാലിയുടെ മകൻ എന്നോട് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് റിപ്പോളെ ഒന്നു സന്ദർശിച്ചുപോകാൻ വന്നതാണ്” എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അതിൽ പിന്നെ പല സംഗതികളെപ്പറ്റിയും വിശേഷിച്ചു മതസംബന്ധമായ സംഗതികളെക്കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം തഞ്ചാവൂരിലെ “ഷ്വാർട്ട്സ്” (Schwartz) എന്നപേരായ ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റാന്റ് പാതിരിയായിരുന്നു.

തന്റെ കക്കിയിൽപെട്ടവനല്ലെങ്കിലും ഒരു ക്രിസ്തുമതക്കാരനായ എന്നെ അവിടെവെച്ചു കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹം സന്തോഷിക്കുകയും ഞാൻ നിശ്ചയമായും ഒരു പ്രൊട്ടസ്റ്റാന്റ് മതക്കാരനായി ഉടനെ “സ്കാനാ സിക്രിക” മെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മൈസൂരിൽ വന്ന ആവശ്യം എന്നെ അറിയിച്ചു. മുസൽമാൻ രാജാവിനെയും അദ്ദേഹത്തെ പോലെതന്നെ ഔദ്യോഗികരക്ഷകളായ പ്രജകളേയും ‘ദൈവവചനം’ അറിയിക്കാനാണ് പാതിരി വന്നത്. സാധിച്ചെങ്കിൽ അനേക കോടി ഹിന്ദുക്കളെ ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർത്ത്, അദ്ദേഹം അജ്ഞാതാധാരാധാരത്തിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം; അതിനാണ് അയാളുടെ ഉത്സാഹം. എന്തായാലും ഹൈദരാലിയുടെ രാജ്യത്തിൽ ‘ദൈവ

വചനമിത്തുകൾ വിതയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ വിത്തിന്റെ ഗുണവും നിലത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ പാതിരിയെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഒരു അനുഭവത്തെ ഞാൻ വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. അത് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയാം. “ഒരിക്കൽ ഞാൻ ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിൽ ഒരു റോഡിനടുത്തു കി നടക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു മുസൽമാൻ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ട് എന്റെ മതമെന്താണെന്നും മാറും ചോദിച്ചു. ഞാൻ ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നെയും എന്റെ മതത്തെയും പറ്റി ശങ്കാരിച്ചു തുടങ്ങി, തക്കം മൂത്തു. ഒടുവിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിനുവേണ്ടി ജീവനെ ത്യജിച്ച ‘രക്തസാക്ഷി’കളുടെ എണ്ണം പാവ്യാൻ എന്നോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് എന്റെ തലയിലുള്ള രോമത്തേക്കാൾ അധികമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നാൽ അതത്രയൊന്നെന്ന് എന്നിക്കൊന്ന് അറിവുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ് എന്റെ തലയിലെ രോമങ്ങൾ പിടിച്ചു പോരിക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്നിങ്ക് ആദ്യം ചിരിയാണ് വന്നത്. രണ്ടാമതെ വേദന അറിഞ്ഞു. വേദന അറിഞ്ഞതോടുകൂടിത്തന്നെ കോപവും ഉണ്ടായി. പട്ടാണിയുടെ തലപ്പാവ് പൊന്തിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തന്റെ തലക്കും ആകാശത്തിനും മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരൊറ്റ രോമം കണ്ടില്ല. ആകുറവു രീക്ഷണം അതിലധികവും താടിയിനേലുണ്ട്. ഞാൻ താടിയിങ്ങു പിടിച്ചു, ശക്തിയോടുകൂടി ഒരു വലിവലിച്ചു. ഒന്നു നോക്കുമ്പോൾ വിട്ടില്ല. “രക്തസാക്ഷി”കളുടെ സംഖ്യയെപ്പറ്റി പട്ടാണിക്കു

ഏകദേശമൊരു ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നു അവന്റെ നിലവിലിരിക്കാണ്ട് ബോധ്യം വന്നതിനുശേഷമേ വിട്ടുള്ളൂ.”

എന്താ ഈ കഥ കേട്ടപ്പോൾ പാതിരി ചിരിച്ചു. വളരെ ചിരിച്ചു. രണ്ടാമതും എന്നെക്കൊണ്ടു കഥ പറയിച്ചു. അതുതന്റെ ഡയറിയിൽ ചേർക്കേണ്ടതിനു കുറിച്ചെടുക്കുകയു ചെയ്തു.

ജൂണിനെയുള്ള സംഭാവണങ്ങളും ഒരു മുക്കു നടന്നെങ്കിലും ടിപ്പുവിന്റെ ആവശ്യം സാധിച്ചില്ല. പാതിരി വെറും പാതിരി തന്നെയൊ, വല്ല രാജ്യത്തു ജ്ഞാനം, ഓരുകാരനോ ആണോ? ഒരു സൂർ രാജ്യഭരണത്തെയും സൈന്യബലത്തെയും “കോട്ടകൾ കിടങ്ങുകൾ കൊത്തും പുറത്തും” മുതലായവയെയും കണ്ടറിവാൻ വന്നതാണോ, എന്നും മറ്റു മുള്ളു വിവരത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിവാൻ എനിക്കു സാധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ ഞാനൊരു ഉപായമെടുത്തു മദിരാശി ഗവണ്മെണ്ടും മൈസൂർ സുൽത്താനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുകയും പാതിരിസായിന്റെ വരവിന്റെ രഹസ്യോദ്ദേശ്യം കോവിലകത്ത് അറിയുമെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ടിപ്പുവിന്റെ ആവശ്യം നിവൃത്തിക്കേണ്ടതിനു ഞാൻ ചെയ്ത ഈ വിദ്യ വളരെ ഭംഗിയായിരില്ലെന്ന് എനിക്കു ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. പക്ഷെ ഞാനതു പറഞ്ഞ മാതിരിയും, അതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച കളങ്കവീനെയും സത്യവാനായ പാതിരിക്കു നന്നാ ബോധിച്ചിരിക്കണം. എനിക്കു രാജ്യ കാര്യങ്ങളിൽ ഉള്ള പരിചയത്തെപ്പറ്റി അങ്ങനെയൊരു വിസ്മയം ഉണ്ടെന്നു തോന്നി എന്നു അറിയിച്ചു. താൻ വന്നത് ഇയ്യങ്കക്കിളികളിലും സ്റ്റേറ്റ് മെഡിക്കലും വെർച്വൽ കോളേജിനും മാത്രമാണെന്നു

ന്നു വണ്ടിച്ചു പാകയും ഫൈനാലിഷ് സമാധാനവും പ്രജകളിൽ പസങ്കാശ്യവും മാത്രമാണ് താൻ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നു വേദം പണ്ഡിതങ്ങളിലെ അനേകം വാക്യങ്ങളും കഥകളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒടുവിൽ ഞാൻ സലാംപാഞ്ഞു യാത്രയായി. എന്നെ എല്ലിച്ച കാര്യം ഞാൻ എത്രമേൽ സാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതിനെപ്പറ്റി ടിപ്പു എന്തു വിചാരിക്കുമൊ എന്നു വളരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഞാൻ നടന്നു. അപ്പോൾ ടിപ്പു എവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഞാൻ അവിടെക്കു തിരിച്ചു. അന്നു ടിപ്പു അതിസമർത്ഥനായ ഒരു യുവാവാകയാണെന്നു. പിന്നീടാണ് ഭയങ്കരനായ ഒരു വ്യാപ്രമായിത്തീർന്നത്. ഞാൻ ചെല്ലമ്പോൾ ആ യുവാവാവിന്റെ നിലയിലല്ല, വളർന്നവരുടെ

ഒരു വ്യാപ്രത്തിന്റെ മാതിരിയിലായെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ അങ്ങു ചിരട്ടം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായി കാണപ്പെട്ടത്. എന്നെ കണ്ട നിമിഷത്തിൽ ആ "വ്യാപ്രതപം" അടക്കി, മനസ്സിൽ വളരെ ജിജ്ഞാസയുള്ള സ്വഭാവം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. എന്നീ പാവാനുള്ളതൊക്കെ ക്ഷണത്തിൽ പാഞ്ഞുകഴിച്ചു. അതുകൊണ്ടു താൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടോ ഇല്ലയോ എന്നൊന്നും താൻ പറഞ്ഞില്ല. സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നു അതു മനസ്സിലാക്കാനും സാധിച്ചില്ല. ഏതായാലും ഒരു കാര്യം തീർച്ചയായിരുന്നു. ഫൈനാൽ മിസ്റ്റർ ഷാർട്ട്സ്മാൻ എത്ര തന്നെ സ്പെഷലൈസറുള്ളൊരുവനായാലും ടിപ്പുവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു ഭയങ്കരകൃത്യം ചെയ്യാനുള്ള ആഗ്രഹവും അതിനുള്ള നിശ്ചയവും ഉണ്ടായി പതിഞ്ഞുകിടന്നിരുന്നു. (തുടരും)

മുക്കേഷ് കമാരൻ.

പ്രദോഷമാഹാരം

(ഒന്നാം സർഗ്ഗം)

കുഞ്ജലോചനനിജാലംഭമാദുമയുന്നപ-
 വൃതകമാരിയാം
 കുഞ്ജരേന്ദ്രസമഗമിനിമണിയൊടൊത്തു
 തൻരജതപവ്വതേ
 രഞ്ജിതാവിലസുന്നനൽ 'കസുമഞ്ജരീ'
 നിചയശോഭകൊ-
 ണ്ജഞ്ജസാലളിതമാംലതാഗ്രമമമന്നിടം
 ഹരനേമാന്യതേ!.

അദ്ദേഹമെല്ലാക്കുമണച്ചിടുന്നു
 പ്രദോഷമാകംഗ്രന്ഥമാമായി

നിദാനമായിക്കിതനശ്ശുചയ്ക്കോർ
 മുദാഭവൽപാദമണഞ്ഞിടുന്നു.

2

ശിവങ്കരൻ പവ്വതപത്രിനാഥൻ
 ശിവൻപ്രസാദിച്ചിതുന്നോല്ലവക്ക്
 ശിവൻതന്നു ഹരജായയാകം
 ശിവക്കുമോഹപ്രിയമീലൃതപോൽ.

8

വിനാശ്യമോദാലിതുകേരിപൂവ്വ-
 മനുഷ്യാലോകനൊരാജപുത്രൻ
 അവനുസൗഖ്യത്തെശിരിപ്രപത്രി
 ധവൻകൊടുത്താനതുമാതിടാങ്ങൻ.

4

സർവ്വരാജ്യമഭിപ്രജിതനായി-
 ശ്വേതകേതിയൊട്ട് സത്യരഥാ'വ്യൻ
 ഉദ്യോഗത്തി'വിദി'പുരത്ത
 ഗർവ്വമെന്നിയേഭരിച്ചിതുമനം.
 ഭാഗ്യമാർവളരെയുണ്ടുവാല-
 നാൽക്കുമാ'നവരപുത്രികളായി
 കാൽക്കാരണവിചാരമാടനാ-
 ചാൽസന്തതനിരവിതൃപ്രപൻ.
 ഇപ്രകാരമവനിതലമന്നാ-
 സ്സപ്രസന്നമതികാത്തുചസിക്കേ
 സ്വപ്നത്തിക്കുസമ്മാനമിടേക്ക-
 ന്നരജപിച്ചവെത്തായൊരുതാപം.
 പുത്രസന്തതിലഭിച്ചതുമില്ലാ
 പുത്രവൈരിസമനാ'നവനനാർ
 പുത്രിമാരുമവിടെക്കളവാതി-
 ല്ലത്രശോകമതുളലവുമായി.
 ക്ഷോണിപാലകുലവർത്തിവണ്ണം
 താണിടാതരുജയോടുവസിക്കേ
 ഏണലോലമിഴിയൊമൊരുനല്ലാ-
 മ്പ്പേണിസുന്ദരിധരിച്ചിതുഗർഭം.
 വാൽക്കയേവമതറിഞ്ഞുധരിത്രി
 ശോത്തമാ'ഹൃദികതുമലമന്ദം
 ചിത്തതാരിലതിയായുളവാതോ-
 രത്തലൊക്കയുമെന്ദസുവിചാൻ.
 ശക്തനാകിയൊരുസത്യരഥ'നൻ
 കീർത്തിക്കേട്ടനസ്യമുഴുത്തു
 ശത്രുക്കളെസമ്പ്രദാ'സാല'നവൻവ-
 നെത്തി'കണ്ഡിന'പുരേപൊരുടീടൻ. 11
 വിരോധമിടതെന്റപുരത്തിൽ
 പോരിനായഥനിന്നൊരുനേരം
 മാരവൈരിസമനായവിദി'ൻ
 ലോരസംഗമമതിന്നുഭൂതി'ന്നാൻ.
 ഭണ്ഡധാരിസമരാകിയവൈരി
 ഭണ്ഡലത്തൊടെതിരിട്ടൊരുനേരം
 ചണ്ഡവിക്രമമെഴുന്നോരു'സാല'ൻ'
 കണ്ഡിനേശനെമനിച്ചിതുകഷ്ടം!

പ്രവചിരനെവധിപ്പൊരുസാലപ
 പ്രവനന്നകരയേരിപുരത്തിൽ
 ദീപരഹൃദിവളൻവിദി'ൻ
 5 പ്രവതി'വിയകളത്തിവന്നാ'നേ. 14
 വാൽക്കേട്ടുളവുഗർഭരത്താ-
 ലാത്തരാകിയൊരുപ്രവതിവനി
 ചിത്തദുഃഖമുദേത്തിലെഴുതൻ
 6 പുത്രനോടുമവിടന്നാ'മിച്ചു. 15
 വാമദേവനെനമിച്ചുനസ്സിൽ
 റാമലോചനനടന്നിതുമന്ദം
 കോമളാംഗികദനംസഹിയാഞ്ഞ-
 7 ത്താമരാക്കി'കൾകരഞ്ഞുനവച്ചു. 16
 തെല്ലൊചനമുദാരജനികളിതു
 ഏല്പുവത്തനിരയാ'സുശോഭിതം
 നല്ലവാചിയതി'നനികത്തില-
 8 നല്ലയപ്പുണ്ടടനിക്കന്നസുന്ദരി. 17
 പ്രസൂതികാലത്തിനടുത്തു'കുന്ദ
 പ്രസൂനതുല്യാംഗിയായ രാജ്ഞി
 വസിച്ചുകാരന്താരതാകസീ'മി
 9 ലസിച്ചിട്ടെന്നോരുലതാ'ഗ്രാമത്തിൽ. 18
 നരന'ഗമനുള്ളതരണിക്കൊരുത്തമാൻ
 വരണാലനന്നുളവി'ജാത'നയരോ
 ചിരമായസുകുതിജയേറുരാജ്ഞി'നി-
 10 ഭാരാമമെത്തി സഖിലാനികസമലേ. 19
 ബലമേറിട്ടനവരനക്രരാജനാ
 ജലജായ താക്കിമണിയായരാജ്ഞിയെ
 വലമൊന്നുസന്താടവനുള്ളസമ്മാനം
 ജപരാശിതനിലലിവാറുതാ'ജ്ഞിനാൻ. 20
 ധരയിൽചി'ന്നൊരനൊഴികക്കുമേൽ
 ചരമത്തിലെത്തിജനയ'ത്രിയെങ്കിലും
 നരനാഥമെഴുമി'ന്നിതെന്റൊരാലകൻ
 12 വരിതോഷമോടുസുഖനി'ദ്രതേടിനാൻ. 21
 ചരമാദ്രിയിങ്കൽരവിനസ്മിച്ചുഭൂ-
 വാനുള്ളപുത്രനെനന്നതില്ലമോ
 ചിരമാക്കുമാരതനുശോഭകൊണ്ടാ'ചാൻ
 18 ചാമഗ്രാഹിച്ചശശിയെത്തിവാ'നില്ലം. 22

പുലി, ചന്നി, പാമ്പു, നരി, യെന്നുമിത്തം
 പലജാതിദൃഷ്ടുപനജന്തുസംകലം
 വലമാനസതപമുടനേവെടിഞ്ഞുദ്ദു-
 ക്ഷലജാതനാലസുധിധത്തിലെത്തിനാർ. 23

ഭ്രമമോടമന്നുവനജന്തുവൃന്ദമാ-
 ക്കമനിയകാന്തികലതംകുമാരനേ
 കമലാധരചന്ദ്രകളിയോത്തുകൊണ്ടുക-
 സ്തമയരതയുള്ളമിഴിയാലെന്തേക്കിനാർ.
 നിജതാതനമ്മമികവുള്ളബന്ധുസ-
 ട്വപ്രജരക്ഷയൊന്നുമില്ലാത്തനാലനിൽ
 അജനാദ്യനാചരരക്ഷണത്തിന-
 ഞ്ജമദിജന്തുവിവാമത്തെയാക്കിനാർ. 25

ശശിയസ്തുമിച്ഛനിശതൻസമാപ്തീയിൽ
 കശയെത്തിരഞ്ഞു നടക്കൊണ്ടുതാപസർ
 പിതൃനവ്രജത്തൊടൊരുമിച്ചുകോകിലം
 കശലസ്ഥലത്തിലന്നയന്നമെപ്പോം. 26

കരുവത്സരത്തിലിയലുംവളച്ചൊയ-
 ത്തൊരുമ്പാലുനോട്ടമൊരുസുരാംഗന
 നരപാലമ്പാലസുധിധത്തിലെത്തിയ-
 നാരമാക്ഷമാരതനരവൊന്നനേക്കിനാർ. 27

‘ഇവനേതു നാലാഹാരംശേഷമതുതാൻ
 ഭവിജാതനായിദിനമൊന്നുചെന്നുപൻ
 ശിവകഷ്ടമിന്ദുസമനാകുമാരനി-
 നാചരതപമോടസുവനിദ്രാചയ്യുവാൻ. 28

പലദൃഷ്ടുജന്തുക്ഷലജകാളിലി-
 നാലസാതുങ്ങമൊരുസാധുബാലകൻ
 കലശ്ശുദ്ധിയരമൊരുസാധുവിപുത്രനോ?
 ക്ഷലാജനത്തിലുച്ചയായവെവതലോ? 29

ഭയനിയനായശിശുവെവെടിഞ്ഞുനി-
 ദ്രയരായതാതജനയിത്രമാർകളും
 അതിനാലിവന്നജനനിപദത്തിലി-

ന്നതിമോദമോടമിഹൊന്നൊന്നെത്തിടാം.
 സതിമെഴിയുള്ളിലിദമോത്തുകൊണ്ടു മം-
 ക്ഷിതിനിനാഥപുത്രനവനേയെടുത്തുടൻ
 സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടെമ്പാഴുതുമ്പെവേദകതനാം
 യതിവർത്തനേകനവജോടനുചാല്പിനാൻ. 31

‘ക്ഷിതിദേവപതി! ചരമചൈതന്തനെ
 (നിൻ
 സുതനോടുമൊത്തു രരിയായ് വളച്ചുക
 ചതിയല്ലെ പാൽപതതിനാൽഗുണംവരം
 സതിമാർകലത്തിന്നൊരുമെഴിമാലികേ!
 അവനിസുരൻറൊമൊഴികേട്ടുസാധുവിയാ
 നചനീതചോരസമനാംകുമാരനോ
 ഭവേനനയിച്ചുനിജപുത്രനോടുമ-
 നചനീധരചന്ദ്രസുതനവളത്തിനാർ.
 ധനമില്ലതെല്ലമവിടത്തിലെങ്കിലും
 ദിനവുംപ്രായതമമുകൊണ്ടുപുഷ്പിയായ്
 തനയപയത്തൊടൊരുമിച്ചുസന്തതം
 വിനയത്തൊടങ്ങുനിവസിച്ചുനന്ദരി. 34

ക്ഷിതിപാലസുരവിനു‘യമ്ഗുപ്ത’നെ- (യം
 നതുപാൽസപുത്രനുശ്രദ്ധിപ്രതാപ്യ
 മിതമോടമേകിമതിമുധഭക്തയാം
 ക്ഷിതിദേവപതിയതിമോദപ്പൂങ്കം. 35

കമലാവരൻറമികവേറിടുന്നൊരോ-
 ക്കമനിയകാന്തികലതന്നൊരമ്പലാ
 വിമലാംഗിയായൊരവനിസുരനേഴും
 കമനീഗ്രാഹത്തിനരികത്തിലാണാരോ. 36

ദിനവുപ്രഭാതസമയേകളിച്ചുതൻ
 തനയപയത്തൊടൊരുമിച്ചബ്രഹ്മണീ
 അന്നാലൻമുദനമുദനംഗ്രാഹാദമി-
 ഞ്ഞയന്നഭക്തരണിയുന്നതാംഗിയാർ.

(പ്രദോഷമാഹാത്മ്യം ഒന്നാംസ്കന്ദം സമാപ്തം)

തെക്കേകുന്നത്തു കല്യാണിക്കുട്ടിയമ്മ.*

* ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പതിനഞ്ചു വയസ്സ് പ്രായമേ തുയിട്ടുള്ളു

എടച്ചേന കുങ്കൻ പരാക്രമങ്ങൾ

വെങ്കാട്ടിലെ പോരാട്ടം.

II

ഇന്നു ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്ന സംഭവം മുതൽക്കാണ് ശക്തൻ രമ്പുരാനും ഞാനുമായി വളരെ സ്നേഹ വിശ്വാസത്തിലായത്. ഈ സംഭവം എനിക്കുപ്രാതെ വേറെ ഒരു ജീവിതം നിശ്ചയിച്ചു. നിങ്ങൾ പയശ്ശിതമ്പുരാനെപ്പറ്റിയും അവിടുത്തെ നടവടിയെപ്പറ്റിയും പലതും ചേട്ടിരിക്കാം. പക്ഷെ ഞാൻ പറയുന്നതൊക്കെ എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതും ചെയ്തുകൊണ്ടു കേട്ടതുമായ സംഭവങ്ങളാണ്. ഇതിന്റെ വാസ്തവ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി തക്കപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു ക്ഷം അതുകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനിച്ചു.

കോട്ടയം കോവിലകത്തുനിന്നു ദത്തനായ രാജാവിനോടു 1793-ൽ കുറുപ്പനാട്ടെ വലിയതമ്പുരാനായിരുന്നത്. ഈസ്റ്റിന്ത്യാകമ്പനിക്കാർ മലയാളക്കരയിൽ കച്ചവടത്തിന്നു വന്നതു മുതൽ ആദ്യവസാനം ഒരുപോലെ എറപ്പാഴും അവരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു കോവിലകക്കാരുടെങ്കിൽ അതു കോട്ടയം കോവിലകക്കാർ മാത്രമായിരുന്നു മൈസൂർ സൈന്യങ്ങൾ കമ്പനിക്കാരുടെ തലശ്ശേരി കോട്ട പിടിച്ചാൻ പലപ്പോഴും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അപ്പോഴെക്കെ സൈന്യങ്ങളെ അയച്ച് കോട്ടത്തു തമ്പുരാൻ കമ്പനിക്കാരെ സഹായിച്ചതായും ഈ വക ഉപകാരങ്ങൾക്കു പ്രത്യുപകാ

രം അവസരം വരുമ്പോൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു കൊള്ളാമെന്നു കമ്പനിക്കാരോടു വാഗ്ദത്തം എഴുതിയാക്കിയതായും റിക്കാർട്ടുകളിൽ തന്നെ കാണാം. കാര്യം ഒക്കെ ഇങ്ങിനെയാക്കിയെന്നുവെങ്കിലും കുറുപ്പനാട്ടെ ദത്തൻ തമ്പുരാൻ കോട്ടയത്തെ വലിയതമ്പുരാനെ അധികാരവ്യക്തികളുടെ കീഴേണമെന്ന് അവകാശം പുറപ്പെടുവിച്ചപ്പോൾ എന്റെ പൊന്നത്തമ്പുരാനെ കമ്പനിക്കാർ വിസ്മയിച്ച് കോട്ടയം കുറുപ്പനാട് ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലെയും മേൽക്കോയ്മ അധികാരം കുറുപ്പനാട്ടേക്കു കൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഒരു ദത്തന് കസുബത്തിലെ മുതലിനും അധികാരത്തിനും അവകാശമില്ലെന്ന തത്വം കമ്പനിക്കാർ അറിയുന്നതിനോടു അല്ല അസാമാന്യപുരുഷനായ ശക്തൻതമ്പുരാനെ അധികാരം കൊടുത്ത് അടുത്ത് ഇരുത്തുന്നതു നല്ലതല്ലെന്നു ഓർപ്പോ എന്നൊരു കമ്പനിക്കാർ ഈ കാട്ടിയ കൃതസ്സത എന്റെ തമ്പുരാനെ ഉള്ളിൽ നടന്നു തട്ടിയിരുന്നു. അന്നുമുതൽ കമ്പനിക്കാരെ തമ്പുരാൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. ഈ സംഭവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ മുതൽ രണ്ടായിരവും മൂപ്പായിരവും നായന്മാർ എറപ്പാഴും ശക്തൻതമ്പുരാനെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. തമ്പുരാൻ ഈ സൈന്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടാളി, പടാനാളി, ചാവശ്ശേരി, വെളിയമ്പ്ര, ഭൂലക്കുന്ന്, ഗണ്ണവർ, മണത്തന്ന, കണ്ണവർ, ശിവപുരം, പയശ്ശി, കണ്ടക്കുന്ന്, വിന്നായി, നിട്ടൂർ, കന്തിയൂർ മുതലായ പ്രദേശങ്ങളിൽ

ലെ പോരാളികൾക്കും തലയാളികൾക്കും പുറമെ, വയനാട്ടിൽനിന്നു മുപ്പേയനാട് പയ്യൂർ യജമാനന്റെ കീഴിൽ ഞങ്ങൾ 500 നായന്മാർ തമ്പുരാന്റെ പടമുഖത്തു വാൾക്കാരായും പയശ്ശിയിൽ വന്നു താമസിക്കുകയായിരുന്നു. മൂണ്ടും ഇടക്കച്ചയ്ക്കും കെട്ടി കയ്യിടക്കും മെയ്യിടക്കുമുള്ള ഞങ്ങൾ തമ്പുരാന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഠിനാശ്വര്യം തന്നെയായിരുന്നു. പടയാളിയിൽനിന്നു പൊന്നി, തലയാളിയായി അന്ന് ഒരു രക്ഷാപുരുഷന്റെ സ്ഥാനമാണ് എന്നിങ്ങനെ കല്പിച്ചുകിട്ടിയിരുന്നത്. സ്വരൂപികളും, യജമാനന്മാരും, ചങ്ങാതിക്കളും ഒക്കെ എന്റെ മേല്പോട്ടുള്ളവരായതുകൊണ്ട് എന്റെ കിടയിൽ ഉള്ളവക്കൊന്നും തിരുമുമ്പിൽ കടന്നുകൂടി സേവിപ്പാൻ യാതൊരു മാറ്റവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തമ്പുരാനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു അവസരം കിട്ടുമെന്നുവെച്ചു ഞാൻ ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു അവസരവും കിട്ടി.

1793-ലാണ്. ഞാനും എന്റെ കൂട്ടാളികളിൽ ചിലരും കൂടി പയശ്ശിക്കോട്ടയിൽ ഒരു അകത്തിരുന്ന് 'നായും പുലിയും' കളിക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ നായകനായ പല്ലൂർ എജമാനൻ വരികയും തുറന്ന് അകത്തേക്കുകടന്നു. വയനാട് നായന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇത്ര യോഗ്യനായ ഒരാൾ അന്ന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി എന്തു ചെയ്യാനും ഞങ്ങൾ ഒക്കെ ഒരുക്കമായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഞങ്ങളോടു അദ്ദേഹത്തിനുള്ള സ്നേഹവും അളവറ്റായിരുന്നു. പല്ലൂർ എജമാനൻ അകത്തു കടന്നു. 'കുങ്കനങ്ങൊ ഇവിടെ' എന്നു ചോദിച്ചു. കൂടി ഒപ്പം ഉണ്ട് എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

പ- എ- നിങ്ങൾ എല്ലാവരേകൂടി നിലവിളിക്കുന്നു. കുങ്കാ, ഇവിടെ വരു. നീ ഇന്നു നാലുമണിക്കു തിരുമുവാക്കെ പെന്ന് കാണണമെന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇതു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ നില്ക്കുന്ന സ്ഥലമൊക്കെക്കൂടി വട്ടത്തിൽ തിരിയുന്നുണ്ടെന്നു എന്നിങ്ങനെ തോന്നി. ഞാൻ ചുമരോടു ചാരിനിന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ തലതിരിഞ്ഞു വീഴുമായിരുന്നു.

"തമ്പുരാനോ!" എന്ന് ആശ്ചര്യത്തോടെത്താനും "അതേടൊ" എന്നു ചിരിച്ചുകൊണ്ട് എജമാനനും മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഞാൻ— 'കുങ്കൻ എന്ന ഒരുവൻ അവിടുത്തെ ആശ്രിതന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു തമ്പുരാന് നിശ്ചയമില്ലല്ലോ. അവിടുന്ന് എന്നിനാണ് എന്നെന്നു കാണണമെന്നു കല്പിക്കുന്നത്?'

പ- എ- അതുതന്നെയാണ് എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചയമില്ലാത്തത്. നല്ല ഒരു വാൾക്കാരന്റെ സഹായം വേണമെന്നു തിരുമനസ്സിലേക്കുണ്ടെന്നു കിട്ടിയതുകൊണ്ട് പടമുഖത്തു വാൾക്കാരായ നിങ്ങളുടെ തലവനായ എന്നെ കല്പിച്ചു വിളിക്കുകയായിരുന്നു. അതെന്തെങ്കിലും ആയിരിക്കട്ടെ. കാരോരുത്തർക്കും കാരോ അവസരം. എന്നിങ്ങനെ ചില അവസരങ്ങൾ കിട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ ഞാൻ എങ്ങിനെയാവി. അതുകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെ കുങ്കന്റെ നന്മയിൽ അന്യയല്ല. ഈ അവസരം വെറുതെ കളയണ്ട.

എന്നും പറഞ്ഞ് പല്ലൂർ എജമാനൻ കോവിലകത്തേക്കു പോയി. മണി രണ്ടു കഴിഞ്ഞു. ബാക്കി രണ്ടു മണിക്കൂർ സമയം എങ്ങിനെയാണ് കഴിച്ചുകൂട്ടിയെന്നു എനിക്ക് പാവാൻ വയ്യ. എന്നിനാണിപ്പോൾ

രാ! തമ്പരൻ എന്നെ വിളിക്കുന്നത്, കോട്ടയത്തുകാരായ ചില പോരാളികളുമായി ചില പോരാട്ടമൊക്കെ ഞാൻ ഇതിനിടെ നടത്തിയിരുന്നു. ഈ കാളും അറിഞ്ഞ് എന്നെ താക്കീതു ചെയ്യാനായിരിക്കുമോ? എന്നൊരു എന്തൊക്കെയുള്ള വിചാരം കൊണ്ടു ഞാൻ അന്ധനായി കറാ നോരം കഴിച്ചു. പല്ലൂർ എജമാനൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ ആവക സ ശയത്തിനൊന്നും വഴിയില്ലെന്നു പിന്നെ സമാധാനിച്ചു.

ഞാൻ നാല് മണിക്ക് അല്പം മുമ്പായി കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തി. അവിടെ കനോത്ത് നമ്പ്യാർ, കല്യാട്ട നമ്പ്യാർ, നാരങ്ങാച്ചി നമ്പ്യാർ, മുതലായ പ്രമാണികളും പല്ലൂർ എജമാനനും പുറത്തിരുന്നു മുറക്കുകയാണ്. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ “ഇതാണ് എന്റെ കക്കൻ” എന്നു പല്ലൂർ എജമാനൻ കനോത്ത് നമ്പ്യാരോടു പറഞ്ഞു. ഞാൻ വേഗം ഓടാനിറച്ചു നിന്നു. കനോത്ത് നമ്പ്യാർ:—കക്കനെ എന്നിനാണ് തിരുമുന്മാരെ വിളിക്കുന്നതെന്നു എ

മൻനായർ (പല്ലൂർ എജമാന്റെ പേര് ഇതാണ്) പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ?

പ: എജമാനൻ:—എനിക്കും കാളും എന്താണെന്നു മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ഇന്നു രാവിലെ കുറുപ്പനാട്ടിൽ നിന്ന് ആരെ ഒരു ഏഴത്ത് തുകയ്യിൽ കൊണ്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാനും തിരുമുന്മാരെയുണ്ടായിരുന്നു. ആ കത്ത് വായിച്ചതിനുശേഷം അര മണിക്കൂർ തമ്പരൻ സ്കൂളിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു.

കനോത്ത് നമ്പ്യാർ:—നിങ്ങളോ പല്ലൂർ എജമാനൻ:—ഞാനും എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ മിണ്ടാതെ നിന്നു. കാച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തമ്പരൻ

എന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് “എന്റെ അത്ര രക്ഷാരിൽ സമത്വമായിട്ടു വല്ലവനും ഉണ്ടോ” എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. അവരെക്കൊണ്ടു സമത്വമാണ് തിരുമേനി എന്നു ഞാനും പറഞ്ഞു. “അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു വിശ്വസിച്ചാൻ തക്കവണ്ണം ഒരുവനെ പ്രത്യേകം ഒരു കാൽത്തിന്ന് എല്പിക്കേണ്ടിവന്നാൽ എന്താൻ ആരെയാണ് തെരെഞ്ഞെടുക്കുക.” എന്നു കല്പിച്ചു ചോദിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരു വരണ്ടു. എന്തിനും പോന്നൊന്നാണ്. മദ്യത്തിലും സ്ത്രീവിഷയത്തിലും അല്പം പ്രത്യേകത ചിലപ്പോൾ കാണിക്കാറുണ്ടോ എന്നു അടിയന്തര സംശയമുള്ളു. “വിരോധമില്ല. അവനെക്കൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരാവശ്യമുണ്ട്. അവനെ നാലുമണിക്ക് ഇങ്ങയടുക്കൂ.” എന്നു കല്പനയുമായി.

പല്ലൂർ എജമാനൻ ഈ സംഭാഷണം വിശേഷിച്ച് എന്നെക്കുറിച്ച് തിരുമനസ്സറിയിച്ചത് എനിക്ക് അത്ര പിടിച്ചില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നപ്പുറം “സ്രീയും മദ്യവും” എന്നു ചാഞ്ഞ ടിക്കിൽ പ്രമാണികൾ എല്ലാവരുംകൂടി ഏന്റെ മുഖത്തുനോക്കി ചിരിച്ചപ്പോൾ ഞാനും ഒന്നു പരങ്ങലിലായി.

കനോത്തനമ്പ്യാർ:—കാളും ഒക്കെ ശരിതന്നെ. കക്കനോടു തിരുമുന്മാരേ പോകുന്നതിനുമുമ്പായി രണ്ടുവാക്ക് എനിക്കു പറയാനുണ്ട്. തമ്പരന്റെ അന്തർഗ്ഗതം എന്നാണെന്ന് അവിടുത്തെ പ്രധാനവിശ്വസ്തന്മാരും ആശ്രിതന്മാരുമായ തങ്ങൾക്കുതന്നെ വിവരമില്ല. കക്കൻ ഒരു സിംഹത്തോടു കളിക്കാനാണ് അകത്തേക്കു പോകുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കോ. കോട്ടയത്തുകാരിലകത്തേക്കു അപമാനം വരുന്ന കാൽത്തിൽ തല

യിടപ്പെട്ടു. എന്നുമാത്രമേ എന്നിങ്ങ പാ
വാൻമുട്ടു. ഞങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെയു
ണ്ടാവാം. കല്പിച്ച വിവരമൊക്കെ ഞ
ങ്ങളോടു വിട്ടുപോവാതെ വന്നുപറയ
ണം. നാലുമണി എന്നുപാഞ്ഞാൽ നാ
ലുമണിക്കു തിരുമുന്മാരെ ചെന്നിപ്പെ
ങ്കിൽ കുങ്കൻ തല പിന്നെ എവിടെ
യാണെന്നു അന്വേഷിക്കേണ്ടിവരും. വേ
ഗം തിരുമുന്മാരെ ചൊല്ലോളം.

ഞാൻ വേഗം അകത്തുകടന്നു മുക
ളിൽ കയറി പള്ളിയറവാതുകലേക്കു പോ
യി. പള്ളിയറക്കാരൻ കൈതേരി അമ്പ
തിരുന്നൂറ്റിയിരിക്കും എന്നെ പള്ളിയറ
യിലേക്കു കടത്തിവിടലും കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ
ശക്തൻതമ്പുരാനെ പല ദിക്കിൽ ചെല്ലി
ട്ടും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല പരിമുഖ
കൊല്ലാമുഖെ അവിടുത്തെ ചെറുപ്പത്തിൽ
തലശ്ശേരി കുപ്പലിങ്ങുമ്പാഴ് കണ്ടിട്ടുണ്ട്.
എന്നാൽ മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കിനില്പാൻ
ഇതുവരെ ഇടയായിട്ടില്ല. ഇരുനീറത്തിൽ
തടിച്ച ആജ്ഞാവാഹകളോടുകൂടിയാ അ
വിടുത്തെ കറുത്തു ഉണ്ടെ കണ്ണുകൊണ്ടു ക
രു നോക്കുന്നോക്കിയായ് മുട്ടുകത്തിവീഴാത്ത
വർ ഉണ്ടേ? എഴുന്നള്ളി ആട്ടുകട്ടിലിനേ
ൽ ഇരിക്കുമാണ്. ഒരു ഗുമസ്തൻ എന്തോ
എഴുന്നുന്നുണ്ട്. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അ
ല്ലാ സന്തോഷത്തോടെ ഒന്നുനോക്കി. ഞാ
ൻ കൈകൂട്ടി തൊഴുതു വാങ്ങിയു ചൊത്തി
നിന്നു.

“ഇപ്പോൾ എഴുതിയതൊക്കെ മതി.
പുറത്തേക്കുപോ. എന്നിങ്ങ വേറെ അല്പം
കാണുമുണ്ട്.” എന്നു കല്പിച്ചപ്പോൾ ഗുമസ്ത
നും പള്ളിയറക്കാരനും ഒക്കെ പുറത്തേക്കു
പോയി. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു എന്നെ ആ
പാദചൂഡം ഒന്നുനോക്കി.

തമ്പുരാനും:—കുങ്കൻ എന്നാണ് പേര് അ

ല്ലെ. താൻ എന്റെ വാൾക്കാരടെ ഇ
ടയിൽ സമത്വനായ ഒരുവനാണെന്നു
എന്തർ പാകയുണ്ടായി.

ഞാൻ ഉചിതമായ ഒരു മറുപടി തി
രുമനസ്സുണർത്തിക്കേണമെന്നു ആലോചി
ച്ചു ആലോചിച്ചു പല്ലർ എഴുമാനന്റെ
“പെണ്ണും മട്ടുവു,” എന്ന ദിക്കിൽ എത്തി
യപ്പോൾ ഭരിച്ചു വല്ലാതെയായി.

തമ്പുരാനും:—അതെ—തന്നെക്കൊണ്ടു എ
നിക്ക് ഒരു കാര്യം നിവൃത്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്.
ഡെവ്വശാലികളും ശക്തിമാന്മാരും ഇ
വിടെ ധാരാളം ഉണ്ട്. “പണ്ടു” എ
ന്നു പാഞ്ഞു തമ്പുരാനും ആ വാചകം
പുത്തിയാക്കാതെ അവസാനിപ്പിച്ചുകു
ഞ്ഞു. “തിരുമനസ്സിലേക്കുവേണ്ടി ജീവ
നെ കളവാൻ അടിയൻ ഇപ്പോൾ ഒരു
ക്കമാണ്.” എന്നൊക്കെ ഞാൻ എ
ന്തൊക്കെ “ചായ്വാരം” പാഞ്ഞു. അ
തൊന്നും അവിടുത്തെ ചെവിട്ടിൽ പോ
കുന്നില്ല.

തമ്പുരാനും:—കുങ്കൻ നല്ല വാൾക്കാരനാ
ണ് അല്ലെ.

ഞാൻ:—റാൻ. ഒരുവിധമൊക്കെ പഠിച്ചി
ട്ടുണ്ട്.

തമ്പുരാനും:—പയ്യേ: മലയിൽവെച്ചു കഴി
ഞ്ഞ ഭാണക്കാരം നടത്തിയ പോരാട്ട
ത്തിൽ വയനാട്ടുകാരൊക്കെക്കൂടി കുങ്ക
നെയല്ലെ മത്സരപരീക്ഷയച്ചത്.

ഞാൻ:—അടിയന്റെ ചങ്ങാതികൾ-അ
ടിയനെ അപ്രകാരം ബഹുമാനിക്കു
ണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

തമ്പുരാനും:—കുങ്കൻ ഇവിടെ വന്നതിനുശേ
ഷം എത്ര പ്രാവീശ്യമാണ് എന്റെ കോ
ട്ട കാര്യങ്ങൾക്കായ വിപ്ലവാദി രാത്രി
തെണ്ടാൻ പുറത്തുവിടുന്നയാൽ ബുദ്ധി
മുട്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ഞാൻ: — ചില വിശ്ലിതങ്ങൾ അടിയൻ
കൗരന്റെ തവണ പ്രവർത്തിച്ചുപോയി
ട്ടുണ്ട്.

തമ്പുരാൻ: — ക്ലബ്ബിന്റെ യോഗ്യതകൾ എ
ന്റെ പടയാളികളോടല്ല കാണിക്കേ
ണ്ടത്. ഈ സമ്പ്രദായമെന്നും ഞാൻ
സമ്മതിക്കുകയില്ല. കുറുപ്പനാട് അണ്ണൻ,
ഇന്ത്യനിശ്ചാകമ്പനി, മോക്കൽ ഒഴിവ്,
ട്വെസ്തത്താൻ, പോരെങ്കിൽ കടക
രം— ഇവരെക്കൊണ്ടു നാലുപ്രകാരത്തിനും
എന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. നി
ങ്ങളെക്കൊണ്ട് തമ്മിൽ തല്ലി മരിക്കാൻ ഇ
ടങ്ങിയാൽ എന്താണ് എന്റെ ഗതി.
ക്ലബ്ബനെപ്പറ്റി ഇനി ഇങ്ങിനെ വെച്ചു ആ
ക്ഷേപവും ഇവിടെ എത്തിയാൽ—

എന്നു പറഞ്ഞു കണ്ണൊന്നു ഉദിച്ച
പ്പോൾ എന്റെ ദേഹം ആസകലം കൗ
രവിയത്തു കലിച്ചുപോയി. ചെറുപ്പക്കാരനും
ജനങ്ങളുടെ തലവനായിപ്പോൻ പ്രത്യേ
കം യോഗ്യതയുള്ളതും ആയ ഈ വെറു
തമ്പുരാൻ ഇരുപതു കൊല്ലമുമ്പു ജനിച്ചി
രുന്നവെങ്കിൽ കേരളം ഇന്നു ആരാണ് ഭ
രിക്കുക എന്നു എനിക്കു നല്ലറിവുണ്ടുണ്ട്.
കുറേ നേരത്തേക്കു തമ്പുരാൻ ഒന്നും കല്പി
ച്ചില്ല. സമീപ്തൻ കഴിയാത്ത ചോദ്യം
അവിടുത്തെ മനസ്സിൽ കിടന്നു കളിക്കുന്നു
ണ്ടെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലായി.

തമ്പുരാൻ: — അതൊക്കെ ചോട്ടു. ക്ലബ്ബ
നെക്കൊണ്ട് ഇന്നു എനിക്കു ഒരു കാര്യം
സാധിപ്പാനുണ്ട്. വാളിന്റെ പ്ര
യോഗം നല്ലവണ്ണം അറിയുന്ന ഒരുവനാ
ണ് എന്നിങ്ങനെ ആവശ്യം. അതിനായി
ട്ടാണ് ക്ലബ്ബനെ വരുത്തിയത്. കാര്യം
വളരെ ഗോപ്യമാണ്. നാമല്ലാതെ വേ
റെ ആരും അറിയരുത്.

ഇപ്പോഴാണ് എനിക്കു പല്ലം എഴു

മാന്റെയും കനോത്ത് നമ്പ്യാരുടെയും സാ
ക്ഷാത്കാക്ഷണം കാണുവാനത്. ഞാൻ “കല്പിക്കും
പോലെ” എന്നു പറഞ്ഞു.

തമ്പുരാൻ: — ഒന്നാമത് ക്ലബ്ബന്റെ അഭി
പ്രായവും ഉത്തരവും ഒന്നും എനിക്കു
അവശ്യമില്ല. ആ പണിയൊക്കെ ഞാ
ൻ കഴിച്ചുകൊള്ളാം. തന്റെ വാളുകൊ
ണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തിയാണ് എന്നിങ്ങനെ വേണ്ട
ത്. തലച്ചോറുകൊണ്ടുള്ള പ്രവൃത്തി എ
നിക്കു അവശ്യമില്ല. പറഞ്ഞതു പ്രവ
ത്തിക്കുക. എങ്ങിനെ— മനസ്സിലായോ.

ഈ കല്പനകൾ ഞാൻ രചനാശീ ക
ല്പിക്കുംപോലെ എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു.

തമ്പുരാൻ: — വെങ്കാട്ടിലെ ആൽത്തറ ക്ലബ്ബ
ൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഭൂതിനിടെ അവിടെ
വെച്ചു കൗരന്റെ പേരെ കഴിവിന്മേൽ ക
യറിയതു ക്ലബ്ബൻ കാണുകയല്ല.

ഞാൻ: — ഈ സ്ഥലം നല്ലവണ്ണം അറിയും
നാലുദിവസംമുമ്പെ കോട്ടയത്തുണ്ടാടി
ക്കാമൻ ഒരു മാപ്പിളയെ കഴിവിന്മേൽ ക
യറിയതു അടിയന്നു നല്ല കാഴ്ചയുണ്ട്.

തമ്പുരാൻ: — നല്ലത്, അവിടെ ഇന്നു രാ
ത്രി 10 മണിക്കു ആയുധപാണിയായി
ക്ലബ്ബൻ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഞാൻ അ
വിടെ ഉണ്ടായിരിക്കാം. നാം തമ്മിൽ
അവിടെ വെച്ചു ഒന്നു സംസാരിക്കു
മ. അവിടെ നിന്നു ഒരു ദിക്കിലേക്കു
ഞാൻ പോകാം. ക്ലബ്ബൻ മണ്ടാതെ കൂ
ടെ എന്റെ ദേഹരക്ഷകനായി പോര
ണം. കാച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നോ ര
ണ്ടോ ആൾ അവിടെ വരും. ഞാനും
അവരുമായി സംസാരിച്ചു ഒടുവിൽ ലോ
കികത്തിൽ പിടിവാണല്ലോ, എന്നു
കണ്ടാൽ അവരെ രണ്ടു ചേരയും ഭീവ
നോടെ മടക്കി അയക്കരുത്. ഞാനും
ക്ലബ്ബനെ സഹായിക്കാം.

ഞാൻ: — ഇതൊക്കെ കേട്ടു അമ്പലമുഖം പോ

യി. അതെന്തൊരു കഥയാണപ്പോ, രണ്ടു മൂന്നാലോട്ടു പൊഴതാനൊക്കെ അടിയൻ തന്നെ മതി. അതുകൊണ്ടല്ല തിരമാസ്സു നൂത്തു നീക്കമേനി! ഈ അപകടത്തിൽ ചാടുന്നതിന്നു പകരം അടിയൻ ഒരു വാറുക്കാരനെയും രാത്രി കൂടെ കൂട്ടുകയല്ലെ നല്ലത്.

തമ്പുരാൻ:—എന്തടാ, ഞാൻ രാജാവാണ്. കിളി ഒരു വാറുക്കാരനും കൂടിയാണ്. കങ്കൻ അതു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലയായിരിക്കാം. തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും എനിക്കു ആവശ്യമില്ലെന്നു ഞാൻ മുമ്പു തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഞാൻ പറയും പോലെ പ്രവൃത്തിക്കൂ. വാറു പ്രയാഗിക്കേണം എന്നു തീർച്ചയാക്കിയാൽ പിന്നെ അവർ രണ്ടുപേരും ജീവനോടെ മടങ്ങി പോകരുത്.

ഞാൻ:—ഒരു കാലത്തു അവർ മടങ്ങി പോകയില്ല തിരുമേനി!

“എന്നാൽ കങ്കൻ ഇപ്പോൾ പൊയ്ക്കോട്ടു” എന്നു കല്പിക്കും ഞാൻ. പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കു കടക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തന്നെ ഏനിക്കു ഒരു കാര്യം ഓർമ്മ വന്നു. പള്ളിയിൽക്കുള്ളിൽ വിണ്ടു കടന്നു.

ഞാൻ:—ഈ കാര്യത്തെ പറ്റി ആലോചിക്കുമ്പോൾ അടിയന്നു തോന്നുന്നത്.

ഞാൻ ഈ വാചകം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി തമ്പുരാൻ ആട്ടുകുട്ടികളിൽ നിന്നു ചോദ്യം ചെയ്തു. എന്താ നേരെ ഒരു ചാടും ചാടി.

തമ്പുരാൻ:—വീ ആലോചിക്കണം! നിന്നോടു ആലോചിച്ചാൽ ആരാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്! കി! ഹൊ! വീ! ആലോചനക്ക് വലിയ കേൾ തന്നെ! നിന്റെ ആലോചനാശക്തി അറിഞ്ഞിട്ടാണു നി

ന്നെ ഞാൻ ഇവിടെ വരുത്തിയതെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ? പറഞ്ഞുപോലെ രാത്രി വെങ്കാട്ടിൽ വരണം ഇപ്പോൾ പോവാം.

ഇതൊക്കെ കല്പിച്ചു തിരുമ്പൊഴക്കു ഞാൻ കരോ അടി പണോക്കം നടന്നു പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്ത് എത്തിക്കു ശിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴെ ഏനിക്കു ആയുസ്സ് കാച്ചു കൂടിയുണ്ടെന്നു വിശ്വാസം വന്നു. ഞാൻ ചേഗം കൊട്ടാരത്തു നിന്നു പുറത്ത് എത്തി. പല്ലർ എഴുമാനനും കനോത്ത് നമ്പ്രാതും അവിടെ എന്നെ കാത്ത് നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എന്തൊക്കെയാണ് വെട്ടുമാനം” എന്നു ചോദിച്ചു. രണ്ടാളും എന്നെ വന്നു വളഞ്ഞു. “കേമില്ല” എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. “തമ്പുരാൻ ഒന്നു സാധരിച്ചില്ല” എന്നായി. പിന്നത്തെ ചോദ്യം. “ചിലതൊക്കെ സംസാരിച്ചു” എന്നു ഞാൻ. “കേൾക്കട്ടെ പറയൂ. എന്താണ് കല്പിച്ചത്” എന്നായി എന്റെ എഴുമാനന്മാർ.

ഞാൻ:—ഏല്ലാം ഗോപ്യമായി വെക്കേണമെന്നു പ്രത്യേകം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു എനിക്കു അതൊന്നും നിങ്ങളോടു പറയാൻ വയ്യ.

കുറുപ്പാൽ: നമ്പ്രാൾ—തമ്പുരാന്റെ വിശ്വാസത്തായ ചങ്ങാതങ്ങളായ ഞങ്ങളോടു പറയരുതെന്നു “ഗോപ്യം” എന്നതിൽ അർത്ഥമില്ല. ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞാൽ തന്നെ ഈ കാര്യം വേറെ ഒരാൾ അറിയുന്നതു മല്ല.

ഞാൻ:—ചേഗം പള്ളിയിൽ പോയി ചോദിച്ചാൽ ചങ്ങാതങ്ങളായ നിങ്ങൾക്കു ഇതൊക്കെ അറിയാമല്ലോ. എന്നു എനിക്കു അവിശ്വാസമാകുന്നു. ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പ്രാൾക്കു സ്വ

മാന്യതയിലധികം ദേഷ്യം വന്നു. ഈ എ ജമാനാമാക്കു കോവിളകത്തുള്ളവരൊക്കെ ചൊല്ലിക്കു നില്ക്കുന്നവരാണ്. ചേരക്കിട ഒരു വാറുക്കാരൻ മുഖത്ത് നോക്കി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്തുതം ഉടനടി പാഞ്ഞു വളരെ അധികപ്രസംഗമായിത്തോന്നി. ഒടുവിൽ പല്ലു എഴുതാനു് “കുങ്കൻ പറയുന്നതു ശരിയാണ്. അവനോടു നാം തീർക്കി ചോദിക്കുന്നത് തെറ്റാണ്” എന്നും പാഞ്ഞു നമ്പ്രാരുടെ കയ്യു പിടിച്ചു പോയി.

ഒന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ആ പണി താൻ കഴിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും രാത്രി എന്തൊക്കെ യാണാചാര്യ വരാൻ പോകുന്നതെന്നുള്ള ആലോചന തന്റെ മനസ്സിൽ കടന്നു വല്ലാതെ കളിച്ചു. എന്നിന്നു അധികം പറയുന്നു. രാത്രി പത്തുണി കൃത്യത്തിന്നു ഞാൻ വാളൊക്കെ നല്ലവണ്ണം പൂത്തിയാക്കി അറക്ക കച്ചയും മുറുക്കിക്കെട്ടി വെങ്കാട്ടിൽ യാത്രയായി.

വെങ്കാട്ടിൽ ആൽത്താക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ തമ്പുരാൻ എഴുന്നള്ളിക്കുറിച്ചിരിക്കുന്നു. കോഴ്ച ചന്ദ്രികയുള്ളതുകൊണ്ടു് അവിടുത്തെ എനിക്കു നല്ലവണ്ണം കുന്നമായിരുന്നു. അവിടുന്നു മുട്ടോളം എത്തുന്ന ഒരു വില്ലിസ്സ് കുപ്പായം ഇട്ടിട്ടുണ്ടു്. തലയിൽ ഒരു മഞ്ഞൻ തൊപ്പിയും ഇട്ടിട്ടുണ്ടു്. എന്തൊ ഒരു ആയുധം കയ്യിൽ പിടിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു്. ഞാൻ നാലഞ്ചു ചാർ ദൂരം വാങ്ങിപ്പോന്നിന്നു. കരക്കര പോലും എഴുന്നാടുമിണ്ടിയില്ല. ഒന്നു സംസാരിക്കത്തക്കല്ലെ നിശ്ചയം. അവിടുന്നു മുന്പോട്ടു നടന്നു. ഞാനും പിന്നിൽ അല്പം ദൂരം വിട്ടു വാളും കയ്യിൽ പിടിച്ചു നടന്നു. നടന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വേറെ ഒരു

ആൽത്താക്കൽ എത്തി. പാഞ്ഞുപോലെ തന്നെ രണ്ടാൾ അവിടെ ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരിൽ ഒരുവൻ ഒരു മാപ്പിളയും മറ്റൊരുവൻ ഒരു നായകമാണെന്നു എനിക്കു വേഗം മനസ്സിലായി. ഞാൻ തമ്പുരാൻ അടുത്തുകൂടി അവർ രണ്ടുപേരും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മുഖത്തോടുമുഖം നോക്കു അല്പം നിന്നു ഇവർ ടിപ്പു സുൽത്താനെന്നും, നെപ്പോളിയനെന്നും, കുറുവ്വനാട്ടു അണ്ണനെന്നും കൈ പാഞ്ഞുതുടങ്ങി ഒടുവിൽ ചതിയൻ എന്നും കള്ളനെന്നും ടിപ്പുനെന്നും കൈ പാഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഞാൻ ഇതിന്റെ കാരണ അത്ഥം ആലോചിക്കുന്നതിലിടക്കു് മാപ്പിള ഒരു കാരംകൊണ്ടു തമ്പുരാൻ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കരുത്ത് കത്തുകയും തമ്പുരാൻ താഴെ വീഴലും കഴിഞ്ഞു.

എന്റെ ഈശ്വര! എന്റെ സ്ഥിതി പിന്നെ എന്താണു്. ഞാൻ ഇതു കണ്ടുകൊണ്ടു സ്തംഭിച്ചു മരിച്ചുപായില്ലല്ലോ എന്നാണു് വിചാരിക്കാറു്. ഞാൻ വാളുകൊണ്ടു മാപ്പിളയുടെ കഴുത്തിൽ വെട്ടി അവനെ രണ്ടു കണ്ണുമാക്കിയതും മറ്റൊരാളുടെ നേരെ വാളുകൊണ്ടു കാടിയതും ഒപ്പം കഴിഞ്ഞു. നായർ കാടി. ഞാനും പിന്നാലെ കാടി. കാട്ടിൽ കൂടി ഏതാണ്ടു് രണ്ടു വിളിപ്പാടുകാടിയപ്പോൾ ഞാൻ വിടുന്നതല്ലെന്നു നായക്കു് മനസ്സിലായി. പിന്തിരിഞ്ഞു നിന്നു ദുഷ്പ്രയത്നമായി. നായരെ കൊല്ലുവാൻ എനിക്കു അധികം അദ്ധ്വാനം ഉണ്ടായില്ല. എന്റെ മനസ്സൊക്കെ തമ്പുരാൻ വീണ്ടുകിടക്കുന്ന ദിക്കിലേക്കാണ്. അവിടെക്കു കാടി എത്തി. കയ്യു് തമ്പുരാൻ ഒരു ഭാഗം മാപ്പിള വേറെ ഒരു ഭാഗം വീണ്ടുകിടക്കുന്നു. തമ്പുരാൻ ജീവനുള്ളൊ എന്നു നോക്കി. എനിക്കു ഇതല്ലാം പറയുമ്പോൾ രണ്ടു ഉള്ളത് കയറുന്നു. തമ്പുരാൻ മരിച്ചു വി

ജീവിയിരിക്കുന്നു! ഞാൻ ഇനി ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടു എന്നാണ് പ്രയോജനം. പല്ലാർ എഴുതാനും കന്നോത്ത് നമ്പ്യാരും ഈ വിവരം അറിഞ്ഞാൽ പിന്നെ എന്റെ ഗതി എന്നാണ്. കല്ലിച്ചപോലെ രണ്ടാളെയും ഞാൻ ജീവനോടെ വിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടായൊ ഞാൻ ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗം നിന്നു തമ്പുരാനെ കൊല്ലിച്ചുവെന്നു വരികയില്ല. ആത്മഹത്യ ചെയ്ത് തമ്പുരാനോടൊപ്പം മരിക്കത്തന്നെ എന്നു നീച്ചുപ്പെടുത്തി. അതിന്നു വട്ടംകൂട്ടുമ്പോൾ

പിന്നിൽനിന്നു:—കുങ്കരൻ പരാക്രമങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്. മുറി അധികമായി വല്ലതും പാറിയൊ.

ഈ ശബ്ദം എന്റെ തമ്പുരാന്റെതായിരുന്നു. തമ്പുരാന്റെ പ്രേതം എന്നോട് സംസാരിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ തീച്ചയാക്കി. തിരിഞ്ഞു നോക്കുവാൻ തന്നെ എനിക്കു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ആയുര്യം! എന്റെ തമ്പുരാനുണ്ട് ചിരിച്ചുകൊണ്ടു എന്നു കേൾക്കിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ പിന്നിൽ നില്ക്കുന്നു.

തമ്പുരാൻ:—നീ ഒരുവനെ കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു ആ മാപ്പിളയുടെ ശവമല്ലെ. മരംവെന്നെ.

ഞാൻ:—മരംവെന്നെയും അല്ലെ അല്ലാത്തവെച്ചു ഞാൻ കൊന്നിരിക്കുന്നു.

തമ്പുരാൻ:—എന്ത്! കുങ്കരൻ രണ്ടാളെയും കൊന്നുവെന്നോ. എന്നുപോഞ്ഞു തമ്പുരാൻ എന്റെ ചുമലിൽ ഒരു കൈവെച്ചു. അപ്പൊഴാണ് തമ്പുരാന്റെ സ്വുലശരീരംതന്നെയാണ് ഞാൻ കാണുന്നതെന്നു തീച്ചയാക്കിയത്. ഇതെന്തൊരു മാതൃമാണ്. ഈ ചത്തുകിടക്കുന്നതാണ്. എന്റെ തെയത്തയർ ഭഗവതി ഞാൻ വല്ലാതെ പരുങ്ങലിലായി.

തമ്പുരാൻ:—ചങ്ങാതി ഞാൻ പ്രേതവും മരമല്ല. കഷ്ടംഇവൻ ഇന്നലെ കുങ്കരൻപള്ളിയറയിൽകണ്ട കണ്ണുമി.അമ്പുവാണ്.

നല്ല വിശ്വസ്തനായിരുന്നു അയാൾ എന്റെ വേഷം നല്ലവണ്ണം കെട്ടി. കാരോയോഗം എന്നല്ലാതെ എന്നാണ് പറയേണ്ടത്. ഇനി കങ്കനെക്കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ കാൽക്കുമാനമില്ല. പോയി അല്ലെ കിടന്നുറങ്ങാം.

എന്നും പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ മടക്കമായി വഴിയിൽവെച്ചു തമ്പുരാൻ

കറുപ്പനാട് അണ്ണനും ആലിരോളം വെട്ടി ഇഴന്നിട്ടാകമ്പനിക്കാക്കുവണ്ടി എന്ന കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് വളരെ കാലമായി. ഫ്രീഞ്ചരാജാവ്, നെപ്പോളിയനും, ടിപ്പുസുൽത്താനും, കമ്പനിക്കാരോടുകൂടിയവർ ഒരുങ്ങുന്നുണ്ടെന്നും അതിൽ എന്റെ സഹായം വേണമെന്നും അതിലേക്കു കാൽപ്പോത്തു ശത്രുചെല്ലാൻ പാലിയംവീട്ടിൽ ചത്തും താലിപ്പാകട്ടിയായിരുന്ന എന്നു കാണാൻ വരുമെന്നും കാൽപ്പോ വളരെ ശോചനീയ സ്ഥലത്തുവെച്ച സംസാരിച്ചു തീച്ചയാക്കേണമെന്നും മറ്റും കാണിച്ചു ഇന്നു രാവിലെയാണ് എഴുന്നേറ്റു ചിട്ടിയര. വെങ്കാട്ടിലെ കഴുവന്മേൽ ഇന്നു മാപ്പിളമാരുടെ ശവം തുണ്ടുന്നുണ്ട്. ആ കള്ളന്മാരും കോട്ടയും രാജാധികാരം കൈവശമാക്കാൻ ആത്മാന്തിയുടെ നില്ക്കുന്ന കറുപ്പനാട് അണ്ണനും എന്നു കൊന്നു സഖമായിരിപ്പാൻ വലിയ മോഹമുണ്ട്. അവർക്കു കമ്പനിക്കാരും സഹായം നില്ക്കുന്നു. കമ്പനിക്കാരെ ഇത്ര കൃത്യമായിരുന്നെന്നു ഞാൻ മുമ്പു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ.....എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെ സംസാരം അവസാനിപ്പിച്ചു. കാൽപ്പോക്കെ എന്നിങ്ങനെ മനസ്സിലായി. പക്ഷെ മനസ്സിലായി എന്നു പറയാൻ പാടുണ്ടോ. എനിക്ക് മനസ്സ് എന്നു ഒന്നു ഇല്ലെന്നും ആലോചന പാടില്ലെന്നുമല്ലെ കളിച്ചിട്ടുള്ളതു. എങ്കിലും ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞ മുതൽ ഞാൻ തമ്പുരാന്റെ ചങ്ങാതിക്കൽ മോളായി എം. ആർ. കെ. സി.

ഓരോപദീപനം

പ്രസിദ്ധ തുടർച്ച

- പ്രകടിതവതിവാമേപം വരേഖാങ്കടാക്ഷേ
 ഗുണകവണകളകം ദക്ഷിണേ ചപ്രകോ
 (പ്രേ) 91
 അഭിമുഖമഭിയാതേ സവ്യസാചീതിശകാ
 ക്ഷണമജനിനൃപാണാ മപ്രസംഗസ്തി-
 (രോളൽ 86)
 പ്രത്യക്ഷാംഭോജനാണഃവചരിവൃതനയം
 തരംഗാധിരൂപം
 പ്രത്യഗ്രൗഢസൂത്രചോലം ദൃപദക്ഷലിഖാ-
 മജ്ജരസാക്ഷമാരി
 ഉദ്യനീക്ഷകലാമംഗലമരതകമാലാ
 മണിത്തൊടാതദാവ- (കൊ)
 നെത്തുമാലാപ്പണിത്തിനിനിയവെഴുതു-
 ണ്ടിടിനാളെനപോലേ. 87
 കേരളാചാപഃവലഃവെച്ചുചിതവിനയം
 തത്രമോദനോകമ്പി-
 ടുത്തുഗാതാമഹിയസ്സപയമമകലവി
 ല്ലുങ്ങെടുത്താച്ചിമെല്ല
 ഞഃലോല്ലാസംകലച്ചാനന്ദപവഴിതൊട
 വലിച്ചാൻമുറിച്ചാൻ (താൻ)
 ചിത്രാകാരഞ്ചലക്ഷംരസദുതിപടുധിയാ-
 മഗുണീരപ്രയാസം. 88
 ഉത്തരവഹിതമീക്ഷണേവികൃഷ്ടേ
 ധനുധിധനഞ്ജയതുഞ്ചോധിഷ്ടിഷ്ടഃ
 യഗപദീഷ്ടവ്സഞ്ജനേകൃപോസൗ
 പരിദലിതേവിദുരോവിവേദലക്ഷേ. 89
 ആർച്ചിപ്രതാകഞ്ചനപഞ്ചവണ്ണം
 കേളിതുകുവേക്ഷുപുടേസ്പൃഷ്ണതീ
 പാണേധസ്സതഃപഞ്ചവരമമേതി
 രാജനൃലാകായനിവേദയന്തീ. 90
 വിശുത്തലക്ഷംപ്രസമിക്ഷ്യകൃഷ്ണാ
 പാത്മഞ്ചരകൃപ്രതിമംവിലോകൃ
- ആദായശുക്ലാഭരമാപ്യദാമം
 ജഗാദകന്തിസുതമുതസുരന്തീ
 പേലാതീതാനദോവാപ്രകടിതജ്ജവി-
 യുംമാമാതമാനമേനം
 ബാവാതൃണാതാനീമുചചിതകുതുകം
 വിഷ്ണുമന്ദാക്ഷലോലം
 ലീലാമന്ദാതദാഭംഭിനതമുഖിമു
 നോക്ഷിയൊന്നനടന്നാർ
 മാലാംഭരംസുകണ്ഠേനിജ്ജലതികാ-
 ളേജചമാസ്യത്രയന്തീ. 92
 വിബുധകരവിമുക്താപുഷ്പരാൽപ്പുഷ്പവൃഷ്ടിഃ
 പുഷ്പനയനാനന്താൽബാഷ്പപുഷ്പപ്രഭോ
 (ദാൽ)
 നൃപദംഗിതുകരാഗ്രാൽസേവദൃഢവൃഷ്ടിസ്തദാഹം
 സമജനിമഹാനീയേപ്രസൂതേമാപ്യദാനേ. 93
 കണ്ടുതച്ചിതമതുതംദൃപദ
 പുത്രനാദേവശാലുടൻ
 കൊണ്ടുവന്നമണിതേർകരേരി
 നിശ്ചിതംകരേരിനിജവല്ലഭാം
 ഉണ്ഡവേഗമമതേർകിടാകിന
 വുകോദരേണസമുദൃതേ
 ഗുഹ്മിനൃതനയേസരോഷമതി
 മുഷ്ടഭൂപമമാനലം 94
 ഗദ്യം— തദനനരവരഃ സസംഭ
 മഗുരീതായുധഃ കോപഭാരാജനദാജ
 ണേക്ഷണഃ ക്ഷണേനൈവ കഷ്ടദൃഢജന
 മുലാഭിഷിക്ത ഏവായം ദൃപദരാജഃ യേ
 നാസുസുസ്വസ്ഥൈശ്ചമാനേഷു കണ്ഠേ
 കേചിത് വിപ്രവദവേ ധന്വേയം കന്യാസ
 മുദിത നിന്യതമൈന്ദുജാലിക ഏവായം ബ്രാ
 മണഃ യേന സകലരാജലോകദുരാരാധം
 ചാപമരോപ്യ ചഞ്ചലം ലക്ഷംചാപ

നിഗമനമിടത്തു നിപുണമവവിധം കത്ര
തോയമതിവിയാരോ ബ്രഹ്മണബ്രഹ്മ
യസ്തു ന സ്തകലാനവി ത്രുണിക്രത്യ സപയം
ധാരാധംബരേ വനിഗ്രാഹമഗ്രാഹീഷു രാജ
പുത്രീം തദയമസ്യ ദുർവ്വനയസ്യ മലമദ്യൈ
വതാവദനേ ചതുപുനരനാത്മ സദശഃ സംബ
ന്ധ വിഘാതേ വിശദ്യാന്തഃ കൗണ്യപാ
ബാലരാജനെസ്സുഷാപി കമാരീമാസാദയതു
ബന്ധു ജനശോ ചനിയാമചസ്ഥാമിഹ സ്ഥാ
തുകഞ്ചിത ക്ഷണമപി. സാസ്ത്ര മത്സ്യ സ്രുത
മഖര്യം പശ്യതാമഃ ശത്രു വിപ്രചന്ദര യ
മാഹാദണ്ഡാ പ്രയുജ്യതേ ശാഹരിഷ്യാമ
സ്സമക്ഷിത്വാദി പാത്താ സമുദേഹിത സക
ലഭോക്താസ്സംഭവമഭിപ്രത്യ സമാലക്ഷ്യ വിദ
യലക്ഷ്മിതാസ്വധം പാണ്ഡവം പശുചാര
യൽ. തദാനിതു സർവ്വപരഭൃഷാമണിസ്സ
വ്യസാചി സതപഃരാപസ്ഥിതാ നിജനിജ
വസനാന്യാവേഷ്ട്യ പ്രപഞ്ചതൃമിതദ
ണ്ഡാൽ ഗാഢ ദർശ്യാപ്തപുടാൻ നിരക്ഷര
ഗച്ഛേണ ഇക്ഷുപ്താണാൻ, ഭദ്രമുത്തമനെത്ര
വ രഥോപദേന്ദ്രം തിഷ്ഠതുഭവാൻ വയം കേ
ചനവധു പരിവാർശ്വരക്ഷോമനെത്രഃ ക്ഷത്രി
യചിശാചാൻ നിവാരയാമഃ. കേചിദ
നെത്രവസാഹായാത്മം. തിഷ്ഠാമഃ കേചി. സ
മുഖമദ്യൈ ബഹുവിധദണ്ഡപ്രമാഹൈ
രഭിപഃതാമൃനതിദൂരം വിദ്രാവയാമസ്സത്യം
ബ്രഹ്മന്യുത്രനാശേപ ഭവനമിദമദ്യൈവാ
ബ്രഹ്മണാ ഭവതു ശസ്ത്രപാണ്യചസ്സപുഷാ
ക്താരഃ ശത്രുപാണ്യയാ വയമനുഭാക്താ
രസ്സംഭവമിത്വാദിഭാഷമാണാനിഷ ദദഞ്ചി
തമഞ്ജമാസ മധുരാനസ്സപ്താനപുഷ്ടീസു
രാൻനിവാർത്ത്യതേവകാമ്യ കമാദായ വി
ഷ്ണവേവിഷ്ഠപുഷ്പവിഹസ്തിതസമന്യുഭോ
കസ്സവിനയാവഭേചമാ ചഖ്യം.

കന്യഭോണായാശിനഗുരുസ്സപസ്തി
(ദേവപ്രതായ

മന്ദാത്യാസകേരപതിരയം ശ്രീസമുദൈന്ദ്രി
(ലാഭൈസഃ
ഭോഃ കണ്ണാദ്യാശൃണതതദിമാഃ ബ്രഹ്മണ-
(സ്യാസ്ത്വവാണീം
രാധായന്ത്രഃ ചയതിപുനവ്വിധേമപുസ്തപ
(വിഭം.
വിശേഷഭൂപാലവീരഃ ശൃണതസമരനാ-
ഭോദ്യമാംവാചമേനാം
ഭൂയാംസോഭമിദേവവയമതനസമുദ്
കാണ്ഡവണ്ഡപ്രവീണാഃ
ഏകസ്തേഷപ്രയുഷ്യാദിഹപരമമുരോ
സ്സാദിഃയാഗപ്രഭാവാൽ
വൈരാധധം സംമതാസ്സദാസി വിജയലി-
ലാദ്യസദ്യാഭിതീ.
ശുതപാവാണിമസദ്യാം കടുമയൊടുധന-
ജാലതാമരാനിരേപ്പി-
ചെത്തിയുദ്ധായനേദിദാമഹമികയാ-
രാജവീരസ്സദാസീം
ഉരഞ്ഞിങ്ങാകോപഭാരാൽ പ്രയുജ്ഞനഖ.
ഘർഘരാസാരനാദ. (ടാ-
പ്രസ്താദൈജ്ജസ്യ പഞ്ചജ്യതമവചതിതൈ
മുടിനാർത്ഥസ്തനാ.
സാരഗ്യാപുണ്ടപാതാത്മദനധികരഷാ
തുംഗസാലഗ്ദ്ധാരിതപ
ഭൂരവീയികളഞ്ഞാനതിവിതതശരാ
സാരമാശ്വയുധാമാ
ശ്രീരാമാരാമഘോരാലുടലിൽത്തടത്തൈടെ
കൊള്ളിമാറസ്സരസ്യാൻ
നേരിടാത്തൈതു നാരായണസഫലരണം
വൈരമുരുകൊണ്ടുണഞ്ഞു.
അന്നരംതത്രപുഷ്പസകഞ്ചലമൊമി-
ച്ചഞ്ജസാക്ഷ്യവേദന
പ്രൊകൊണ്ടാസപിച്ഛനിട്ടതമിടയിടെ
പ്രാഞ്ചൈതൊരിഭാവം
വണ്ണിക്കാമല്ലതോഴവലരിപുസതവി
യ്ക്കുപൊറാഞ്ഞുവലഞ്ഞു

വി.നംഭൂപാലസൈന്യംവിഗളിതശൃതിവി-
 നോക്കിവാങ്ങിച്ചുതങ്ങി.
 പ്രകോപകല്പയാശയഃ തട്യിതികണ്ഠശ-
 (ചൈത്രമാം
 നിവാർത്തുപവാഹിനീപരിഭവിച്ചുണ-
 (ഞ്ഞിടിനാർ
 നിഗൂഢമരകമ്പിതൈനികടവത്തിനാച-
 (ക്രിന്നാ
 മഹേന്ദ്രപവനാത്മജമുദ്രവൽപ്പണ്ടുചോർ
 (തേടിനാർ.
 സ്വപ്നനാപാത്മമുക്കൈർ ഷുഭിരവിദിതാ-
 കൃഷ്ണിസന്താനമാക്കെ-
 രജ്യാനിർദ്വിനഗാത്രസ്തമുലരണമുചേ-
 ഷ്ണിച്ചുതൻപ്രാണകാഷ്ഠി
 അശ്രാന്തബ്രഹ്മതജോവിലസിതാകമേ
 മന്ത്രമനോവിവർഷം
 പശുനേവാംഗരാജസ്സുപദിനിവപുതേ
 സംഗരാത്തുംഗധാമം.
 അത്രാന്തരവായുസുതേഹ്മിതാ
 വൃദ്ധാബലാൽസായത്വിദ്രാജം
 മട്ടിച്ചുകൊല്ലാക്കുലചയ്ക്കു ചൂ
 വിസ്രസ്തഗാത്രംവിദിതാനഭാവം.
 കാലഷ്ടപംവിനാകിംഫലമിരവചസാം
 വിസ്തരൈസ്തത്രയുദ്ധേ. (ഒരേ-
 നിളപ്പേരുന്നെ ചാരിഞ്ഞിടിനനിശിതശ-

ര്ഭൂമിവാലാനശേഷാൻ
 മാലുളിച്ച്ചേർത്തുമണ്ടിച്ചുകൊടുസമജൈ
 രനപിതോരാജപുത്രാ
 മേളത്തിൽപോയ്ക്കുലാലാവസഥമുപഗതോ
 ജിണ്ണരംബാവവന്ദേ.
 മാഃചുലാതേവിദിതപാപരപുഷ്പഗിര
 തുണ്ണമാനീയപാത്മമാൻ
 പാശോപമാനിച്ചിരുത്തിപ്പുറുപതിസൽ-
 കൃത്യമാത്രാസമേതാൻ
 സേപച്ഛാലാപേഷ്ടതേഷാജതുഭവനാമഹാ-
 മൃത്യുവഹ്നിച്ചുതികേ-
 ട്രാശ്ചന്ദ്രപ്പെട്ടുകുന്ദാംവിവൊടുവിജയൻ
 വേട്ടുകാൾകൊന്നവാദീൽ.
 തൽക്കാലേധർമ്മജൻതാൻദ്രാപദനൊടുമുതി-
 ന്നാൻ ഭാഷേമനീഷി
 സ്വപ്രപുഷ്ടദാമോമസ്സുപദിവയമിമാ-
 മൈവയരഭൈവയോഗാൽ
 കൈക്കൂടിത്രിലോകീമഹിതമിതുപഭോ-
 ക്തവധൂതമഗ്രേ
 കൈക്കൊണ്ടുബാനിയോഗവിരചിതസ-
 മന്തനാമെന്നിവണ്ണം. (മേ-
 അതുകേട്ടുഹ്മിതമെന്നമുദ്രേ
 സതിചിന്താക്ഷിതേമയജ്ഞസേന
 മുദുലസ്തിതസ്സുദാസ്യചന്ദ്ര-
 സ്സുദയംവ്യാസമനീന്ദ്രനാചിരാസിത്.
 (തുടരും)

ശരീരസൂത്രം

മനുഷ്യജനം കിട്ടിയ എല്ലാവരുടേയും
 പരമോദ്ദേശം ജീവദൈവത്തെ സ്വപമാവണ്ണം
 നയിക്കേണമെന്നാണല്ലോ. ആ ഉദ്ദേശ
 ത്തെ പ്രമാണിച്ചുള്ള കാരോരുത്തരുടേയും
 ആഗ്രഹങ്ങളും യന്ത്രങ്ങളും പലേ തരത്തി

ലുമാണ്. ചിലർ ദ്രവ്യസ്വന്മാദനത്തിനും
 ചിലർ പ്രശസ്തി നേടുവാനും മാറുചി
 ലർ വിദ്വയുണ്ടാകുവാനും ആഗ്രഹിക്ക
 ന്നു. വേറൊരും ചിലർ ഇവ മൂന്നിനും ഭര
 ങ്കാലെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ

യും പലേ തരത്തിലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങൾ മോരോത്തകൾ അവരവരുടെ രുചികളോടനുസരിച്ചു ഉള്ളതായും അവർ അവയ്ക്കനുസരിച്ചു യത്നിക്കുന്നതായും നാം പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ സുഖാവസ്ഥ എന്ന പരമോദ്ദേശം സാധിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പായി വേറൊരു ചില കാര്യങ്ങൾ (ആഗ്രഹങ്ങൾ) സാധിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു വരുന്നു. ആ കാര്യങ്ങൾ ചിലർക്കു സാധിച്ചും ചിലർക്കു സാധിക്കാതെയും വരുന്നു. അങ്ങിനെ വരികയാൽ ലോകത്തിൽ കൃതാത്മന്മാരെന്നും ഭഗ്യാശയന്മാരെന്നും രണ്ടു തരം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അവരിൽ സുഖാവസ്ഥ എന്ന പരമോദ്ദേശത്തിന്നു കാരണമുണ്ടായ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾക്ക് കാര്യം പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടു കഴിഞ്ഞുപോകുന്നു. ഭഗ്യാശയന്മാർ. കാരണമുണ്ടായ ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചതിന്നു ശേഷം സുഖം ലഭിച്ചാൽ താമസമാകുന്ന കൂട്ടർ ഭഗ്യാശയന്മാരാകുന്നു. ഇവയുടെ ഇച്ഛാശക്തികൾക്ക് അല്പം ഏകപ്രവൃത്തി ഉണ്ടെന്നു ദേവമുള്ള ഉദ്യമങ്ങൾക്കുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ പലപ്പോഴും പല ഉദാഹരണങ്ങൾ. അവയിൽ ഉദാഹരണമെന്നു രോഗാധിപതിനായാൽ അവന്നു യാതൊരു അധ്വാനവും ചെയ്യാൻ വയ്യല്ലോ. അധ്വാനിക്കാതെ കാര്യങ്ങൾ നേടാനാവാം പ്രയാസം. അതിനാൽ പരമോദ്ദേശസിദ്ധിക്കടിസ്ഥാനമായ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ രോഗികളായ കൂട്ടർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഭഗ്യാശയന്മാരാകുന്നു. ഇതി പരമോദ്ദേശസിദ്ധിക്കു സ്പർശമായ കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചവരുടെ കഥ ആലോചിക്കുക. ഒരുവൻ ധനസമൃദ്ധി കൊണ്ടോ, പ്രശസ്തി കൊണ്ടോ, വിദ്യ

കൊണ്ടോ, ഇവ മൂന്നിനാലൊ അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയത്നിച്ചുവോ ആ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കൊണ്ടോ, സമൃദ്ധനായി എന്നു വിചാരിക്കുക. പക്ഷേ, തന്നത്തരം രോഗാധിപതിനായാൽ അവന്നു പരമോദ്ദേശം സാധിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ താമസമാകുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ ആ തരക്കാരുടെ ഭഗ്യാശയന്മാരാകുന്നു. പരമോദ്ദേശത്തിന്നു ടിസ്ഥാനമായ ആഗ്രഹങ്ങൾ എല്ലാം സാധിച്ചതിന്നു ശേഷം രോഗാധിപതിനായാൽ ഇരിക്കുന്നവരാകുന്നു കൃതാത്മന്മാർ. കൃതാത്മന്മാരാകേണ്ടതിന്നാണല്ലോ എല്ലാവരും ഉദ്യമിക്കേണ്ടതു. അതിന്നു ശരീരസുഖം അത്യന്താപേക്ഷിതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ ആഗ്രഹങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത് ആരോഗ്യം അല്ലെങ്കിൽ ശരീരസുഖ സമ്പാദനമാകുന്നുവെന്നും ഈശ്വരൻ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ അനുഗ്രഹം ആ ആഗ്രഹസിദ്ധിയാണെന്നും, ഈ ലോകത്തിലെ ഭാഗ്യങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യം ആ അനുഗ്രഹപ്രാപ്തിയാണെന്നും, മേൽപാഞ്ഞതിൽ നിന്നു സ്വച്ഛമാകുന്നുവെല്ലോ. നാം ഒരു ദിവസത്തിൽ ആദ്യമായി നമ്മുടെ ഒരു സ്നേഹിതനെക്കണ്ടപ്പോൾ അയാളോടു കൂടാ ചോദിക്കുന്നതു “എന്താ, സുഖംതന്നെ അല്ല” എന്നല്ലയോ? നമ്മുടെ സമീപത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു ആളെപ്പറ്റി ചോദിക്കുമ്പോഴും ഒന്നാമതായി ചോദിക്കുന്നത് അയാളുടെ സുഖവർത്തമാനത്തെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ നമ്മുടെ സ്നേഹിതന്മാർക്കോ, താമസിതാക്കൾക്കോ, സോദരാദികൾക്കോ, ബന്ധുക്കൾക്കോ മറ്റൊരു അന്യക്കാരനെ പറ്റിയോ അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് അവരുടെ ക്ഷേമത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ചല്ലേ? ദക്ഷിണ പാ

ങ്ങിച്ച ഒരു ബ്രഹ്മണൻ “ദിഗ്ഭായാഷ്ടാനാ
യിരിക്കട്ടേ”യെന്നും, ഗുരുനാഥൻ “കണ
കിലായി വരട്ടേ”യെന്നും, ധർമ്മം വാങ്ങി
യ ഒരു കിഷ്കിന്ദരൻ “എന്നും സുഖമായി
രിക്കട്ടേ”യെന്നും പാഞ്ഞല്ലേ നമ്മെ അ
നുഗ്രഹിക്കുന്നത്. നമുക്കു ദിനം പിടിച്ചാൽ
നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ “ഈശ്വരാ
എന്റെ കുട്ടിക്ക് ആയുസ്സിനു ദോഷം വര
രുതേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചല്ലേ ഭാരോ ദേവ
നാൾ കഴിഞ്ഞില്ലാ കാതിലുടുത്തുതെല്ലാം വ
ഴിവാട്ട നേന്ന് ഉഴിഞ്ഞുവെയ്ക്കുന്നത്? ഇപ്ര
കാരമുള്ള അനേകം പ്രവൃത്തികൾ ആയു
സ്സിനേയും ക്ഷേമത്തേയും പ്രമാണിച്ചു ചെ
യ്ക്കുന്നവരാകുന്നു. ഇതെല്ലാം എല്ലാ രാജ്യ
ങ്ങളിലും എഴുതി അദ്ധ്യക്ഷനായി നടുക്കുള്ള
ഒരു പട്ടമാകുന്നു. അങ്ങിനെ ഇരിക്കേ എ
ല്ലാ മനുഷ്യക്കും ആന്തരമായി ആഗ്രഹിക്ക
ുന്നതും, ലഭിക്കാൻ സാധ്യമാകാത്തതുമായ
സ്ഥാനവലിപ്പങ്ങളും, സമ്പത്തും, കീർത്തിയുൾക്കൊള്ളും ദിഗ്ഭായാഷ്ടാനാ മു
ഖ്യ ഫലമുദ്രമായ ശരീരസുഖത്തെ ആ
ലോചിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നിസ്സാരങ്ങളാ
ണെന്നു തന്നെ പാശ്ചാത്യർക്കിരിക്കുന്നു അ
തിനാൽ എല്ലാ സമ്പത്തുകളിലും വെച്ചു
എറവും വിലയേറിയ ഒരു സമ്പത്താണ്
ശരീരസുഖം എന്നു വരുന്നതിനാൽ ആയു
രും മനുഷ്യനാലും രാജ്യത്താലും എറവും
ഭദ്രമായി കാത്തു സൂക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതാ
ണെന്നു ചിന്തമാകുന്നു. എന്നാൽ വാസ്ത
വം ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിലും മനുഷ്യർ ഇ
ത്ര അദ്ധ്യക്ഷമാക്കുന്ന കാര്യവും പേരെ ഉ
ണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്.

ഇത് എത്രയൊ ശോചനീയമായ ഒരു
അവസ്ഥയാകുന്നു? എത്രയോ ആളുക
ൾ ഭാരോ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടു തങ്ങളു
ടെ ദിനചര്യയെ തൊറിച്ചു ദേഹാനുരാഗം

തെ നിർമ്മലമായ ശരീരസുഖത്തെ ദൃഢ്യം
ചെയ്യുന്നുണ്ട്? മരണം എന്ന ശബ്ദം ത
ന്നെ മർദ്ദമേറ്റുതന്നെക്കൊണ്ടിട്ടു കൂടി
ലോകത്തിൽ അധികഭാഗം ജനങ്ങളും
അല്പം സൂക്ഷിച്ചാൽ തടുക്കാവുന്ന രോഗ
ങ്ങൾക്കധീനനായി നശിച്ചുപോകുന്നത്
എത്ര കഷ്ടമാണ്! ഭാരോ രാജ്യത്തിലേയും
വാർഷികമായ മാനസംഖ്യ പരിശോധി
ച്ചാൽ പ്രായാധിക്യംകൊണ്ടും, ദുർബ്ബലി
യമായ അവസ്ഥകൾകൊണ്ടും, മരിക്കുന്ന
ജനസംഖ്യ വളരെ ചുരുക്കമാണെന്നു കാ
ണുന്നു. ഈ ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ 20,00000
ത്തിലധികം ജനങ്ങൾ തടുക്കാവുന്ന ദീന
ങ്ങൾ പിടിപെട്ടു കൊല്ലത്തോളം മരിക്കുക
യും 1,00,00,000-ൽ അധികം പേർ അ
ല്പകാലത്തേക്കോ, എന്നെന്നെയ്ക്കും, അവ
സ്ഥയധീനനായി കഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യു
ന്നു. ഇതിനുള്ള രണ്ടു മുഖ്യ കാരണങ്ങൾ
അറിവില്ലായ്മയും ഉപേക്ഷയും ആകുന്നു.
ദീനം ഏതെന്നും, അതിന്റെ ഉത്ഭവം എ
ങ്ങിനെ എന്നും, അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടാതിരി
പ്പാനും ഉൾപ്പെട്ടാൽ ശരിപ്പെടാനും മാർഗ്ഗ
മെന്തെന്നും, ഉള്ളതിനെപ്പറ്റിയാകുന്നു
അറിവില്ലായ്മ. ഭാരീകൃത്തിന്റെയും ആലസ്യ
ത്തിന്റെയും ഫലമാകുന്നു ചെറുപ്പത്തിൽ
ശരിച്ചുപോന്ന സ്വഭാവത്തെ ആശ്രയി
ച്ചു നില്ക്കുന്ന ഉപേക്ഷ. ആ ഉപേക്ഷ പരി
ഹാരമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഗൗരവത്തോളം അ
തിൽ നേരിടുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകളേയും വലു
താക്കി തോന്നിച്ചു അധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു.
പിറ്റേപ്പള്ളവരിൽ തന്നെ വളരെ ചുരുക്കം
പേർ മാത്രമേ മലമ്പനി, വസ്തുരി, റിപ്പ
ലിക്, പ്ലേഗ്, മുതലായ തടുക്കാവുന്ന
രോഗങ്ങളിൽനിന്നു സംഭവിക്കുന്ന അപാര
മായ അപകടങ്ങളും ആവത്തും ജീവനാ
ശയ്യം ഇത്രയെന്നു ശരിയായി ധരിക്കുന്നു

ജി. ഓരോരുത്തരായ് തനിച്ചും, പലരാൽ കുന്നിച്ചും, ഏക്കരയ താന്നുണ്ടുതെ അധീനത്തിൽ നില്പിത്താവുന്ന ശരീര സുഖത്തേയും, ക്ഷേമത്തേയും അറിവുള്ളവർ തന്നെ ഇത്ര നിസ്സാരമാക്കി ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചാൽ പിന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ എന്താണ് ആശ്ചര്യപ്പെടുവാൻ ഉള്ളതു? രോഗങ്ങളുടെ ശരീരസുഖത്തെ നോക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തേയും നോക്കണം; അതുപോലെ തന്നെ എല്ലാ ജനസമുദായങ്ങളും ക്ഷേമാവസ്ഥയിലായിട്ടുണ്ടെന്നു ഒരു രാജ്യം ക്ഷേമാവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ടൂ. അതിനാൽ രോഗാജ്ഞിന്റെ ക്ഷേമം അതിനെ നിവാരണത്തിലാക്കുന്നതിനും, ശരീരസുഖത്തേയും അർപ്പിക്കുന്നതിനും രാജാവിനായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷേമം ഏകദേശം നഗരശുദ്ധീകരണത്തെ (Sanitation) അനുസരിച്ചിരിക്കണം.

പുരാതനകാലത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങൾ അവരുടെ നഗരശുദ്ധീകരണവിഷയത്തിൽ അസാമാന്യമായ ശ്രദ്ധ വെക്കുകയും അത് അവരുടെ ഭരണരീതിയിൽ പ്രവലമായ കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഗ്രീസ് (Greece) രാജ്യക്കാരുടെ ആയുധാഭ്യാസ നൈപുണിയാൽ നാട്ടുപ്പെട്ട ജനസമൂഹങ്ങൾക്കും, ബുദ്ധിസാമന്ത്രിയാൽ സമ്പാദിക്കപ്പെട്ട അനുഭവദർശനങ്ങൾ, കാരണമായിട്ടുള്ളത് അവരുടെ വ്യാധിമഹാവിഷ്ണിയിലുള്ള ശ്രദ്ധയാണെന്നും, പിന്നീടുണ്ടായ അധഃപതനം പടൻപിടിച്ച മലമ്പനിയാൽ (Malaria) ജനസമുദായങ്ങൾക്കുണ്ടായ ആരോഗ്യക്ഷയത്താലാണെന്നും, അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെടുന്നു. 'റോമൻകാർ' (Romans) മേൽപറഞ്ഞ ര

ണ്ട അവസ്ഥകളിൽ (വിജയത്തിലും കീഴ്ത്തിയിലും) ഗ്രീസ്സുകാരെക്കാൾ ഭട്ടം മേലേ അല്ലെങ്കിലും 'റോം' പട്ടണത്തിൽ എന്നുവേണ്ട 'റോം' സാമ്രാജ്യത്തിലെ മിക്ക പ്രദേശങ്ങളിലും ഇപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കാണുന്ന ചളിവെള്ളപ്പാകുലം, ശുദ്ധജലക്കുഴലുകൾ, എന്നീ നഗരപരിഷ്കാരോദ്ദേശകമായ മനോഹരമായ എപ്പാടുകളിൽ വളരെ വളരെ ഉപരിയായിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായ ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. മദ്ധ്യകാലങ്ങളിൽ യൂറോപ്പിൽ എങ്ങും കാലത്തോറും പടൻപിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സാക്രമിക രോഗങ്ങൾക്കും പതിവായിത്തീർന്ന ഭയങ്കരമായ മരണസംഖ്യയ്ക്കും കാരണം 'റോം' പട്ടണത്തിന്റെ അധഃപതനാനന്തരം ജനങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യപരിപാലനവിഷയങ്ങളായ ഉപേക്ഷയ്ക്കും, അനിർവ്വഹ്യമായ ഭാവപരിശീലനവുമാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാലത്തിൽ ഓരോ രാജ്യക്കാരും അവസ്ഥാഭേദങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങളിൽനിന്നാണ് നമുക്കിപ്പോൾ ഭാഗ്യവശാൽ സിദ്ധമായ ആരോഗ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉത്ഭവം.

ഇനി ഇംഗ്ലണ്ടി (England)ലെ മുമ്പത്തേയും ഇപ്പോഴത്തേയും അവസ്ഥയെ ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കുക. നഗരശുദ്ധീകരണവിഷയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നിഷ്ഠയ്ക്കുകൊണ്ട് അല്പ കാലത്തിനിടയിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അവസ്ഥക്ക് എത്ര ഭേദഗതികൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു അവരുടെ പുതിയ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ അറിയാം. എഴുപതു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ഇംഗ്ലണ്ട് സാമാന്യമായ നഗരശുദ്ധീകരണവിഷയത്തിൽ ഇന്ത്യാ ഇപ്പോൾ എന്ത് സ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ അതിൽ അല്പം ഭേദമായിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞുകൂട്ടൂ. അക്കാല

ത്തിൽ ജനങ്ങൾ നിവസിച്ചിരുന്ന പ്രദേശങ്ങൾക്കു സ്ഥലവെടിപ്പില്ലായിരുന്നു. മലിനജലവും മലിനവായുവും ടിക്കെങ്ങും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. വസൂരികുത്തിവെക്കൽ പരക്കെ നടപ്പിലായിരുന്നില്ല. നഗരശുദ്ധീകരണ നിയമങ്ങൾ പേരിനമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നഗരപരിഷ്കാരാഭിപ്രായം ക്കു വേണ്ടുന്ന പണം കടം വാങ്ങുന്നതിനുള്ള തത്വങ്ങൾതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോഴുള്ളതുപോലെ കാലാവസ്ഥാ വിവരണാഭിസ്കരം (Statistics) സൂക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 1837 ൽ പാസ്സാക്കിയ റജിസ്ട്രേഷൻ ആക്ട് മൂലം (Registration act) ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നഗരശുദ്ധീകരണ പരിഷ്കാരത്തിന് ഒരു വലിയ പ്രാധാന്യം സിദ്ധിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ട് പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാനം അർജ്ജിച്ചതിന് ആ റജിസ്ട്രേഷന്റെ പ്രവലവും യുക്തിയുക്തവുമായ റിപ്പോർട്ടുപോലെ മഹാനും അത്ര സഹായിച്ചിട്ടില്ല. പിന്നീട് നഗരശുദ്ധീകരണോദ്ദേശ്യമായ എപ്പാടുകൾ ടിക്കെങ്ങും നിറഞ്ഞു ജനനിവാസത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ഭൂമിയുടെ കാര്യത്തിലും, ഭക്ഷണവിഷയത്തിലും ഭാരോ നിഷ്പക്ഷത വെച്ചു. ജനങ്ങൾക്കു ശുദ്ധജലം ശേഖരിപ്പാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തി. കുപ്പകളും മാരും അതാത് സമയങ്ങളിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവന്നതിന് എപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. അഴിക്കുളവും ഷേക്കിക്കുളവാൻ വലിയ വലിയ കുഴലുകൾ വെച്ചു ഇങ്ങിനെയുള്ള എപ്പാടുകളുടെ ഫലമായ് കൊല്ലത്തോടുമുള്ള മരണസംഖ്യക്കു വിചാരിക്കാത്തതായ ഒരു ഇടിപ്പിൽവന്നു. ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ പരക്കെ നന്നിന് അനവധി പണം ചിലവാക്കേണ്ടിവന്നു എങ്കിലും അതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഫലം പണം

ത്തിന്റെ തുകയേക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങു വലിപ്പമുള്ളതായിരുന്നു. ഈ പരിഷ്കാരങ്ങൾക്കുശേഷം ജനങ്ങളുടെ ആയുസ്സാലം നേർപകർത്തുവാൻ ഉണ്ടായി. ഇതുകൂടാതെ രാജ്യത്തിൽ രോഗങ്ങൾ ബാധിക്കാതിരിപ്പാൻ ഉള്ള നിരോധനമാർഗ്ഗങ്ങൾ കാരോന് എപ്പെടുത്തിയതിനാൽ ജനസംഖ്യയും ധനപുഷ്ടിയും ക്രമേണ കണക്കും കയ്യെത്തിച്ചു വെച്ചു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മരണസംഖ്യ 1000-ൽ 50 വീതമായിരുന്നു. അതു 1871 മുതൽ 1880 വരെയുള്ള പത്തു കൊല്ലങ്ങൾക്കുള്ളിൽ 1000-നു 24 $\frac{1}{2}$ വീതവും 1881-85-നുള്ളിൽ 19 $\frac{1}{10}$ വീതവും അവിന്നുശേഷം 1000-നു 15 വീതവും ആകയും ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരമുള്ള അഭിവൃദ്ധികൾ ഇന്ത്യയിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വിശേഷിച്ച് ഇന്ത്യയിൽ അതിന്റെ വലിപ്പത്തിനടുത്ത വലിയ പട്ടണങ്ങൾ ധാരാളമില്ലെന്നുള്ള ഒരു മിടുക്കുകൂടി കൂടുതലായുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്തുന്നതിനുള്ള ചിലവും ബുദ്ധിമുട്ടും കാര്യം. കുളിപ്പാനും കുടിപ്പാനും ശുദ്ധജലം ഇല്ലാത്തതാൽ നാട്ടുകാർ പലേവിധത്തിലുമുള്ള രോഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. കുഴൽവെള്ളം ഏറ്റെടുത്തിയതോടുകൂടി മദിരാശി, കൽക്കത്താ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ അനവധി ആത്മാവിനെ കൊള്ളക്കുപച്ച് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന വിഷാചികയുടെ ബാധ എത്രയോ കാരണത്തോലായിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപദാർത്ഥകാര്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന നിഷ്പക്ഷതവിനെ ആരാഞ്ഞാണു ഭേദപ്പെടുത്തിയതിനാൽ പട്ടാളക്കാരനേയും തടവുകാരനേയും ഇടയിലുണ്ടായിരുന്ന മരണസംഖ്യയ്ക്കു വലുതായ ഭേദഗതി വന്നതും പ്രാധാന്യമേറിയതാകുന്നു.

ഇന്ത്യയിൽ കൊല്ലത്തോടുമുള്ള മരണസംഖ്യയിൽ ൪-ൽ 1 ഭാഗവും ഒഴിക്കാവുന്ന രോഗങ്ങളിൽ നിന്നാണെന്നു കണക്കുകൾകൊണ്ടു കാണുന്നുണ്ട്. മദിരാശി സംസ്ഥാനത്തിലെ മുൻസിപ്പാൽ (Municipal) പട്ടണങ്ങളിൽ 1901 മുതൽ 1905 വരെ കൊല്ലത്തോടുമുള്ള മരണസംഖ്യ 1000-ൽ 31⁷/₁₀ വീതമാണെന്നും അതിൽ പകുതിയും നടപ്പുദിനം, വസൂരി, പനി, ഉദഭോഷം എന്നീ നാലു ദീനങ്ങളിൽ നിന്നാണെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ആദ്യം പാഞ്ഞ രണ്ടു കാരണങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള വസൂരിയിൽ തീരെ ഒഴിക്കാവുന്നതും, മാറ്റമില്ലാത്തതുമായ ഒരു താറു കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. ഇതുകൂടാതെ വേറേയും ഉള്ള തട്ടക്കാവുന്ന രോഗങ്ങൾ അനവധി ജീവനാശത്തിന്നു കാരണഭൂതമായിട്ടുണ്ട്. എങ്ങിനെ ആയാലും മേൽപാഞ്ഞ കാര്യ

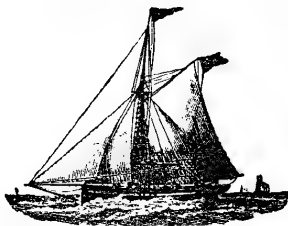
ങ്ങളിൽ (ശരീരസുഖസമ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ) അല്പം ഭ്രാന്തിവെച്ചാൽ കൊല്ലത്തോടുമുള്ള ഭയങ്കരമായ മരണസംഖ്യ വളരെ കുറയ്ക്കയും ജനസമുദായത്തിന്നു ക്ഷേമം വരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ളതിലേക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ലാ. വിഷുചിക, വസൂരി, പനി മുതലായ പനിക്ക് അറിയാവുന്ന ചില രോഗവശതികളിലേക്കു മാത്രമല്ല ഭക്ഷണത്തിന്നു പ്രവേശമുള്ള. എല്ലാ ദീനങ്ങളും മാത്രമല്ലയോ, പിന്തുടർത്തുമായോ, സംഭവിക്കുന്നതായാൽ കൂടി അവയുടെ ശരിയായ കാരണം ഇന്നതെന്നു മനസ്സിലായാൽ അകാറാവുന്നതാകുന്നു. മനുഷ്യർക്കു മരണം പ്രായാധിക്യത്തിൽ നിന്നും അപായങ്ങളിൽനിന്നുമല്ലാതെ മാറ്റു കാരണങ്ങളിൽ നിന്നു സംഭവിക്കാതെ കഴിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

(തുടരും)

കോയാത്ത് കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ.

വിഷുവും

പുതുവർഷാരംഭവും

പെരുമാണികവിശാസങ്ങൾ നവീന സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു വിലക്കുണമായ പ്രകാശമാണ് പതിപ്പിക്കുന്നത്. ദിനരാത്രങ്ങൾ “കാലക്കണ്ണിന്റെ ഉന്മേഷനിമേഷങ്ങൾ മാത്രമാണ്.” മനുഷ്യർ സൃഷ്ടികാലം മുതലുപേ മനുഷ്യരുമായിത്തന്നെ ഇടപെട്ടു

വരുന്നവരായതുകൊണ്ട് ഇപ്പൊഴത്തെ നടപടികളൊന്നും നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ നടപടികളിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിലല്ല കിടക്കുന്നത്. പാരമ്പര്യം എന്ന വലിയ പുഴയുടെ ശക്തിയോടുകൂടിയ ഭഴക്കിൽ സമുദായനടപടികൾ തുണമെന്നപോലെ ഒലിക്കുന്നു. ഈ തുണങ്ങൾ ചില ദിക്കിൽ ചുഴലിയിൽപെട്ടു ചുറ്റുന്നു. മറ്റു ചില ദിക്കിൽ പ്രതീപമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കടന്നു കടന്നു തങ്ങിക്കിടക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ യൊക്കെ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ പല പ്രതിബ

സന്ധർ ഉണ്ടായിരുന്നത് കൂടിയും വിനെയും ഈ നടവടികൾ നമ്മുടെ അടുക്കെ എത്തിച്ചേരാതിരിക്കുന്നില്ല.

കേരളത്തിൽ കാലത്തെ നിർണ്ണയിക്കുവാനായി കൊല്ലാരംഭം എത്രതന്നെയാവാം; പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ജനവരിമാസം എതുപ്രകാരമാണ്, അതുപ്രകാരമാണ് നമുക്കു മേടമാസം. സൃഷ്ടിയോടുകൂടി പുറപ്പെട്ട ജനറസ്സ് എന്ന ദേവതയുടെ ചേർ റോമക്കാർ ജനുവരിമാസത്തിന് എങ്ങിനെ കൊടുത്തുവോ അതുപോലെ 'മേടം' എന്ന പേർ ഹിന്ദുക്കളുടെ കണക്കെത്ത മാസത്തിന്നു കൊടുപ്പാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നോ 'മേടം' ആദ്യമായി എന്നു സങ്കല്പത്തിന് എന്താണ് അർത്ഥമെന്നോ, ഒന്നും ഇപ്പോൾ അലോചിക്കേണ്ടതില്ല. റോമക്കാരുടെ ജനറസ്സ് എന്ന ദേവതയുടെ മുമ്പിലും പിമ്പിലുമായി രണ്ടു തലയുണ്ടെന്നും, ഈ ദേവതയുടെ പ്രവൃത്തി പടിവാതിലുകളും ഗോപുരവാതിലുകളും കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനെന്നും വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. റോമപുരാതനീവിന് ഈവശത്തോ തലയുണ്ടായാൽ അകത്തോ പുറത്തോ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ അദ്ധ്യപനം കൂടാതെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്ല്ലോ. പക്ഷെ നമ്മുടെ ആട്ടിനു മുമ്പിലും പിമ്പിലും തലയുണ്ടായാൽ കൂടിയും, വലിയ ഗുണമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും രണ്ടു തലയുണ്ടെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തേയും വരാൻപോകുന്ന കൊല്ലത്തേയും കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

കാലത്തിനുള്ളിമുഖങ്ങളിലൊന്നാണെന്നോക്കുന്നമാലൊടുകഴിഞ്ഞൊരു കഷ്ടകാലം നേരമെറിച്ചുപരമാമുഖമാശുപുണ്ടുവീ കീച്ചിട്ടുനൂപുതായ്പ്രസവിച്ചുകൊല്ലും

നവമായ വസ്തുക്കളുടെ നേരെയുള്ള ഈ ഒരു അനുഭൂതിയാണ് പുതുവർഷം. അതിൽ സ്വഭാവാനുരൂപമായി കാണുന്നത്. എല്ലാം പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിലും പരിഷ്കാരത്തിലും തുടങ്ങണമെന്ന ഈ വിചാരമാണ് ഭാവനാശക്തിക്കു വളരെ ആകർഷണമായി തോന്നുന്നത്. 'ആശാവധിയിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ സോപാനത്തിന്മേൽ നില്ക്കുന്ന ഒരുവന് പുതുവർഷത്തിന്റെ ആഗമനം ഭവിഗുണത്തിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടാക്കുന്നു. നാം കാരോ കൊല്ലത്തിലും വിഷുദിവസത്തെ നമ്മുടെ ജീവിതമാറ്റത്തിൽ കാരോ നാഴികക്കല്ലായിട്ടാണ് സങ്കല്പിക്കുന്നത്. ആ നാഴികക്കല്ലൊക്കെ നമുക്ക് കാരോ വിശ്രമസ്ഥാനങ്ങളായി കല്പിച്ച് അവിടെ വെച്ചു നാം ഗാഢമായി പലേ ആലോചനകളും ചെയ്യുന്നു. അവിടെവെച്ചു നാം സഞ്ചാരത്തിൽ ഒരു പുതിയ ഉൽക്കണ്ഠ കൂട്ടുന്നു. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ പ്രവൃത്തിച്ചതിലും അല്പം ഭേദമായവിധത്തിൽ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു വിചാരിക്കാത്ത ഒരുവൻ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൻ ഒന്നുകിലൊ വളരെ യോഗ്യനായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ വളരെ നികൃഷ്ടനായിരിക്കണം. ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഭേലിൽ നന്നായി വർത്തിക്കണം എന്ന് ഒരു ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതുതന്നെ വലിയ ഗുണമാണ്. നമ്മുടെ നടവടിയിൽ നന്നായിത്തീർച്ചവാൻ പലതും ഉണ്ടെന്നു ബോധം തന്നെ വലിയ കാര്യമാണ്. നന്നു വരുവാനുള്ള ഒന്നാമത്തെ വഴിയും അതുതന്നെയാണ്.

"ഒരത്തുപാദേവതയായകൊല്ലം പുത്തൻവരദളത്തിലോടുകൂടിയുള്ള സത്യംജയിക്കട്ടെസത്യമന്ത്രേ

സത്തുക്കൾമാത്രം സുഖമാണിടയേ.
 ഉറത്താഴക്കുക്കുരുതേമനുഷ്യ!
 കാമാദിദോഷങ്ങൾകടത്തിനിങ്ങർ
 ഇപ്പത്തനമോണ്ടിൽവിശിഷ്ടാന
 ധർമ്മാദിയാൽമനവരത്തിനും.

കൊല്ലംപിറന്നു പുതുതായ്മനസ്സു
 മഴക്കുളാതെപുതുക്കിടേണം
 ദൈവേച്ഛനോക്കിസ്സുമദായനനം
 കൈനെക്കിലുംവേണ്ടതെ ചയ്തിരിപ്പിൻ.

പഴയകൊല്ലം പുതിയ കൊല്ലത്തിൽ
 ലയിക്കുമ്പോൾ പുതുതായ ചില ആലോ
 ചനകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന ശക്തിയിൽ
 നിന്ന് ആരും രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നില്ല. ചി
 ലർ ഭാവിയിൽ മൃതികിടക്കുന്ന ജാലാജാല
 ങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽക്കൂടി തലതാഴ്ന്നു. മറ്റു
 ചിലർ ജീവിതയുദ്ധത്താലുണ്ടായ ക്ഷീണം
 തീപ്പാൻ അവിടെ അല്പം വിശ്രമിക്കുന്നു.
 ഇതാണ് വിഷുവിനുള്ള വിശേഷവിധി.

എല്ലാവരും എല്ലാ കൊല്ലങ്ങളിലും
 രണ്ടു ദിവസം ധ്യാനമാണ്. ഇതിൽ ഒ
 ന്ന വിഷുദിവസവും മറ്റൊരു ജന്മനക്ഷത്ര
 ദിവസവും തന്നെ. ജന്മനക്ഷത്രദിവസ
 ത്തിന് തനിക്കും ഏറികഴിഞ്ഞാൽ ബാധ

മിത്രാദികൾക്കും മന്ത്രമെ പ്രാധാന്യമുള്ളി.
 വിഷുദിവസം യജമാനനും ഇപ്പോളിടക്കും
 ഭേദമില്ല.

വരുകൊല്ലത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒ
 രു നന്മചെയ്താൽ ഈ വിഷുദിവസം എ
 ല്ലാ കേരളീയരും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരി
 ക്കട്ടെ! കഴിയാൻ പോകുന്ന കൊല്ലത്തിൽ
 നടന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് എല്ലാവ
 രും സ്നേഹിച്ച് ഐകമത്യത്തോടെ വർത്തി
 പ്പാതിടവരട്ടേ! പൊതുജനോപകാരപ്രദ
 ങ്ങളായ കാർയ്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിൽ ജന
 ങ്ങൾക്കു കിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടാകാതിരി
 ക്കട്ടേ! ഇക്കൊല്ലത്തെ വിഷുചമയം കേരളീ
 യർക്കു ക്ഷേമമായി പട്ടുവസാനിക്കട്ടേ!

എണ്ണിപ്പത്തുനൂറ്റാണ്ടിനായിത്തുടങ്ങിയ
 മണ്ടിമണ്ടിക്കരേറ്റനമോഹവും
 കൂടിയല്ലാപിറക്കുന്നനേരത്തും
 കൂടിയല്ലാമരിക്കുന്നനേരത്തും
 മദ്ധ്യയിങ്ങിനെകാണുന്നനേരത്തും
 മത്സരിക്കുന്നതെന്തിനെന്നും വ്യഥാ
 മായകാട്ടുംവിലാസങ്ങൾകാണുമ്പോൾ
 ജായകാട്ടുംവിലാസങ്ങൾഗോഷ്ടികൾ
 കച്ചംകച്ചംനിരൂപണകൂടാതെ
 ചട്ടതിന്നുന്നജന്മപഴുതൊന്നും.

കൊച്ചി സാഹിത്യ സമാജം

യോഗമെമ്മോറാണ്ടം.

1. ഈ യോഗത്തിന്റെ പേര് 'കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജം' എന്നായിരിക്കും.

2. ഈ സമാജം എടുപ്പടുത്തിയതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ:—

(എ) മലയാളഭാഷാധ്യയനത്തിൽ ഉത്സാഹം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക; മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെ എല്ലാ ശാഖകളേയും പരിഷ്കരിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

(ബി) മേല്പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശത്തിനുവേണ്ടി രൂപധനവും മുതലും പിരിച്ചുണ്ടാക്കി സൂക്ഷിച്ചു ചിലവഴിക്കുക.

(സി) മലയാളഭാഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും പരിഷ്കാരവും പോഷണവും വേണ്ടതുനയിക്കുന്നതും ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുക—ഇവയാകുന്നു.

3. ഈ സമാജത്തിന് എത്ര വിധത്തിലെങ്കിലും ഉണ്ടാവുന്ന മുതലെടുപ്പും സ്വത്തുക്കളും യോഗമെമ്മോറാണ്ടത്തിൽ കാണിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കുമാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അല്ലാതെ അതിൽ യാതൊരു ഭാഗവും നേരിട്ടോ മാറ്റം പ്രകാരത്തിലോ, ആദായമെന്നോ പരിഗണനയോ ഉള്ള നിലയിൽ സാമാജികന്മാർ കൊടുക്കുകയോ അവരുടെ അധീനത്തിൽ ആക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

എന്നാൽ സമാജക്കാരുടെ അഭിലാഷത്തിൽ പറ്റു സാമാജികനും സാഹിത്യസംബന്ധമായുള്ള പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾക്കായുള്ള പ്രതിഫലമോ സമ്മാനമോ കൊടുക്കണമെന്ന തീർച്ചയാക്കി കൊടുക്കുന്നതാ

യാൽ ആയതു മേല്പറഞ്ഞ നിശ്ചയത്താൽ അനുസരിപ്പാകുന്നതല്ല.

4. താഴെ പറയും മേൽവിലാസവുമുടക്കണിച്ചിരിക്കുന്നവരായ ഞങ്ങൾ ഈ യോഗമെമ്മോറാണ്ടമനുസരിച്ച് ഒരു സമാജമായി ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരുടെ പേരും ഒപ്പും.	സാക്ഷികളുടെ ഒപ്പും.

യോഗനിയമങ്ങൾ.

1. സാമാജികന്മാർ.

1. സാമാജികന്മാർ സാധാരണ സാമാജികന്മാരെല്ലാം വിശിഷ്ടസാമാജികന്മാരെല്ലാം രണ്ടു തരക്കാരായിരിക്കും.

2. സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും സമാജത്തിന്റെ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവരും ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ സമാജത്തിൽ സാധാരണ സാമാജികന്മാരാകാവുന്നതാണ്.

3. സാമാജികസ്ഥാനത്തിനുള്ള യോഗ്യതയും കമ്മിറ്റിക്കാർ മുന്പാകെ എത്തിക്കത്തക്കവണ്ണം സമാജം സിക്രട്ടറിയുടെ അയക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള യോഗ്യതയും സ്വീകരിപ്പാണോ തള്ളിക്കളയണോ ഉള്ള പൂർണ്ണാധികാരം കമ്മിറ്റി

മ്പർമാരിൽ ഇരിക്കുന്നതാണ്. സാമാജികന്മാരിൽ ആരെ എങ്കിലും ആ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു തള്ളുവാൻ കമ്മറിക്കാഷ് അധികാരം ഇല്ല. ആ അധികാരം പൊതുവെ സമാജത്തിന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ.

4. സാഹിത്യവിഷയത്തിലുള്ള പാണ്ഡിത്യംകൊണ്ടോ മലയാളഭാഷയിലുള്ള നിപുണതകൊണ്ടോ പോരത്തവരെ കമ്മറിക്കാരുടെ യുക്തപോലെ വിശിഷ്ട സാമാജികന്മാരായിരിപ്പാൻ ക്ഷണിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ക്ഷണനം സ്വീകരിച്ചവർ സമാജത്തിലെ വിശിഷ്ട സാമാജികന്മാരായിരിക്കുന്നതാണ്.

5. സാധാരണ സാമാജികന്മാരുടെ എണ്ണം ഇത്രയായിരിക്കേണമെന്നു ക്ലേശമില്ല. വിശിഷ്ട സാമാജികന്മാർ 12-ൽ അധികമാവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

II. വരിസംഖ്യ.

6. എല്ലാ സാധാരണ സാമാജികന്മാരും അവരവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നും ശക്തിക്കും അനുസരിച്ച് ഒരു സംഖ്യ സമാജത്തിൽ കൊല്ലത്തോറും വരിയായി അടക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈ സംഖ്യ മൂന്നുരൂപ്പുകളിൽ കറുപ്പുവാൻ പാടില്ല. സമാജത്തിൽ ചേരുന്നവർ വരിസംഖ്യ നിശ്ചിതസമത്തിന് അടക്കുന്നതാണെന്നും സാമാജികനായി ചേർന്നുതൽ മൂന്നു കൊല്ലം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പായി ആ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു ഒഴിയുന്നതല്ലെന്നും ഖരാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

7. കൊല്ലത്തിൽ അടക്കേണ്ടതായ വരിസംഖ്യ മൂന്നു തൃഗുഹസൂക്ഷ്മമായി പൂശി കറ, മീനം, കിടക്കം ഈ മാസങ്ങളിൽ ഒടുവിലത്തെ ദിവസത്തിന്നു മുമ്പായി അടക്കേണ്ടതാണ്. ഈ തിയ്യതിക്കുള്ളിൽ അടക്കാത്തപക്ഷം ഖാക്കി നിൽക്കുന്ന ഉറപ്പി

ക ഒന്നിന്നു മാസം ഈരണ്ടുപ്രകാരം വലിശ അടക്കേണ്ടതാണ്.

8. വിശിഷ്ട സാമാജികന്മാർ വരിസംഖ്യയൊന്നോ അടക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ സംഭാവനയായി അങ്ങിനെയുള്ളവർ വല്ല സംഖ്യയും തരുന്നതായാൽ ആയതു സമാജക്കാർ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിശ്ചയിച്ചിട്ടു

III. കാർയ്യനിർവ്വഹണസംഘം.

9. ഒരു അദ്ധ്യക്ഷൻ, ഒരു സഹാദ്ധ്യക്ഷൻ, ഒരു സിക്രട്ടറി, ഒരു ഖജാൻജി, പത്രാധിപർ, സമാജക്കാർ നിശ്ചയിക്കുമ്പോലെ മൂന്നിൽ കാര്യത്തേയും ആറിൽ അധികമാവാത്തേയും സാമാജികന്മാർ — ഇവർ അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിക്കാലിലായിരിക്കും സമാജം വക കാർയ്യങ്ങൾ നടത്തേണ്ടതായ ഭാരം.

10. സമാജം വക സാധാരണ യോഗത്തിൽ വെച്ചു കൊല്ലത്തോറും കമ്മറിയെമ്പർമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്. രണ്ടു സാധാരണ യോഗങ്ങൾക്കുമദ്ധ്യേ കഴിയുന്നകാലം എത്രയായാലും ഈ നിശ്ചയത്തെ ഞാധിക്കുന്നതല്ല. ഒഴിവാൻ പോകുന്ന മെമ്പർമാരെതന്നെ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുത്തു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

11. അതാതു കൊല്ലത്തിൽ കാലം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി കമ്മറിയെമ്പർമാരെ ഇടയിൽ വരുന്ന ഒഴിവിന്നു ചുരും സാമാജികന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരാളെ നിശ്ചയിപ്പാൻ കമ്മറിയെങ്കിലും മറ്റു മെമ്പർമാർക്കു അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

12. 1൮88-ലെ 1-ാം റെഗുലേഷൻ പ്രകാരവും ഈ സമാജനിയമപ്രകാരവും സമാജത്തിന്റെ സാധാരണയോഗത്തിൽ വെച്ചു നടത്താവുന്ന എല്ലാ അധികാര

വും മേപ്പടി കമ്മാറിക്കാരിയും ഇരിക്കുന്നതാണ്.

13. സമാജംവക പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിലും ഭരണത്തിലും പരിശോധനയ്ക്കായി അയക്കപ്പെട്ടതോ സമാജക്കാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയതോ ആയ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിലും, ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതിലും, വല്ല പുസ്തകങ്ങളുടേയും പകർപ്പവകാശം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങുന്നതിലും, സമാജത്തിന്റെ ചിലവിന്നേൽ പുസ്തകം ഏതാനുമോ മുഴുവനുമോ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിലും, സമാജംവക മുതലും വസ്തുക്കളും ആദായമുണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിലും, ഇപ്രകാരമുള്ള മറ്റു സംഗതികളിലും ഈ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാകാത്ത നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കമ്മാറിന് അധികാരം ഇരിക്കുന്നതാണ്.

14. കമ്മാറിക്കാർ:—

(എ) സമാജംവക വരവു ചിലവുകളുടെ ശരിയായ കണക്കുകൾ വെച്ചു വരേണ്ടതാണ്.

(ബി) സമാജംവകയും കമ്മാറിവകയും ആയി കൂടുന്ന യോഗങ്ങളിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ ശരിയായി റിക്കാർട്ടാക്കുവാൻ ആവശ്യമായ റിക്കാർട്ടുകളും റജിസ്ട്രികളും വെക്കേണ്ടതാണ്.

15. കമ്മാറിക്കാർ എല്ലാ കൊല്ലവും സമാജംവക സാധാരണ യോഗം കൂടുന്നതിന്നു മുമ്പായി കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിൽ നടന്ന നടവടികളെക്കുറിച്ചും വരുംകൊല്ലത്തിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ പോകുന്ന നടവടികളെക്കുറിച്ചും ഒരു റിപ്പോർട്ട് എല്ലാ മെമ്പർമാർക്കും അയക്കുന്നതോടുകൂടി സമാജത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു കണക്കും മേൽ 18-ാം നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ കമ്മാറിക്കാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളും അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

16. സമാജംവക കണക്കുകളും റജിസ്ട്രികളും ഒരു അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ പരിശോധിച്ചിച്ച് ആഡിറ്ററുടെ റിപ്പോർട്ടോ മേൽ 15-ാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടർ കൂടാതെ എല്ലാ സമാജമെമ്പർമാർക്കും അയക്കേണ്ടതാണ്.

IV. സമാജംവക പത്രഗ്രന്ഥം

17. സമാജക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വെളിച്ചപ്പെടുത്തുവാനും സമാജംവക നിശ്ചയങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും മറ്റുമായി സമാജം മുഖേന മാസികയായോ ത്രൈമാസികയായോ ഒരു പത്രഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ്.

18. കമ്മാറിയെമ്പർമാരിൽ ഒരാൾ ഈ പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിനായിരിക്കുന്നതും ഈ പത്രം സമാജമെമ്പർമാരായിരിക്കണമെന്നുള്ളതും പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതും കമ്മാറിക്കാരുടെ യുക്തംപോലെ പത്രത്തിന് ഒരു പത്രം തുടങ്ങുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഒരു പത്രത്തെ സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശവിധിയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

V. സമാജയോഗങ്ങൾ.

19. എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു പ്രാവശ്യം (ഒടുവിൽ കഴിഞ്ഞ സാധാരണ യോഗത്തിന്നു ശേഷം 15 മാസത്തിനുള്ളിൽ) സമാജം മെമ്പർമാരുടെ ഒരു സാധാരണ യോഗം കൂടേണ്ടതാണ്. ഈ യോഗം ഇന്നു ലിപ്പിൾവെച്ചു കൂടേണ്ടെന്നു കമ്മാറിക്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

20. മേൽവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം കൂടുന്ന യോഗങ്ങൾക്കു സാധാരണയോടെ പരമ്പരപ്പെടുന്നതാണ്. സമാജംവകയായി കൂടുന്ന മറ്റു യോഗങ്ങൾക്കെ പ്രത്യേകയോഗം എന്നും പറയപ്പെടുന്നതാണ്.

21. അഞ്ചിൽ കുറയാത്ത സമാജികന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു അപേക്ഷിക്കുന്നതാ

യോൽ കമ്മാറിക്കാർ പ്രത്യേകയോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതാണ്.

22. ഇപ്രകാരം യോഗം ചേരേണ്ടതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നു പ്രത്യേകം കാണിക്കേണ്ടതും ആവക അപേക്ഷയിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കാവുന്ന സമാജികന്മാർ എല്ലാവരും ഒപ്പിടേണ്ടതും ആ അപേക്ഷകർ സമാജം ആപ്പീസിൽ എത്തിക്കേണ്ടതുമാണ്.

V. യോഗത്തിൽ ചെയ്യുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ

23. യോഗം ചേരുവാനുള്ള അറിയിപ്പ് 10 ദിവസത്തിനു മുമ്പായി എല്ലാ സമാജികന്മാർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. യോഗം ചേരുവാൻ പോകുന്ന ദിവസം, സമയം, സ്ഥലം, യോഗത്തിൽ ആലോചിപ്പാൻപോകുന്ന വിഷയം, ഇതൊക്കെ താഴെ പറയുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ചു എല്ലാസമാജികന്മാർക്കും അറിവുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സമാജികന് ഇതു അറിയിച്ചു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഒരു യോഗത്തിൽ ചെല്ലു നിശ്ചയങ്ങൾ അസാധുവാകുന്നതല്ല.

24. യോഗം ചേരേണ്ടതിനുള്ള അറിയിപ്പ് സമാജംവക പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തോ നേരിട്ടോ സമാജികന്മാരുടെ മേൽവിലാസത്തിൽ തപ്പാലോ അഞ്ചുലോ മാർഗ്ഗമായോ സമാജികന്മാരെ ധരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. തപ്പാലും അഞ്ചുലോ മുഖേന അയക്കുന്ന നോട്ടീസുകൾ ശരിയായി മേൽവിലാസം എഴുതി തപ്പാലിലോ അഞ്ചുലിലോ ഇട്ടാൽ അതതു സമാജികന്മാർക്കു കിട്ടിയതായി തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

25. സമാജത്തിലുള്ള 15 മെമ്പർമാരെ, വാല്യെങ്കിൽ സമാജത്തിലുള്ള ആകെ

മെമ്പർമാരിൽമൂന്നിലൊന്നോ—ഇതിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യ ഏതെങ്കിൽ അത്—മാജമാവാത്ത യാതൊരു യോഗത്തിലും കോാം തിരയുന്നതല്ല. കോാം തിരയാത്ത യോഗത്തിൽ ചെയ്യ യാതൊരു നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

26. സമാജം മെമ്പർമാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൂടുന്നതായ പ്രത്യേകയോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയം കഴിഞ്ഞു ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കോാം തിരയുവാൻ ആവശ്യമായ മെമ്പർമാർ ഹാജരില്ലാത്ത പക്ഷം ആ യോഗം വേണ്ടെന്നു വെക്കേണ്ടതാണ്. മറ്റുള്ള സാധാരണ യോഗങ്ങളിൽ നിശ്ചിതസമയത്തിനു കോാം തിരയാത്തപക്ഷം അടുത്ത ആഴ്ചയിൽ അതേദിവസം അതേസമയത്തിനു യോഗം കൂടാവുന്നതാണ്. അന്നും കോാം തിരയാത്തപക്ഷം രണ്ടാമത് ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നതുവരെ യോഗം നിർത്തിവെക്കാവുന്നതാണ്.

27. സാധാരണ സമാജികന്മാർക്കു വിഹിത സമാജികന്മാർക്കു കാരോരുത്തർക്കു കാരോ ചോട്ടു ചെയ്യാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും.

28. സമാജത്തിലേക്കു അടുച്ചതീക്കേണ്ടതായ ബാല്യതകൾ തീർത്തല്ലാതെ ഒരു സമാജികനും വോട്ടു ചെയ്യാൻ അധികാരം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

29. വോട്ടുകൾ യോഗത്തിൽ നേരിട്ടോ, പ്രതിനിധി മുഖേനയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പ്രതിനിധി സമാജത്തിലെ ഒരു മെമ്പറായിരിക്കേണ്ടതും അയാളെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതിനുപ്രത്യേകം ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഈ അധികാരപത്രം യോഗംചേരുന്നതിനു 24 മണിക്കൂർ മുമ്പെ സിക്രട്ടറിക്ക് എ

ത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്.

8൧. സമാജികന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നഭിന്നപ്രായം ഉണ്ടായാൽ അധികവകുപ്പും സമാജികന്മാരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. ഇതുകുറിക്കുകയും ഒരു പോലെ വോട്ടുചെയ്യുന്ന പക്ഷം യോഗാഭ്യർത്ഥന യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നു. ഭാഗത്തെ നിശ്ചയം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

VII സമാജംസ്വപത്ത്.

81. സമാജംസ്വപത്ത് താഴെ പറയുന്ന ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനോ എല്ലാവിധമായാ വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

(എ) ഗ്രാമകർത്താക്കൾക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക, അവർക്ക് ധനസഹായം ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഗ്രാമങ്ങൾ പ്രസ്തുതവികസിച്ചുകൊടുക്കുക.

(ബി) സമാജംവകയായി നടത്തുന്ന പത്രത്തിനാവശ്യമായ ചിലവുകൾ നട

ത്തുക, അതിന്റെ പത്രാധിപർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക.

(സി) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താത്ത മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക, പ്രധാനപ്പെട്ടതും ഉപയോഗമുള്ളതുമായ പുസ്തകങ്ങൾക്കു നല്ലവണ്ണം അച്ചടിപ്പിക്കുക, സമാജംവക പുസ്തകശാലയിലേക്ക് അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ, കയ്യെഴുത്തുപുസ്തകങ്ങൾ ഇവകൾ ശേഖരിക്കുക.

(ഡി) ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന സമാജതസ്സികൾക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുക, ആപ്പീസ്സ് സ്ഥലത്തിനു വാടക കൊടുക്കുക.

(ഇ) സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശസിലിക്ക് ഉതകുന്നതും ഉപകരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാ ചിലവുകളും ചെയ്യുക.

82. സമാജംസ്വപത്ത് യുക്തംപോലെ ചെലവഴിപ്പാൻ കമ്മറീഷ്യൂട്ടിംഗ് കാര്യം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

വരിക്കാരനിവാൻ

വഴിസംഖ്യ അടക്കാത്തവർക്കൊക്കെ ഇത്തവണ മാസിക വി. പി. അയക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ തവണ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഇത്തവണ മാസിക പുറപ്പെടുവാൻ താമസം നേരിട്ടതിനാൽ അതു സാധിക്കാതെ വന്നതാണ്. എന്നിരുന്നെങ്കിലും (എടവം ലക്കം) തീർച്ചയായി എല്ലാവർക്കും വി. പി. അയക്കുന്നതാണ്. വി. പി. സ്വീകരിപ്പാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തവർ മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കണം.

രസികരഞ്ജിനി

ഈ മാസികയുടെ താഴെ നല്ല ചേർന്ന ലക്കങ്ങൾ ഇവിടെ വില്പനയ്ക്കു തയ്യാറുണ്ട്. ലക്കം ഒന്നിന്നു വില രണ്ടു രൂപമാത്രം. തപാൽക്കൂലി പൊമെ.

താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ വി. പി. യായി അയക്കുന്നതാണ്.

പുസ്തകം 1	ലക്കങ്ങൾ 2, 3, 4, 6, 7.
പുസ്തകം 2	2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12.
പുസ്തകം 3	3, 4, 7, 8, 12.
പുസ്തകം 4	എല്ലാലക്കങ്ങളും
പുസ്തകം 5	1, 2, 3, 4.

ബോധ്യമായിട്ടില്ലെങ്കിൽ തിരിയെ അയക്കാം.

സ്ഥിരപരസ്യങ്ങൾ

പരസ്യക്കൂലി ഏപ്രോഴും മുൻകൂറ്

വരി ഒന്നിന് മാസത്തിൽ 8-ണ പ്രകാരം എല്ലാ പരസ്യവും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

—(*)—

പുത്രോൽപാദനവിധി

പ്രാപ്തിപ്പെട്ട രണ്ടുപേരിൽ അടുപ്പമുള്ള വില്ലാസം തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.

‘സാമ്പ്രദായിക ലോകോപനിഷദ്’ അതായതു ‘പുത്രനില്പാത്തവനെ ഗതിയില്ല’ എന്നാണ് ശ്രുതിവാക്യം. സന്തതിയുണ്ടാവാത്തതെന്ന പോരാ; ആരോഗ്യവും സൗന്ദര്യവും ഉള്ള പുത്രന്മാരുണ്ടായാൽ മാത്രമേ ഇഹലോകത്തിൽ ആനന്ദമുള്ളൂ. മാനുഷമാനുരൂപമായ സന്താനമുണ്ടാവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടുപേരിൽ മരണകാലത്തും മറ്റും വിവരിയ്ക്കുന്ന ഒരു ടിപ്പിംഗ് എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട് — വില 5 റൂപ.

—*—

വൈശാഖമാഹാത്മ്യം

(ഭാഷ)

(ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:— ടി. സി. കൃഷ്ണൻ എളയത്ത് തമ്പിട്രം)

മുഖത്തിലെ വൃത്തത്തിനുവുതലമായി രണ്ടു മലയാളപ്പട്ടം ഈ പുസ്തകം എല്ലാവരും വാങ്ങി വായിക്കേണ്ടതാണ്. വില 3.80 രൂപ മാത്രം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവോടൊ അല്ലെങ്കിൽ മംഗളോദയം കമ്പനി മാനേജർ

തൃശ്ശിവപേരൂർ

എന്ന മേൽവിലാസത്തിലേക്കു അയക്കുക.

മംഗളോദയം

വരിസംഖ്യ താഴെ കൂലി അടക്കം

ഒരു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മുൻകൂർ 2—8—0 ആറുമാസത്തേയ്ക്കു മുൻകൂർ 1—8—0
കാറപ്രതിക്ക് മുൻകൂർ 0—1—0 വി. വി. കമ്മീഷൻ പറമെ.

~~ഒരു~~ വരിസംഖ്യ ബാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളവർ, അവരവർ അടക്കേണ്ട സംഖ്യ ഉടനെ തിരിച്ചു ശീതി വാങ്ങേണ്ടതാണ്.

മംഗളോദയം കമ്പനി

ക്രിഷ്ണം, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ഡയറക്ടർമാർ.

1. മഹാമഹിമശ്രീ കൊച്ചി 10-ാംകൂർ രാമവർമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
2. ബ്രഹ്മശ്രീ എ. കെ. ടി. കെ. എം. ചെറിയ നാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകൾ
3. „ വടക്കിനിയേടത്തു കിരങ്ങാട്ടുനമ്പ്യാൽ ശ്രീധരൻ അനുജൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്
4. „ സി. ടി. അമ്പലത്തറക്കടുത്തു നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്
5. „ കുറുർ ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്
6. „ പുനശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠൻ
7. മ.രാ.-രാ. ചങ്ങനംകോത കൃഷ്ണൻകുഞ്ചൻ
8. „ ഡാക്ടർ ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ

മലയാളഭാഷാഭിപ്രായിയേയും പൊതുജനയോഗക്ഷേമത്തേയും മുൻനിറുത്തി, ഷെയർ 1-ക്ക് 10 ക. വീതം 3000 ഷെയറിൽ കൂടി 30,000 ക. മൂലധനമായി ഏറ്റെടുത്തിയിരിക്കുന്നതാണ് ഈ കമ്പനി. ഈ കമ്പനിയിലേക്കു, വളരെ കാലമായി ഉത്തമരീതിയിൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന കല്പദ്രുമം അച്ചുക്കൂടം തീരുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷു, ദേവനാഗരം, തമിഴ്, മലയാളം എന്നീ അക്ഷരങ്ങളിൽ എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള അച്ചടിവേലകളും ആദായനികുതി വൃത്തിയായും കൃത്യത്തിനും നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

ഇതിനുംപുറമെ ദേശമംഗലത്തുനിന്നു ബ്രഹ്മശ്രീ എ. കെ. ടി. കെ. എം. ചെറിയ നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകളുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന മംഗളോദയം മാസികയും കമ്പനിയിൽ നിന്നു ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഗ്രാമ്യങ്ങളായ പല വിഷയങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ മാസിക മേലിൽ പൂർവ്വാധികം പരിഷ്കരണരീതിയിൽ നടത്തുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

കമ്പനിയിൽ ഷെയർ ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ടി. കമ്പനിമാനേജർ അറിയിപ്പാൽ ഹാജിമാറാം അച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്പം ഷെയറുകൾ മാത്രമെ ബാക്കിയുള്ളൂ.

മാനേജർ.

മറയുവു പിടവം മംഗളോദയം

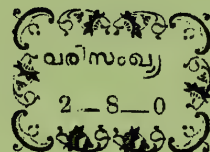

സാഹിത്യം മുതലായ
വിശിഷ്ടവിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന
ഒരു മാസിക.

വിഷയങ്ങൾ

1. മലയാളത്തിലെ ചരിത്രസാമഗ്രികൾ
2. ടിപ്പുസുൽത്താനും, ഞാറ്റത്തു ചട്ടുണിയും.
3. കനകാലിസംരക്ഷണസംഘം
4. മലയാളഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണം
5. പ്രഭാഷമാഹാരത്വം.
6. ഔവേദീസഭയംവരം.
7. കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജം.
൨. വികസന്ദേശ: |

കേരളകുറ്റുമാം അച്ചുകൂടം
മംഗളോദയം കമ്പനി, കൂറൂർ,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

പ്രവേശിക്ക.

(വില ക. 0—8—0)

പ്രകൃതിശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ താക്കല്ലായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന ഈ പുസ്തകം എല്ലാവരും വായിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒ മ യ നീ ന ട ക ങ്ങ.

(വടക്കുതീര ഗ്രാമം രാമകൃഷ്ണഭാഗവതർ ഉണ്ടാക്കിയത് വില 12ണ്.)

കംസനാടകം, മിനാക്ഷിനാടകം മുതലായ നാടകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഈ നാടകത്തെ ജയിപ്പാൻ രാജവണ്ണം നളചരിതംകഥ ഇതുവരെ ആരും നാടകമാക്കിയിട്ടില്ല. സംഗീതനൈഷധം മുതലായ നാടകങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അളവിൽ സാരമില്ല. സംഗീതപ്രിയന്മാരും നാടകപ്രിയന്മാരും ഈ പുസ്തകം ഭംഗമായി വായിക്കേണ്ടതാണ്.

പ്രവേശന സാരം.

(വില നാലണമാത്രം.)

കിളിപ്പാട്ടു രീതിയിൽ ഏതോ ഒരു മഹായോഗ്യൻ എത്രയോ കൊല്ലങ്ങൾ മുമ്പ് എഴുതിവെച്ച ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് അച്ചടിച്ചു പുറത്തായിട്ടുള്ളത്.

ശാസ്ത്രസംഗ്രഹം.

(കൊല്ലങ്കോട് പി. ഗോപാലൻനായരാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത് വില 12ണ്. മാത്രം)

സനാതനധർമ്മങ്ങൾ മിക്കതും ലളിതമായ മലയാളത്തിൽ എഴുതി സംഗ്രഹിച്ചതാണ്. എല്ലാവരും വാങ്ങി വായിക്കേണ്ടതാണ്.

ബി. വി. ബുക്കു ഡിപ്പോ വക പുസ്തകങ്ങൾ.

		ക.ണ.വ.
ഭാസ്കരമേനോൻ		0 8 0
കഥാരത്നമാല	1 00 ഭാഗം	0 8 0
ടി	2 00 ഭാഗം	0 8 0
ഗദ്യമാലിക	1 00 ഭാഗം	1 0 0
ടി	2 00 ഭാഗം	1 0 0
ടി	3 00 ഭാഗം	1 4 0
അമരകശതകം സവ്യാഖ്യാനം		0 8 0
അനുപദേശശതകം		0 8 0
മണിദീപിക		1 8 0
ഭാഷാഭൂഷണം		1 4 0
വൃത്തമഞ്ജരി		0 6 0

മംഗളോദയം

ഫഠവുവു

പുസ്തകം ൧

എ ട വ മ റ സ ട

ലക്കം ൭

മംഗളം

ചേടിപ്പുറത്തൊടൊന്നിച്ചു മലപരിമളം ചേർന്നിടം കല്പകുപ്പു-
വാടിദേശത്തു വാനോർമകുടനീരച്ചഴന്നിടമപ്പിറമാനും
അടിപ്പുറപ്പുറസ്സികളുടെയഭിനയം നോക്കിയുടകുന്ന രാമൻ
പാടിപ്പാട്ടുകേട്ടുപരമരസമെഴുന്ദു നീക്കെട്ടെഴുന്ദും.

തേലപ്പാൽ നാരായണനമ്പി,

മലയാളത്തിലെ

ചരിത്രസാമഗ്രികൾ

മിത്തുകൾക്കു ചരിത്രമെഴുതുന്നതിന്നു
ജീവദാസനുള്ള കരവാണ് എന്ന സംഗ-
തിയെപ്പറ്റി “ഇന്ത്യാ
ചരിത്രം” എന്നൊരു
ലേഖനത്തിൽ മുമ്പു പ-
റഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വായന-
ക്കാർ കാക്കുന്നുണ്ടായി-
രിക്കുമല്ലോ. മലയാളി-
കളെ സംബന്ധിച്ച്
ഈ തത്വം കുറുകടി സ്സൂചമായി കാണു-
ന്നുണ്ട്. ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു സംഗതി
ഇവിടെ പറയാം. സി. അച്യുതമേനോൻ

ബി. എ. അവർകൾ ഒരിക്കൽ ഒരു പ്രത്യേ-
കാവശ്യത്തിനായിട്ട് തിരുവില്വാമലക്കു-
ത്രത്തിലെ ഗുഹമുഖം പരിശോധിക്കുകയു-
ണ്ടായി. അതിൽ ക്ഷേത്രസംബന്ധമായി
കലിയുഗാരംഭകാലത്തിൽ നടന്ന കാരോ-
സംഗതികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടു പിന്നെ
“അതിന്റെ ശേഷം” എന്നു തുടങ്ങി ഒരു
സംവത്സരം മുമ്പു നടന്ന കഥകളെപ്പറ്റി
യാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതത്രെ. “അതി-
ന്റെ ശേഷം” എന്ന പദങ്ങളെക്കൊണ്ട്
ഏകദേശം അഞ്ചായിരം സംവത്സരങ്ങൾ
ക്കിടക്കു നടന്ന കഥകളെ ഒരൊറ്റ തളു

കൊടുത്തു! ചരിത്രമഴുതുവാനുള്ള വാസനയില്ലായ്മക്ക് ഇതൊരു നല്ല ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാകുന്നു. പരമാവധി “മുത്തച്ഛൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അച്ഛൻ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്” എന്നല്ലാതെ അവിടുന്നപ്പാത്തുള്ള കഥ തീരെ നാസ്തി. ഇങ്ങിനെയാണ് നമ്മുടെ ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോരുന്നത്. എന്നാൽ എല്ലാ രാജ്യക്കാരും ചരിത്രജ്ഞാനം, പ്രത്യേകിച്ച് അവരവരുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയ ജ്ഞാനം, ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ഏറാമുമാവശ്യമാണ് എന്ന് ‘മംഗളോദയം’ മുൻപകുത്തിൽ ‘ചരിത്രം’ എന്നും, ‘ഇന്ത്യാചരിത്രം’ എന്നും, തലവാചകം വെച്ചുകൊണ്ട് ഈ ലേഖകൻതന്നെ എഴുതിട്ടുള്ള രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധമാകുന്നതിനാൽ അതിനെ വീണ്ടും സാധിക്കുവാൻ ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. മലയാളരാജ്യത്തിന്റേയും തന്നിവാസികളുടേയും ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരു പൂർവ്വചരിത്രം നാം അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന സിദ്ധമായ സംഗതി മുതൽക്കാരംഭിച്ചാൽ തൽക്കാലം മതിയാകുന്നതാണ്. മലയാളത്തിലെ ചരിത്രത്തിനു വേണ്ട സാമഗ്രികൾ എന്തെല്ലാമാകുന്നു; അവയിൽ നമ്മുടെ സാധീനത്തിലുള്ളവ എന്തെല്ലാമാണ്; അന്യദേശീയന്മാരുടെ അടുക്കൽനിന്നു സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അവ എന്തെല്ലാം; അവയെന്തെല്ലാം സമ്പാദിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംഗതികളെയാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

കേരളചരിത്രത്തിനു വേണ്ടുന്ന സാമഗ്രികളെ അകത്തുള്ളവ എന്നും, പുറത്തുള്ളവ എന്നും സാമാന്യേന രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. മലയാളത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കത്തക്ക

വഞ്ചെല്ലാം അകത്തുള്ള സാമഗ്രികളാകുന്നു. വാണിജ്യം, ചോളരാജ്യം, കൊണ്ടാരാജ്യം, എന്നീ അയൽരാജ്യങ്ങൾ പണ്ടു മലയാളരാജ്യമായി വളരെ സംസ്ഥാപിതമായിരുന്നതിനാൽ ആ വക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടാവുന്നവയേയും അകത്തുള്ള സാമഗ്രികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. പുരാതനകാലം മുതൽക്കു ഓരോ കാലങ്ങളിൽ മലയാളത്തിലേക്കു കച്ചവടത്തിനും മറ്റുമായി വന്നിരുന്ന പല പാദദേശികന്മാരിൽ ചിലർ മലയാളരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയും മലയാളികളെപ്പറ്റിയും ഏഴുതി വെച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും മറ്റും പുറത്തുള്ള സാമഗ്രികളായിട്ടെടുക്കാം. ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്വഭാഷയിലേക്കു കേന്ദ്രമായി തർജ്ജമ ചെയ്തു പങ്കുവെക്കുന്നതിനാൽ വളരെ ശ്രമംകൂടാതെ തന്നെ അവയെ നമുക്കു കിട്ടുവാൻ തരം വന്നുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ആ വക റിക്കാർട്ടുകൾ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ വളരെ വിലപിടിച്ചുവതന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും അവയിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സംഗതികളെ മുഴുവൻ പ്രമാണമായിട്ടു സ്വീകരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിച്ചിട്ടു വേണമെന്നും, ബോട്ടു വലിക്കുന്ന വാലന്മാരുടെ പാട്ടുകേട്ടിട്ട് സൂക്ഷ്മഗ്രാഹിയായ ഒരു സൗജ്വ് ഇപ്രകാരമാണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഗീതമെന്നു ധരിച്ച് നോട്ടുകുറിച്ചുവെച്ചുവത്ര. അന്യരാജ്യക്കാർ നമ്മുടെ കാണുന്നതുപോലെയോ ഈ മാതിരിയായിരിക്കുവാൻ എളുപ്പമാകുന്നു. അതിനാൽ വളരെ മനസ്സരത്തിൽ പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷമേ അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ പ്രമാണമായിട്ടു സ്വീകരിപ്പാൻ പാടുള്ളു. എന്നാൽ പാദദേശികന്മാരായ ആധുനിക ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ മലയാളത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ എഴുതുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പിഴക്കൂടാതെ കഴിയുന്ന

ഇത്ര ശ്രദ്ധമായിരിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ നല്ലവണ്ണം നിഷ്പക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന വാസ്തവവും ഇവിടെ എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ മലയാളികളായ നൊമ്മുടെ ശ്രമം വളരെ കുറവായതായെന്നു ലത്തീനുകൾ സമ്മതിക്കുകയല്ലാതെ അതിനെതിരായി പറയുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല. ഇംഗ്ലീഷ് മാസികകളിലും മലയാള മാസികകളിലും മലയാള ചരിത്രസംസ്ഥാനമായി ലേഖനങ്ങളെ എഴുതുന്ന നൊമ്മളിൽ അപൂർവ്വം ചില കൂട്ടുകാർതന്നെ പ്ലേനി അങ്ങിനെ പറയുന്നു, ടോളമി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു എന്നും മാറ്റം പാഞ്ഞു കലാശിക്കുന്നതല്ലാതെ നൊമ്മുടെ സ്വാധീനത്തിലുള്ളവയും അനേകം ചരിത്രവിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവയും, ചുരുമുള്ളവയാണെങ്കിലും നൊമ്മുടെ അശ്രദ്ധനിമിത്തം ക്രമേണ മാഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമായ അകത്തുള്ള സാമഗ്രികളെ ഒന്നിനെയെങ്കിലും എടുത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നില്ല. അവയെ സുലഭമായി സമ്പാദിക്കുന്നതിനും അവയുടെ അർത്ഥം ശരിയായിട്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും കാലത്തേ അനുസരിച്ച് അവയെ വേണ്ടപോലെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും മലയാളികളായ നമുക്കല്ലാതെ ഇതരദേശീയന്മാരായ ചരിത്രകാരന്മാർക്കു കരിക്കലും വേണ്ടപോലെ സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ആ ഭാരം നോംതന്നെ ഏൽക്കേണ്ടതാകുന്നു. ആ വക സാമഗ്രികൾ ഏതെല്ലാമാണെന്നു താഴെ വിവരിക്കാം.

“ഇന്ത്യാചരിത്രസാമഗ്രികൾ” എന്ന ലേഖനത്തിൽ വിഷയവിഭാഗം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ അനുസരിച്ചതന്നെയാണ് ഇവിടെയും വിഷയങ്ങളെ വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത്. എ

ങ്കിലും ദേശഭേദത്തെ അനുസരിച്ചു വേണ്ടതായ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തിട്ടുണ്ട്.

I ലിഖിതങ്ങൾ —

(1) ശില: ക്ഷേത്രങ്ങൾ; ജയസൂചകമായിട്ടൊ മറ്റൊ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്തംഭങ്ങൾ; അപൂർവ്വം ചില പഴയ ക്രിസ്ത്യാനിപള്ളികളിലുള്ള കുരിശുകൾ പീഠങ്ങൾ മുതലായവ, മുസൽമാൻ പള്ളികൾ എന്നിവയിന്മേൽ കൊത്തിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ; പാറ കഴിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മന്ദിരങ്ങളും ക്ഷേത്രങ്ങളും; അവയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചില വിഗ്രഹങ്ങൾ; മുനിയറകൾ (2) ചെമ്പു മുതലായ ലോഹത്തുകിട്ടുകളിൽ കൊത്തിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ (3) രാജാക്കന്മാരുടേയും പ്രഭുക്കുടുംബക്കാരുടേയും ആസ്ത്രന്മാരായ നമ്പൂരിമാരുടേയും വംശാവലികൾ; അവരുടെ കൈവശമുള്ള ഗ്രന്ഥവരികൾ; ക്ഷേത്രങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥവരികൾ; ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായ ഇതരമതസ്ഥന്മാരുടെ ചില കുടുംബങ്ങളിലും അവരുടെ പള്ളികളിലും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥവരി മുതലായ റിക്കാർട്ടുകൾ; സമ്പ്രദാനിമങ്ങളിലുള്ള പട്ടാവലികളും ഗ്രന്ഥവരികളും — ഇവയെല്ലാം ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥക്ഷേത്രങ്ങളിലും പ്രാധാന്യം കൂട്ടം കാരാത്ത ചില ഉപഗ്രന്ഥക്ഷേത്രങ്ങളിലും ചില ദേശക്ഷേത്രങ്ങളിലുമുള്ള ശ്രീകോവിലുകളിനേലും മണ്ഡപത്തറകളിനേലും വലിയ ബലിക്കല്ലുകളിനേലും പീഠങ്ങളിനേലും മറ്റുമായി എഴുത്തുകൾ ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. വട്ടെഴുത്ത്, കോലെഴുത്ത്, തമിഴ്, നാനം മൂന്നം എന്നൊരുവക എഴുത്ത്, മലയാളം, അപൂർവ്വമായിട്ടു നാഗരം എന്നീ അക്ഷരങ്ങളെയാണ് ആ വക എഴുത്തുകളിൽ ഉപ

യോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്; അവയിൽ തമിഴും നാ
നാമുനം എന്ന അക്ഷരവും അധികം തെ
ക്കുൻതിരുവിതാംകൂറിലാണ് കാണുക. ബാ
ക്കിയുള്ളവ മലയാളത്തിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും
കാണുന്നതാണ്. ഇപ്പൊഴത്തെ മലയാളാ
ക്ഷരത്തിൽ ഉള്ളവ ഒട്ടേറെ ആധുനികങ്ങ
ളാകുന്നു. വെട്ടഴിത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നവ
യ്ക്കാണ് എല്ലാറിലുമധികം പഴക്കമുള്ളത്.
ഇവയ്ക്കുപുറമെ ഇന്നക്ഷരമാണ് എന്നു നി
ശ്ചയപ്പെടാതെകണ്ടുള്ള ശിലാലിഖിതങ്ങ
ൾ മലയാളത്തിൽ പലേടങ്ങളിലുള്ളതാ
യി മിസ്റ്റർ സ്വപൽ എന്ന സാസ്സിന്റെ പ
സ്തകത്തിൽ നിന്നറിയുന്നുണ്ട് *

മേൽപറഞ്ഞ ലിഖിതങ്ങളിൽ ചില
തിനെ പകർത്തി എടുത്ത് “ഇന്ത്യൻ ആൻ
നുകാറി”, എപ്പിഗ്രാഫിക്ക ഇതിക്കു” മു
തലായ മാസികകളിൽ അച്ചടിച്ച പ്രസി
ദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂറിൽ
ശാലവെട്ടിന്റെ സുന്ദരവിയ്യ എന്ന മഹാൻ
തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലുള്ള ചില എഴു
ത്തുകളെയെല്ലാം പകർത്തി എടുത്തു വാ
യിക്കുകയുണ്ടായി. അനേകം ചരിത്രകാര്യ
ങ്ങൾ ആ വക എഴുത്തുകളിൽ നിന്നറിയു

വാനുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം ഗവണ്മെണ്ടി
ന്നു ജനങ്ങൾക്കും മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്ക
ുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സുന്ദരവിയ്യയു
ടെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ആ
വിഷയത്തിൽ ഉത്സാഹം അത്രതന്നെ ഉ
ണ്ടായിരുന്നില്ല.

എങ്കിലും ഇയ്യടെ കുറച്ചുകാലത്തിന്നു
മുമ്പ് അതിന്റെ വില നല്ലവണ്ണം അറി
ഞ്ഞതിനാൽ തിരുവിതാംകൂറ് ഗവണ്മെണ്ട്
അതിലേക്കായി പ്രത്യേകം ഒരു ഡിപ്പാർട്ട
്മെണ്ടുതന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. മിസ്റ്റർ ഗോപി
നാഥാറു എന്ന മഹാനാണ് ഇപ്പോൾ
അതിലെ തലവൻ. അദ്ദേഹം അനേകം
ലിഖിതങ്ങളെ പകർത്തിവായിക്കുകയും അ
വയെ തമിഴക്ഷരത്തിൽ ചേർത്ത് അതാ
തിന്റെ ചോടെ ഇംഗ്ലീഷുതർജ്ജമയും കൊ
ടുത്ത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി അച്ചടിക്കുകയും
ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ കുറെകാലം തി
രുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടു വേലചെയ്യുന്ന
തായാൽ നഷ്ടപ്രായങ്ങളായിക്കിടക്കുന്ന
അനേകം ചരിത്രവിഷയങ്ങൾ പുറത്തു വ
രുവാനിടയാകുന്നതാണ്. കൊച്ചിഗവ
ണ്മെണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ ഇതേവരെ യാ
തൊരു ശ്രമവും ചെയ്തതുമില്ലെന്നു കരു
തുന്ന, ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു സംഗതി
മുണ്ടാകാണിക്കുവാനുണ്ട്. ചരിത്രവിഷയ
ത്തിൽ വാസനയുള്ള മലയാളികളായ
നൊമ്മളിൽ ചിലർ ശ്രമിച്ചപ്പോഴെ ആ
വക എഴുത്തുകളെ ശരിയായിട്ടു വായിച്ച്
അതും മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നോ അവിട
വിടെ മേക്കിലും മൂലയിലുമായി കിടക്കുന്ന
എല്ലാ എഴുത്തുകളേയും പുറത്തു വരുത്തു
ന്നതിന്നോ അന്യന്മാരെക്കൊണ്ടു മുഴുവൻ
സാധിക്കുന്നതല്ല. അതിലേക്കു സ്വദേശാ
ഭിമാനികളായ ചിലർ ഇറങ്ങി ആ വക
എഴുത്തുകളെ പകർത്തിയെടുത്തു വായിപ്പാ

* കേരളീയ ഇന്ത്യയിൽ പല
രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങൾ, പള്ളികൾ, വാറക
ഴിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ചില ഗുഹകൾ, അവിടങ്ങളിൽ
കാണപ്പെടുന്ന ശിലാലിഖിതങ്ങൾ, മുനിയറകൾ,
കോടക്കല്ലുകൾ, ശവകുടീരങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ പരി
ത്രത്തിന്നു വിഷയമായിട്ടുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളു
ടേയും ഒരു ലീസ്റ്റ് മദ്രാസ് ഗവണ്മെണ്ടു കല്പനപ്ര
കാരം മിസ്റ്റർ സ്വപൽ എന്ന സാസ്സിന്റെ ശ്രമ
ത്തിന്മേൽ എടുത്ത് വലിയ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളായി
അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ മലയാ
ളത്തിലുള്ളവയുടെ കണക്കും വേർതിരിക്കുന്നുണ്ട്.
ചരിത്രാംഗങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചറിയാൻ താല്പര്യമു
ള്ളവർ ആ പുസ്തകങ്ങൾ വളരെ സഹായമായി
വേർക്കുന്നതാണ്.

ൻ വരിച്ചു വേണ്ടുന്ന ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു
 ഞങ്ങളുടെ കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. സമ്പദ്ദൗഷ്ടി ഉദ്യോഗം ഭരിച്ചിരുന്നതിനാൽ
 സർക്കാരിൽ കേൾക്കുന്നവർ എന്തൊരു വിധം
 വിദ്യാർത്ഥി ഈ വിഷയത്തിൽ കഠിന ശ്രമം
 ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളായിരുന്നു. മാവേലിക്കര
 ഉദ്യോഗസ്ഥർ തന്നെ തിരുമാനം സ്വീകരിച്ചു
 ഇതിൽ ചില പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തുകൊടുത്തു
 യുദ്ധവശം ലോം ഫലിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള
 താല്പര്യങ്ങൾ അതേമാനാവാൻ പറ്റാത്തതുകൊണ്ട്
 രാജ്യത്തെ മുഴുത്ത പേർ മൂന്നു സംസ്ഥാന
 ങ്ങളിൽ നിന്നുമാറി കത്താക്കിയ പേല
 ചെയ്താൽ മാത്രമേ കാര്യം വേണ്ടപോലെ
 ഫലിക്കുകയുള്ളൂ. മിസ്റ്റർ സ്പെർട്ട് എന്ന
 നാമത്തിൽ ലാസ്റ്റ് ഒന്നോടിച്ചു വായിച്ചു
 നോക്കിയാൽ തന്നെ ചിറക്കൽ ത. ലുക്ക

മുതൽ കന്യാകുമാരിവരെയുള്ള മലയാളരാജ്യത്തിൽ
 ഓരോ ദിക്കിലായി ചരിത്രത്തിനു വിഷയമായിട്ടുള്ള
 സാധനങ്ങൾ എത്ര അനവധിയാണുള്ളത് എന്നു
 ക്ഷണത്തിൽ നമുക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. ആ ലിസ്റ്റ്
 ഒട്ടുംതന്നെ പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതല്ല. എങ്കിലും
 ചരിത്രത്തിൽ വാസനയുള്ള ഒരുവൻ അതു നോക്കുന്നവകിൽ
 അവൻ ആ വിഷയത്തിൽ നിശ്ചയമായി ജിജ്ഞാസ വളർക്കുകയും
 അതിൽപ്പെടാതെ കണ്ടുള്ള അതേമാതിരി സാധനങ്ങളെ
 സ്വയമേവ കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും ശ്രമിക്കുകയും
 ചെയ്യുമെന്നതിന്നു വാദമില്ല. ഗ്രന്ഥകാരൻ
 ഉദ്ദേശ്യവും ഏകദേശം ഇതുതന്നെയാകുന്നു.

(തുടരും)

കെ. എം.

ടിപ്പുസുൽത്താനാന്റെ

ഉത്തരവ് നിങ്ങൾക്കു

III

നാടുകടത്താൻ അയച്ച വിധി

കുടുംബകുടുംബത്തിലെ 60,000 കത്തോലിക്കാ ക്രൈസ്തവന്മാർക്കുള്ള സാക്ഷാത്കാരത്തിനുള്ള
 നാടുകടത്താൻ ടിപ്പുസുൽത്താനായിരുന്ന കാരുണ്യത്തിന്നു ഞാൻ എത്ര മേൽ
 ഉത്തരവാദിയായിരുന്നുവെന്ന് അറിവാൻ എന്റെ പല സ്നേഹിതന്മാരും എന്നോട്
 പലപ്പോഴും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. പരമാർത്ഥം പറയുന്നതായാൽ ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി
 എന്റെ സാക്ഷാത്കാരം കേൾക്കുന്നവർക്കു എനിക്ക്
 യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരെക്കുറിച്ചു നാട്ടുവിട്ട മൈ

സൂരിലേക്കു യാത്രയടങ്ങി, വഴിയിൽ വെച്ചു പലവിധ സങ്കടങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും അനുഭവിക്കുന്ന സമയത്താണ് ആ കഠിനകൃത്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ അറിവാൻ സംഗതിയായത്. ഇന്നു നിങ്ങൾ എനിക്കു അല്പം ചെവി തുണയ്ക്കുന്നതായാൽ നിങ്ങൾ വേറെ വഴിയായി അറിവാൻ ഇടയില്ലാത്തതും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ഒരിക്കലും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി നിങ്ങൾ പാഞ്ഞു കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾ അറി

വാൻ സംഗതിയില്ലാത്തതുമായ വിവരങ്ങൾ നിങ്ങളെ അറിയിക്കാം.

സങ്കടപ്പെടുഴുന്ന സഹോദരന്മാരെ പാഠി ഞാൻ ഒന്നാമത് അറിഞ്ഞത് എന്റെ യജമാനനായിരുന്ന അബ്ദുള്ളയുടെ മുഖത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു. ഒരുദിവസം രാത്രി, അന്ധകാരമായ രാത്രി, ഈ വക ദുഃഖവിവരങ്ങൾ പറയാനും അറിവാനും ഏറ്റവും ഉചയുക്തമായ ഒരു രാത്രി, ഞാൻ യജമാനന്റെ മകൻ ഊണാനമെത്തയൊക്കെ ശരിയാക്കി അദ്ദേഹത്തെ അതിൽ കിടത്തി, കൊതുക്കളുടെ ഉപദ്രവത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ തുളസിയിലകൾ ചെയ്ത്, യജമാനൻ വരുന്നതും കാത്തു ജാലകപ്പടിയിന്മേൽ കയറി ഇരിപ്പായി. പടിയിന്മേൽ ഇരിക്കുമെന്നുള്ള അന്ധവിശ്വാസമാനും എനിക്കു ബാധകമായിരുന്നില്ല. വലിയ രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാനുള്ള അവസരങ്ങളിൽ രാത്രി വളരെ താമസിച്ചിട്ടു യജമാനൻ വാട്ടിൽ മടങ്ങി വരിക പതിവുണ്ടായിരുന്നുള്ള അന്നു രാത്രിയും വളരെ താമസിച്ചു മടങ്ങി വന്നിരുന്നുള്ളു. വന്ന ഉടനെ അല്പം ഭക്ഷണം വളരെ ശ്രദ്ധയിൽ കഴിച്ചു. പ്രവൃത്തി ചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചാൽ മനുഷ്യർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു ഉടനെ ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുകയാണല്ലോ വേണ്ടത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതെ അബ്ദുള്ള തന്റെ കസേരയിൽ ഇരുന്ന് അടുക്കൽ കല്പനയും പാതുനിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന എന്നെ വളരെ സങ്കടത്തോടു കൂടിക്കുന്നു നോക്കി എന്റെ രാമസ്യമായ ഒരു സംഗതി നിമിത്തം പെരുമയ്ക്കും നശിച്ച നിലയിൽ അബ്ദുള്ള അവിടെ അങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്നു. ഫൈദാലിയുടെയും ടിപ്പുസുൽത്താന്റെയും മന്ത്രിയും ഉപദേശാധ്യക്ഷനുമായ, അനേകം സൈന്യങ്ങളുടെ നേതാ

വായി, വളരെ യുദ്ധങ്ങൾ ജയിച്ച നായകനായി, മഹാനായ അബ്ദുള്ള അതാ എന്നാണെന്ന് അറിവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ശക്തിയാൽ വരാട്ടുതനായി ഇരിക്കുന്നു. വല്ലവിധത്തിലും ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു പരീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻ അടുത്തു ചെന്നു ഉടനെ ദൂരത്തു മാറിപ്പോകാൻ എന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്ന വിധത്തിൽ കൈ ആംഗ്യം കാണിച്ചു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൈകൾ പാകി, “അള്ളാ, അള്ളാ,” എന്നു സാധധാനത്തിൽ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടു് ദീർഘനീശ്വാസം ചെയ്തു. അതിൽ പിന്നെ എന്നെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു:—“ഞാൻ നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ അത് അള്ളാക്ക് യുക്തമാണെന്നു തോന്നുന്ന കാലത്തോളം നീ രാമസ്യമായി വെക്കുമോ” ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചതിനു ഞാൻ ഉത്തരം പറയുന്നതിനു മുമ്പിൽ “ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്ന വാക്കുമാത്രം നിന്റെ ഹൃദയം നടുങ്ങിക്കൊള്ളൂ. എനിക്ക് നിനിൽ നിന്നു യാതൊരു രാമസ്യവുമില്ല. അതു കൊണ്ടു സന്തോഷം ആപത്തിലും വാശിത്തോടെ സ്നേഹിതാ, ഇന്നു രാത്രി നിന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള അനേകായിരം കൃഷ്ണനികളുടെ ഗുഹങ്ങളിൽ അത്യന്തമായ വിതരണം ഒരു കല്പനക്കു സുൽത്താൻ തന്റെ മുദ്ര ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു”. എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വികാരം എന്തായിരുന്നുവെന്നാണോ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നത്! കുറെ കൊല്ലം മുമ്പ് ഞാൻ ഒരു വാവാലിയെന്ന കാലം എന്റെ പ്രിയപതിയുടെ ദേഹധിയോഗം നിമിത്തമുണ്ടായിരുന്ന കണ്ണുനീർ വാവാലത ഞാൻ സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു ദിവസം ഭരതരഥാ

യ ഒരു ചെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായി ബണ്ടു വാളിലെ അനേകം ആമ്പാലവൃദ്ധം സ്ത്രീ വൃദ്ധന്മാരെയും എന്റെ സ്വപ്നം വീടും ലേ ചുപോയതു കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന അവ സരത്തിനു ശേഷം ഈ വീടും ഒരു മനോ വികാരം എന്നിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാണ് പാശ്ചേണ്ടതെന്നൊ ചെയ്തേണ്ടതെന്നൊ അറിയാതെ ഞാൻ ഇടിതട്ടിയ മരം പോലെ സ്കംഭിച്ചു നിന്നുപോയി ഞാൻ അങ്ങനെ നല്ലെന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങിള്ള കസേരയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു പലേ ആശ്വാസവാക്കുകളും പറഞ്ഞ് എന്നെ എന്റെ സ്വപ്നം മുറിയ്ക്കുക കൈ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി. നമ്മുടെ ജീവകാലം അങ്ങയുടെ കല്പനകൾക്ക് അധീനമാണെന്നു നിന്റെ മതം പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലയൊ? അതുകൊണ്ട് നിന്റെ മതവിശ്വാസം ഈ അവസാനത്തിൽ നിന്റെ സഹായിയായി ഇരിക്കട്ടെ. മനുഷ്യശക്തിക്കു സാധിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മ വിദ്യയും ഞാൻ നോക്കിക്കഴിഞ്ഞു. യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. എന്നിങ്ങിനെ അദ്ദേഹം അത്യന്തം കാരണത്തോടുകൂടി എന്നോടു പറഞ്ഞു. മഹാ മനസ്സനായിരുന്ന ആ മാന്യൻ തന്റെ വിശ്വാസ്യതയുടെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ സ്വപ്നം ഹൃദയത്തെ ചൊടിച്ച് കൊണ്ടിരുന്ന വ്യസനം കൂടി മാനുഷമുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനമൊ, അതിനപ്പുറം ഞാൻ പ്രത്യേകം ഒരു ഭിംബം പറയുന്നുണ്ട്.

വിഹാ ദിവസം അതികാലത്തു് അങ്ങിള്ള എന്റെ മുറിയുടെ പുറത്തു വന്നു അകത്തേക്കു പാളിനോക്കി. മനുഷ്യന്റെ നേസ്സിന്റെ ശക്തി, കറാറിന്റെയും കോളിന്റെയും ശക്തിയെ കൂടി അറിവായിക്കുണതാണെന്നും അതുകൊണ്ടു ലോകത്തിലു

ള്ള സമൃദ്ധിക്കും മനുഷ്യന്റെ രക്ഷക്കു് നുകുലമായതാണെന്നും ഒരു വെർസ്വൻ കവി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കവിതയോലെ എല്ലാ സങ്കടകരങ്ങളായ വർത്തമാനങ്ങളും മനസ്സമാധാനത്തോടുകൂടി കേട്ടു സമീപിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. “എല്ലാം അങ്ങയുടെ ആഗ്രഹം പോലെയേ സംഭവിക്കുകയുള്ളു. തടവുകാരുടെ യാത്രയിൽ അള്ള തന്നെ അവരെ ക്ഷിക്കട്ടെ.” ഇങ്ങിനെ കാരോ സാന്ത്വനങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്നെ “പേരിയറിയെലത്ത് ബാഗ്ഗി” ലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. ആ തോട്ടത്തിൽ ഒരു പോർട്ടു ക്ഷണത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഇരുന്നു. അവിടെ വെച്ചാണ് സുൽത്താനും ഈ നിഷ്ഠാകർമ്മം ചെയ്യാനങ്ങായ സന്തുതികൾ അദ്ദേഹം എന്നോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞത്. സമുദായസംസ്ഥമായും രാജ്യഭരണസംസ്ഥമായും മതസംസ്ഥമായും ഉള്ള സംഗതികളൊക്കെ ഈ കല്പനക്ക് കാരണങ്ങളായി വിചാരിക്കാമായിരുന്നുവെങ്കിലും വെറും അസ്ഥിശ്വാസത്തിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്ന ചെപ്പയ്യബുദ്ധിയായിരുന്നു അതിന്റെ ചേതുവെന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടത്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗതി സ്ഥിതിഭേദങ്ങളും വായു മണ്ഡലത്തിലെ മാറ്റങ്ങളും ഉഷ്ണത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു വരുമ്പോൾ കാണുന്ന ശക്തികളും അടിസ്ഥാനമാക്കി ടിപ്പുസുൽത്താൻ ചിലപ്പോൾ കല്പിക്കാറുള്ള കല്പനകളും ചെപ്പയ്യരുള്ള കാഴ്ചകളും വിന്നെയൊരു വസരത്തിൽ വളരെ അനഭവമായിപ്പോയെന്നും ഒരു രാജ്യഭരണകർത്താവു ചെയ്തതക്കതായിരുന്നില്ലെന്നും താൻ തന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. സുൽത്താന്റെ മുറിയിൽ ഒരു വലിയ പുസ്തകം സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതിൽ താൻ കാണാറുള്ള സ്വപ്നങ്ങളെക്കൊ കൃത്യമായി

എഴുതി വെക്കുക പതിവായിരുന്നു. ചില പ്ലേഡോ അഭിപ്രായത്തിന്റെ ഒരു വിവരങ്ങൾ എഴുതുന്നതു കാണാം. രാത്രി നല്ല സ്വപ്നങ്ങൾ കാണേണ്ടതിന്ന് അനുകൂലിക്കുന്ന മരുന്നുകൾ പകൽ സമയം വളരെ കഴിക്കാറുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദ്യൻ പറയാറുണ്ട്.

തന്റെ രാജ്യത്തിനും കുടുംബത്തിനും ദോഷകരങ്ങളായ സംഭവങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ ടിപ്പസ്സൽത്താൻ ഉണ്ടായിരുന്നതാണ് കണ്ണാടകത്തിലെ റോമൻകാത്തോലിക്കാ ജാതിക്കാരെ ശ്രീരംഗ പട്ടണത്തിൽ നാടുകടത്താൻ കാരണം! ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അടയാളമായ കുരിശും മുസൽമാന്മാരുടെ അടയാളമായ ചന്ദ്രക്കലയും തമ്മിൽ ഒരു മത്സരം നടക്കുന്നത് ഉയരമുള്ള ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിൽ നിന്നു താൻ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെന്നു സ്മരണയായ ഒരു ദിവസം സ്വപ്നമുണ്ടായി. ഈ രണ്ട് അടയാളങ്ങളും ആകാശത്തിൽ ഉയരത്തിൽ ഒന്നിനു മേലേ ഒന്നായിനിന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരിക്കൽ കുരിശിനും മറ്റൊരിക്കൽ ചന്ദ്രക്കലയ്ക്കും ജയമുണ്ടായി. ഒടുക്കം വളരെ ദൂരത്തുനിന്നു ചിലവെള്ളക്കാർ ഓടിയെത്തുമ്പോൾ ചന്ദ്രക്കല തോറ്റു പോയി. ഈ സ്വപ്നം കണ്ട ഉടൻ ആ വ്യാപ്തം മെത്തയിൽനിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റ് സ്വപ്നത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ പുസ്തകത്തിൽ കുറിക്കാനും അതിന്റെ അർത്ഥം വ്യാഖ്യാനിക്കാനും തുടങ്ങി. എന്തോ ചില സംഗതികൾ തന്റെ കാർമ്മ്യത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയിരുന്നതിനെ രണ്ടാമതും കാർമ്മിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കേണ്ടി. ഒടുവിൽ സ്വപ്നത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായി. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഏതൊ നിദ്ദോഷികളായ സ

ഹോദരന്മാരെ രാജ്യഭ്രാന്തരാക്കാൻ കല്പനയുണ്ടായത്.

ഇങ്ങിനെ അന്തർദ്ദളത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ വസ്തുതകൾക്കു പുറമെ നാടുകടത്തപ്പെട്ടവരുടെ ഇടയിൽ അതിമാന്ദ്യനായ രോമൻ മരക്കാരൻ കിടക്കുമ്പോൾ എങ്ങനാടു പാഞ്ഞിരുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടി അറിയേണ്ടതാണ്. അതു ബന്ധുവാളിൽ വെച്ചു നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. ബന്ധുവാളിൽ എന്റെ തറവാടുഗൃഹത്തിന് അടുക്കൽ തെങ്ങിന്റെതോട്ടത്തിനടുത്ത് താമരസതടാകവും മല്ലപ്പുഴരോട്ടവും ഉള്ള ഒരു സ്ഥലമുണ്ട്. അതിന്നു സമീപം ശുദ്ധജലം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നദിയും അതിന്റെ കരക്ക് ഒരു ചെറിയ കുന്നും ആണ് ഉള്ളത്. ഈ കുന്നിന്മേൽ ഒരു ചെറിയ പള്ളി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഈ പള്ളി ആ പ്രദേശത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ അത്യന്തം മുഖ്യതയുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ രംഗസ്ഥലമായിരുന്നു. ദേവാലയത്തിന്നു സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചെറുഗൃഹത്തിൽ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളായ ചില ചെറുപ്പക്കാർ താമസിക്കുകയായിരുന്നു. അവരുടെ തലവനായിരുന്നു മിറാൻഡാ എന്നു പേരായ പാതിരി. ഈ പാതിരി ഒരു കാലത്ത് അതൃപ്തകരമായ ശക്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. മറ്റൊരു കാലത്ത് ഫെർദിനാണ്ടിന്റെ കൊടിയോട്ടം ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള അധികാരത്തെ കാണിക്കാൻ പാന്നുകൊണ്ടിരുന്നതുമായ ആ സ്ഥലത്തെത്തന്നെ വിജയിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നും തന്റെ ശപഥകീരത്തിൽ കിടക്കുന്നുണ്ട്. ടിപ്പസ്സൽത്താൻ തന്റെ ഉറക്കമുറയിൽ ഇരുന്നു കണ്ണാടകത്തിലെ റോമൻകത്തോലിക്കാരുടെ നാശത്തിനുള്ള വഴികൾ പശ്ചാത്താപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ

മീറാൻഡാ എന്ന പാതിരി തന്റെ ചുറ്റും കണ്ടിരുന്ന പാവകർമ്മങ്ങളേയും നിഷ്പരത തൃഷ്ണയേയും പറ്റി പരിതപിക്കുകയും അതിന്റെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഫലമായിവരാം പോകുന്ന ദുരിതത്തെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു. വരാംപോകുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രവചിക്കാനുള്ള പ്രത്യേകശക്തി ഈശ്വരനാൽ ദത്തമാകയാലോ, ഭാവിയിലെ പ്രതീക്ഷിക്കാനുള്ള ദൈവം സ്വതസ്സിദ്ധമാകയാലോ, എന്തുകൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞില്ല, ഈ പാതിരി ഒരു ദിവസം പള്ളിയിലെ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ വെച്ച്, ഈ കഠിനസംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിച്ചിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന കൃഷ്ണീയസമുദായത്തിൽ

രണ്ടു കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന വൈരം ശമിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു സന്ധിസംസാരിക്കുന്ന അവസരത്തിലായിരുന്നു ഈ പ്രസംഗവും പ്രവചനവും ചെയ്തിരുന്നത്.

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആസന്നമരണനായ ഒരു മാമ്പ്രൻ എന്നോട് പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെശേഷം ഒടുവിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—“ഞാനും എന്റെ ഭർത്താവിനെയും അന്നു പാതിരി പാഞ്ഞതിനെ കാണിച്ച് അതിന്നു വേണ്ടുന്ന പ്രതിധിയി ചെയ്തിരുന്നവകിൽ തെങ്ങും സ്വദേശത്തുനിന്ന് ഇത്ര ദൂരത്തുപന്ന് ഈ മുത്താറി തിന്നേണ്ടി വരികയില്ലായിരുന്നു”.

മുഴക്കത്തു കമാരൻ

കന്നുകാലി സംരക്ഷണസംഘം.

ഇന്ത്യരാജ്യത്തെങ്ങും, യാതൊരു ഭിക്ഷയുംകൂടാതെ എന്നും ശുചിയായ പാലും നെയ്യും നാട്ടുകാർക്ക് സഹായവിധികൾ ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നും മറ്റുമായി മേൽപറഞ്ഞ നാമധേയത്തിൽ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം, നടവടി തുടങ്ങിയുള്ളവയെപ്പറ്റി ആ സംഘത്തിന്റെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ സിക്രട്ടേറി മിസ്റ്റർ എ. ബി. ലാൽ എഫ്. ആർ. എച്ച്. എസ്. ഇംഗ്ലീഷിന് ഏഴുതിട്ടുള്ളതും ഈ സംഘത്തിന്റെ ശാഖോപശാഖകളായി ഇന്ത്യരാജ്യം മുഴുവനും സംഘങ്ങളും എപ്പോഴും പരത്തേണ്ടതിന്നുവേണ്ടി സകല പരത്നങ്ങളും അതതു ഭാഷകളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി പൊതുജനങ്ങൾക്ക് ഈ ഉദ്യമ

ത്തിൽ താല്പര്യവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിന്നു പത്രമുദമസ്ഥനാർ മനസ്സുവെച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിട്ടുള്ളതും ആയ ലഘുപത്രികയുടെ താല്പര്യം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

1. ഈ യോഗം ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗക്കാരെ സംബന്ധിച്ചതോ, മതസംബന്ധമായതോ, രാജ്യകാര്യ സംബന്ധമായതോ അല്ല. അതാതു നാട്ടുകാർക്കുവശമുള്ളതോളം പാലും, നെയ്യും, തെരും, മോമും മുതലായവയെ കൂട്ടുകൂടാതെ ശുചിയായും സഹായവിധികളും എത്തിച്ചുകൊടുപ്പാൻവേണ്ടി ആവശ്യമുള്ളതോളം കന്നുകാലികളെ വാങ്ങി അവയെ പോറ്റിരക്ഷിക്കുന്ന

തിന്നു നല്ലതായ ഒരു തൊഴുത്തു അതോട് തൊട്ട് അവസ്ഥാനുസരണം ഒരു കൃഷിയുടെ വട്ടവും എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു സംഘമാകുന്നു ഇത്. ഇതിൽ യൂറോപ്യന്മാർ, ഹിന്ദുക്കൾ, മഹമ്മദീയർ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തുടങ്ങിയുള്ള നാനാജാതി മതസ്ഥന്മാരും, അവർ മാംസഭക്ഷകളായാലും സസ്യഭക്ഷകളായാലും ധനവാനായാലും ദരിദ്രനായാലും, യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ പങ്കു കൊള്ളാവുന്നതാണ്.

2. ഈ എപ്പാട് നഷ്ടംകൂടാതെ ഒരു നല്ല കച്ചവടസമ്പ്രദായത്തിൽ നടത്തുന്നതിന്നു സാധിക്കുമോ എന്നും ഇതിലേക്കു വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ വേണ്ടിവരുന്നത് എങ്ങിനെയാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും മറ്റുമുള്ള സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പല സംശയങ്ങളും ഉണ്ടായേക്കാം. ഇതിൽ നഷ്ടംകൂടാതെ കഴിക്കാമെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഒരു എരുമയെക്കൊണ്ടു ഭാര്യയും രണ്ടുനാലു കുട്ടികളും താനുംകൂടി അഞ്ചോ ആറോ ആളുകളുള്ള ഒരു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബം സുഖമാംവണ്ണം കാലക്ഷേപം കഴിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പെൺകുട്ടികളെ വേളി കഴിച്ചു കൊടുക്കുക മുതലായ വലിയ അടിയന്തരങ്ങൾ കഴിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നതു മേൽപറഞ്ഞസംഗതിക്കു ഒരുദൃഷ്ടാന്തമല്ല. ഇവർ തങ്ങളുടെ എരുമയെ ശുശ്രൂഷിച്ച് എങ്ങിനെയാണ് ദ്രവ്യം സമ്പാദിക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞു ആ വഴിയെ നമുക്കും നടക്കരുതേ? ഇതിന്നും പൊതു കണക്കാലികൾക്കു ചില കാലങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നതായ പക്ഷുപ്തവൃദ്ധികളേയും തൊഴുത്തിൽ ദിനപ്രതി ഉണ്ടാകാവുന്ന മലിനതകളേയും തടയുന്നതിന്നും നീക്കം ചെയ്യുന്നതിന്നും മാറും വേണ്ടിവരുന്നതായ എപ്പാടുകൾ ആധുനിക

മൃഗവൈദ്യശാസ്ത്രമനുസരിച്ചു നമ്മൾക്കു ചെയ്യിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലേ? മേലുപേക്ഷണം വേണ്ടവിധം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഈ എപ്പാടുകൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും നേരിടുന്നതല്ല. സൂക്ഷ്മമില്ലാത്ത ഒരു പെൻറ മുതൽ നാണമില്ലാത്തവർക്കുണ്ടുപാകമെന്നറിയാമല്ലോ.

3. തൊഴുത്തുകളുടെ ഭരണം, നാടകവും പ്രാപിച്ചുകാണുന്ന അന്യോന്യസാഹായികസംഘത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിലോ, അതല്ല പ്രത്യേകനിയമനിർമ്മാണത്താലോ നടത്താവുന്നതാണ്. ഭരണത്തിന്റെ മേലധികാരം ഓഫറിക്കാർ ചേർന്നിട്ടുള്ള ഒരു സാമാന്യയോഗത്തിന്നു മാത്രമാണ്. സാമാന്യയോഗത്തിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ഡയറക്ടർമാരുടെ ബോർഡോ, പഞ്ചായത്തോ, ഓഫറിക്കാർക്കുവേണ്ടി ഭരണം നടത്തേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ബോർഡുകൾക്കു പഞ്ചായത്തുകൾക്കു ഓഫറിക്കാർക്കു നേരിട്ട ചുമതലപ്പെട്ടതും ആയിരിക്കും. സാമാന്യയോഗത്തിലും പഞ്ചായത്തിന്റെയോഗത്തിലും അധികപക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായം മാത്രം എടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ ഓഫറിക്കാർക്കൊക്കെ ഒരുപാലെ ബാധകങ്ങളുമാണ്. സഭാപക്ഷം സാമാന്യയോഗത്തിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു മുതൽപ്പിടിക്കാരനെ ഏല്പിക്കേണ്ടതാണ്. മുതൽപ്പിടിക്കാരനായി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന ആൾ, നാട്ടിൽ പ്രമാണിയോ അതല്ലാത്തപക്ഷം തക്കതായ ജാമ്യം തീർക്കാമെന്നുള്ള മർദ്ദാക്കാരനായ ഒരുവനോ ആയിരിക്കണം. ഇതിൽ ആദ്യം പഠനശാലാണെങ്കിൽ ജാമ്യം ഹാജരാക്കേണ്ടതില്ല. ആയാൾക്കു ശമ്പളവും കൊടുക്കേണ്ടതില്ല. 2-ാമത്തെ താക്കാരനാണെങ്കിൽ ഇതു രണ്ടു ആവശ്യവുമായിരിക്കും.

തങ്ങളുടെ മുതൽ രക്ഷിപ്പാൻ വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കുന്നത് ഓഫറിക്കാരുടെ ചുമതലയാണ്. അതിനാൽ മുതൽപിടി വെക്കുന്ന കണക്കുകൾ ഓഫറിക്കാരിലാക്കെങ്കിലും ഒരു നിശ്ചിതസമയത്തു പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്. മാനേജരും കീഴ്വേലാഗസ്ഥനും മുതൽപിടിയും പഞ്ചായത്തിന്റെ അധീനത്തിലും പഞ്ചായത്തു സാമാന്യ യോഗത്തിന്റെ കീഴിലും ആയിരിക്കും. ഈ ഭരണകർത്താക്കളുടെ ജോലികളും ചുമതലകളും നിജപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ചില പ്രത്യേകനിയമങ്ങൾ ഉടനെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമാണ്.

5. ഇപ്രകാരമുള്ള ഭരണപ്പാടിന്റെ ആവശ്യം.

ദിനംപ്രതി വില കൂടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഇക്കാര്യത്തു കൂടുതലായ പാലും നെയ്യും കിട്ടേണ്ടതിനുള്ള മാറ്റം കാണുന്നത് അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്നു. പണത്തിന് എടങ്ങി നെയ്യും പുത്തന് എടങ്ങിപാലും കൂടുതലായ വിലയ്ക്കു വിറ്റും വാങ്ങിയും ഇരുന്നിരുന്ന പൂജാർ ഇന്നും ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നില്ലേ? ഇപ്പോൾ അതുകൂടെ വില എന്തായി? എടങ്ങി നെയ്യിനും അടുത്തുപയ്യം എടങ്ങി പാലിന് നേയ്യും ആയിട്ടില്ലേ? വിലയ്ക്കു വിലയ്ക്കും ആണെന്നതായല്ല കൂടുതലായ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം. ഈ സ്ഥിതിക്കു നെയ്യെന്നെന്നു വിചാരിച്ച് ആട്ടിൻ കൊഴുപ്പോ വെളിച്ചെണ്ണയോ മറ്റോ നമുക്കുവേണ്ടുന്നതിനു വിരോധമെന്താണ്?

ഈ കാര്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്ന സമ്പ്രദായംതന്നെ നിലനില്ക്കുമെന്നുവന്നാൽ ഇന്ത്യക്കാർ നെയ്യും പാലും ഉപയോഗിക്കുന്ന പതിവ് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന കാലം അതിക്രമിച്ചു എന്നു പറയാവുന്ന

താണ്. എന്നതന്നെയല്ല, നമ്മുടെ മക്കളും അവരുടെ മക്കളും മറ്റും തങ്ങൾ പഴയ താവഴികളാണെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടതിന്നു, തങ്ങളുടെ അച്ഛനും മുത്തച്ഛനും രണ്ടുനാഴി പാച്ചുചിതം ഒരു ദിവസം കഴിക്കാറുള്ളവരായിരുന്നു എന്നുള്ള ഏകതെളിവിനെ മാത്രം കൊടുത്ത് അഭിമാനിക്കുന്നവരായും വരാവുന്നതാണ്. ഇതിന്നും പുറമെ, 1980-മാണ്ടിൽ ഒരു ദുരഭിമാനിയായ വലിയ സക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ ക്ഷേത്രത്തിൽവഴിവാടവശ്യത്തിനായി യൂറോപ്പിലേക്ക് എഴുതി അയച്ച് 3 ക. 12 ണ. വിലയുള്ള ഒരു റാത്തൽ നെയ്യുകൂടി വരുത്തിയപ്പോൾ എന്നും അതു മറ്റുള്ളവർ കണ്ടു തന്റെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി പ്രശംസിക്കേണ്ടതിന്നുവെങ്കിലും എല്ലാവരേയും കാണിച്ചു തെളിഞ്ഞു കൊണ്ടും ഉള്ളതു സംഭവമാണ്.

ഓഫറി കണക്കു 5 ക പ്രകാരം 10 കോടി ഓഫറിക്കാരെ ചേർത്തു 50 കോടി ഉറപ്പിക മൂലധനമാക്കി ഒരു ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്ക് കമ്പനി എടുത്തേണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. എത്രതരക്കാക്കും കമ്പനിയിൽ ഓഫറി എടുക്കേണ്ടതിന്നു സാധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ഓഫറി സംഖ്യ ഉറപ്പികയായിട്ടുതന്നെ തന്നുകൊള്ളണമെന്നു നിബന്ധിച്ചിട്ടില്ല. ഓഫറിക്കാർ അടക്കേണ്ടപണം കുന്നുകാലികളായിട്ടോ നെല്ല്, ചാണകം, വളം ഈ വക സാധനങ്ങളായിട്ടോ അതിന്നും നിവൃത്തിയില്ലാത്തവർ ഈ കമ്പനിക്കുവേണ്ടി കൂലിപ്പണി ചെയ്തിട്ടോ അടച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. കൂലിവേലക്കാർ തങ്ങളുടെ സൗകര്യംപോലെ വന്നു പണിതു സംഖ്യ തീർത്താലും മതി.

നാലു വില്ലേജുകൾക്ക് ഓരോ തൊഴുത്തുവീതം സ്ഥാപിക്കും. ഈ ഭരണരീതിയും

കാളകുളം പശുക്കളും പോത്തുകളും ഏതെങ്കിലും ഇവയുടെ സന്താനങ്ങളുംകൂടി 50 ഉരുവിതം ഉണ്ടായിരിക്കണം ഇവയിൽ പോത്തുകളേയും കാളകളേയും കൃഷിപ്പണിക്കും പശുക്കളേയും ഏതെങ്കിലും കറവയ്ക്കും ഉപയോഗിക്കണം. പോത്തു, കാള മുതലായവയെ ഓരോന്നിന്നു കർമ്മം കൂലിക്കും കൊടുക്കുന്നതാണ്. ചാണകം, തോൽ മുതലായവയെ സൂക്ഷിച്ചു ഉപയുക്തമാകുവേണം പെരുമാറണം ചെയ്യണം.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരേപ്പാടിന്റെ ആയുസ്സെന്തെപ്പാറി കൃത്യമായ ഒരു കണക്ക് എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നതിൽ ഒരു കൊല്ലം കൊണ്ടു നാം എറക്കിയ മുതൽ പിരിയുമെന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഒന്നാംകൊല്ലത്തിൽ ഓരോന്നിന്നു ഡിവിഡൻഡുകൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുമെന്നു പറയാൻ ധൈര്യമില്ല. എങ്കിലും പിൽക്കാലങ്ങളിൽ 100-ൽ 15 വീതമോ അതിലധികമോ ഡിവിഡൻഡു കൊടുക്കാമെന്നു ധൈര്യപ്പെടാവുന്നതാണ്.

മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ഒരു താലൂക്കിലുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ തൊഴത്തുകളും ആ താലൂക്കിൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു താലൂക്കുതൊഴത്തോടും, താലൂക്കുതൊഴത്തുകൾ എല്ലാംകൂടി ഒരു ഡിവിഡൻഡ് തൊഴത്തോടും കൂട്ടിയിരിക്കുന്നതാണ്. ഡിവിഡൻഡ് തൊഴത്തുകൾക്ക് അധികാരികളായി ഒരു ബോർഡ് ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇതുകൾക്കെല്ലാം മേലധികാരം വഹിക്കുന്നത് ഇന്ത്യയിൽ സർവ്വതൃപ്യാപിക്കുന്ന കന്നുകാലിസംരക്ഷണസംഘകാരമായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ഈ എപ്പാടില്ലേ 2 ക. മുതൽ 100 ക. വരെ പ്രതിമാസം വാങ്ങിക്കുന്ന ശമ്പളക്കാരും വേണ്ടിവരും.

ഇന്ത്യക്കാർ മിക്കവരും സമ്പ്രദായകളാണ്. അവരുടെ ശരീരപോഷണത്തിനും മറ്റും പാലും നെയ്യും തൈരും കൂടാതെ

കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ പ്രയാസം. ഇവ കൂട്ടിക്കാത്തതും മറ്റും വില്പിക്കുന്നതിനു ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു ചട്ടവട്ടങ്ങൾ ഏർപ്പാട് ചെയ്തെടുക്കുകയും നാട്ടുകാരുടെ സഹകരണം തീരുമാനിച്ചാൽ ചട്ടവട്ടങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ആദ്യമായി വേണ്ടത് ഉത്സാഹികളും മനഃപൂർവ്വമായി ഇതിലേക്കു പ്രയത്നം ചെയ്യാൻ മടിയില്ലാത്തവരും ആയ കുറേ ആളുകൾ മാത്രമാണ്. ശമ്പളക്കാരെ വഴിയെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളാം.

ഒരു ഡിവിഡൻഡിൽ നടത്തപ്പെടുന്നതായ ഇത്തരമുള്ള ഒരേപ്പാടിന്റെ ഭരണം, വരുമാനം, പ്രതിഫലത്തോടും പ്രതിഫലംകൂടാതെ ബഹുമാനിക്കാമെന്നും ഇതിൽ പ്രയത്നിക്കുന്നവർക്കുണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങൾ, ഇതിനുകീഴിൽ ചേർക്കുന്നുണ്ട്. ഇപ്രകാരം ഇന്ത്യരാജ്യം മുഴുവനും വ്യാപിക്കുന്ന എപ്പാടുകളുടെ ഒരു കണക്ക് ഇതിനുമുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും പത്രാധിപന്മാർ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഈ ഉപന്യാസം അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പു നിങ്ങളോടു രണ്ടുവാക്കുകൂടി പറഞ്ഞോട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ ശരീരപോഷണത്തിനാവശ്യമുള്ളതോളം പാലും നെയ്യും കിട്ടാറുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ നിങ്ങളുടെ ശരീരസൗഖ്യത്തിനു ഹാനികരമല്ലാത്ത വിധം കൂട്ടുകൂടാത്തവയായിരിക്കാറുണ്ടോ? കഴിഞ്ഞ 80 കൊല്ലങ്ങളായി ടിനംപ്രതി കൂടിക്കൂടിവരുന്ന വിലയുടെ നിലവിചാരിച്ചാൽ ഈ നിലയ്ക്കു നിങ്ങൾക്ക് എത്രകാലം കൊണ്ടുനടക്കാൻ കഴിയും? മേലഴിയിയ സംഗതികളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ യാ

തെന്താലോചനയും ചെയ്യാറില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അർത്ഥത്തില്ലാത്തവായും ദൃശ്യലവ്യ ചെയ്തു ഭവിയുൽഫലം കാക്കാതെ നിങ്ങളുടെ കർത്യാപരമത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും മത്യാപന വിശ്വാസ സാക്ഷാർത്ഥ മത്യാപനികളുടെ നേരം ഉപയോഗിക്കുന്ന പരിഹാസപരവർണ്ണയും ശകാരങ്ങളും എത്ര പ്രകാരമോ അപ്രകാരമുള്ളവയെല്ലാം കാലാന്തരത്തിൽ നിങ്ങളും പാരമ്പര്യമെന്നും നിങ്ങളെ കാലം കൂട്ടി ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്റെ ചുമതലയാകുന്നു— കാല്പ

തിന്ന ശീലിച്ചവരായ ചീനകാർ ആ ശീലം നിർത്തേണ്ടതിന്ന് ഇപ്പോൾ കിടന്നു കഴങ്ങുന്നപോലെ തന്നെ പാലും നെയ്യും ഉപയോഗിക്കുന്ന നിങ്ങളും അതുകൾ ഉപയോഗിക്കാതെ ശീലിക്കേണ്ടതിന്നു കഴങ്ങേണ്ടി വരും.

ഇപ്രകാരമുള്ള എപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതിന്നു താല്പര്യമുള്ളവർ ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിവരങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചുതരുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കവുമാണ്.

മലയാളം

ഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണം

മലയാളഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണകാര്യത്തിൽ ഒരുപ്രായം പായുന്നതിനുവേണ്ടി ഈ കാലം ദാഹം അഥിക്യം സഭയും അയച്ചുതന്ന എഴുത്തു കൂട്ടി 'മലയാളഭാഷാസാഹിത്യം' എന്ന ശബ്ദത്തിന് അതിവിസ്താരമായ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ വിവർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന വിചാരത്തോടുകൂടി ആ വിഷയത്തിൽ എനിക്കുള്ള അഭിപ്രായത്തെ താഴെപ്പറയുന്നു.

അവതരിക

൨. എഴുത്തിലെ ആശയപ്രകാരം (ഞാൻ പിഴച്ചു ധരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ) ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ആലോചിക്കേണ്ട വിഷയത്തെ രണ്ടായി തിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (എ) മലയാളഭാഷാസാഹിത്യത്തെ എങ്ങനെയാണ് പോഷിപ്പിക്കേണ്ടത് (ബി) ഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണത്തിനായി ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഇരുപതിനായിരമോ ഇരുപത്തയ്യായിരമോ രൂപ കൊ

ണ്ട് എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത്. ആദ്യത്തേതു സാമാന്യമായിട്ടുള്ളതും രണ്ടാമത്തേത് അതിന്റെ ഏകദേശം മാത്രമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ ആ ക്രമത്തിൽതന്നെ അവയെപ്പറ്റി നിരൂപിക്കാം.

൩. ഒന്നാമതായിട്ട് ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി സ്ഥിരമായിയിട്ടുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ഏറാധുമാവശ്യമാകുന്നു; എന്നതന്നാൽ യോഗ്യരെല്ലാവരോടുകൂടി ആരംഭിച്ചാൽ മാത്രമേ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഫലവത്തായിത്തീരുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കമ്മിറ്റി മുഖാന്തരം ഗവണ്മെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ കഴിയുന്ന നഷ്ടവും ചെയ്യേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു സ്ഥലത്തെയും ഇപ്പോഴെങ്കിൽ ഞാനും ആലോചിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു ഇനമെങ്കിലും വേണ്ടപോലെ സാധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ അതു രണ്ടു സിദ്ധവൽക്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഈ വി

ഷയത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയുവാനാരുമില്ലെന്നതിനാൽ.

ഭാഷയ്ക്കുള്ള ന്യായതകരം.

൪. ഇപ്പോൾ പലപ്രകാരമേണ വലിയ ചുവശായിട്ടുള്ള പ്രകൃതിതത്ത്വപ്രതിപാദകങ്ങളായ അനേകം ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ തത്ത്വങ്ങളെ പേണ്ടുപണ്ണം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും, ആ വക ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായിട്ടുള്ളവയും എല്ലാതരം പ്രവൃത്തിയുടെയും പ്രയോജനമായിട്ടുള്ളവയും അതിനാൽ ഉപജീവനസമ്പാദനമാർഗ്ഗത്തിനത്യാവശ്യകങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുമെന്നും ആയ പലമാതിരി വിദ്യകളുടെ സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടാക്കിത്തന്നതിനാലുപരി, പിത്താശ്വാദികളും ബുദ്ധി വൃത്തിക്കു പാദമുദ്രാലയമായി കൂട്ടിപ്പിണഞ്ഞു മിശ്രമായിക്കിടക്കുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ സംഖ്യയും ചിത്തവൃത്തികളെ പേണ്ടുപണ്ണം സംസ്കരിച്ച പരമശുദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും സമർത്ഥങ്ങളും ആയ സൂക്ഷ്മാരകലാവിദ്യകളുടെ സ്വരൂപം സ്സൃഷ്ടമായി വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതായും ഉള്ള സാമത്രിയായ നമ്മുടെ ഭാഷയിലുള്ളതാണ് അതിന്ന് ഏറ്റവും നല്ലതായ മുള്ളതായ ന്യായത.

൫. ശാസ്ത്രീയതയ്ക്ക് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഒട്ടുമോകുന്നു. പ്രകൃതിതത്ത്വപ്രതിപാദകങ്ങളായ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ അതിലേറെ ഒട്ടുമോകുന്നു. ആ വക ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളാണ് എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും അടിസ്ഥാനം. ആ മാതിരി വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഉള്ള ജ്ഞാനത്തെ അപേക്ഷിച്ചുവന്നുവന്നിട്ടുള്ളവയായും പണ്ണിപലത്തോടുകൂടിയവയായിത്തീർന്നു. ഒരു ജനസമുദായത്തിനുള്ള ധനസമൃദ്ധിയും ഐശ്വര്യവും ആ സമുദായത്തിൽ

ലുള്ള വിവിധവ്യവസായങ്ങളുടെ പുഷ്പിയെ അനുസരിച്ചു മിക്കുന്നു. അതിനാൽ ജീവിതയുദ്ധത്തിൽ മലയാളികളായ നമുക്ക് അനേകം അപകടങ്ങൾ പിടിക്കണമെങ്കിൽ മേൽപാഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ യഥാക്രമം പാദമുദ്രാ സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ളതു സിദ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഇതരദേശീയന്മാർ എത്തിട്ടുള്ള നിലനോക്കുമ്പോൾ ഈ സംഗതി കേന്ദ്രീകൃതമായി വെളിപ്പെടുന്നതാണ്.

൬. സൂക്ഷ്മാരകലാവിദ്യകളെ സംബന്ധിച്ച നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കുള്ള ന്യായ അതിലേറെയൊക്കുന്നു. ഈ ഇനത്തിൽ കവിത, സംഗീതം ചിത്രമെഴുത്ത് എന്നിവയൊഴിച്ചു ഭാഷയ്ക്കുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾ ഉണ്ട് എന്നു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമാകുന്നു. കവിതാവിഷയത്തിൽ ശബ്ദംഗി പ്രധാനമായുള്ള പദ്യാവലികളാണ് മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്. ഉത്തമകവിധർമ്മങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഗദ്യരചനകളോടുകൂടിയ കവിതകൾ അപൂർവ്വമാകുന്നു എങ്കിലും ഈ ന്യായതത്ത്വങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്രമേണ പരിഹരിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. സംഗീതവിദ്യയെ പ്രയോജിച്ചു കേൾക്കുന്നതിൽ അഭിരുചിയുള്ളവർ നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ അതിദുർല്ലഭമായിട്ടുണ്ട് എന്നല്ലാതെ തക്കതായ സംഗീതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ചിത്രമെഴുത്തിനെപ്പറ്റിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അതിൽ അഭിരുചിയുള്ളവർ തന്നെ വളരെ കുറവുമാകുന്നു. സൂക്ഷ്മാരകലാവിദ്യകളിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങളെ യഥാർത്ഥമായി (കണ്ടും കേട്ടും) രസിക്കാറുണ്ടെന്നെങ്കിൽ ആവകവിദ്യകളുടെ ശരിയായ സ്വരൂപജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. അത് അവയ്ക്കു സാധ്യമായിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്ര

തത്ത്വങ്ങളുടെ സാമാന്യജ്ഞാനംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്നു. ഇങ്ങിനെവഴികൾ വഴിയായി സിദ്ധിക്കപ്പെടുന്ന ജ്ഞാനംകൊണ്ടു മാത്രമേ ഇപ്പോൾ കേവലം നേരംപോക്കിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ആവക വിദ്യകളുടെ യഥാർത്ഥമായിട്ടുള്ള മാഹാത്മ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. നമ്മുടെ കൂട്ടക്കീഴ്വരയുടെ നേരെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഭാവനയുണ്ടാവാനുള്ള മുഖ്യകാരണം ആ വിഷയത്തിൽ അവർക്കുള്ള മൗഢ്യം തന്നെയാകുന്നു. മനുഷ്യർക്കു പ്രത്യേക കാരണഗ്രാമമായി സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ആവക വിദ്യകളുടെ ജ്ഞാനംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ചിത്തസംസ്കാരവിശേഷത്തെപ്പറ്റിയും ആനന്ദാതിശയത്തെപ്പറ്റിയും യാതൊന്നും ധരിക്കുകപോലും ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ ജനസമുദായം പല കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. മനുഷ്യജന്മത്തിൽ മാത്രം ലഭിക്കപ്പെടുന്ന ഉൽകൃഷ്ടസ്വയങ്ങളിൽ ഞായൊരു വലിയ അംശത്തെ നമ്മുടെ കൂട്ടർ അനഭവിച്ചാതെ വിട്ടുകളയുന്നു.

൭. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ ഉത്തമപീഠിയിൽ കാലക്ഷേപം ചെയ്യുന്നതിന്നു് കരുവനെ യോ ഗ്നാക്കിത്തിക്കുവാൻ അവരും വേണ്ടതായ ഒട്ടു മിക്ക ജ്ഞാതവ്യവിഷയങ്ങളേയും നമ്മുടെ ഭാഷ വഴിക്കു ഗ്രാഹിക്കുവാൻ തരമില്ലാതെയാണിരിക്കുന്നത് ആവക വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിലില്ല എന്നുതന്നെ താല്പര്യം. അതിനുള്ള കാരണം ഭാഷയ്ക്കുള്ള സാരത്വക്കുറവുതന്നെ—സൂക്ഷ്മങ്ങളായ ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതിന്നു തക്കതായ ശബ്ദങ്ങളും പദപ്രയോഗങ്ങളും മലയാളഭാഷയിലില്ല.

൮. തക്കതായിട്ടുള്ള വ്യാകരണഗ്രന്ഥ

ങ്ങളും നിഘണ്ടുക്കളും ഇല്ല എന്നുള്ളതു മലയാളഭാഷയുടെ വേറൊരു സ്തുതതയാകുന്നു.

൯. ഭാഷാവ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളെ ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ എഴുതിട്ടുണ്ട് പക്ഷെ അവ പല പലങ്ങളിലും അന്യോന്യവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങളോടു കൂടിയവയാകുന്നു. അതുകാരണം ചില ദിക്കിൽ ചിലർ അവയിൽ ചിലതെന്തെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും ചില ദിക്കിൽ വേറെ ചിലർ മറ്റു ചിലതിനെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും അതാതിനെ അപരവർ തങ്ങളുടെ ബാലന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ വേറെ ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ കൈക്കൊള്ളാതെയു മരിക്കുന്നു. വ്യാകരണശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ മലയാളഭാഷയ്ക്കു യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെയാണ് ആകപ്പാടെ ഇപ്പോൾ വന്നുകൂടിയിട്ടുള്ളത്.

൧൦. നിഘണ്ടുക്കളും മലയാളഭാഷയിലില്ലെന്നില്ല. പക്ഷെ അവ വേണ്ടേടത്തോളമുണ്ടെന്നോ ഉള്ളവതന്നെ സ്തുതതകൂടാതെയിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ പറയുവാൻ പാടില്ല. നാലുതരത്തിലുള്ള നിഘണ്ടുക്കൾ തത്കാലം ആവശ്യമാകുന്നു. (1) ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകളുടേയും ചില പദപ്രയോഗങ്ങളുടേയും അർത്ഥം മലയാളത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. (2) സംസ്കൃതവാക്കുകളുടേയും ചില പദപ്രയോഗങ്ങളുടേയും അർത്ഥം മലയാളത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. (3) മലയാള വാക്കുകളുടേയും പദപ്രയോഗങ്ങളുടേയും അർത്ഥം ഇംഗ്ലീഷിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. (4) മലയാളഭാഷയിലുള്ള എല്ലാ ശബ്ദങ്ങളേയും—മലയാളത്തിലെല്ലാ ദിക്കിലും ഇപ്പോൾ നടപ്പുള്ളവയും നടപ്പിൽനിന്നു പോയിത്തുടങ്ങിയവയും നഷ്ട

പ്രായങ്ങളായിട്ടുള്ളവയും ആയ സകല ശബ്ദങ്ങളും—രേടിപ്പിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർത്തു കിമപ്പെടുത്തുകയും അവയ്ക്കു മലയാളത്തിൽ തന്നെ അർത്ഥം കൊടുക്കുകയും കാരോ ശബ്ദങ്ങളുടേയും വ്യല്പത്തിയെ കാണിക്കുകയും കാരോ പദങ്ങളുടെ പ്രയോഗങ്ങളെ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുന്ന വിന വിദ്വാന്മാരുടെ ആവക പദപ്രയോഗങ്ങളുള്ള വാക്യങ്ങളെ പ്രമാണമായി എടുത്തു ചർച്ച ചെയ്തുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നിഘണ്ടു ഇതിനെ നാലുനൂറും നിഘണ്ടുക്കളാണ് മലയാളഭാഷയ്ക്കുപോലും വേണ്ടത്. അവയിൽ ഒന്നാംതരത്തിൽ റവറണ്ടു ചെയ്തിലിയും സങ്കീർണ്ണമായ ആളും കാരോണെഴുതിട്ടുണ്ട്. മൂന്നാംതരത്തിൽ കണ്ഡാകൃതി ഉണ്ടെടുത്തു എഴുതിട്ടുണ്ട്. ആറുണ്ടു തരത്തിലുള്ളവയെ കുറച്ചു പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അതു തൽക്കാലം പേണമെന്നില്ല. ഇവിടെയും തരത്തിലും നാലാംതരത്തിലുമാണ് നിഘണ്ടുക്കളുണ്ടാകേണ്ടത്. അവയുടെ അത്യാവശ്യംതന്നെ. അവയിൽപ്പെട്ട് നാലാംതരത്തിൽ ഒന്നാണ് ഉടനെ ഉണ്ടായിത്തീരേണ്ടത്. എന്തെന്നാൽ, കാരോ പദാർത്ഥങ്ങളേയും അഭിപ്രായഭേദങ്ങളേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്നനുപമായ വാക്കുകളും പദപ്രയോഗങ്ങളും നമ്മുടെ ഭാഷയിലില്ലാത്ത ആ കഥ മനസ്സിലാക്കാതെ ലോകനാരായണ ഗ്രന്ഥകാരനായും അനുഭവകളിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ അനാവശ്യമായി പ്രയോഗിച്ചു ഭാഷയ്ക്കു ഭേദിക്കാവുന്ന വരുത്തുന്നു. അതിന്നുപുറമെ ശബ്ദങ്ങളുടെ ശരിയായ വ്യല്പത്തി മനസ്സിലാക്കാതെ അവർ പല പദങ്ങളേയും പിഴച്ചു എഴുതുകയും പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. പിഴയെന്നു അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുന്നതി

ന്നു പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളില്ലാത്തതിനാൽ കാരോത്തരം തോന്നിയപോലെ പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

൧൧. എഴുത്തിൽ ചെറുകുച്ചു മില്ല എന്നതു നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കുള്ള ഒരു ദോഷമാകുന്നു. അതുകാരം മാറ്റുകാരം മുതലായവ എവിടെയെല്ലാമാണ് പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്; അതുകാരം (അല്ലെങ്കിൽ ചില വിദ്വാന്മാർ വ്യവഹരിക്കുതുപോലെ അതുകാരം) എഴുതുന്നതിനുള്ള സംജ്ഞ എന്ത്? 'യ്യ' എന്നുണ്ടോ എവിടെയെല്ലാമാണുപയോഗിക്കേണ്ടത്; "ചെയ്തു എന്ന്" എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ സന്ധിഭേദത്തെയുതമ്പോലും വരുത്തേണ്ട അക്ഷരഭേദങ്ങൾ എന്ത്; "തല്ലി വീറി, വരുത്തി തരുവാൻ" എന്നോ "തല്ലിത്തീറ്റി വരുത്തിത്തരുവാൻ" എന്നോ എഴുതേണ്ടത്. ദ്വിതീയം വേണമെന്നുള്ള പക്ഷം എന്തെല്ലാം ഘട്ടങ്ങളിൽ അതാവശ്യമുണ്ട് എന്നിങ്ങനെ സംശയമായിരിക്കുന്ന പല സംഗതികളേയും സർവ്വമതമാകുവണ്ണം തീരുമാനപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടില്ല. അതുകാരണം ഇപ്പോൾ കയ്യെഴുത്തിലാകട്ടെ അച്ചടിയിലാകട്ടെ ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയും കാണുന്നില്ല. എന്നതെന്നയല്ല കാരോത്തരം കാരോരിക്കൽ കാരോവിധം പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

൧൨. മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലും സാമാന്യകലാവിദ്യാവിഷയങ്ങളിലും മാറ്റം എഴുതപ്പെടുന്ന മൂലമോ തജ്ജമയോ ആയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇതിന്റെ അവതാരികാസ്വരൂപം ഉള്ളതിട്ടുള്ള സ്ഥിരകമ്മിറ്റിക്കാർ പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷം നോമ്പുണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നവയ്ക്കു തക്കതായ നമ്മോ

ങ്ങൾ (ദ്രവ്യരൂപേണ) കൊടുക്കണം. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ആവക സമ്മാനങ്ങളെ മാത്രം ഇഹിച്ചു പരിശ്രമിക്കത്തക്കവണ്ണം അവയ്ക്കു വലിപ്പമുണ്ടായിരിക്കണം. സമ്മാനങ്ങൾ എന്നു പാഞ്ഞു പോകുന്നതായാ ലഭ്യമായ ഒരു സംഖ്യ കൊടുക്കുന്നതായാൽ നല്ല ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കമ്മിറിക്കാക്കു. സ്വാധീനപ്പെടുവരുന്നതല്ല; അപ്പോൾ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസവുമായിരിക്കും. അതിന്നു പുറമെ, സ്ഥിരക്കമ്മിറിക്കാക്കു സമ്മാനമായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരേയും സമ്മാനാർത്ഥങ്ങളായ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും ഗവൺമെന്റും യഥാഭാഗ്യം കൊണ്ടുണ്ടേണ്ടത് ഏറാദ്യമാവശ്യമാകുന്നു. അതിനുള്ള വഴി മൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാലസഭക്കാരുടെ ഉത്സാഹത്തിന്മേൽ വിജയികളായ ചിത്രാത്മികളെ അവസ്ഥപോലെ മാനിക്കുന്നതിനായി കൊല്ലത്തോറും കൂടാറുള്ള കാൺവോക്കേഷൻ എന്ന സഭയുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽ സ്ഥിരക്കമ്മിറിക്കാരുടെ ഉത്സാഹത്തിന്മേൽ കൊല്ലത്തോറും ഒരു വലിയ വിദഗ്ദ്ധഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതിനും അവരെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി കൂട്ടേണ്ടതാകുന്നു; അതിലെ സഭാനാഥൻ വലിയതസ്സരൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മായിരിക്കണം. കമ്മിറിക്കാർ ശിവാശി ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു തസ്സരൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും പീഠപത്രിക മുതലായ സമ്മാനങ്ങളും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു കമ്മിറിക്കാർ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ള ദ്രവ്യരൂപമായ സമ്മാനങ്ങളും കൊടുക്കണം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു സാഹിത്യവിഷയമായിട്ടൊരുപന്യാസം എഴുതി വായിക്കുന്നതെന്ന ചട്ടവും വെക്കണം.

൪൩. എത്രതന്നെ നിഷ്പന്നയോടു കൂടിയൊന്നെങ്കിലും വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടു ക്ഷയാൻശ്രമിക്കുന്നതായാൽ അവ സർവ്വസമ്മതമായി തിന്നുകൊള്ളുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ആകർഷണത്തിൽ മറ്റൊരുവിധം പ്രചത്തിക്കുന്നതായിരിക്കും അധികം നല്ലത്. കമ്മിറിക്കാരുടെ ഉത്സാഹത്തിന്മേൽതന്നെ മലയാളത്തിലുള്ള എല്ലാ അച്ചുകൂടങ്ങളിലെ മാനേജർമാരേയും ഗ്രന്ഥപ്രസാധകന്മാരേയും പത്രാധിപന്മാരേയും സ്കൂളുകളിലുള്ള എല്ലാ മുൻഷിമരേയും വിദ്യാർത്ഥനായ മറ്റു പലരേയും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി കൊല്ലത്തോറും ഒരു യോഗം കൂടണം. ശബ്ദശാസ്ത്രവിഷയമായി സംശയമുള്ള പദ സംഗ്രഹികളേയും ആ സദസ്സിൽവെച്ചു പ്രസിദ്ധിച്ചു തീർപ്പുണ്ടാക്കണം. ആ വിധം തിരുമാനപ്പെട്ടു വരുന്നപ്രകാരം എല്ലാവരും അനുശ്ലിക്കണമെന്നതിശ്വര്യ വെക്കണം. അങ്ങിനെയായാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു വ്യവസ്ഥയുംകൂടാതെ കിടക്കുന്ന സംഗ്രഹം പലതും ക്രമേണ വ്യവസ്ഥപ്പെടുവരുന്നതാണ്. അപ്പോഴേ വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിപ്പാവശ്യമുള്ളൂ. ഒരു ഭാഷയിലുള്ള വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ഉല്പത്തിയും സ്വഭാവേന ഈ ക്രമത്തിൽതന്നെയാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഭാഷയെ അനുസരിച്ചാണ് വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാകേണ്ടത്. ആദ്യ ഭാഷ പിന്നെ വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങൾ; അല്ലാതെ ആദ്യം വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടായിട്ടു പിന്നെ അനുസരിച്ചു ഭാഷയുണ്ടാവുകയല്ല. അതു സ്വാഭാവികമല്ലമാകുന്നു.

൧൪. ആപ്തയുടെ സംസ്കൃത ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണേറി മുഴുവനുമോ ചെറുതോ അതിൽനിന്നു ചില അംശം തള്ളിക്ക

ഉത്തരിട്ട ശേഷം ഭാഗമോ മലയാളത്തിലേക്കു തജ്ജമ ചെയ്യുന്നതായാൽ മുമ്പാഞ്ഞ രണ്ടാംതരത്തിലുള്ള ഒരു നിഘണ്ടുവിന്റെ ആവശ്യം നിവൃത്തിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ ആ ഇനത്തിൽ നാലാമതായി പാഞ്ഞതരത്തിൽ ഒരു നിഘണ്ടുവാണ് തൽക്കാലം അത്യാവശ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്. അത് അസംഖ്യംപേരുടെ കത്തെരുമിച്ചുള്ള പ്രയത്നംകൊണ്ടു സാധിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാകുന്നു. അതിലേക്കു വളരെ ചെലവുംവേണ്ടിവരും. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു നിഘണ്ടു ഇന്നു രീതിയിലാണ് എഴുതേണ്ടതെന്നും അതിനുള്ള സാമഗ്രികൾ ഇന്നപ്രകാരം ശേഖരിക്കണമെന്നും മറ്റുള്ള സംഗതികളെ ഞാൻ 1൮86 ഏടവത്തിലെ മംഗളോദയംമാസികയിൽ 'മലയാളനിഘണ്ടു' എന്ന പേരിൽ വസ്തുതയായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാത്രപ്രകാരം പ്രവൃത്തനടത്തുന്നതായാൽ ആ കാര്യം സാധിക്കാവുന്നതാണ്.

൧൭. കയ്യഴുത്തിലും അമുടിയിലും ഐക്യരൂപ്യ'യ്ക്കിപ്പായ മുതലായ ദേഷ്ടങ്ങളുടെ പരിമാരവും ശബ്ദശാസ്ത്രസംബന്ധമായ സംശയങ്ങളുടെ നിവൃത്തിക്കായി മുമ്പു പാഞ്ഞിട്ടുള്ള ഉപായംകൊണ്ടുതന്നെ സാധിക്കാം.

അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ.

൧൬. നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കുള്ള നൂതനതകളെ പഠിപ്പാൻ അതിനെ പുഷ്പിപ്പടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഇതേവരെ ചിന്തിച്ചത്. അപ്രകാരം പുഷ്പിപ്പട്ടുവശാവുന്ന ഭാഷയെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നു എന്നാകട്ടെ മറ്റൊരു പ്രശ്നമാകുന്നു. ജനങ്ങൾ സ്വഭാവപരീക്ക് അറിവു സമ്പാദിച്ചു തങ്ങളുടെ കാലക്ഷേപം കളയുകയും സുഖകര

മാക്കിത്തീക്കുന്നതിന്നു യോഗ്യന്മാരായിത്തീരുക, ഉൽകൃഷ്ടമനോരഥത്തോടുകൂടിയവരായിത്തീരുക, ഗംഭീരങ്ങളും സൂക്ഷ്മങ്ങളുമായ ആശയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കത്തക്കവരാവുക, ലോകോപകാരികളും രാജകേരീയുള്ളവരുമായിത്തീരുക മുതലായവയാണു അതുവഴി ഉണ്ടുള്ള പരമപ്രയോജനം. സ്വഭാവയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു പഠിക്കേ ജനങ്ങൾക്കു ഉപകീപനത്തിനുള്ള വഴി സുലഭമായി തുറന്നു കിട്ടുക എന്നത് അർദ്ധയിലെല്ലാ റിലുവെച്ച് ഏറ്റവുമധികം മുഖ്യമായ സംഗതിയാകുന്നു; എന്നെന്നേക്കും അതു സാധ്യമായാലേ മറ്റൊല്ലാം സാധ്യമാവുകയുള്ളൂ.

൧൭. ൧൯൧൨ ജനുവരിമാസം 6-ാം തീയതിക്കു ഞാൻ സൂർഗ്വലാ രാജാക്കർ കൊടുത്ത മംഗളപത്രത്തന്നു ജോജ് ചക്രവർത്തി മഹാരാജാവു ചെയ്ത മുമ്പായി പ്രസിദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: — “ഇന്ത്യാരാജ്യത്താസകലം സ്കൂളുകളും കാളേജുകളും സ്ഥാപിക്കണമെന്നും കൃഷിയിലും കച്ചവടത്തിലും വിവിധവ്യവസായങ്ങളിലും എന്നല്ല കാലക്ഷേപത്തിനതുകുന്നതായ മറ്റൊരാളൊരു ലക്ഷ്യവും അന്യന്മാരോടൊപ്പം പഠിക്കത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ളവരും രാജകേരീയുള്ളവരും ധർമ്മന്മാരും ലോകോപകാരികളും ആയ അസംഖ്യംപേർ ആവക വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട രാജ്യത്താസകലം വ്യാപിച്ചുകാണണമെന്നും ആണ് നമ്മുടെ ആശയം. അതിന്നുപുറമെ, പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അറിവും അതിനെ പാതുടന്നു കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന വലുതൊരു കരുവും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോടുകൂടി ഇന്ത്യക്കാരായ നമ്മുടെ പ്രജകളുടെ കാലക്ഷേപം അധികം സുഖകരമായിത്തീരണമെന്നും അവർ ഉയ

സ്പ്രഷൻ, ദേവസ്വം, അമ്പ് കോടി, മലവക മുതലായ പല ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിൽ— മേലധികാരികളും അതൃപ്തവശ്യം ഉയർന്നതരം ഗുമസ്തന്മാരും ഇംഗ്ലീഷ്വിയിരുന്നവരായിരിക്കണം എന്നു വെക്കുമെന്നല്ലാതെ ശേഷമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെല്ലാവരും അപ്രകാരമായിരിക്കേണ്ടെന്നെന്നു നിശ്ചയം വെക്കുന്നതു കൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നു തന്നെയല്ല, പൊതുജനങ്ങൾക്ക് അതുകൊണ്ടു വളരെ അസൗകര്യം തന്നെ നേരിടുന്നുണ്ട്.

൨൧. മലയാളമുൻഷിമാരുടെ സ്ഥിതിക്കുള്ളടി ഭേദപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ മാസപ്പടി ക്കാച്ചുകൂടി കൂട്ടുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

൨൨. ഗവണ്മെന്റാധിപത്യത്തിനായിട്ടുപയോഗിച്ചുവരുന്ന ഭാഷ ഒട്ടുംതന്നെ സ്പെഷ്യലൈസ്ഡ് ആയതല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലമായിത്തീർന്നുപോയിരിക്കുന്നു. അതിനെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനുള്ള വഴികൾ—മുഖാന്തരം എന്നും ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകൾ, മുൻസിപ്പലുകോടതികൾ, മജിസ്ട്രേറ്റുകോടതികൾ, റവന്യൂ അപ്പീസ്സുകൾ എന്നിവയിലെ ഒട്ടേറെ മിക്ക ഏഴുതുക്കത്തുകളും വിധിയെഴുത്തുകളും നല്ല ഭാഷയിൽ വേണമെന്നു നിശ്ചയം വെക്കുക; ഗസറ്റ് ഭാഷയിൽ നിഷ്കർഷിച്ചതുക; റഗുലേഷനുകൾ, വിജ്ഞാപനങ്ങൾ മുതലായവ നല്ല ഭാഷയിലെഴുതണമെന്നു നിബന്ധിക്കുകയായിരിക്കുക. ഈ വക നിഷ്കർഷകൾ ചെയ്യുന്നതിന് ഫോറോപ്പീസ്സിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ലും മലയാളത്തിലും നല്ല പാണ്ഡിത്യമുള്ളവരും ആ രണ്ടു ഭാഷകളിൽ നല്ലവണ്ണം ഏഴുതുവാൻ ശീലമുള്ളവരായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് സ്ഥാപിക്കുന്നതുചിതമായിരിക്കും.

൨൩. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെയെല്ലാം, വേണമെങ്കിൽതന്നെ, അത്ര വേഗത്തിൽ സാധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഭാഷാഭിപ്രായവികാശത്തിൽ മേൽകാണിച്ച സംഗതികളെ പരമോദ്യോഗാശിട്ടു കരുതി അവയെ ലക്ഷ്യമാക്കിവെച്ചു ഗവണ്മെന്റും സ്ഥിരകമ്മിറ്റിക്കാരും സാധാരണത്തിൽ പ്രവൃത്തിയാരംഭിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മലയാളഭാഷയിൽ ഉയർന്ന നിലയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെ പ്രമർശനമാക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ അതിലധികമോ പന്തിരാണ്ടുകൾകൊണ്ട് അതു സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് മുന്പിൽകൂടി ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം എഴുതി റിക്കാർട്ടാക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഉടനെ കാര്യം പ്രവൃത്തികൾ നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

തൽക്കാലം ചെയ്യേണ്ടത്.

൨൪. ഇതേവരെ പറഞ്ഞുവന്ന പ്രകാരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഒരു വിധം പൂർത്തിയായി സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തിലേക്കു ഏല്പിക്കേണ്ടതായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു ചുരുങ്ങിയത് ഒരിക്കലും അയ്യായിരം രൂപ ബഡ്ജറ്റിൽ ചെലവ് ഇനത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതായും പിന്നെ ആ സംഖ്യയെ കൊല്ലത്തോളം ക്രമേണ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു ലക്ഷത്തോളമേക്കേണ്ടതായും വരുമെന്നതിന്നു വാദമില്ല. അതിന്നു തൽക്കാലം ഗവണ്മെന്റ് ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സംശയം തോന്നുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഇരുപതുവയസ്സോളം ആയിരം രൂപയെ ഒരു മൂലധനം തന്നെയാക്കിപ്പിടിച്ച് ആ സംഖ്യയ്ക്കാണ് എന്തുചെയ്യണം എന്നാണ് ആലോചിച്ചുവന്നു

ഇതി. കൊല്ലത്തിൽ 1200 രൂപയിലധികമായ ഒരു സംഖ്യ അതിനു പലിശയായി കിട്ടുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ തരമില്ല. അപ്പോൾ കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നിച്ച് 1200 രൂപയോ അല്ലെങ്കിൽ മാസത്തോളം നൂറ് രൂപ വീതമോ ചെലവു ചെയ്യുവാനുള്ള വകയേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു നോം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഒരു ഇനമെങ്കിലും പൂത്തിയായി സാധിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടം പൂത്തിയാക്കി സാധിക്കുന്നതിലേക്ക് ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ മുഴുവനും ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരിക്കും അധികം നല്ലത്. മുമ്പാകെ വകുപ്പിൽ പറ്റ

ഞ്ഞിട്ടുള്ള പലതരം നിഘണ്ടുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാലാമതായി പാഞ്ഞിരിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരു നിഘണ്ടുവാണ് ഇപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. ആ നിഘണ്ടു ഇന്നു സമ്പ്രദായത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് അവിടത്തന്നെ വേറൊരേത്തു പാഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ വിധം ഉണ്ടാക്കിത്തീർന്ന നിഘണ്ടു വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ചാച്ചിപ്പൂത്തിയുടെ ഒരു നല്ല സ്മാരകമായിട്ടു ഭവിക്കുകയും മലയാളഭാഷാസംസ്കരണകാര്യത്തിൽ ഒന്നെങ്കിലും പൂത്തിയാക്കുവണ്ണം സ്വധിച്ചവന്നു രൂപ്മിക്കിടവരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

പ്രഭാഷമാഹാര്യം

(തുടർച്ച)

രണ്ടാം സദ്യ.

രമാജാനിയെത്തൻ മനസ്സുകുലാർത്തും
സമാധാനം ചെയ്തുമപ്പകുക്കുക്കി!
കുമാദേവനാരിമുദാനാലുകുല്ലും
കുമാദേവത്തോടുമൊന്നിച്ചുവാണാൾ
ഉമ്പർക്കോടെയതമ്പിനായിട്ടും
തമ്പുരാൻറവദതാർപണിത്തൊടൻ
അമ്പലത്തിലൊരുനാളണഞ്ഞിട-
പ്പെമ്പമ്പയോജമിഴികേതിനത്രയായ്
മല്ലവൈരിയുടെപാദഭക്തരായ്
നല്ലമണ്ഡപമതികൾവാണിടും
ചൊല്ലെഴുതിക്കിരുകനായശാ-
സ്ഥിപ്രസാദമിഴിവണ്ണമോരിനാൻ.
“ദേവദേവപാദഭക്തരായേ-
ദേവർ! വിഷ്ണുവിനുകൾമൊല്ലിയേ?”

ദ്രോണൻസുതനിപ്രകാരമേ
കേവലംബതദിഗ്രായതും. 4
കഷ്ടമന്യുകുലജാതനായൊരി-
1 ശ്ലീഷുബാലകനിവണ്ണമിനഃഫാ
മുറുമിദിജകുമാരനൊത്തുതൻ
പെറൊരനെയെവടിഞ്ഞുപെറ്റതും” 5
ഇത്തരംഭിജനരമിച്ചിടമ്പൊഴാ-
2 മത്തകാശിനിയടത്തുചെന്നടൻ
ചിത്തജാരിയുടെഭക്തനോടത-
3 പ്രൗഢമമ്പൊടിപറന്നൊരുങ്ങിനാൾ
“ചൊല്ലു ചൊല്ലുകനിവോടുമുനേ!
കല്യൗഷലശിശുവിന്റെവാർത്തകൾ
മല്ലനാണെന്നുസമാനനായൊരി
6 പ്രല്ലോഭനവിവേകമുണ്ടാലകൻ? 7

ഭിക്ഷുവർത്തനരചയ്ക്കുപോലത്താൻ
സൽക്ഷമാസുരവളത്തിനാലനേ
ശിക്ഷയോടുപനയാദിയെന്നുമേ
ദക്ഷനാമിവനരചയ്ക്കുതില്ലത്താൻ”
വാമനത്രയൊടുമച്ചിതപ്പൊഴാ-
ക്കുമവൈരിസമനാമുനീശപാൻ
പൂമരന്ദമൊഴി! കേൾക്കുവാലന-
ള്ളമഹൽജനനവാത്തയോതിടാം.
ചൊല്ലെഴുന്നാരവിദർഭൂപനൽ-
പുപ്പുവാചരവിതുച്ചുകാൽ മാൻ
കല്യാശിലനവനുള്ളപൈതലി
മല്ലസായകസമാനവാലകൻ.
വിതുമേറുമൊരുസാലപ്രപനാ
വൈരിവന്നുനിജനെസമ്പ്രദമാത്താ
കീരവാണി! ഗുണമേറിടുന്നാരാ-
പ്പാരിനീശനവധിപ്പുസംഗരേ.
തള്ളിവായ്ക്കുമൊരു
പ്പള്ളിമാൻമിഴികൾപ്രപവത്തിമാർ
കല്പമുള്ളിനിയുന്നകാട്ടിലേ
കുപ്പലാന്നമകുതിച്ചുമണ്ടിനാർ.
നാരിമാരിലൊരുപുണ്ണഗർഭാ
നീരജേക്ഷണതടാകസീമനി
ഭീരുവായ്ക്കനെയോടിയെത്തിയ-
നേരമെമ്പാടവരൊപൊറുപ്പത്രനേ.
പേടമാന്മിഴികൾമെഴുലിദംമമേ-
റാടലാൻസലിലത്തിലെത്തന്നാർ
ചാടിവന്നവരനകരാജനാ-
ച്ചാടവാണിയെഹനിപ്പുകേൾക്കൂ!
ശേഷമുള്ളകഥയൊക്കെയിന്നുനീ
യോഷമാർമണി! ധരിച്ചിരിപ്പതാം
ഇരച്ചചെത്തുമനജക്ഷേപസലീ
ഭൂഷണൻകനികിലേഗുണംവയ്ക്ക”.
ക്കോണിദേവവരനേവമസ്സയാ
വാണിയോടുമൊഴിയോതിമെല്ലവേ
കാണിനരമിളകാതെനിന്നുകാർ-
വേണിയൊളമുറചെയ്തിത്തരം

“വന്ദ്യസുര! മഹൽപ്രതാപിയ-
മ്മന്നവേന്ദ്രജ്ഞിവൈരിദ്രുപഃര
വെന്നവാഴ്ചമുഖവത്തുകൊണ്ടുതാ-
8 നന്നസംഗരമതികൽവധ്യനായ്? 17
കീത്തനീയ! നൂപപുത്രനിൽപരം
ചേത്തുഹന്താമരനീദ്രിദ്രത
പേത്തുമിന്നിവനലട്ടമാകുമോ
9 പാത്തലേശവദ? മോത്തുചൊല്ലെടോ 18
ഭദ്രശീല! മമവാച്ചിടുന്നദാ-
രദ്രസങ്കടമിനിശ്ശമിക്കുമോ?
ഭദ്രമേരിവരുമോ? കഥിക്കുകി-
10 ണ്ണെടുസൽക്കരുണയോടുമമനേ!” 19
പേശലാധരിവിവണ്ണമോതിയ-
ന്നിശതുല്യമുനിവർത്തനോടഹോ
ക്ലേശമാനവിടെനിന്നിടുന്നൊഴാ-
11 ക്കാശ്വപിസുരനുമേവമോതിനാൻ. 20
“യാമിനീശമുഖ! കേൾക്കുകുണ്ഡിന-
കുജാമണാളുടെപൂർവ്വപാത്തകൾ
പൂമരന്ദമൊഴി! പാണ്ഡ്യഭൂപനാ-
12 യീമഹീവതിജനിപ്പുന്നമേ. 21
വ്യോമചാരികൾപുകഴ്ത്തിടുംവിധം
സീമവിട്ടുനിജകീരതിഃചാടുമേ
കാമവൈരിയുടെഭക്തവർത്തനാ-
13 യ്സോമസുന്ദരനിരുന്നമന്നവൻ. 22
ഭൂതപ്രഭുജനനമേശനോറും
കാരാധഷി! ഹൃദിമോദമോറുവാൻ
നീതിമാൻനൂപതിനോറീതന്നസം-
14 ഭൂതഭക്തിയൊടുതൽപ്രദോഷവും. 23
ഏകദാന്തപനിരുന്നദേവനേ
ശ്ലോകമെന്നിയെഭജിച്ചിടുംവിധയ
ആകലേനനിജപയരൊത്തത-
15 പ്ലാകവൈരിസദുരൻത്രവിച്ചുത. 24
‘എന്തതികൃമമിതെത്തുളവമാ
ഹന്തവൈരികലമാത്തടക്കയോ’?
അന്തരംഗമവിളവമന്ത്രപൻ
16 ചിന്തചെയ്തുമുതലിയെത്തിനാൻ. 25

ചോരിനന്നുവടയൊത്തുവന്നൊരാ
 വെരിപ്രവണവധിപ്പതിന്നമോ
 സാരസാക്ഷി! സചിവേന്ദ്രനോടുമാ-
 പ്തകാപ്തവനരമ്യസതപരം. 26
 ശൈവപൂജയെന്നിരുന്നിടത്തൊരാ
 പൂവലംഗി! നരഹത്തിചെന്തൊരാ
 ഭൂവിലിങ്ങിനെവിദന്തൊരുനി-
 ച്ചിവിധംഗപതിപോരിൽവധ്യനായ്. 27
 പാണ്ഡ്യപ്രസുതനംപ്രദോഷസൽ
 ത്താണുവടത്തൊരാമന്ദോടുകിനൻ
 കണ്ഡലീശവരഭൂഷണാജ്ഞയാൽ
 കണ്ഡിനേശസുതനായിയായവൻ 28
 തുദ്രപൂജയിലിവണ്ണമോറവും
 ഞെട്ടുകമ്മമതുചെന്തുമുലമായ്
 ഭേദനാകിയഗ്രാപലസുനദോ
 മൃഗസങ്കടമോഭജിപ്പതും. 29
 നീലവേണി! ഗ്രവരൻറപതിയാം
 ലോലലോചനകഴിഞ്ഞജന്മനി

ശ്രീലസൽഗുണമഴംസപതിയെ
 പാൽതൊഴുംമൊഴി! വധിച്ചുതച്ചുയായ്. 30
 മകമാരി ജ്ഞാനിയാർസപതിയെ
 ജ്ഞാതെല്ലമണയാതെകൊൽകയാൽ
 പങ്കുജാക്ഷി! യൊരനക്രവയ്ക്കുനാ
 ക്ഷമാധരിയെയുംവധിച്ചുതേ. 31
 തതപമൊക്കുമിവണ്ണമെന്നന-
 നത്ത കാശിനി! ധരിക്കുസുന്ദരി!
 ചിത്തജാരിയെഭജിക്കുസൗഖ്യസ-
 വത്തുമലിൽവരുവാൻദിജാംഗനേ! 32
 കാമവൈരിയെന്നി നപ്പവർക്കൽ-
 കാമസംഗ്രമമുണ്ടോഭവിച്ചിട്ടും
 സോദവാർമതിലുംപ്രധാനമാ-
 സ്സോമമൃഗസന്ദ്രോഷമോറവും. 33
 സൽപ്രദോഷമതുനോറുണ്ടാലൊ-
 ത്തപ്പൊന്ന പുരഷഭജിക്കുനീ
 സപ്തഭൂഷണനതോഷമോയ-
 ഞ്ഞുവേദിക്കുമരിനാൽഗുണവരം. 34
 തെക്കേകുന്നത്തു കല്യാണിക്കുട്ടിയമ്മ.

പ്രദോഷമാമാത്മ്യം രണ്ടാംസംഗ്ഗം സമാപ്തം.

വെണ്മണി കൃതികൾ.

III ഭാഗം വില 1 ക.

വെണ്മണി നന്മുതിരിമാരുടെ സരസകൃതികൾ വായിച്ചു രസിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ട
 ഞ്ഞ സാഹിത്യരസികന്മാരില്ല. ഈ കൃതികൾ അടങ്ങിയ 3-ാംഭാഗം ഇപ്പോൾ ടി.
 കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകളുടെ പ്രസാധത്തിൽ കീഴിൽ അച്ചടിച്ചു പുറത്തിറക്കിയി-
 ടിക്കുന്നു. ആവശ്യമുള്ളവർ വേഗം അപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

വിഷയം.

(ശ്രീമതി ടി. സി. കല്യാണിഅമ്മ അവർകൾ. എം. ആർ. എ. എസ്സ്.
 എഴുതിയത്) വില 1 ക. 4 ണ.
 ഇന്ദുലേഖ മാത്താണുവമ്മ മുതലായ നോവലുകളുള്ളതി ജ്ഞിക്കുമെന്ന് എ
 ല്ലാവരലും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ട ഈ നോവൽ എല്ലാ വീടുകളിലും ഒന്ന് ഉണ്ടായിരിക്കേ-
 നതാണ്.

ദ്രോപദീസ്വയംവരം

പ്രതിസം

(തുടർച്ച)

അപ്പോളതുതടകത്വാവിര ചിതമു ചിതാ-
തിതപ്രകൃത്യംഗമീതഥ
തുദ്രോപീനേനിഷണ്ണാമുനികലവെരമാരം
പാർവ്വദിഃപാണ്ഡവാനാം
അത്യാശേഷം ചതുർജ്ജ്ഞാനരസമുപഗതം
ന 'ബലവതീ തപമസ്യഃ
സുപ്രീത്യോപാംശുസർപ്പാപദനോടിയി-
ച്ചീടിനാനുള്ളവണ്ണം.
ചൊല്ലാമെല്ലായിലുമുറൊരാൾപരമരഹ-
സ്യാന്തരഃധർമ്മവായു- (യെ
സ്സപല്ലോകേന്ദ്രാശ്വിദേവാൻഷിതിഭരഹൃത
പാണ്ഡവതപഃപ്രപന്നാൻ
കല്യാണേതാനവിത്തീടചിമഗ്നവതി
സാമാധാലക്ഷ്മീതന്നെ (ഞെ-
കല്യാണീപുണ്യപൂരൈസ്സുവ ചിരവിചി
രത്രജാതാകുമാരി.
പ്രാചീനംവാസനായോഗവുമുപഗതമി-
ദൈദവകാരണ്യം
വ്യാജാപേതമിഥോഭാവവുമിനിയമമേ-
ശാജ്ഞയുപ്രോജ്ഞമെല്ലേ!
രാജൻ! നിൽക്കൂബുദ്ധോദമിതരമിവരെ-
വഷമൊന്നിലുവേൾപ്പാ-
നാചാരധർമ്മസംരക്ഷരമകലൈവടി-
ത്താനുകൂല്യഭേദമാ.

ഇവണ്ണവ്യാസോക്താമശകിയ-
പുരാണാതുളതകഥാം
ചാവിക്ഷാണ്ടാനന്ദോഷമിത്യ-
തിസദ്യേഷുനിദൃതം
അവണ്ണംതന്നെയെന്നടനന്ദ-
വദിഷഃപരിമമോ!
നവംകേൾക്കപ്പെട്ടവിന്ധന-
ഗരിഷ്ഠഭരണം.
അന്തഃകൂടാതവണ്ണംവളരമനുപമാ-
ന്നുചിന്തയുഷയുഷ-
സുന്ദേമുണിക്കളിക്കു റൂപദ്രവഗിര-
പാണ്ഡുപുതാസ്സഭാനീം
ബന്ധിച്ചുൾക്കമ്പിലംകയ്യിലുരമരനിതളേ
കൈതുകംധൈര്യമോതും
മന്ത്രകൊണ്ടുഗ്രാഹീഷ്ഠമുരഭിദനമതാ-
യാജ്ഞസേനീകരാത്രം.
ശക്താകന്തീകുമാരാസ്സഭന ചഗിരാ-
യാജ്ഞസേനീവിവാറാം-
പ്രത്യഗ്രാധാബാരംകേട്ടതിവിസാദസ്യ-
യാജപരണാഭിയാതാൻ
അധപാചഞ്ചാലഗേരംകൃതതുലവരാനാൻ
കൈരവാനസൃശസൈ-
ല്ലിദ്രാവ്യാമീതന്ദാചേന്നഥവസുതയം
സൗഖ്യമുൾക്കൊണ്ടിരുന്നു.

സമാപ്തം.

കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജം

—

കേരളഭാഷാഭിവിപ്ലവിക്കായിക്കൊണ്ട് ഒരു സാഹിത്യസമാജം ആരംഭിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന ആലോചനകൾ നടത്തുവാൻ, കൊച്ചി 10-ാംകൂറ് രാമവർമ്മ (അപ്പൻ) തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേയും ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകളുടേയും ക്ഷണനാലകാരം തുല്യീപത്രം സക്കാർ ഫൈസ്റ്റിൽവെച്ചു 1088 കുംഭം 11-ാംനവകുൽ നാലര മണിക്ക് ഒരു യോഗമുണ്ടായി. അന്ന്, മുമ്പാത്തെ ഉദ്ദേശനിയന്തിക്കായി, “കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജം” എന്നൊരു സമാജം എപ്പെടുത്തേണമെന്നറിശ്ചയിച്ചൊച്ചു. അതിനുവേണ്ട എപ്പാടകൾ ചെയ്യാം, ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കുവാനും, ഈ നിയമങ്ങളെ പര്യാലോചിച്ചുവേണ്ട ഭേദഗതികളോടുകൂടി നടപ്പാക്കുവാൻ അടുത്തൊരു ദിവസം ഒരു സാമാന്യയോഗത്തെ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും മുമ്പായി സി. അച്യുതമേനോൻ അവർകൾ, ടി. കെ. കൃഷ്ണ മനോൻ അവർകൾ, വി. കെ. കുഞ്ഞുമ്മനോൻ അവർകൾ, എ. സി. വെ. എല്ല്യു സഭ വിരിയുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ, 88 എടവം 4-ാംനവരാവിലെ ഏറ്റര മണിക്ക, ടി. സ്ഥലത്തുതന്നെ വെച്ച് അപ്പൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൻകീഴിൽ യോഗംകൂടി. പല ഭാഷാഭിമാനികളും സഭയിൽ ഹാജരായിരുന്നു. സഭാനിയമങ്ങളുടെ കരടുപകുപ്പ്, വളരെ ചാറ്റുപ്രതിചാടങ്ങൾ നട

ത്തി ആവശ്യങ്ങളായ മാറ്റങ്ങളോടുകൂടി, നടപ്പാക്കി. ഇതിന്നു പുറമെ, സമാജത്തിൻ്റെ രക്ഷാധികാരിയായിരുന്നാൽ കെ. ഉളാമന്നം കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്ക് അപേക്ഷ ഹരജി ആവശ്യപ്പെട്ടതാണെന്നും, കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ സമാജത്തിൻ്റെ ഉൽകൃഷ്ട സാമാജികനായി ക്ഷണിക്കേണ്ടതാണെന്നും തീർച്ചയാക്കി സമാജം റജിസ്റ്റർ ചെയ്യേണമെന്നും അതിനുള്ള ഫീസ് ഒഴിവാക്കിത്തരേണമെന്നും കൊച്ചി ടി. വാൻജി അവർകളോട് അപേക്ഷിക്കേണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അദ്ധ്യക്ഷനും, സി. പി. അച്യുതമേനോൻ പത്രാധിപനും, ടി. കെ. കൃഷ്ണമനോൻ സിക്രട്ടേറിയം, കെ. ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാർ ഷജാജിയും, വി. കെ. കുഞ്ഞുമ്മനോൻ, സി. കുഞ്ഞുറുമ്മനോൻ, സി. അന്തപ്പായി എന്നിവർ ശേഷം നിർവാഹകസംഘസാമാജികന്മാരും ആയിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും തീർച്ചയാക്കി സഭ 10 മണിയോടുകൂടി പിരിഞ്ഞു.

യോഗമെമ്മറാണ്ടം.

1. ഈ യോഗത്തിൻ്റെ പേര് “കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജം” എന്നായിരിക്കും.
2. ഈ സമാജം എപ്പെടുത്തിയ ഉദ്ദേശങ്ങൾ: —
(എ) മലയാളഭാഷാഭ്യയനത്തിൽ ഉത്സാഹം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, മലയാളഭാ

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ കാര്യങ്ങൾ അവകളേയും പരിഷ്കരിക്കുകയും പോയിന്റിടുകയും ചെയ്തു.

(ബി) മേൽപാഞ്ഞ ഉദ്ദേശത്തിനു വേണ്ടി മൂലധനവും മുതലും വിരിച്ചുണ്ടാക്കി സൂക്ഷിച്ചു ചിലവഴിക്കുക.

(സി) മലയാളഭാഷയും സാഹിത്യത്തിനും പരിഷ്കാരവും പോഷണവും വരുത്തുന്നതിനനുതകുന്നതും ആവശ്യമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തും, — ഇവയാകുന്നു.

3. ഈ സമാജത്തിനു ഏതു വിധത്തിലേക്കിലും ഉണ്ടാവുന്ന മുതലെടുപ്പും സ്വത്തുക്കളും യോഗ്യമെമ്മാണ്ടത്തിൽ കണക്കാക്കൽ കാണിച്ച പ്രകാരമുള്ള ഉദ്ദേശങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അല്ലാതെ ഓരോരുത്തരുടെയും അഭിപ്രായം മറ്റു പ്രകാരത്തിലോ, ആദായമെന്നോ പലിശയെന്നോ ഉള്ള നിലയിൽ സമാജകന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയോ അവരുടെ അധീനത്തിൽ ആക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല.

എന്നാൽ സമാജക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പല സമാജികനും സാമാന്യസംസ്ഥമായുള്ള പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾക്കായി പല പ്രതിഫലമോ സമ്മാനമോ കൊടുക്കണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി കൊടുക്കുന്നതായാൽ ആയതു മേൽപാഞ്ഞ നിശ്ചയത്താൽ അസാധുവാകുന്നതല്ല.

4. താഴെ പേരും മേൽവിസയും കാണിച്ചിരിക്കുന്നവരായ ഞാൻ ഈ യോഗ്യമെമ്മാണ്ടമനുസരിച്ച് ഒരു സമാജമായി ചേരുന്നവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കമ്മിറ്റിമെമ്പർമാരുടെ പേരും മേൽവിസയും	സാക്ഷികളുടെ ഒപ്പ്
---------------------------------------	-------------------

യോഗനിയമങ്ങൾ

I. സാമാജികന്മാർ.

1. സാമാജികന്മാർ സാധാരണ സാമാജികന്മാരെന്നും ഉൽകൃഷ്ടസാമാജികന്മാരെന്നും രണ്ടു തരക്കാരായിരിക്കും.

2. സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനിർവ്വഹണത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരും സമാജനിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നവരും ആയവ കൊക്കെ ഈ സമാജത്തിൽ സാധാരണ സാമാജികന്മാരാകാവുന്നതാണ്.

3. സാമാജികസ്ഥാനത്തിനുള്ള അപേക്ഷകൾ സമാജം സിക്രട്ടറിക്ക് അയക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള അപേക്ഷകൾ സ്വീകരിപ്പാനോ തള്ളിക്കളയാനോ ഉള്ള പൂർണ്ണാധികാരം കമ്മിറ്റി മെമ്പർമാരിൽ ഇരിക്കുന്നതാണ്. സാമാജികന്മാരിൽ ഏതൊ ഏകിലും ആ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു തള്ളുവാൻ കമ്മിറ്റിക്കാക്കു് അധികാരം ഇല്ല. ആ അധികാരം സാമാന്യസമാജത്തിനു മാത്രമേയുള്ളൂ.

4. മലയാളഭാഷയിലോ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിലോ ഉള്ള നൈഷ്ഠ്യംകൊണ്ടുപേർ സമ്പാദിച്ചവരെ സമാജത്തിന്റെ യുക്തംപോലെ ഉൽകൃഷ്ടസാമാജികന്മാരായിരിപ്പാൻ ക്ഷണിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ക്ഷണനം സപി.ക.രിച്ചവർസമാജത്തിലെ ഉൽകൃഷ്ടസാമാജികന്മാരായിരിക്കുന്നതാണ്.

5. സാധാരണ സാമാജികന്മാരുടെ എണ്ണം ഇത്രയായിരിക്കണമെന്നു ക്ലിപ്തമില്ല. ഉൽകൃഷ്ടസാമാജികന്മാർ 12-ൽ അധികമാവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

II വരി സംഖ്യ.

6. എല്ലാ സാധാരണ സാമാജികന്മാരും അർദ്ധവരുടെ ഇഷ്ടവും ശക്തിയും അനുസരിച്ച് ഒരു സംഖ്യ സമാജത്തിൽ കൊല്ലത്തോളം വരിയായി അടക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഈ സംഖ്യ മൂന്നുരൂപികയിൽ കറുവുവാൻ പടില്ല സമാജത്തിൽ ചേരുന്നവർ വരിസംഖ്യ നിശ്ചിതസമയത്തിന് അടക്കുന്നതാണെന്നും സാമാജികനായി ചേർന്ന് മുതൽ മൂന്നുകൊല്ലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി ആ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിയുന്നതല്ലെന്നും ഖരാർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായും വിചാരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

7. കൊല്ലത്തിൽ അടക്കേണ്ടതായ വരിസംഖ്യ മൂന്നു തുല്യഗുണങ്ങളായി പൂശികം, മീനം, കക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിൽ ഒടുവിലത്തെ ദിവസത്തിനു മുമ്പായി അടക്കേണ്ടതാണ്. ഈ തിയ്യതികളിൽ അടക്കാത്തപക്ഷം ബാക്കി നിൽക്കുന്ന ഉറപ്പുക ഒന്നിനു മാത്രം ദരവയണപ്രകാരം പലിശ അടക്കേണ്ടതുമാണ്.

8. ഉൽകൃഷ്ടസാമാജികന്മാർ വരിസംഖ്യയൊന്നും അടക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ സംഭാവനയായി അടങ്ങിയുള്ളവരോ മറ്റാരെങ്കിലുമോ വല്ല സംഖ്യയും തരുമ്പോ

തായാൽ ആയതു സമാജക്കാർക്ക് സപി.ക.രിക്കാവുന്നതാണ്.

III നിർവാക സംഖ്യ.

9. ഒരു അദ്ധ്യക്ഷൻ, ഒരു സിക്രട്ടറി, ഒരു ഖജാൻജി, ഒരു പത്രാധിപർ, സമാജക്കാർ നിശ്ചയിക്കുമ്പോലെ മൂന്നിൽ കറയാതേയും അഞ്ചിൽ അധികമാവാതേയും സാമാജികന്മാർ—ഇവർ അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിക്കാരിലായിരിക്കും സമാജവകകാരുടെ നടുത്തേണ്ടതായ ഭാരം.

20. സമാജവക സാധാരണ യോഗത്തിൽവെച്ചു കൊല്ലത്തോളം കമ്മറ്റി മെമ്പർമാരെ തരഞ്ഞെടുത്തു നിശ്ചയിക്കുന്നതാണ്. ഒഴിവാൻ പോകുന്ന മെമ്പർമാരെ തന്നെ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുത്തു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

11. അതാതു കൊല്ലത്തിൽ കാലം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി കമ്മറ്റിമെമ്പർമാരുടെ ഇടയിൽ വരുന്ന ഒഴിവിനുപകരം സാമാജികന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരാളെ നിശ്ചയിപ്പാൻ കമ്മറ്റിയിലുള്ള മറ്റു മെമ്പർമാർക്ക് അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

12. 1088-ലെ 1-ാം റഗുലേഷൻ കൊണ്ടോ ഈ സമാജനിയമംകൊണ്ടോ വിഭജിക്കപ്പെടാത്ത സമാജവക എല്ലാ അധികാരവും മേപ്പടി കമ്മറ്റിക്കാരിലുണ്ടാകുന്നതാണ്.

13. സമാജവക പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധനത്തിലും ഭരണത്തിലും പരിശോധനക്കായി അയക്കപ്പെട്ടതോ സമാജക്കാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയതോ ആയ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നതിലും, ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതിലും, വല്ല പുസ്തകങ്ങളുടേയും പകർപ്പുകാരും വിലയൊടു

ഇതു വാങ്ങുന്നതിലും, സമാജത്തിന്റെ ചിലവിന്നേൽ പുസ്തകം എന്താണോ മുഴുവനോ അച്ചടിച്ചിരുന്നതിലും, സമാജം വക മുതലും വസ്തുക്കളും ആദായമുണ്ടാകത്തക്കവിധത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിലും, ഇപ്രകാരമുള്ള മറ്റു സംഗതികളിലും, ഈ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാകാത്ത നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്യാൻ കമ്മറിക്ക് അധികാരം ഇരിക്കുന്നതാണ്.

14 (എ) സമാജം വക വരവു ചിലവുകളുടെ ശരിയായ കണക്കുകൾ വെച്ചു വരേണ്ടതാണ്.

(ബി) സമാജം വകയും കമ്മിറ്റി വകയും ആയി കൂടുന്ന യോഗങ്ങളിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ ശരിയായി രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യമായ റിക്കാട്ടുകളും റജിസ്ട്രുകളും വെക്കേണ്ടതാണ്.

15. കമ്മറിക്കാർ എല്ലാ കൊല്ലവും സമാജം വക സാധാരണയോഗം കൂടുന്നതിനുമുമ്പായി കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ നടന്ന നടവടികളെക്കുറിച്ചും വരുംകൊല്ലത്തിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ പോകുന്ന നടവടികളെക്കുറിച്ചും ഒരു റിപ്പോർട്ട് എല്ലാ മെമ്പർമാർക്കും അയക്കുന്നതോടുകൂടി സമാജത്തിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു കണക്കും മേൽ 13-ാം നിയമത്തിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ കമ്മറിക്കാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾ ഇന്നതൊക്കെയാണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങളും അറിയിക്കേണ്ടതാണ്.

16. സാജം വക കണക്കുകളും റജിസ്ട്രുകളും ഒരു ആഡിറ്ററാക്കൊണ്ട് പരിശോധിപ്പിച്ച് ആഡിറ്ററുടെ റിപ്പോർട്ടും മേൽ 15-ാം വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ റിപ്പോർട്ടുകളോടുകൂടി എല്ലാ സമാജ മെമ്പർമാർക്കും അയക്കേണ്ടതാണ്.

IV. സമാജം വക പത്രഗ്രന്ഥം

17. സമാജക്കാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനും സമാജം വക നിശ്ചയങ്ങൾ അപ്പോഴപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനും മറ്റുമായി സമാജം മുഖേന മാസികയായോ ത്രൈമാസികയായോ ഒരു പത്രഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ്.

18. കമ്മറി മെമ്പർമാരിൽ ഒരാൾ ഈ പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പത്രാധിപരായിരിക്കുന്നതും എല്ലാ സാമാജികന്മാർക്കും ഈ പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഓരോ കോപ്പി പ്രതിഫലം കൂടാതെ കൊടുക്കുന്നതാണ്. കമ്മറിക്കാരുടെ യുക്തപോലെ പുതുതായി ഒരു പത്രം തുടങ്ങുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഒരു പത്രത്തെ സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശനിവൃത്തിക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

V. സമാജം യോഗങ്ങൾ

19. എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു പ്രാവശ്യം (ഒടുവിൽ കഴിഞ്ഞ സാധാരണയോഗത്തിനു ശേഷം 15 മാസത്തിനുള്ളിൽ) സമാജം മെമ്പർമാരുടെ ഒരു സാധാരണയോഗം കൂടേണ്ടതാണ്. ഈ യോഗം ഇന്നദിക്കിൽ വെച്ചു കൂടേണ്ടെന്നു കമ്മറിക്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

20. മേൽവകുപ്പിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം കൂടുന്ന യോഗങ്ങൾക്കു സാധാരണയോഗമെന്നു പറയപ്പെടുന്നതാണ്. സമാജം വകയായി കൂടുന്ന മറ്റു യോഗങ്ങൾക്കു യം 'പ്രത്യേക യോഗം' എന്നും പറയപ്പെടുന്നതാണ്.

21. അഞ്ചിൽ കുറയ്ക്കത്തക്ക സാമാജികന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചു അപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ കമ്മറിക്കാർ പ്രത്യേകയോഗം വിളിച്ചുകൂടേണ്ടതാണ്.

22. ഇപ്രകാരം യോഗം ചേരേണ്ടതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നു പ്രത്യേകം കാണിക്കേണ്ടതും ആ വക അപേക്ഷകൾ സമാജം ആപ്പീസിൽ എത്തിക്കേണ്ടതുമാണ്.

VI. യോഗത്തിൽ ചെയ്യുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ.

23. യോഗം ചേരുവാനുള്ള അറിയിപ്പ് 10 ദിവസത്തിനുമുമ്പായി എല്ലാ സാമാജികന്മാർക്കും എത്തിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. യോഗം ചേരുവാൻ പോകുന്ന ദിവസം, സമയം, സ്ഥലം, യോഗത്തിൽ ആലോചിക്കാൻ പോകുന്ന വിഷയം, ഇതൊക്കെ താഴെ പറയുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ അനുസരിച്ചു എല്ലാ സാമാജികന്മാർക്കും അറിവുകൊടുക്കേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമാജികൻ ഈ അറിയിപ്പ് കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഒരു യോഗത്തിൽ ചെയ്ത നിശ്ചയങ്ങൾ അസംഗതമാകുന്നതല്ല.

24. യോഗം ചേരേണ്ടതിനുള്ള അറിയിപ്പ് സമാജം വക പത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തോ നേരിട്ടോ സാമാജികന്മാരുടെ മേൽവിലാസത്തിൽ തപ്പാലോ അഞ്ചുലോ മാർഗ്ഗമായോ സമാജികന്മാരെ ധരിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. തപ്പാലും അഞ്ചുലും മുഖേന അയക്കുന്ന നോട്ടീസ്സുകൾ ശരിയായി മേൽവിലാസം എഴുതി തപ്പാലിലോ അഞ്ചുലിലോ ഇട്ടാൽ അതതു സാമാജികന്മാർക്കു കിട്ടിയതായി തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്.

25. സമാജത്തിലുള്ള 15 മെമ്പർമാരോ, അല്ലെങ്കിൽ സമാജത്തിലുള്ള ആകെ മെമ്പർമാരിൽ മൂന്നിലൊന്നോ— ഇതിൽ കുറഞ്ഞ സംഖ്യ ഏതെങ്കിൽ അത്— ഹാജരാവാത്ത യാതൊരു യോഗത്തിലും കോ

റം തികയുന്നതല്ല. കോറം തികയാത്ത യോഗത്തിൽ വെച്ചു യാതൊരു നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്യാവുന്നതല്ല.

26. സമാജമമ്പർമാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം കൂടുന്നതായ പ്രത്യേക യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ച സമയം കഴിഞ്ഞു ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ കോറം തികയുവാൻ ആവശ്യമായ മെമ്പർമാർ ഹാജരില്ലാത്ത പക്ഷം ആ യോഗം വേണ്ടെന്നു വേക്കേണ്ടതാണ്. മാറ്റുള്ള സാധാരണയോഗങ്ങളിൽ നിശ്ചിതസമയത്തിനു കോറം തികയാത്ത പക്ഷം അടുത്ത ആഴ്ചയിൽ അതേദിവസം അതേസമയത്തിനു യോഗം കൂടാവുന്നതാണ്. അന്നും കോറം തികയാത്ത പക്ഷം രണ്ടാമത് ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിക്കുന്നതുവരെ യോഗം നിത്തി വെക്കാവുന്നതാണ്.

27. സാധാരണ സാമാജികന്മാർക്കു റോളറുരുത്തക്കും ഓരോ വോട്ടു ചെയ്യാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കും.

28. സമാജത്തിലേക്കു അടച്ചു തീക്കേണ്ടതായ ബാല്യുതകൾ രീതിപ്രകാരം ഒരു സാമാജികനും വോട്ടു ചെയ്യാൻ അധികാരം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

29. സമാജികന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നഭിപ്രായം ഉണ്ടായാൽ അധികപക്ഷം സാമാജികന്മാരുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. ഇരുപക്ഷികൾക്കും ഒരു വോട്ടു കിട്ടുന്ന പക്ഷം യോഗാദ്ധ്യക്ഷനു യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന ഭാഗത്തെ നിശ്ചയം സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്.

VII. സമാജം സ്വപത്ത്.

31. സമാജസ്വപത്ത് താഴെ പറയുന്ന ഏതെങ്കിലും ഉദ്ദേശത്തിനോ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കോ വിനിയോഗിക്കാവുന്നതാണ്.

(എ) ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക, അവർക്ക് ധനസഹായം ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരണം ചെയ്തുകൊടുക്കുക.

(ബി) സമാജം വകയായി നടത്തുന്ന പത്രത്തിനാവശ്യമായ ചിലവുകൾ നടത്തുക, അതിന്റെ പത്രാധിപർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുക.

(സി) പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താത്ത മലയാള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശേഖരിക്കുക, പ്രധാനപ്പെട്ടതും ഉപയോഗമുള്ളതുമായ പുസ്തകങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അച്ചടിക്കുക, സമാജം വക പുസ്തകശാലയിലേക്കു അച്ചടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ

കയ്യെഴുത്തു പുസ്തകങ്ങൾ ഇവകൾ ശേഖരിക്കുക.

(ഡി) ആവശ്യമെന്നു തോന്നുന്ന സമാജതസ്തികക്കാർക്ക് ശമ്പളം കൊടുക്കുക. ആ ട്രിസ്റ്റ് സ്ഥലത്തിനു വാടക കൊടുക്കുക.

(ഇ) സമാജത്തിന്റെ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്ക് ഉതകുന്നതും ഉപകരിക്കുന്നതുമായ ഏറ്റവും ചിലവുകളും ചെയ്യുക.

82. സമാജസ്വന്തം മലയാളഭാഷയുടെയും ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിക്കായി യുക്തംപോലെ ചെലവഴിക്കാൻ കമ്മററീസു പൂർണ്ണാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

पिकसन्देशः ॥

—:0:—

एणाक्षीणां प्रियजनपुनस्संगमाशानुबन्धः
प्राणाधारे भवति बहुशो मुख्यतः साह्यकारी ।
कालोत्पाते मनसि विकला नष्टधैर्यास्तदानीं
किं किं कुर्युर्मनसिजशरस्यैकलक्ष्यं तरुण्यः ॥ १३ ॥

क्षिप्रं गत्वा गगनपदवीमाश्रितो मञ्जुपक्षः
कान्तास्थैर्यप्रकटनपटुश्राव्यवाचां निगुम्भैः ।
विश्र्वासाहं रमणकुशलासूचकैरण्डयोने
तन्वङ्गीं तां करणविवशामञ्जसाश्वासयेथाः ॥ १४ ॥

यूनां चित्तव्यसनममितं प्रोषितानां प्रमाण्डुम्
प्रोत्तुङ्गाद्रिप्रबलतरुषु स्त्रैरमाखेलितुं च ।
इष्टान् देशान् स्मरणसदृशं यातुमाकाशवीथ्यां
शक्नोषि त्वं किल परभृतोद्दामगोत्रामृतांशो ॥ १५ ॥

यातव्यं ते प्रथितविभवं प्रेयसश्चाब्धिपुञ्ज्याः
क्रीडाकारं करिपतिपुरं विश्रुतं दिङ्मुखेषु ।
यस्मिन् सायं नगरवनिता रम्यवेषास्त्वरन्ते
साक्षात्पद्मापतिमनुदिनं सेवितुं बद्धतर्षाः ॥ १६ ॥

वृत्त्यन्त्युत्का घनरवसुखोत्तालवर्हा मयूराः
प्रोत्कम्पन्ते पवनतरलास्तालसालाः सशब्दाः ।
उल्लाङ्गूलाः सङ्कुतुकमितः संचरन्ते चमर्यो
मत्स्याः कामं सरसिजवनीषूत्प्लवाः संवलन्ते ॥ १७ ॥

झंकारोद्यद्भ्रमरनिकराटोपसंसेव्यमानो-
द्दामामोदोत्कटमधुरसाश्चूतसन्मञ्जरीश्च ।

मङ्गलोदयम्

तत्रोपेतैर्युवपरभृतैः सादरं दीयमाना-
नूरीकुर्या रसिकहृदयामोदनार्थं पिकेन्द्रः ॥ १८ ॥

मत्प्रेयस्या वसतिमभिगन्तुस्तवेपत्प्रभाषे
या वर्तन्ते पथिकगहनग्रामवीथीनगर्यः ।
तावत्यस्ताः सरणिसुखबोधार्थमाकर्णयेथा
विश्रान्त्यै वा कचिदिव नदीतीरदेशेषु गच्छेः ॥ १९ ॥

खादं खादं तरुणतुलसीधामसच्छायवीज्यान्
गाहं गाहं सरसिजवनीं भृङ्गगोष्ठीमनोज्ञाम् ।
गामं गामं रुचिरकुसुमाशोभिनीं पुष्पवार्ध्नीं
गायं गायं तरुणधृतिविभ्रशकं प्रोड्डयेथाः ॥ २० ॥

श्रव्यैर्विमप्रकथितयजुस्सामभिर्ब्रह्मभूयं
प्राप्तः पृतो जलनिधितटोद्घूर्णमानैर्मरुद्भिः ।
विल्वैः पतैस्सरणिसुलभैर्गन्धवाद्भिश्च पुष्पै-
र्दुर्गामर्चैर्विधिवदुचितं श्रीकुरुम्बेश्वरीं त्वम् ॥ २१ ॥

लब्धानुज्ञः सकलभुवनक्षेमकार्यम्बिकाया
यास्यन्तं त्वां वियति सरसाः सारसाः श्वेतपत्राः ।
शब्दायन्तः कुतुकभरिताः पङ्क्तिरम्याः पतत्रे
किञ्चिद्दूरं सरणिमनुयास्यन्ति नूनं हनून् ॥ २२ ॥

अर्द्धि पश्येगिरिविशसने संप्रवृत्ते सुरेशे
त्रासोत्कम्पं विगतशरणं पर्वतं यो हरसीत् ।
यस्मिन् शेते श्वशुरगृहसंवाससौख्यं महीय-
श्चैवं लोकानवगमयितुं जातहर्षो मुरारिः ॥ २३ ॥

पूर्वं देवेष्वमृतकलशैकाप्तये मन्दराद्यै-
रायस्यत्सु प्रदयहृदयो वारिराशिर्मनस्वी ।
लक्ष्मीं चन्द्रं मणिवरमहाकौस्तुभं पारिजातं
कामान्भूरि व्यतरदहह स्थूललक्षत्वमस्य ॥ २४ ॥

(क्रमशः)

कोडुंगल्लू, २, रत्नाचर्यः ॥

മംഗളോദയം.

ഫഘു

പുസ്തകം ൫	മിഥുനമാസം	ലക്കം ൮
-----------	-----------	---------

മംഗളം

തുംഗേകോടീമഭാരേ തെളിമയൊടുതുളുമ്പുന്ന ഗംഗാതരംഗേ
തിങ്ങുംവൈരിഞ്ച മുണ്ഡങ്ങളിലിടകലരും ചന്ദ്രരേഖാഭിരാമം
ജരങ്ങോടിങ്ങോട്ടലഞ്ഞിടിന ഭൂജഗചന്നാരതാവിദ്യോതിതാംഗം
മംഗല്യംകൈവണങ്ങീടുക ഗിരിതനയാഭാഗ്യസമൃദ്ധസംസാരം.
കൈലസയാത്രാ.

തിരപ്പാപ്പാട്

കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജസാമാജിക
പണ്ഡിതവരേണ്യന്മാരേ! നിങ്ങൾക്കു ക്കൊ
യേറെ വന്ദനം. ഞാ
ൻ കവിതാമൃത്തിയാ
ണ്. പല യോഗത്തി
ലും ചേർന്നു പല വേ
ഷവും കെട്ടിട്ടുണ്ട്. നി
ങ്ങൾ ഇയ്യുടെ ഒരു
യോഗം കൂട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു
കേട്ടു. അതിൽ എന്റെ തിരപ്പാപ്പാടാ
യാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. വിദ്യാഭ്ജി
ഫലംന്റെ വേഷമായിരിക്കാം തൽക്കാലം

കെട്ടുന്നത്. അതു കണ്ടിട്ടു നിങ്ങൾ മി
രിച്ചാലും കരഞ്ഞാലും വേണ്ടില്ല. ശുണ്ണി
കടിക്കുക മാത്രം അരുത്.
അരുവയർമണിയാളാംമാമലപ്പെട്ടതലാ
(ഒള-
ത്തിരുമടിയിലണച്ചിട്ടോമനിക്കുറുപ്പാരോ
പുരുഷമിതതമസ്സോമാന്തിശാന്തിക്കുമുന്നാ-
ലൊരുമിഴിയടിയങ്കൽ ചേർക്കിൽചേതമു
(ണ്ടോ.
മടിയിലണയ്ക്കുന്നത് അത്ര ഭംഗിയാ
ണെന്നുള്ള പക്ഷമില്ല. 'മടിയിലിരുത്തി'
എന്നു തോന്നാത്തുമല്ല. ഒഴുകു മാത്രമേ

ഭിക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു. ആ ഭഴക്കത്തിൽ അത്ഥം കോൽത്തെന്നെഴുംമൊഴി സുരേശഗജേന്ദ്രന്മാർ കലിച്ചുപോയാലും, അസു.

കഞ്ചുവാണരിപുകാടുകരേരി-
ക്കഞ്ചരാകൃതിധരിച്ചദശായാം
മഞ്ജുളാംഗിമലമാതിലുടിച്ചാ-
ക്കഞ്ഞിനുള്ള കടവസ്തിസഹായം.

ദേവന്മാരോടു നേരമ്പോക്കു പറയുന്നതു ഭക്തിക്കു പിടിച്ചതല്ലെങ്കിലും ശീവയാളിയും വെണമെന്നിയും മേല്പോട്ടു പോയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ദോഷം വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ രചസ്തിരിയ്ക്കട്ടെ.

മാടിൻകൊടിമടവാരേ
കാടുംപടലുംപിടിച്ചുമുടിയോന്റെ
ഉടുക്കിടപ്പാനൊരുവഴി-
യടിപിടിയോപേരുചൊല്ലിമറവിളിയോ.

ഇതു പച്ച മലയാളമായാൽ ഞാൻ ജയിച്ചു. അത്ഥമുണ്ടെങ്കിലും മനസ്സിലായേ കഴിയൂ എന്നു ഞാൻ കരുതിയിട്ടില്ല. (വ്യാ) മാടിൻകൊടിമടവാരം=ഗിരിന്ദ്രകന്യേ. കാടും.....മുടിയോൻ=ജടാധരൻ. ഉടു=തലപം. അടിപിടി=പാദജേനം. പേരുചൊല്ലി മറവിളി=നാമോച്ചാരണം. വായിക്കുയാംതൊഴിലവരക്കിരസുന്ദരശ്ലൈണായിട്ടുളിച്ചിതുതഥാപിതലീയചിത്തം. സ്ഥായിക്കുകോട്ടയിലാതെവരുന്നമട്ടിലായിക്കൊടുത്തു വരുകൂറപെരുത്തുഭോഷൻ

ഇഹർ=ശ്ലോകം ഉണ്ടാക്കിയ ദിക്കിൽ. അന്വയം ഇവിടെ കഴിഞ്ഞു. ശേഷമേല്പോട്ടാണ്. വായി, നായി, സ്ഥായി, ലായി ഇതു ഹാഞ്ച നാലു പാദമായി. നായ്, ഇട്ടുലിച്ചു എന്നു പദശ്ലേഷം. പെരുത്തു - കാക്കുക്കിന്ദ്രായന പെരുത്തുകൂ, പെരുത്തുഭോഷൻ.

കാത്തുട്ടിനാത്തകുതുകത്തൊടുവിപ്രവർഗ്ഗം തീർത്തൊരുവായസമതിനാതിലജ്ജനല്ലം

കോൽത്തെന്നെഴുംമൊഴി സുരേശഗജേന്ദ്രന്മാർ (നേ)

ചിത്താന്തിതീർത്തുപുലരാന്തമന ജടുണ്ടു. സാരം - ഉണ്ടു. ചിത്താന്തിതീർത്തു=വിശപ്പുമാറി. പുലരാൻ=വളരാൻ. അല്ലാതെ സൂഷ്മദിക്കുന്നല്ല. ഏറാത്തിലാറുകരപാറുവളഞ്ഞുകുത്തി. ട്രാറിൽ തരത്തിലൊളിച്ചാടിനമസ്തനേ (ത്രേ)

കൂറത്തമാണ്ടകുരുപ്പംഗവനിഗ്രഹത്തിന്നേറന്റാമോട്ടുന്നടുത്തിരുമിമസേനൻ. ഭീമസേനന്റെ പരാക്രമം വെണ്ണിന്റെ തലയിൽവെച്ചു കെട്ടിയതു കവിയുടെ കയ്യിഴയാണ്. അല്ലാതെ മനഃപൂർവ്വമില്ല.

‘ചിതഞ്ഞൊടൊന്നമ്മിയിലിട്ടുകുത്തി. ചുരുച്ചുപച്ചപ്പുളിച്ചാവരവത്രേ’
‘കുത്തുകോപേനവാറ്റാനൊടുപടവാരത്തട്ടിയിട്ടുട്ടുവാടി- (തി-
ക്കത്താനെത്തുന്നമത്തദിരദവരഗതെ’
(രേ കരകണ്ട കവി)

ഇവിടെ ‘ചാതവത്രേ,’ ‘ദിരദവരഗതെ’ എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന്റെ സാമ്യത്തിൽ മുഖത്തിന്റെ പൂളിപ്പും ഓട്ടത്തിന്റെ ത്രുടിപ്പും ഒളിച്ചുപോകേണ്ടതാണ്. മരുമകനനുരുകൊച്ചുവ ചക്കനും മകളൊരുപെണ്ണുമാതൊത്തുവേലകാണമാൻ ഒളിയിലൊരുമാൻ കുരേരിരിക്കെ തുടങ്ങിയതൊരുവിട്ടുടടടം.

പ്രാസവുമില്ല വാസനയുമില്ല. രണ്ടില്ലാത്തു കൂടുംബാധം ഒന്നുണ്ടാവണം. അതു ശ്ലോകം. ഉദാ-അരവയും അരവയും കൂടിയാൽ കിന്നരം.

കണ്ടിവാർകഴലികേട്ടുകാൾകവേ-
കണ്ടിവന്നമനോഹരികുറുണ്ടുഞാൻ

കണ്ടിതോകദനമെന്തുവണ്ടുപോ-
കണ്ടിവന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു.

വേകണ്ടി, പോകണ്ടി- രണ്ടിനും മു-
റി പാറിയിരിക്കുന്നത് രണ്ടുരണ്ടുപ്രാസം
കൊണ്ട് അടഞ്ഞുപോകുന്നതാണ്. വന്ന
ഥ- വന്ന അഥ. വന്നുവന്നുവന്നുവന്നു- ഒരു
വന്നത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊരു വന്നത്തിൽ. അ-
ത്ഥാൽ കാടനും കാടത്തിയും തമ്മിലുള്ള
സംവാദമെന്നു സ്പഷ്ടം.

ലീലാവേലാവലീപല്ലവമുദ്രലളിതാ-

ലാപകൗതൂഹലാർദ്ര-

ശ്രീലാസ്യത്തിൻരഥസ്പ്രംപുതുമയിലവനി-

ത്തട്ടിലൊക്കെപ്പരസ്യം
കാലാരാതിക്കിടാവിൻകടവയർതടവും

പാടുകൂട്ടുമ്പൊളോടും

ചേലാചാഞ്ചല്യമാലാവിഗതിതമധുപോൽ
ഏല്പമായുല്പസിച്ഛു.

പ്രാസം മാത്രമേ ദിക്കിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അ-
ത്ഥം വേണമെന്നു വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. മാറി
ലുരിച്ചു കണ്ണിക്കയും വേണ്ട.

കയ്ത്താർച്ചംബിപ്പതിന്നായ്മുതിരുമുളവ

കോപമാംതാലവൃന്തം (മോ
മുറുമുറുവീശിപ്പരക്കുംഹൃതവരണവരതൻ
ചുരുമോരുജ്ജ്വലിക്കും

സ്തിലാലോകത്തിൽനിന്നിട്ടധികകവിത
നാണരാഗംസ്രവിഷം (മാം

മെന്തുനീലഭൂവിട്ടിട്ടൊരുക്കുടിലതവെ-

ട്ടെന്തതാഴേപതിക്കും.

ഇതു പ്രണയകലഹത്തിലെ അവ-
സ്ഥ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ആ സ്ത്രീയെ
ശീമയിൽ നിന്നു ദന്ത് എടുത്തിട്ടുള്ളതാക-
കൊണ്ട് ഭാഷാസാഹിത്യസത്തന്മാർക്ക് അ-
ത്ര പിടിക്കില്ലായിരിക്കാം. അതിനെ മല

യാളുവേഷം കെട്ടിച്ച് ഈ വികാരങ്ങൾ
തന്നെ കൊടുത്താൽ വേണ്ടില്ലെന്നും വ-
ന്നേക്കാം.

ചിത്താഞ്ജനാമിഴിച്ചവന്നധികംചുളിച്ചു
തൻചില്ലിയാൽമദനചാപമൊടിച്ചിടുന്നു.

മേരിയമ്മ മുഷിഞ്ഞാലൊ മാതു അ-
മ്മ മുഷിഞ്ഞാലൊ അധികം രസമെന്നു
സാമാജികന്മാർ തന്നെ തീർച്ചയാക്കട്ടെ.

പവനപൂരിതപോളകണക്കുതീർ-

പവനയെകവനത്തെച്ചിട്ടുകോ-

പവനദാവമടക്കിയൊതുക്കിവൻ-

പവനമേവനമേകണമംബികേ.

പദമൂലം:-പവനപൂരിതപോള-
കണക്കു -തീർപ്പവന-അയെ- കവന
ത്തെ-ഇളച്ചു- കേപവനദാവം-അട-
ക്കി-ഒതുക്കി-വമ്പ്- അവനാ-ഏവ-
നം-ഏകണം- അംബികേ.

കാല മുറിഞ്ഞ വേദന സാധാരണ
പവനകോപത്തിന്നു കണ്ടു വരാറുള്ളതാ-
ണ്. എന്നാൽ നടുമുറിഞ്ഞ വേദന വി-
കൃതികളിൽ ഒന്നാണ്. അതു സാധാരണ
യല്ല. അതു കൂടി കണ്ടു തുടങ്ങിയാൽ അ-
തു ചരമലക്ഷണമായി വിചാരിച്ചു വൈ-
ദ്യനെക്കൂടി അന്വേഷിക്കേണ്ടിയില്ല. അതല്ല
വേറെ കുറച്ചുവല്ല സുഖക്കേടും അധികമാ-
കുന്നതായാൽ അറിയിച്ചാൽ മതി, അപ്പോ-
ൾ വന്നുകൊള്ളാം.

ജഗദംബവിചിത്രമത്രകിം

പരിപൂർണ്ണാകുടന്നാസ്തിചേന്ദ്രി.

അപരാധപരമ്പരാവൃതം

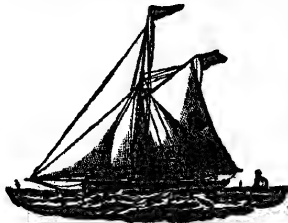
നന്ദിമാതാസമുപേക്ഷതേസുതം.

വിദ്യജ്ഞി.ഫൻ.

ഇക്കാലങ്ങളിലെ വ്യവസായ രീതി

അതിലുള്ള സുഖദുഃഖങ്ങൾ

ഇക്കാലങ്ങളിലെ വ്യവസായരീതി പത്തോ ഇരുപതോ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിലാണ് ഇരിക്കുന്നത്. ഇതു നാമെല്ലാവരും പരിചയംകൊണ്ടു പഠിച്ച ഒരു പാഠമാണ്. മുമ്പൊക്കെയൊന്നെങ്കിൽ—വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പൊന്നുമല്ല, കച്ചവടക്കാർക്കൊക്കെ അവരുടെ ചരക്കുകൾക്കു സാമാന്യം നല്ല വില കിട്ടിവന്നിരുന്നു. ഇതിനുവേണ്ടി കുറച്ചു സമയം അദ്ധ്വാനിച്ചാലും മതിയായിരുന്നു. അദ്ധ്വാനത്തിനു തന്നെ നന്നെ കഷ്ടപ്പാടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നല്ല ഒരു വ്യവസായിക്ക് അക്കാലത്തൊക്കെ സാമാന്യത്തിലധികം സമയം വിനോദമായ വിഷയങ്ങളിൽ നയിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, കൊല്ലാവസാനത്തിൽ നല്ല സമ്പാദ്യമുണ്ടാവുമെന്നു ധൈര്യത്തോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. ആ കാലമൊക്കെ അതിവേഗത്തിലാണ് നാം കടന്നു ചെ്ിട്ടുള്ളത്. ഈ ദൃതഗതി എന്തിനാണെന്ന് ആർക്കും പാവാൻ കഴിയുന്നില്ല. നാം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതൊക്കെ ഭരണാടൊന്നിനു വിപരീതമായ നിലയിലാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. വ്യവസായങ്ങളെക്കൊണ്ടു

സംബന്ധത്തോടും അന്യോന്യം അശ്രയിച്ചും കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഭേദക്കേണ്ട വ്യവസായങ്ങളിൽ അനാവശ്യമായ ബലപ്പാടും കിട മത്സരവും കടന്നുകൂടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ അവസ്ഥകൊണ്ടു ദോഷമേയുള്ളുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കിടമത്സരം പലപ്പോഴും മനസ്സിനെ പുതുവിദ്യകളെ കണ്ടുപിടിപ്പാൻ വിടുന്നു. സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും ജാഗ്രതയും എപ്പോഴും പ്രദർശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ബലപ്പാടോടെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പണികളിൽ പലപ്പോഴും തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടുന്നു. നിസ്സാരമായ പ്രതിഫലത്തിനേൽ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ അഭംഗിച്ചിലും കാലാശിക്കുന്നു. ഇതിലാണ് എല്ലാ തകരാറുകളും കടന്നുകൂടുന്നത്. വിഷ്ണുജനമായി ജനങ്ങളോട് ഇടപെടുന്നവനും തൃപ്തികരമായ നിലയിലേ പ്രവൃത്തികൾ എടുക്കേണ്ടതുവെന്നു നിഷ്ക്കഷിപ്പുന്നവനും ആയ ഒരു വ്യവസായിക്കു നിശ്ചയമായും നല്ല പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ തരമില്ല. അല്ലാതെ കിടമത്സരത്തിൽ മത്സാദയില്ലാതെ പ്രതിഫലം ചുരുക്കി വാശിപിടിക്കുന്ന മത്സരികളെ ഭയപ്പെട്ട് എന്തെങ്കിലും കൂട്ടരുതു, മത്സരികളിൽ പലരും തങ്ങൾ എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്നു ബോധ്യമില്ലാത്തവരും ഏതു വന്നാലും വേണ്ടതില്ലവേലകൾ കിട്ടട്ടെ എന്ന തരത്തിൽ 'മരണക്ഷീ'കളിക്കുന്നവരുമാണ്;

എന്നനോക്കും നിചന്ദ്രപ്ലൂണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ പ്രവൃത്തിക്കുന്ന വ്യവസായികൾ കനാമതായി വേണ്ടതു തങ്ങളുമായി ഇടപെടുന്ന പക്ഷം നല്ല സ്വധനങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നു നിഷ്പക്ഷമായ ആഗ്രഹമുള്ളവരാണെന്നു തെളിയിക്കേണമെന്നാണ് ഇതിന്റെ ആകപ്പാടെ സാരം. ഒരു നിശ്ചയം ചെയ്താൽ അതിൽനിന്നു വിഭന്ന ഇളകരുത്. ചില എന്തുതന്നെ നിശ്ചയിച്ചാലും എടുക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണം എപ്പോഴും മുൻനിശ്ചയിച്ചാണെന്നും എടുവാൻ കഴിയില്ലെന്നും ഉണ്ടാക്കിക്കളഞ്ഞാൽ അവർക്കു സന്തോഷിച്ചിപ്പോൾ എന്തൊക്കെ വഴികളുണ്ടോ അയാലൊക്കെ പ്രത്യേകം മനസ്സിൽനിന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കണം. കത്തുകൾക്കും കല്ലറകൾക്കും ഒക്കെ ഉടനടി മറുപടി അയച്ചുകൊടുക്കണം. ഇന്നു അവധിക്കു പണിതീർത്തുകൊടുക്കാമെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്താൽ ആ അവധി ഒരിക്കലും തൊരിക്കരുത്. നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നുവെച്ചു കാൽക്കൽ തള്ളിക്കളയരുത്.

എടുവാൻ കരുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ ശരിയായ ദാക്ഷിണ്യം കാണിച്ചുപറേണ്ടതാണ്. അവരിൽനിന്നു വല്ല ആക്ഷേപവും വന്നാൽ ആയതു മേന്മയുള്ള പരിശോധിച്ചു അവരുടെ ഭാഗം നിന്നുതന്നെ ഒരു തീർപ്പുണ്ടാക്കുവാൻ നോക്കണം. വീഴ്ചകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയത് ഉടനെ സമ്മതിക്കേണ്ടതും അതിന്റെ നിവൃത്തി അപ്പോൾ തന്നെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുമാണ്. എടുവാൻ കരുമായി നിസ്സാരമായ സംഗതികളിൽ അനാവശ്യമായി വാശിപിടിച്ചു തക്കിച്ച് അനാത്മമായ കഷ്ടതയെടുക്കൽ നടത്തി പലക്കും നഷ്ടം നേരിടാറുണ്ട്. എല്ലാ വ്യവസായികളും

ഗോപ്യങ്ങളായി ഭരണം വെക്കാതെ 'തന്നു രശായി' പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിലേക്കും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. സംഭവങ്ങളെ വെച്ചു തള്ളുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ 'അതിസാര'മായി ചിലപ്പോൾ കലാശിച്ചേക്കാം.

ഇക്കാലങ്ങളിലെ വ്യവസായികളെ ഒട്ടും ഇളക്കിമറച്ചിട്ടുള്ളതും തരംപോലെ ഒരു നിവൃത്തിമാറ്റം കാണാതെ കിടക്കുന്നതുമായ സംഗതി വിലയും പ്രതിഫലവും ചുരുക്കി വ്യവസായം നടത്തു നവരുടെ നയമാണ്. ഇവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെത്തന്നെ ജമിപ്പാൻ ഒരു മാറ്റമേയുള്ളൂ. കനാമതു വേണ്ടതു; തങ്ങൾക്ക് എന്തു വിചാരം അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിഫലമോ കിട്ടേണമെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുക. തന്റെ യഥാർത്ഥവിലയ്ക്ക്, കൂലി, സാമാനവില, പലവക ചിലവ്—ഇത് എത്രയാണോ അതോടുകൂടി ഇന്നു ഒരു ലാഭവും കൂടി കിട്ടേണമെന്നു നിഷ്പക്ഷിക്കുകതന്നെ. ഇങ്ങിനെയായാൽ കിടമത്സരം കാരണമായി തരംപോലെ പ്രവൃത്തി കിട്ടിയില്ലെന്നു വന്നേക്കാം. പക്ഷെ സ്ഥിരതയുണ്ടെന്നും കാർഷികുന്ന പ്രതിഫലം ന്യായാനുസൃതമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും നോക്കി വന്നു തുടങ്ങിയാൽ ഇടപെടാനും പ്രവൃത്തി എല്ലിപ്പാനും ആർക്കു ക്ഷാമം ഉണ്ടാകയില്ല. നിരക്കു താഴ്ന്നിട്ടില്ലെന്നും കൊള്ളിക്കൊടുക്കു നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ നേരെ മത്സരബുദ്ധി ഒരിക്കലും കാട്ടരുത്. കച്ചവടത്തിൽ അപ്രകാരം ഒരു ബുദ്ധി ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതാണ് വളരെ നല്ലത്. ക്രിക്കാറ്റു മുതലായ വ്യായാമത്തിൽ എന്നപോലെ വ്യവസായത്തിലും ആരാണ് 'ലബ്ധി'യായിട്ട് തൃപ്തിയോടെ' ഇരിക്കുന്നു അവനാണ് ഒടുവിൽ ജയം. തങ്ങളുടേതുപോലെയുള്ള വ്യവസായം നടത്തുന്ന മറ്റൊരുവനെ കുറിച്ച് അന്യരപ്പേടുന്ന

തുകൊണ്ടു അവനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപങ്ങൾ പാഞ്ഞു നടത്തുന്നതു കണ്ടു ഒരു ഗുണവും കിട്ടുവാനില്ല. നിരക്കിന് താഴ്ന്ന വ്യവസ്ഥയും നടത്തുന്നവനെപ്പറ്റി പരിതപിപ്പാനുണ്ടു അവകാശമുള്ളു. പരിഹാസിക്കുണ്ടതില്ല. കാരണം ആ വകക്കാരുടെ കലാശം ചവുട്ടൽ മുളിമേൽ ആവാണു തരമുള്ളു.

ആകപ്പാടെ ഈ പാഠങ്ങളെത്തോളമുള്ളതിന്റെ സാരം; ഇക്കാലങ്ങളിൽ വ്യവസായികൾക്കു വല്ല ഗുണവും ഉണ്ടാകേണമെന്നു സത്യത്തിലും കൃത്യത്തിലും നടക്കുമെന്ന് ഒരു പേര് കണമതായി സമ്പാദിക്കണം എന്നാണ്. വ്യവസായത്തിൽ സത്യവും കൃത്യവും ഉണ്ടാകുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നു പറയുന്നവർ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ആ ധാരണ തീരെ തെറ്റാണ്. “ചരമം” എന്ന താക്കപ്പിടാതെ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന വ്യവസായമാകുന്ന വീടിന് ഉറപ്പ് അശേഷമില്ല. ഈ വക ഗുണങ്ങൾക്കു പുറമെ വ്യവസായികളായിപ്പൊട്ടുന്നവർക്കു പേരെയും ചില ഗുണങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാണ്. ഒന്നാമത് അധ്വാനിച്ചു പ്രവൃത്തിയെപ്പറ്റുള്ള ശക്തി, യുക്തികൾ തോന്നത്തക്ക ബുദ്ധി, ഇതു രണ്ടും അതിൽ പ്രധാനമാണ്. “അങ്ങിനെയും ഇങ്ങിനെയും” പ്ര

വൃത്തിച്ചതുകൊണ്ടാണു ഇക്കാലങ്ങളിൽ ആരും തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. പ്രവൃത്തിയുടെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും ശരിയായി ഉച്ചി വെച്ചുവരണമെന്നു മാത്രമല്ല ബുദ്ധിയും വിവേകവും ഉള്ളവരെ മാത്രം സഹായകനായി നിശ്ചയിക്കുന്നതിലും നല്ല മനസ്സിരുത്തണ്ടുതാണ്. തകരാറും കൂട്ടവും കുറിയും ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്നവരെ ഒരു വ്യവസായി അടുപ്പിക്കുന്നതായാൽ അനന്തരമല്ലാതെ ഒന്നും ഉണ്ടായിത്തീരുകയില്ല.

നാം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടതൊക്കെ ആവുന്നതു നല്ലവണ്ണം ചെയ്തു ജീവിക്കുകയെന്നതിന്നു നല്ല അഭിപ്രായത്തോടെ വൃത്തിയാക്കുക. പ്രവൃത്തികൾ നമുക്ക് അധീനമാക്കുക. പ്രവൃത്തിക്കു നാം അധീനന്മാരാകരുത്. മനസ്സുവയും ദേഹസുഖവും ഉണ്ടാക്കുവാനല്ലെങ്കിൽ ധനസമ്പാദനം ജഗ്ഗാവധാനം തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ വൃത്തി നമുക്കു സന്തോഷം ഉണ്ടാക്കണം. അതു കൊണ്ടുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു സകല സുഖങ്ങളും നശിപ്പിച്ചാൽ എന്തു ഗുണമാണ്? മനസ്സുമാധാനം ഒരു രാജാവിന്റെ പദവിക്കു തുല്യമാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് സല്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ കാട്ടിത്തന്നതും.

(തജ്മ)

കൽകിപുരാനം

നന്മതിനുകളെ വകതിരിച്ചു തള്ളേണ്ടതും കൊള്ളേണ്ടതും അറിയുന്നതു മൂന്നു വഴിയായിട്ടാണ്. കൊണ്ടിട്ട് - കണ്ടിട്ട് - കേട്ടിട്ട്. കൊണ്ടു പറിക്കുന്നതു സ്വാനഭവംകൊണ്ടു; കണ്ടുകേട്ടു പറിക്കുന്നതു സംസർഗ്ഗം കൊണ്ടു വിദ്യകൊണ്ടു ആക

ന്നു സാധ്യമായിത്തീരുന്നത്. അറിയേണ്ടതു മുഴുവനും അനുഭവിച്ചറിവാൻ ആവശ്യാലത്തിന്നു നീളം പോരാ. മനുഷ്യവർഗ്ഗമെല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരുമല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥിതിക്കു ലോകത്തിന്റെ ഗതി മുക്കാലേ മുണ്ടാണിയും സംസർഗ്ഗത്തെ അപേക്ഷിച്ചാ

ണിരിക്കുന്നത്. ധർമ്മനിഷ്ഠ ഹേതുവായിട്ട് ഉൽഗതിയും അധർമ്മപാരമ്പര്യത്താൽ അധോഗതിയും സദസൽസംസ്കൃതംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന ഗുണദോഷങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഗുണദോഷവിവേചനം ചെയ്യുവാൻ ശ്രാണിയില്ലാത്ത ജനങ്ങൾ പ്രായേണ അസൽസംസ്കൃതം കൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന മനോവികാരം സുഖമെന്ന ഭ്രമിച്ചു നേർവഴി തെറ്റി നടക്കുന്നവരാകുന്നു. നല്ലവരോട് ചേർന്നുവെന്ന് വരു എന്ന വിശ്വാസം അന്ധനെയുള്ള മൃഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്താൽ അന്ധനായവനെപ്പോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നവരെപ്പോലെ അല്ലാതെ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് കയ്യുള്ള ഗുളിക പഞ്ചസാരയിൽ ചെത്തിയെന്നും, ദേവിക്കൊത്തുണ്ടാക്കിയ വെളിച്ചെല്ലാടിനൊത്തുണ്ടാക്കിയതും. ഈ തത്വം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് മഹാകവികളും മഹാത്മാക്കളും മൃഗങ്ങൾ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥരൂപേണ അവതരിപ്പിച്ച ലോകത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. കാവ്യനാടകാദികളും ഇതിമാസപുരാണങ്ങളും ഉപദേശിക്കുന്നത് 'നന്മ വിതച്ചാൽ നന്മ വിളയും' 'തിന്മ വിതച്ചാൽ തിന്മ വിളയും' എന്ന സത്യസമാഗമത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കുന്ന തത്വം തന്നെയാണ്. എന്നാൽ കാവ്യനാടകങ്ങൾക്കും ഇതിമാസപുരാണങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ഈ വ്യത്യാസമുണ്ട്. നെഹ് ഇഹ ലോകത്തിന്റെ പ്രതിമയായാണ്. മറ്റൊരു പരലോകത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. ഒന്നു ലോകസ്വഭാവത്തേയാണ് വർണ്ണിക്കുന്നത്. മറ്റൊരു സംസാരമാരത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. രണ്ടിന്റേയും ഫലം ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിലും കാവ്യനാടകാദികളുടേതു പ്രയത്ന സാധ്യവും ഇതി

മാസപുരാണാദികളുടേതു സുഖസാധ്യവുമാകുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല ആയുർഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന വിഷയം എത്രവിധത്തിലുള്ള അധികാരികൾക്കും യോജിക്കുന്നതുമാകുന്നു. കേവല ലൗകികന്മാർ ആധിഭൗതികമായും ആസ്തികന്മാർ ആധിദൈവികമായും കേവലമുക്തന്മാർ ആദ്ധ്യാത്മികമായും പുരോഹിതങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു ഉദ്ദിഷ്ടഫലം സമ്പാദിക്കുന്നു. സംസാരപരവശന്മാർ ഉണ്ണു കഴിഞ്ഞു ഭാഗ്യലഭിയിൽ ലയിക്കുന്നു. ശ്രീരാമനെ സ്തുതിക്കുന്നു. രാവണനെ നിന്ദിക്കുന്നു. ധർമ്മപുത്രാദികളുടെ അരിഷ്ടങ്ങളിൽ അനുരൂപിക്കുന്നു. ദുഷ്ടോധനാദികളുടെ നേരെ വെറുക്കുന്നു. ഭക്തശിരോമണികളായുള്ളവർ ഭഗവന്റെ മായാവില്പാസത്തെ കരിച്ച് ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. യതിപരന്മാരാകട്ടെ ഈ നിലയിൽ ഒന്നും നില്ക്കുന്നില്ല. അവർ രാമായണം ഉത്തമയോഗമായും ഭാഗവതം ഭക്തയോഗമായും ഭാരതം കർമ്മയോഗമായും മൂന്നു മുക്തിമാർഗ്ഗങ്ങളായി ഗണിച്ചുവരുന്നു. രാമായണാദിഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങളുടെ വ്യക്തത അതതു ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുമായിരിക്കുന്ന വിഷയത്തോടു യോജിപ്പിച്ചു നോക്കുന്നതായാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രകാരം ആദ്ധ്യാത്മികമായൊരർത്ഥം അനുസ്മൃതമായി എല്ലാവിധം തെളിഞ്ഞുകാണാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ അതിനെ എടുത്തു വിവരിക്കുന്നതു യുക്തമല്ലാത്തതിനാൽ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മഹാത്മ്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിച്ചു പുരാണതത്ത്വമെന്തെങ്കിലും കൊണ്ടു മലയാളികളെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന മഹാത്മാരെ അഭിനന്ദിക്കുവാനുള്ള സാഹസ്യം മാത്രമേ ഞാൻ തൽക്കാലം സ്വീകരിക്കുന്നുള്ളൂ.

‘കൽക്കിപുരാണം’ കാരതന്മാരായണാദികളെപ്പോലെ വൃന്താശ്വന്ത തഞ്ജാവല്ലങ്കിലും, ക്രാകളികളകാഞ്ചികളും അനുഷ്ടുപ്പം തമ്മിൽ വിണാകപാനവും മേണുസാദിയും തമ്മിലുള്ള വൃത്യാസംപോലെ

ല്ലാതെ മറ്റൊന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ശങ്കരൻകുട്ടിമേനവന്റെ കവിതയ്ക്ക് അതുകൊണ്ട് വലിയ മഹത്വമാണ്. അതിന്നു കിപിനാദം വളരെ യോജിക്കുന്നതുമാണ്.

അപ്പൻതമ്പുരാൻ.

ശരീരസുഖം

(തുടച്ചു)

എന്തെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിൽ തീരെ പ്രയോധിതത്തിൽ നിന്നും അപായങ്ങളിൽ നിന്നും മന്ത്രമായി സംഭവിക്കുന്ന മരണസംഭവ ഇത്രയും ക്ലിപ്തപ്പെട്ടതിന് എടുക്കേണ്ടുന്ന വളരെ അസാധ്യമായ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. എങ്കിലും മറ്റുള്ള കാരണങ്ങളിൽ നിന്നും സംഭവിക്കുന്ന മരണസംഭവയായി താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ, മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കാരണങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള തുക വളരെ ചെറുപായി കാണാം. അതിനാൽ ആലോചന എന്താവുന്നതായ ഏതാലും അനുകൂലാവസ്ഥകളിൽകൂടി ഒരു മനുഷ്യൻ ഇത്രകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു ആർക്കും തന്നെ ചർച്ചമാറില്ല. പാപാൽ പാടുള്ളല്ലോ. ഇക്കാലങ്ങളിൽ കാര്യപ്രത്യേക ഭീനങ്ങൾ ചികിത്സിച്ചു മാറ്റുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ അധികമായും പ്രധാനതരം രോഗങ്ങൾക്കു കാരണഭൂതങ്ങളായ അവസ്ഥകൾ ആരംഭിക്കാത്തവയായി കാര്യപ്രത്യേക സംഭവം എടുത്തു നോക്കിത്തന്നുള്ള ഉത്സാഹങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ വന്നു കാണുന്നുണ്ട് കണ്ടുവരുന്നത്. ഒരു രോഗിയുടെ നേക്കാലി ജനങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന അനുകമ്പ മനുഷ്യർക്കു സാമാന്യമായ ഒരു ഗുണമെന്നു ഗ്രാഹിക്കപ്പെട്ടവൻ യോ

ഗ്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നല്ലാതെ അതു പൂർത്തിയായ ഭൂതദൈവങ്ങളുടെ ഒരു ലക്ഷണമായി കണക്കാക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. അത് അധികമായും രോഗികളല്ലാത്ത ജനസാമാന്യവും ആ രോഗിയുമായിട്ടുള്ള വാസ്തവ സംബന്ധത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു തൊറ്റിലാണെന്നു ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിൽ വിഷുചിക പരക്കെ പടർന്നു പിടിച്ചു എങ്കിൽ, രോഗബാധിതരായ ആ സ്വാധുക്കളുടെ കഷ്ടതകളുടെ അപരം എല്ലാവരും അനുഭവിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ധാരാളം കൂട്ടിക്കൂടിയും അവരുടെ വേദനയും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവാനായി മാത്രം ഒരാൾ സർവ്വദാ അഭയാഗ്നിക്കായ ചെങ്കയ്യോ, അല്ല രോഗബാധിതരായ ആളുകളിൽ അല്പം ശ്രദ്ധ കുറച്ചിട്ടും ആ വ്യാധി എത്ര ദിക്കിൽനിന്നു പകർന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിച്ചു മറ്റുള്ള നഗരവാസികളിൽ അതു ബാധിക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ട യത്നങ്ങൾ ചെയ്തു ശിഷ്ടന്മാരെ അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കുകയോ, അധികം പ്രശംസനീയമായ പ്രവൃത്തി? ധാരാളമായി ദ്രവ്യവും സ്വാധീനത്തിൽ വെച്ചു നോക്കും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു സമയത്തിൽ

നെ രണ്ടും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പക്ഷെ രണ്ടിലുംവെച്ച് ഉത്തമപക്ഷം നോക്കുന്നതായാൽ ദീനത്തിൽപ്പെട്ട ദുർല്ലഭം ചിലരുടെ കയ്യിൽ അശ്രദ്ധവെച്ചാലും ഭൂരിപക്ഷത്തിന്നു ഗുണവരണ കയ്യിൽ മനസ്സുവെക്കുകയാകുന്നു ശരിയായ മാർഗ്ഗം. ദീനക്കാരുടെ കയ്യിൽ കഴിയുന്നതും കാക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എങ്ങും അനവധി പണം ചിലവഴിക്കുവാനുണ്ട്. അത് ഒരു ദൃശ്യവസ്തുവെന്നു ആർക്കുതന്നെ ശരിക്കുവാൻ പാടുള്ളതുമാറ്റം. എങ്കിലും പ്രത്യേകം ചിലരുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടാണു് ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതെന്നും, ജനസാമാന്യത്തിന്റെ കയ്യിൽ അത്ര ശ്രദ്ധയില്ലെന്നും, ഇപ്പോൾ ചിലവു ചെയ്യുവാനു സംഖ്യയേറേണ്ടതും പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന നിരോധനമാർഗ്ഗങ്ങൾക്കായി ചിലവു പയ്ക്കാൻ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കുപകാരമായി തീരുന്നതും ഉള്ള സാധനങ്ങളെ ആർക്കും വിഷയവിക്കാവുന്നതല്ല. നിരോധനമാർഗ്ഗം അനുവദിച്ചു ഇപ്പോൾ വച്ചുവെച്ച ചിലവെടുക്കണം ചെയ്യുന്നില്ല. ചികിത്സകർക്കായി ചിലവു ചെയ്യുന്ന സാഖ്യ ഈ വിഷയത്തിലേക്കായാൽ കൊല്ലത്തോടുള്ള മരണസാഖ്യ ഇപ്പോഴുള്ളതിൽ വളരെ ചുരുക്കവു നൽകുന്നു.

ദാരിദ്ര്യം നരകശിക്ഷകളാണെന്നിരിക്കെ വലിയ പ്രതിബന്ധമായി തീരുകയും നഗരശുദ്ധീകരണക്കുറവിൽനിന്നു ദാരിദ്ര്യം ഉരുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നന്മയും ദാരിദ്ര്യവും രോഗവും പരസ്പരം ഒന്നാണെന്നു ഹേതുഭൂതകമായും രണ്ടു കൂടി ചേർന്ന് ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ ആരോഗ്യസമ്പത്തിനേയും അഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള പ്രാപ്തിയേയും, ക്ഷയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശരീരസുഖത്തിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമായ

നഗരശുദ്ധീകരണപരിഷ്കാരങ്ങൾ എപ്പോഴുതന്നെ ചുമതല മുഖ്യമായിട്ട് എന്തെങ്കിലും ഒരു ജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലുള്ള ഭരണകർത്താക്കളിലും പഠിപ്പുള്ളവരിലും സമ്പന്നന്മാരിലുമാണ് ഇരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ സാധുക്കളും മൃഗന്മാരും ആശ്രിതന്മാരുമായ തങ്ങളുടെ സഹജീവികളുടെ കഷ്ടാവസ്ഥയെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും, അവരുടെ ദുഃഖത്തിന്നു ശമനവരുത്തുകയും ചെയ്ത എന്ന ധ്യാനവും അനുകമ്പാസൂചകവുമായ ഭക്താർത്ഥബുദ്ധിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. ചിലരെ അയൽ വക്കത്തിലും സ്വഗൃഹങ്ങളിലും രോഗങ്ങൾ പ്രചരിക്കാതെ നോക്കേണ്ടതു തങ്ങളുടെ സ്വന്തകാര്യവുമാണല്ലോ. ദാരിദ്ര്യത്തിലും മാലിന്യത്തിലും വളർന്നു പോഷിക്കുന്ന വസുരിയും വിഷുചികയും സാധുക്കളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്യുന്ന നാനാവിധങ്ങൾ വിട്ടു സമീപസ്ഥന്മാരായ യോഗ്യന്മാരേയും പ്രഭുക്കളേയും ഖാധിച്ച് അവരെയും അവർക്കിരയാക്കിത്തീർത്തു കാണുന്നതും അനുശോധന ദുർല്ലഭമാണ്. ഇങ്ങിനെ വരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ വല്ലതെ ഭയന്നു വലിയ ലക്ഷക്കൂട്ടിനാടു കാരെല്ലാം കൂടി സമാപനമായ സാംക്രമികരോഗത്തെ പൊട്ടുന്ന നീന്തുവാനായി അനവധി പണം ഒരു പ്രയത്നമെന്നും കൂടാതെ കോരി ചിലവു ചെയ്യുന്നു. ഇത് അല്പം മുൻകരുതലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതാകുന്നു. പെരുന്നാളുടെ പരമ്പരയായി ശീലിച്ചുപോന്ന മലിനസ്വഭാവത്താലായിത്തീർന്നു അതിനിർമ്മലവും ദോഷമില്ലാത്തവുമായ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളെ സർവ്വദാ മലിനമാക്കിയെടുക്കുന്ന ഭൂമിയും ജലവും വായുവുമുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കുമെന്നോ വല്ല തിടക്കത്തിലും ചുമക്കുക എന്നു വെള്ള തേച്ചതു

കൊണ്ടു നില്പും അടിച്ചു തളിച്ചതുകൊണ്ടു മതിയാവുന്നതല്ല. ഒരു ശത്രുവിന്റെ ആക്രമത്തിൽനിന്നു ഒരു രാജ്യം രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ ഏറ്റവും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടു എപ്രകാരമാ, അപ്രകാരംതന്നെ ജീവനങ്ങളെപ്പറ്റി ആക്രമത്തിൽനിന്നു ഒരു രാജ്യം രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ തക്കതായ എപ്പാടുകൾ ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എപ്പാ കാലങ്ങളിലും നഗരശുദ്ധീകരണത്തിന്നു വേണ്ടതായ എപ്പാടുകൾ ജാഗ്രതയായി ചെയ്യേണ്ടതാണു്. എന്തു് കണ്ടെന്നാൽ സാമൂഹികരോഗങ്ങളുടെ ആഗമനമാർഗ്ഗങ്ങൾ തന്നെ തടുത്താൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള മരണസംഖ്യ കുപ്പാൻ തരമാകയുള്ളൂ. നഗരധാസികൾ എപ്പാ അരോഗ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാരം ഗ്രഹിക്കുന്നതു വരുന്നതും ഏറ്റവും ഉദ്ദേശ്യമാകും. മുമ്പാകെ ആയ ആളുകൾക്കു വഴിയിൽ അണ്ടുകൾ കണ്ടാൽ സ്വയമേവ ഇന്നത്തെത്തിത്തു മാറിക്കളയുകയും തങ്ങൾക്കു ചുറ്റുമുള്ള മലിനപ്രദേശങ്ങൾകൊണ്ടു ജീവനും, ശരീരസുഖത്തിന്നും നേരിടാവുന്ന അപാരമായ ആപത്തുകൾ ഇന്നത്തെ ധരിക്കയും ചെയ്യുന്ന വരെയും, നഗരശുദ്ധീകരണോദ്ദേശകമായി തൃപ്തികരമായ യാതൊരു ഏപ്പാടുകളും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇതിന്നു നമ്മുടെ പൈതൃകങ്ങളെ ബാധ്യത്തിൽതന്നെ, ആരോഗ്യശാസ്ത്രമായ ചില നടത്തുകൾ പരിശീലപ്പിക്കാനയും എപ്പാ രാജ്യങ്ങളിലും ഇപ്പാൾ നടപ്പുള്ളവെ ബലബലാപരമാകട്ടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളുടെ കൂടുതൽ ആരോഗ്യശാസ്ത്രം ഒരു വശത്തായി എടുക്കാനും സാധിക്കുന്നതല്ല. ചെറുപ്പത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പഠിപ്പിക്കൽ പ്രദിക്കുന്നതായാകുന്നതുകൊണ്ടു

നാരോടും വായുവുമായുമാരോടും ഈ വക ഉപദേശങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നുക്കൾ അധികം നല്ലതായിട്ടുള്ളതു, ദീനം വരാത്ത നോക്കുവാനും ശരീരസുഖം നിലനിൽപ്പുവാനും താന്നാങ്ങൾ ഇന്നതു ചെയ്യേണ്ടതെന്നും ഇന്നതു ചെയ്യരുതാത്തതെന്നും ധരിച്ചു മേലിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ അവാഹര പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് എപ്പാ കുട്ടികളുടേയും മനസ്സിൽ ബാധ്യത്തിൽ ആരോഗ്യശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ ചില സാരാംശങ്ങളായ സംഗതികൾ ധരിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇതു പോലെതന്നെ വേറെ തരത്തിലുള്ള എപ്പാടുകൾ പലതും ചെയ്യാനാണു്. അതുകൾ ഒന്നും ഗ്രാമഭരണപ്രത്യേകത്താൽ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ലാ. വേണ്ട ഏപ്പാടുകൾ എല്ലാം ഒന്നായി ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും, “പലതുള്ളിപ്പുറവെള്ള” മെന്ന പ്രമാണമനുസരിച്ചു കറേജ് കറേജ് യായിട്ടെങ്കിലും ചെയ്താൽ അതാതിന്റെ ഫലം കാണാതിരിക്കയില്ലാ. ഒരു ശത്രുവിന്റെ പ്രവേശനത്തിന്നു സമാധിക്കുന്നതായ ഓരോ ചെറിയ ദ്വാരങ്ങളും അടച്ചു കെട്ടുന്നതു് ഒരു കോട്ടക്കു് ഏതു ബലംകൊടുക്കുന്നുവോ, അതുപോലെതന്നെ രോഗങ്ങൾ പ്രവേശിക്കാവുന്ന എല്ലാ പലരികളും അടച്ചുകെട്ടുന്നതുകൊണ്ടു ജനസംഗമത്തിന്റെ ശരീരസുഖമാകുന്ന കോട്ടയെ ബലമായി കാത്തു രക്ഷിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഒരു രാജ്യത്തിലെ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ വെച്ചു മുഖ്യമായ ഒന്നാകുന്നു അതിലെ പൊതുജനങ്ങളോടനുബന്ധനം. ഒരു നഗരത്തിലെ മലിനാവസ്ഥകൾ നിരന്തരമായി അതിലെ നിവാസികളുടെ ആരോഗ്യത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതിനാലും ഓരോ പ്രത്യേക കാലത്തിൽ വർഷം വർഷം ദീനം വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനാലും, തന്മൂലം ആയുഷ്കാലം

കാഷ്ഠാനതിനാലും കേവലന്റെ വേല ചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയെ വളരെ ചുരുക്കിച്ചുകൊണ്ടുപടന്നു. അപരങ്ങളായ സംഗതികളിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും അങ്ങേ സ്ഥിതിയിലിരിക്കേ, പൂർത്തിയായ ശരീരസുഖത്തോടുകൂടുംവണ്ണം വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ജാതിക്കാപ്പാ, ശരീരസുഖമിനനാൽ അല്ലായ്പ്പുകഴ്ത്താത്ത മാറ്റത്തിനാലും, വേലചെയ്യാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള അംഗങ്ങൾ അധികമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതിയിനേൽ പരിന്മടങ്ങു ഗുണങ്ങൾ കൂടുതലായുണ്ടെന്ന സംഗതി ഒരിക്കലും വിസ്മയിപ്പിച്ചു. പൂർവ്വപാരവിഷയത്തിലൊ യുദ്ധത്തിലൊ മറ്റൊന്നെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ അതോഗദ്യഗ്നാത്രന്മാരായ ആളുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ജയം സിദ്ധിച്ചാണോ ഉന്നതിവരുവാനോ അത്രാസ്വമുജ്ജ്വലമായി മറ്റൊന്നുള്ളത്? ഇതിന്നും പുറമെ അവർ വളരെ ചെറിയും പെരുന്മാരും ഉള്ളവരുമായിരിക്കും. അതിനാൽ നഗരശുദ്ധീകരണം ചെയ്യാനുള്ളതല്ലെന്നു മുഖ്യമായ ഒരു എണ്ണമാണെന്നും അതിന്നു മേൽ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം ഭാരമുള്ളതല്ല പ്രത്യേകിച്ചും ഭാരമുള്ളതല്ലെന്നും ഉള്ളവരുമായിരിക്കും. അതിനാൽ നഗരശുദ്ധീകരണം ചെയ്യാനുള്ളതല്ലെന്നു മുഖ്യമായ ഒരു എണ്ണമാണെന്നും അതിന്നു മേൽ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം ഭാരമുള്ളതല്ല പ്രത്യേകിച്ചും ഭാരമുള്ളതല്ലെന്നും ഉള്ളവരുമായിരിക്കും. അതിനാൽ നഗരശുദ്ധീകരണം ചെയ്യാനുള്ളതല്ലെന്നു മുഖ്യമായ ഒരു എണ്ണമാണെന്നും അതിന്നു മേൽ ചെയ്യുന്ന ശ്രമം ഭാരമുള്ളതല്ല പ്രത്യേകിച്ചും ഭാരമുള്ളതല്ലെന്നും ഉള്ളവരുമായിരിക്കും.

തു ജനങ്ങളുടെ അജ്ഞാനപ്രതിഷ്ഠിതമായി ചാപല്യ ബുദ്ധിയുടെ അജ്ഞാതമാകുന്ന കാരോ തീടസ്ഥങ്ങളാൽ നിഷ്പ്പന്നങ്ങളാകുന്നു. അവരുടെ ആ തടസ്ഥങ്ങൾ കുറയ്ക്കുകയായി വിചാരിപ്പാൻ പറ്റാത്തല്ലോ. അതു സാക്ഷാദികമായിട്ടുള്ള അന്ധവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു ഫലമാണെന്നേ കരുതേണ്ടതുള്ളൂ. അത്രയുംല്ല. അത് അധികവും കാരത്തിലും വലിയ ഒരു നിർമ്മാണമെന്നേ വിചാരിക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും രോഗങ്ങൾക്കും സൂക്ഷ്മ ജന്മയാക്കി ക്രമേണ അവരുടെ അധഃപതനത്തെ ചെയ്യുന്ന മൃഗാത്മകാരം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ പരിഷ്കാര സൂത്ര പ്രകാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ എല്ലാവരും ജഗദ്രൂപകന്മാരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇതു സാധിക്കുന്നതിന്നധികം നല്ല മാർഗ്ഗം പുസ്തകമുഖേനയും മാറ്റം ജനങ്ങൾക്കു കാരോരോ തലങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകയല്ലാ നിത്യപരിചയത്തിലുണ്ടാവുന്ന ഭാഷാമതാഗ്ദേഹങ്ങൾക്കു സാധിക്കേണ്ടതു.

നഗരശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം പെരുന്നാറെ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്ത നാരാജകയും അമ്പലമുക്ക് വംശങ്ങൾക്കു നാശം വരാതെ നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു പുറമെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശവും, കാലശേഷം പവീതിയും, അരിച്ചുശുദ്ധീകരിച്ച അമ്പലമുക്ക് വംശങ്ങൾക്കു വളം വരുത്തു ക്കുകയും ഈ പ്രമാണങ്ങളുടെ അനുഭവസിദ്ധമായ വാസ്തവം ഏതു രാജ്യവാസികളിൽനോക്കി യാലും കാണാവുന്നതാകുന്നു. ശരീര സുഖത്തിന്നനുകൂലങ്ങളായ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ മാറ്റമുള്ളവരക്കാൾ കായ ബലവും ചൊടിയും പെരുംപുഷ്പമുള്ളവരായിട്ടാണ് നാം പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നതു. നഗരശുദ്ധീകരണ വിഷയത്തിൽ നി

ഏഷകൾ കറഞ്ഞപ്രദേശങ്ങളായും വേണ്ടതില്ലാത്ത ഉറപ്പാക്കലിൽ വസിക്കുന്നവർ പട്ടണവാസികളേക്കാൾ കാര്യബലവും ചൊടിയും ഉള്ളവരാകുന്നു. ശുദ്ധജലമുള്ളതും നിർമ്മലവുമായ സഞ്ചരിക്കുന്നതും നീർ ജാലയാർ മണ്ണിടുകൂടിയതുമായ ഉയന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർ ഉറവേൽക്കുന്ന തണുപ്പുദേശങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവരേക്കാൾ ഉഷ്ണതയും ഭാര്യസ്സും ഉള്ളവരാകുന്നു. മലമ്പനി വിട്ടുപിരിയാത്തതെക്കെങ്കണ്ണാടകത്തിലേയും വയനാട്ടിലേയും നിവാസികളും അവരുടെ അയൽ നാട്ടുകാരായുള്ള അന്തരം ഇതിനൊന്നു നല്ലതാകുന്നു. കണ്ണാടകത്തിലേയും വയനാട്ടിലേയും ആളുകൾ മിക്കതും വളർച്ച കറഞ്ഞു മുണ്ടുമാരും അല്ലായസ്സുകളും അർധോഗതിക്കാരായ ഒരു ജാതിക്കാരാകുന്നു. ഇതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം ശരീരസുഖത്തിനാസ്സുമായ കാലദേശാവസ്ഥകളുടേയും നഗരശുദ്ധിയുടേയും അഭാവമായിരിക്കണം.

ഇതേവരെ ശരീരസുഖത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ജനസമുദായത്താലും രാജ്യത്താലും ചെയ്യപ്പെടേണ്ട പൊതുവായ സംഗതികളെപ്പറ്റിയൊന്നല്ലോ പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇനി ഭാരതത്തിൽ തന്നെയും ചെയ്യപ്പെടേണ്ട ആദ്യത്താമായ സംഗതികളെപ്പറ്റിയൊന്നു പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഇനി പാവ് വാർ പോകുന്ന സംഗതികൾ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികളേക്കാൾ അധികം സാരഗുണമുമാകുന്നു. ശരീരസുഖത്തിനുള്ള ചില നിയമങ്ങളും ചിട്ടകളും ഇന്നിന്നവയെന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പു ശരീരസുഖത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതാണ്ട് ഒരു സ്വരൂപവായനക്കാരടെ മനസ്സിൽ പതിപ്പിച്ചാൽ ശ്രമിക്കുന്നത് അനാവശ്യമായിരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ശരീരസുഖം എന്നു

വെച്ചാൽ ദേഹത്തിന്നു ബാഹ്യമായും ആഭ്യന്തരമായും യാതൊരു ഉപദ്രവവും ഇല്ലാതെ ഇരിക്കുന്ന സ്ഥിതിയാകുന്നു. ആർക്കും വകപാശയവും ദിനംപ്രതി പ്രകൃത്യാ ഉള്ള ഭക്ഷണത്തെ പചിപ്പിച്ചു സാരാംശങ്ങൾ ദേഹത്തോടു ചേർക്കുക; ദേഹത്തിലേക്കു ആവശ്യമല്ലാത്ത സാധനങ്ങളെ വിസർജ്ജനപരങ്ങൾ ശമിപ്പാൻവണ്ണം പുറത്തു കെ വിസർജ്ജിക്കുക; ഹൃദയവും സകല രക്തനാഡികളും രക്തത്തെ ക്രമാന്വൃതമായി പ്രവഹിപ്പിച്ചു ശരീരത്തിലെങ്ങും വ്യാപിപ്പിക്കുക; ശ്വാസനാഡികൾ അനുസരിച്ചു വായുവിനെ വേണ്ടപ്രകാരം സഞ്ചരിപ്പിക്കുക; മനസ്സു ബുദ്ധിയെ ഒരിക്കലും വാട്ടാതെ ആർക്കും ഉദാദകരമായും തെളിവുള്ളതായുമിരിക്കുക; തപഗിന്ദ്രിയം സേവനത്തെ ബഹിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു സദാ സന്നദ്ധമായിരിക്കുക; ഇതുകൊണ്ടു ശരീരസുഖത്തിന്നു മുഖ്യ ലക്ഷണങ്ങൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള അവസ്ഥകൾ എല്ലാം തികഞ്ഞവർ യാതൊരു തന്മയം, അവനെയാകുന്നു ശരീരസുഖമുള്ളവൻ എന്നു പറയുന്നത്. അപ്രകാരമുള്ളവനു മാത്രമേ തന്റെ നിത്യകർമ്മങ്ങളും ജോലിയും യാതൊരു അസാധാരണതയും കൂടാതെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂള്ളൂ. ഈവക അവസ്ഥകളിൽ എന്തിനൊന്നിലും ഒന്നിന്നു വൈഷമ്യം വരികയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവൻ അസ്വസ്ഥനോ മോശിയോ ആവുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അരികുഴിയിൽ പെട്ടുകൊണ്ടോ ദഹിക്കാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെ ഭക്ഷിക്കുന്നതു കൊണ്ടോ ആർക്കും കോപിക്കുന്നു. ഉണ്ണിച്ചു ദീപത്തിരിക്കുമ്പോൾ ശീതവായു തട്ടിയാൽ രോമങ്ങളുടേയും ആവൃത്തങ്ങളായിത്തീർന്നു സേവനത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നു. അധികമായി വിചാരം

കൊണ്ടും ആധികൊണ്ടും ബുദ്ധിഷം ഏകാകിയത്തിനും ക്ഷീണം തട്ടുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള അപത്ത്യാചരണത്താലോ വല്ല അപായത്താലോ മരോദോമത്തിന്നു പലേ ഉപദ്രവങ്ങളും സംഭവിച്ച് അതുകൾ രോഗങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നു. ആ രോഗങ്ങൾ അതതു സമയങ്ങളിൽ ചികിത്സിച്ചു മാറ്റാത്താൽ അവ അതിക്രമിച്ചു മരണമായി പരിവർത്തിതമാകുന്നു. ചില രോഗങ്ങൾ പാരമ്പര്യവഴിക്കുണ്ടാകുന്നു. ചിലതു മാറ്റമില്ലാത്തതായി നിന്നു പകരുന്നു. അവ വായുവിനാൽ വ്യാപിക്കപ്പെടുകയോ സ്തംഭത്താൽ സംക്രമിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടാണ് പകരുന്നതു. അതിനാൽ ഈ വക വ്യാധികൾ അവസ്ഥയോടനുസരിച്ചുള്ള അപത്ത്യാചരണങ്ങളെ ചെയ്യാത്തതായാലോ ബാധിക്കുന്നതാണെന്നു വരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വക ഭീനങ്ങളും മാറ്റമുള്ള സാധാരണ രോഗങ്ങളെപ്പോലെ തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചുണ്ടാകുന്നതു മനുഷ്യരുടെ പേരിലുള്ളതെന്തൊക്കെയാകുന്നു. വംശപരമ്പരയായി ഉണ്ടാകുന്ന ഭീനങ്ങൾ ആ വംശത്തിൽ ആദ്യം ആരാണ് എങ്കിലും സ്കന്ധക്കോവിൽ നിന്നുതന്നെ പിടിച്ചതായിരിക്കണം. സംക്രമികരോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു രോഗോല്പാദകങ്ങളായ താണ പ്രദേശങ്ങളിലോ വലിയ പട്ടണങ്ങളിൽ മലമൃതങ്ങളായ ഭാഗങ്ങളിലോ പാക്കുകയും അവിടെ സാധനങ്ങളെ ക്ഷേപിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെയും ഭവനത്തെയും ശുചിയാക്കി ചെയ്യാതെ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാകുന്നു. എത്ര ബലവാനായ ഒരുത്തനും ശരീരസുഖത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ ആരോഗ്യരക്ഷയ്ക്കു താഴെ പാവുന്ന ചില നിയമങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതങ്ങളാകുന്നു. ശരീരത്തെ മലിനമാക്കിവെപ്പാൻ അനുവ

ദിക്കാതെ സ്നാനാദികൾകൊണ്ട് എപ്പോഴും വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കണം. മിട.മായും ഹിതംപോലെയുമല്ലാതെ ഭക്ഷിക്കരുത്. ഹിതംപോലെ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് ഇഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം ഭക്ഷിക്കാമെന്നു ധരിക്കരുത്. ദോമത്തിന്നു കേടില്ലാത്തതും മനസ്സിന്നും രുചിക്കും ചേരുന്നതും എന്നതാകുന്നു. കുളിക്കുന്നതും കുടിക്കുന്നതുമായ ജലം നിർമ്മലമായിരിക്കണം. ഐഹിക സുഖാനുഭോഗങ്ങളിൽ എല്ലാറ്റിലും മിതവൃത്തി വേണം. ശരീരസുഖത്തിന്നു പ്രധാനാഗമമായ ഉറക്കത്തിന് ഒരിക്കലും ഹാനിവരുത്തരുത്. ഒരു രാത്രിയുടെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം സമയമെങ്കിലും ഉറങ്ങണം. അധികം ഉറങ്ങുന്നതു ദോഷകരമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. വാസസ്ഥലം നനവുള്ളതായിരിക്കരുത്. ഭവനം സ്വച്ഛമായും രാപ്പകൽ ഒരുപോലെ നിർമ്മലവായു സഞ്ചരിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ പണി ചെയ്തിക്കപ്പെട്ടതായുമായിരിക്കണം. ദിനംപ്രതി ഒന്നോ രണ്ടോ മണിക്കൂറു നേരമെങ്കിലും സ്വസ്ഥനായി തുറസ്സായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നിരുന്ന ശുദ്ധവായു ഏല്ക്കേണ്ടതാണ്. ദിവസത്തോറും ചുരുങ്ങിയത് എട്ടു, അധികഭാഗം പത്തും, മണിക്കൂറുനേരം മനശ്ശരീരങ്ങളെ വ്യാപരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഏറുന്നതിലും പ്രവൃത്തി എടുക്കണം. പ്രതി ദിവസം ജോലി തീർന്നാൽ ക്ഷീണിച്ച മനസ്സിന്നും ശരീരത്തിന്നും വിശ്രമാകെടുപ്പാനായി എന്തെങ്കിലും വിനോദങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് അല്പനേരം ഉല്ലാസമായിരിക്കണം. നന്മയായ വസ്ത്രം ധരിക്കുകയോ ശീതവായു ഏല്ക്കുകയോ ചെയ്യാൻ എടുക്കൊടുക്കരുത്. ലഹരി സാധനങ്ങൾ കഴിയുന്നതും ഉപയോഗിക്കാതെ നോക്കണം. അഥവാ ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ തന്നെ—നിവൃത്തിയുണ്ടെ

കിൽ അരുത്—മി. രബുലി ഏറ്റവും കാണിക്കേണ്ടതായ വിഷയം അതാകുന്നു. എന്നാൽ അല്പമങ്കിലും ജനങ്ങൾ കാണിക്കാത്തതായ വിഷയവും അതു തന്നെയാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഉത്തമം ലാഹി പദാത്ഥങ്ങൾ വഴ്ജിക്കുകതന്നെയാണ്. പതിവായി ശരിയായ ശോധന—ഒരു ചിട്ടയിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്ക് ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും വല്ല കാരണവശാൽ ഉണ്ടാകാതെ വന്നാൽ ആ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം മനസ്സുവെക്കണം. എന്നെന്നാൽ അത് പലേ വിധത്തിലുള്ള അലട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. കൂടക്കൂടെ തലവേദനകളും മറ്റുമുണ്ടാകുന്നതിന്ന് ഇതൊരു മുഖ്യ കാരണമാണ്. യാതൊന്നിലും അധികമായി വിചാരപ്പെട്ട ബുദ്ധിയേയും ദേഹത്തേയും ക്ഷീണിപ്പിക്കരുത്. “ആപത്തു വരുന്നേരമാകുപതുവേണ്ടു, സമ്പത്തു

വരുന്നേരം സമ്പ്രവിഷവും വേണ്ടു” എന്ന ആപ്തവാക്യമനുസരിച്ചു സംഭവിക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം പെരുരുഷത്തോടും ധൈര്യത്തോടും സഹിക്കുകയും ഭാഗ്യത്തിൽ സന്തോഷലാഭമരിക്കൊണ്ടു തലതിരിയാതെ നോക്കുകയും വേണം. കോപം ബുദ്ധിക്കും അഴകിനും വൈരുദ്ധ്യം വരുത്തുന്നതാകയാൽ അതിനെ അകറ്റുകയും ക്ഷമ അഭവരണിനും അലങ്കാരമാകയാൽ അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇവക നിയമങ്ങൾ എല്ലാം അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ഇതുപോലെ തന്നെ മറ്റുള്ള ലഘുവായ കാര്യങ്ങളിലും നിസ്സാരങ്ങളെന്നു വെച്ചു തള്ളാതെ അല്പം മനസ്സുവെക്കുകയും ചെയ്താൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ രോഗങ്ങൾ വളരെ കുറയ്ക്കാവുന്നതും ശരീരസുഖവും ക്ഷേമവും വർദ്ധിപ്പിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

കോയാത്ത് കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ.

എ ട്വേ ന ക്ക ന്റെ പരാക്രമങ്ങൾ

IV

വയനാട്ടിലെ കലക്കം.

കാലം രണ്ടു മാറിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കാലത്തിന്നൊത്ത കോലം കെട്ടുവാൻ പന്ത്രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടും മറ്റൊരു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും അവിടുത്തെ ആശ്രിതന്മാരായ ഞങ്ങളും ഇരുപതു കമ്പനിക്കാരുടെ പലവിധമായ നയങ്ങളെ എത്രത്തു നില്പാൻ അശക്തന്മാരായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അധികാരങ്ങളും ധനവും കിട്ടുമെന്ന

വിചാരത്തോടെ സ്വയംഗുണകാംക്ഷികളായ ചില രാജ്യഭ്രാഹ്മികൾ “ചോറിങ്ങും കൂറങ്ങും” എന്ന മട്ടിൽ ചാരന്മാരായിത്തീർന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെപ്പറ്റി പലതെരായ ധാരണകളും കമ്പനിക്കാരിലും ഞങ്ങളുടെ ഉററ ബന്ധുക്കളുടെ ഇടയിലും ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മൈസൂർ രാജാക്കന്മാർക്കുവെട്ടെ ഇരുപതു കമ്പനിക്കാർക്കുവെട്ടെ ഒരു കാലത്തും കീഴട

ങ്ങി വഴിപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും കോട്ടയത്തു കോവിലകത്തേക്കു മേല്ക്കോയ്മ അവകാശമുള്ളതും ആയ വയനാട് രാജ്യത്തെ തട്ടിപ്പറച്ചു കയ്യലാക്കേണമെന്ന ഉദ്ദേശം ജീവനുള്ളപ്പോൾ സമ്മതിക്കയില്ലെന്നുള്ള തീരുമാനസ്ഥിതിയെ വാശിയെടുത്തവയായ ഞങ്ങളുടെ പ്രേരണകൂടി കൂടിയപ്പോൾ അതിശക്തിയോടെ വർദ്ധിച്ചുവന്നതേയുള്ളൂ. ഇതിലിടെ റിപ്പസൽത്താനം മരിച്ചു. റിപ്പസൽത്താന്റെ പടിഞ്ഞാറേക്കരയിലുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളും അവകാശങ്ങളും ഈ സ്റ്റിമ്പാ കമ്പനിക്കാർ ലയിച്ച കൂട്ടത്തിൽ വയനാട് രാജ്യവും അവർ അധീനമാക്കേണ്ടതാണെന്ന് അവരും, ഒരു കാലത്തു ആർക്കും വഴിപ്പെട്ട കൈവശം കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത ഒരു രാജ്യം അവകാശവഴിക്കു വേറെ ഒരാൾക്കു കിട്ടുവാൻ ന്യായമില്ലെന്നും, വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതല്ലെന്നും തന്മൂലം തമ്മിൽ വലിയ വാദത്തിലായി. കാര്യം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കമ്പനി ഡയക്ടർമാരുടെ മുമ്പിലെത്തുകയും ഒടുവിൽ ഇന്ത്യാഗവണ്ണർ ജനറലുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു വയനാട് ഭരണം തന്മൂലം തീരുമാനപ്പെടുകയും കമ്പനിക്കാർ വിട്ടൊഴിഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നു കമ്പനിക്കാർ എക്സ്പ്രെസ്സ് ചെയ്തതായി ഒരു വിഡിയും കല്പിച്ചു. മൈസൂരിനും കടകിനും തൊട്ടുകിടക്കുന്ന വയനാട് രാജ്യം അന്യനായ ഒരാളുടെ രാജാധികാരത്തിൽ കീഴിൽ ആയാൽ അതുകാരനുമായി എപ്പോഴും ഓരോ തകരാറുകൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുമെന്ന ഭയത്തോടെയാണ് കമ്പനിക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഈ അവകാശം പറഞ്ഞുവെച്ചത്. കടക്, മൈസൂർ, നീലഗിരി, കറുവനാട്, കോഴിക്കോട്, ഏറണാട് തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങളുടെ നടുനായക

മായി കിടക്കുന്നതും വളരെ ഫലപ്രാപ്തിയുള്ളതുമായ വയനാട്ടിനെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ കച്ചവടക്കാരായ ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിക്കാർ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായതിൽ എന്താണ് ആശയം തോന്നുവാനുള്ളത്? കോട്ടയത്തുള്ള രാജാധികാരം തന്മൂലം അപമാനിച്ചാണോ എന്നു തോന്നുമാറു കറുവനാട് തന്മൂലം എല്ലിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കറുവനാട് തന്മൂലം ആവുന്നതൊക്കെ നോക്കിട്ടും കാൽപ്പെട്ടു രാജഭാഗം കോട്ടയത്തിൽനിന്നു പരിച്ഛാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. കമ്പനിക്കാർ തന്മൂലം ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കേണമെന്ന നിലയിൽ സൈന്യശേഖരം തുടങ്ങിയിരുന്നു. വയനാട്ടിൽ 1801-ൽ നികുതി പിരിച്ഛാൻ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചത് ആർക്കുവേണ്ടും സഹായത്തിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ചാലുഖനായ പല ബന്ധുക്കളും ശത്രുപക്ഷത്തിൽ യോജിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

1801 ജനുവരി മാസത്തിൽത്തന്നെയാണ് പല്ലൂറ്റ് എജമാനനെ വയനാട്ടിലെ സൈന്യനായകനാക്കി സൈന്യശേഖരം ചെയ്താനായി വയനാട്ടിലേക്ക് അയച്ചിരിക്കുന്നത്. പടമുഖത്തു വാർത്തയായ വയനാട് ഭരണത്തെ എജമാനനായി എന്നു കല്പിച്ചു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാനും എന്റെ വാർത്തയും അടുത്ത അവസരത്തിൽ തന്മൂലം അറിഞ്ഞു വയനാട്ടിലേക്കു പോകേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചും ഒരുക്കങ്ങൾ ആലോചിച്ചും ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് കനോത്തൂനമ്പ്രാമ് വിളിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞ് ഒരാൾ ഓടിവന്നത്. തന്മൂലം അദ്ദേഹം പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ നിലയിൽ ഈ കലാപകാലങ്ങളിൽ എപ്പോഴും വിട്ടുപിരിയാതെ കനോത്തൂനമ്പ്രാമ് കൊട്ടാരത്തിൽത്തന്നെ തീരുമെന്നി

യൊന്നിച്ചു താമസിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഞാൻ ഉടനെ കെട്ടോത്തേൽ എത്തി പള്ളിയറക്കു മുൻവശം തട്ടത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ കല്യാട്ട നമ്പ്യാരും നാരങ്ങോളി നമ്പ്യാരും അവിടെ മുപ്പതന്നെ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇരുളുകാരായ പടയാളികളുടെ നായകനായ കല്യാട്ട നമ്പ്യാരേയും പാറുകാരായ പടയാളികളുടെ നായകനായ നാരങ്ങോളി നമ്പ്യാരേയും കണ്ടപ്പോൾ എന്തോ ചില പോരാട്ടങ്ങൾക്ക് അടുത്ത ഒരു അവസരം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കല്യാട്ട നമ്പ്യാർ എന്റെ കിടക്കാരനാണ്. തമ്പുരാന്റെ ആൾക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കങ്കനോട് ഒന്നു മല്ലിട്ടു നോക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ധൈര്യപ്പെടുന്നവർ വല്ലവരും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതു കല്യാട്ട നമ്പ്യാർ മാത്രമായിരുന്നു. നാരങ്ങോളി നമ്പ്യാരും യുദ്ധസാമന്ത്രിയും പല ഭിക്ഷിപ്പുംവെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഒരാളാണ്. നാ. നമ്പ്യാർ:— അല്ല! ശ്രീപുരന്ദരരേയും വിളിച്ചുവരുത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. സംഹാര ഭദ്രന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തായിരിക്കും?

ഈ സംശയംതന്നെയാണ് ഞങ്ങൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്നത്. ഇതിലിടക്കു പള്ളിയറക്ക് ഇടത്തുവശമുള്ള അറയിൽനിന്നു കനോത്തു നമ്പ്യാരുടെ തലമാത്രം ഞങ്ങൾ നിന്നിരുന്ന തട്ടത്തിലേക്കു കടത്തിക്കണ്ടു. ആ ധീരപുരുഷനെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരു വലിയ കാരണവരെ കണ്ടാലുള്ള ഭക്തിവിനയങ്ങൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കാണിക്കാറുപതിവാണ്.

“കങ്കൻ നായരെ ഇങ്ങുവരു. ഒന്നു പറയട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞതിന്നുശേഷം ആ തല കാണാതെയും ആയി. ഞാൻ വേഗം കനോത്തു നമ്പ്യാർ സാധാരണ കാൽപ്പോലാചന ചെയ്തുവരാറുള്ള അകത്തേ

ക്കു കടന്നു ചെന്നു. നമ്പ്യാർ തെക്കുവശമുള്ള ജനലിന്റെ അടുക്കലേക്ക് എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

ക. ന—എനിക്കു കങ്കൻ നായരോടു പറയാനുള്ളതു പറയുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഒരു താവാടിയുടെ നിലയിലും ഒരു പോരാളിയുടെ നിലയിലും ഒരു വാഴത്തം ചെയ്യണം—നാം തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നതു മൂന്നാമത്ഭുതം അറിഞ്ഞത്.

അമ്പ! പ്രാരംഭം വളരെ നന്നായിട്ടുണ്ട്—വാഴത്തം ചെയ്തല്ലാതെ അവിടെ ഗത്യന്തരം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല.

ക. ന—എന്നാൽ പറയാം. നമ്മുടെ തമ്പുരാന്റെ കാൽപ്പോലാചനയെ അറവതാളത്തിലായിരിക്കുന്നു. ചിറക്കൽ കടത്തനാട് എന്നീരാജാക്കന്മാരെക്കൊണ്ടു അവിടത്തെ യാതൊരുസഹായവും ചെയ്തയില്ലെന്നു തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇരിങ്ങാലക്കുട പാറുരുകമ്പിനിക്കാരുടെ സൈന്യങ്ങൾ കൈവശപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രണ്ടുദിവസത്തിലകം കൂത്തുപറമ്പിൽ വലിയഭരണസന്ദേശം എത്തിച്ചു. വയനാട്ടിൽ കപ്പത്തോട് നായർ ശത്രുപക്ഷമാണെന്നു സംശയിപ്പാനുപദേശിച്ചുണ്ട്. ഈ സ്ഥിതിക്കു കമ്പനിക്കാരോടായി ഇനി എത്രത്തു നിന്നിട്ടു യാതൊരു ഫലവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു കങ്കൻ നായരോട് ഇനിക്കു സ്വകാര്യമായി പറയാനുള്ളതു നമ്മുടെ തമ്പുരാനെ കാത്തു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്ക് ഇനി യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല എന്നാണ്. തമ്പുരാനെ പിടിച്ചു കമ്പനിക്കാർക്ക് എല്ലിച്ചുകൊടുത്താലോ? ഈ കലാപമൊക്കെ ഒതുങ്ങുമല്ലോ.

തമ്പുരാന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ആശ്രിതൻ! അവിടുത്തെ ചെറുപ്പം മുതൽ ചങ്ങാതിയുടെ നിലയിൽ വളന്നു ഒരാൾ! അ

വിടുത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി! ഈ നിലയിലൊക്കെ അവിടുത്തോടു വിട്ടാൽ വിടാത്ത ബന്ധത്തോടു കൂടിയ ഒരു വിദഗ്ദ്ധൻ വിചാരിക്കുക വയ്യാത്ത, ഈ അഭിപ്രായം പാഞ്ഞപ്പോൾ ആശ്ചര്യത്തോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു തുറിച്ചുനോക്കി നില്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. പാവമാണ് എനിക്കു തോന്നിയില്ല. കനോത്തു നമ്പ്യാർ തന്റെ പ്രസംഗവും കഴിച്ച് എന്റെ കാലിന്റെ വിരലിന്റെ ഭംഗി നോക്കിയും ഇടക്കിടക്കു കള്ളക്കണ്ണിട്ട് എന്റെ മുഖത്തു നോക്കിയും ഗൗരവമായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്നു.

ക. ന— എന്താടൊ മറുവടിയൊന്നും പറയാത്തത്.

ഞാൻ— എന്റെ ഒരു ചെകിട് അല്പം പതുക്കെയാണ്. ചിലതൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ കേൾക്കാറില്ല. ഞാൻപോയി എന്റെ പണിനോക്കട്ടെ.

ക. ന— എന്തൊ അപകടത്തെ കണ്ടാലറിയണം. കേരളത്തിലെ എല്ലാ നാടുവാഴികളും ദേശവാഴികളും ഇപ്പോൾ കമ്പനിക്കാക്കു കീഴടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് ആരും സഹായം നില്ക്കുകയില്ല.

എനിക്കു സാമാന്യത്തിലധികം ദേഷ്യമാണ് പന്നത്. 'നിങ്ങൾ ഒരുക്കായ്ക്കും ഭാഷണം' എനിക്കു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നാടുവാഴികളേയും ദേശവാഴികളേയും എന്റെ അധാരോമത്തിന്നു വിലയില്ല. അതു നിങ്ങളറിയുമോ?

ക. ന— എന്നാൽ കങ്കൻ നായർക്കു ലോകത്തിൽ വിലയുള്ളത് എന്താണ്.

ഞാൻ: എന്റെ പൊന്നത്തമ്പുരാനും എന്റെ മാനവും.

ക. ന. എന്തൊ ഇതൊക്കെ നല്ല മധുരമായ വാക്കു തന്നെയാണ്. കായ്ക്കമൊക്കെ കായ്ക്കംപോലെ കലാശിക്കുകയുള്ളൂ. നാട്ടിൽ വാൻ വരട്ടെ” എന്നും പറഞ്ഞ് എന്റെ

സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടേ, കലാപം കരകാലമായി. ഈശ്വര ഇതൊക്കെ ഒന്നൊന്നുണ്ടുതോന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന കേരളീയരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിപരീതമായിട്ടാണോ നാം പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത്? നമ്മുടെ കഷ്ടകാലത്തിന്നു പുറമെ നാട്ടിൽ കലാപം ഇനിയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കണോ? പോക്കരിൽ തമ്പുരാന്റെ ഭാഗക്കാരായ നമ്മുടെ എണ്ണം ദിനംപ്രതി ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു വരുന്നത്. ഒരുനാഴിക കഴിയുന്നോടും ഭരണത്തരായി നമ്മെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. തമ്പുരാനെ പിടിച്ചു ഏല്പിച്ച കൊടുത്താൽ നമുക്കു വലുതായ സമ്മാനവും സ്ഥാനമാനവും കിട്ടും.

എന്റെ ദേഷ്യം മുഖിച്ചുതുടങ്ങി. അവിടെ അടുത്തു വല്ല ആയുധവുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ കനോത്തു നമ്പ്യാരെ എന്തെങ്കിലും കാട്ടിയിരുന്നു.

ഞാൻ:— കനോത്തു നമ്പ്യാന്മാർ വലിയ മാനശാലികളാണെന്നാണ് ഞാൻ കേട്ടിരുന്നത്. നമ്മുടെ തമ്പുരാന്റെ ചോറ്റു തിന്നുന്ന നായ്ക്കുറുക്ക് ഇതിലും കൃത്യത്തായുണ്ടാവും. ഈ കായ്ക്കം എന്നോടു പാവമാണ് നിങ്ങൾക്കു ധൈര്യം വന്നതിലാണ് ഞാൻ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങളുടെ മനോഗതിയെ ഞാൻ തെറ്റിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ എന്റെ പൊന്നത്തമ്പുരാൻ വിരോധിക്കുന്ന സമയംവരെ എന്റെ വാള് അവിടുത്തേയും അവിടുത്തെ ശത്രുക്കളുടേയും മദ്ധ്യത്തിലായിരിക്കും.

കോപത്തോടെ ഇത്രയും പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു വെള്ളം ധാരയായി ഒഴുകിത്തുടങ്ങി. “കങ്കൻ നായർ ഇടനാഴിയിൽ ഇരിക്ക, പോകായ്ക്കംപോലെ കലാശിക്കുകയുള്ളൂ. നാട്ടിൽ വാൻ വരട്ടെ” എന്നും പറഞ്ഞ് എന്റെ

പിന്നിലുള്ള ഇടനാഴിയിലേക്കു നമ്പ്യാരത് നന്നെ പിടിച്ചുകൊണ്ടാക്കി.

കനോത്തു നമ്പ്യാരുടെ ദുരുപദേശം ഏനിക്കു വലുതായ അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. അവിടം വിട്ടു വെളിയിൽ ഇറങ്ങിയാൽ മതി എന്നു മട്ടിലായിരിക്കുന്നു. കാൽ മണിക്കൂർ കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പെ നാമുണ്ടാളി നമ്പ്യാരും ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടനാഴിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. മൂപ്പരുടെ മുഖം വല്ലാതെ വിളറി വിയർത്തിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, 'ഹോ! വല്ലാത്ത വിഷം! സ്വാമി ഭ്രോഹി!' എന്നൊക്കെ പിറുപിറുക്കുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ നേരെ പ്രയോഗിച്ച നായം നാമുണ്ടാളി നമ്പ്യാരോടും പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഏനിക്കു മനസ്സിലായി. ഞങ്ങൾ അന്വേഷം കണ്ടും സംസാരിക്കുന്നില്ല. 'പായാൻ കൊള്ളില്ല. അതികുറിയാ' എന്നൊക്കെ നമ്പ്യാരും ഇടക്കിടെ കണ്ണു മൂടിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു ഉണ്ട്. അതിലിടയ്ക്കു 'ഓ' എന്ന് ഒരു അടിയുടെ ശബ്ദവും ഒരൊരു നിലത്തു വീഴുന്ന ഒച്ചയും 'അയ്യോ' എന്നു ആഞ്ഞനാദവും കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പെട്ടെന്നു കനോത്തു നമ്പ്യാരുടെ മുറിയിൽ ഓടിയെത്തി. കല്യാട്ടു നമ്പ്യാരും കനോത്തു നമ്പ്യാരുംകൂടി മേല്ക്കുമേൽ നിലത്തു വീണ് മല്ലയുദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ് അവടെക്കണ്ടത്.

'ഇവൻ കലിയുടെ അവതാരമാണ്! എന്നെ കലി ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു! മഹാപാപി!'

എന്നും പറഞ്ഞു കനോത്തു നമ്പ്യാരുടെ കഴുത്തിൽ പിടിച്ചുപിടിയും വിട്ടു കല്യാട്ടു നമ്പ്യാരും എഴുന്നീറ്റ് ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു. സാധു! കനോത്തു നമ്പ്യാരും വീണ ദിക്കിൽനിന്നു നാലഞ്ച് ഉരുണ്ട ശ്വാസം ക്രമത്തിൽ വരാതെ കുറെ ബുദ്ധി

മുട്ടിയതിന്നുശേഷം തന്റെ അകത്തേക്കു പള്ളിയറയിൽനിന്നുള്ള വാതിൽ ഉന്തിത്തുടങ്ങി. വാതിൽ പെട്ടെന്നു തുറന്നു തന്മൂലം തിരുമേനി അകത്തു കടന്നപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും അവരവനുപോയത്. ഇതെന്തൊരു പുതുമയാണപ്പോ! പള്ളിയറയെന്നും തിരുമേനിയെന്നും ഉള്ള കാമം ഞങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കനോത്തു നമ്പ്യാർക്കു പിന്നെത്ത അപകടത്തിൽ ഞങ്ങൾ രസിക്കുകയായിരുന്നു. തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അകത്തു കടന്ന ഉടനെ ഞങ്ങളെ മൂന്നുപേരെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കരുണയോടെ കടാക്ഷിച്ചു. അതിന്നുശേഷം കനോത്തു നമ്പ്യാരുടെ ചുമലിൽ കൈവച്ചു 'പെരടിക്കു' അടി കിട്ടുമ്പോൾ കോപം വന്നിട്ടു ഫലമില്ല. അത് നമ്പ്യാരുടെ സ്ഥാനസ്വന്തമല്ലേ?

അതിമധുരമായ നിലയിൽ വളരെ കാരുണ്യത്തോടെ നമ്പ്യാരെ തലോടിക്കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചപ്പോൾ: "വയശ്ശിത്തമ്പുരാനോ, സിംഹം" എന്നൊക്കെ ജനങ്ങൾ പറയുന്നതിന്ന് എന്താണ് അർത്ഥം എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിപ്പോയി. കനോത്തുനമ്പ്യാരും:—ഈ പാപിയെനെ കൊല്ലുമായിരുന്നു.

തമ്പുരാൻ: ഹെ! ഹെ. കങ്കനം നാരായണനും ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നമ്പ്യാരുടെ നിലവിളി കേട്ടാൽ അപ്പോൾ ഞാൻ ഓടിവരുമായിരുന്നു. ആട്ടെ പക്ഷെ ഞാനും പാറിയില്ലല്ലോ?

തമ്പുരാനു കനോത്തു നമ്പ്യാരും കണ്ണിലുണ്ണിയാണ്. ഇപ്രകാരം തമ്പുരാൻ അവിടുത്തെ ആശ്രിതന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. അതുകൊണ്ടു നമ്പ്യാർക്കു വല്ലതുംവരുന്നതിൽ തമ്പുരാനു നന്നെ

വ്യസനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

തമ്പുരാൻ:—അല്ല! കല്യാട്ട് നമ്പ്യാർ ആറു ചില്ലായെന്നു മല്ലല്ലോ. കൂടാതെ ലഹളയിൽ കാണിച്ചു ചൊടിയും സാമന്ത്രിയും ഇനിയും ബാക്കിയുണ്ട് അല്ലെ. നാമുണ്ടാകുന്ന നമ്പ്യാർക്കു തമ്പുരാൻ ദോഷമായി സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കുക തന്നെ വയ്യ അല്ലെ. കക്കരൻ വാറു എന്റെയും എന്റെ ശത്രുക്കളുടെയും മദ്ധ്യത്തിലാണ്. വളരെ നന്നായി. ചില കപട സത്യാസിമാർ എന്റെ സേവകന്മാരിലുണ്ടായിരുന്നു. ആരെക്കൊന്നാണ് ന

മുക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട വിശ്വസ്തന്മാർ എന്ന് എനിക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായി.

കേരളത്തിൽ അന്നുള്ള രാജാക്കന്മാരിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും ഒന്നാമതായി നില്ക്കുന്ന എന്റെ പൊന്നു തമ്പുരാൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു അഭിപ്രായം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ നില എന്താണ് എന്ന് ഉത്തരിച്ചു കയാണ് നല്ലതു.

തമ്പുരാൻ:—കൂടുതലുള്ളിടത്തു കൂടെ വരുവിൻ! എനിക്കു കാൽപ്പാലായി പലതും പറയാനുണ്ട്. കനോത്തൂ നമ്പ്യാർ പുറമെ ഇരിക്ക. ആരും ഉള്ളിൽ കടന്നു ഞങ്ങളുടെ ആലോചനയെ തടസ്സപ്പെടുത്തരുത്.

എം. ആർ. കെ. സി.

ശ്രീ

കൈലാസയാത്രാപ്രബന്ധം

തുംഗേകോടിരഭാരതേക്ഷിമയൊടുതുളി-
നൂന്നഗംഗാതരംഗം
തിങ്ങുവൈരിഞ്ചമുണ്ഡങ്ങളിലിടകലഭം-
ചന്ദ്രരേഖാഭിരാമം
അങ്ങോടിങ്ങോടുലത്തിടിനളജഗഹണാ-
രത്നവിദ്യോതിതാംഗം
മംഗല്യംകൈവണങ്ങിടുകുരിശിതനയാ-
ഭാഗ്യസല്പസ്വസാരം. (നാ
ഉൾത്തിങ്ങിവൻപ്രമോദംപ്രിയസഖ! സുഷു-
ന്നദനോദ്യോഗിണാമേ
മദ്ധ്യേരംഗംവേദനംഗുരുവരകൃപയാ
കണ്ടുകുളുപുട്ടനേരം.
ലബ്ധപാവങ്ങളുജ്ജ്വലാപരിവസിതമഹേ-
ന്ദ്രാനന്ദമന്ത്രമഗ്രേ
ജഗദഗ്നികാന്തസേവാംവിരവൊടുമതിരും
പാണ്ഡവനെന്നപോലെ. 2
ശ്ലീതേദയ്യോധനാവജ്ജിതശക്തികൃത-

മുത്തനാനാശ്വരാജാ
യാതാ:കാന്താരമാപാദിതശൂന്യവിഭവോ
ഭാനമാലിപ്രഭാവായ്
പ്രീതാ:കൃത്തിരരക്ഷോനിധനമവിവിധാ-
യാത്മകാന്താസമേതാ:
ദൈവതാരണ്യനിഷേദവിശദതയശോ-
മണ്ഡനാ:പാണ്ഡവായ്സേ. 8
കാലേന്ദ്രീർധർമ്മരാജംവിവിനളവിതഥാ-
ഭൂതമാലോക്യകോവ-
ജപാലാവാനോത്തുദ്യോഗസനശിഥിലിതകേ-
ശാബരാംദ്രൈപദീംതാം
ബാലൈകുണ്ടശപിസ്മനൈഃപനഗഹനച,
ഭീമസേനോബാഭേഷ (രത
വേലാതീതാനഭാവംവലരിപുതനയം
വിഷ്ണുകോണ്ണംശപസന്തം. 4
ഹേരാജൻ!ധർമ്മസുന്ദാ!തവജളതകൾകൊ
ണ്ടിങ്ങിനെഞങ്ങളുംദി-

ജ്ഞാതേശോകാംബുരാശൌവിവശതരമുദ-
നീടുമാറായ് ചമഞ്ഞു
വീരാനാംവീരനല്ലോവിജയ നി പനസൗ
ഞാനമിച്ചെടുത്തുവ്യാ-
പാരാനാറീടുവാനുൽഭടജ്ജമഹിമാ
ധിശ്ലിഃഗതെരുളുജ്ജമേ. 5
എന്താവുഗാണധിവംകാർമുകമരിയഗദാ
ഭംഗദാവൈഭോജാ-
മെന്താവുപേയ്ക്കുമെന്താവതുബതയമയോ-
രേതയോശ്ശേയ്ക്കുസാരം
വൈന്തേൻനേപ്പാണിക്ലഷ്ണാചുലവുമയി
മൈവതംനോക്കിനിഃപ്ലൂ (നാ-
വിന്നാചാഹന്തദുജ്ഞാസനനരപത്രനാ
താധിതാപീഡിതാഭൂത. 6
ചണ്ഡാത്മാകൗരവാണാംപടനടുവില്പുടൻ
ചാടിമമ്മാഗജാനാം
ഗണ്ഡഗണ്ഡനിതാന്തൈചരതുകളിക-
പ്പിച്ചുലോരാംഗദാംമേ (ളി-
കണ്ണേദുജ്ഞാസനസ്യോജ്ജിതനഖമുഖമേ-
പ്പിച്ചുവഞ്ചോരമോന്തി-
കൊണ്ടേനേളീമസേനൻമിഴികുറുതവഖല
കാഞ്ഞുതാകിൽത്തദാനീം. 7
സതിദ്രോണാ ചാശ്വേസതിഗുണ-
നിയൗതസ്യതനയേ
സതിപ്രാജ്ഞേജീഷ്ണേസതി ചവി-
ദുഃസത്യവിക്രപേ
സവാചഃകൗരവ്യസ്സതിചസ-
കലേഖാസ്യവജനേ
സഭായാംപാഞ്ചാലഗ്ദ്ധാശ്ലിവശിവ!
പരസ്താദലമലം.
ദുഷ്ടാത്മാധൃതരാജ്യജഃപ്രദിശമേ
ഹാലാഹലംജാഹവീ-
പാഥസ്യസ്യസനിംഗ്വണാഥജതഗേ-
ഹേദാഹയംസ്മാൻസമം
കിംനാസ്മാസ്വകരോൽകരിഷ്യതിപുരാ
ഭൂതജ്ജലംതൽസ്മര-

സ്വാവാസോദ്യവനേതഥാചിഭവതോ
നോജായതേവിക്രിയം. 9
വിപദോഭിഭവന്തുവിക്രമം
രഹയത്യാപദുപേതമായതിഃ
ലഘുതാനിയതാനിയതേ-
രഗരിയാൻനപദേന്ദുചക്രിയഃ 10
ദപിരദാനിവദിഗപിഭാവിതാം-
ശ്ചതുരസ്തേയനിധീനിവാപരാ
പ്രസംഹതരണേതവാൻജാൻ
ദപിഷ്ഠാംകുളതമന്വൃതേജസഃ. 11
തദലംപ്രതിപക്ഷമുനതേ-
രവലംബ്യവ്യവസായവസ്യതാം
നിവസന്തിപരാക്രമാശ്രയാ
നവിഷാദേനസമംസമൃദ്ധയഃ. 12
അലംബയ്ക്കുകൈരരിമാമാവിളംബഃ
ഹലാഹിഃതാനോസമയഃപ്രതീക്ഷ്യഃ
തദാശ്രുകമോധൃതരാജ്യപ്രഭൃതേ-
യ്ജലംവസാമോനിജരാജ്യഏവ. 13
ദുപദസ്യതദാനീംചൊല്ലിനാൾതരുമേദ്ധ്യ
സഭമധിഗതതാപാനോയ്തുഞ്ചാജ്ഞാകലം-
(ക്ഷീ
നൃപതിമധികവിന്നാധർമ്മരാജംഭിന്നശ-
പ്രമേവശമരഃസ്തുസാധരണ്ഡ്രാനിഷണ്ണം.
ഭവാദുശേഷപ്രമദാജനോദിതം
ഭവത്യധിക്ഷേപഇവാൻശാസനം
തഥാചിവക്തൃവ്യവസായയന്തിമാം
നിരസ്തനാരിസമയാദുരായയഃ. 15
അവണ്ഡമാവണ്ഡലതൃഡാമഭി-
ശ്ചിരഃധൃതദ്രുപതിദിസ്സപാംശഭജഃ
തപയാത്മാമസ്തേനമഹിമദേച്ചതാ
മതംഗജേനസ്രഗിവചവഞ്ജിതാ. 16
നാടുംഗേഹമഞ്ജളംനിൻവിവിധധനവുമേ-
താൻനിജാൻബന്ധുവർഗ്ഗം-
നീടേദംഭൃത്യലോകാൻപരിചിലവരജാ-
നാത്മദാരാനധീരാൻ
പാടേമൃതിന്നനീതാൻനരവര!പണ്യം

വെച്ചതോയുക്തമല്ലോ
 തേടിടുന്നീലവേദംപുനരതിനുവിഭോ!
 ഹന്തത്താൻഭീ.നഭീനാ. 17
 കാരോരോനാട്ടുമാരോനഗരവുമുടനോ-
 രോധനാഗരവുമ-
 രോരോരോവാരണപ്പന്തിയുമണികതിര-
 പ്പന്തിയുമരൊരോരോനേ
 കാരോണഹന്തവേദശിവശിവ!പണയം
 വെച്ചതാകിൽപ്പിഴക്കും (നേ
 വാരാതേ ചാവൊളന്നാറുത്തവറുച!ഭവ-
 വാണകൊള്ളായിരുന്ന. 18
 മംഗല്യ ചന്ദനരസോചിതമായമൈമേ-
 ലെങ്ങാകുന്നവൊടിയണിഞ്ഞുചരിഭമന്തം
 തുംഗംവൃക്കോദരമടുത്തതിദീനമേനം
 കൺകൊണ്ടുകാണതിനുവേദനയില്ലയോ-
 നിസ്സുന്ദരമന്തരക്രമപരിഭൂതൃഭൂയോ (തെ.
 ഹസ്തധനംതവവഴങ്ങിനവിക്രമോഷ്ടാ
 അദ്യാഹരതൃഹാഹ!!വല്ലുലമജ്ജ്ഞാനസൗ
 ധിക്ലൃത്യധർമ്മധനവേദനയില്ലയോതേ. 20
 വാട്ടംകലൺ പനദന്തികളെന്നുചാവല
 കാട്ടിൽക്കിടന്നു കുറിനീകൃതലാമശാങ്കഗൗ
 ശ്രേയസ്സുയമൗപുനരിമൗകരുതാദശാ-
 (യാം
 നാട്ടാർ ചിരിക്കുമതുവേദനയില്ലയോതേ. 21
 നകതംമഹാമംഗയനീയമുപേതൃമുനം
 പ്രത്യുഷഗീതിഭിരണന്നമജ്ജനനീതാൻ
 പൃഥ്വ്യാംകിടന്നുകൾപംക്തിയിലോമിക്രേട്ട-
 നിദ്രാജ്ഞാസിവദേവനയില്ലയോതേ. ()
 ഇന്നുംഷമാബലമിയന്നമകിണ്ണിരിപ്പാൻ
 തന്നേവോന്നനിനവെങ്കിലിതൊന്നുവേണം
 ഇന്നേവിഹായകലവില്ലുപരാക്രമശ്രീ-

ചിഹ്നംജടിജ്ജഹ്വധിപാവകമായതെല്ലാം.)
 (ഗദ്യം) ശിവശിവ! കർമ്മദോഷം തട്ട
 ക്ഷാവതല്ലേതുമേ കൗരവൻ പാപി ചാരി
 പിടിപ്പെന്നെ മുട്ടസ്സുഭായാമിഴക്കുന്നനേരം
 കരുത്തുദമോരോ മഹാലോകർ വല്ലീല
 തല്ലുന്നതൊന്നങ്ങൊഴിച്ചിടവാനത്രയല്ലേഷ
 പാപൻ കലംനിനലംപാത്തുതില്ലേതുമേ.
 വേദവാക്യങ്ങളേപ്പാത്തുതില്ലേതുമേ ശാസ്ത്ര
 സിദ്ധാന്തവും പാത്തുതില്ലേതുമേ സാധുവി
 മാർവൃത്തവും പാത്തുതില്ലേതുമേ ശൌയ്യഭാ
 ജാക്രമംപാത്തുതില്ലേതുമേ ബ്രഹ്മചര്യത്തി
 നന്മേഷവെണ്മാടമല്ലാനപുഷ്പം പരബ്രഹ്മ
 വിദ്യാവ്യമാലസികധാരയ്ക്കു ശൌയ്യത്തിനാ
 ക്രീഡമന്വോദേശം വീരലക്ഷ്മിസ്തു മംഗല്യ
 രംഗം മദംകോലുമുച്ചിപതീർവെന്നുഗവ്യീഷ
 മശ്ശുശിഷ്യൻ മുനിജ്ഞാപെട്ടന്നു വാങ്ങി
 ചെഴും ഭീഷ്മരേത്തന്നെയും പാത്തുതില്ലേത
 മേ കഷ്ടമസ്ത്രോപദേശമദ്രോണരേത്ത
 ന്നെയും പാത്തുതില്ലേതുമേ വഹ്നിജ്ഞാപുര
 ത്സോദരൻതാനമെൻതാതനും കൂടനാണി
 ചുക്കോണത്തൊളിച്ചിടമാറായി തെന്തുല
 മേൻകർമ്മദോഷാദൃഡം ധർമ്മസുനോരധ
 മ്മാകരേ ഹന്തമൃതികലത്വസ്സുകും ചി
 ത്തമാസിത്തദാ ഭീമസേനന്ന ഭീമസ്വഭാ
 ണ്ണെത്താഞ്ഞതുംമാമകംകർമ്മദോഷം ദി
 ഷാമുഷ്ടപെട്ടന്നടക്കുന്ന സുഗ്രാമസുനോരതി
 ദ്രാഘശാസ്ത്രാസുസാദങ്ങളൊന്നും തദാ
 ചൊറുതോന്നാഞ്ഞതും മാമകംകർമ്മദോ
 ഷം. പാത്തേവവെല്ലാംകരത്തങ്ങു വി
 ണാറും ധരണ്യാമരേണ്യതദാപാഷ്ടരീ.

പ്രകൃതിതന്ത്രസാരം

ബ്രഹ്മവിദ്യയെന്നും ലൌകികവിദ്യയെന്നും പായപ്പെടുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങൾ, ശാസ്ത്രം എന്ന സാമാന്യശബ്ദത്തിന്റെ രണ്ടു വ്യക്തിഭേദങ്ങളാകുന്നു. സ്വലമായ നോട്ടത്തിൽ ഈ രണ്ടു ശാസ്ത്രങ്ങളും വിപരീതസ്വഭാവങ്ങളെന്നു തോന്നിപ്പോകാൻ ന്യായമുണ്ട്. എങ്കിലും അവയ്ക്കു തമ്മിൽ പരസ്പരാനുരൂപമായ ഒരു സംബന്ധമുണ്ടെന്നു സംഗതി പാശ്ചാത്യന്മാർ കൂടി സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. പരതത്വശാസ്ത്രനിഷ്ണാതന്മാരും ലൌകികവിദ്യാവിശാരദന്മാരുമായ ഹൈന്ദവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ സംഗതി നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ലൌകികവിദ്യ ഒരിക്കലും ബ്രഹ്മവിദ്യയ്ക്കു വിരുദ്ധമാകുന്നില്ലെന്നു തന്നെയല്ല അതിന്റെ സഹായം ബ്രഹ്മവിദ്യാപരിശീലനത്തിന് അത്യാവശ്യമായുമാകുന്നു. ബ്രഹ്മമഹിമാവി നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതിനും വേദാന്തശാസ്ത്രപ്രക്രിയകളെ ശരിയായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനും അതിസുഗ്രഹമായ ലൌകിക നിദർശനങ്ങൾ അത്യാവശ്യമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഉപനിഷത്തുകളിലും അവിടവിടെയായി ലൌകികനിദർശനങ്ങൾ തന്നെ കാണപ്പെടുന്നത്. ലൌകികശാസ്ത്രപ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രതിഭാപ്രഭാവങ്ങൾ കൊണ്ടു നവനവങ്ങളായ വിഷയങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മജ്ഞാനം സിദ്ധിക്കത്തോറും ജഗൽസൃഷ്ടി വൈചിത്ര്യവിജ്ഞാനവും വിശദതരമായിത്തീരുന്നു. ഇപ്രകാരം ബ്രഹ്മവിദ്യൈകശരണന്മാർ കൂടിയും ലൌകികവിദ്യാ പരിചയം ആവശ്യമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്ത്യാദേശികമായ നാം പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രങ്ങളിൽ പരിചയിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്നുള്ളതിലേക്കു മറ്റൊരു കാരണമിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ലൌകികശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു വലിയ പരിഷ്കാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ആവകശാസ്ത്രതത്വങ്ങൾ പ്രാചീനങ്ങളായ ഹൈന്ദവഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിലും സ്വല്പം സ്വല്പം കാണാനുണ്ട്. ഋഷിപ്രോക്തങ്ങളായ പുരാതനപ്രബന്ധങ്ങളിലും, ശുക്രനീതി, കാമനേക, ചാണക്യതന്ത്രം തുടങ്ങിയുള്ള രാജനീതിഗ്രന്ഥഗുലിലും ഭൌതികാദി ലൌകികവിഷയങ്ങൾ അവിടവിടെയായി ചിന്നിച്ചിതാകിക്കുന്നുണ്ട്. അതേപ്രകാരം തന്നെ ആയുർവ്വേദം ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രം ശില്പം മന്ത്രം തന്ത്രം മുതലായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പുരാതനനിബദ്ധങ്ങളായി സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായി സർവ്വലോകപരിഗൃഹീതങ്ങളായിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ വിശകലിതവികീർണ്ണങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും ഈ വിഷയങ്ങൾ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രങ്ങളിൽ എന്നപോലെ മഹാ പ്രബന്ധരൂപമായി പ്രത്യേക സ്ഥാനങ്ങളിൽ കടന്നു ശാസ്ത്രപദവിയിൽ കയറുന്നതിന്നു സമത്വമുള്ളാകുന്നില്ല. ആകയാൽ ഈ വക വിഷയങ്ങളെ നവീന സരണിയെ ആശ്രയിച്ചു പരിഷ്കരിക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കേണ്ടതു സ്വദേശാഭിമാനികളുടെ കടമയാകുന്നു. ഈ മഹാകാര്യസിദ്ധിക്കായെങ്കിലും പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രപരിചയം ആവശ്യമാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി.

ഈ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രങ്ങൾ എന്തെ

ല്ലാമാണ്? കാരോന്നിന്റെയും സ്വരൂപം എത്രകാരമിരിക്കുന്നു? എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം പറയാൻ കഴിവില്ലാത്ത വിധം അവയുടെ സംഖ്യ അത്ര വലുതായിരിക്കുന്നു. എന്നതന്നെ യമല്ല, പട്ടതരമതികളായ വിഭാഗങ്ങൾ നവനവസംരംഭങ്ങൾ കൊണ്ടു ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ എണ്ണം പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു മിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിതന്ത്രം, രസതന്ത്രം, വസ്തുസ്വരൂപചരിതം ഗണിതശാസ്ത്രം, ശിക്ഷശാസ്ത്രം, അർത്ഥശാസ്ത്രം, ഭൂഗോളശാസ്ത്രം, ഭൂതത്വശാസ്ത്രം, വനസ്സതിശാസ്ത്രം, പ്രാണിശാസ്ത്രം, കൃഷിശാസ്ത്രം, ആരോഗ്യശാസ്ത്രം, വൈദ്യശാസ്ത്രം, ഭാഷാശാസ്ത്രം, ന്യായശാസ്ത്രം, മനസ്സത്വശാസ്ത്രം, ധർമ്മത്വസ്വരൂപം എന്നിവ ഇപ്പോൾ സമ്പ്രദിതങ്ങളായി ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാകുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളെയെല്ലാം ശരിയായി പരിശീലിച്ച് അവയുടെ സ്വരൂപജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു മനുഷ്യന്റെ ചുരുങ്ങിയ ജീവിതകാലം മതിയാകുന്നതല്ല. ആകയാൽ

അനന്തപാരംകിലവേദിതവ്യം
അല്ലശ്വകാലോബ്ധവശ്വവിഷ്ണുഃ
യത്സാരഭൂതംതദധാദദിത
ഏംസോയഥാക്ഷീരമിവാംബുമദ്ധ്യാൽ

അസാരമല്ലസാരംച
സാരംസാരതരന്ത്രജേൽ
ഭജേൽസാരതരംശാസ്ത്രം

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഏറ്റവും സാരമായതിനെ മാത്രം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന്നു നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ സാരതമമായ ശാസ്ത്രം ഏതാണെന്നുള്ള വിചാരം ആവശ്യമായിത്തീരുന്നു. യാതൊരു ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പരിശീലനംകൊ

ണ്ടു ലൗകികമായും ആത്മികമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാനുഷശക്തികൾ വേണ്ടവിധം പരിപൂഷ്ടങ്ങളായിത്തീരുന്നവോ ആ ശാസ്ത്രത്തെയാകുന്നു സാരതമമായി ഗണിക്കേണ്ടത്. യാതൊരു ശാസ്ത്രം മനുഷ്യന്റെ ലൗകികമായ ഉൽകൃഷ്ടത്തിന്നു പരമോപകാരമായിത്തീരുന്നതിന്നു പുറമെ ജഗന്നിർമ്മാണകൗശലാതിശയനായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മത്തിന്റെ സർവ്വജ്ഞത്വം സർവ്വശക്തിത്വം ആദിയായ മാഹാത്മ്യത്തെ കൂടി സുവിശദമായി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നുവോ ആ ശാസ്ത്രം തന്നെയാകുന്നു സാരതമമായിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ പ്രകൃതിതന്ത്രം എന്ന ഭൗതികശാസ്ത്രത്തിന് ഇതരശാസ്ത്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള ശ്രേഷ്ഠത്വം സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ഈ ശാസ്ത്രമാകട്ടെ, പ്രകൃതിമണ്ഡലത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ശക്തിവിശേഷങ്ങളുടെയും പ്രകൃതിവസ്തുനിഷ്ഠങ്ങളായ ധർമ്മങ്ങളുടെയും ആവക വസ്തുക്കൾക്കുള്ള പരസ്പരസംബന്ധങ്ങളുടേയും വർണ്ണനമാകുന്നു. ആകാശചാരികളായ ധൂമങ്ങളുടെ പരസ്പരാകർഷണശക്തിനിയമങ്ങൾ, അഗ്നിജലതേജോവായുനിഷ്ഠങ്ങളായ ധർമ്മങ്ങൾ, ദശഭാദ്രാണസ്രതങ്ങളായ കാര്യഭേദങ്ങൾ, ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന നാനാവിധ വർണ്ണങ്ങളുടെ സ്വരൂപങ്ങൾ, ശബ്ദവിശേഷങ്ങളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ, വിദ്യുച്ഛക്തി, അയസ്കാന്തശക്തി ആദിയായ ശക്തിഭേദങ്ങളുടെ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങൾ, ആവക ശക്തികളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകാണുന്ന നിയമങ്ങൾ, ഇടി, മിന്നൽ, മഴ, മഞ്ഞു മുതലായവയുടെ ഉല്പാദനോത്പാദനം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിവിധവിഷയങ്ങൾ ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്നവയാകുന്നു. ചുരുക്ക

കുറച്ചുവേഗം വസ്തു സ്വഭാവശാസ്ത്ര (Natural History) ത്തിൽ കേവലസ്വഭാവഗ്രാമണത്തിനായി സംക്ഷിപ്തമായി വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്ന സകല വിഷയങ്ങളേയും ഇവിടെ വിശേഷജ്ഞാനത്തിനായി വിസ്തൃ

രിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഈ പ്രകൃതിതന്ത്ര മഹാജ്ഞാതന്റെ തരംഗരൂപങ്ങളായി തീർന്നിട്ടുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ശാസ്ത്രങ്ങൾ താഴെ കാണുന്നവയാകുന്നു.

1 ശക്തിശാസ്ത്രം	Mechanics
2 ദ്രവതത്വശാസ്ത്രം	Hydrostatics
3 വായുതത്വശാസ്ത്രം	Pneumatics
4 ശബ്ദതത്വശാസ്ത്രം	Acoustics
5 ഉഷ്ണതത്വശാസ്ത്രം	Thermostatics and Thermodynamics
6 തേജസ്തത്വശാസ്ത്രം	Optics
7 വിദ്യുച്ഛക്തിശാസ്ത്രം	Electricity
8 അയസ്കാന്തതത്വശാസ്ത്രം	Magnetism

ഈ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും സ്വഭാവത്തെ സംക്ഷിപ്തമായി നിരൂപിക്കാം.

1 ശക്തിശാസ്ത്രം

ഈ ശാസ്ത്രം ചലാചലവസ്തു സംബന്ധിക്കുമാശക്തിവിശേഷങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളേയും അവയുടെപ്രയോജനങ്ങളേയും അവയെ യന്ത്രാദികളിൽ വിനിയോഗിക്കുന്ന പ്രകാരങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. ഗണിതശാസ്ത്രസാഹായം കൂടാതെ ഈ ശക്തിശാസ്ത്രം സ്വല്പമെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; ഗണിതശാസ്ത്രം തന്നെ ഇവിടെ വ്യവഹാരപയോഗിയായിത്തീർന്നു വിശേഷമായ ക്രിയാഫലത്തെ ചെയ്യുന്നു. അതു ഫേതുവായി ഈ ശാസ്ത്രത്തെ ക്രിയാഗണിതം (Applied Mathematics) എന്നു പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. ഈ ശക്തിശാസ്ത്രവിജ്ഞാനത്തിനനുഗുണമായ ക്രിയാകലാപമാകുന്നു ജനങ്ങൾക്കു നാഗരികതാസുചകവിഹിതമായിത്തീരുന്നത്. പ്രകൃതിലീനങ്ങളായ ശക്തികളെ ലോകോപകാരത്തിനായി വിനിയോഗിക്കുന്നത് ഈ ശാസ്ത്രത്തെ മാത്രം ആസ്സ

മൊക്കിച്ചെടുത്തു പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രപരിചയംകൊണ്ടുതന്നെ യന്ത്രനിർമ്മാണപരമാ ഗുരുതമങ്ങളായ ഭാരങ്ങളെ മനുഷ്യപ്രയത്നം കൂടാതെ സമുദ്ധരിക്കുന്നതിനും അതിമാനുഷങ്ങളായ മാനേകം വ്യാപാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും കഴിവുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന ശക്തിശാസ്ത്രത്തെത്തന്നെ അചലശക്തിശാസ്ത്രം (Statics) ചലശക്തിശാസ്ത്രം (Dynamics) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു.

അചലശക്തിശാസ്ത്രം

ഈ ശാസ്ത്രമാകട്ടെ അചലവസ്തുവിഷയമായിരിക്കുന്ന ശക്തിസ്വഭാവങ്ങളെ നിരൂപിക്കുന്നു. ഗുഹപ്രാസാദാദിനിർമ്മാണത്തിൽ അന്തരായുക്തമായ വക്രബന്ധത്തിന്റെ ആവൃത്തം നേരിടാറുണ്ട്. ഈ വക്രബന്ധം അർദ്ധവൃത്താകാരമായും, വൃത്ത

ഖണ്ഡാകാരമായും, ധനുരകാരമായും മറ്റും പലപല രൂപത്തിൽ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഈ ബന്ധത്തിന്റെ ഉപരിഭാഗത്തിൽ എത്രമാത്രാ ഭാരം ധരിക്കപ്പെടാമെന്നുള്ള ഗണനം അതിന്റെ രചനത്തിൽ അത്യാവശ്യമാകുന്നു. ഇപ്രകാരം നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുന്ന സഹനശക്തിയെ ആകുന്നു അതിന്റെ ധാരണശക്തി എന്നു പറയുന്നത്. ആധാരാധേയഭൂതങ്ങളായിരിക്കുന്ന രണ്ട് അചലവസ്തുക്കളിൽ ആധാരത്തിന് ആധേയഭാരത്തെ വഹിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു സ്വയമാണ്. ആധേയവസ്തുവിന്റെ ഭാരമെന്നതു പൂർണ്ണമായും പ്രവർത്തിയായിരിക്കുന്ന ആകർഷകശക്തിവിശേഷമാകുന്നു. ആധാരത്തിന്റെ സഹനശക്തിയാകട്ടെ ആധേയഭാരത്തിന്നു തുല്യമായി വിപരീതദിശയിലേക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശക്തിയാകുന്നു. ആധാരാധേയസംബന്ധികളായിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു ശക്തികളും

തുല്യങ്ങളല്ലെങ്കിൽ വസ്തു നിശ്ചലമായി നിൽക്കുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണെന്നു. ആകയാൽ ഇവിടെ ശക്തിനിർണ്ണയം ആവശ്യമെന്നു തെളിയുന്നു. ഇതേപ്രകാരം തന്നെ നാനാവിധയന്ത്രായുധാദിസാധനനിർമ്മാണത്തിലും ശക്തിയുടെ പരിഗണനം ആവശ്യമായി വരുന്നു. ശക്തിപരിഗണനം ചെയ്യാതെ ആവക സാധനങ്ങളെ നിർമ്മിക്കുന്നതായാൽ അവ അക്ഷമങ്ങളായും, ഭഗവായുവങ്ങളായും, അപായകാരണങ്ങളായും പരിണമിക്കുന്നതാണ്. അതു ഫേതുവായി ഈ ശാസ്ത്രം ഗുഹപ്രാസാദഗോപുരയന്ത്രായുധാദികളുടെ നിർമ്മാതാക്കൾക്കും അന്യന്മാരായ ശില്പികൾക്കും അത്യന്തോപകാരമായിത്തീരുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപാദിതങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായവയെ മാത്രം താഴെക്കുറിക്കുന്നു.

1 തുലാമാനതത്വം.	The Balance, the lever and the steel yard
2 ഭാരോദ്ധരണചക്രതത്വം.	The pulley
3 കർഷണീകീചതത്വം	The screw
4 ചക്രാക്ഷതത്വം	the wheel and axle
5 അനന്തതലമേഖലതത്വം	The inclined plane
6 ഭാരകേന്ദ്രതത്വം	Centre of gravity

ലേഖനദൈർഘ്യഭയംകൊണ്ട് ഇവയെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വർണ്ണിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ഭാരകേന്ദ്രതത്വത്തെപ്പറ്റി ഒരു മുഖവുരയുടെ രൂപത്തിലെങ്കിലും സ്വല്പം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്.

ഭാരകേന്ദ്രം

ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഭാരം ഏുന്നത് ആ വസ്തുവിൽ നിന്നു പൂർണ്ണമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശക്തിവിശേഷമാണെന്നു മുകളിൽ കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ശക്തിയുടെ പ്രസരണചലനവിധിയെ സൗ

കയ്ക്കത്തിലേക്കായി ഭാരരേഖ എന്നു സംജ്ഞ ചെയ്യാം. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഭാരരേഖ ആ വസ്തുവിൽ ഏതു സ്ഥാനത്തു പ്രവേശിക്കുന്നുവോ ബിന്ദുസ്വരൂപമായ ആ സ്ഥാനത്തെയാകുന്നു ഭാരകേന്ദ്രം (Centre of Gravity) എന്നു പറയുന്നത്. ഒരു വസ്തുവിന്റെ ഭാരകേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിന്നു ശരിയായ ആധാരമുള്ളപ്പോൾ മറ്റു സകല സ്ഥാനങ്ങളും നിരാധാരമായിത്തീർന്നാൽ തന്നെ ആ വസ്തു നിശ്ചലമായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇതാകുന്നു ഭാരകേന്ദ്രലക്ഷണം. ഇനിയും ഭാരകേന്ദ്രനിയമങ്ങളെ പറയുന്നു.

1 ഭാരകേന്ദ്രരേഖ (അതായത് ഭാരകേന്ദ്രത്തേയും പൃഥ്വികേന്ദ്രത്തേയും തമ്മിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ലംബവത്തായ രേഖ) പാദതലാന്തർഗത്തു കൂടിപ്പോകുമ്പോൾ വസ്തു നിശ്ചലമായിരിക്കും ബാഹ്യർഗത്തു കൂടിപ്പോകുമ്പോൾ മറിഞ്ഞുപോകയും ചെയ്യുന്നു.

2 പാദസങ്കാചവും പാദകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നു ഭാരകേന്ദ്രരേഖയ്ക്കുള്ള ദൂരവുമനുസരിച്ചു വസ്തുവിന്റെ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു ശൈലിമൂലം വരുന്നു.

3 പാദവിസ്താരവും പാദകേന്ദ്രവുമായി ഭാരകേന്ദ്രരേഖയ്ക്കുള്ള സമീപവുമനുസരിച്ചും വസ്തു ദൃഢപ്രതിഷ്ഠമായിത്തീരുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമങ്ങളുടെ പരിജ്ഞാനമില്ലെങ്കിൽ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള അപായങ്ങൾ നേരിടാവുന്നതാണ്. വള്ളങ്ങളിലോ വണ്ടികളിലോ ഇരിക്കുന്നവർ ഭ്രമംകൊണ്ടോ ഭീതികൊണ്ടോ പെട്ടെന്ന് ഏഴുന്നൽക്കുന്നതായാൽ അപ മറിഞ്ഞുപോകയും അതു ഫേതുപായി അപായം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്നു കാരണം ആ വള്ളങ്ങളുടേയും വണ്ടികളുടേയും ഭാരകേന്ദ്രരേഖകൾക്ക് ഉചിതസ്ഥാനത്തിൽ

നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാറ്റമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ലോകത്തിൽ സകല പ്രാണികളും അവയുടെ ഭാരകേന്ദ്രസന്നിവേശാനുഗുണമായിത്തന്നെ സ്ഥിതിചലനാദികളെ ചെയ്യുന്നു. ഈ ചൈതന്യകാര്യം ഈശ്വരസങ്കല്പംകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്നു എന്നല്ലാതെ ആ പ്രാണികൾക്കു ഭാരകേന്ദ്രവിഷയമായ നിയമപരിജ്ഞാനം ശാസ്ത്രരീതിയനുസരിച്ചു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു പറവാൻ പാടില്ല. പിൻഭാഗംകൊണ്ടു ഭാരം വഹിക്കുന്നയാൾ തന്റെ ദേഹത്തെ മുന്പോട്ടു വളക്കുന്നതും ശിശുധാരിണിയായ ധാത്രി സ്വന്ത ദേഹത്തെ ഒരു വശത്തേക്കു ചരിക്കുന്നതും ശാസ്ത്രപരിചയംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളല്ല. ഏകിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു ഭാരകേന്ദ്രരേഖ പാദതലാന്തർഗത്തിൽ പതിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടിയാണെന്നു സ്സഷ്ടമാണല്ലോ.

ചലശക്തിശാസ്ത്രം

ഈ ശാസ്ത്രം ചലവസ്തുവിഷയമായിരിക്കുന്ന ശക്തിസ്വരൂപാദികളെ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നു. അടിയിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്ന പ്രമേയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇതിന്റെ സ്ഥൂലമായ രേഖിവു കിട്ടുന്നതാണ്.

1 രേഖാത്രവേണ ശക്തിപ്രദർശനം

ഓരോ ശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചും മൂന്നു വിഷയങ്ങൾ പരിജ്ഞേയങ്ങളായുണ്ട്.

1. ശക്തിപ്രമാണം Magnitude
2. പ്രസരണദിക്ക് Direction
3. പ്രയോഗസ്ഥാനം Point of action

ശക്തിപ്രമാണമെന്നതു ശക്തിയുടെ അളവെന്നും, പ്രസരണദിക്ക് എന്നതു ശക്തി ഏതു ദിക്കിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ ആ ദിക്കെന്നും, പ്രയോഗസ്ഥാനമെന്നതു ബിന്ദുരൂപമായ ഏതൊരു സ്ഥാന

ത്തു ശക്തിയുടെ പ്രയോഗം കാണപ്പെടുന്നുവോ ആ സ്ഥാനമെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മാനദികസ്ഥാനങ്ങൾ എന്ന ഈ മൂന്നു വിഷയങ്ങളിലും ശക്തികൾക്കു സരളരേഖകളുമായി സാദൃശ്യമുണ്ട്. അതു ഫേതുവായി സരളരേഖകൾക്കൊണ്ടു ശക്തികളെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ചിത്രത്തിൽ കാണുന്ന എം എ രേഖവരി മിതമായ ഒരു ശക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ശക്തിയുടെ പരിമാണം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് ഒരു മൂലമാനം അല്ലെങ്കിൽ തോത് ആവശ്യമാണ്. കൃഷ്ണവസ്തുവായ ഒരു സാധനത്തിന്റെ ഭാരത്തെ തൽക്കാലം മൂലമാനമായി എടുക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ഒരു മൂലമാനത്തെ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ശക്തിയുടെ പരിമാണം അതിന്റെ ഗുണനത്തിൽനിന്നു കിട്ടുന്നതാണ്. സൗകര്യത്തിനായി ഇവിടെ ഒരു കഴഞ്ചുഭാര

സി

ബി

എ

എം

ത്തെയാണ് മൂലമാനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. എം എ എന്ന രേഖ ൫ കഴഞ്ചു പരിമാണമുള്ള ഒരു ശക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നും ഈ ശക്തി എം; എന്ന സ്ഥാനത്തു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും എം സ്ഥാനത്തുനിന്നു സി സ്ഥാനപ്രാപ്തി മാർഗ്ഗത്തിൽ മേല്പടി രേഖയിങ്കൽ പ്രസരിക്കുന്നു എന്നും ഉൾക്കൊള്ളണം. അങ്ങിനെയിരിക്കെ എം ബി രേഖ എം എ രേഖയു

ടെ ദ്വിഗുണമാണെങ്കിൽ ൧൦ കഴഞ്ചു പരിമാണമുള്ള ഒരു ശക്തിയേയും, എം സി രേഖ എം എ രേഖയുടെ ചതുർഗുണമാണെങ്കിൽ അതു ൨൦ കഴഞ്ചു പരിമാണമുള്ള ഒരു ശക്തിയേയും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തം. ടി ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന അസ്രംഗ ചിഹ്നം ടിക് പ്രദർശകമാണ്. → എന്ന ചിഹ്നം ഇടത്തുഭാഗത്തുനിന്നു വലത്തുഭാഗത്തേക്കും ← എന്ന ചിഹ്നം തടവിവരീതമായും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഓരോ ശക്തിയുടെ ടിക് പ്രദർശകമാണ്. ഇങ്ങിനെ എല്ലായിടങ്ങളിലും അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം.

2. സമവിഷമവേഗലക്ഷണം.

ചലനശക്തിവിശേഷത്താൽ പ്രയുക്തമായിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിലേക്കു ചലിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കണം. എന്നാൽ സാധാരണമായി വസ്തുക്കളുടെ സ്ഥലത്ത് ഫേതുവായി അവയുടെ സ്ഥാനത്ത് അതിസൂക്ഷ്മമായ പരമാണുരൂപത്തെ സങ്കല്പിച്ചു അതിന്റെ ചലനസ്വരൂപത്തെ പ്രതിപാദിക്കുകയാകുന്നു ശാസ്ത്രരീതി. ചലനമെന്നത് ഒരു സ്ഥാനം വിട്ടു മറ്റൊരു സ്ഥാനത്തെ പ്രാപിക്കുകയാകുന്നു. മേൽപ്രസ്താവിച്ച പരമാണു ചില കാലഭാഗങ്ങളിൽ സ്വല്പം ദൂരം പോകുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. അങ്ങിനെ പോകുന്ന ദൂരഭാഗങ്ങൾ കാലഭാഗം തോറും നിയതസംഖ്യാക്കങ്ങളായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ പരമാണു സമവേഗ (Uniform Velocity) ന്റേതാകട്ടെ ചലിക്കുകയാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ വേഗത്തെ വിഷമവേഗം (Variable Velocity) എന്നു പറയുന്നു. ഇവയെ കണക്കുടി വിശദമാക്കാം. പരമാണുരൂപമായ ഒരു വസ്തു ൫ ഫീട്ക

യിൽ ൧൦ ക്രോശങ്ങളെ അതിക്രമിക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് ഓരോ ഘടികയിലും ൨ ക്രോശംവീതം പോകുന്നു. ഈ പ്രവീതി എല്ലായിടവും നിർദ്ദോഷമല്ല. ഒരു വസ്തു ഓരോ ഘടികയിലും ൨ ക്രോശം വീതം പോകുന്നുവെങ്കിൽ ഓരോ ഘടികയിലും ൨ ക്രോശം അതിന്റെ വേഗം എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. നിയതസാധ്യതയായ ഫേ തുവായി ഈ വേഗം സമവേഗമാണെന്നും സ്പഷ്ടമാണ്. എന്നാൽ ഒരു വസ്തു ൧ മി ത്ത് ൫ വരെയുള്ള ഘടികകളിൽ ൧, ൧-൨, ൨, ൨-൧, ൩ ഇത്രയും ക്രോശങ്ങളെ മാ ങ്ക് അതിക്രമിക്കുന്നതായാൽ അത് ആകു പ്താടെ ൧൦ ക്രോശങ്ങൾ പോകുന്നുണ്ടെ ക്കിലും ഓരോ ഘടികയിലും ൨ ക്രോശം പോകുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വസ്തുവിന്റെ ചല നം വിഷമവേഗത്തോടു കൂടിയ ചലനം എ ന്നു പറയപ്പെടുന്നു. സമവേഗത്തോടു കൂ ടി ഓരോ ഘടികയിലും ക്രോശചയറ്റം പോകുന്നു എന്നുള്ളതു വാസ്തവമാല്ലെങ്കിലും ൫ ഘടികയിൽ ൧൦ ക്രോശങ്ങൾ തന്നെ

അതിക്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ ഘടിക യിലും ഇതിന്റെ വേഗം ൨ ക്രോശമാണ് എന്നു പറയുന്നതു വ്യവഹാരത്തിൽ അനു വദിക്കാമെന്നല്ലാതെ പരമാർത്ഥമാകയില്ല. ഇപ്രകാരം വിഷമവേഗംകൊണ്ട് എവി ടെയൊക്കെ ചലനമുണ്ടാകുന്നുവോ അവി ടെയൊക്കെയും സമവേഗോക്തി പ്രാവചാ രികിയാണെന്നു സിദ്ധം. ഇങ്ങനെയുള്ള സമവേഗത്തെ പ്രാവചാരികസമവേഗം (Average velocity) എന്നു പറയുന്നു.

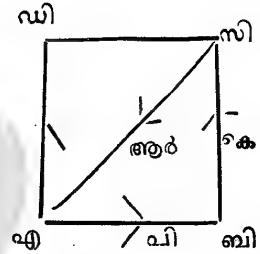
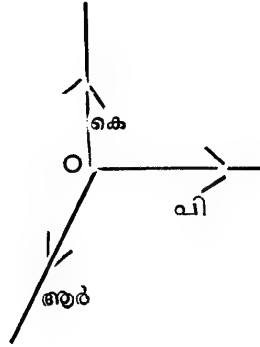
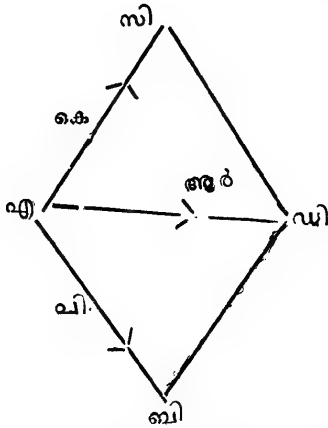
വേഗത്തിന്റെ നിണ്ണയത്തിൽ കാ ലദൂരങ്ങളുടെ പച്ചുചോലന ആവശ്യമാ ണ്. അതീതദൂരത്തിൽ അതീതകാലത്തോ ടുള്ള വിഭജനത്തിൽ സമവേഗം കിട്ടും. ൧൦ ക്രോശങ്ങളെ ൫ ഘടികകൊണ്ടു വിഭ ജിക്കുമ്പോൾ ഓരോ ഘടികയിലും ൫ ക്രോ ശം എന്ന വേഗം കിട്ടും. അതുകൊണ്ടു സ മവേഗഗണനകാലത്തിൽ ദൂരകാലങ്ങൾ കുള്ള പരസ്പരസംബന്ധം ഉപയുക്തമാക ന്നു. ഈ സംബന്ധത്തെ താഴെ കാണി കുന്നു.

ദൂരം ÷ കാലം = വേഗം	ഇവിടെ ÷ വിഭജനചിഹ്നം = സമത്വസൂചകം
൧൦ ൫ ൨	
ദൂരം ÷ വേഗം = കാലം	÷ =
൧൦ ൨ ൫	
കാലം x വേഗം = ദൂരം	x ഗുണനചിഹ്നം
൫ ൨ ൧൦	

3. സമാനാന്തരചതുർഭുജംകൊണ്ടു ഭിന്നദിശകളിലേക്കു പ്രസരിക്കുന്ന ശക്തി കളുടെ ഫലം നിണ്ണയിക്കുന്ന ക്രമം. (Parallelogram of forces)

ഏകവിന്ദുപ്രവർത്തങ്ങളായ രണ്ടു ശ ക്തികൾ ഒരേ വിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു വരുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു സമാനാന്തരചതുർ

ഭുജത്തിന്റെ രണ്ടു ബാഹുക്കളുകൊണ്ടു ഭിന്നമാനങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ആ ശക്തികളുടെ ഫലരൂപം ശക്തി (Resultant) അതേ വിന്ദുസ്ഥാ നത്തിൽനിന്നു പ്രവർത്തമായിരിക്കുന്ന ആ ചതുർഭുജകണ്ഠംകൊണ്ടു ഭിന്നമാനങ്ങളെ നിരൂപിക്കുന്നു.

ഈ ചിത്രത്തിൽ എ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന പി കെ എന്ന ശക്തികൾ എ ബി, എ സി എന്ന രേഖകൾക്കൊണ്ടു ദിങ്മാനങ്ങളെ നിരൂപിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു ശക്തികളുടെയും ഫലഭൂതമായിട്ടുള്ളത് ആർ എന്ന ശക്തിയാകുന്നു. ഈ ശക്തി എ ഡി എന്ന രേഖക്കൊണ്ടു അതിന്റെ ദിങ്മാനങ്ങളെ നിരൂപണം ചെയ്തതും ക്ഷേത്രഗണിതാനുസാരം പ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ തത്വം വസ്തുക്കളുടെ വേഗവാഷ്പത്തിലും തുല്യമാകുന്നു.

4. ത്രികോണതത്വം കൊണ്ടു ശക്തികളുടെ ഫലവിന്മുഖം. (Triangle of forces)

ഒരു ബിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശക്തിരൂപത്തിന് ഒരു ത്രികോണത്തിന്റെ ബാഹുക്കളെക്കൊണ്ടു ക്രമേണ ദിങ്മാനങ്ങളെ നിദ്ദേശിക്കാൻ ശക്യമാണെങ്കിൽ ആ ശക്തിരൂപത്തിന്റെ ഫലം അചലതമാകുന്നു.

എന്ന ബിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പി, കെ, ആർ എന്ന ശക്തികൾ എ ബി സി എന്ന ത്രികോണത്തിന്റെ എബി, ബിസി, സിഎ എന്ന ബാഹുക്കളെക്കൊണ്ടു ക്രമേണ ദിങ്മാനങ്ങളെക്കുറിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കണം അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അചയ്യുടെ ഫലം അചലതമാണ്. അടിയിൽ കാണുന്ന യുക്തിവാദത്തിൽനിന്ന് ഈ സംഗതി നിഷ്പ്രശ്നം തെളിയുന്നു.

എ, സി, എന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു ബിസി എബി, എന്ന രേഖകൾക്കു സമാന്തരമായി രേഖകൾ വരയ്ക്കുന്നതായാൽ എ ബി സി ഡി എന്ന സമാന്തരചതുർഭുജം കിട്ടുന്നതാണ്.

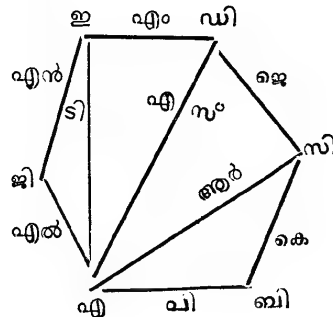
ഏകബിന്ദുപ്രവർത്തനങ്ങളായ മൂന്നു ശ

ക്തികളേയും, എമ്പി, ബീസി, സിഎ എന്ന രേഖകൾ മാർക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ ബീസി എന്ന രേഖയാകട്ടെ എഡി എന്ന രേഖയുടെ സമാനാന്തരമായിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ബീസി എന്ന രേഖയാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ ശക്തിയെത്തന്നെ എഡി എന്ന രേഖ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഏമ്പി, ബീസി, സിഎ എന്ന ശക്തികൾക്കുപകരം ഏമ്പി, എഡി, സിഎ എന്ന ശക്തികളെ സങ്കല്പിക്കുന്നതായാൽ ഫലം ശരിയായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഏമ്പി, എഡി എന്ന രേഖകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ശക്തികളുടെ ഫലത്തെ ഏസി രേഖ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു മുകളിൽ സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞ സമാനാന്തരചതുർഭുജപ്രമേയത്തിൽ നിന്നു സ്പഷ്ടം. ആകയാൽ ഏമ്പി, ബീസി, സിഎ എന്ന രേഖകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ശക്തികളെത്തന്നെ ഏസി, സിഎ എന്ന രേഖകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതായി സങ്കല്പിച്ചാലും ഫലം തുല്യംതന്നെ. എന്നാൽ ഏസി രേഖ എ സ്ഥാനത്തു നിന്നു സി സ്ഥാനത്തേക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയെക്കാണിക്കുന്നു. സിഎ രേഖയാകട്ടെ സി സ്ഥാനത്തു നിന്നു എ സ്ഥാനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിട്ടുള്ള ഒരു വിപരീതശക്തിയെക്കാണിക്കുന്നു. സിഎ, ഏസി എന്ന രേഖകൾ തുല്യങ്ങളാകയാൽ അവയാൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്ന ശക്തികളും തുല്യങ്ങളാകുന്നു. എന്നാൽ തുല്യങ്ങളായ ഈ ശക്തികൾ വിപരീതദിശകളിലേക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയാൽ നിയുക്തമായ ബീസി നിശ്ചലമെന്നു തെളിയുന്നു. ഇങ്ങിനെ അപേക്ഷിതമായിരുന്ന അചലതപം സിദ്ധമായി.

അനുബന്ധം: - ഏകസ്ഥാനവർത്തികളായ രണ്ടു ശക്തികൾ ഒരു ത്രിഭുജത്തി

ന്റെ ബാഹുദവയ്ക്കൊണ്ട് ക്രമേണ ദിങ്മാനങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആ രണ്ടു ശക്തികളുടേയും ഫലം ആ ത്രിഭുജത്തിന്റെ അവശിഷ്ടബാഹുക്കൊണ്ടു വിപരീതക്രമത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കാം. ഇപ്പോൾ സാധിതമായ പ്രമേയത്തെ അസ്സദമാക്കി സ്വല്പം നിരൂപിച്ചാൽ ഈ സംഗതി വ്യക്തമാകും. എമ്പി, ബീസി, സിഎ, എന്ന രേഖകളാൽ സൂചിതങ്ങളായ ശക്തികളുടെ ഫലം അചലതപമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ ശക്തികളിൽ ഓരോന്നും മാറ്റമുള്ളവയുടെ ഫലരൂപശക്തിയോടു പരിമാണത്തിൽ തുല്യമായി വിപരീതദിശകിലേക്കു പ്രസരിക്കുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടം. ആകയാൽ, എമ്പി, ബീസി എന്ന രേഖകളാൽ നിർദ്ദിഷ്ടമായ ശക്തി സിഎ, രേഖ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ശക്തിയ്ക്കു സമാനമായും എതിരായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുവായി ആ ശക്തിയെ ഏസി എന്ന രേഖ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

5. ബാഹുളഭൂതരി രചനയ്ക്കൊണ്ടു ശക്തിയുടെ ഫലം നിർണ്ണയിക്കുന്ന ക്രമം (Polygon of forces) അനുരൂപമായ ഒരു വസ്തുവിന്നു പ്രവർത്തനങ്ങളായിരിക്കുന്ന ശക്തികൾ ബാഹുളഭൂതരിയായിരിക്കുന്ന ഒന്നിന്റെ ഭുജങ്ങളാൽ ക്രമേണ ദിങ്മാനങ്ങളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ആ ശക്തികളുടെ ഫലം അചലതപമാകുന്നു.

ബി സി ഡി ഇ ജി എന്ന ബഹുജ്ഞാൻ എബി ബിസി തുടങ്ങിയുള്ള ബാക്കൾ ഒരു അനുരൂപവസ്തുവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പി കെ, ജെ, ആദിയായ ശക്തികളെ മുറിച്ചു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. പി, കെ എന്ന രണ്ടു ശക്തികളെ വ്യത്യസ്തമായ ആർ എന്ന ശക്തിയെ വ്യായാസം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു മുകളിൽ ചേർത്ത അനുബന്ധത്തിൽനിന്നു സ്സാഷ്ടം.

പ്രകൃതിതന്ത്രം എന്ന ആർ, ജെ എന്ന ശക്തികളുടെ പ്രവർത്തനം എസ് എന്ന ശക്തിയെ എസ്സി എന്ന രേഖ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ എസ്, എ, എന്ന ശക്തികളുടെ ഫലമായ ടി എന്ന ശക്തിയെ എ ഇ രേഖയും, ടി, എൻ, എന്ന ശക്തികളുടെ ഫലത്തെ എ ജി രേഖയും

നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം, ജിഎ രേഖയാൽ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന എൽ എന്ന ശക്തി ഒഴികെ മറ്റു സകല ശക്തികളുടെയും ഫലമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ശക്തിയെ എ ജി എന്ന രേഖ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളു. ആകയാൽ ഈ ശക്തി സംഘത്തിനു പകരമായി ജി എ, എ ജി എന്ന രേഖകളാൽ കുറിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടു ശക്തികളെ സങ്കല്പിക്കുന്നതായാലും ഫലത്തിനു വ്യത്യാസം വരുന്നില്ല. ഈ രണ്ടു ശക്തികളും പരിമാണത്തിൽ തുല്യങ്ങളായി വിചരിത ദിക്കിലേക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവയുടെ ഫലം അചലതപമാകുന്നു. ഇങ്ങനെ അപേക്ഷിതമായിരുന്ന അചലതപം ഇവിടെ സിദ്ധമായി.

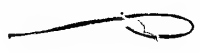
തുടരും.
പി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.

കൊച്ചി സാഹിത്യസമാജം.

കമ്മറ്റി മെമ്പർമാർ

അദ്ധ്യക്ഷൻ

1. മഹാമഹിമശ്രീ കൊച്ചി 10-ാം കൂടും അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് പത്രാധിപർ
 2. മ-രാ-രാ. സി. അപ്പൻതമ്പുരാൻ അവർകൾ ബി. എ.
 3. മ-രാ-രാ-ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ അവർകൾ ബി. എ., എം. ആർ. എ. എസ്സ്. വജ്രൻ ജി
 4. മ-രാ-രാ-കെ. ഗോവിന്ദൻനമ്പ്യാവർകൾ ബി. എ., ബി. എൽ. മെമ്പർമാർ
 5. മ-രാ-രാ-വി. കെ. കുഞ്ഞൻമേനോൻ അവർകൾ
 6. ,, സി. കുഞ്ഞിരാമൻമേനോൻ അവർകൾ
 7. ,, സി. അനന്തപ്രസാദ് അവർകൾ ബി. എ.
- സമാജത്തിൽ അംഗങ്ങളായിരിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവർ അപേക്ഷ സിക്രട്ടറിയുടെ അടുത്താണ്.

കൊച്ചി
വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ
ജീവചരിത്രം

വളരെ ലളിതമായ രീതിയിൽ എഴുതി അനവധി ഹായാപടങ്ങളോടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. ഒരുരൂപിക വിലക്ക് ഇതുവരെ വിറ്റിരുന്ന ഈ പുസ്തകം ചിങ്ങമാസത്തിനു മുമ്പായി അപേക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് 8 ണ വിലക്കു കൊടുക്കുന്നതും കണ്ണാടിയിൽ ഇട്ടു സൂക്ഷിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഭംഗിയായി അച്ചടിച്ച അരൂഹായാപടം 2 ണ വിലക്കും കിട്ടുന്നതാണ്.

അപ്പൻ തമ്പുരാൻ
തിരുമനസ്സിലെ
കൃതികൾ .

അരു പസ്തകങ്ങളായി (കാലിക്കൊ ഇംഗ്ലീഷ് രീതിയിൽ നൈണ്ട ചെറുപ്പത്തോളം പ്രതികൾ തെയ്യറായിവരുന്നു. ഈ പുസ്തകത്തിനു മുൻകൂട്ടി ആവ രജിസ്ട്രീ ചെയ്തവരുന്നതുകൊണ്ട് ആവശ്യമുള്ളവർ ഉടനെ അപേക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പുസ്തകം ഓരോ ഭാഗത്തിന്നു വില 7 ണ. ആരു പുസ്തകവും ഒന്നായി എടുക്കുന്നതായാൽ വില ക 2. 4 ണ.

ഒരു പുതിയ നോവൽ.

വില 1 ക. മാത്രം

വിരുതൻ ശങ്കര.

(“അമ്മായിപ്പഞ്ചതന്ത്രം” മുതലായ രസകരമായ കൃതികൾ എഴുതിയ വകീ. കാരാട്ട് അച്ചതമേനവൻ അവർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ടത്).

ഈ നോവൽ, ഒരു പുതിയ സമ്പ്രദായത്തിൽ മലയാളികളുടെ സമുദായവ ഷ്ഠരണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു, ലളിതമായ മലയാളത്തിൽ, വളരെ രസകരമായ സംഭവ ളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ ഒരു പുസ്തകമാണ്. 250-ൽ അധികം ഭാഗങ്ങ ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുവരുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിന് ഒരുരൂപിക മാത്രമെ വില ന് യിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ആവശ്യമുള്ളവർ മുൻകൂട്ടി എഴുതിയവർ പേരു രജിസ്ട്രീ ചെയ്ത പുസ്തകം റത്തായാൽ ഉടനെ വി. പി. യായി അയക്കുന്നതാണ്.

എല്ലാ അപേക്ഷകളും താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയക്കേണ്ടതാ മാണേജർ
മംഗളോദയം കമ്പനി ക്ലിപ്തം,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

മംഗളോദയം

ഫഠുവ

പുസ്തകം ൫

കർമ്മകുമാസം

ലക്കം ൯

മംഗളം

കാർത്തികവർഷമിതുകാരണജന്മമേവ-

മാർത്തിമാണമതിയാലന്മാനസിദ്ധം

സൂര്യദിനികലാളിവാഞ്ചിവാൻതതപം

കാർത്തികവർഷമേമമതോന്നിഭേദം.

എ. കൃഷ്ണൻ എമ്പ്രാന്തിരി.

മലയാള ഭാഷാപോഷണം

മ- മ- ശ്രീ, കേരളവമ്മ, സി. എസ്. ഐ. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കൊച്ചി ഭാഷാപോഷണകമ്മിറ്റിയിൽ കല്പിച്ചയച്ചുകൊടുത്ത അഭിപ്രായം:—

അവിടെ നിന്നും 8-ാം-നും അയച്ചു എഴുത്തുകിട്ടി. സംസ്കൃതത്തേയും മലയാളത്തേയും വേണ്ടപോലെ പൊഷിപ്പിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി 50,000 ഉറപ്പിക ഷഷ്ടിപുസ്തകസംരത്തിൽ പ്രത്യേകം നിക്ഷേപിച്ചു കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഉദാരതയേയും ഉചിതജ്ഞതയേയും എത്രതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല.

മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഇപ്പോൾ ഉള്ള പ്രധാനസ്മൃത അതിന്റെ ഗ്രന്ഥദാരിദ്ര്യമാണ്. ആദ്യമായി ഭാഷയിൽ കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ കാഞ്ഞവർഷം നല്ല പുസ്തകങ്ങളെങ്കിലും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവ (1) ഒരു മലയാളനിഘണ്ടു (2) ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മലയാള നിഘണ്ടു (3) ഒരു മലയാളഭാഷാചരിത്രം (4) ഒരു ഭാഷാസാഹിത്യചരിത്രം ഇവയാണ്. മലയാളനിഘണ്ടുവിൽ പ്രാചീനങ്ങളും ദേശ്യങ്ങളുമായ വാക്കുകൾക്കു ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതും എല്ലാ വാക്കുകൾക്കും ധാതപത്ത്കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് മലയാള

നിഷ്പന്ന ഏതെങ്കിലും സർവ്വസമ്മതമായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് നിഷ്പന്നവിഷയം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തമാണ് സാമാന്യനാർ ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഭാഷാസാരപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തതും ഭാഷാസാരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽത്തന്നെ ശാസ്ത്രീയപദങ്ങൾക്കു ഐക്യരൂപം കാണാത്തതും. തമിഴ് മുതലായ ഭാഷകളിൽ ഭാഷാചരിത്രഗ്രന്ഥം ഇതിനുമുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിൽ അങ്ങനെ ഒരു പുസ്തകം ഇതുവരെ ആരും എഴുതിയിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മലയാളം തമിഴിന്റെ ഒരു വിവിധാ മൂലഭാവിവഭാഷയുടെ ഒരു ശാഖയാ ഇത്യാദിയായുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കുപോലും ശരിയായും സർവ്വസമ്മതമായും ഉള്ള ഒരുത്തരം ആരും എഴുതിക്കണ്ടിട്ടില്ല. ഭാഷാസാംഗിത്യ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗോവിന്ദപ്പിള്ള സർവാധികാരുടെ പുസ്തകം അസമഗ്രവും പ്രമാദപുരൂഷമാണ്. അതു കണ്ടെടുവാൻതന്നെ തടവില്ല.

രണ്ടാമത്തായി വേണ്ടത് അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരണമാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഗുണ്ടർട്ടസാഹിത്യ അഭ്യർത്ഥത്തിന്റെ നിഷ്പന്ന ഏഴുതവണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്ന പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നാഷണലുള്ളതും നശിച്ചുപോകാതെ മാറ്റമുള്ള അച്ചടിപ്പിച്ചിട്ടാണെങ്കിൽ കിട്ടാത്ത പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളും പുറത്തുവരുന്നവോ മലയാളഭാഷ നാം വിചാരിക്കേണ്ടതോളം ദരിദ്ര്യപ്പെട്ടെന്നു നമുക്കു ബോധപ്പെട്ടു. വാല്മീകിയുടെ മറ്റും പാട്ടുന്ന പഴയ പാട്ടുകൾ

കൂടി കേരളത്തിന്റെ പൂർവ്വചരിത്രം സംബന്ധിച്ചു നമുക്കു പല അറിവുകളും തരുന്നതാകയാൽ അപരമായും ശേഖരിച്ചു പുസ്തകാകൃതിയിൽ വരുത്തേണ്ടതാണ്.

മൂന്നാമതായി വേണ്ടതു ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ ആവിഷ്കാരമാണ്. പാശ്ചാത്യങ്ങളും പൗരസ്ത്യങ്ങളുമായ ശാസ്ത്രങ്ങൾ കേരളീയർക്ക് ഇപ്പോൾ പഠിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ്, ഫ്രെഞ്ച്, സംസ്കൃതത്തിനേറിയും സഹായം അപേക്ഷിതമായിരിക്കുന്നു. തത്സംബന്ധമായുള്ള പ്രാഥമിക പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിലും മലയാളത്തിൽ ശരിയായ പുസ്തകങ്ങളില്ല. Geology,* Botany, മുതലായ പാശ്ചാത്യശാസ്ത്രങ്ങളേയും, ന്യായം, സാമ്പ്യം മുതലായ പൗരസ്ത്യശാസ്ത്രങ്ങളേയും പഠിപ്പിക്കുവാനായതിലും പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വേഗത്തിലുണ്ടാകണം. ഇവ തയ്യാറായാണോ സ്വതന്ത്രമായോ ഇരിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല.

നാലാമതു മലയാളം സംസ്കൃതത്തോടും തമിഴിനോടും ഏറ്റവും സംബന്ധമുള്ളതാകയാൽ (1) സിദ്ധാന്തകൈമുദി (2) കാവ്യപ്രകാശം (3) നന്നൂൽ ഈ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കെങ്കിലും വിസ്താരമായും ഉപാദ്ധ്യായനായുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടാനേയും ഉള്ള രീതിയിൽ ഓരോ ഭാഷാവിദ്യാനും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. ഇത്രയും കഴിയുമ്പോൾ മലയാളത്തിന് ഒരു നില കിട്ടിയെന്നു പറയാറാകും. ഈ ഉദ്ദേശങ്ങളെ മുൻനിർത്തിക്കൊണ്ടു മലയാള ഭാഷാഭാഷണത്തിന് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടതായ 25,000 ഉറപ്പി

യേയോ, അതീന കൊല്ലത്തോളംഗവമേൽ
നൂറു ബാങ്കിലിട്ടാൽ പലിശയായി കിട്ടാവുന്ന
875 ഉറപ്പികയേയോ വിനിയോഗി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മേൽപാത്തതിൽ നിർമ്മാണങ്ങൾ
നേടും സക്കാരികൾ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആ
രംഭിച്ചുവെങ്കിലും ആവസാനിച്ചുകൊള്ളുമെ
ന്നു തോന്നുന്നില്ല. മറ്റുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു
തിരുമനസ്സിലെ പ്രജകളായും അല്ലാത്തവ
രുള്ള ഭാഷാഭിമാനികളെ യഥോചിതം ചു
മതലപ്പെടുത്താവുന്നതും അവരെ പ്രോ
ത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവ്
ഈ മുതലിൽനിന്നു ചെയ്തുകൊള്ളാവുന്നതു
മാണ്. അവർക്ക് അവസരംപോലെ കി
ത്തിമുദ്ര സമ്മാനിക്കുകയും അവർ ഏഴുതൂണു
തോ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതോ ആയ മേൽ
വിലയിച്ചു പുസ്തകങ്ങളെ സക്കാരിൽനിന്ന്
അച്ചടിപ്പിച്ചു പുസ്തകങ്ങളും പകർപ്പുകൾ
ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ദ്രവ്യസംഭര
വസ്തുക്കൾ അപേക്ഷിക്കുന്ന പണ്ഡിതന്മാ
രെ ആ മാർഗ്ഗമായും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാം.

കുറഞ്ഞപക്ഷം അച്ചടിച്ചിലവു നികത്തു
ന്നതിലേയ്ക്കു മാത്രം വേണ്ടിവരുന്ന പ്രതിക
രം സക്കാരിൽനിന്നു വിലയ്ക്കു വാങ്ങിയാലും
മതിയാകുന്നതാണ്. ഭാഷാസാഹിത്യസം
ബന്ധമായുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ ഏഴുതി വാ
യിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി ഒരു സക്കാർ പ്രസം
ഗസഭ എറപ്പെടുത്തുകയും അതിന്റെ ആ
ഭിമുഖ്യത്തിൽ നവീനങ്ങളായ തത്വങ്ങളോ
ആശയങ്ങളോ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള ഉപന്യാസങ്ങ
ളെ മാത്രം വായിപ്പിച്ചു അവ ഏഴുതൂണവ
ർക്കു എറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതോ അപൂർവ്വാ
യി കിത്തിമുദ്രകളോ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യു
ന്നതു നന്നായിരിക്കും. എല്ലാം മൂലധന
ത്തിന്റെ സ്ഥിതിയേയും കാര്യഗൗരവ
ത്തിന്റെ താരതമ്യത്തേയുംപറ്റി വേണ്ട
പോലെ പട്ടാഭംചിട്ടു ചെയ്യേണ്ടതാ
യിരിക്കുന്നു. പ്രസിദ്ധഭാഷാപണ്ഡിതന്മാ
രാൽ മാത്രം അലക്രതമായിരിക്കുന്ന ഈ
‘ഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണകമ്മിറ്റി’യിൽ
നിന്ന് അയയ്ക്കുന്ന ‘റിപ്പോർട്ട്’ സർവ്വസമ്മ
തമായല്ലാതെ തീരുമാനമില്ലെന്ന് എനിക്ക്
പുണ്യവിശ്വാസമുണ്ട്.

പത്തുറപ്പികയോളം വിലയിടിച്ചു

സമ്മാനം !

100 നല്ല

മ ല യ 6 ഉ

പുസ്തകങ്ങൾ

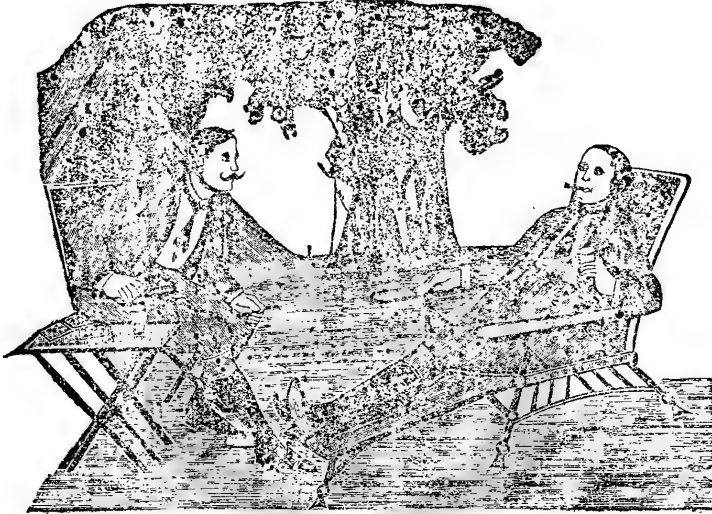
പുസ്തകസമ്മാനം !!

അഞ്ചുറപ്പിക കൊടുത്താൽ കിട്ടുമെങ്കിൽ ആയത് ഒരു സമ്മാനം തന്നെയല്ലേ? പ
രോപകാരത്തിനായി ചെയ്തുകൊടുത്താൽ നടത്തപ്പെടുന്ന “മംഗളോദ്യോഗ” കമ്പനി
ക്കാർ ആദ്യത്തെ 1000 അപേക്ഷകൾക്ക് ഒരോ പുസ്തകത്തിന് എട്ടുനവയെ വിലയി
ടിച്ചു വല തരത്തിലുള്ള 100 നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ 5 ഉറപ്പിക വിലയ്ക്കു (രവായ്ക്കുവില
ഉൾപ്പെടിച്ചു) അയച്ചുകൊടുപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ എല്ലാ
ഭവനങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഭേദ
വിൽക്കുവാൻ വരാതിരിപ്പാൻ അപേക്ഷകർ താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ
ഉടനെ അയയ്ക്കുക. പലിശ വേണമെങ്കിൽ ആവശ്യപ്പെടുക.

മാനേജർ,
മംഗളോദ്യോഗ കമ്പനി, (ക്ലിപ്തം)
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

യോഗീശ്വരശാപവും

അതിന്റെ ഫലവും

ഒറ്റമുൻ കാശി കസേരയിൽ ഇരുപ്പായി

I

വിശാലമായ ഒരു മാവിൻതോട്ടത്തിന്റെ അതിശീതളമായ തണലിലായിരുന്നു ഡിസ്ട്രിക്ട് പോലീസ്സു സൂപ്രണ്ടു കൂട്ടാൻസാജിന്റെ സങ്കീട്ടുകാരം കെട്ടിയിരുന്നത്. പടന്നു പിടിച്ചു വലിയ പൂക്കുങ്ങൾക്കിടയിൽ കെട്ടിയിരുന്ന ഈ കൂടാരത്തിൽ വെളിച്ചം മങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും ഇലകളുടെ ഇടയിലുള്ള ഒഴിവുകളിൽ കൂടി സാണുപ്രഭാതകൂടിയ സൂര്യരശ്മികൾ അവിടവിടെ ഭൂമിയിൽ പതിഞ്ഞു കാണാനുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആകപ്പോടെ ഒരു നല്ല കാഴ്ചയായിരുന്നു. യാതൊരു കുമ്പുമില്ലാതെ തെക്കുവടക്കായി കെട്ടിവി

ട്ടിരുന്ന ഈ കൂടാരത്തെ അല്പം ദൂരെ നിന്നു നോക്കിയാൽ നീലനിറത്തോടുകൂടി ഇളക്കമില്ലാത്ത കടലിൽ ചലിപ്പിക്കുന്ന പായക്കുപ്പുകൾക്കുതന്നെ തോന്നിപ്പോകുമായിരുന്നു. ഈ മാവിൻതോട്ടത്തിന് അല്പം താണ നിരപ്പിൽ വലത്തു ചുറ്റത്തായിട്ടാണ് ആ ഗ്രാമക്കാരുടെ ഭവനങ്ങൾ കിടക്കുന്നത്. ഈ ഭവനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ കൂടിത്തന്നെയാണ് സക്കാർ നിറത്തോടു വെട്ടിയിട്ടുള്ളത്.

കൂടാരത്തിന്റെ ഒരു വശത്തു ബട്ടുകൾ വെപ്പുവെച്ചായി കെട്ടിയ കൂടാരത്തിൽ നിന്നു പുറം ധാരാളം മേല്പോട്ടു പൊങ്ങിവരുന്നുണ്ട്. വെപ്പുകാരും മറ്റു ദാസ

നാമമൊക്കെ അവിടെ വളരെ ജാഗ്രതയോടെ പല പ്രവൃത്തികളും നടത്തിവരുന്നുണ്ട്. രാവിടല സ്ഥലം പരിശോധനയ്ക്കായി പുറത്തു പോകുമ്പോൾ വേഗം ഭക്ഷണം തെയ്യക്കാക്കണമെന്നു “ദൊര” പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? പോരെങ്കിൽ ദൊര മടങ്ങി വരുന്നതാണ് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു അല്പം ദൂരെ വെച്ച ചില ലക്കുണങ്ങൾ കണ്ടതായി കൺസ്റ്റേബൾ പെരുമാൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ലേ? ഇതിനും പുറമെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കട്ടതിന്റേതെന്നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കറെക്കളക്കുകൾ മരക്കൊമ്പുകളിൽ അവിടെയും ഇവിടെയും പതുങ്ങിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ട് എപ്പോഴും ജാഗ്രതയായിത്തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതല്ലേ? ബട്ടറുടെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ തെരക്കണ്ടാക്കിത്തീർപ്പാൻ ഇതിലധികം സംഗതികൾ എന്നാണ് വേണ്ടത്.

“ദൊര തനിച്ചല്ല വരുന്നത്. ഒരു സ്റ്റേഷനിലും ദൊരയുടെ കൂടെയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.” എന്നും പറഞ്ഞു ബട്ടർ കൂടാരത്തിലേക്കു കാടി മേശയും കസേരയും ഒക്കെ ശരിപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങി.

“സ്റ്റേഷനിൽ ഉണ്ടാകഴിച്ചു പോകുന്ന മടുക്കൂ.” എന്നായിരുന്നു ബട്ടറുടെ പിന്നത്തെ അഭിപ്രായം. പെപ്പുകാരൻ ഇതു കേട്ടു വളരെ ഹൃദയത്തോടെ ശിരകമ്പം ചെയ്ത് കറിക്കഞ്ഞിക്കൊണ്ടു തലയൊന്നു ചൊരിഞ്ഞു വീണ്ടും മാനസം ഭരിച്ചു തുടങ്ങി.

“ഹാ! എന്ത് കൂടാ! കറെ അയിരുകുടിപ്പാൻ കിട്ടുന്നതായാൽ ഒരു മാസത്തെ മാസപ്പടി മുഴുവൻ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതിൽ എനിയ്ക്കുസങ്കടമില്ല. എന്താ! ആറാണവിടെ! ബോയി! വിസ്കയും, സോഡയും, അയരിസ്സും വേഗം കൊണ്ടുവരൂ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് സുപ്രസെണ്ടു കൂട്ടൻ ദൊരയും ഇഞ്ചിനിയർ ജോർഡൻ ദൊരയും കൂടാരത്തിന്നുള്ളിലേയ്ക്കു കടന്നത്. “സാർ” എന്നും പറഞ്ഞു ബട്ടർ ഒരു ഭാഗത്തേയ്ക്കു കാടി. ദൊരമാർ രണ്ടുപേരും കസേരമേൽ ഇരുപ്പായി.

“നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. ആ കൊലക്കേസിലെ തെളിവിലൊന്നു പ്രത്യക്ഷഫലം വളരെ ആശ്ചര്യമായിട്ടാണ് തോന്നുന്നത്. ശരി തന്നെ! പ്രത്യക്ഷഫലത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴാണ് വേറെ ഇതു പോലെയുണ്ടായ ഒരു അനുഭവം എനിയ്ക്കു കാമു വരുന്നത്. ഹാ! ആ സംഭവം മൂന്നു കൊല്ലംമുമ്പ് ഇവിടെ വെച്ചു തന്നെയാണ് നടന്നത്. അതെ. ഇവിടെ വെച്ചു തന്നെ. ഇതു വല്ലാത്ത ഒരു പ്രത്യക്ഷഫലം തന്നെയാണ്.” ഇത്രയും പറഞ്ഞു പൊലീസ് സൂപ്രസെണ്ടു വളരെ നേരം കസേരമേൽ നിശ്ചേഷ്ടനായി മലൺ കിടന്നു. കാച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം സാമാന്യം വളരെയ മുമ്പത്താടു കൂടി അടുക്കുമേശപ്പുറത്തുണ്ടായിരുന്ന പെട്ടിയിൽ നിന്നു ഒരു ചുരുട്ടടത്തു “മിസ്റ്റർ ജോർഡൻ, നിങ്ങൾ ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ കാർട്ടരെ അറിയില്ലെന്നുണ്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

ജോർഡൻ: — എന്തു കാർട്ടർ? ഒരു കൊല്ലം മുമ്പു കാശ്മീരിൽ നായാട്ടിനുപോയ ദിക്കിൽ വെച്ചു മരിച്ച വിദ്വാനേയോ? ഹാ! ഹാ! അറിയും അയാളുടെ മരണപത്തുമാനം വളരെ താമസിച്ചാണ് ഞാൻ അറിഞ്ഞതെങ്കിലും വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ നന്നെ വ്യസനിച്ചു കൂട്ടി. — കഷ്ടം! ആർക്കാണ് വ്യസനം തോന്നാതിരിയ്ക്കുക.

ജോർഡൻ: — പ്രത്യക്ഷഫലം എന്നു പറഞ്ഞ് എന്നിങ്ങനെ സൂചിപ്പിച്ചാണെ

ന്നറിഞ്ഞില്ല.

ക്രിട്ടൻ:—ഓ എന്റെ മാവി! ആതു സാമാന്യ വലുതായ ഒരു കഥയാണ്. ആ ശുദ്ധമായ ഒരു സംഭവമാണ്! ഞാൻ ഇന്ന് ഇവിടേയ്ക്കു തന്നെ സക്കിറാ വന്നതിന്റെ അർത്ഥം നോക്ക! അതൊക്കെ ഇരിയ്ക്കട്ടെ. ഞാൻ മുമ്പു കഴിഞ്ഞ ആ സംഭവം പാഠ്യം.

മൃന്ന കൊല്ലം മുമ്പു മരിച്ച കൂട്ടരും ഞാനും, കൊച്ചിയിൽ ഒരു കച്ചവടക്കാരനായ ജർവിസ്സ് എന്നൊക്കും കൂടി ഈ ദിക്കിലേയ്ക്കു നായാട്ടിനു പുറപ്പെട്ടു. മേല്പാഞ്ഞ രണ്ടുപേരും എന്റെ പരിചയക്കാരായിരുന്നുവെന്ന് അറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ കൂടാരവും സാമാനങ്ങളും കൈക്കൂടി ഇങ്ങട്ട് അയച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തു തന്നെ യായിരുന്നു ഞങ്ങൾ തമ്പടിച്ചുകൂടിയത്. നാം ഇങ്ങട്ടു വരുമ്പോൾ വലത്തുവശം ഒരു കുളം കണ്ടില്ലെ? ആ കുളത്തിന്റെ അരികെ ഒരു ഉയർന്ന വിസ്താരമായ മണത്തിട്ടു കാണാം. അതിനേൽ മുമ്പ് ഒരു ക്ഷേത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയിപ്പാൻ ചിത്രപ്പണികളോടുകൂടിയ കരിങ്കൽ കഷണങ്ങൾ അവിടവിടെ ഇപ്പോഴും കാണാറുണ്ട്.

ക്ലോർഡൻ:—ശരി. ഞാനും അതു കണ്ടു.

ക്രിട്ടൻ:—അതെ. ആ ക്ഷേത്രപ്പുറമിൽ തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞ തവണ ഞങ്ങൾ തമ്പടിച്ചുകൂടിയിരുന്നത്. ഞങ്ങൾ ഗ്രാമാധികാരിയെ വരുത്തി കൂലിക്കാരേയും കൂടി നായാട്ടിനു പുറപ്പെടാനായപ്പോഴാണ് ഞാൻ പറവാൻ പോകുന്ന സംഭവം ഉണ്ടായത്. വളരെ മെലിഞ്ഞു നീണ്ടു വയസ്സനായ ഒരു യോഗി കൂലിക്കാരുടെ ഇടയിൽക്കൂടി ഞങ്ങളുടെ

ടെ മുമ്പിൽ കടന്നുവന്നു. ഈ യോഗി ശരീരം ആസകലം ഭസ്മം പൂശി കാവി ഭസ്മം ഉടുത്തിട്ടുണ്ട്. കയ്യിൽ ഒരു ഭണ്ഡം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിലൊക്കെ വിശേഷം അയാളുടെ ജടയായിരുന്നു. ഓ! കയറുപോലെ പിരിച്ചു, വലുതായ ഇഴകളാക്കി ഞെറിയുന്നി വരെ നീണ്ടു കിടക്കുന്ന ആ ജട! ഈ യോഗി വളരെ വിശിഷ്ടനായിരുന്നെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഇദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ അടുക്കെ വന്നു പൂശിയ ഭസ്മത്തിന്റെ ഉള്ളിൽക്കൂടി കോപതാമ്രാക്ഷനായി എന്റെ നേരേ അസ്പഷ്ടപോലെ ഒരു നോട്ടം വിട്ടു. യോഗിയെ കണ്ട മാത്രയിൽ തന്നെ ഗ്രാമാധികാരിയും കൂലിക്കാരും കൈ ക്ഷിപ്താടിക്കുളഞ്ഞു. അവരെക്കൊന്നും പിന്നെ ഞാൻ അന്നു കണ്ടിട്ടില്ല. യോഗി വളരെ ദേഷ്യത്തോടെ എന്നെ നോക്കിയതിന്നു ശേഷം:

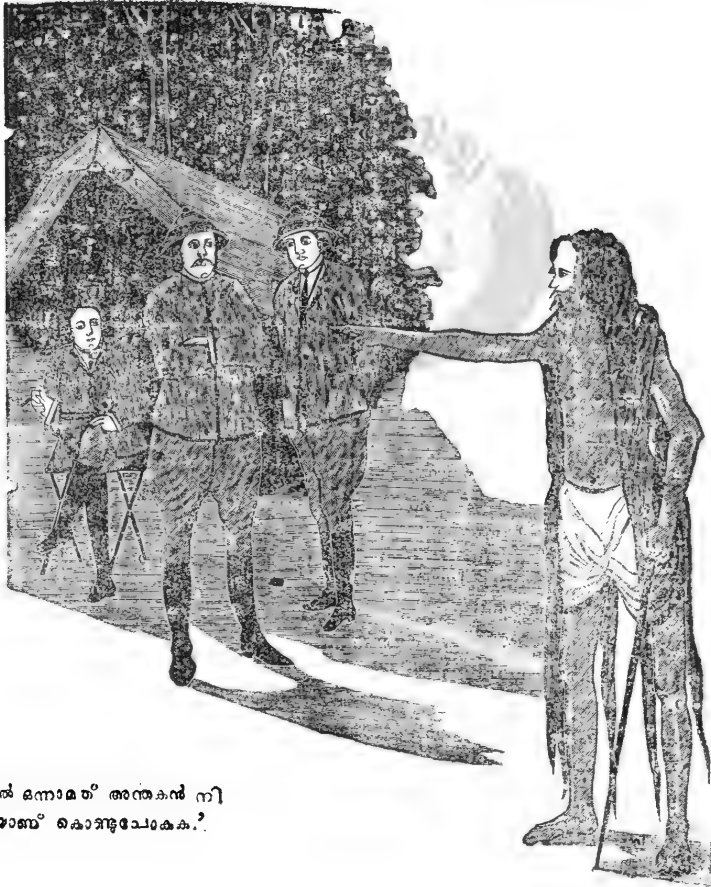
“അങ്ങനേ! ഈ സ്ഥലത്തു കൂടാരം കെട്ടി താമസമാക്കിയതു നന്നായില്ല. ആയത് ഇവിടെ നിന്നു പോളിച്ചു നീക്കം ചെയ്യേണമെന്ന് അപേക്ഷിപ്പാനാണ് ഞാൻ തന്നെ വന്നത്. ഈ സ്ഥലം ഒരു പുണ്യഭൂമിയാണ്. മാംസഭക്ഷകളും ദ്രോഹാത്മകരായ ഇവിടുത്തെ ദാസന്മാരും ഈ സ്ഥലം അശുഭമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു വളരെ പുരാതനമായിത്തന്നെ ഹിന്ദു മതന്റെ പുണ്യക്ഷേത്രസ്ഥലമാണ്. ഈ സ്ഥലം മറ്റൊരാളുടെ വാസസ്ഥലമാക്കേണ്ടതല്ല. മനുഷ്യക്കു കണക്കുകാൻ കഴിയുന്നതായ കാലങ്ങൾക്ക് എത്രയേ മുമ്പുതന്നെ ഇത് ഒരു പുണ്യക്ഷേത്രമായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാരെ ഈ വിവരമാക്കെ മുമ്പുതന്നെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അതിന്നു പകരം അവർ ഏ

നെ പരിമിതിപ്പെട്ട ശക്തിയോടുകൂടി ചെല്ലൂത്ത്. ഈ നീചന്മാരേ! ഈ ചണ്ഡാളന്മാരേ! ഈ രാക്ഷസന്മാരേ!”

എന്നൊക്കെ അവിടെ ഒരു കിരീടം വട്ടക്കൂടിയിരുന്ന എന്റെ ദാസന്മാരെ യോഗി അധിഷ്ഠിപ്പിച്ച പാഞ്ഞത് അവരുടെ മുഖത്തു അതിശയമായി നോക്കി.

എത്രതന്നെ ശ്രേഷ്ഠനായ ഒരു യോഗിയാണെങ്കിൽ കൂടി (ഒരു കടുത്ത മനുഷ്യ

ൻ) ഒരു സാത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു മനഃപൂർവ്വമായി ഇപ്രകാരം അവമനിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഷമയോടെ കണ്ടു നില്ക്കുക എന്നത് അസാദ്ധ്യമല്ല. എന്തിനും സാമാന്യത്തിലധികം ദേഷ്യമാണ് വന്നത്. ഈ വൃദ്ധനായ ഭ്രാന്തൻ യോഗിയെ വിട്ടു പുറത്തു തള്ളാനും അയാളെ ഒരിയ്ക്കലും ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ കടത്തിവിടാതിരിക്കാനും ഒരു കൺസ്റ്റേബളോടു ഞാൻ ആ

‘എന്നാൽ ഒന്നാമത് അന്തകൻ നിന്നെയാണെന്ന് കൊണ്ടുപോകുക.’

ജ്ഞാപിച്ചു. കൺസ്റ്റന്റൈൻ വിടിച്ചു തള്ളാൻ ചെന്നപ്പോൾ ആ വിദ്വാനെ ദണ്ഡംകൊണ്ടു തട്ടിയകറ്റി ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരുടേയും നേരേ തിരിഞ്ഞു ആ യോഗിത്തങ്ങളെ ഭട്ടധികം ശകാരിയ്ക്കയും ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും മൂന്നു കൊല്ലത്തിനകം മരിയ്ക്കുമെന്നു ശപിതം ചെയ്തു. യോഗിയുടെ ഈ ധിക്കാരം സ്നേഹിതൻ കട്ടക്ക് അത്ര പിടിച്ചില്ല. അയാൾ സമീപത്തു കഴിയാത്ത കോപത്തോടെ ആ വൃദ്ധനായ യോഗിയുടെ തലയ്ക്കു ഒരു അടികൊടുക്കുകയും യോഗി അടികൊണ്ടു കമിഴ്ന്നു വീണ് ഉരുളുകയും ചെയ്തു.

“ആ പ്രദേശക്കാരുടെ ഭയഭക്തി ബഹുമാനഭാജനമായ യോഗിയെ അടിച്ചുതുവളരെ അവിദ്വേഷമായിപ്പോയെന്ന് എനിക്ക് അപ്പോൾ തന്നെ തോന്നി. ഇതുകാരണമായി ആ ഗ്രാമക്കാരുടെ ഇടയിൽ എന്തൊക്കെ ക്ഷോഭങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക എന്നു ഞാൻ നന്നെ ഭയപ്പെട്ടു. എന്റെ ഈ വക ആലോചനകൾക്കിടയിൽ യോഗി തപ്പിപ്പിടഞ്ഞത് എഴുതിയത് “എന്നാൽ ഒന്നാമത് അന്തകൻ വിന്നായാണ് കൊണ്ടുപോകുക.” എന്നു കട്ടൻ മൂണ്ടി പറയുകയും, പിന്നെയും എന്തൊക്കെയോ വിറുവിറുത്തുകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.”

ക്രിട്ടൻസാസ്ത്രി ഇത്രയും പറഞ്ഞു ചുരുട്ടു കത്തിച്ചു ശലിപ്പാദം തുടങ്ങി. ജോർഡൻ;—ഇതുകൊണ്ടായില്ല. കഥ മുഴുവനും പറഞ്ഞ് അവസാനിപ്പിക്കുക തന്നെ. ക്രിട്ടൻ;—ഇവിടെ ചെച്ച വിശേഷവിധിയൊന്നും പിന്നെയുണ്ടായില്ല. ഞാൻ സക്കാര കഴിഞ്ഞു കോയമ്പത്തൂർക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. മേപ്പടി സംഭവം കഴി

ഞ്ഞ ശരിയ്ക്കു ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്ന ദിവസം കട്ടൻ മരിച്ചു വർത്തമാനം ഏനിയ്ക്കു കിട്ടി.

ജോർഡൻ;—ഈ മരണം യോഗിയുടെ ശാപഫലമാണെന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിയ്ക്കുന്നുണ്ടോ?

ക്രിട്ടൻ;—സാധാരണപോലെ ഒരു സംഭവമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ വക ദുരൂഹമായൊന്നും എനിയ്ക്കുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. യോഗി ശപിച്ച ദിവസത്തിന്റെ ആണ്ടുപിറപ്പു ദിവസം മരിച്ചത് ആലോചിച്ചാൽ—ആയ്ത് അല്ല! ആലോചിയ്ക്കേണ്ടതായ ഒരു കാര്യമല്ലേ.

ജോർഡൻ;—ഈ സംഭവം അസാധാരണമായൊന്നാണെന്നു ഞാനും സമ്മതിയ്ക്കാം. പക്ഷേ അങ്ങിനെ യാദൃച്ഛികമായുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയില്ല.

ക്രിട്ടൻ;—അതങ്ങിനെ ഇരിയ്ക്കട്ടെ. കട്ടൻ മരിച്ചു ഒരു കൊല്ലം കഴിയുന്ന ദിവസം ജാർവിസ്സു കൊച്ചിക്കായലിൽ മുങ്ങിത്തത്തൊ? കഷ്ടം! ആ സാധുവിന്റെ ശവശരീരം കൂടി കിട്ടിയില്ലത്രെ. മുതലുപിടിച്ചു തിന്നിട്ടുണ്ടായിരിയ്ക്കണം.” എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്രിട്ടന്റെ വിളരിയു മുഖത്തുനിന്നു വിചല്പു ധാരയായി ഒഴുകിത്തുടങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു.

“ഇനി ഞാൻ മാത്രമാണ് ആ ശാപം കിട്ടിയവരിൽ ജീവനോടെയുള്ളത്. ആ ഞാൻ ഇതാ ആ ശാപത്തിന്റെ മൂന്നാമത്തെ ആണ്ടുദിവസം യാദൃച്ഛികമായി ഇവിടെത്തന്നെ എത്തിച്ചേർന്നിരിയ്ക്കുന്നു. ആ സാദൃശ്യം നോക്കൂ” എന്നും പറഞ്ഞു ക്രിട്ടൻസാസ്ത്രി ഒരു ദീപശാല സംവിട്ടു.

ജോർഡൻ;—ഛേ! നിങ്ങൾ ഇത്ര ഭീരുവാണോ? ഇപ്രകാരം നിസ്സാരങ്ങളായ

കാരോ സംഭവങ്ങൾ വിചാരിച്ചു മനസ്സു പുണ്ണാക്കിയാൽ നിങ്ങൾക്കു പനി പിടിയില്ല. കൊച്ചിക്കായലിൽ എത്ര പേർ മുങ്ങിച്ചത്തീട്ടുണ്ട്? നിങ്ങളുടെ ജാർവ്വിസ്സു മാത്രമാണോ അവിടെ മുങ്ങിച്ചത്തിട്ടുള്ളത്?

ക്രിട്ടൻ:—വാസ്തവത്തിൽ എനിക്ക് മനസ്സിനു നല്ല സുഖമില്ല. ഇതൊന്നും പോരെയെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻ അനേകം ചെയ്യാൻ വന്നിട്ടുള്ള കൂട്ടായ്മകൾ ചുക്കേസ്സും എന്നെ വല്ലാതെ കഴുക്കിട്ടുണ്ട്. സ്നേഹിതാ! നിങ്ങൾ ഇന്നു മടങ്ങിപ്പോകേണ്ട. നമുക്ക് ഇവിടെ കൂടാം.

ജോർഡൻ:—ഇതൊക്കെ കേട്ടു സ്നേഹിതനെ ആപാദിച്ചു. ഒന്നു നോക്കി. ഭയംകൊണ്ടോ, യഥാർത്ഥത്തിൽ മാറുവല്ല രോഗംകൊണ്ടോ, എന്തൊ എന്നറിഞ്ഞില്ല ക്രിട്ടൻസായ്കു വല്ലാതെ ക്ഷീണിച്ചു പര്യവേശനായിട്ടുണ്ടെന്നും അയാളുടെ മനോഹതി നല്ല പന്തിയിലാലെന്നും ജോർഡൻ സായ്കു മനസ്സിലാക്കി.

ജോർഡൻ:—നിങ്ങളുടെ സല്ലാഹം സപീകരിയ്ക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. നേരേ മറിച്ചു, നിങ്ങൾക്ക് എന്റെ താമസം സന്തോഷവും ഉപകാരവുമായിത്തീരുകമെങ്കിൽ എനിക്ക് അതു വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. പക്ഷെ ഞാൻ ഇന്നു മടങ്ങി വരുന്നതല്ലെന്ന് എന്റെ ഭാവംതീർത്തു മുൻകൂട്ടി അറിയിപ്പാൻ കരളെ അയയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ മതി.

III

അന്നത്തെ ദിവസം സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം രണ്ടു സാമ്പ്രാമാതാ കൂടി

കൂടാരത്തിനു പുറത്തുവെച്ച് ചായ്ക്കുകയും കാരോ സംഭാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉച്ചയ്ക്കുണ്ടായിരുന്ന അസഹനീയമായ സൂര്യരശ്മി വായുമണ്ഡലം മുഴുവനും ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ചിരുന്നു. കാറ്റിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണവും കാണാൻമിട്രായിരുന്നു.

ജോർഡൻ:—ഇന്നു രാത്രി ഇടിയും കൊടുങ്കാറ്റും മഴയും ഒക്കെ ഉണ്ടാകുന്ന മട്ടൊക്കെ കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം?

ക്രിട്ടൻ:—ശരിയാണ്. ഈ ചൂടിന്റെ ശക്തിയെ ആലോചിച്ച് വേഗം നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സപ്രാജ്യമായ ഇംഗ്ലാണ്ട് ഭാഗ്യമായി വരുന്നതാണ്. ദൈവം എത്തിച്ചാൽ വരുംകൊല്ലം ഈ കാലത്തു ഞാൻ കല്പനയെടുത്ത് ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ പോയി താമസിച്ചു സുഖിയ്ക്കുകയായിരിക്കും.

ഇതു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് രാവിലെ നടന്ന സംഭവം ക്രിട്ടൻസായ്ക്കിന്ന് ഭാഗ്യമായി വന്നത്.

ക്രിട്ടൻ:—ഓ! ദൈവമേ! വരുംകൊല്ലം ഈ കാലത്തു ഞാൻ എവിടെയായിരിക്കും.

ജോർഡൻ:—സ്നേഹിതാ! എനിക്ക് നിങ്ങളുടെ ഈ ചാപല്യം അത്ര രസിയ്ക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് ആധിതനെ പ്രാധിയാക്കിത്തീർത്തു. നേരം പന്ത്രണ്ടു മണി കഴിയാറായിത്തുടങ്ങി. എനിക്ക് ഉറക്കം വന്നുതുടങ്ങി. ഞാൻ ഇതാ കിടപ്പാൻ പോകുന്നു. നിങ്ങളും നല്ല ഒരു ധോസ്സ് കൈയിനാവ് കഴിച്ചു സുഖമായി കിടന്നാൽക്കൂടി. നാളെ കാലത്തേയ്ക്കു ഒക്കെ സുഖമാവും.

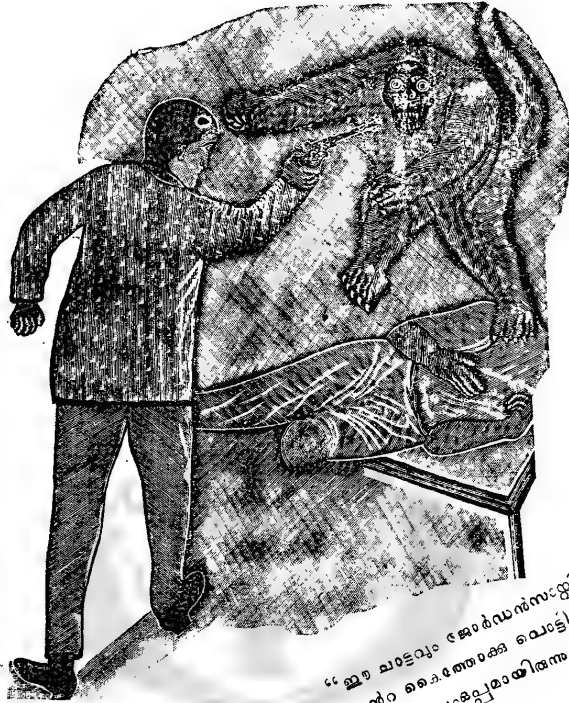
IV

രാത്രി രണ്ടുമണി സമയമായപ്പോൾ ഭയങ്കരമായ ഇടിമുഴക്കം കേട്ടു ജോർഡൻ സായ്പു ചെട്ടെന്നുണർന്നു കിടപ്പിൽ എഴുന്നീറ്റിരുന്നു. വായുമണ്ഡലം നല്ലവണ്ണം തണുത്തു കണ്ടതുകൊണ്ടു മഴ കലശലായുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായി. അപ്പോഴും കലശലായി വഷ്ണുനുണ്ട്. കൂടാതെത്തീന്മേൽ നിന്നു വെള്ളം നിലത്തു വീഴുന്ന ശബ്ദവും ഇടമുറിയൊതെ കേൾപ്പാനുണ്ട്. ഇടയ്ക്കിടെ മിഴികൾ മൃദത്തക്കു മിന്നൽപ്രഭ കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു വിചസ്മനം. അവയെ തുടന്ന് ഇടിമുഴക്കം ചെങ്കിടപ്പിടുന്നുണ്ട്. ഈവക ശബ്ദങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടി മരണാവദനയോടെ കരൾ നിലവിളിക്കുന്നശബ്ദം ജോർഡൻറെ മേൽ കേട്ടതായി തോന്നി. കുറച്ചു നേരം ശ്രദ്ധിച്ചു. ഈ ദീനസ്വരത്തിന്റെ ശക്തി ഇടയ്ക്കിടെ അധികരിച്ചു കാണത്തും വരുന്നുണ്ട്. ജോർഡൻസായ്പു ചെട്ടെന്ന് എന്തെന്നില്ലാത്ത ഭയത്തോടെതലയുണയുടെ ചുവട്ടിൽനിന്നു കൈത്തോക്കു കയ്യിലാക്കി കൂടാരത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു ചാടി. മുമ്പു കേട്ട ആത്തന്നാദം വീണ്ടും കേൾപ്പാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയതു ക്രിട്ടൻസായ്ക്കിന്റെ കൂടാരത്തിൽ നിന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അധികം വിഷമം ഉണ്ടായില്ല. അപ്പോഴേയ്ക്കും തമ്പിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏല്പാവരം ഉണർന്ന് അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും ഓട്ടവും ചാട്ടവും കൈ ആയിരിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ക്രിട്ടൻ സായ്ക്കിന്റെ കൂടാരത്തിന്റെ ശീല കീറി ജോർഡൻസായ്ക്ക് അതിനകത്തു കടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉള്ളിൽ കടന്നപ്പോൾ ജോർഡൻ സ്കാർട്ട് നിന്നുപോയി.

വളരെ ശക്തിയോടുകൂടിയ ഒരു ദുർഗ്ഗ

സ്ഥം ആ കൂടാരത്തിനുള്ളിലുള്ള വായുമണ്ഡലം മലിനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കൂടാരത്തിനുള്ളിലുള്ള സാമാനങ്ങളൊക്കെ താറുമാറായി അവിടെയും ഇവിടെയും വാരി വലിച്ചിട്ടുപോലെ കിടക്കുന്നു. ക്രിട്ടൻ സായ്ക്കിന്റെ ശരീരത്തിൽ ഏതാനും ഭാഗം കിടക്കുയോടുംകൂടി കുട്ടിലിനേലും നിലത്തുമായി ഞാന്നുകിടക്കുന്നു. അയാളുടെ ഉടുപ്പുകളൊക്കെ കീറി നാനാവിധമാക്കിയിരുന്നു. ക്രിട്ടന്റെ ശരീരത്തിൽ കയറി നില്ക്കുന്ന ഒരു രൗദ്രരൂപി കൂടാരത്തിനുള്ളിലേയ്ക്കു കടന്നു ജോർഡൻസായ്ക്കിനെ നോക്കി പല്ലിളിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രിട്ടൻസായ്പും ഈ മൃഗവും തമ്മിൽ ഒരു മല്ലയുദ്ധം കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ വെച്ചു കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അതിനുള്ളിലുള്ള സ്ഥിതി ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും. ജോർഡൻസായ്പും മൃഗവും അന്യോന്യം വളരെ നേരം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നില്ല. ചെട്ടെന്നു ഒരു ഭയങ്കര ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച് ആ മൃഗം ജോർഡൻസായ്പിന്റെ നേക്കു ഒരു ചാട്ടം ചാടി. ഈ ചാട്ടവും ജോർഡൻ സായ്പിന്റെ കൈത്തോക്കു ചൊട്ടിയ ശബ്ദവും ഒപ്പമായിരുന്നു. ജോർഡൻസായ്ക്കിന്റെ കപ്പായത്തിന്റെ ഒരു കഷണവും കയ്യിലാക്കി ആ രൗദ്രമുന്തി ഒരുഭാഗത്തു മലമ്പുറം. ജോർഡൻസായ്ക്കിന്റെ ചിന്നത്തെ ശ്രമം ക്രിട്ടൻ സായ്ക്കിനെ സഹായിപ്പാനായിരുന്നു. കഷ്ടം! സാധു ക്രിട്ടൻസായ്പു മരിച്ചു വിളിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ മാംസം ഞാന്നായില്ല. തലയും ദേഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിട്ടിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ചെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു കലശലായ കാര്യം ക്രിട്ടൻസായ്ക്കിന്റെ കൂടാരത്തിൽ മണിക്കത്തിയിരുന്ന വിളക്കും കെട്ടത്തു. ജോർ

“ഈ ചാട്ടവും ജോർഡൻസാസ്സിന്റെ കൈത്തോക്കു പൊട്ടിയ ശബ്ദവുമാണിത്.”

ഡൻ.സാസ്സി കൂടാരത്തിൽനിന്നു പുറത്തേയ്ക്കു കടന്നു.

“ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ വിളക്കുകളും വേഗം കത്തിച്ചുകൊണ്ടുപരിക. ഈ ടിക്കിലെ ഗ്രാമാധികാരിയെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വരുവാൻ ഉടനെ ആളെ അയയ്ക്കുക. ഈ കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ ഞാൻ സമ്മതിക്കൂതെ ആരും കടന്നുപോകരുത്. പൊലീസ്സുകൾ സ്റ്റുമ്പർമാരെക്കൊണ്ടു എവിടെ?”

എന്നും മാറ്റം വരുവരെ പരിഭ്രമത്തോടെ ജോർഡൻസാസ്സി നിലവിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. കറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മഴയും ഇറങ്ങി. മേഘത്തെയാക്കെ കാരാറം കൊ

ണ്ടുപോയി. ചന്ദ്രൻ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചുതുടങ്ങി. അര മണിക്കൂറിനകം ഗ്രാമാധികാരിയും എത്തിച്ചേർന്നു. താടിയും നാച്ചു വളരെ വയസ്സനായ ഒരു മാന്യനായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. അധികാരി ഈ പരിഭ്രമത്തിന്റെ കാരണമെന്തെന്നറിയാതെ സാമാന്യത്തിലധികം പേടിച്ചു വിറച്ചു കൊണ്ടാണ് ജോർഡൻസാസ്സിന്റെ അരികെ വന്നത്.

“നിങ്ങളുടെ പൊലീസ്സു സൂപ്രണ്ടുണ്ടാവാതെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു നോക്ക! എന്നും പറഞ്ഞു ജോർഡൻസാസ്സി ഒരു വെളിച്ചവും കയ്യിലെടുത്തു ഗ്രാമാധി

കാരിയോടുകൂടി കൂടാരത്തിനുള്ളിലേക്കു കടന്നു. ദൊരയുടെ മൺവെട്ടുമാനം ഇതേവരെ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ദാസന്മാരുടെ ഇടയിൽ ജോർഡൻ സാത്തിന്റെ ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോഴുണ്ടായ ഭ്രാന്തം പറയേണ്ടതുണ്ടോ? ഗ്രാമാധിപതി കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ കടന്നു ഉടനെ.

“അയ്യോ! എന്റെ സ്വാമി! കുറച്ചപ്പോൾ! കുറച്ചപ്പോൾ!” എന്നും മറ്റും ഭാരോണം പറഞ്ഞു മുട്ടുകുത്തി മോഹാലസ്യമായിരുന്നു പോയി.

ജോർഡൻ—എന്താണ് ഇദ്ദേഹം പറയുന്നത്.

ഒരു ദാസൻ—സാർ, ഇദ്ദേഹം പറയുന്നത് ഈ കുറച്ചു അടുത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ താമസിക്കുന്നതാണെന്നും ദൊര അതിനെ കൊന്നുകളഞ്ഞതു കഷ്ടമായിപ്പോയെന്നും കൊടുങ്കാറ്റും ഇടിയും മഴയും കാരണമായി ഭ്രാന്തപിടിച്ചാണ് ക്രിട്ടൻ സാത്തിനെ കുറച്ചു കൊന്നതെന്നും ജനങ്ങൾ വളരെ ഭക്തിയോടെ വിചാരിച്ചുപോരുന്ന ഈ കുറച്ചിന്റെ മരണം ഗ്രാമക്കാർക്ക് എന്തൊക്കെ അനന്തരങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതെന്നറിഞ്ഞില്ലെന്നും മറ്റുമാണ്.

“ഗ്രാമക്കാർ.....” എന്നു പറഞ്ഞു കഴിയുമ്പോഴേക്കും ജോർഡൻ സാത്തിനതന്നെ ഒരു മോഹാലസ്യം ഉണ്ടാവാൻ ഉള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. അവിടെ തിക്കിത്തിരക്കി കൂടിയിരുന്ന വാലിയകാരടേയും കൺസ്റ്റബിൾമാരുടേയും ഇടയിൽ ജടാധാരിയായി ദേഹം ആസക്ത

ലം സ്നേഹം അറിഞ്ഞു കയ്യിൽ കപാലവും ദണ്ഡും ധരിച്ചതായ ഒരു യോഗി പുച്ഛരസത്തോടെ തന്നെ വീക്ഷിക്കുന്നതാണ് ജോർഡൻ കണ്ടത്. ഇതുതന്നെയായിരുന്നു ജോർഡൻ മോഹാലസ്യം വരുമോ എന്നു ശങ്കിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്നത്. ജോർഡൻ കാച്ചുനോക്കത്തെയും സ്കൂളിച്ചു നിന്നു പോയെങ്കിലും പിന്നെ കഠിനമായ കോപത്തോടെ:—

“ഹേ! ആ യോഗിയെ പിടിച്ചുനിർത്തു. ഹനുമാൻ ക്ഷേത്രത്തിലെ പൂജാരിയായ ആ കുച്ചനെ വിട്ടയക്കരുത്. എവിടെ! ഒളിച്ചോടിപ്പോകുന്ന ആ യോഗിയെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്നവനെ 100ക. ഇനാം ഞാൻ കൊടുക്കും. വേഗം!”

എന്നൊക്കെ ജോർഡൻ സാത്തിനെ വിളിച്ചു പറയുമ്പോൾ യോഗി യോഗിയുടെ പാട്ടിൽ പോയി. മറ്റാരും യോഗിയെ കണ്ടിട്ടില്ല. ദൊരയ്ക്കും കുറച്ചിനെപ്പോലെ ഭ്രാന്താണെന്ന് അവിടെകൂടിയവർ ശങ്കിച്ചു. ഈവക ലാമയ്ക്കിൽ ഗ്രാമാധിപതിയ്ക്കും സന്യാസം വന്നു.

“സാത്ത! ഇവിടെ ഒരു യോഗിയും വന്നിട്ടില്ല. മുന്പുണ്ടായിരുന്ന ആ വയസ്സൻ യോഗി ആദ്യമാസം മുൻപെ മരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. അയാളുടെ മൃതശരീരം ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തുള്ള വലിയ വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകളിൽ ഞങ്ങളാണ് സംസ്കരിച്ചത്.”

എന്നു ഗ്രാമാധിപതി ഇഞ്ചിനീയർ ജോർഡൻ ദൊരയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി.

എഫ്. ആർ. കെ. സി.

അതിന്റെ ആവശ്യകതയും

ശ്രീമതിലോകാലവും, ശ്രീതർത്തി-
സ്തനാകമെന്നല്ല, നൽ-
പ്രേർമ്മനിൽ പ്രമുഖസിന്ധു, മെമ്പരം
കണ്ടാൽ കരം നൽകിടം
ഇതുമിട്ടിൽ പ്രലതുണ്ടാമ ചുമല-
ശ്രീവാച്ചിടം വിദ്യാ-
മോമൽസ്സാലു പിസദാപി തന്നെടവശ-
ത്താണെങ്കിലാക്കാകിലും.
രാജിസ്തം രമണിയ കീർത്തികലയം-
രാജാധിരാജേന്ദ്രനേ-
പ്രജിസ്തം രമണിയ പൗരമേനിയതമ-
ണ്ടാവുന്നിനച്ചിടകിൽ
യോജിസ്തുന്നിതു സച്ചമം വിരതനാം
വിദാണവന്ദിസ്തപാ-
നാജിസ്തം രമണിയ ലംനരന്നകവചാ-
വിദ്യാവിലാസോദയം.
ലോകം ജീവിതനാടക കളരിയാ-
ണീനാ : നടന്മാർ, പല
ചാകം നോക്കിനമുക്കു വേഷമണിയാ-
നാകുന്ന പാലായം
ഹാകഷ്ടം! കരളികുചിക്കുമിന-
സ്താതെത്രയോ പേർ മഹാ-
ശോകത്തിൽ കടലിൽ കിടന്നു തലത-
ല്പിടുന്ന മൃഗവൃദ്ധം.
നന്നായുള്ള നവീന സിതികലയം
പാലായം നാട്ടിൽ മുൻ-
ചൊന്നാമിട്ടു നവുഷിട്ടു വരിതായ്-
വേണ്ടോളമുണ്ടായണം
എന്നാൽ വായനശാലയൊന്നിതിന്നൊരം-
ഗതനെയാണായതും

1

2

3

വന്നാലേവ വിപുണ്ണവിദ്യാവിശോ-
ഭിയ്ക്കുപരമത്വരിൽ.
പരാകെപ്പതുപുസ്തകം പ്രഭവപടം-
പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ-
ധാരാളം വിലയുള്ളവായ നമുറി-
കൂട്ടങ്ങൾ കോട്ടം വിനാ
പാരാതിനാചരിച്ചിടുന്നു, ഭരത-
കണ്ഠാമണ്ഡലത്തിങ്കലും
നേരയ്ക്കുണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്ന വിമല-
ഗ്രന്ഥാവലിശാലകൾ.
പണ്ടുണ്ടായ ചവിത്രമാനസർപരം
ക്ലേശിച്ചതിൻ സൽഫലം.
കൊണ്ടുണ്ടായ് പലമാരിവിശ്വവിചസൽ-
ഗ്രന്ഥങ്ങളിങ്ങങ്ങിപ്പോ
രണ്ടും നാലുമൊഴി ചൊരണ്ണമധികം
കാണിപ്പെഴുത്താണിടെക-
കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന മിക്കുന്ന കിലെഴുതി-
ത്തിക്കാൻ തെരക്കുപരം.
എന്നാലല്ല ഗുണോദയപ്പെലിമയാ-
ലാക്കും സിന്ധുവിധം
നന്നായ ചൂടിയത്ര തത്രമഹിമാ-
വാലേമഹിമണ്ഡലേ
ഇന്നാലനവദ്യപുസ്തകഗണം
കണ്ടിടിലും പേണ്ടുപോ-
ലെന്നാണിത്രയിടലാക്കെ വായനമുറി-
സ്തൽക്കഷ്ടമോക്ഷം വിധൗ.
ഭാഷപ്പെൺ കൊടിയാൾക്കു ഭാവുകമണ്-
സ്താതെത്രയുഷ്ണമോ
വേഷത്തിൽ പ്രലപുസ്തകം വലിപ്പം-
ത്താകുന്ന നിത്യഭൂമി,

4

5

6

7

ദോഷപ്പാടൊഴിവാതിനിമ്ലകൃതി-
 ജിട്ടുങ്ങൊട്ടാകെനൽ-
 ഭാഷയ്ക്കുഴിയിലുൽഭവിസ്തന്നമതാ-
 ണിക്കാലമാർക്കുണ്ടിടം. 8
 കാര്യവോളൊരപാട്ടുസ്തവനിനാ-
 യുണ്ടാർക്കുൾക്കൈതുകം
 ചേരുംവായനശാലയെന്നവിഷയം
 വണ്ണിസ്തവാനോർക്കിൽ
 ആരംഭംതൽഗുണമാകമാനമറിയ-
 നുണ്ടെങ്കിലിപ്പാരിലെ-
 പ്പേരുംപണ്ഡിതമണ്ഡലിസ്തൊരപ-
 വിത്രോത്തംസമുത്തായ്ക്കും. 9
 ഭൂയിഷ്ഠപ്രഥിതപ്രഭാവമിയലും
 ഭൂതതമോരോതരം
 വായിക്കാം, പലകമ്പിവാത്തയറിയാം
 പത്രങ്ങൾപാർത്താദിരാൽ
 ആയില്ലായതു, മഞ്ചിതശയ്യമെഴും
 കാവ്യങ്ങൾനോക്കാംനമു.

ക്കായിട്ടാരുർചമിച്ചശാസ്ത്രനിവരം
 കാണാംകണക്കെന്നിയേ. 10
 ചാരുശ്രീചിതറുന്നനോവൽപലതും
 നോക്കാംരസിസ്താം, ഗുണം
 ചേരുന്നോരുപുരാണസംഹതിസദാ
 പാരായണമെചെയ്തിടാം
 നേരംനീതിയുമൊത്തതത്പരിചരം
 നിത്യംധരിസ്താം, നമു-
 ക്കാകംസ്തേചിതരാവു, മാശയഗുണം
 വർദ്ധിച്ചുവത്തിച്ചിടാം. 11
 ഏവംസർവ്വഗുണോല്പസൽക്കളരിയാ-
 യാർക്കുളി ക്കേരസം
 കൈവന്നീടുവതിന്നുനല്ലവിഷയം
 വേറെ വിചാരിസ്തുകിൽ
 ശ്രീവർദ്ധിച്ചവിശുദ്ധമായനമുറി-
 സ്തൊക്കുന്നതല്ലൊന്നുമേ;
 ദൈവംമേലിലിതിന്നുഗ്രാമമണ-
 സ്തേവേദമേളേ! 12
 കോയിപ്പിള്ളി പരമേശ്വരക്കുറുപ്പ്.

ശാസ്ത്രീയതത്വങ്ങൾ

ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങൾ

ബ്രഹ്മാണ്ഡംകോടികൾനഷ്ടങ്ങളായതും
 ബ്രഹ്മണ്യസൃഷ്ടിങ്ങളായതുംപാർക്കിലൊ.
 എന്ന മതസിദ്ധാന്തം പ്രത്യക്ഷാനുഭവമായി കാണുന്നതുവരെ സാധാരണക്കാർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല. നാം ആകാശത്തിൽ കാണുന്ന ഓരോ നക്ഷത്രങ്ങളും ഓരോ ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന പാശ്ചാത്യന്മാർതന്നെ ഇപ്പോൾ പലരും ഉണ്ട്. നവഗ്രഹങ്ങൾ ജീവജാലങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന നവാണ്ഡങ്ങൾ ആണെന്നു സിദ്ധാന്തിച്ചും ദിനപ്രതി പരീക്ഷകൾ നടത്തി തെളിവു ശേഖരിച്ചും വരുന്ന തത്വ

ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ സംഖ്യ ദിവസപ്രതി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതേയുള്ളൂ. ചന്ദ്രനിൽ കാണുന്ന “ഉൾക്കുളം” പർവ്വതനിരകളാണെന്നും, ശുക്രനിൽ പാർക്കുന്ന ജീവികൾ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടും ജ്ഞാനംകൊണ്ടും ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ജയിക്കുമെന്നു തെളിയിക്കത്തക്കവണ്ണം ചില ലക്ഷണങ്ങൾ ശുക്രനിൽ കാണാനുണ്ടെന്നും, ചൊവ്വ എന്ന ഗ്രഹം ഭൂമിയുടെ മകനാണെന്നുള്ള പക്ഷാന്തരം യഥാർത്ഥമാണോ എന്നു സംശയിക്കത്തക്കവിധം ചൊവ്വയിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള ശീതോഷ്ണ സ്ഥിതികൾക്കു സാമ്യമുണ്ടെന്നും,

ബുധസ്തോത്രോക്താവസ്യ ഗ്രഹേഷു
രത്നേഷു മുക്താഫലവന്മനോജ്ഞഃ
എന്ന അഭിപ്രായം എന്താണ്ടുശരിയാണെന്നും മറ്റും ഇപ്പോൾ പല യോഗ്യന്മാരും പഠനത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ ആലോചിച്ച് ബോധാത്മ്യം പ്രകൃതിവൈഭവത്തെപ്പറ്റി ഏവനും ആശ്ചര്യമുണ്ടാകുന്നതാണ്.

പ്രേതലോകം.

“അപരസ്യ ഗതിനാസ്തി” എന്ന പ്രമാണത്തെ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്ന ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ ഉത്തരയുപത്തിനടുത്ത അലാസ്കാരാജ്യത്തിൽ പാത്തുവരുന്ന എസ്കിമോ എന്ന ജാതിക്കാരാണ്. പ്രേതലോകത്തേയും പ്രേതങ്ങളെയുംപറ്റി ഇവർക്കുള്ള ധാരണയും ഹിന്ദുക്കളുടെ ധാരണയും തമ്മിൽ വളരെ സാമ്യമുണ്ട്. എസ്കിമോ ജാതിക്കാർ മനുഷ്യവർത്തിൽപെട്ടമെന്നല്ലാതെ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്ന നടവടി പൂത്രാസങ്ങളൊന്നും ഈ വർഗ്ഗക്കാർ ഞാധിച്ചിട്ടില്ല. പഴയ സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഒന്നുംവിടാതെ മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നമെന്നിബ്ബന്ധം ഈ സമുദായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും ശക്തിയോടെ നിലനിന്നുപോരുന്നുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല ആവക സമുദായ നടവടികൾ ഭേദിച്ചുനടക്കുന്നവർക്കുള്ള ശിക്ഷയും കുറവാണ്. വൈദ്യനും മന്ത്രവാദിയുംകൂടി ഏകീകരിച്ച ഒരു മൂർത്തിയെ മാത്രമാണ് ഇവർക്കു് അല്പം ബഹുമാനമുള്ളത്. ഈ വകക്കാർ ഇവരുടെ വർത്തിൽ ഒട്ടധികം ഉണ്ടാകുന്നു. പ്രേതോപാസനയാണ് ഇവരുടെ കർമ്മങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒരു കർമ്മം. കൊല്ലത്തിൽ പ്രേതപൂജയ്ക്കായി അനവധി ദ്രവ്യം ഇവർ ചിലവഴിക്കുവാൻ ഉണ്ട്. രോഗികളായ വൃദ്ധ

ന്മാരും വൃദ്ധന്മാരും ജീവനോടെ ഇരിക്കരുതെന്ന് ഇവരുടെ ഇടയിൽ വളരെ നിഷ്ഠയുണ്ടാണത്രെ. പ്രായാധിക്യം വന്നവർക്കു് ആത്മമാത്ര പെണ്ണാരുള്ള സാമഗ്രികൾ കൊടുത്താൽ ജീവനെ ഭേദിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഇല്ലെങ്കിൽ അവരെ കൊല്ലുന്നതിനുംകൂടി വിരോധമില്ലെന്നാണ് സമുദായനിയമം. ചത്താലും ശരി കൊന്നാലും ശരി, ശവസംസ്കാരം വളരെ ചോഷമായി പല കർമ്മങ്ങളോടുകൂടിയാണ് കഴിച്ചുപോരുന്നതാണ്. ജീവനോടെ ഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ എന്തൊക്കെ സാധനങ്ങൾ ആവശ്യമുണ്ടോ അതൊക്കെ മരിച്ചാലും വേണമെന്ന നിലയിൽ ശവത്തോടൊപ്പം സംസ്കരിയ്ക്കുമത്രെ. ഇന്ത്യയിലെ പൂർവ്വനിവാസികളും ഇവരുമായി പല സംഗതികളിലും സാമ്യമുണ്ടെന്നാണ് കാണുന്നത്.

സൂര്യമണ്ഡലം.

കാലത്രയഃഫരോ!കരുണാസാഗര!സൂര്യ!
(നമസ്സേ.
ലോകത്രയസ്രഷ്ടിസ്ഥിതിലയകാരണഭൂത!
(നമസ്സേ.
താപത്രയശമന!ചരാചരബോധപ്രകട!ന
(മസ്സേ.
വേദത്രയമുഞ്ജ!ബഹുവിധകീർത്ത!മിഹി
(നമസ്സേ.

ലോകത്തിലുള്ള സസ്യജാലങ്ങൾക്കും ജീവജാലങ്ങൾക്കുമൊക്കെ ജീവനാധാരമായിരിക്കുന്നതു സൂര്യഭഗവാനാണെന്ന ബോധം നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഹൃദയമായിട്ടുള്ളതല്ല. പൗരസ്ത്യരാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെ ഈശ്വരനായി സങ്കല്പിച്ച് ആരാധിച്ചുവരുന്നവർ പലരും ഉണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രധാന മന്ത്രമായ ഗായത്രിയുടെ ദേവത സൂര്യനാണ്. സരോസ്രമതക്കാർക്കു് സൂര്യൻതന്നെ

യാണ് ഈശ്വരൻ. ഈശ്വരനേതന ഹിന്ദുക്കൾ സങ്കല്പിച്ചുപോന്ന ശ്രീരാമചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടുതന്നെ രാവണയുദ്ധത്തിൽ സൂര്യഭഗവാനെ ആദിത്യഹൃദയമന്ത്രംകൊണ്ട് ഉപാസിപ്പിച്ചതും, ഭഗവാനായ ശ്രീകൃഷ്ണൻറെ കണ്ണിലുണ്ണികളായ പാണ്ഡവന്മാരെ കൊണ്ടു കാട്ടിൽ കിടന്നു കാഴ്ചപ്പെടുമ്പോൾ ആപന്നിവാദനെന്നതിനായി സൂര്യഭഗവാനെ സേവിപ്പിച്ചതും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഹിന്ദുക്കൾതന്നെ സൂര്യഭഗവാനെ സർവ്വേശ്വരനായി കല്പിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ദിനംപ്രതിനാം പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്ന ഈ സൂര്യൻ എന്താണ് ഇത്രയെല്ലാം മഹത്വം കല്പിപ്പാനുള്ളത് എന്നു സൂരിപുരാണാദികളിൽ അവിശ്വാസം ജനിച്ച സംശയിക്കേണ്ടതിൽ ആ സംശയനിലുത്തറാണെന്നു തോന്നുമാറു പാശ്ചാത്യന്മാർ ചില വിദൂഷകർ ഇതിനിടെ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പാകം ചെയ്യാനുള്ള തിന്റയും, രാത്രിയിൽ വിടുകൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വി

ളക്കായും, തീവണ്ടി കപ്പൽ മുതലായ യന്ത്രങ്ങൾ നടത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ശക്തിയായും മറ്റും ഇപ്പോൾ അധികമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന കല്പനയുടെ പ്രയോജനം സൂര്യരശ്മികൊണ്ടു നടത്താമെന്നാണ് കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂര്യരശ്മിയെ പകൽസമയം ഒരു യന്ത്രസഹായത്താൽ ഇഷ്ടംപോലെ സംഭരിച്ചു സൂക്ഷിപ്പാനും ഈ രശ്മികൾ ആവശ്യംവരുമ്പോൾ യഥേഷ്ടം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനും സാധിക്കുമെന്നാണ് കാണുന്നത്. ഭവനങ്ങളുടെ മേൽപുരമേൽ പകൽസമയം ഒരു യന്ത്രവെച്ചാൽ ആ യന്ത്രം ആകർഷിച്ചെടുക്കുന്ന രശ്മികൾകൊണ്ട് ആ ഭവനത്തിലെ തീകൊണ്ടുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ ഒക്കെ നിവൃത്തിയാക്കുന്നു.

ഉപ്പാമ്പേണ്ടാവികവേണ്ടാ
വെപ്പാന്നുള്ളവരാരുവേണ്ടാ
എന്ന പാത്തേപോലെ ലോകരെ സമാധിപ്പിക്കുന്ന സൂര്യൻ “ലോകബന്ധു”വല്ലേ? ആ സൂര്യൻതന്നെയാണു് ഈശ്വരൻ.
(സി. കെ.)

ബാലകൃഷ്ണന്റെ പിറന്നാൾ

(പി. ആർ. നാരായണയ്യർ.)

“എന്റെ പിറന്നാൾ സദ്യയ്ക്ക് ആയോളം വിളിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടും ചിണ്ടില്ല.”

ഇങ്ങിനെ ഗൌരവത്തോടെ തന്റെ കോമളമായ മുഖം കുറച്ചു ചരിച്ചു ദേവപ്രഭാവത്തോടെ കാൽകൊണ്ടു നിലത്തിൽ വരഞ്ഞു നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുക്ക

ണങ്ങൾ പൊഴിച്ചു ഗർഭദാക്ഷരത്തിൽ പറഞ്ഞത് എന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തിയുടെ മകൻ ബാലകൃഷ്ണനായിരുന്നു. അവനെ മുഷിപ്പിക്കുന്നത് എന്റെ തറവാട്ടിൽ ആക്കുതന്നെ രസമില്ല. അവൻ ജനിച്ചു് ഒരു കൊല്ലം തികയുന്നതിന്നു മുമ്പെ എന്റെ ജ്യേഷ്ഠത്തി കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചി

ജനു മരിയ്ക്കുമ്പോൾ എന്റെ പ്രിയബ്രൈദായത്തിന് എങ്ങനെയായിരുന്നു പ്രത്യേകമായ പേക്ഷിച്ചത്:—

“ശിന്ദ! നിന്നെക്കുറിച്ചു എന്തൊരു സ്നേഹം ഉണ്ടല്ലോ. ബാലകൃഷ്ണൻ അച്ഛൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷം എനിക്ക് ജീവനോടെ ഇരിപ്പാൻ അസാധ്യമാണ്. നീ ബാലകൃഷ്ണനെ മാത്രം കാണുകയായി വളർത്തുന്ന കുട്ടിയെ ഒട്ടും മുഷിപ്പിക്കരുതെ. കുട്ടിയെ വേണ്ടപോലെ സംരക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹൻ അമ്മ മരിച്ചതായി അറിയുന്ന അറിയിക്കുന്നതിനുള്ളേണ്ടത് നിന്റെ ഭാരമാകുന്നു.”

ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു ഏന്റെ ബ്രൈദായത്തിന് കണ്ണടച്ചത്. ബ്രൈദായത്തിന് മരിയ്ക്കുന്നതിനും രണ്ടു ദിവസം മുമ്പായിരുന്നു അദ്ദേഹന്റെ ഭർത്താവ് പ്ലേഗ് രോഗത്താൽ ബങ്കളൂരിൽനിന്നു മരിച്ചതായി അറിയുക കവി കിട്ടിയത്.

അച്ഛനും അമ്മയും ഇല്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയെ രക്ഷിയ്ക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം മുഴുവനും എന്റെ തലയിലായിരുന്നു. ബാലകൃഷ്ണനെ കരയിക്കുന്നതിൽപ്പരം കഠിനമായ കർമ്മം മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നാണ് ഞാനും അമ്മയും കരുതിയിരുന്നത്. വിശേഷിച്ചു, ബാലകൃഷ്ണന്റെ അന്ത്യമരണ വാസ്തവ്യ പൂർത്തിയാകുന്നു വിശേഷദിവസത്തിൽ ആയിരുന്നു ബാലകൃഷ്ണന്റെ ഈ രോഗം.

ബാല—എളയമ്മ പോയി ആയായെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പോയി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരും.

ഞാൻ—ഏതായാണെന്ന് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരേണ്ടത്?

ബാല—അമ്മയെ ലക്ഷ്മിയും ഞാനും അമ്മയെത്തിൽ പോയപ്പോൾ ഒരാൾ എന്റെ കൈ പിടിച്ചില്ല. ആയാൾ.

ഞാൻ—ആയാളുടെ പേരെന്താണ്?

ബാല—എന്നിരിക്കുന്നതുകൂടാ.

ഞാൻ—പിന്നെ എങ്ങനെ നീ ആയാളെ കണ്ടിരുന്നു.

ബാല—ഞാൻ ഉണ്ണാൻ വരുന്നമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആയാൾ വരും.

ബാലകൃഷ്ണൻ വിവരണംകൊണ്ടൊന്നും എനിക്ക് ആളെ മനസ്സിലായില്ല. ബാലകൃഷ്ണൻ കരഞ്ഞു തുടങ്ങി. അദ്ദേഹൻ പറഞ്ഞു ദിവസം അദ്ദേഹനെ കരയിക്കുന്നതു കണ്ടിരുന്നവരിൽ എന്റെ ബ്രൈദായത്തിന് എന്തുപായം? മരണസമയത്ത് എന്തൊരു പരാജയ വാക്കുകളെ ഞാൻ അനാദിജ്ഞാൻ പാടേണ്ട? എന്റെ ബ്രൈദായത്തിന്റെ പുടമറി ദിവസം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശിശുവേദപോലെ പതിഞ്ഞിരുന്നു. ആ ദിവസമായിരുന്നു എന്റെ ഹൃദയത്തെ കവരുന്ന സുന്ദരപ്രഭാവം ഞാൻ കണ്ടുപിടിച്ചത്. എന്റെ ബ്രൈദായത്തിന്റെ ഭർത്താവിന്റെ സഖാവായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം വന്നിരുന്നത്. രാജഗോപാലൻ എന്നായിരുന്നു പേര്. അടിയന്തരം കഴിഞ്ഞ് ഒരു മാസത്തോളം ബ്രൈദായത്തിന്റെ ഭർത്താവോടുകൂടി അദ്ദേഹം എന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. ഈ ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ രാജഗോപാലനും ഞാനും വളരെ സ്നേഹത്തിലായി. തമ്മിൽ വിട്ടുപിരിയുന്നത് ഞങ്ങൾക്കു മരണപ്രായമായിരുന്നു. ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരായി സുഖിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന കാലം ജഗദീശ്വരൻ ഉടനെ വരുത്തണമെന്നു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും പ്രാർത്ഥിച്ചു പോന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ ദാമ്പത്യത്തിനു വലിയമ്മാമന്റെ സമ്മതം ആത്മാവശ്യമായിരുന്നു. സംഗതിവശാൽ ഗവണ്മെണ്ടുദ്യോഗം ഭർത്താവ് ആളുകളായി തന്റെ തറവാട്ടിൽ ഭരിയ്ക്കലും ബാധ

വം നടത്തില്ലെന്നു വലിയമ്മാമൻ ഒരു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്നത് ഞാൻ അറിയും. രാജഗോപാലൻ മദിരാശി ഗവണ്മെണ്ടാപ്പീസിൽ 100 ക. ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരു ഗുമസ്തനായിരുന്നു. രാജഗോപാലനും ഞാനും വിട്ടുപിരിയുവാനുള്ള സംഗതി താഴെ കാണിച്ച സംഭാഷണത്തിൽനിന്നാണ് ഉരുവിച്ചത്.

രാജ—ശിന്ദ! എപ്പോഴാണ് നിന്നെ 'ചായ്വ്' എന്നു വിളിക്കാൻ ജഗദീശപരൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഞാൻ—ഉദ്യോഗം രാജിക്കൊടുത്ത് അമ്മാമനോട് പേക്കിട്ടാതെ നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു വിളിപ്പാൻ സാധിക്കും എന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രാജ—ഞാൻ അമ്മാമനോട് പേക്കിട്ടാൻ. ഉദ്യോഗം രാജിക്കൊടുത്താൽ പട്ടിണി കിടന്നു പല്ലിച്ചില്ലേണ്ടിവരും.

ഞാൻ—അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഭരിക്കലും—വലിയമ്മാമൻ മരിക്കുന്നതുവരെ എന്റെ ഭർത്താവായില്ല. എന്നെ ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ രാജിക്കൊടുക്കുകയില്ല. എന്നേക്കാൾ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗം വലിയതാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഉദ്യോഗത്തെ ഭാര്യയായി വെച്ചോളൂ.

രാജ—ശിന്ദ! നീ പറയുന്നതിന്റെ സാരം നിന്നെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കോ?

എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു രാജഗോപാലൻ എന്റെ കൈപിടിച്ചു. പക്ഷെ ഞാൻ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു കൂട്ടാക്കാതെ കയ്യും കടഞ്ഞു വീട്ടിലേയ്ക്കു വരികയും ചെയ്തു. പിന്നെ എന്റെ പ്രിയരാജഗോപാലനെപ്പറ്റി ബാലകൃഷ്ണന്റെ ജനനദിവസംവരെ ഓരോ കേട്ടതായില്ല. അന്നേദിവസം എന്റെ മുറിയ്ക്കൽ ഒരു കടലാസ്സന്റെ കയ്യ

ണമു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. കടലാസ്സിൽ എഴുതിയിരുന്നതു രാജഗോപാലന്റെ കയ്യക്ഷരംപോലെ തോന്നി. അത്യാഗ്രഹത്തോടെ ഞാൻ അതിനെ വായിച്ചു.

മകരം 27-ാം നമ്പർ
ബുധനാഴ്ച.

“ശ്രീ.

പ്രിയശിന്ദ! ഇന്നു വൈകുന്നേരം 4 മണിമുതൽ 6 മണിവരെ നാം മുമ്പു കണ്ടു സന്ധിച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തിൽ ഞാൻ നിന്നെ കാത്തുനില്ക്കും. നീ അവിടെ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്നെക്ക് എന്നിൽ ഉള്ള അനുരാഗം അസ്തമിച്ചുവെന്നു ഞാൻ ഉറപ്പായിരിക്കും.

എന്ന് നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട
രാജഗോപാലൻ.”

ഞാൻ ഈ എഴുത്തു വായിക്കുമ്പോൾ നേരം 6 മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്റെ രാജഗോപാലൻ എന്റെ വരവും കാത്തു വളരെ നേരം നിന്നിരിയ്ക്കാൻ. പക്ഷെ അത് എന്റെ കറുത്തുപോയതായിരുന്നു. അതിന്റെശേഷം ഞാൻ രാജഗോപാലനെ കാണുകയാവട്ടെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വല്ല വിവരവും അറിയുകയാവട്ടെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ സംഭവങ്ങൾ അങ്ങനെയൊന്നായിരുന്നു.

ബാലകൃഷ്ണന്റെ കരച്ചിൽ അധികമായിട്ടുണ്ടായി. ലക്ഷ്മിയെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണനുമായി അമ്പലത്തിൽ നിന്നു സംസാരിച്ച ആളെ അവർക്കു നിശ്ചയമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു. ദാസി ലക്ഷ്മിയും ബാലകൃഷ്ണനുംകൂടി അദ്ദേഹത്തെ പിറന്നാൾ സദ്യയ്ക്കു ക്ഷണിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

നേരം പത്തുമണിയായിരുന്നു. സദ്യയ്ക്ക് എല്ലാവരും നേരമായി. ബാല

കൃഷ്ണൻ അവന്റെ അതിഥിയേയും കൂട്ടി എന്താണ് വരാത്തത് എന്ന് എന്റെ അമ്മ ചിറുചിറുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ കുട്ടിയുടെ അതിഥി ആരാണെന്നറിയാതെ എന്തും കഴങ്ങി. നേരം പതിനൊന്നു മണിയായപ്പോൾ ബാലകൃഷ്ണനും അവന്റെ അതിഥിയും ഘൃത്തി. അതിഥിയെ കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ദേഹം മുഴുവനും രോമാഞ്ചം ഉണ്ടായി. എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്പർശം കടികൊണ്ടിരുന്ന രാജഗോപാലനായിരുന്നു ആ അതിഥി. ചിറന്നാൾ സല്പ അതിക്രമമായി കഴിഞ്ഞു. എനിക്കും രാജഗോപാലനും ഭക്ഷണത്തിനു തുച്ഛം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാമിനീകാമുകന്മാർക്കു സഹജമായുണ്ടാകുന്ന പരസ്പരാനുരാഗം വൈകുന്നേരം 5 മണിക്കൂറു തെങ്ങുകട പൂപ്പുസങ്കേതസ്ഥാനത്തിൽ രണ്ടുപേരെയും യോജിപ്പിച്ചു. കുറെ നേരത്തേക്കു രണ്ടുപേരും മൗനം ഭീഷ്മിച്ചു. രാജഗോപാലനാണ് ആദ്യം സംസാരിച്ചത്.

രാജ—ഞാൻ അന്നു ശിനുവേയും കാത്തു

ഇവിടെ എത്രനേരംനിന്നു? അപ്പോൾ ശിനുവിനു എന്റെ മേൽ ദയതോന്നിയില്ലേ?

ഞാൻ—ഞാൻവരാഞ്ഞത് എന്റെ കുറവല്ലായിരുന്നു. രാജഗോപാലന്റെ എഴുത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ നേരം 6 മണി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

രാജ—സമയത്തിന് എഴുത്തു കിട്ടിയെങ്കിൽ ശിനു ഇവിടെ വരുമായിരുന്നുവോ?

ഞാൻ—അറിഞ്ഞെന്നാണ് സംശയം.

ഞാൻ ഇങ്ങിനെ പറയുമ്പോഴേക്കും എന്റെ ദേഹം രാജഗോപാലന്റെ കരപല്ലവങ്ങളാൽ വലയിതമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ തെങ്ങുകട ദാമ്പത്യഭാവത്തെ തടസ്സം ചെയ്യാൻ എന്റെ വലിയ അമ്മാമൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പെ പരലോകപ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇതാഇപ്പോൾ എന്റെ പ്രിയഭർത്താവായ രാജഗോപാലനോടുകൂടെ മദിരാശിയിൽ സുഖമായിരിക്കുന്നു.

കൈലാസയാത്രാപ്രബന്ധം

(തുടർച്ച)

ഇതിപ്രിയാസഹജസമീതിതം വചസ്സുസ്സഹംസഹിനിശ്ചിതീതിമാൻ കൃതസ്സുതകുനിവൊടധർമ്മനന്ദൻ പതുപ്പിലങ്ങവരോടവാചമുചിവാൻ. മേധീമൻവായസുനോദ്വപദഗുപസുതേ നിങ്ങളിലൊന്നതെല്ലാം മിതേമിതേമിയേഹുദിപരമൊഴിയ. ബ്രഹ്മണപോലായ് ചമഞ്ഞു ഹാദൈവേവൈചരീത്യസ്വീതിമതിവരു രാപദാംമുലമാക്കോ (വോ- വീതാശങ്കതടക്കാവതു? പുനരതിനി- നേഷണാൻമുലമായേ. ഭീഷ്മദ്രോണകുവാടിപിതൃപരന്തപ- മേബാസചാവൈരികൾ- കായിപ്പോയ്കുനിമുഖേനപണയം വെച്ചാത്തുദ്ദേവനേ

എൽപ്പനാമവരോടിതെങ്കിലധുനാ കേൾകൈവരാമാദരം വാഴ്ത്തുന്നജയന്തിലോകഭയേ- വ്യാപാരിണസ്മരണേ. അപനേയമുദേതമിച്ഛതാ തിമിരംരോഷമയംധിയാപുരം അവിഭിദ്യനിശാകൃതംതമഃ പ്രയോനാംശ്ശമതാംപ്രിയതേ. നയവാൻവിനയപ്രമാഥിന- സ്സമുപേക്ഷേതസമുന്നതിഃടിഷഃ സുജയഃഖലതാദഗന്തരേ വിപദനാശ്ചവിനീതസംപദഃ. ക്രോധാവേശംവിദൂരവിസ്മയമധുനാ സ്പർശസ്വൽഗുണാനാ- മാധാരംപോൽവിവേകംകരുത കിലമുനാ പരിലോന്നില്ലസാമ്യം

സ്വപി:നവി:ത്രിലോകീവിജയിനിവിഭവേ
 വിശ്വകൃത്യേഷുരാജ്ഞാം
 നീതിജ്ഞാനാനന്ദഭവഞ്ചമനസിദശാ-
 ദേശകുലാവലോകം.
 രാമാൽബലീയാ നപരോനകശ്ചിത്
 ദാശപമാതാന്നപരോവമാനഃ
 തഥാചിരാമശ്ശരഭേനിരീഷ്യ
 ബലപാഞ്ചയൗസേതുമരിഷ്ടജാന.
 മൂന്നുവന്നനുകേരപ്പുണ്ടരിയപരിഭവം
 വീട്ടുഭജാപലക്ഷം
 നിണ്ണീതംകാലയോക്കൈഗസദശമവരതി
 നത്തരംവീണ്ടുകുണ്ടു
 എന്നാലിപ്പോരവിപന്നാവയമപശരണാ
 ശ്ശുരുവെഴുസമഗ്ര
 ചെവന്നത്തുന്നരമെന്തയ്ക്കുമിതിമനസോ
 ഹന്തചിന്താദൂരന്താ.
 സദയമിതിപാഞ്ഞ
 ഞ്ഞാത്തനിശ്ചാസമസ്കിൻ
 ഗതയുതിമനുജേന്ദ്ര
 സ്വധിഷ്ഠണവിഷ്ണു
 ജ്ഞതീശയിതകൃപാവാ-
 നാവിരാസീത്തദാനീം
 ബുധജനമണിഭൂഷാ
 വ്യാസനാമാദിജന്മാ.
 ജവണ്ണമുചമുനിരചിന്തായം
 പ്രവാസപീഡാഭവതാമറിഞ്ഞേൻ
 ഭവേദ്യഥാമാവിപദോമഹത്യാ
 സ്ഥപശ്വമുത്തരായിതാജ്ഞാനാസൗ.
 ഉപായമിത്ഥാവിരവോടതിന്ന-
 ന്നഭൗതദാസ്ത്രോന്മമന്ത്രയേതാം
 കൃപാകലാതമാസമുനിസ്സീരോദ്ദ-
 ദപേതവേദേഷുബഭൂവരാജാ.
 ഏകാന്തരാജതനയ-
 ശ്ശോകാസ്യാശയമജ്ജനം
 സാകുതമാഹന്ദ്രപതിഃ
 പാകശാസനിമാദരാൽ.
 ദ്വപദരാജസ്വപദപത്ര്യാഃ
 ചരയവഃമയപാപകവഷിണോ;

യദസിലോകജന്യേമയിമമനവാൻ
 വിജയതേനമനോമതാവകം.
 പുണ്യാഞ്ജേഹൽഗുനാഞ്ചാൻനിരമിയലിന
 ബാഹുവീർവാലംബം (നിൻ
 തന്നെചിന്തിച്ചുദ്വേപനപരിഭവചേ-
 ദംചുടക്കുന്നിത്തോറം
 എന്നാൽനീന്ത ജ്ഞകാനനകൃതവസതീ-
 നജ്ജ്ഞാനാദിവാക്കീ-
 ടുന്നോരുദ്യോഗമുറക്കൊണ്ടിഹചെറുതിനി
 വ്യാപരിയ്ക്കേണമല്ലോ. (യം
 ഗാന്ധാർവതനയേനനിർഘൃണതയാ
 രാജ്യംനന്ദോദീയതേ
 ഭീഷ്മഭ്രാണപുരോഗമർത്ത്യാപഗണൈ-
 സ്സാദ്ധ്വവിരോധാഭവേൽ
 തസ്മാദജ്ജനാദിജനാനന്തരതേ
 സ്വസ്തു ശ്വസ്തുഗതപഥിരിം
 ബാണംപാശുപതംഗ്രാമിതുമധുനാ
 മാരാരിമാരാധയ.
 വ്യാസൻചെല്ലീരഹസ്യാന്തരമിതുഭഗവദ്-
 നിന്ദകീചാദിധന-
 വ്യാതേക്കൈഭേതപംചെയ്തമപരിവൃശം
 ലജ്ജയാതൽപ്രസാദാൽ
 ചാർതേട്തമന്ത്രശക്ത്യാപുരവിജയിനമാ-
 രാജ്യക്കൈക്കൊറുകപാത്ഥം-
 ന്നോദാലസ്ത്രേതേമപാശുപതമരികലം
 വെല്ലുവാണെന്നിവണ്ണം.
 മാഗാശിരായൈകചരപ്രമാദം
 വസന്നസംബാധശിവേവിദേശേ
 മാത്സ്യപുരാഗേപഹതാത്മനാംഹി
 സ്ഖലന്തിസാമുഷ്ടചവിമാനസാനി.
 പ്രിഷ്ഠേഷുനൈപാത്ഥവിനോപപത്തേ-
 ദ്വിചിന്തമാക്കൈകൃതമേതിപേതഃ
 തവപ്രിയാതസ്യജ്ജയായതേഷാം
 ക്രിയാഹലാനാംമലവാവിഷാതം.
 എന്നുദീപ്തശിരസിപ്രസാധയൻ
 മന്ദമാത്മകരപല്ലവാഞ്ചലം
 സന്ദിദേശതപസേനിജാനന്ദം
 ചിന്തയൻത്വദിതിഭാവിസംഗരമ.

മേപ്പത്തൂർ നാരായണൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്

(എൻ. പി)

കവികലാഗ്രാണിനും, മഹാവിദ്വാനും പരമഭക്തനും ആയിരുന്ന മേപ്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയെക്കുറിച്ചു നമുക്കുള്ള അറവു വളരെ നിസ്സാരമാണെന്ന് അറിയുന്നത് ഏറാവും പരിതാപകരമാണെന്നു പറയാതെനിവർത്തി ചിലാ. നമ്മുടെ പൂർവ്വന്മാർ ചരിത്രസംബന്ധമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ ഉദാസീനന്മാരായിരുന്നു എങ്കിലും ആധുനികന്മാർ ആ വിഷയത്തിലേക്കു ശ്രമിക്കുന്നതിനു വേണ്ടതായ വഴികളെ അവർ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു വളരെ സന്തോഷപരസ്സരം സമ്മതിച്ചുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ ആ വിഷയത്തിൽ അവർ ചെയ്തിരുന്ന പരിശ്രമത്തിന്റെ ശതാംശം എങ്കിലും അനുഭവിക്കുന്നതിനു നമുക്കു സംഗതിയായിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണ്. ഞാൻ പറയാൻ ഭാവിയിലുള്ളതു “ഗ്രന്ഥവരി”യെക്കുറിച്ചാകുന്നു. കാരോ ‘ഈടുവെപ്പുകളേയും, ‘ഗ്രന്ഥപ്പാഠങ്ങളേയും പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ, ചരിത്രസംബന്ധമായി മുടിക്കിക്കുന്ന അനേകം സാരമായ സംഗതികൾ വെളിപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതു നിരർക്കപരമാകുന്നു. ഞാൻ ഇപ്പോൾ നാരായണ ഭട്ടതിരിയെപ്പറ്റി പറയാൻ പോകുന്നത് ഞാനേ ഒരു ഗ്രന്ഥവരിയുടെ അംശമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥവരി എഴുതിയിട്ടുള്ള മഹാത്മാവിന്റെ കൃതികൾ ഭാരതത്തിലായി വെളിപ്പെടുത്തുമ്പോൾ വായനക്കാർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായി അറിയാവുന്നതെന്നുള്ളതിനാൽ

ഇപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി കേൾപ്പാൻ പാടിയില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ കൃതിയിൽ രചിച്ചതു തന്റെ വരുന്ന പ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “കോളംബം തൊള്ളായിരത്തൊഴുത്ത യുദ്ധം ഞാൻ കോളമായ മേടമാസമെട്ടാം തിയ്യതി ഭഗവാൻ സപ്തം കാണിച്ചതിന്റെ അറാം ദിനം ഭജനത്തിന്നു ഞാനും ഷഡപശാലയെപ്പോക്കുന്ന്” ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭട്ടതിരിയെപ്പറ്റിയും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “പൊതുവാളിന്റെ ഗുരുവചുതപ്പിഷാരടി അതിമാനുഷനാവൻ സകലവിദ്വാന്മാർക്കു അർപ്പണീകൃതം വയസ്സിരട്ടീയിരുന്നുള്ള മേപ്പത്തൂർപട്ടേരിയ്ക്കു ഗുരുവായുള്ളദേഹം തന്നെ ദൈവദേവതയുൾക്കും വിശേഷിച്ചുമെന്നുടെ മനതാരിൽനിത്യംനിന്നിന്നു നേരം” ഈ രണ്ടു പദ്യശകലങ്ങളെക്കൊണ്ടു നൂതനമായ ഏതാനും കാവ്യങ്ങൾ മനസ്സിലായി എന്നു മാത്രമല്ല പട്ടേരി ഒരുതാമര സംവത്സരം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. മേപ്പത്തൂർ ഭട്ടതിരിയെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു ഗ്രന്ഥവരി കണ്ടെത്തിയതു താഴെ പകർത്തുന്നു.

ഗ്രന്ഥവരി.

കൊല്ലം 735-ാമാണ്ടു മേപ്പത്തൂർ പട്ടേരിയുടെ ജനനം.

762-ാമാണ്ടു വൃശ്ചികമാസം 28-ാം തീയതിയായും കൃഷ്ണചതുർത്തിയും കൂടിയ ദിവസം ഗുരുവായൂർ ഇരുന്നുനാരായണീയം ഉ

ണ്ടാക്കി. “ആയുരാരോഗ്യസെഖ്യ” മെന്ന് അന്നത്തെക്കുറിച്ച്.

‘കാമാസന്നസാ’ എന്ന് അന്നത്തെ വാക്യം. ‘ഈശ്വരഭായംപൂജ്യം വാക്യവ്യവം ‘സായകം’ സംക്രമ്യപം.

786-0മാണ്ടു മിഥുനമാസം 22-ാം-നു ‘ഭാരതപ്പഴ’ പെരുകി അന്നത്തെക്കുറിച്ച് “നദീപുഷ്പരസഹസ്രം നന്ദസാരം പയോജനീ നിജാത്കടീരാൽ സായാഹ്നനഷ്ടായമാം പ്രയയം” എന്ന് പട്ടേരി പേരിട്ടു.

കൊല്ലം 791-0മാണ്ടു മകരമാസം 27-ാം-നു ‘സർവ്വം’ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങി. മിനമാസം 8-ാം-നു ‘സർവ്വം’ കോരീത്തു.

ഇതു സംബന്ധമായി താഴെ കൊടുക്കുന്ന ശ്ലോകവും ചില വിവരങ്ങൾ തന്നതാണ്.

“ഭൂഖണ്ഡകേരളാഖ്യസരിതമഹനിളാ മുത്തമൈവൈവനവാ-

ക്ഷേത്രഗവ്യതിമാത്രപുനഃപരിവ
ഗ്രാതിയർമ്മിസ്വധാതി
ധർമ്മാർത്ഥഭൂതത്വത്വർഗ്ഗമുതപടാ-
മാതുടത്താദിഭൂതം (ലാം
ജ്ഞാനോന്നാമനാഖ്യാനീരവദതു
ദേവനാരായണാജ്ഞാം.

മേപ്പത്തൂർ പട്ടേരി സർവ്വം ഉണ്ടാക്കിക്കുറഞ്ഞിട്ട് ഉപസംഹാരശ്ലോകമാണിത്. ‘കൃതരാഗരസോദ്യ’ എന്ന് അന്നത്തെക്കുറിച്ച് ശ്ലോകം

കാര്യേ സിദതികണ്ഠാധിനികഫേ
കണ്ഠേ ച വാണീപഥേ
ജിഹ്വായഃ ശുഭിജീവിതജിഗിഷാസു
ശ്വാസശ്വനൈശ്ശാമുതി
ആഗത്യസ്വയമേവനഃകരുണയാ
കാത്ത്വായിനീകാമുകഃ
കണ്ഠപണ്ണിതാൽപോണ്ണപയോ-
ദിത്താരകത്താരകം. 1

* ഉപരിവചനം മേപ്പത്തൂർ അമ്പലം. തിരുനാവായ്ക്കു തുരുത്തിനിന്നു രണ്ടു വിളിപ്പുകൾ ശ്രീമേപ്പത്തൂരിലും തൽപിതൃതിലും പ്രാത്രാചാര്യം തത്ത്വത്വം തിരുത്തുവാനും അങ്ങനെയായി.

വിദ്യാഭ്യാസം

അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും

വ്യാപ്തിയും.

വിദ്യാഭ്യാസമെന്നതു മനുഷ്യനിൽ അദ്യമായ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മനശ്ശരീരങ്ങളുടെ പല ശക്തികളും കഴിവുജ്ഞാനങ്ങളും വളർത്തുവാനു പ്രാപിക്കത്തക്കവണ്ണം അവയെ വലിച്ചു പുറത്തുകൊണ്ടുവരികയും പഠിപ്പിക്കുകയും വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്നതും.

പരമാർത്ഥത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഉള്ള ഒരു വികാസം മനുഷ്യന്റെ ജീവിതശൈലിക്ക് അനുയോജ്യമായ ശക്തികൾക്കും നിരന്തരമായി സംഭവിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. എന്നെന്താൽ അനുഭവിക്കപ്പെട്ട ഭാരോ പരിചയ

വും പഠിച്ചറിഞ്ഞുപെട്ട ഭാരോ പുതിയ തത്വവും അവന്റെ ജ്ഞാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, അവന്റെ നിരന്തരവികാസപരമായ ശക്തികളെ വീണ്ടും ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാൻ ഉപകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ നാം വിദ്യാഭ്യാസപദത്തിന്റെ ചുരുങ്ങിയ പരിമിതിയെ സിദ്ധിപ്പെടുത്തി, യഥാർത്ഥജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ കർത്തവ്യകർമ്മങ്ങളെ ശരിയായി ചെയ്തുപിടിക്കത്തക്കവണ്ണം അവനെ സന്നദ്ധനാക്കുന്നതിന്നു, ചെറുപ്പകാലത്തിൽ നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ശിക്ഷാക്രമമായി മാത്രം

പ്രതിപാദിക്കാനാണുദ്ദേശിക്കുന്നത്.

ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രധാനാംഗങ്ങൾ എവയാണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കേണമെങ്കിൽ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ പ്രധാനാംഗങ്ങൾ എവയാണെന്നു അവശ്യം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതാണല്ലോ.

ഒന്നാമതായി മനുഷ്യൻ പ്രാവണികളായ സകല കർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുകൊള്ളുന്നതിന് ഉപകരണമായി ഒരു സ്വഭാവശരീരമുണ്ടെന്നു നാം കാണുന്നു. രണ്ടാമതായി അവൻ മനസ്സ് എന്ന് കേവലകയ്യുണ്ട്. ആയതു, പ്രകാരമനുസരണ ബുദ്ധിയായി ശരീരത്തോടുചേർന്നു ബാഹ്യർല്ലോകത്തുക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു സമ്പാദിക്കയും, കാര്യകാരണ സംബന്ധമായി അനുമനിച്ചു നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള വിവേകത്തെ പ്രാപരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാമതായി, മരണത്തിനവിതനായ ആത്മതുചിന്തയെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടവനും വിചാരശക്തിക്കുവിധനം ശരീരത്തിൽ കൊള്ളുന്നവനും ആയ സാക്ഷാൽ പുരുഷൻ (പരമാകുന്ന ശരീരത്തിൽ പാർക്കുന്നവൻ) സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഉദ്ദേശ്യം മനുഷ്യപ്രകൃതിയിൽ അന്തർവിച്ഛിരിക്കുന്ന ഈ മൂന്നു അംശങ്ങളേയും ശരിയായി വികസിപ്പിക്കുകയോ സംധരിക്കപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്തയാണെന്നും അവയിൽ എന്തെങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഉദിച്ചുവെള്ളതെ തന്നെത്തല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

ഈ മൂന്നു അംശങ്ങളിൽ ഓരോന്നിന്റെയും ക്രമമായ ശിക്ഷണത്തിന് ഉപയുക്തങ്ങളായ സംഗതികൾ എന്തെല്ലാമെന്നുഅല്ലോ ഒന്നു നിന്നു ആലോചിക്കാം.

ശരീരം ആരോഗ്യത്തോടെ വളരുന്നതിന്നു നാം കഴിക്കുന്ന ഭക്ഷണം ആരോഗ്യകരവും പോഷകശക്തിയുള്ളതും ശുചിയുള്ളതും ശുദ്ധവും ആയിരിക്കണമെന്നുള്ളതു നിശ്ചയംതന്നെ. വർത്തമാനകാലത്തെ ശാസ്ത്രപരിശോധനകൾ, പുതിയ പഴങ്ങളും പാലും നമുക്കുററവും ഗുണകരമായ ഭക്ഷ

ണസാധനമാണെന്നും, ജന്തുക്കളുടെ ചീത്തകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മൃതശരീരത്തിൽ ഒരൾശം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലാത്ത 'മോസം' അതിന്റെ വർജ്ജനീയമായ ദൃഷ്ട്യങ്ങളെ മറയ്ക്കാനായി എപ്രകാരമെല്ലാം പചിക്കപ്പെട്ടാലും കൂട്ടുകലത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടാലും, മനുഷ്യാഹാരത്തിന്നു യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദോഷകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, ഉള്ള പരമാർത്ഥത്തെ തടയ്ക്കുകയാണെന്നു സ്ഥാപിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

അതിനർണ്ണംതന്നെ മദ്യവും പുകയിലയും നേരിട്ടു ദോഷം ചെയ്യുന്നവയാണ്. അതിനാൽ അവയും വർജ്ജനീയങ്ങളത്രെ.

ആരോഗ്യദൃഢഗാത്രത്വത്തിലേയ്ക്ക് ഇതുപോലെ തുല്യപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു 'പ്രായാമം'. പ്രായാമം കൂടാതെ യാതൊരു വയുവയും വളരുന്നതല്ല. യാതൊരു മാംസപശിയും ബലപ്പെടുന്നതുമല്ല. അതിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ ക്രമമായ രക്ഷണത്തിന്നു മുമ്പുള്ള പ്രായാമം അപരിത്യാജ്യമാകുന്നു. ആരോഗ്യകരമായ പരിസരപ്രദേശങ്ങളും ശുദ്ധമായും പുണ്യമായ ശുചിത്വവും ഏറ്റവും ആവശ്യകമാകുന്നു.

എന്നാൽ മനസ്സ് എങ്ങിനെയാണു വളരുന്നതെന്ന്? അതു മിഷവാദം ഇപ്രകാരംതന്നെ. ദേഹത്തിന്നുനേരപോലെ പ്രായാമം അതിന്നും അപേക്ഷിതമാകുന്നു. നിരീക്ഷണം ചെയ്താൽ കാര്യകാരണസംബന്ധമായി അനുമനങ്ങൾ നടത്തിയും ആലോചന ചെയ്തും, നിങ്ങൾ മനസ്സിന്നു പ്രായാമം കൊടുക്കുന്നു. അഥവാ യഥാർത്ഥവിദ്യാഭ്യാസം കൊണ്ടാകുന്നു. ഉരുവിട്ടു നിറയുന്നതു കൊണ്ടല്ല മനസ്സുകൾ വളർന്നുവരുന്നതു. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ആരോഗ്യവസ്ഥയിൽ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ ശുദ്ധമായ ഭക്ഷണം കഴിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരിയ്ക്കുംപോലെ നിങ്ങളുടെ വിചാരങ്ങളേയും നിങ്ങൾ ശുചിയായും ശുദ്ധമായും വെച്ചുകൊള്ളണമെന്നത് അത്യന്താപേക്ഷിത

മാകുന്നു. ദോഷകരമായൊ അശുഭമായൊ കൂലവായോ ഉള്ള യാതൊരു വിചാരവും നിങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധാന്തരംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നിടകൊടുക്കരുത്.

നാം ഇനിമേൽ ദേഹത്തിൽ അധി വസിക്കുന്ന ദേഹിയായ പൂർണ്ണനെക്കുറിച്ചു വിചാരിയ്ക്കാം. അവൻ എപ്പകാരം വളരുന്നു. അവൻ എപ്പകാരം വികാസത്തെ പ്രാപിയ്ക്കുന്നു. സദാചാരവും സദ്ബുദ്ധിയും പരിശീലിയ്ക്കുവാനും സ്വകൃത്യത്തെ അതിനായിത്തന്നെ ഫലസാധകി കൂടാതെ ചെയ്തയാലും—ചുരുക്കത്തിൽ അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ടപ്രകൃതിയെ വളർത്തിയുറപ്പിയ്ക്കുവാനും—തന്നെയൊക്കുന്നു. മതവിഷയവിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ആവശ്യകത ഇവിടെ കടന്നു കൂടുന്നു. അസ്ഥിമയമായ മതത്തിന്റെ ഉറപ്പു പാറക്കെട്ടിത്തലല്ലാതെ സദാചാരസൗധം കെട്ടിയുയർത്താവുന്നതല്ല. ഏതെന്നാൽ സദാചാരലോകത്തിന്റെയും മൃണയലോകത്തിന്റെയും അന്തർയ്യാമിയായി അവയ്ക്കു ധാരമായീ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സന്മാ

തന തത്വങ്ങളേയും, മാറാമില്ലാത്തതും മാറപ്പെടാവുന്നതല്ലാത്തതും ആയ ശാശ്വതനിയമങ്ങളേയും, കുറിച്ചു നമ്മെ പഠിപ്പിയ്ക്കുന്നതു 'മതം' എന്നതു ഒന്നു മാത്രം ആകുന്നു.

ഏതാളുമായ പദ്ധതിപ്രകാരം പ്രാപിയ്ക്കേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രയോജനം 1 സുവിദിതവും ആരോഗ്യമുള്ളതും ആയ ഒരു ഉറപ്പു ശരീരവും 2. യഥാർത്ഥത്തെ ക്ഷണേണ ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിലും ധരിച്ചുകൊള്ളുന്നതിലും ശേഷിയുള്ളതും തിഷ്ണവും, ആയ ഒരു മനശ്ശക്തിയും 3. മതതത്വത്തിന്മേലും സദാചാരത്തിന്മേലും ഉറപ്പിച്ചുയർത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഉത്തമസ്വഭാവവും, ഒരു വനിൽ ഉണ്ടാക്കിവെക്കുന്നതിനായിരിക്കും.

ഈ മൂന്ന് അംശങ്ങളും തികയാതെ വിദ്യാഭ്യാസപദത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഒരുവൻ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവനെന്നു പറയാൻ പാടില്ല (തജ്ജമ) കെ. വി. എസ്സ്).

ഭൂമരികാവിലാപം

(സി. ഗോദവർമ്മ തിരുമുഖാസ്)

കേന്ദ്രാക്ഷാതമത്താശിവിതി-
പ്പെരുക്കംമന്ദഗമമാലിചാഞ്ഞുചത്തും
വരുമോവരനെനന്നോക്കിയുകൊ-
ണ്ടൊരുപുനെന്താത്തിലമനംകൊണ്ടിരുന്നു. 1
പാമപ്പെഴുതത്തിയാകമാറായ്
തരസാചെങ്കുതിരോരമാമരേഴും
വിരവോടുവിളങ്ങിനിന്നുചീതാം-
ബരമാരത്തഴന്നാട്ടിടംകണ്ടുക്ക. 2
അരുണാരുണകാന്തിതട്ടിമിന്നും
പുരുഷനെന്തൊട്ടുകാറ്റിചാഞ്ഞുലത്തും
തരുവല്ലിതദാഭിസാരികസ്ത്രീ
തെരുപുകാത്തുടയംവിധംവെളങ്ങി. 3
മലയാനിചരല്ലസൽപ്രസൂന-
കുലത്തോറുമധുചെന്നുമാഹരിച്ചും

അലസതമിയന്നുചെന്നു
വിലസുന്നുണ്ടുമാതുരൻകണ്ടുക്ക. 4
ഗുണമേറിനമല്ലതൊട്ടെഴുംപു-
മണമെങ്ങുംപരിചിൽപ്പാണിടുന്നു
ചുണകെട്ടുവിയോശിവുണ്ടുപു-
ക്കുന്നയേററന്ത്യദശാന്തമെത്തിടുന്നു. 5
പലഭൂതമകോടരങ്ങളെത്തൻ-
നിലയത്തിൻനിലയേറുവെക്കുവാനും
പലപാട്ടുകൾപാട്ടുമാപ്പിടയ്ക്കാൻ
പലഭക്ത്യാവലികാഴ്ചവെച്ചിടുന്നു. 6
പതനംവരുമാക്കുമെന്നുമേമുൻ.
പതനത്തിനിനിലകാത്തുകൊണ്ടിടാത്തൊൽ
ഇതനല്ലുമാഹരിച്ചുസൂരൻ
പതനംചെയ്തിതുവരുണീമടത്താൽ. 7

(തുടരും)

കൊച്ചി നഗരസഭയുടെ, കൊച്ചി നഗരസഭയുടെ ഭരണാനുമതിയോടെ
 താഴെ കാണിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് അനുമതി നൽകുന്നതിനായി തയ്യാറാക്കിയ
 ഒരു കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടാണ്.

കൊച്ചി നഗരസഭ

കമ്മീഷൻ

മഹാമഹിമശ്രീ സർ, രാമചന്ദ്രൻ ജി. സി. എസ്. എച്ച്.
 കൊച്ചി നഗരസഭ.

നിർദ്ദേശിക്കുന്നവർ

അദ്ധ്യക്ഷൻ

1. മഹിമശ്രീ രാമചന്ദ്രൻ 10-ാം കൂറ് തമ്പുരാൻ (അപ്പൻതമ്പുരാൻ)
 തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, അയ്യന്തോൾ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ചത്രാധിപർ

2. മ-രാ-രാ സി. അനന്തമണി
 അദ്ധ്യക്ഷൻ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

സെക്രട്ടറി

3. ,, കി. കെ. കണ്ണമണി, എ. എം. അർ. എസ്.
 എഫ്. അർ. എഫ്. എസ്. കമാലാക്ഷി, എറണാകുളം. ,,

ചെയർമാൻ

4. ,, കെ. ഗോവിന്ദൻനമ്പ്യാർ
 ബി. എ. ബി. എൽ. വർക്കി, തൃശ്ശിവപേരൂർ. ,,

സഹായകന്മാർ

5. ,, വി. കെ. കുഞ്ഞുമണി, തൃശ്ശിവപേരൂർ ,,
6. ,, സി. അനന്തപ്രസാദ്, ,,
7. ,, സി. കുഞ്ഞുമണി, ,,

മംഗളോദയം കമ്പനി മാനേജർ ,,

സ ഓ ഡ റ നെ സ മ ര ജി ക ണ ര ത് .

8.	22	എം. നാരായണമനോൻ ബി.എ. ബി.എസ്.
വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	22
9.	22	കെ. രാമനേന്റോൻ, ബി. എ.
തൃശ്ശിവപേരൂർ.	22
10.	22	വി. നാരായണമനോൻ
'ലക്ഷ്മീഭായി' പത്രാധിപർ തൃശ്ശിവപേരൂർ.	22
11.	22	എം. ദേവേശ്വരപ്പിള്ളാരോടി
വക്കീൽ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.	22
	22	കെ. പി. പീറ്റർ
'പ്രാചീനഅരക' പത്രാധിപർ എലത്തുരുത്ത്.	22
13.	22	എം. കുമാരമനോൻ
സുരമാസ്റ്റർ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.	22
14.	22	എ. കൃഷ്ണപിള്ളാരോടി.
മഹാരാജാസ് കോളേജ് തിരുവനന്തപുരം.	22
15.	22	ടി. എൻ. വൈദികപര അയ്യർ
'ലോകപ്രകാശം' പത്രാധിപർ, തൃശ്ശിവപേരൂർ.	22
16.	22	പണ്ഡിതർ പുനഃശ്ശി നീലകണ്ഠശർമ്മ
വിജ്ഞാനചിന്താമണി. പത്രാധിപർ പട്ടാമ്പി.	22
17.	22	കെ. വാസുദേവൻ മൃസ്സത്ത്
സംസ്കൃതകോളേജ് അദ്ധ്യപകൻ പട്ടാമ്പി.	22
18.	22	എ. ഗോപാലമനോൻ
എം. എ. എസ്. ആർ. എ. എസ്.
ചരിത്രപണ്ഡിതർ മഹാരാജാസ് കോളേജ്, തിരുവനന്തപുരം.	22
19.	22	കത്താമ്പള്ളി. മാമൻനമ്പ്യാർ
ചാവക്കാട്.	22
20.	22	വരവൂർ അമൃതമനോൻ
കിഴക്കൻ ചിറയൂർ.	22
21.	22	മൃക്കോത്തു കുമാരൻ
തലശ്ശേരി.	22
22.	22	ടി. എ. ദൊരസപാമി അയ്യർ
ചീഫ് കോർട്ട് വക്കീൽ ഏറണാകുളം.
ധാരക്കാട്ട് ഓരോദമനോൻ
ബി. എ. ടി. വാൻസ് സിക്രട്ടറി ഏറണാകുളം.	22

24.	“	പാരായ്ക്കൽ കൃഷ്ണമനോൻ ബി. എ. വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	”
25.	”	കെ. രാമൻമേനോൻ ക്രിമിനൽ വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	”
26.	”	കെ. ശിവരാമകൃഷ്ണയ്യർ സാൾട്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ ഏറണാകുളം.	”
27.	”	കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള സെഷ്യൻ കോർട്ട് വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	”
28.	”	കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ ബി. എച്ച്. ബി. എൽ. എം. അറ്റർ. എ. എസ്. ജെ. ഓ. കോർട്ട് വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	”
29.	”	വി. ലോനൻ അന്ത ബോർഡ് ഓഫ് എക്സിസിനർ ഓഫീസ് ഏറണാകുളം.	”
30.	”	സി. ഗോവിന്ദൻ ഏളേടം മലയാളപണ്ഡിതർ കോളേജ് ഏറണാകുളം.	”
31.	”	തോട്ടേക്കുട്ട നാണമേനോൻ പുത്തൻമഠം ഏറണാകുളം.	”
32.	”	തത്തമ്പിള്ളിയിൽ കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ ബി. എ. ഏറണാകുളം.	”
33.	”	എം. കെ. ഗോപാലമേനോൻ ബി. എ. ടീച്ചർ ഏറണാകുളം.	”
34.	”	കടക്കുഴി രാമൻമേനോൻ കോളേജ് ലൈബ്രറിയൻ ഏറണാകുളം.	”
35.	”	ടി. എസ്. അപ്പു അയ്യർ ബി. എ. എൽ. ടി. ടീച്ചർ സക്കർ ഹൈസ്കൂൾ ഏറണാകുളം.	”
36.	”	കെ. വി. നാരായണമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	”
	”	എ. വേലായുധമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. ഏറണാകുളം.	”
38.	”	പുത്തേഴത്തു ഗോവിന്ദമേനോൻ ബി. എ. സ്റ്റാമ്പ് സൂപ്പ്രഡണ്ട് ഏറണാകുളം.	”
39.	”	കെ. വി. കരുണാകരപിഷാരോടി ബി. എ. വക്കീൽ ഏറണാകുളം.	”
	”	സി. എസ്. ഗോപാലപണിക്കർ ബി. എ. ഏറണാകുളം.	”
	”	കെ. പി. കുണ്ണൻനായർ ബി. എ. ബി. എൽ. ഏറണാകുളം.	”

42. „ കെ. ശങ്കരമേനോൻ ബി എ എൽ. ടി. „
എറണാകുളം.
43. „ പി. കെ. നാരായണനമ്പിശൻ „
ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാല തൃശ്ശിവപേരൂർ.
44. ബ്രഹ്മശ്രീ മാത്തൂർ മനയ്ക്കൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് „
പാഞ്ഞാറ്റം—ചേലക്കര.
45. „ കുറുർ മനയ്ക്കൽ ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് „
ഭാരതീഭൂഷണം തൃശ്ശിവപേരൂർ.
46. „ കരിയന്നൂർ മനയ്ക്കൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരി „
വാടാനംകുറുശ്ശി ഷൊറാണൂർ.
47. „ ചിറൂർ മനയ്ക്കൽ നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് „
ഉദകം.
48. „ മാടമ്പമനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻ നമ്പൂതിരി „
മുണ്ടയൂർ.
49. „ എ. കെ. ടി. കെ. യം. ചെറിയ നാരായണൻ „
നമ്പൂതിരിപ്പാട് „
ഷൊറാണൂർ.
50. മാ-മാ-00- വല്ലടിപ്പാത്ത കോമപ്പൻനായർ „
മാഗളോദയം കമ്പനി തൃശ്ശിവപേരൂർ.
51. „ ആർ. ഗേവീന്ദ്രമേനോൻ „
ഫൈസ്റ്റർമാനേജർ നെന്മാറ.
52. „ കെ. അച്യുതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ. „
എറണാകുളം.
53. „ മാറായിൽ കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ. „
വക്കീൽ എറണാകുളം.
54. „ വി രാമൻമേനോൻ ബി. എ. „
ഫജർ എറണാകുളം.
55. „ വി. ദാമോദരൻ ഉണ്ണി ബി. എ. „
ചീഫ് സൂപ്രന്റേണ്ട് ഫജർ എറണാകുളം.
56. „ വി. ഗോപാലമേനോൻ „
ഫജർ എറണാകുളം.
57. „ മാങ്കയിൽ ഗോവിന്ദപ്പണിക്കർ „
ഫജർ എറണാകുളം.
58. „ ചൊപ്പിള്ളിയിൽ ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ „
ഫജർ എറണാകുളം.
59. „ പി. എസ്സ്. അനന്തനാരായണശാസ്ത്രി „
സംസ്കൃതപണ്ഡിതർ സക്കാർ ഫൈസ്റ്റർ തൃശ്ശിവപേരൂർ.
60. „ കുറുപ്പാത്ത കേശവൻനായർ „
പണ്ഡിതർ സക്കാർ ഫൈസ്റ്റർ തൃശ്ശിവപേരൂർ.

**മേടം, ഏടം, മിഥുനം മാസങ്ങളിൽ 89- തുലാം കൂടി മാസിക
വരിസംഖ്യ അടച്ചവരുടെ പേര്.**

ബ്രഹ്മശ്രീ പുലാക്ഷി ചെറിയ കേശവൻ നമ്പൂരി	അവർകൾ	2	8	0
മ.രാ-രാ- കിഴിപ്പിള്ളിമംത്തിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ നമ്പ്യാർ	"	2	8	0
" എടപ്പിള്ളി ശങ്കരരാജാ	"	2	9	0
ബ്രഹ്മശ്രീ ചിറാറുരുമനക്കൽ അഹ്മദ് നാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
മ.രാ-രാ- ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ ബി. എ. എം. ആർ. എ. എസ്സ്.	"	2	0	0
ബ്രഹ്മശ്രീ ചിരട്ടാണു കുഞ്ഞുനാരായണൻ മൃസ്സ	"	2	8	0
" എൻ. കൃഷ്ണൻ നമ്പൂരി	"	2	8	0
" കുറുവട്ടുപണാവുമനയ്ക്കൽ നാരായണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	"	2	8	0
മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവർമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ	"	2	8	0
മ.രാ-രാ പത്മനാഭൻപോറ്റി ബി. എ.	"	2	8	0
" എം. ഉദയവർമ്മരാജാ ബി. എ.	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ തിട്ടയിൽ മനയ്ക്കൽ തുപ്പൻ നമ്പൂരി (88 തുലാം വരെ)	"	2	8	0
മ.രാ-രാ- വി. കെ. രാമൻമേനോൻ	"	2	8	0
" പൂഞ്ഞാററിൽ അശ്വതിനാഥ രാജാ വി. രാമവർമ്മരാജാ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ പോക്കുളത്ത് പയ്യൂരുമനയ്ക്കൽ നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്	"	2	9	0
മ.രാ-രാ- ശങ്കരൻതമ്പി	"	2	8	0
" മാപ്പിള തിരുമല്ലാട് കേരളവർമ്മൻ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ തെക്കേടത്ത് കടലായി മനയ്ക്കൽ കുഞ്ചുണ്ണിനമ്പൂരിപ്പാട്	"	2	8	0
" സവാധികാട്ടുകാരം	"	2	8	0
" അകവുരു മനയ്ക്കൽ വലിയ നമ്പൂരിപ്പാട്	"	2	8	0
മ.രാ-രാ- ഡോക്ടർ സബ്രഹ്മണ്യയ്യർ എം. എ.	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ എ. എൻ. ഗംഗാധരൻ നമ്പൂരി	"	2	8	0
മ.രാ-രാ-എ. ആർ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ എം. എ.	"	2	8	0
" വി. വലിയ കൊച്ചുണ്ണി അച്ചൻ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ കുന്നത്തുരു മനയ്ക്കൽ അനന്ദൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്	"	3	8	0
മ.രാ-രാ- കാളമ്പിള്ളി നാരായണപണിക്കർ	"	2	8	0
" അരിയമ്പാവത്ത് കിട്ടുണ്ണിമേനോൻ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ നെടുമ്പിള്ളി തരണനെല്ലൂർ പത്മനാഭൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
" ടി. പുരുഷോത്തമൻ നമ്പൂരി	"	2	8	0
" പുനോക്കോട്ട മനയ്ക്കൽ തുപ്പൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	"	2	9	0
" കിള്ളിമംഗലത്തു മനയ്ക്കൽ തുപ്പൻ നമ്പൂരിപ്പാട്	"	2	8	0
ടി 90-ലേക്കുള്ള	"	2	8	0
മ.രാ-രാ- പട്ടാഭിഷേകവായനശാലാ സിക്രട്ടറി	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ കോഴിപ്പാറത്തു നാരായണൻ നമ്പൂരി	"	2	8	0
മ.രാ-രാ- കിളിമാനൂർ അച്ചൻ കോയിത്തമ്പുരാൻ ബി. എ.	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ തേരൂപ്പാറത്തു മനയ്ക്കൽ ഊശീനൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
മ.രാ-രാ- മണലിങ്കര തന്ത്രി കല്പമംഗലത്ത് കേശവരു വാസുദേവരു	"	2	8	0

ബ്രഹ്മശ്രീ ശിവയള്ളി നാരായണൻ നമ്പൂരി	അവർകൾ	2	8	0
മ.രാ.രാ. വാസുദേവൻപോറ്റി	„	2	8	0
„ എസ്സ്. എം. സി.കുട്ടരി	„	2	8	0
„ ആർ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	„	2	8	0
„ എൻ. സുബ്ബായശ്ശേണായി	„	2	11	0
„ പ്രിൻസിപ്പാൾ, രാജകീയകോളേജ്, തിരുവനന്ത :	„	2	8	0
„ എൻ. നാരായണപിള്ള	„	2	8	0
„ കെ. പി. പത്മനാഭമേനോൻ ബി. എ., ബി. എസ്	„	2	8	0
„ ആർ. കൃഷ്ണയ്യർ	„	2	8	0
„ എ. ശങ്കരമേനോൻ	„	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ സി. നാരായണൻഭട്ടതിരി	„	2	8	0
മ.രാ.രാ. കെ. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ	„	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ ആറപ്പാത്ത് മനയ്യൻ നാരായണൻനമ്പൂർ	„	2	8	0
„ വി. വാമനൻനമ്പൂരി	„	2	8	0
മ.രാ.രാ. എ. കേരളവർമ്മരാജാ	„	2	8	0
„ കെ. കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻരാജാ	„	2	8	0
„ പി. കെ. നാരായണക്കുറുപ്പ്	„	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ ചേന്ദമംഗലത്തുമനയ്യൻ വാസുദേവൻ ശങ്കരൻപാട,	„	2	8	0
മ.രാ.രാ. കെ. വർഗ്ഗീസ്സ്	„	2	11	8
„ പാലിയത്ത് കുഞ്ചു അച്ചൻ	„	2	8	0
„ ചിരട്ടപ്പാത്ത് കുഞ്ഞൻ തിരുപ്പാട്	„	2	8	0
„ വി. വാസുദേവശർമ്മ	„	2	8	0
„ വി. എസ്സ്. കൃഷ്ണപ്പിള്ള	„	2	8	0
„ കെ. ശങ്കരപിള്ള	„	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ വിഷ്ണു ഭട്ടതിരി	„	2	8	0
„ സി. എൻ. നാരായണൻനമ്പൂരി	„	2	8	0
„ കാലടി മനക്കൽ സുര്യൻഭട്ടതിരിപ്പാട്	„	2	8	0
ശ്രീമതി കാത്തികുതിരനാൾ തമ്പുരാട്ടി	„	2	8	0
മ.രാ.രാ. പി. എ. സ്റ്റീഫൻ ബി. എ.	„	2	8	0
„ കോറണേച്ചർ വാഴനശാലാ സിക്രട്ടറി	„	2	8	0
„ കുറുപ്പേഴ് വൈദ്യൻ കൃഷ്ണചാരിയർ	„	2	8	0
„ കെ. ആർ. പാദപിള്ള	„	2	8	0
„ പത്മനാഭമേനോൻ, ചാലുകൽവീട്	„	2	8	0
„ ടി. ആർ. അനന്തക്കുറുപ്പ്	„	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ കൊക്കരമനക്കൽ തുപ്പൻനമ്പൂരി	„	2	11	0
മ.രാ.രാ. കെ. മാധവൻപിള്ള	„	2	8	0
„ ആർ. അനന്തകൃഷ്ണയ്യർ	„	1	0	8
„ പി. ജി. നാരായണൻനായർ	„	0	2	0
„ ജി. നാരായണപിള്ള	„	2	8	0
„ എസ്സ്. പത്മനാഭയ്യർ	„	2	8	0
„ എ. രാമൻപിള്ള	„	0	10	0
„ പി. കെ. ശങ്കരപിള്ള	„	0	10	0

മ. രാ. രാ. ആർ. എഫ്. എൻ. ആസ്ക്രൂത്ത് എം. എ.	അവർകൾ	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ എം. എസ്. കേശവൻ നമ്പൂരി	"	2	0	0
മ. രാ. രാ. ഫെഡ് മാസ്റ്റർ, ഫോർട്ട് ഫൈസ്കൾ, തിരുവനന്തപുരം	"	2	0	0
" വി. രാമയ്യർ	"	2	8	0
" ഇ. എൽ. ജോജ്	"	2	5	0
" ആന്തിക്കാട്ട് വി. കൃഷ്ണൻ	"	0	12	0
" എൻ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	"	0	8	0
" എൻ. എ. മേനോൻ	"	1	6	0
" രാമൻകുഞ്ഞു കൃഷ്ണപ്പുതുവാൾ	"	2	8	0
" കുഞ്ഞിക്കാമത്ത് കൊച്ചുഗോവിന്ദമാരാർ	"	2	8	0
" കെ. ആർ. കുട്ടൻപിള്ള	"	1	0	0
" പി. ഉഷാദാസ്സിനായർ എം. എ. എൽ. ടി.	"	2	8	0
" കെ. കേശവപിള്ള	"	2	8	0
" സി. എസ്. അച്ചുതമേനോൻ	"	2	8	0
" യം. കുണ്ടന്നിമേനോൻ	"	2	8	0
" ഐ. എസ്. നാരായണയ്യർ ബി. എ.	"	2	8	0
ശ്രീമതി എൻ. ഗൗരി അമ്മ	"	2	8	0
മ. രാ. രാ. പി. കെ. ഗോദവർമ്മതിരുമല്ലൂർ	"	2	8	0
" കെ. പാലീശ്വരൻ നമ്പ്യാതി	"	1	6	0
" സി. അച്ചുതമേനോൻ	"	2	8	0
ശ്രീമതി എടക്കുണി വാരിയത്ത് തായിക്കുട്ടി വാരമ്പ്രാർ	"	2	8	0
മ. രാ. രാ. സി. പി. ശ്രീകുമാരൻമാർ	"	2	8	0
" സി. ചക്രപാണിചാരിയർ	"	3	10	0
" കെ. ഗോവിന്ദപിള്ള	"	0	14	0
" പനയ്ക്കൽ മാത്തു മുയ്യപ്പൻ	"	2	8	0
" കെ. ആർ. കുഞ്ഞൻപണിക്കർ	"	2	8	0
" പി. വി. ഹരിശ്ചേന്നായി	"	2	8	0
" പി. കെ. കേശവപിള്ളശാസ്ത്രി	"	2	8	0
" ആർ. സുബ്ബരായശാസ്ത്രി	"	1	6	0
" എച്ച്. വെങ്കടേശ്വരയ്യർ	"	2	0	0
ശ്രീമതി ടി. ജാനകി അമ്മ	"	2	8	0
മ. രാ. രാ. ആർ. പത്മനാഭപിള്ള	"	2	8	0
" കെ. വേലായുധൻപിള്ള	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ വി. എസ്. വിജ്ഞാനമ്പൂരി	"	2	8	0
മ. രാ. രാ. കെ. എം. വർക്കി	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ പാതാഞ്ചര മനയ്ക്കൽ തുപ്പൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	4	15	0
" പള്ളിപ്പാട് എന്ന മുല്ലമംഗലത്തു മനയ്ക്കൽ തുപ്പൻഭട്ടതിരിപ്പാട്	"	1	1	0
മ. രാ. രാ. ടി. എസ്. ജഗന്നാഥയ്യർ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ കിടക്കോട്ടു തല മനയ്ക്കൽ പശുപതിനമ്പൂതിരി	"	1	4	0
" നാരായണമംഗലത്ത് വാസുദേവൻനമ്പൂതിരി	"	2	8	0
മ. രാ. രാ. എ. കെ. രാമവർമ്മരാജാ	"	2	8	0

ബ്രഹ്മശ്രീ എഴിക്കോട്ടമനക്കൽ നാരായണൻനമ്പൂരി	അവർകൾ	2	8	0
മ-രാ-രാ- എം. കെ. വെങ്കിടേശപരയ്യർ ബി. എ., ബി. എൽ.	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ കരുമാനപ്പാ മനക്കൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്,	"	1	0	0
" മരണാട്ടമനക്കൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
" കെ. പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
മ-രാ-രാ- ഇ. നാരായണൻ നായർ ബി. എ. ബി. എൽ.	"	2	8	0
" പി. ജി. രാമയ്യർ, ബി. എ. ബി. എൽ.	"	2	8	0
" എം. സി. കൃഷ്ണവർമ്മരാജാ	"	2	8	0
" ടി. എ. ശേഷയ്യർ ബി. എ. ബി. എൽ.	"	2	8	0
" ചോണ്ടത്തു ഗോവിന്ദനണ്ണി മന്നാടിയാർ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ ഇ. പി. വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
മ-രാ-രാ-ബഹുമാനപ്പെട്ട രാജാ വാസുദേവരാജാ	"	7	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ മുത്തമല പുരുഷോത്തമൻ നമ്പൂരി	"	2	8	0
മ-രാ-രാ- കെ. ഉണിക്കണ്ടൻ നായർ	"	2	8	0
" ടി. ആർ പരമേശ്വരയ്യർ	"	2	8	0
" കോണിക്കലേടത്തു ചാത്തുക്കുട്ടി അച്ചൻ	"	2	8	0
" ചെറുകര നാരായണനണ്ണി പിഷാരൊടി	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ തേനഴി മനക്കൽ പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്	"	2	8	0
" ഏറന്തൂർ മനക്കൽ നാരായണൻ നമ്പൂരി	"	2	8	0
" കോയത്തടി മനക്കൽ പരമേശ്വരൻ സോമയാജിപ്പാട്	"	1	13	0
മ-രാ-രാ-കെ. പി. മധുവമേനോൻ	"	2	8	0
" ടി. ആർ. രാമചന്ദ്രയ്യർ	"	4	1	0
" നെല്ലിക്കലേടത്തിൽ കോമ്പി അച്ചൻ	"	2	8	0
" അമ്പ്രമോളി രാമണ്ണി വൈദ്യൻ	"	2	9	0
" ജസ്റ്റീസ്, ശങ്കരൻനായർ	"	2	8	0
ബ്രഹ്മശ്രീ മേലേടത്തു മനക്കൽ ഹിരണ്യഗർഭൻ നമ്പൂരി	"	2	9	0
" കിഴക്കേ ചെറുകുഴ മനക്കൽ നമ്പോത നമ്പൂരി	"	2	8	0
മ-രാ-രാ-എ. വി. പിള്ള	"	2	1	0
ബ്രഹ്മശ്രീ രിമിരിമാടമന നാരായണക്കുട്ടിയി	"	2	8	0
മ-രാ-രാ-ജോസേഫ്, പുല്ലോക്കാരൻ	"	2	8	0
" എം. ആർ. അനന്തകൃഷ്ണയ്യൻ	"	1	4	0
" കൂത്താളി അച്ചുതടത്തിൽ നായർ	"	2	0	0
" യം. കുഞ്ഞിരാമൻ	"	0	14	0
" എലിയങ്ങാട്ടു രാമരാജാ	"	2	8	0
" എൻ. നാരായണൻ	"	1	2	0
" മലയാളി ക്ലബ്ബ്	"	1	4	0
" ബ്ലാമയിൽ കണ്ണണി നായർ	"	2	8	0
" പി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ	"	2	8	0
" വ്. കുഞ്ഞി അബ്ദുള്ള വലിയ പുരയിൽ	"	2	8	0
" പുന്നത്തൂർ ദി-ാം കൂർ രാജാ	"	2	8	0
" ടി. ക. ആർ. ഗോവിന്ദ പിള്ള	"	1	6	0
" എൻ. ശേഷവപിള്ള	"	2	8	0

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

പ്രവേശിക.

(വില്പന. 0—8—0)

പ്രകൃതിശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ താക്കുലായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന ഈ പുസ്തകം എല്ലാവരും വായിക്കേണ്ടതാണ്.

ദൈവത്തിനൊടകം.

(വടക്കാഞ്ചേരി ഗ്രാമം രാമകൃഷ്ണഭാഗവതർ ഉണ്ടാക്കിയത് വില്പന 12ണ്.)

കംസനാടകം, മീനാക്ഷീനാടകം മുതലായ നാടകങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധി നേടിയ ഈ നാടകത്തെ ജയിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം നൂതനരീതികൾ ഇതുവരെ ആരും നാടകമാക്കിയിട്ടില്ല. സാഹിത്യരചനയും മുതലായ നാടകങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അളവിൽ സാരമില്ല. സംഗീതപ്രിയന്മാരും നാടകപ്രിയന്മാരും ഈ പുസ്തകം ഒന്നു വാങ്ങി വായിക്കേണ്ടതാണ്.

വേദാന്തസാരം.

(വില്പന നാലുപൈ.)

കിളിപ്പാട്ടു രീതിയിൽ ഏതൊരു മഹായോഗ്യൻ എത്രയോ കൊപ്പങ്ങൾ മുമ്പ് എഴുതിവെച്ച ഈ പുസ്തകം ഇപ്പോൾ മാത്രമാണ് അച്ചടിച്ചു പുറത്തിറക്കിയത്.

ബി. വി. ബുക്ക ഡിപ്പോവക

പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ.

	ക. ണ. പ.				ക. ണ. പ.		
അഭിജ്ഞാനശാകുന്തളം	1	4	0	കേരളവർമ്മ	1	0	0
മലയാളശാകുന്തളം	0	10	0	അർക്കമ്പർ	0	14	0
മയൂരസന്ദേശം	0	8	0	വിജ്ഞാനമഞ്ജരി	0	4	0
അന്യാപദേശതകം	0	8	0	അതിരൂപചരിതം	0	3	6
ഭാസ്കരമേനോൻ	0	8	0	ഭാഷാഭൂഷണം	1	4	0
ഗദ്യമാലിക 1-ാം ഭാഗം	1	0	0	വൃത്തമഞ്ജരി	0	6	0
ടി 2-ാം ഭാഗം	1	0	0	ശബ്ദശോധിനി	0	9	0
ടി 3-ാം ഭാഗം	1	0	0	സാഹിത്യസാരം	1	0	0
മാതാഭാഷ്യവർമ്മ	1	0	0	രാമായണവില്പന	1	0	0
കുമാരനാഥമാല 1-ാം ഭാഗം	0	8	0	മാറ്റം അനേകം ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ			
ടി 2-ാം ഭാഗം	0	8	0	ഏകപാഴം തയ്യാർ.			
നേതാളിപാലർ	0	10	0	മംഗളോദയം കവനി ക്ലിപ്തം,			
നീതികഥകൾ	0	4	0	തൃളിവപേരൂർ.			

മാഗളോദയം

വരിസംഖ്യ തപാൽ കൂലി അടക്കം

രണ്ടു കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മുൻകൂർ 2—8—0 ആറുമാസത്തേയ്ക്കു മുൻകൂർ 1—6—0

കാറപ്രതിക്ക് മുൻകൂർ 0—4—0 വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

വരിസംഖ്യ ബാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളവർ, അവരവർ അടയ്ക്കേണ്ട സംഖ്യ ഉടനെ തീർത്ത ശീതി വാങ്ങേണ്ടതാണ്

സ്ഥിരപരസ്യങ്ങൾ

പരസ്യക്കൂലി എപ്പോഴും മുൻകൂറ്

വരി ഒന്നിന് മാസത്തിൽ 8-ണ പ്രകാരം എല്ലാ പരസ്യവും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

മാഗളോദയം കമ്പനി

ക്ലിപ്തം, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

ഡയറക്ടറർ.

1. മഹാമയിമശ്രീ കൊച്ചി 10-ാംകൂർ രാമവമ്മ അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്
2. ബ്രഹ്മശ്രീ എ. കെ. ടി. കെ. എം. ചെറിയനാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകൾ
3. „ വടക്കിനിയേടത്തു കിരാങ്ങുതമ്പുരാൻ ശ്രീധരൻ അനുജൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് „
4. „ സി. ടി. അവഞ്ഞിക്കാട്ടു നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട് „
5. „ എടവലത്തു പുടയോരുമനയ്ക്കൽ വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് „
6. „ പുനശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മ „
7. മ-രാ-രാ- ചങ്ങനംകോത കൃഷ്ണൻകുഞ്ചൻ „
8. „ ടി. സി. കൃഷ്ണമേനോൻ (സബ്ബ അസിസ്റ്റണ്ട് സർജൻ) „
9. „ വി. കെ. കുഞ്ഞൻമേനോൻ. „

ആഡിറ്റർമാർ.

1. ബ്രഹ്മശ്രീ എ. കെ. ടി. കെ. എം. വലിയനാരായണൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് അവർകൾ
2. „ കുറുർ ദാമോദരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് „

മലയാളഭാഷാഭിപ്രായിയേയും പൊതുജനയോഗക്ഷേമത്തേയും മുൻനിറുത്തി, ഷെയർ 1-ക്ക് 10ക. വീതം 3000 ഷെയറിൽ കൂടി 30,000ക. മൂലധനമായി എടുപ്പുതരിയിരിക്കുന്നതാണ് ഈ കമ്പനി. ഈ കമ്പനിയിലേക്കു, വളരെ കാലമായി ഉത്തമരീതിയിൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന കല്പദ്രുമം അച്ചുക്കൂടം രീറ്റവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷ്, ദേവനാഗരം, തമിഴ്, മലയാളം എന്നീ അക്ഷരങ്ങളിൽ എല്ലാതരത്തിലുമുള്ള അച്ചടിവലകളും ആദായവിരക്കിൽപ്പത്തിയായും കൃത്യത്തിനും നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്.

ഇതിനും പുറമെ ദേശമംഗലത്തുനിന്നു ബ്രഹ്മശ്രീ എ. കെ. ടി. കെ. എം. ചെറിയനാരായണൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടവർകളുടെ ഉടമസ്ഥതയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിരുന്ന മാഗളോദയം മാസികയും കമ്പനിയിൽ നിന്നു ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഗ്രാഹ്യങ്ങളായ പല വിഷയങ്ങളേയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ മാസിക മേലിൽ പൂർണ്ണാധികം പരിഷ്കരണരീതിയിൽ നടത്തുവാൻ ശ്രമം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

കമ്പനിയിൽ ഷെയർ ചേരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ടി. കമ്പനിമാനേജർ അറിയിച്ചാൽ ഹരജിഫാറം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അല്ലാത്തവർക്കു മാത്രമെ ബാക്കിയുള്ള മാനേജർ

പുസ്തകം ③	ചിങ്ങമാസം	ലക്കം ൧൦
-----------	-----------	----------

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

15

നവദിശ്ശന്നതുകൊണ്ട് ഉപജീവനത്തിനു വഴിയില്ലാതിരിയ്ക്കുന്ന സ്ഥിതി.

പരിഹാരം:—

ഒന്നാം സംഗതിയിൽ കാണിച്ചപ്രകാരം ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർക്കു ഏതെങ്കിലും ക്രമമനുസരിച്ച ഗവണ്മെന്റ് ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴുള്ള സ്കൂൾ ഫൈനൽ മുതലായ പരീക്ഷകളെപ്പോലെതന്നെ മേൽകാണിച്ച ഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസപരീക്ഷയേയും ഗണിക്കുന്നു. ഈ ഭാഷാവിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഇംഗ്ലീഷ് ഉപഭാഷയായി ആദ്യം മുതൽക്കുതന്നെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടതായാൽ കാര്യനിർവ്വഹണത്തിന് മതിയാകാതെ വരുന്നതല്ല.

(൩) ന്യൂനത:—

ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ വിഷയത്തിൽ വേണ്ട നിഷ്ഠാപരതയോടുകൂടി യാതൊരു പാഠ്യപുസ്തകവും പഠിപ്പിക്കാത്ത പരിശോധകന്മാർ, വിദ്യാഭ്യാസാധ്യക്ഷൻ മുതലായവരെ ഭാഷയിൽ തീരെ അഭിനിവേശവും ജ്ഞാനവുമില്ലാത്തവരായിട്ടാണ് പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നത്.

പരിഹാരം:—

ആ വക സ്കൂളുകളിൽ മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും പരിശോധിക്കുന്നതിനും പ്രത്യേകിച്ചുവേണ്ട പരിഷ്കരണങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനും തക്കതായ ഏർപ്പാടുകൾക്കുണ്ടാകണം.

(൪) ന്യൂനത:—

ഗവണ്മെന്റ് വക എഴുത്തുകുത്തുകളും റിക്കാർട്ടുകളും മിക്കതും ഇംഗ്ലീഷിലാക്കിയതു ലൂസിമിത്തം ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചവർക്കുവേണ്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു മലയാളം തീരെ അറിയാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കാത്തതിന്നിടയുള്ള സ്ഥിതി.

തെളിയുന്നു:—
അന്നു അപലാവശ്യമായിട്ടുള്ള റിക്കാർട്ടുകളെക്കുറിച്ചും അനുബന്ധം മലയാളത്തിലാക്കണമെന്നുള്ളതും രണ്ടു ശക്തിയായിരിക്കുന്നു. കോടതി

കളിലെ വിധി, വിധിനിയമങ്ങൾ, കീഴ്വോഴ്ചകൾക്കും മറ്റും അയയ്ക്കുന്ന കല്പനകൾ മുതലായതു മലയാളത്തിലാക്കണമെന്നു വരുമ്പോൾ ആ വക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ആവശ്യം ഭാഷയിൽ പരിചയപ്പെടുകയും അതുനിമിത്തം ഭാഷയ്ക്കു പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. ആവശ്യമായിവരുന്ന റിക്കാർട്ടുകൾ ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യാൻ ഏർപ്പാടുകൾക്കു മതിയാകുന്നതാണ്.

(5) ന്യൂനത:—

കാരോരോ വിഷയങ്ങളിലും കാലത്തനുസരിച്ചുണ്ടാകേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. പ്രകൃതിശാസ്ത്രം, രസതന്ത്രം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള പരിഭാഷികപദങ്ങൾക്കു തക്കതായ മലയാളപദങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന ഒരു നിഘണ്ടു ഒന്നാമതായുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അതു ഉണ്ടായിട്ടില്ല.

പരിഹാരം:—

ആ വക പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതിനായി കൊല്ലത്തോളം ഒരു സംഖ്യ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നുവെക്കുകയും ഏതെങ്കിലും വിഷയങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതുണ്ടെന്നും മറ്റും ആലോചിക്കുന്നതിനും ആവക കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനുമായി ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തുകയും വേണം. അങ്ങിനെ ഉണ്ടാകുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ഭാഷയെപ്പറ്റി നല്ല അറിവുണ്ടാകുന്ന പുസ്തകങ്ങളും പാഠപുസ്തകങ്ങളാക്കി മേൽപറഞ്ഞ കമ്മിറ്റിക്കുവേണ്ട അധീനത്തിലോ മറ്റോ ഒരു പരീക്ഷണശാലയിലേക്കു ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗം ഒഴികെ മറ്റു ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കെല്ലാം ആ പരീക്ഷയിൽ ജയിച്ചവരെ മാത്രം അർഹതയുള്ളവരായി ഗണിക്കുകയും വേണം.

ഒരു മഹാപുരമം

കണ്ണിപ്പട്ടൻകവിനവസമാ
 ജോത്തമൻസോദരൻമേ
 പഞ്ഞിത്തൊഴുക്കുസപതിയശസാ
 പുണ്യമാലോകതല്ലേ
 രഞ്ജിച്ചീട്വപടികവിതയാം
 പുത്രനെക്കിടത്തി-
 ബുദ്ധിച്ചിടാതജിതപദമോ
 ടൊത്തപ്പുത്തംകമിപ്പൻ.
 സുകവീര്യസിംഹാപചാ'ത്തമൻ
 മകരപ്പത്തിൽ മരിച്ചഭാഗ്യവാൻ,
 ശുകതാതനരപുരോരതം
 സകലതഞ്ജമചെയ്തപുരഷൻ
 ഹരിലോകമണഞ്ഞപുണ്യസ-
 ചരിതംകിഞ്ചനകേരപ്പിനേവരം
 പരിതാപജമശ്വപോഷവിൻ
 പരിതോഷശ്രുതധരത്തിൽമുങ്ങവിൻ
 മതികൊണ്ടുവിലത്തിനുംപെട-
 ന്നതിസാരത്തെയടുക്കമിപ്പമാൻ
 അതിസാരമെടുത്തുഹന്ത!തൻ
 മൃതിയാമുത്സവലീലതന്നിലും.
 ഭരപുഷ്പനുംസഹിജ്ഞവാ-
 നരുതാതുളളതിസാരമാകിലും
 നിരുപദ്രവനാശ്ചിടന്നുനൽ-
 പ്പുരുപുണ്യാംബുധിയാകമിപ്പമാൻ.
 ഭരനാളതിസാരമാക്കിലു-
 ണ്ടൊരുരാവതുവട്ടമെങ്കിലും
 ഭരലേശവുമില്ലമുക്കലി-
 യുരുസതപാംബുനിധിജ്ഞവിസ്മയം.
 ധൃതിയുള്ളവനുംനിനയ്ക്കിലി
 യുതിസാരംപരമല്ലമാകിലും
 അതിയാകിയചുക്കല്ലേലമാ-
 യ്മൃതിയുവേദനയാൽകരഞ്ഞുപോം.

ചിതമോടതിസാരമഹാനാം
 സിതമാംമന്ത്രയഗംധരിജ്ഞവാൻ
 മതമിങ്ങനെതൽപ്രവാഹികാ-
 ഹതനാംരാഘവനുരവിച്ചുപോൽ. 8
 ഇതിദാരുണവിക്രമംകല-
 ന്നതിസാരംപിടിപെട്ടുവെങ്കിലും
 അതിനാലൊരുപദ്രവംവിനാ
 1 സ്ഥിതിചെയ്താൻനവശക്തിജാതമുൻ 9
 കൃതധീമണിമാടേചസ-
 മ്നതനാംപിള്ള'നമജ്ജിവാധനം'
 അഥരോഗവിധിജ്ഞാധാകൃതിൽ
 2 പ്രഥമൻ'കൂപ'സ്'മണഞ്ഞുസാദരം. 10
 പലമട്ടുവർചെയ്തനോക്കിനാൻ
 വിലകൂടീടുപകുതങ്ങളെ
 ബലമേറീടുമറ്റുദേതദാ
 3 ഹലമില്ലാതെവെച്ചുസപ്പുവും. 11
 ജനനീജരതൻവിവൃദ്ധിയും
 ഘനമാംസപാമയതീവ്രവൃദ്ധിയും
 മനസാനിരൂപിച്ചുമാജിനാൻ
 4 പുനരക്കോളബാദമായന്നൻ. 12
 പുനരാശ്രുസമസ്തമീശപരേ
 മനസാപ്തിച്ചുമാകവീശപരൻ
 മുനിപോലെനിമീലിതാക്ഷനാം-
 5 സ്തിനിവൃത്താഖിലകർമ്മനായഹോ! 13
 ഉടനാക്കുകൊളരാത്രിസു-
 സ്തമാംഗമൃതമണഞ്ഞുഭംഗിയിൽ
 തടവെന്നിയെസപ്പുവുംസു-
 6 ക്കടപുണ്യനുസൃപപ്രദാദൃശം. 14
 ശശിയന്നുവളർക്കുയാംചതു-
 ദ്ദശിയിൽകൂരിരുവന്നിടാതുടൻ
 നിശിഹന്ത!തെളിഞ്ഞുബോധമ-
 7 ണ്ടശിവംനീക്കിവിളങ്ങിടുംനിധം. 15

സതതംദിജസേവ്യമാന്യസമു-
ന്നതമായുള്ളമുരാരിതൻപദേ
നിതരാന്തെളിവോടുചേർന്നത-
സ്ഥിതകാന്താമതിബിംബമുത്തമം.
പരിതാപമൊഴിഞ്ഞുസപ്പുവും
ഹരിപാദംപ്രസരിയ്ക്കുകാരണാൽ
തരസാഖിലപങ്കുജാതവും
പരമാർത്ഥിതമായിഭൂതലേ.
പഴുതാറുനിറഞ്ഞുഭൂതലം
മുഴുവൻചന്ദ്രകരാമൃതത്തിനാൽ
മുഴുകീളവനംസമസ്തമ-
ന്നൊഴുകിടുംഫിമസമ്മദാശ്രവിൽ.
പലമാതിരിയിധിധംശുഭം
വിലസിടുംനിജകുമാരഗ്രിയിൽ
അലസാതെസുഖാലിതോതിനാൻ
മലയാളക്കിരിബാദമായണൻ.
“ജവമോടിവിടത്തിൽവന്നിട്ട-
ന്നിവരാജത്തമശീലമുന്തികൾ
ഭവനത്രയമാന്യരായിട്ട-
ന്നിവരൊന്നിച്ചുഗമിച്ചിടുന്നുണ്ടാൻ”.
പലതിങ്ങിനെകേടുഭൂതരിൽ
ചിലർവേവാക്കുകളെനൂറുചാല്പിന്നർ
ചിലരികുമയെന്നൊടോതിനാൻ
നിലവിട്ടുള്ളപരിഭ്രമത്തിനാൽ.
“അഹമുത്തമയാംസരസ്വതി-
യ്ക്കിഹചെയ്യേണ്ടതുചെയ്തുസപ്പുവും”
സഹസാപുനരേവമോതിനാൻ
മഹനീയാശയനകുവീശപരൻ.
മകൾതന്റെറവിചാരമാണിതെ-
ന്നകതാരിൽചിലരോളുതൽക്കുണെ

ശുകതാതസമാനനാകമി-
സ്സുകവിശ്ലേഷത്തിതെന്നഹോചിതർ. 23
പരമകുവിയന്നിശ്ശയ്ക്കൻ
16 ചരമാവസ്ഥയെന്നത്തിട്ടുംവിയെഴു
തപരയാദരവോടെചാല്പിന്നാൻ
സരസംസാഞ്ജലിബന്ധമിങ്ങനെ. 24
“ജിതമായിസമസ്തമാദരം-
17 ലിതകൃഷ്ണാഭികൾവന്നുസപ്പുരും
ഹിതമോടവിലംകൊടുത്തുകൊൾ-
കിതശേഷംശരിയല്ലതാമസം.” 25
പരദേവതയായകുളിതൻ
18 ചരണാബ്ജസ്മരണകലാസൻ
ഉരചയ്ക്കുതെരക്കുമോടുവി-
സ്വപരമാസ്തുഭൃത്യഗംമഹാകവി. 26
സ്വപിരമവിധയംകരങ്ങളാൽ
19 സവിളംബം“ഹരിമുദ്ര”കാട്ടിനാൻ
കവിയെന്നതച്ചതേടമ-
കുവികുഞ്ഞുണ്ണിമഹീശപൂർവ്വജൻ. 27
പരബാസവർമംഗളങ്ങളി-
20 ത്തരമീക്കിച്ചുവസിപ്പിടുംവിയെഴു
ചരമാണ്ണിപനകുവീശപരൻ
ചരമശാസനയച്ചടങ്ങിനാൻ. 28
ഇതിതൻചരിതങ്ങളാൽനൂണാം
21 മതിയിൽവേദസുഖാതുളതങ്ങളെ
അതിയായിവളർത്തുകാഗ്രവാൻ
നൃതിയോഗ്യൻപരിശോചനപ്ലഹോ. 29
“ദേഹ”മണ്ണഹനമാരുതാദിജം
22 മോഹമാറിതുവിധംവെടിഞ്ഞുടൻ
മോഹനംസ്ഥിരതരംയശോമയം
ദേഹമകുവിയെടുത്തുകാഗ്രവാൻ. 30

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

എടച്ചേന കങ്കൻ

പരാക്രമങ്ങൾ

V.

കറുപ്പി സ്തകേതം

പയശ്ശിൽ നിന്നു വയനാട്ടിലേയ്ക്കു കടപ്പാൻ കാലം വൈകിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരു നാഴിക കഴിയുന്നോടും തമ്പുരാൻറെയും ആശ്രിതനായ തെങ്ങുടയുടെ സ്ഥിതി വളരെ അപകടത്തിലായി വരികയായിരുന്നുവെന്നും പാഞ്ഞുവെല്ലാം വയനാട്ടിൽ അധികപക്ഷക്കാരും തമ്പുരാൻറെ ആഗമനം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കപ്പത്തോടനായരുടെ നയം എന്താണെന്നു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാവാത്തതാൽ ചില അപകടങ്ങൾ പിന്നെയുവാൻണ്ടെന്നു ഞാൻ മുമ്പു തിരുമനസ്സണഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വയനാട്ടിലേയ്ക്കു എഴുന്നള്ളുന്നതിന്നു മുമ്പായി ഈവക ഗൌരവങ്ങളായ കാർയ്യാലോചനകൾ ചെയ്യാനാണ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പാടും, നാരങ്ങാളിയും നമ്പ്യാന്മാരേയും എന്നേയും പള്ളിയായിലേയ്ക്കു കല്പിച്ചുവെച്ചത്.

തിരുമേനി—പ്രധാനമായി മൂന്നു കാര്യമാണ് ഇപ്പോൾ ആലോചിക്കേണ്ടത്. ഒന്നാമതു കപ്പത്തോടു നായരെ ചെന്നുകണ്ട് അയാളുടെ സഹായം നമുക്ക് എത്രത്തോളം ഉണ്ടാവുമെന്ന് അറിവണം. രണ്ടാമതു കുറുവനാട്ടു പോയി എന്റെ ഭാര്യയെ ആരും അറിയാതെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരെന്നും മൂന്നാമത് കമ്പനിയെപ്പറ്റും

നമ്മെ വന്നു വളയുന്നതിന്നു മുമ്പായി പയശ്ശിയിൽ നിന്നു നാമെല്ലാവരും നാളെ രാത്രി പുറപ്പെട്ടു കൊട്ടിയൂർ ജനബാധയില്ലാത്ത കാട്ടിൽ ഒരിടത്തു തമ്പടിച്ചു കൂടണം. അതോടുകൂടി ഒന്നരണ്ടു മാസത്തേയ്ക്കു നമുക്ക് ആവശ്യമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു നമ്മുടെ കൂടെ കൊണ്ടു പോകയും വേണം. ഇതിൽ ഓരോകാര്യവും നിങ്ങൾ ഓരോരത്തർ ഏല്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. കാര്യം വളരെ അടിയന്തരമാണ്. ആലോചിച്ചു വേണ്ടവിധം വേഗം തീർച്ചയാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ.

തിരുമേനി ഇതു കല്പിച്ചു കഴിയുമ്പോഴേയ്ക്കും ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരും അന്വോന്തം നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്പായിരിയ്ക്കുന്നു. ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും സാധ്യമായതു വളരെ എളുപ്പമല്ല. വയനാട്ടിലേയ്ക്കു കടപ്പാനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൊക്കെ കമ്പനിക്കരുടെ വെള്ളപ്പാളാൽ പാറാവുണ്ട്. വയനാട്ടിൽ കടക്കാതെ കപ്പത്തോടു നായരെ കാണാനും താമിപ്പു. തിരുമേനിയുടെ കട്ടിലമ്മ ശത്രുപക്ഷത്തിൽ പ്രധാനിയായ കുറുവനാട്ടു തമ്പുരാൻറെ അധീനത്തിലാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. അവിടെ ചെന്ന് ഉപായത്തിൽ കട്ടിലമ്മയെ കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യവും എളുപ്പമല്ല. രണ്ടു മാസത്തെ ഭക്ഷണസാധനം ഒരുക്കു കൂട്ടേണമെങ്കിൽ കോട്ടയത്തങ്ങാടിയിൽ കടന്നല്ലാതെ യാതൊരു നിവൃത്തി

യുമില്ല. അവടെയാണെങ്കിൽ, കമ്പനി പട്ടാളക്കാർ കറവലും ഉണ്ട്. പയശ്ശിത്തമ്പുരാന്റെ ആൾക്കാർക്കു സാമനം വില്പന കച്ചവടക്കാരെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലുവാനാണ് കമ്പനിക്കാരുടെ കല്പന. ഞങ്ങളെ ഭക്ഷണം കിട്ടാതെ പട്ടിണിയിട്ടു കൊല്ലേണമെന്നാണ് അവരുടെ ന്യായം. പയനാട്ടിൽ കടന്നാൽ ഉപ്പും വെളിച്ചെണ്ണയും ഒഴികെ മറ്റു സകല സാധനവും നാലാ അഞ്ചോ കൊല്ലത്തെയ്തു സുലഭമായി ശേഖരിപ്പാൻ യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ലെന്ന് എനിക്ക് നല്ല ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതു കൊണ്ടായോ? കൊട്ടിയൂർ കാട്ടിൽ താമസിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ച ഒരു മാസക്കാലത്തേയ്ക്കു വേണ്ടുന്നതു സംഭരിക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പമുണ്ടാകും. ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ആരാണ് എല്ലാമുണ്ടത് എന്ന ആലോചനയുടെയാണ് ഞങ്ങൾ മുഖത്തോടു മുഖം നോക്കി നിന്നത്. എന്നാണ് പായേണ്ടത് എന്ന് ആർക്കും നിശ്ചയിച്ചതെങ്കിലും കറ നേരത്തേയ്ക്കു പക്ഷത്തിനിന്നു. കറ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കല്യാട്ടു നമ്പ്യാർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

“പയനാട്ടിലേയ്ക്കു കറാളെ കല്യാട്ട് അയയ്ക്കണമെങ്കിൽ അതു കങ്കൽനായരുടെ നേതൃത്വം വേണ്ടത്. ശത്രുപക്ഷത്തിൽ കടന്നുകൂടി കാര്യം നേടി തന്നിരിക്കുന്നതും പരാതെ രക്ഷ പ്രാപിച്ചു മടങ്ങി വരുവാൻ കങ്കൽനായർക്കു പ്രത്യേകം വാസനയുണ്ട്. കുറേനാട്ടു ചന്ദനം കട്ടിമരയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യം നാരങ്ങോളി നമ്പ്യാരു നിവൃത്തിയുണ്ടെന്നും അടിയൻ കൊട്ടിയൂരേയ്ക്കു യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടിക്കാക്കണം.”

കല്യാട്ടുനമ്പ്യാരുടെ ഈ അഭിപ്രായം തീരുമാനത്തിലേയ്ക്കു വളരെ തുറന്നുകൊടുത്തു.

ഞെന്ന് അവിടുത്തെ മുഖാന്തരം വെളിച്ചം കൈയിരുന്നു. “കപ്പത്തോടു രയരപ്പൻ ഞാൻ ഒരു ഏഴുതെഴുതിക്കളയാം” എന്നും കല്യാട്ടു തീരുമാനസ്സുകാണുതന്നെ ഓലയും ഏഴുത്താണിയും എടുത്ത് ഏഴുതിത്തുടങ്ങി.

“താമരശ്ശേരി ചുരമാ അല്പ കറച്ചാടി ചുരമോ എന്താണ് കങ്കൽനായരുടെ മാർഗ്ഗം.” എന്നു നാരങ്ങോളിനമ്പ്യാർ ഇതിലിടയ്ക്കു എന്നോടു സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം എന്താണെന്ന് എനിക്കു തന്നെ നിശ്ചയിച്ചല്ലാത്തതുകൊണ്ട് “ആലോചിക്കാം” എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും തമ്പുരാൻ ഓലയും ഏഴുത്താണിയും ചാരുപടി മേൽവെച്ചു.

“കങ്കൽ പയനാട്ടിലേയ്ക്കും നാരായണൻ കുറേനാട്ടേയ്ക്കും പോകാമെന്നല്ലേ നിശ്ചയിച്ചത്? കുറേനാട്ടു പോകുന്നാൽ അവിത്താട്ട് എളിയെ കണ്ടാൽ മതി. ഏഴുത്താണി വേണ്ട. കങ്കൽ പരിവാര കഴിഞ്ഞു എന്ന വന്നു കണ്ടിനാശം പരപ്പെട്ടാൽ മതി. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പോയി അപരാധരുടെ യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടുകതന്നെ”.

എന്നു കല്യാട്ടു. ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽനിന്നു വിരമിച്ചു.

നാരങ്ങോളി നമ്പ്യാർ: — എത്ര ചുരംവഴിയാണ് കങ്കൽനായരു പയനാട്ടിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നതെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു അർത്ഥമില്ലെന്നില്ല. താമരശ്ശേരിയെന്നതിൽ ഒപ്പം കറ കൂറത്തെയ്ക്കുന്നതും കൂടെ വരാമെന്നുവെച്ചാണ്.

ഞാൻ: — നമ്പ്യാർക്കു കാര്യം സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്നു ഇച്ഛാദംഗത്തിനല്ലാതെ, ജീവൻ കളയേണ്ടിവരുമെന്ന ഭയത്തി

ന്ന് അവകാശമില്ലല്ലോ. എന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്. എനിക്ക് പല കാര്യവും ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനുണ്ട്. എന്റെ കൂടെ വേറെ ഒരാളിടയിൽ ഉണ്ടാകുന്നത് ഒരു പ്രതിബന്ധമാണ്. നാം ഒരുമിച്ചു വഴിയൊരൂ ചെയ്യുന്ന കാര്യം അത്ര യുക്തവുമാണ്.

എന്നും പറഞ്ഞു ഞാൻ എന്റെ സ്ഥാനത്തേയ്ക്കുപോയി. എന്തൊരു വേഷത്തിലാണ് വയനാട്ടേയ്ക്കു പുറപ്പെടേണ്ടത്, എന്തൊരു ആയുധങ്ങളാണ് കയ്യിൽ എടുക്കേണ്ടത്, ആയുധപാണിയാക്കി കാണുന്നവനെ തടങ്ങൽ ചെയ്തു നിൽക്കുന്നതിന്നു ന്യായം അധികം ഉണ്ടാവില്ല, അന്യന്മാർ കണ്ടാൽ എന്നെ മനസ്സിലാവാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ എന്നാണ് വിദ്യ, ഈവക ആലോചനയോടുകൂടിയാണ് നോം പതിറടിയാകുന്നതുവരെ ഞാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്.

എന്തെങ്കിലും കല്പനപോലെ സമയത്തിന്ന് ഞാൻ തിരുമുസ്സാകെ ചെന്നു. കുപ്പത്തോടു നായക്കുള തിരുവെഴുത്ത് എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

തിരുമേനി:— ഈ എഴുത്തു കുപ്പത്തോടു യരപ്പൻ കയ്യിൽ എടുത്തുവന്നെങ്കിലും എന്താതെ തരമില്ലെന്നു കരുതാൻ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. തരുമനേക്കിൽ മടക്കത്തിൽ അവിത്തോട് എളുപ്പമെങ്കിൽ ഈ എഴുത്ത് അവിടെയും കൊടുക്കണം. നാരായണൻ കുറുന്ത്രനാട്ടേയ്ക്കു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവനു വല്ല സഹായവും വേണ്ടി പരാതെ ഇരിക്കില്ല.

ഞാൻ:— അടിപ്രായമൊന്നും വിടകൊള്ളരുതെന്നു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അടി

യെന്ന് ഒന്നു തിരുമനസ്സുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കുട്ടിലമ്മയെ ഇപ്പോൾ കൂടെക്കൂട്ടുന്നതായാൽ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതാണ് അടിയന്റെ വിശ്വാസം. “സ്രീനാമചിന്തം” എന്നുണ്ടല്ലോ.

ഇത്രത്തോളംതന്നെ അപ്പോൾ തിരുമനസ്സറിയിപ്പാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടത് എങ്ങനെയാണെന്നു ചിന്തിച്ചു പലപ്പോഴും ഞാൻ ആലോചിക്കാറുണ്ട്. അല്പനേരത്തേയ്ക്ക് എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി തിരുമേനിയൊന്നും മിണ്ടാതെ നിന്നു. പിന്നെ:—

“സ്രീനാമ ചിന്താപുരുഷസ്തദഗ്രവ്യം” രണ്ടു പരിക്ഷിസ്തേണ്ട ഒരു അവസരമല്ല ഇപ്പോൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ആദ്യ ക്ഷണെ എല്ലിച്ച കാര്യത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതി. എന്തെന്തെങ്കിലും വരമൊന്നും കാച്ചിവിസ്മയം വരുത്താതിന്നായി ഇല്ല.”

ഞാൻ:— “തിരുമനസ്സിലെ അനുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ ഓർത്തുകൊണ്ടു വിചര്യം ശേഖരിച്ചു അടയർ മടങ്ങിയെത്തിക്കൊള്ളാം.”

എന്നും പറഞ്ഞു തിരുവെഴുത്തുകളും വാങ്ങി പുറത്തേയ്ക്കുപോന്നു. കാച്ചാടി ചെറുവഴിയ്ക്കു ചെന്ന് അവിടെ കമ്പനി പട്ടാളക്കാരുടെ സ്ഥിതി അറിഞ്ഞതിനുശേഷം മറ്റൊരാളോടൊന്നു ആലോചിക്കാമെന്ന നിലയിൽ സന്ധ്യയായിത്തന്നെ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു.

കാട്ടുപ്രദേശങ്ങളിൽ എത്രനേരവരെ പകൽ അധികം സഞ്ചരിച്ചുവെട്ടെ വഴിയൊരൂ രാത്രിയിൽ കഴിച്ചുകൊണ്ടു പയശ്ശിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വിരോദിവാസം രാത്രി ഏകദേശം പത്തുനാഴിക രാച്ചെല്ല

ബോൾ കാറ്റാടിയും വടകരയ്ക്കും മേലും കൂടിക്കിടത്ത് ഞാൻ എത്തിച്ചേർന്നു. വല്ല തണ്ണീർപ്പന്തലും കണ്ടാൽ അല്ലാ വിശ്രമിയ്ക്കാമെന്ന നിലയിൽ ഉഴുവഴിയിൽകൂടി ജാഗ്രതയായി നടക്കുന്ന എന്റെ കാലിനേൽ വഴിയിൽ രണ്ടു മരങ്ങളിലായി കെട്ടിയിരുന്ന ഒരു കയർ തടയുകയും ഞാൻ കമിഴ്ന്നുവീണ നാലഞ്ചുരൂപയും ചെറുതല നിലത്തുവെച്ചുവെച്ചതിനാൽ അല്പനേരത്തേയ്ക്ക് എനിക്ക് ബോധംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. എനിക്ക് ബോധം വന്നപ്പോഴേക്കും നാലഞ്ചുപേർ എന്നെ വളഞ്ഞ് എന്റെ കാലുകളും കെട്ടിക്കിടത്തിയിരുന്നു. ഇതിലിടയ്ക്കു ഞാൻ കിടന്ന ദിക്കിൽനിന്നു എന്റെ കൈപിടിച്ച കെട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചവന്റെ ചെങ്കിട്ടത്ത് ഒരു പ്രഹരംകൊടുത്തുവെങ്കിലും വീഴ്ചയുടെ ക്ഷീണംകൊണ്ടു ഈ നാലഞ്ചുപേരോട് എതിർപ്പാൻ ഞാൻ അപ്പോൾ അശക്തനായിരുന്നു.

“ഈ പന്നീനെ കിട്ടാൻ എത്ര നില വായല്ലാ തടി ഫലാക്കാക്കുന്നു. ഓനപിടിഞ്ഞുടോ! മൃഗങ്ങൾ ആരെ കൊണ്ടുപോ” എന്ന് ഒരു വിദ്വാൻ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു പറഞ്ഞു. ഈ ചാഞ്ഞവൻ ഒരു മാപ്പിച്ചയാണെന്നു ഞാൻ എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. ഒന്നും മിണ്ടാതെ കൂടുകയാണ് നല്ലതെന്ന നിലയിൽ ഞാൻ അനങ്ങാതെ കൂടി. എന്റെ കൈ നല്ലവണ്ണം കെട്ടിയതിനാലേയ്ക്കും കാലിന്റെ കെട്ട് അഴിച്ചു രണ്ടുപേർ എന്റെ ഇരുവശവുംനിന്നു “നട” എന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. കാട്ടിൽകൂടിയും കുന്നിൽകൂടിയും ഏകദേശം രണ്ടുനാഴിക നടന്നപ്പോൾ ഒരു വലിയ കുന്നിൻചെരുവിൽ ഒരു ഗുഹയ്ക്കരികെ ഞങ്ങൾ എത്തി. അവിടെ പത്തുപതിനഞ്ചുപേർ വെല്ലും ഈ

ണം മാറ്റമായി കൂടിയിരിയ്ക്കുകയാണ്.

“പടച്ചോന്റെ കൊന്നൊണ്ടായി ഈ പന്നീനെ പുടികിട്ടിയത് ഞമ്മേന്റെ ബല്ലു ചാക്കും തന്നെ. ഒന്നക്ക! ഈ പന്നീന്റെ മോനെ നല്ലോണം മാട്ടിവിട്.”

എന്ന് ഇവരുടെ പ്രധാനിയുടെ കല്പനയും ആയി. ഇവർ ഉണ്ണുമ്പോൾ മൃഗങ്ങൾ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ മുമ്പ് എപ്പോഴായിരുന്നെങ്കിലും കാരണമെന്നാണ് ആദ്യത്തേത് ശക്തിയുള്ളവർ. പക്ഷെ അവിടെയും ഇവിടെയും ചാക്കിൻ കെട്ടിക്കൂട്ടിയതന്നെ കരുമുള്ളതും കാപ്പിക്കുരയും കണ്ടപ്പോൾ കമ്പനി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ കണ്ടുപിടിച്ച് ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ വിളവുകൾ കയ്യാലക്കാർ വന്നുവരാണെന്നു കണക്കാക്കിയിരുന്ന എനിക്ക് മനസ്സിലായി. കമ്പനിക്കാരെ കണ്ടുപിടിച്ച കടൽ വക്കത്തുനിന്നു കള്ളി റാക്ക, ശക്തര, വെളിച്ചെണ്ണ, ഉപ്പു മുതലായവ ഗുഹയ്ക്കുമായി നാട്ടുപുറത്ത് എത്തിച്ചുകൊടുത്തു പ്രതിഫലമായി കരുമുള്ള, കാപ്പി, മുതലായവ വാങ്ങി പ്രഞ്ചകാക്കും മറ്റും കൊണ്ടുകൊടുത്തു വരുന്ന ഒരു തരം രീതിയും മാപ്പിച്ചമാരും ധാരാളം വളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇവരെ അമച്ചു ചെമ്പാൻ കുറെ കോൽക്കാരമാണെന്നും അവരുടെ മേലധികാരിയായി കണക്കാക്കുമ്പോൾ എന്ന ഒരു കോഴിക്കോട്ടുകാരൻ ഉദ്യോഗസ്ഥനായും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ കേട്ടിരുന്നു. ഈ കൊള്ളക്കാർ എന്നെ ആവക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരുവനാണെന്നു ശങ്കിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്ക് മനസ്സിലായി.

“നീ എടുത്ത് വരൂന്ന്. നിന്റെ പേരെന്ത്” എന്നു ഒന്നക്കൻ എന്ന സംബോധന കിട്ടിയ വിദ്വാൻ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

“എന്റെ ചേര് ക്കുറനായര എന്നാണ്. ഞാൻ കോട്ടയത്തുനിന്നാണ് വരുന്നത്”. ഒരുവൻ—“പച്ചക്കൂടവ്. നിന്റെ പേര് കണാരമേനാൻ എന്നാണ്. നീ ഇന്നു കുറുവാടി പുരത്തിലേയ്ക്കു രാത്രി കടന്നുപോകുമെന്നു ഞങ്ങൾക്ക് ശരിയായ വിവരം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്—നേരം പാ”

ഞാൻ ഇതിന്ന് ഉത്തരം പറയുന്നതിനുമുമ്പായി അല്പം ദൂരമെന്നു ഒരു ലഹള കേട്ട് എല്ലാവരും അങ്ങട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കി. നാലഞ്ചു ചേർ എന്നെപ്പോലെവേറെ ഒരു വിദ്വാനെ കെട്ടിയെടുത്തുകൊണ്ടുവരുന്ന ലഹളയാണ് ആ കേട്ടത്. ഒരു നിമിഷം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും അവർ അടുത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“കണാരമേനോൻ ഇതാ. ഈ കള്ളന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവർ ഓടിയ്ക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും കൂടി എന്റെ മുഖത്തുനോക്കി.

കണാരമേനോൻ—ഇ“സ്തിത്വം കമ്പനിക്കാരുടെ വിളംബരത്തിലെ നാലാം വകുപ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം നിങ്ങളെയൊക്കെ കള്ളനാണെന്ന നിലയിൽ പിടിച്ചാണുള്ള വാറണ്ട് എന്റെ കയ്യിലുണ്ട്. എല്ലാവരും ആയുധം താഴെ വെച്ചു വഴിപ്പെട്ടുകൊള്ളുവിൻ!

“ആയുധം നിന്റെ നെഞ്ഞത്തോടൊ വെക്കുന്നത്” എന്നും പറഞ്ഞു ഗദ കൊണ്ട് ഒരുവൻ കണാരമേനവന്റെ നെഞ്ഞത്തു ഒരു കത്തു കൊടുത്തപ്പോൾ ആ സാധു മലൻ നിലത്തു വീണു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ കള്ളന്മാർ കമ്പനിക്കാർ വിരോധികളായതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും യാതൊരു ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്ന് ഒരു സ

മാധാനം എന്നിരുന്നുണ്ടായി. എന്നോടായി ഇതിലിടയ്ക്കു്.

മുപ്പൻ—“നീ എടുത്തെ ക്കുറനായര. രാജ്യം എടുത്തോ?

ഞാൻ—വയനാട്ടിൽ എടച്ചനത്തറവാട്ടിലെയാണ്. പയശ്ശിത്തമ്പുരാന്റെ ആശ്രിതനാണ്. കപ്പത്തോടു നായരുടെ അടുക്കെ ഒരു തിരുവെഴുത്തുകൊണ്ടു പോകുകയാണ്.

“എന്ത്! ആ ആൺകുട്ടിനീയോ. വിശ്വാസമായിട്ട് എന്നു പറഞ്ഞു മുപ്പനും കുറെ പേരും ആശ്ചര്യത്തോടെ ചിളിക്കും കൊണ്ടുവന്നു എന്റെ മുഖത്തു നോക്കി. കണാരമേനവൻ കിടന്ന ദിക്കിൽനിന്നു ഒരു നോക്ക് എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് എഴുന്നീറ്റ് ഇരുന്നു. ‘ക്ക്കുറനായരം പിടിച്ചു എല്ലിക്കുന്നവന 10000 ക. സമ്മാനംകിട്ടും ഇവൻ ഒരു രാജദ്രോഹിയാണ്. ഇവനെ സഹായിച്ചാൽ നിങ്ങളെയൊക്കെ കമ്പനിക്കാർ വെടിവെച്ചു കൊല്ലും. ഇവനെ കമ്പനിക്കാർക്ക് ഇപ്പോൾ എല്ലിച്ചുകൊടുത്താൽ നിങ്ങളുടെ മിക്കകാരങ്ങളും അവർ ക്ഷമിച്ചു നിങ്ങൾക്കു നല്ല സമ്മാനം തരും.’

മുപ്പൻ—മതി പറവി. ചെലക്കാരെ ആടുകടന്നോ. ഇവൻ നല്ല ഒരു ആൺകുട്ടിയാണ്. നാട്ടുകാരെ ദ്രോഹിച്ച കമ്പനിക്കാർക്കു കൊണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന നിനക്കുള്ള ചിലു ഞാൻ കണ്ടു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്കുറനായര എമാനനെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു വിട്. പയച്ചിത്തമ്പുരാൻ ഞങ്ങളുടെ തമ്പുരാനാണ്. ഈ കമ്പനിക്കാരെ ഈടുന്ന തച്ചോടിച്ചാൽ തമ്പുരാൻ നമുക്കു ബേണ്ട കൊണം ഒക്കെ ചെയ്യും.

എന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴേയ്ക്കും ഞാൻ സാമാന്യം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ന്നു. പിന്നെ അവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ ഏകനെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കൊള്ളക്കാർ കണാരമേനോനെ അടുത്തുള്ള ഒരു വൃക്ഷത്തോടു കെട്ടിയിട്ടു. പ്രാമുദി കഷായം കുറ കുടിപ്പിച്ചു, ആ നിലയിൽത്തന്നെ നിൽക്കി അവർ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഒരുക്കമായി. കാവ്യാടിച്ചുരത്തിനരികേയും വയനാട്ടിലുമായി നാലായിരത്തിലധികം പട്ടാളികളും പുതുതായി ഏർപ്പെടുത്തിയ വളരെ കോലോരന്മാരും ഉണ്ടെന്നും അതിലെ കൂടി വയനാട്ടിൽ കടക്കുന്ന കാര്യം വളരെ അപകടമാണെന്നും വയനാട്ടിൽ നികുതി പിരിവു കമ്പനിക്കാർ മാർക്കുതടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ചുങ്കം കുത്തക മുതലായ കമ്പനിക്കാരുടെ പുതിയ നിശ്ചയങ്ങൾ സാധുക്കൾക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കി തീർത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും കിഴക്കൻ വയനാട്ടുകാർ മുഴുവനും കമ്പനിക്കാർക്കു കാൽവെക്കുപോലും കരം കൊടുക്കാതെ വിരോധമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്ത് ഏതിയ്ക്കു നില്ക്കുന്നുവെന്നും, കൂപ്പുത്താടു നായരുടെ സഹായത്താൽ മാത്രം പടിഞ്ഞാറൻ വയനാട്ടിൽ കമ്പനിക്കാർക്കു ഇരിയ്ക്കുപൊരുതി കിട്ടിയതാണെന്നും ഈ കള്ളന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചിലർ താമരശ്ശേരിയ്ക്കടുക്ക ഒരു ഗുഹയായ പഴിയിൽകൂടി രണ്ടു ദിവസത്തിലധികം വയനാട്ടേയ്ക്കു പോകുന്നുണ്ടെന്നും പേണമങ്കിൽ ഏകനെ ബുദ്ധിമുട്ട് അധികംകൂടാതെ വയനാട്ടിൽ ഉപോപവഴികളിൽകൂടി കടത്തിവിടാമെന്നും തമ്പുരാന്റെ ആർക്കാരനെ തടങ്ങൽ ചെയ്തതിൽ തങ്ങൾ വ്യസനിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും മൂപ്പൻ വളരെ ദയയോടെ ഏതോടു പറഞ്ഞു. അവസരം കിട്ടിയാൽ ഏതോടു കാണിച്ചു ഈ കെട്ടായ്മയ്ക്കു പ്രതിഫലം ഏകന്റെ

തമ്പുരാൻ ചെയ്യാതിരിക്കുവാനും എന്നെ തടങ്ങൽ ചെയ്തതു നന്നാവുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും അല്ലെങ്കിൽ കണാരമേനാനും ആർക്കാരും പഴിയിൽവെച്ചു പക്ഷെ എന്നെ കണ്ടുപിടിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിൽ ആക്കുമായിരുന്നുവെന്നും മറ്റും ഞാനും മറുപടി പറഞ്ഞു.

ഞാൻ--‘ഈ കണാരമേനോനെ നിങ്ങൾ കൊല്ലരുത്. ഈ വിധവാൻ കമ്പനിക്കാരുടെ ഒരു കാരകാരനാണെന്നു ഞാനറിയും. ഇയാൾ എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ ആളെ മനസ്സിലാക്കി. ഇയാളുടെ കയ്യിലുള്ള എഴുത്തുകൾ മുതലായതു പരിശോധിച്ചെടുത്തു നോക്കിയാൽ തരക്കടിയുണ്ടാകും. ഒരു മാസക്കാലത്തേയ്ക്കു പുറത്തു വിടാതെ ഇയാളെ ഇവിടെ തടങ്ങൽ ചെയ്തു നിത്തിയാൽ തമ്പുരാൻ ആയത് ഒരു സഹായവുമായിത്തീരും.

ഇതു പറഞ്ഞു തീരുമെന്നു രണ്ടുമുനപേർ കണാരമേനോന്റെ കപ്പായക്കീശയും അരയിൽ കെട്ടിയ ഭാണവും പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്കൊ എഴുത്തുകളും ഒരു നല്ല കയ്യെത്താക്കും കുറവെടിപ്പാമാനങ്ങളും, ഒരു കട്ടരവും കണാരമേനോന്റെ കയ്യിൽനിന്നു കിട്ടി. ഇതാക്കെ ഞാനും മൂപ്പനും ഇരിക്കുന്നിടത്തിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. എഴുത്തുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ‘വളരെ അടിയന്തരം’ എന്നുവെച്ചു ഒരു എഴുത്തു കണ്ടു. ഈ എഴുത്തു വളരെ ദൂരമായി ഒരു ചരടുകൊണ്ടു കെട്ടി സൂക്ഷിച്ചിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചരട് കെട്ടിപ്പിച്ച് ആയതു വായിക്കാമെന്നുവെന്ന് നോക്കിയെങ്കിലും സാരം ഒന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല. എഴുത്തിലെ വാചകം ഇതായിരുന്നു.

“അനന്തിത്തേപ്പ് ഉണ്ണാമരശിസുക്കുളയെലൊട്ടുപ്പെട്ടു കല്ലെപ്പെട്ടു കെന്തോ

ഛാൻകാശോടിക്കമ്മു കമിശമെ കൊമ്മൽ തിചികിച്ചു. ഷശേഷത്തൽ കമിശമേതും കാറക്കാഷേത്രം വിശമാച്ചിസേക്ക അച പ്പിരിഷചഷ്പ. അച്ചിസമ്മതൂച ആ ട്റ്റേയച്ചും ടെശ്ചിപ്പൻത. കപകെസ്സാം ഒഞ്ചുപവാശനാശിപ്പിച്ചും. ടെസഹിസെ ക്ക് ഉന്യാചിതു ക്കു ഞർഞ്ഞൽ 1000.അ. അഹിചെപ്പഷംകീ കറുപ്പ് ഒഞ്ചുപിഷമ്മ അഷ്യാതാചഷൻ ഹിസ്തുപ്ലാഞ്ച് -” (ശങ്ക രവമ്മ)

ഇതിൻറ തലയും വാലും മനസ്സി ലാവാരെ ഞങ്ങൊക്കെ ബുദ്ധിമുട്ടി. ഒരു അക്ഷരത്തിന്നുപകരം മൊറാറക്ഷരത്തെ പ്രയോഗിച്ചും മാറുപുകാരേയും എഴുത്ത് എഴുതുന്നാറും വായിയ്ക്കുന്നാറും മാത്രം കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്ന മട്ടിൽ സ്വകാര്യമായ കത്തെടവാടുകയും കേരളത്തിലെ രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ നടത്താറുണ്ടെന്ന് എനിസ്തു വിചരമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ മൂലമന്ത്രിക, നാമമന്ത്രിക, അഷ്ടമന്ത്രിക എന്നൊക്കെ ഓരോ സമ്പ്രദായഭേദമുള്ളതായും ഞങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ എഴുത്തിലെ വാചകം കണാര മനവനുതന്നെ നിശ്ചയമുണ്ടോ എന്നു സംശയമായിരുന്നുവെങ്കിലും മൂപ്പൻ കൊല്ലാമെന്നു ഭരപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരു സമയം കാര്യം സാധിച്ചുവെങ്കിലോ എന്നുള്ള എന്റെ സംശയം മൂപ്പനെ അറിയിച്ചു. വിചാരിച്ചപ്പോലെ തന്നെ ഭേദം ചെയ്തപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന ഒരു ട്രോകും കണ്ണാമേനോൻ വളരെ ഗോപ്യമായി കപ്പായത്തിൽ ഒപിടത്തു തുണിക്കെട്ടിയത് എടുത്തുതന്നു.

‘അകേവഗോഷഭയൈവ ചടോ ത്തന്നതപോ നഃ യശോരഞ്ചോലസശൈവ വരഹ്ണജ്ജഡാദബ. റഴാറ ന മിതി ട്രോകും ഇത്രേതേമൂലമന്ത്രികാ’

എന്നായിരുന്നു ആ ട്രോകും. ഈ ട്രോകും കിട്ടിയപ്പോൾ മേല്പാഞ്ഞ എഴുത്തു വായിപ്പാൻ എനിസ്തു വളരെ എടുപ്പമായി.

‘കമ്പനിക്കാർ കാവ്യാടിയിലുള്ള കരാ സൈന്യത്തെ കോട്ടയത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടു പോവാൻ ആലോചിയ്ക്കുന്നു. അറിയുന്നെ എന്നാൽ പഠിച്ചിട്ടും. രയരപ്പാൻ അറിയുന്നേയും ആറക്കാറേയും വയനാട്ടിലേയ്ക്കു കടത്തിവിടരുത്. കട്ടിലമ്മയുടെ കാര്യം ശട്ടം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അത് എല്ലാകൊണ്ടും സഹായമായിത്തീരും. ചെലവില്ലെങ്കിലും റവ്വാടിയിലുള്ള കണ്ണൻ 1000 ക. അവിടെ തരും. ഈ എഴുത്തുകൊണ്ടു വരുന്ന കരുണാകരൻ വിശ്വസ്തനാണ്’ (ശങ്കരവമ്മ)

കുറുപ്പനാട് തമ്പരൻ കമ്പനിക്കാരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതിയ എഴുത്താണ് ഇതെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതുകൊണ്ടു കപ്പത്തോടനായർ സഹായയ്ക്കുന്നതായാൽ തമ്പരാനും ആറക്കാർക്കും കാവ്യാടിമാറ്റം വയനാട്ടിൽ കടപ്പാൻ ഒരു പ്രയാസമുണ്ടാകയില്ലെന്ന് എനിസ്തു നല്ലുനോദ്ധ്യമായി. കട്ടിലമ്മയുമായുള്ള ശട്ടം മാത്രമാണ് മനസ്സിലാവാനുണ്ട്. തന്നെയും കൂടെ കൊണ്ടുനടക്കേണ്ടെന്നു കട്ടിലമ്മയുടെ കത്തുകൾ ഇടക്കിടെ തമ്പരാനും കിട്ടിയിരുന്നു. ആ മാറ്റമായി എന്തൊക്കെ അറുപകടമാണ് വരുന്നതെന്നു ഭയത്തോടെ എനിക്കു യാതൊരു സമാധാനവുമില്ലാതെച്ചെയ്തു.

കയ്ക്കത്താക്കം റവുടിമരുന്നു സാമാനങ്ങളും മൂപ്പൻ എനിസ്തു സമ്മാനിച്ചു. ആയത് ഉപയോഗമായിത്തീരുന്നെങ്കിലും അതിൽ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു. പുലരുന്നതിന്നു മുമ്പായി മൂപ്പന്റെ ആറക്കാറും ഞാനും താമരശ്ശേരിവഴി വയനാട്ടിൽ കടപ്പാൻ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എം. ആർ. കെ. സി.

പ്രകൃതിതന്ത്രസാരം

(തുടർച്ച)

(വക്രപ്പഥം സാധനം)

6. ന്യൂനാധികവേഗലക്ഷണം.

സരളരായ ഒരു രേഖയിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ചിലത് ഏതെങ്കിലും ഒരു ദിക്കിലേയ്ക്കും മാത്രമല്ല വിവിധമായ ദിക്കിലേയ്ക്കും നിയുക്തങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ആ വസ്തുക്കളുടെ വേഗങ്ങളെ പ്രത്യേകസംജ്ഞകൾകൊണ്ടു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരാമർശിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു ഗണിതശാസ്ത്രാനുസൃതവും സൗകര്യസ്ഥാദികവുമാണെന്നു വേഗത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. മേൽപ്രസ്താവിച്ച വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പൂർവ്വികനിലയിലുള്ളതെന്ന് സമയം കണക്കാക്കി അതിൽനിന്നു ചലിക്കുന്ന എണ്ണിയിരിക്കട്ടെ. ഈ ചലനം പ്രവർത്തനമായിരിക്കുന്നിടത്തോളം ആ വസ്തുവിന്നു പൂർവ്വികത്തോളം സാമീപ്യം ക്രമേണ അധികമാകയും; അതേപ്രകാരം തന്നെ, അപരദിക്കുമായുള്ള സാമീപ്യം കുറയിച്ചു പോകയും ചെയ്യുന്നു. അതായത് ഓരോ ഘടികരയിലും 10 ക്രോശം ആ വസ്തുവിന്റെ വേഗമാണെങ്കിൽ ഓരോ ഘടികരയിലും 10 ക്രോശം വീതം ആ വസ്തു പൂർവ്വികത്തോളം അടുത്തുചെല്ലുകയും, അത്രയും ദൂരം തന്നെ അപരദിക്കിൽനിന്ന് അകലുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ പൂർവ്വികനിലയിലുള്ളതെന്ന് ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടുള്ള ചലനത്തിൽ ആ വസ്തുവിനുള്ള വേഗത്തെ അധികവേഗമെന്നും, അപരദിക്കിലേയ്ക്കുള്ള വേഗത്തെ ന്യൂനവേഗമെന്നും നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു സയുക്തമായിരിക്കുന്നു. ഈ വേഗങ്ങളെത്തന്നെ സൗകര്യത്തിലേയ്ക്കായിധനവേഗം (Positive

ive Velocity) ക്ഷയവേഗം (Negative Velocity) എന്നിങ്ങനെ പ്രകാരാനുസൃത സംജ്ഞകളാകയും. ധനക്ഷയവേഗങ്ങളെ + എന്ന സങ്കല്പനം ചിഹ്നംകൊണ്ടും, - എന്ന വ്യവകലനചിഹ്നംകൊണ്ടും മുറയ്ക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, വേഗം എന്നെന്നുള്ള ശരിയായ ബോധം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. വേഗമെന്നതു ദൂരംകാലം ഹാർട്ട് ഹാർട്ട്കളായി വരുന്ന ഹരണക്രിയയിലെ ലബ്ധി (quotient) ആകുന്നു; അതായത്, ദൂരത്തെ കാലംകൊണ്ട് അംശിക്കുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഫലമാകുന്നു. ഈ സംഗതി, അവയുടെ പരസ്പരസംബന്ധത്തെ നിരൂപിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകരണത്തിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകും. ആ പ്രകരണത്തിൽ ദൂരം എന്ന ശബ്ദം എവിടെയൊക്കെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ അവിടെയൊക്കെയും ദിശ്വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള ദൂരം വിവക്ഷിതമാണെന്നറിയണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൂരത്തെ ദിശ്വ്യവസ്ഥചെയ്തും അല്ലാത്തതും ഇങ്ങനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കാൻ കഴിയും. എ, ബി, എന്നീ നിയതസ്ഥാനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ദൂരത്തെ എ സ്ഥാനത്തുനിന്നു ബി സ്ഥാനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കുകയോ, തദവിപരീതമായോ രണ്ടു വിധത്തിൽ അളക്കാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടു വിധം അളക്കുകിലും ദൂരത്തിന്റെ പരിമാണം നിശ്ചിതമായി നില്ക്കുന്നതിനാലും, ദിശിനും പ്രത്യേകമായ വ്യത്യസ്ത സംഭവിക്കുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ആകയാൽ ദൂ

രനിവേദനത്തിങ്കൽ ദിക് അത്യുപസഥിതമായിരിമ്പോൾ ദൂരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം പൂർണ്ണമാകുന്നില്ല. ദിഗ്വ്യുപസഥിതമായ ദൂരത്തിൽ കാലത്തോടുള്ള സംബന്ധത്തെ കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വേഗശ്ചയത്തിൽ (1) ദിക് (2) മാനം എന്ന വ്യക്തങ്ങളായ രണ്ടു രാശികൾ (Known quantities) ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടം. ദിങ് നിശ്ശേഷത്തിന്റെ അഭാവത്തിങ്കൽ ദൂരകാലങ്ങൾക്കുള്ള പാസ്സരസംബന്ധത്തെ ജവം (Speed) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നു. വേഗവിഷയമായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സമാധിഷ്ടമാദി വിശേഷണങ്ങൾ ജവവിഷയത്തിലും തുല്യങ്ങളാകുന്നു.

7. ആപേക്ഷിക ചലനം.

ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു വസ്തുക്കളുടെ ചലനസ്വരൂപത്തെ പരസ്പരപേക്ഷയാ നിരൂപണം ചെയ്യുമ്പോൾ കാരോണിന്റെയും ചലനത്തെ ആപേക്ഷിക ചലനം (Relative motion) എന്നും, നിരപേക്ഷയാ നിരൂപിക്കുമ്പോൾ നൈരപേക്ഷിക ചലനം Absolute motion) എന്നും പാഞ്ഞുവരുന്നു. നൈരപേക്ഷിക ചലനമാകട്ടെ, വസ്തുക്കൾക്കുള്ള സാക്ഷാൽ ചലനമാകുന്നു. ഒരു വസ്തുവിന്നു കാണപ്പെടുന്ന ചലനം അതിന്റെ സാക്ഷാൽ ചലനമായിരിക്കുന്നമെന്നു നിർബ്ബന്ധമില്ല. ഈ സംഗതി, താഴെപ്പറയുന്ന ഉദാഹരണത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകും.

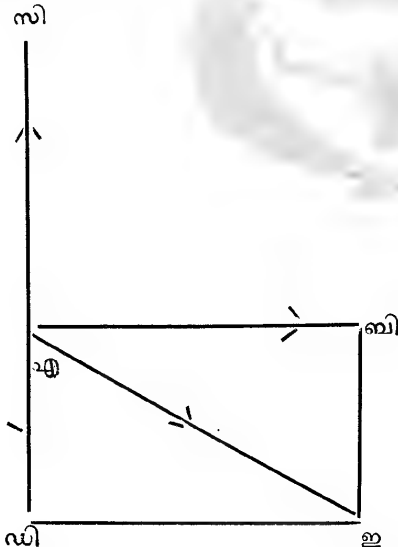
കാടിപ്പോകുന്ന ഒരു കപ്പലിന്റെ പ്ലാങ്ക്ടാഗത്ത് രോൾ സഞ്ചരിക്കുന്നു എന്നു കരുതുക. ആ ആളുടെ പാദം സ്ഥിരമായി സ്ഥലം മുറയ്ക്കു മുറയ്ക്കു മാറുന്നതുകൊണ്ട് അയാൾ ചലിക്കുകയോകുന്നു. കപ്പലിൽ ഇരിക്കുന്നവർ അയാളെ നോക്കുന്നതാൽ, അയാൾ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി കാണാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം കാണപ്പെടുന്ന ചലനമാകട്ടെ അയാളുടെ സാക്ഷാൽ ചലനമല്ല. പിന്നെയോ, കപ്പലിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ചലനം എത്ര പ്രകാരം ഗോചരമാകുന്നുവോ അതാകുന്നു. എന്നാൽ കപ്പലിൽ ഇരിക്കുന്നവരാകട്ടെ, നിശ്ചലാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നില്ല. എത്ര കൊണ്ടെന്നാൽ കപ്പലിന്റെ ചലനം അവരിലും സംക്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ആകയാൽ അതിന്റെ പ്ലാങ്ക്ടാഗത്തു സഞ്ചരിക്കുന്ന ആളിനുള്ള ചലനമാകട്ടെ, ഈ ചലനത്തെ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നു സ്പഷ്ടം.

ആപേക്ഷിക ചലനത്തിൽ കാലവിവക്ഷയില്ല. ഈ വിവക്ഷ കൂടിച്ചേർത്തുവോൾ ആപേക്ഷിക വേഗം (Relative velocity) കിട്ടും. ആപേക്ഷികവേഗത്തെ താഴെക്കാണുന്നപ്രകാരം നിവ്വചിക്കാം. ഏതെങ്കിലും മാറ്റങ്ങളിൽക്കൂടി ഒരു സമയം ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു വസ്തുക്കളിൽ കാരോണിന്റെയും വേഗം മാറ്റിനിൽക്കു വേഗത്തെ അധികരിച്ചു നിരൂപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആ വേഗം, അതിന്റെ ആപേക്ഷിക വേഗം എന്നു പായപ്പെടുന്നു. എ. എന്ന ഒരു വസ്തുവിന്നു ബി. എന്ന മറ്റൊരു വസ്തുവുമായുള്ള ആപേക്ഷികവേഗമാകട്ടെ, പരിമാണത്തിൽ ബിയുടെ വേഗത്തിന്നു തുല്യമായി വിപരീതദിശയിലുള്ള നീതമായിരിക്കുന്ന ഒരു വേഗത്തെ എ. യുടെ വേഗത്തോടു സങ്കലനം ചെയ്തു കിട്ടുന്ന ഫലമാകുന്നു. ഇതിനെ ഉദാഹരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

ബാഷ്പപ്രവണമായ രണ്ടു വണ്ടികൾ ഒരു പാഥയിൽ കൂടി ഒരു ദിക്കിലേയ്ക്കു ഗമിക്കുന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ. ഇവയിൽ ഒന്നാമ

ത്തെ വണ്ടിയ്ക്ക് ഒരു ഘടികയിൽ 40-ഈ, രണ്ടാമത്തേതിന് 30-ാം ക്രോശം വീതം വേഗമാണെങ്കിൽ ഒന്നാമത്തെ വണ്ടിയ്ക്ക് രണ്ടാമത്തേതിനെ അപേക്ഷിച്ചുള്ള വേഗമാകട്ടെ (40-30) അതായത് 10 രോ ഘടികയിലും 10 ക്രോശമാകുന്നു.

എന്നാൽ ഇവയിൽ ഒന്നു കിഴക്കിയിലേയ്ക്കും മറോതു വടക്കു ദിക്കിലേയ്ക്കും ഓടുകയാണെങ്കിൽ ഓരോന്നിനുമുള്ള ആപേക്ഷികവേഗം, ബിജഗണിതാനുസാരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സങ്കലനക്രിയകൊണ്ടു കിട്ടുന്നതല്ല. എന്തുകാണെന്നാൽ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ അവയുടെ വേഗങ്ങളെ സാബന്ധിച്ചുള്ള ദിഗ്ഭേദഗണനം ശരിയാകുന്നതല്ല. ആകയാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ താഴെ കാണിക്കുന്ന സ

മ്പ്രദായം സ്വീകർച്ചമാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വണ്ടിയുടെ വേഗമായ 40 ക്രോശങ്ങളെ എ. ബി. എന്ന രേഖകൊണ്ടും, രണ്ടാമത്തെ വണ്ടിയുടെ വേഗമായ 30 ക്രോശങ്ങളെ എ. സി. എന്ന രേഖകൊണ്ടും നിദ്ദേശിക്കുന്നു. മേൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള നിവ്വനമനുസരിച്ചു ഒന്നാമത്തെ വണ്ടിയുടെ ആപേക്ഷികവേഗമാകട്ടെ, അതിന്റെ സാക്ഷാൽ വേഗത്തോടു രണ്ടാമത്തെ വണ്ടിയുടെ വേഗത്തിനു സമാനമായും ഏതിരായും ഉള്ള ഒരു വേഗത്തെ കൂട്ടുമ്പോൾ കിട്ടുന്ന ഫലമാകുന്നു. ആകയാൽ രണ്ടാമത്തെ വണ്ടിയുടെ വേഗത്തോടു ഉച്ചമായി വിവരിതദിക്കിലേയ്ക്കു നയിച്ചിരിക്കുന്ന വേഗത്തെ എ. ഡി. രേഖകൊണ്ടു പ്രദേശിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ വണ്ടിയുടെ ആപേക്ഷികവേഗമാകട്ടെ എ. ബി, എ. ഡി. എന്ന രണ്ടു രേഖകളാൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വേഗങ്ങളുടെ ഫലരൂപവേഗമാകുന്നു. സമാനാന്തര ചതുർഭുജപ്രമേയമനുസരിച്ച് ഈ വേഗത്തെ എ. ഇ. രേഖ നിദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നു സ്സഷ്ടം.

(തുടരും)

പി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.

താമരേത്തെ ചെകിത്താൻ

I

പാലപ്പാത്തു മാധവമേനോൻ വലിയ പരിഷ്കാരിയാണ്. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വീട്ടുകാരമായി കലഹിച്ചു നാടുവിട്ടു പോയി, ആടി അലഞ്ഞു ബോമ്പായിൽ ചെന്നു, ബേസുബോയ് നാത്തുബോയ് എന്ന കോടിശ്ചരവന്തകന്റെ കണക്കെഴുത്തുകാരനായി കുറെ നാൾ കഴിച്ചു. കാലക്രമേണ കൃത്യനിഷ്ഠനൊണ്ടും, പരിശ്രമം കൊണ്ടും ആ കമ്പനിയിലെ ദിവാന്റിയും ആയിത്തീർന്നു. ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ ഏകദേശം ഇരുപതു സംവത്സരത്തോളം ഇരുന്നതിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കണക്കില്ലാത്ത ദ്രവ്യം സമ്പാദിച്ചു. വയസ്സ് അയ്യഞ്ചത്തി ഏഴോളമായി. ഇനി നാട്ടിൽപോയി ശേഷമുള്ള കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടാമെന്നു തീർച്ചയാക്കിയെങ്കിലും പരിഷ്കൃതബുദ്ധിയായ അദ്ദേഹത്തിന്നു തറവാട്ടുവേനത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിന്നു മുന്നസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം ഒരു വീടും പറമ്പും വാങ്ങാമെന്നൊച്ച. തന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും യോജിക്കുന്നതായി താമരേത്തു വീടെന്ന ഒരു വീടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. താമരേത്തുവീടിന്റെ ച്ചൊതി അക്കാലത്തു കേരളം ഒട്ടുക്കും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. ആദ്യമായി ഈ വസ്തു സമ്പാദിച്ചത് ഒരു നാട്ടുകോട്ട ചെട്ടിയാണ്. ആയാളിൽനിന്നു കൈമാറിത്തു കുറച്ചുകാലം കോഴിക്കോട്ടു സാമൂതിരിപ്പാടും, സാമൂതിരിപ്പാടിന്റെ കയ്യിൽനിന്നു മംഗലാപുരത്തു കാരനായ ഒരു ഗൃഹസ്ഥനും ഈ വസ്തു അനുഭവിച്ചുണ്ടായി. അനന്തരം ഈ ഗൃഹസ്ഥൻ മൈസൂരിൽ ഒരു

‘പ്രഭു’വിനു വിറ്റു. അതനുസരിച്ചു വീട്ടുപറമ്പും ആ പ്രഭുവിന്റെ കൈവശം ഇരിയ്ക്കുകയാണ്. അനവധി വലിയ മുറികൾ, എടനാഴികൾ, മൂന്നോ നാലോ നാലുകെട്ടുകൾ, ഉഴുവഴികൾ, കല്ലറകൾ മുതലായതുകളോടുകൂടിയ അത്യുഷ്ണമായ താമരേത്തെ മാളികയും, ഖരതിനെ ചുറ്റി ഏകദേശം നൂറ് ഏക്കോളം വിസ്തൃതിയുള്ളതും വിവിധങ്ങളായ ഫലവൃക്ഷങ്ങളും പൂച്ചെടികളും സമൃദ്ധിയായി നട്ടുവളർത്തിയിരുന്നതും ആയ ഒരു തോട്ടവും ഉള്ള താമരേത്തു വീട് എത്ര പ്രഭുവിനും എത്ര ‘ഗവണ്ണോർ സാഹിബ്’ വസതിയ്ക്കു അനുരൂപമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. പക്ഷെ ചന്ദ്രനു മുമ്പലെന്ന പോലെ താമരേത്തു വീടിനും ഒരു കളങ്കമുണ്ടായിരുന്നത് അവിടെ ഒരു ചെകിത്താന്റെ ഉപദ്രവം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ്. പച്ചപ്പരമാർത്ഥിയായ താമരേത്തുവീടിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ ശാലീനപ്രഭു ഈ വസ്തു അത് വില്പനനീതിമുഖ്യ മാധവമേനോൻ ധരിപ്പിച്ചതും ചെയ്തു.

പ്രഭു:—ഒരുദിവസം എന്റെ അമ്മയമ്മ ഉണ്ണാനിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അസ്ഥി മാത്രമായ രണ്ടു കൈകൾ അവരുടെ കണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നുനിന്നു. ആ കൈകളിൽനിന്നും ഉഴുതറിഞ്ഞിപ്പുള്ള രക്തം എറിവിറു വീഴുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു കണ്ടതോടുകൂടി അവർക്ക് അപസ്മാരത്തിന്റെ ബാധയും പിടിപെട്ടു. അവരുടെ അവസാനവും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാ

യിരുന്നു. അന്നുമുതൽക്കു ഞങ്ങളിവിടെ താമസിപ്പോരേ ഇല്ല. ഇവിടെത്തെ ചെകിത്താനെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടവരുണ്ട്. സകലർക്കും വലിയ പേടിയുമാണ്. ഇവിടെ താമസിപ്പുന്നതിന്നു വാല്യക്കാരെ കിട്ടാൻകൂടി പ്രയാസമാണ്. ഇവിടെ താമസിപ്പുന്നവർ രാത്രി ഉറങ്ങാമെന്നു വിചാരിച്ചു പോകണ്ടാ. എങ്ങിനെ ഉറങ്ങും? വിളക്കുതിയാൽ ചില ഭയങ്കര ശബ്ദങ്ങൾ എവിടെന്നറിയാതെ കണ്ടു കേൾക്കുകയായി. ഇതൊക്കെ നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചിട്ടു മതി വസ്തു വാങ്ങാൻ.

മാ.മേ.—നല്ലതു, വസ്തുവിനുപുറമെ, നിങ്ങളുടെ ചെകിത്താൻ ഇവിടെത്തെ ഒരു സ്ഥിരതാമസക്കാരനാകയാൽ, അതിനെയും വിലവെച്ചു എടുത്തുകൊള്ളാം. എന്റെ സ്നേഹിതാ, ഞാൻ വരുന്നതു വാണിജ്യഭഗവതി നൃത്തമാടുന്ന ഒരു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തുനിന്നാണ്. അവിടെ പണംകൊടുത്താൽ എന്തും കിട്ടും. പക്ഷേ ഒരു ചെകിത്താനുമാത്രം കിട്ടാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇവിടെവെച്ച് ഒന്നു കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ ഞാനതു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തോമ്പെ മൃഗീയത്തിലുള്ള കൊടുത്തു നല്ലതായ ഒരു ലാഭം എടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനാ ഒരു “റാവുണാഇളുർ” സ്ഥാനമെങ്കിലും വാങ്ങുകയോ ചെയ്യും.

പ്രഭു.—മാധവമെന്ന നിങ്ങൾ പൂർണ്ണിയോണ്ടാ. ചെകിത്താനും മറ്റും ഇല്ലെന്നോണോ വിചാരം? ഒരു മനുരുകൊല്ലമായിട്ട് ഈ വീട്ടിൽ വല്ലപ്പോഴും മരണമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നു കാരണം ആ ചെകിത്താനാണെന്നു.

മാ.മേ.—അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങളുടെ ചെകിത്താനും നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ഡോക്ടർമാരും ഒരുപോലെയാണെന്നുള്ളതു. എന്റെ വിശ്വാസം ഞാൻ തന്നെ പറഞ്ഞേക്കാം. ചെകിത്താനെന്ന് ഒന്നില്ല, തീർച്ചയെന്നു. പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ കേരളത്തിലേക്കു മാത്രം പ്രത്യേകം നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (പ്രഭുവിന് ഒടുവിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലായില്ല).

പ്രഭു.—ഇതൊക്കെ നിങ്ങളുടെ ബോധത്തിൽ പറയാം. ചെകിത്താനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ വേണ്ടാ. ഞാൻ കാലേക്കൂട്ടി പറഞ്ഞില്ലെന്നു വരുത്തല്ലോ എന്തെല്ലാം ഇത്രയും പറഞ്ഞത്.

മാധവമേനാൻ താമരത്തു ഭവനം വാങ്ങുകയും അധികം താമസിയാതെ കൂടുതൽ സന്താനസമൃദ്ധത അവിടെ താമസം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ശതാംബയ്ക്കു വയസ്സ് നാല്പ്പത്തിയെട്ടിൽ കുറവല്ലെങ്കിലും അവരുടെ ശരീരദാർഢ്യത്തിനോ, സൗന്ദര്യസൗഷ്ഠ്യത്തിനോ ഇതുവരെ പറയത്തക്ക ഹാനി വന്നിട്ടില്ല. പക്ഷകാരുടെ ഭാര്യമാർക്കു സാധാരണയായിട്ടുള്ളതേ, ഉണ്ടാകേണ്ടതോ, അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടെന്നു അവർ നടിക്കേണ്ടതോ, നടിക്കുവാൻ ഉള്ളതോ, ആയ ആലസ്യങ്ങളും ‘ചലദാഷങ്ങളും’ ശതാംബയ്ക്കില്ല. ആ ഭാഗ്യവതിയുടെ യൗവനപ്രസരിപ്പ് ഇനിയും ശമിച്ചിട്ടില്ല. വിദേശങ്ങളിൽ വളരുകക്കാലം എടുവിടാതെ താമസിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും അവരിപ്പോഴും ഒരു നല്ല നായർ സ്ത്രീതന്നെയാണ്. ഈ ദമ്പതിമാരുടെ സന്താനം

ങ്ങളിൽ മുത്തത് ഒരു ആൺകുട്ടിയാണ്. തന്റെ യജമാനനായ 'നാത്തു' ബോയ് വത്തകനോടുള്ള ഭക്തി പ്രമാണിച്ചു മാധവ മേനോൻ അവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരായ 'നാഥൻ' എന്നു പേരിട്ടു. ഇങ്ങിനെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നത് ഇപ്പോൾ എന്താണു സാധാരണയാണല്ലോ. പക്ഷെ അങ്ങിനെ പേരിട്ടല്ലോ എന്നുവെച്ചു മാധവ മേനൂ പിന്നീട് മനസ്സാപം ഉണ്ടായില്ലെന്നുമാത്രം ഈ സംഗതിയിൽ വ്യത്യസ്തമായിട്ടുണ്ട്. നാഥൻ ഒരു സുമുഖനാണ്. അമ്മയുടെ സ്ഥിരോത്സാഹവും, പിന്നോട് ശീലവും, പ്രസരിപ്പും അച്ഛന്റെ ശരീര രോഗവും, പരിഷ്കാരഭ്രമവും, സ്വാതന്ത്ര്യ ബുദ്ധിയും നാഥനു വേണ്ടുവാളും കിട്ടിട്ടുണ്ട്. ബി. എ. യും. ബി. എല്ലും മാറ്റം പാസ്സാകാത്തതു കൊണ്ടോ എന്നോ, നാഥൻ ബുദ്ധിവികാസവും പാകതയും വന്നിട്ടുള്ള ഒരു യുവാവാണ്. സംഗീതത്തിൽ വെറുപ്പു നടിച്ചില്ലെന്നു തന്നെല്ലാ അല്ലാജ്ഞാനവും വാസനയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു മാത്രം വേണമെങ്കിൽ നാഥനു ഒരു കുറച്ചായിട്ടു പറയാം. രണ്ടാമത്തേത് ഒരു പെൺകുട്ടിയാണ്. പേരു ഭാമനയെന്നാണ്. വിളിക്കുന്നതു പേരും അതുതന്നെയാണ്. ഭാമനയുടെ ദീർഘമായ നയനങ്ങൾ കൊണ്ടുള്ള ഒരൊറ്റ നോട്ടം കണ്ടിട്ടുള്ളവർ അവളെങ്കിലും മനോഹരിയും, പോരോ, ധൈര്യശാലിയും സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയും ആണെന്നും നിസ്സംശയം പറയാം. ഭാമനയ്ക്കു രസകരമായിരുന്ന സൈക്കുളാട്ടം, കുതിരസ്സവാരി മുതലായതു ബോധ്യമായിരുന്നില്ല. അത്ര അസാധാരണമായിരുന്നെങ്കിലും കരുതിട്ടില്ലെങ്കിലും, കേരളത്തിൽ വന്നതിൽ പിന്നെ അതുകൾക്കുപ്പറ്റി ചില 'ഭക്തിനോട്ടങ്ങളും' ചില ദിവാപ്രാസങ്ങളും

പുറപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ലാ. എങ്കിലും, കേരളീയരിലും വാക്കിൽ മാത്രമല്ല, പ്രവൃത്തിയിൽ കൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം കാണിക്കാൻ മടിക്കാത്തവർ ചിലരുണ്ടെന്നുള്ളതിന് ഭാമനയുടെ കുതിരസ്സവാരിയിലുള്ള സാമന്ത്രി കണ്ടു മോഹിച്ചു പിന്നീട് അവളുമായി ക്ഷാസവത്തിനാവശ്യപ്പെട്ട എളുപ്പമുള്ള സുകുമാരനാണി എടുത്തെന്നു രണ്ടു ദാഷാതനായിരുന്നു. ഭാമനയുടെ അറുനൂറ്റാണ്ടായി ഇരട്ടപ്പൊറു രണ്ടു കുട്ടികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഈ വികൃതികളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇത്രയും ഉന്മൂലം അച്ഛനും അമ്മയും എല്ലാവരും തങ്ങൾക്കു സമർത്ഥരാണെന്നായിരുന്നു. ഇവൾ മുദ്രയായി ഇട്ടിരുന്ന ഭാമനപ്പേർ 'അടിക്കാച്ചന്മാർ' എന്നാണ്. ഈ പേർ അവൾ നന്നു പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

മാധവമേനും കുറുപ്പും താമരേന്ത ചീട്ടിൽ എത്തിയത് ഒരു ദിവസം പ്രഭാതത്തിലാണ്. അടുത്ത റെയിൽവെ സ്റ്റേഷനിൽ വണ്ടിയിറങ്ങി ജടകുവണ്ടികളിൽ കയറി താമരേന്ത എത്തിയപ്പോൾ അവരെ എതിരേല്ക്കുന്നതിനു ശ്രമിതപ്രഭു ആവശ്യമില്ലാത്ത പഴയ സാമാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇട്ടേച്ചുപോയിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഏഴുപതിലപ്പാറു വയസ്സോ, ദന്തസമുദിച്ചോ, സന്താനഭാഗ്യമോ, ഇല്ലാതിരുന്ന നമ്മുടെ ഉമ്മിണിയമ്മ ഗൃഹനായികയെപ്പോലെ തന്റെ പുതിയ യജമാനനാന്റെ സല്ലാരിച്ച് അകത്തുകൊണ്ടുപോയി വേഗത്തിൽ കുറെ ചായയുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. 'ചായയും കുടിച്ച് അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ ശരാംബ നില്പത് ഒരു ഭാഗത്തു രക്തംപോലെ എന്നോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട്, അതിന്റെ

വാസ്തവം ഒന്നും മനസ്സിലാക്കാതെ, 'ഇവിടെ എന്തോ തട്ടിമറിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഉമ്മിണിയമ്മ, 'തട്ടിമറിഞ്ഞതും മാറുമല്ലോ. ചോര. കടുഞ്ചോരയാണ്'. അതെ, അവിടത്തന്നെയാണ് കടുനിന്നും ചൊരിഞ്ഞത്. എന്നു തന്റെ അപ്പച്ചത്തൊന്നത്തെ പ്രതിവദിച്ചപ്പോൾ, ശതാംബ, 'എയ്, എന്റെ മുറികളിൽ ഒന്നിലും രക്തം പുരട്ടിവെക്കുന്നത് എനിക്കത്ര ഇഷ്ടമല്ല. ഇപ്പോൾ തന്നെ അതെല്ലാം തുടച്ചുകളയണം' എന്ന് അവരുടെ വാസനാവൈശിഷ്ട്യത്തേയും അധികാരബലത്തേയും തുറന്നു പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഈ സംഭാഷണം ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ച ഉടനെ ആകാശം പെട്ടെന്നു പലപടലങ്ങൾകൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. അത്യാഗ്രമായ ചുഴലിക്കാറ്റ് വീശിത്തുടങ്ങി. കണ്ണടച്ചു തെട്ടത്തക്കവണ്ണം ഒരു മിന്നലും അതോടുകൂടി 'ട! ഓ!' എന്ന് അത്യാഗ്രത്തിൽ തലയ്ക്കു മീതെ നിന്ന് ഒരു ഇടിവെട്ടലും ഉണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടത് ഉഷ്ണോടെ ചരൽ എറിയുകയോ എന്നു തോന്നുമാറു ഒരു മഴയും ചാറി. മൂന്നു മിനിറ്റിനിടയ്ക്ക് ഈ പ്രകൃതി വൈചിത്ര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായി അന്ധമായി. ഉമ്മിണിയമ്മ സംഭാഷണം തുടർന്നു.

ഉമ്മിണിയമ്മ—കേട്ടോ, അരത്തത്തെ പറി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉണ്ടായതു കേട്ടോ. തന്നോത്തുക പ്രപന്നമുടെ ശാലിനസ്സാമിടെ അച്ചന്റെ മുത്തച്ചന്റെ അച്ചൻ, അത്രേത്തിന്റെ പായ്ക്കു ശൈലാലിനിപായീടെ ചോരയാണ് ആ കിടക്കുന്നത്. ശൈലാലിനി അമ്മയെ തന്നോ, അവിടെവെച്ചു തന്നോത്തുക വലുസാമി കട്ടാമി എടുത്തൊരു കുത്ത്.

അവരവിടെ വീണു. പിന്നെ എണ്ണി റിട്ടില്ലാ. കീഴ്വിലന്റെ പടയോട്ടത്തിനും മാറ്റം ഇല്ലാ മുമ്പാണത്. കാരണം എന്തോ, ഈ കൊച്ചിങ്ങിളിയിൽപ്പോലായാർ കൊള്ളില്ലാ, അതാണ് കാരണം. അതു കഴിഞ്ഞിട്ടു എട്ടോ പത്തോ കൊല്ലംകൂടി തന്നോത്തുകസ്സാമി ചാവാണ് ചത്തു പിറന്നതെന്നപ്പോലെ നടന്നുവോലും. പിന്നെ ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്നു കാണാണ്ടായി. അതു ശൈലാലിനി അമ്മയുടെ ചേട്ടന്മാർ മയിലൂരിൽനിന്ന് ഇവിടെ സാമസ്തിയമ്പഴം കാണാണ്ടായത് എന്നോ, അത്രേത്തിന്റെ തോമാണ്. പൂതത്തിന് അടക്കം വന്നിട്ടില്ലാ. അതിനെ ഇവിടെ എപ്പോൾ കാണാം. പിന്നെ ഇവിടത്തെ ഈ അരത്തം അതു തേച്ചാലും മാച്ചാലും പോവേണ്ടിപ്പോ.

നാഥനു ആ വയസ്സി പാഞ്ഞതൊന്നും വിശ്വാസമായില്ലാ. 'എന്തെല്ലാം വിസ്തൃതം പുലമ്പുന്നു! തേച്ചാലും മാച്ചാലും പോവില്ലേ? 'പിങ്കർട്ടൺസ്റ്റ് റ്റേയ്ക്കിൻ റിഡുവർ ആൻഡ് പാറഗൻ ഡിറാജൻ ങ്ങുകൊണ്ട്' (ഇതു സ്ഥിരമായി അഴക്കുകൾ പാറിയായ് തേച്ചുകളയുന്നതിനു പിങ്കർട്ടൺ എന്നൊരു ഉണ്ടക്കിട്ടുള്ള ഒരു പദാർത്ഥമാണ്) ഞാനെന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കട്ടെ' എന്നു നാഥൻ പാഞ്ഞതും ഒരു തോൽപ്പെട്ടി തുറന്നു കറുത്ത പെൻസിൽ പോലെയുള്ള ഒരു സാധനം എടുത്തു നിലത്തു മുട്ടുകത്തി രക്തബിന്ദുക്കൾ തേച്ചു മാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും ഒരേ നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. ഈ ചിത്രദ്രോഹകൃത്യം കണ്ട ഭയപ്പെട്ട് ഉമ്മിണിയമ്മ അതിനു തടസ്സം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പായി നിലത്തു

കണ്ടപാടു മിക്കതും ഇളകിയിരിയ്ക്കുന്നു. അല്ലുന്നേരംകൊണ്ട് അശേഷം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്തു.

നാഥൻ എഴുന്നോറു 'മായില്ലേ?' എന്നു ജയസൂചകമായി നാലുപാടും നോക്കി ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ബാക്കിയുള്ള പിങ്കട്ടനെ തോൽസഞ്ചിയിൽ ഇടാൻ ഭാവിസ്തുവോൾ അറവരിൽനിന്നു മുറിയ്ക്കുകത്തു തന്നെ പെട്ടെന്നു അതിഭയങ്കരമായ ഒരു മിന്നലും അതോടുകൂടി ഒരു ഇടിനാടവും ഉണ്ടായി. ഉമ്മിണിയമ്മ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു താഴത്തു പതിച്ചു. മുറിയിലെ സാമനങ്ങൾ കിടകിടന്നു വിറച്ചു. അടിക്കൊച്ചന്മാർ രണ്ടും രസംകൊണ്ടു പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ഈ സംഭവംകൊണ്ടു അശേഷം സംഭ്രമം കൂടാതെ മാധവമേനോൻ പതുക്കെ എഴുന്നോറു പെട്ടി തുറന്ന് ഒരു ചുരുട്ടെടുത്ത് 'എന്തൊരു കൈമാറാണ്' ഈ കേരളത്തിൽ. ഇടിയും മഴയും മാറും ഇന്നു കാലാത്തന്നും ഇന്നു ദിക്കിലെന്നും ഇല്ലെന്നൊ. ശരി, ശരി, കേരളത്തിലും ആളുകളുധികമായിക്കിഴിഞ്ഞു. ചുമലോടു ചുമൽ തൊടാതെ പാർക്കണമെങ്കിൽ ഇനിമേൽ ഇവിടെ സാധിയ്ക്കില്ല. സുഖമൊ മേൽഗതിയൊ വേണമെങ്കിൽ പുറത്തു പോവുക തന്നെ വേണം' എന്നു ഗംഭീരമായ തത്വം തന്റെ ശ്രോതാക്കളെ ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ ചുരുട്ടു രസത്തോടെ വലിച്ചു തുടങ്ങി.

ശതാംബുദിന്റെവോൾ മോഹാലസ്യപ്പെടുന്ന ഇവരെയും വെച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതെങ്ങിനെ?

മാ-മേ-അല്ല ഇലകുടിസിററി വിടിച്ചുകയാറിയാൽ മതി ഇതു പാഞ്ഞപ്പോഴുള്ള ഉമ്മിണിയമ്മയ്ക്കു സ്വന്തോധം ഉണ്ടായി എഴുന്നോറു.

ഉമ്മിണിയമ്മ—എന്തൊക്കെ വരാൻ പോ

ന്നോ ആവൊ. ഒന്നു തീർച്ചയാക്കിക്കോളിൻ. വലിയൊരാൾപത്ത് ഉണ്ടാവാൻ പോണുണ്ട്. എന്റെ ഏമാന്മാരെ, ഉമ്മിണീടെ ഈ നാച്ച എഴുപതിനിടയ്ക്കു ശേഷം ജേളാർ കേട്ടു വിറച്ചോണ്ടാടുന്ന ചിലതൊക്കെ ഉമ്മിണീടെ ഈ കണ്ണുകൾ കൊണ്ട് ഈ താമരത്ത വീട്ടിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ട്.

ശതാംബുദ്ധ്യം മാറും ചെങ്കിത്താനെക്കുറിച്ച് അശേഷം ഭയമില്ലെന്ന് അവർ ആസ്പ്രിയോടു പാഞ്ഞു. 'എന്തോ, നിങ്ങൾക്കു നല്ലതു വരട്ടെ' എന്നു പാഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉമ്മിണിയമ്മ അടുക്കളയിലേയ്ക്കു പോവുകയും ചെയ്തു.

—x—

II

അന്നു രാത്രി ഇടിയും മഴയും അതിഭയങ്കരമാകുവണ്ണം തകുതി കലുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൂടാതെ വിശേഷവിധിയായി ഒന്നുമുണ്ടായില്ല. പിറൊന്നാൾ രാവിലെ ആ മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ പിന്നേയും അതേസ്ഥലത്തു രക്തം വീണ പാടുകൾ കണ്ടു. 'ഇതു പിങ്കട്ടന്റെ കുറുമ്പല്ല. പിങ്കട്ടൻ ഒരുരിയ്ക്കലും ഫലിസ്താതിരുന്നിട്ടില്ല. ചെങ്കിത്താൻ തന്നെയായിരിയ്ക്കണം ഇത്' എന്നു പാഞ്ഞുകൊണ്ടു നാഥൻ ഒരുരിയ്ക്കൽ കൂടി ആ പാറ ഗൺഡിറാജ്ജാൻറു കൊണ്ടു മാച്ചുകൂഞ്ഞു. എന്തിന്? അന്നു രാത്രി അവർ ആ മുറിയുടെ വാതലും ജന്നലും എല്ലാം നിഷ്പഞ്ചായി ബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും നേരം വെളുത്തപ്പോൾ പാടുകൾ ആ സ്ഥലത്തു തന്നെ പിന്നെയും കണ്ടു. അന്നു മുതൽ ഈ രക്തലാഞ്ചനകളുക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും അസാധാരണയായ രസം തോന്നിത്തുടങ്ങി. മിസ്റ്റർ മേനോന് താൻ ചെങ്കിത്താൻമാരെക്കുറിച്ചു പാഞ്ഞത് അല്ല കടന്നുപോയില്ല

യൊ എന്നു തോന്നി. ശതാംബരശൃംഗവിദ്യാസംഘത്തിൽ ഒരു അംഗമാകാനൊരുപ്പം. നാഥൻ കലക്കാരന്തിനോടു സംബന്ധപ്പെട്ട രക്തബിന്ദുക്കളുടെ സ്ഥിരതയെക്കുറിച്ചു 'കുടിലവി,ലാപം' മാസികയിലേയ്ക്കു് ഒരു ലേഖനവും എഴുതി അയച്ചു.

അന്നുമുയ്ക്കു് ഉഷ്ണം അതികഠിനമായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു മാധവമേനോൻ ഭാര്യയും കുട്ടികളും ഒരുമിച്ചു കാറുകൊള്ളാൻ പോയി. മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ നോക്കി എട്ടായി. ഉടനെ എല്ലാവരും കൂടിയിരുന്ന് അത്താഴവും കഴിച്ചു. വൈകുന്നേരം ലാത്തുമ്പോഴൊഴൗ ഉണക്കു കഴിഞ്ഞുപോയൊ ചെകിത്താനെക്കുറിച്ചു അവരൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഭാരതമഹാജനസഭ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ വില കയറ്റം, ചിനരാജ്യത്തെ ക്ഷോഭം, ഹവാനാചര്യത്തിന്റെ ഗുണദോഷം, മുതലായ ഗൗരവമുള്ള വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവരൊക്കെ സംസാരിച്ചുയുള്ളു. ഇതിന്റെ സൂക്ഷ്മം ഞാൻ തന്നെ പിന്നീടൊരുദിവസം ശതാംബരയോടു ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അന്നു രാത്രിയുണ്ടായ ചില സംഭവങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ അവർ ചെകിത്താനെപ്പറ്റി അന്നു മുഴുവനും ചിന്തിച്ചതുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെയാകെ ഉണ്ടായി എന്ന് ഉറപ്പാക്കിയിട്ടു തോന്നിപ്പോയതൊ, സ്വപ്നം കണ്ടതൊ ആയേയ്ക്കും മെന്തു് എനിഞ്ഞൊരു സംശയമുണ്ടായി. എന്റെ ശുദ്ധതയെന്നു വിചാരിച്ചുനുള്ള അത്ര നിസ്സാരമായ ഒരു വിഷയം അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചുപോയതു് അവർക്കു് അശേഷം രസിച്ചില്ല. അന്നു രാത്രി പതിനൊന്നു മണിയ്ക്കു എല്ലാവരും ഉറങ്ങാൻ അതതു മുറികളിൽ പോയി. പതിനൊന്നരമണിയോടു

കൂടി വിളക്കുകളും എല്ലാം കെട്ടുത്തി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാധവമേനോന്റെ മുറിയിലേയ്ക്കു പോകുന്ന കുടുസ്സായ എട്ടനാഴിയിൽ നിന്നു് അദ്ദേഹം ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. എന്തെന്നുവെല്ലാ, നിമിഷംതോറും ആശബ്ദം അടുത്തടുത്തു വരുന്നതായും തോന്നി. ചങ്ങലകിലുങ്ങുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ ഒരു ശബ്ദമായിരുന്നു. മിസ്സർ മേനോൻ ഉടനെ തപ്പിപ്പിടിച്ച് എണീറ്റ് തീപ്പെട്ടിക്കോലുമുട്ടു വാച്ചെടുത്തു സമയംനോക്കി. മണി ശരിയ്ക്കു ഒന്നായിരിയ്ക്കുന്നു. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാഡി പിടിച്ചുനാക്കി. മാത്രയും മാറും ശരിയായിരിയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ തനിയ്ക്കു പനിയൊ പരിഭ്രമമൊ ഒന്നുമില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. ഉടനെ പോക്കുറു ബുക്കെടുത്തു ഈ സംഗതികൾ കുറിച്ചുവെച്ചു. ശബ്ദം പിന്നെയും അടുത്തടുത്തു വരുന്നുണ്ട്. അതോടുകൂടി കാൽവെയ്ക്കുന്ന ശബ്ദവും കേൾക്കാനുണ്ട്. വേഗം മേനോൻ ഒരു പെട്ടി തുറന്നു ഒരു കുപ്പിയും എടുത്തു വാതൽ തുറന്നു മുറുത്തേയ്ക്കു നോക്കി. നിലാവു കരേണ്ണയുണ്ട്. അവിടെ ഭയങ്കരസ്വരൂപിയായ ഒരാൾ നിലു്. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ കനൽക്കട്ടപോലെ ജ്വലിയ്ക്കുന്നു. വെളുത്ത ഭീഗ്ഗമായ ചിടപിടിച്ച രോമക്കെട്ടുകൾ ശിരസ്സും നൂഡവും മൂടി താണുകിടക്കുന്നു. പഴയ കീറിപ്പിരിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളാണുടുത്തിട്ടുള്ളതു്. കാലിലും കയ്യിലും കൂടി ഒരു കനത്ത ചങ്ങല കൊണ്ടു നെടുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കാഴ്ച കണ്ടപ്പോൾ മിസ്സർ മേനോൻ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

‘അപ്പൊയൊ സ്റ്റേഫിതാ, ഞാൻ മുറിയിൽ വെച്ചു് ആചങ്ങലയുടെ ങ്ങളും കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ അതു വളരെ തുരുമ്പു പിടിച്ചതാണെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ശബ്ദം ഉറക്കു

ത്തിനു കുറെ ഉപദ്രവം തന്നെയാണ്. അതു കൊണ്ട് ഈ 'ട്രാനിസൈസിങ് സൺഡ്യൂ ബ്രിക്കേറർ' അതിൽ അല്പം ഇടാനായി ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അപ്പോ, നിർബ്ബന്ധിതപ്പെട്ടതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. അത്ര നല്ലതാണ്. അനേകം എഫ്. സി. കളുടേയും എൽ. ആർ. സി. പി. കളുടേയും ഒന്നാമതും സ്ട്രിഫിക്ടോകൾ പൊതിഞ്ഞിട്ടുള്ള കടലാസ്സുകളിൽ കാണാം. ഈ വിളക്കിന്റെ അരികത്തു വെച്ചേക്കാം' എന്നും പാഞ്ഞത് സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മാർബിൾ മേശയിനേൽ ഒരു മെഴുതിരി വിളക്കും ലൂബ്രിക്കേറർ കുപ്പിയും വെച്ച് അകത്തുപോയി പാതിലടച്ച് ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുകയും ചെയ്തു.

താമരേന്ത് ചെകിത്താൻ കോപം കൊണ്ടു വിറച്ചു. ഇങ്ങിനാത്ത ധിക്കാരമൊ? ഓടിച്ചെന്നു കുപ്പിയെടുത്ത് നിലത്തോരേറ്റ്. അതു സാമസ്യക്ഷണങ്ങളായി നിലത്ത് ചിതറി വീണു. എന്നിട്ട് ഉദരത്തിൽ നിന്നൊന്നു തോന്നുമാ? ഒരു ഭയക്കരശബ്ദവും, നാലുവശവും പച്ചവെളിച്ചവും പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് എടനാഴിയിൽക്കൂടെ പാഞ്ഞു. കോണിപ്പടിയുടെ സമീപമായപ്പോൾ ഒരേ തരത്തിലുള്ള രണ്ടു കൊച്ചു മനുഷ്യസ്വരൂപികൾ ഒരു മുറിയുടെ വാതൽ പൊട്ടുന്ന തൂണു പുറത്തു വന്ന് ഒരു വലിയ തലയിണാകൊണ്ടു ചെകിത്താന്റെ തലയ്ക്കുറേരു. കോപാധനായ ചെകിത്താൻ തല്ലാലാ തരമല്ലെന്നു കണ്ട് ഒരു മരനിരയിലേയ്ക്കു ലയിക്കുകയും പൊട്ടുന്ന ഭവനം മുഴുവനും പ്രശാന്തതയെ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

രമസ്തമായ ഒരു മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ

റചെകിത്താൻ ഒരു ചന്ദ്രശ്ശിയിനേൽ ചാരിനിന്നു നേക്കു ശ്വാസം വിട്ടു വിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ തല്ലാലാത്ത സ്ഥിതിയെ മനസ്സുകൊണ്ട് ഒന്നു സർവ്വേ ചെയ്തു. ഈ കഴിഞ്ഞ മൂന്നു മണിക്കൂറുകളെ വിജയസംഭൂതമായ ജീവിതത്തിനിടയ്ക്ക് അയാളെ ('അയാൾ' എന്നല്ലാതെ വേറൊരു സംബോധനാമം എറിഞ്ഞിരുന്നില്ല.) ഇതുപോലെ ആരും ധിക്കരിക്കുകയോ അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ശാലീനന്റെ അമ്മയെപ്പോലെ അയാൾ അപമാനാധാര്യയുണ്ടാക്കി വെട്ടു. അതുകൊണ്ട് അപമാന കഥയും കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയൊരിക്കൽ നാലു വാല്യക്കാരത്തികളെ ഒരൊറ്റ അട്ടാമസം കൊണ്ടു കൊന്നു. ഒരിക്കൽ താമരേന്ത് പന്നു താമസിച്ചിരുന്ന ഒരതിഥിയുടെ അകത്തു വെച്ചിരുന്ന വിളക്കു ഉതിർക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർച്ച. അയാളുടെ ഞെരുക്കൾക്കു വിചാരിച്ചതിലധികം ഗോഷ്ടി സംഭവിച്ചു. കാച്ചു കാലം മുൻപ് അയാൾ അസ്ഥിപഞ്ജരമായി ഒരു കസേരയിൽ ഇരിയ്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടാണ് അവിടുത്തെ ഒരു സ്ത്രീക്കു മാറാസ്സണി ഉണ്ടായിപ്പോയത്. ഇങ്ങിനെ തലയോട്ടു കണ്ടു പേടിച്ചു തന്നത്താൻ വെടിവെച്ചു മരിച്ചു വാല്യക്കാരൻ തൊട്ട് തൊട്ട് കൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽ വീണു മരിച്ച ശാലീനന്റെ അമ്മയെപ്പോലെ അയാളുടെ കൃത്യങ്ങൾക്ക് അധീനനായ എണ്ണയിൽ ചിലപാനം പേരെ അയാൾ കാരോന്നോരോന്നായി കാത്തു. കാരോന്നിന്റെയും ഫലപ്രാപ്തി വിചാരിച്ച് അയാൾ പുഞ്ചിരി കൊണ്ടു. ഒടുവിൽ അന്നു സംഭവിച്ച അപമാനകരമായ സംഭവം കാത്തപ്പോൾ വല്ലോന്നു കടിച്ചു മണിട്ട്, ലൂബ്രിക്കേറർ എറിഞ്ഞു കാണിക്കുകയോ! തലയിണ വലിച്ചു

ഈ ഹിസ്റ്ററിന്റേൽ എറിയുകയോ! ചരിത്രത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലും ചെങ്കിത്താനം രേ ഈ വിധം അപമാനിച്ചുകേട്ടിട്ടുണ്ടോ! ഇം. പകരം ചോദിക്കാതെ അടങ്ങുന്നവനല്ല ഈ ധനാത്മംഗൽ എന്നു ഈ മ

നഷ്ടകീടങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളട്ടെ' എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചയിച്ച് ആ രാത്രി മുഴുവനും ചിന്താമഗ്നനായി ആ നിലയിൽ തന്നെ നിന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടി. (തുടരും)
കെ. ആർ. കെ. (ബി. എ. ബി. എൽ.)

കൈത്തൊഴിൽ പ്രദർശനം

(1) അതാതു കാലത്തിൽ രാജ്യത്തുള്ള കൈത്തൊഴിൽ സാമാനങ്ങളിൽ വെളുത്ത പൂർണ്ണത്തിൽ നല്ലതും നല്ലതും ശേഷം ഉദ്ദേശം (2) സ്വരാജ്യത്തിൽ എന്നു മാത്രമല്ല ഇതരരാജ്യങ്ങളിൽകൂടി ഇപ്പോഴുള്ളതിലധികം ആവശ്യം ജനിപ്പിക്കുന്നതിന്നു തക്കതായ ഭേദഗതിയോ അഭിവൃദ്ധിയോ അല്ലെങ്കിൽ വരുത്തുവാൻ പാടില്ലേ എന്നു നോക്കുവാനും (3) സാധനങ്ങൾക്കു ആകൃതിയിലും ഭാവത്തിലും അലങ്കാരത്തിലും കാലാവസ്ഥയനുസരിച്ച് ഓരോ കൃതി മറയ അഭിവൃദ്ധികൾ വരുത്താനും ആകുന്നു പ്രദർശനങ്ങൾ നടത്തുന്നത്.

ഇതിന് ഹോമത്തായി ചെയ്യേണ്ടതു സാമാനങ്ങൾ ഭംഗിയായി ക്രമപ്പെടുത്തി നിരത്തിവെക്കുകയാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ വന്നുകാണുന്ന ആളുകൾക്കു കൈവേലയുടെ ഭാരം പതനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഭേദ സാധനത്തിന്റെയും പണിയുടെയോ വില ജാതികളെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ഒരു സ്വഭാവജ്ഞാനമുണ്ടാവാൻ അല്ലെങ്കിൽ ഉപദേശം പദാർത്ഥങ്ങൾ തന്നെ പലപ്രകാരത്തിലും ഉണ്ടാകാം. സാധന

ങ്ങളുടെ ജാതിഭേദം അവ ഉണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളുടെ കരകൗശലത്തിന്റെയും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പദാർത്ഥത്തിന്റെയും ഭേദഗതിയെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി ഒരു മേശ ഉണ്ടാക്കുക എന്നു വിചാരിയ്ക്കുക. ഇതു മരംകൊണ്ടും, കല്ലുകൊണ്ടും, മൃദലാംതകൊണ്ടും, മാറ അനേക സാധനങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കാം. ഇതു തന്നെ പലേ ഭാഷയിലുണ്ടാക്കാം. മടക്കാവുന്നതായും, മടക്കാൻ വയ്യാത്തതായും, കാലുള്ളതായും, ഇല്ലാത്തതായും, കൊത്തുപണിയോടുകൂടിയതായും, കൂടാത്തതായും, മാറ പലപ്രകാരത്തിലും ആശാരിയുടെ കല്ലുനാശകതിപോലെ വിചിത്രമായുണ്ടാക്കാം. എന്നാൽ ഈ വക സാധനങ്ങൾ എല്ലാം അവയുടെ കൈത്തൊഴിൽ സംബന്ധമായും കച്ചവടസംബന്ധമായുമുള്ള ആവശ്യമോ വിലയോ കാണിക്കുന്നതിലേക്കു മാത്രമായി ക്രമപ്പെടുത്തിവെച്ചാൽ പോരും. അവകൾ എല്ലാം സ്വരാജ്യത്തിലുണ്ടാവുന്നതും ഇതരരാജ്യങ്ങളിലുണ്ടാവുന്നതുമായി എടുപ്പത്തിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയത്തക്കവണ്ണം ക്രമപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം കാണികൾക്കു കണ്ടതായ സാധനങ്ങളിൽ ഓരോ പ്രത്യേകമായ കൈത്തൊഴിലിലും ഒരു പൂർത്തിയായ അറിവു

ഇതു സാധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ

ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിലേയ്ക്കുകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ക്രമപ്പെടുത്തി വെക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതാത് തോഴിലാൾക്കു കാണിക്കേണ്ടതും അധികം ഉപകാരം സിദ്ധിക്കുന്നതുമാകുന്നു. രണ്ടാമതായി ചെയ്യേണ്ടത് സാമാനങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്ന ആളുകൾക്കു പോക്കുവരത്തിനുള്ള ചിലവുകൾ എതാനും കൊടുക്കുകയും പ്രദർശനസ്ഥലത്തുവന്നാൽ താമസിപ്പാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പല ദിക്കുകളിൽനിന്നും ജനങ്ങളെ വരുത്തുവാനുള്ള ഒരു ആകർഷണമാർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രദർശനങ്ങളും അവയുടെ ഉപയോഗങ്ങളും തൊഴിൽക്കാർക്കു പ്രയോജനകരമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു കാര്യമായ ഫലം സിദ്ധിക്കുകയില്ല. കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽവെച്ചു നടത്തിയ പ്രദർശനത്തിൽ ഈ വക എല്ലാ കുറു യാത്രാനും ചെയ്തതായി അറിയുന്നില്ല. ഇന്ത്യയിൽ മദിരാശി, കൽക്കത്താ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിലും മാത്രം അമേരിക്ക ഇംഗ്ലാണ്ട് മുതലായ ഇംഗ്ലോയരാജ്യങ്ങളിലും ഈ കാര്യത്തിൽ വളരെ ദൃഷ്ടിവെക്കുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. മൂന്നാമതായി ജനങ്ങൾക്കു പ്രദർശനം കഴിഞ്ഞാൽ മനസ്സിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു കാഴ്ച ഉണ്ടായി എന്നല്ലാതെ വേറെ യാതൊരു വിചാരവും ഉണ്ടാവുന്നില്ലാത്തതിനാൽ അതു കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള മാർഗ്ഗം പ്രദർശനത്തെപ്പറ്റി വളരെ പൂർത്തിയായും വിസ്താരമായുമുള്ള ഒരു ചരിത്രം എഴുതിവെക്കുകയെന്നു. ആ ചരിത്രത്തിൽ പ്രദർശനത്തിനു ശേഖരിച്ച സാമാനങ്ങൾ ഇന്നതെന്നും കാണിച്ച സാധനങ്ങൾ ഇന്നവിധത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചത് എന്നും ശേഖരിച്ചതും കാണിച്ചതുമായ സാധനങ്ങൾ മേലാൽ ക

ച്ചവടവുചുറ്റും കരകൗശലമെന്നെപ്പണിയും വരുത്തൽക്കു യോഗ്യതയോടുകൂടിയതോ അല്ലാത്തതോ എന്നും മറ്റുമുള്ള വേണ്ട വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ പ്രദർശനം കാണാത്ത ഒരാൾ അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായ സകല വിവരങ്ങളും അതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ടു തൊഴിലുക്കാർക്കു അദ്ധ്യായമായ ഉപകാരമുണ്ട്.

(1) പ്രദർശനം ഓരോരോ സാമാനങ്ങൾ വിഹാഴിഞ്ഞുപോവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ഒരു തരം പരസ്യം തന്നെയാകുന്നു.

(2) ഇതു മൂലം തൊഴിൽക്കാരും പൊതുജനങ്ങളായ കാണികളും കൂടി ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു കണ്ടെത്തുവാൻ സംഗതിവരികയും അതു മൂലം തൊഴിൽക്കാർക്കു കൂടുതൽ സാധനങ്ങൾ ചിലവാകുന്നവയാണെന്നും, അവ എവിടെവിടെ ചിലവായുമെന്നും, കാണികൾക്ക് അതേത് സാധനങ്ങൾ നല്ലതെന്നും അവ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങളിൽ കിട്ടുമെന്നും ഉള്ള അറിവുണ്ടാവുന്നതാകുന്നു. (3) ഇതിനും പുറമെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു അവനവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ അവനവന്റെ രാജ്യത്തുണ്ടായ സാധനങ്ങൾകൊണ്ട് എത്രമാത്രം തീക്കുമെന്നും അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ സാധനങ്ങൾ കഴിയുന്നതും കൂടാതെ കഴിച്ചു സ്വരംഭൂസാധനങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നും മനസ്സിലാക്കാം. (4) ഏതു സാധനങ്ങളാണ് അധികം ആവശ്യമെന്നും, ഏതേതു ഭാഷകളാണ് ജനങ്ങൾക്കു അധികം അറിയാത്തവ എന്നും, തൊഴിൽക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവർ പിന്നെ ആ വക തൊഴിലുകളിൽ ശ്രദ്ധവെക്കുകയും, അതു മൂലം നല്ല സാധനങ്ങൾ സുലഭമാകയും,

കച്ചവടത്തിന്നു പ്രചാരമുണ്ടാകയും, രാജ്യം ധനസമൃദ്ധിയുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. (5) ഉപയോഗപ്രദവും നല്ലതുമായ സാധനങ്ങൾക്കു ധാരാളം ചിലവുണ്ടാകും. (6) തൊഴിൽക്കാർ സാധനങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് അവ തമ്മിൽ കാഴ്ചയിലും ഉപയോഗത്തിലും ഉള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടു പിടിയ്ക്കുകയും, പലേ തൊഴിൽക്കാരും ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളും കൗശലപ്പണികളും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാകയാൽ പ്രദർശനം അറിവുവരുത്തുന്നതിലേയ്ക്കു ഒരു മാർഗ്ഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (7) ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രദർശനത്താൽ തൊഴിൽക്കാരും ഉത്സാഹം വളർത്തുകയും മേലേക്കുടയാവാനുള്ള മോഹം ജനിയ്ക്കുകയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ മത്സരം കൂടിക്കൂടി വരികയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ഇതിനും പുറമെ നമുക്ക് ഇതരരാജ്യങ്ങളിലെ സാധനങ്ങൾ കഴിയുന്നതും കൂടാതെകഴിപ്പാൻ തരമാകുന്നതും തന്മൂലം നമ്മുടെ പണം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ തന്നെ കിടക്കുന്നതും നമ്മുടെ രാജ്യം ധനപുഷ്ടിയുള്ളതായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

നമ്മുടെനാട്ടിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന പൂരം മുതലായ ഓരോ കാഴ്ചവേലകൾക്കായി ചിലവഴിയ്ക്കുന്ന പൊതുജനദ്രവ്യം മറ്റുവല്ലവിഷയങ്ങൾക്കായി ചിലവ് ചെയ്യുന്നതായിരിയ്ക്കും അധികം ഉപകാരപ്രദമെന്നും ഇങ്ങിനെയെന്നാണ് ആവക എപ്പാടുകൾ വെച്ചു നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാരുടെ ആലോചനക്കുവിനാലാണെന്നും മറ്റും ചില ആധുനിക ദ്രവ്യവ്യയശാസ്ത്ര മർമ്മജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ആ അഭിപ്രായത്തെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ഒന്നും പാഠ്യേണ്ടതില്ല. പൂർവ്വികന്മാർ മൃഗന്മാരെ അല്ലയോ എന്നഭാഗത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചപ്പോൾ

നാൽ മതി എന്നാൽ മാത്രം വ്യക്തമാക്കാമല്ലോ. അവർ മൃഗന്മാരെ അല്ലയോ എന്നതു പൂരം മുതലായ കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടു ജനസാമാന്യത്തിന്നു എന്തു ഫലം സിദ്ധിക്കുന്നു എന്നു നോക്കിയാൽ തീർച്ചയാവുന്നതുമാണല്ലോ. പകൽമുഴുവൻ ഓരോ ദേഹാലോചനങ്ങളാലോ മനോവ്യപകാരങ്ങളാലോ മറ്റൊരാൾക്കിണിച്ചു തലകാഞ്ഞെരോൾക്കു ഒരു ദിവസത്തിൽ അല്പനേരമെങ്കിലും വിശ്രമസമയം വേണ്ടതാണെന്നു ആരും സമ്മതിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആവിശ്രമസമയം മനസ്സിന്നു ആഹ്ലാദകരമാകത്തക്കവിധത്തിൽ നയിക്കേണ്ടതാണെന്ന് ആരും സമ്മതിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ആഹ്ലാദം ഒരുത്തന്റെ ശരീരസുഖത്തിന് അത്യാന്തരപ്രയോജനമാകുന്നു. ഒരുത്തന്റെ ശരീരസുഖത്തെയോ ക്ഷേമത്തെയോ പോലെ തന്നെ ഒരു ക്ഷുബ്ധത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തെനോക്കണം. അതിനാൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു വിനോദവേള എപ്രകാരം ആവശ്യമോ അപ്രകാരം തന്നെ പൊതുവിൽ ഒരു ക്ഷുബ്ധത്തിന്നും ആവശ്യമാകുന്നു. എത്ര ദിവസം ക്ഷുബ്ധമായാലും പൊതുവിൽ വിനോദജനകമായ ഒരു ആലോഷദിവസമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കയില്ല. ആലോഷങ്ങൾ അവരവരുടെ അവസ്ഥക്കനുസരിച്ചിരിക്കുമെന്നേയുള്ളൂ. അയ്യപ്പൻ വിളക്ക്, ഏഴാമുത്തി, പൊറാട്ടനാടകം മുതലായ ഓരോ അടിവന്തരങ്ങളും കളികളും ഓരോരുത്തരുടെ അവസ്ഥക്കും ജാതിക്കും മതത്തിന്നും അനുസരിച്ചു ദിവസം ക്ഷുബ്ധങ്ങളിലും നിന്നു വരുന്നതായി നാം ഇപ്പോഴും കണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. അല്പം ഭേദമായ ക്ഷുബ്ധങ്ങളിലും പ്രളയങ്ങളുടെ ഗ്രഹങ്ങളിലും കോവിലകങ്ങളിലും മറ്റും തുളുളു, കഥകളി, നാടകം മുതലായവയാകുന്നു വിനോദവിഷ

യങ്ങൾ. ഒരു ക്യാമ്പത്തിന്നു പൊതുവില്ലുള്ള ആസ്ഥാനം പോലെതന്നെ ഒരു നഗരത്തിന്നും അതുപോലെ തന്നെ ഒരു പട്ടണത്തിന്നും ഒരു പട്ടണത്തിന്നെ പ്രകാരമാ അപ്രകാരം തന്നെ ഒരു രാജ്യത്തിന്നും ആസ്ഥാനം ജനിച്ചിരിക്കുന്ന അങ്ങിനെയുള്ളതിന്ന് പൊതുജനാസ്ഥാഭാസവങ്ങൾ എന്ന് പറയുന്നു. ആംഗ്ലേയന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതുജനാസ്ഥാഭാസവങ്ങൾ (National Festivals) എന്നുതന്നെ ഉണ്ടു. ഒളിമ്പിക് ഗെയിംസ്, (Olympic games) ക്രിസ്തുമസ്സ് ഡേയിസ്, (christmas days) ബാൾസ്, (Balls) പ്രദർശനങ്ങൾ, മുതലായ രാജ്യസംഘാസമായും സാമൂഹികമായും മുളു വിനോദകരങ്ങളായ ഓരോകാഴ്ചകൾ അല്ലെങ്കിൽ ആഘോഷങ്ങൾ നാം ആംഗ്ലേയന്മാരുടെ ഇടയിലും കണ്ടുവരുന്നുണ്ടു. ഇത് ഓരോരോ രീതിയിൽ എല്ലാജാതിക്കാരുടെ ഇടയിലും എല്ലാ രാജ്യത്തിലും ഉള്ളതാകുന്നു. ഈ വക ഏല്പാടുകൾ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നാകുന്നു. വന്നു കാണുന്ന ആളുകൾക്കു മനോവിനോദത്തെ കൊടുക്കേണമെന്നുള്ളത് ഓരോ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ കാഴ്ച ബങ്കളാവും, ഗൃഹശാല മുതലായവ ഏല്പിട്ട

ത്തിയിട്ടുള്ളതും ഈ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്കാണ് അതുകൊണ്ട് ഈ വക ഏല്പാടുകൾക്കു ഒരു നല്ല ഉദ്ദേശം ഉണ്ടെന്നുവരുന്നു. അതിനാൽ അപരിഷ്കൃതന്മാരായിരുന്നാലും പൂരം മുതലായ ഏല്പാടുകൾ വെച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അവയെല്ലാം എന്തെങ്കിലും ഒരു ഫലത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അതിനാൽ അവർ മൃഗന്മാരല്ലെന്നും തെളിയുന്നു. ഇത്രയും പരഞ്ഞ രീതിനിന്ന് എന്തൽപ്രദർശനങ്ങൾ കൊണ്ടു മേൽ വിവരിച്ച ഗുണങ്ങൾക്കു പുറമെ ഒരു മുഖ്യഗുണമുള്ളതാണെന്നു ചിലവികാസത്തേയും മാനോമോദത്തേയും നയനാനന്ദത്തേയും കൊടുക്കുകയാണെന്നു വരുന്നുവല്ലോ. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു കാഴ്ച കാണാനുള്ള അവസരങ്ങൾ ആരും കൈവിട്ടുകൂടരുത്. അങ്ങിനെ കൈവിട്ടു കളയുന്നവരോട്, ഈ നാട്ടിൽ വെച്ചുണ്ടായ പ്രഥമപ്രദർശനകാലത്തിൽ ഒരു സരസകവി പറഞ്ഞപോലെ, ഇപ്രകാരമുള്ള കാഴ്ച “ഒന്നുനോക്കാൻ തോന്നാത്ത നിന്റെ മിഴി (സ്മിയാണെങ്കിൽ) മാൻമിഴി നിഷ്ഠുലം താൻ” എന്നേ എന്നിങ്ങനെ പാവാറുള്ളു.

കോയത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ.

തിരുവോണം *

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

മഹാബലശാലിയാകുമഹാബലിമന്നൻമു
(ന്നം)
മഹികാത്തുവാഴുകാലമഹിമവാഴ്ത്തൻ

മഹാരസകലനംപൊലൊജനങ്ങളേ! നാമി
ഗുഹാന്തരാളത്തിലണിഞ്ഞണഞ്ഞതി-
(പ്രോൾ).

* കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ മലയാളി ക്ലബ്ബ് വകയായ തിരുവോണംഘോഷത്തിന്നു വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിച്ചൊല്ലിയതു.

ഇതുപോലെനമുക്കെല്ലാമതുപമായകകാ-

(മ്പിൽ

കുതുകത്തെക്കൊടുക്കുന്നാസ്സുദിനമുണ്ടോ?
പുത്തരസമുച്ചിതപാതപോലെവളർന്നു
ത്തിരുവോണമെന്നാദിനനമുക്കിനെല്ലോ.
മന്നമൊന്നിപ്പുളകേകുന്നമൊന്നിപ്പുളകേ.
മന്നത്തിന്റെവട്ടമിന്നു ചതുപ്പിധംതാൻ.
ഇടിപൊടിയായിസ്സുദ്രവടിവോടേയുണ്ട-

കണ്ട

വെടിചാലിത്തകക്കുന്നാദിനമിന്നെല്ലോ.
“കൊടുമുഴക്കള”യെന്നായ്ചോടുവെച്ചു
(കുളിച്ചുകൊ-

ണ്ടാടുമുഗാക്ഷികൾക്കുള്ളദിനമിന്നെല്ലോ.
മറിമുഗമിഴിമാക്കുമറികൊടുത്തിടാൻതല-

കുടിചെന്നാലതിന്നോരാശ്രമിന്നല്ലോ.

ഭാണപ്പടവകൾകൊടുത്തേണപ്പിടാക്കുക-

(ത്താൻ

ബാണപ്പടക്കിറക്കുന്നാദിനമിന്നെല്ലോ.

പന്തടിക്കുളികൾനല്ലപന്തയില്ലാടുമോട്ട-

മെന്തെന്നില്ലാതിപുല്ലുളളാദിനമിന്നെല്ലോ.

ആടേണനമുക്കുനല്ലനാടകമൊന്നതുകൊ-

(ണ്ടു

പാടേക്കേട്ടരസിയ്ക്കുവിൻപ്രളകൾനിങ്ങൾ.

എന്നുമോണമിതുപോലെവന്നനമുക്കുണ്ടു-

(വാൻ

കുന്നുവൊരക്കത്തിൻകഴൽകമ്പിടുന്നെൻ

(ത്താൻ.

കോയാത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ.

ഭൂമരികാവിലാപം

(തുടച്ചു.)

(സി. ഗോദവമ്മ തിരുമുല്പാട്)

ഇതനല്ലമുദാഹരിച്ചുസൂത്രൻ
പതനംചെയ്തിതുവാരുണീമദത്താൽ.

കലപാതാമൊന്നുസംഭവിച്ചു-
നിലകാണുന്നിതുവാരുണീദിശാന്തേ
നിലവിട്ടുനിന്നുതളുമിമുങ്ങി-
പ്പലതങ്ങൊരുപയോഗരപ്രകാശം.

ഉടലിന്നമുദാരമോടിച്ചിട്ടി-
സ്സുടരാഗോപ്ലരമാദരാൽമുറക്കി
വിടപാളികൾയാത്രയായിമോദാൽ
മടവാർതങ്ങുമെന്ദിരങ്ങുനോക്കി.

പലദീപികയുംവിളങ്ങിതാരാ.
കലമായംബരമിറുവിൻനിലാവു
അലസാക്ഷികൾതന്റെപുഞ്ചിരിശ്രീ
കലവിന്യോരയുമത്തപ്പുപരത്തി.
ഇതുമാരിരിയേവരുമദത്താൽ

7

കുതുകംപൂണ്ടുനമുമാനിരിയ്ക്ക
പുതുതേൻഭരമോറുകാന്തനെത്താ-

ത്തതുചിന്തിച്ചുനിന്നിരുത്തലേവി. 11

ഇളകാതെവിപോകുന്നത്തിനെത്തു-

നളവോളംമിഴിയൊരിനോക്കിടമ്പോൾ

8

പുളകാക്കിയെമുക്കിയൊരുകണ്ണീർ-

ക്കുളമാക്കിത്തന്നുവല്ലിയെങ്ങൊഴുക്കി. 12

നെടുവീപ്പുകൾരീതിക്കത്തിയുത്താൽ-

പ്പെട്ടമാത്തിപ്പൊരിപൊനിടംപ്രകാരം

9

വിട്ടുമ്പൊഴുതായതോറുദേവം

നെടുവേനൽക്കുളവല്ലിപോൽക്കുറിഞ്ഞു. ()

വിട്ടുവാൻവിഷമംപ്രിയംഗമത്തിൽ-

പ്പെട്ടമാശാവശമായജീവിതത്തെ

10

കടുതാപദരാൽഭരിയ്ക്കുവാനും

പട്ടവാകാഞ്ഞവളേറയുംകുഴങ്ങി. 14

തലതല്ലിനിലത്തടിപ്പുവീണാൻ
മലയിൽക്കാറ്റിലൊടിഞ്ഞമാമരംപോൽ
അലതട്ടിമറിഞ്ഞിടുന്നതോണി-
ത്തലപൊങ്ങുപടിവിന്നെയേറീരുന്നാൻ

പരമുകൊടുകാറ്റിടിപ്പിച്ചിഞ്ഞാ-
പ്പാമേൽപ്പേമഴചാറിടുംപ്രകാരം
വിരമാനലഭ്യേയായിടുവോൽ-
ക്കരമല്ലാംവിലപിണ്ണുവാൻതുടങ്ങി.

കരുണാകര!കാന്ത!താങ്കളെന്തേ?
വരുവാനിന്നൊരമാനമേല്പതയ്യോ!
ഭയവൻതുണയില്ലയന്തിയായാൽ
കരുതുന്നില്ലേ?മനസ്സിലായതുന്നീ

അറിയാതൊരുശബ്ദമിങ്ങുകൂട്ടാൽ
വെറിയല്ലേവിറപ്പുണ്ടുകാണുതില്ലേ?
ചെറിയോരുനതാംഗിയല്ലയോ?ഞാൻ
നെറികെട്ടെന്തിനിരാത്രീചയ്ക്കിടേണ്ടു.

അരികത്തൊരുവീടുമില്ലവേറെ-
പ്പരിചിതപ്പിന്തുണകൂട്ടുവെന്നൊരാളേ!
തിരിയാവതുമല്ലനിയ്യമെങ്ങെ.

നരിശംനിറന്നമോറൊട്ടൊഴുതല്ലാം.
മരണംവരെമത്ത കാശിനി!നിൻ-

വരനായിപ്പിരിയാതെചാഴുമെന്നായ്
വിരവോടരചെയ്തതാറ്റിലേലും
വരപാലായതുഭാഗ്യദോഷമെന്തെൻ.

വിധുരേ!തവചുത്തനായപൊയ്ത്താൻ
മധുണാൻകൊണ്ടുവരാമിവണ്ണമിന്നും
മധുപേശ!പുലച്ചുയിൽപ്പാറഞ്ഞാ-
മധുചാക്കെന്നമയക്കമാത്രമാമോ.

മൊഴിയങ്ങുപറഞ്ഞതെന്നുമാറി-
പ്പൊഴിയായ്ത്തിഞ്ഞൊരുക്കേടുകേൾവിയില്ല
വഴിവാടുവിധേനകാൽമേകം
തൊഴിലുംഹന്ത!ഭവാനിലില്ലവണ്ടു.

ജനനംമുതലൊന്നുപോലിന്നങ്ങി-
ത്തനതായിട്ടൊരുക്കുംവെപ്പൊഴെ
മനമൊത്തുവസിച്ചുത്തന്നമങ്ങും
മനസാമരൊരുചിന്തയുപൊഴെ.

പരനാരിയിൽമാനസത്തിന്നുനീ
പരമേലാനിടയാക്കിയില്ലൊന്നും
വരമെന്നിലയീവിധത്തിലെന്നായ്-
മുരമാവത്തന്നുവണ്ടതിപ്പുതെല്ലാം.

അയി!മൽപ്രിയ!നിന്തലയ്ക്കൊരാ-
ത്തുയിരുങ്ങേക്കിൽവരാതിരിയ്ക്കുകില്ല
മയിനിൻകൂവയത്രയുണ്ടതൊന്നി-
ദൂതിതയ്ക്കുംസുഖമാക്കിടുവമേകി.

കുരിവണ്ടുകൾകാലമേവിരഞ്ഞാ-
വിരിയുമ്പുനിരപററിത്തേൻചിലത്തി
തിരിയേവരുമെന്നിയോടടുത്താൽ-
പ്പെരിയേത്തന്നായേവമാവതല്ലേ.

എവിടെപ്രണയംവെരുക്കുമായാൻ-
കുവിടെത്താൻപലദുഃഖിശങ്കകൂടും
കവിയിങ്ങിനെയൊതിടുന്നതൊന്നാ-
ണവിടെയ്ക്കുത്തലിലൊന്നുകൂടത്താൻ.

അതിയായ്തുതേരൊട്ടുതുപോരും
ഗതികണ്ടെത്തിനകാട്ടുകള്ളരാരോ
ചരിയിൽപ്പിടികൂടിയോറുതൻപ-
ക്കുതിയൊങ്ങുകിടപ്പതെന്നതാമോ.

കുനൊളുപ്പുവെരുവപരന്മാ-
ക്കുളിപ്പോയൊരുക്കേടുകേൾവിയില്ല
നിരുവദ്രചിയിൽപ്പുകയ്ക്കുമൂലം
കരുതാമോ?ചിഴയെന്തസജ്ജനത്തിൽ.

ഇതുമുണ്ടൊരുശങ്കമത്തനായി
ദൂതലംനിന്നു ചാരിമാരിലാരോ?
ഇതുകാലമൊരല്ലേലൊത്തൊരാൻ
കുതുകത്താൽപ്പരിചയ്ക്കുവതാമോ?

മറയ്ക്കണവരോപകാരമെന്നാൽ-
കുറവല്ലായതിലാശയുഭവാനും
നിറവേറൊരുക്കുരിരുട്ടിലെങ്ങോ-
പാവള്ളൊന്നുകൂറുകാട്ടിടുന്ന.

കരുതുകയുമുണ്ടമത്തനാനാ-
പ്പെരുമാറ്റത്തൊടെഗണ്യമിത്തിതന്നിൽ
വെരുക്കംമദധാരതന്നത്താൽ
പൊരുളോടെതവരിഭൂമിച്ചമണ്ടി.

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

കരിഗണ്ഡമണഞ്ഞുദാനനിരിൽ
തപരിതമുഞ്ചിമദാസനായിരിയ്ക്കും
പരിചിഷ്ടച്ചെവിയാട്ടിടുന്നതോരും-
ത്തിരിയാതങ്ങുപതിച്ചുപോവതല്ലി.

സുരനാത്തപമേലുമാമനീന്ദ്ര-
ക്കരളോടോരൂപടയ്ക്കോരങ്ങിവിരൻ
വരചപമണച്ചുകെട്ടിയോയെ-
ന്നരമാരോടതെരക്കിയാൽമുരിയ്ക്കാം.

നെടിലാക്കുമഹാമനീന്ദ്രനോടേ-
പ്പൊടിപാററിപ്പടച്ചുടിമമ്പണഞ്ഞു
പൊടിടസ്സമതായ് ചമഞ്ഞതൊന്നും
നെടിയോനായരനായ തുറന്നോ?

കനകപ്രഭതാമരക്കുളത്തിൽ-
ക്കനമേലുംകുതുകേന ചന്നിറങ്ങി
അനഘാമൃതമാസവംകഴിച്ചു-
മനവ്യംകെട്ടുമയങ്ങിമങ്ങി പാരം.

ദിനനായകനസ്സമിച്ചുപോയ്നി
മനതാരിൽത്തെളിവാച്ചിടതെവാളേ

കനകാബ്ജവൃക്ഷകുന്ദിനീയംപോയ്
നിനവോറാധിയിലമ്പരണപോയ്നി, 37

ഇതുമോക്ഷകിലായിടാംവിധാതാ-
വിതുപോലെനന്നമത്തലിൽപ്പെടുത്താൻ
പുതുവിദ്യയെടുത്തതാകിലെന്താ-
വതുഞാൻഫന്ത!സാമിസ്തതന്നെയല്ലോ.

പാമേശപര!നിൻകൃപാബലത്താൽ
പരമെന്നേധിയുമസ്കമിസ്തുപനായ്
വിരയോടൊരനേക്കനോക്കിടാനായ്
ചിരമാശിച്ചുകിമ്പിടുന്നതൊന്നും. 38

ഗിരമേവമുരച്ചമത്തളംഗ-
35 കരൾകട്ടോരുന്നതാംഗിമെഴുചിമാല
വിരമിച്ചുവിചാരമനയായി
ച്ചിരമോറാറുചെറുതണ്ടുതാൻമയക്കാ. 40

പൊന്താരിലേറിരവുവന്നതറിഞ്ഞിടാതെ
36 സ്സന്താപമോരൂപലതംവരമെത്തടാരേ
കാന്താഭമെത്തിവിരമാതുരയായ്മയങ്ങും
കാന്താകരംതടവിയേറിയുമെത്തലാറി. 41

സമ്മാനം !

പുസ്തകസമ്മാനം !!

പത്തുരൂപികയോളം വിലവീടിച്ച്

100 നല്ല

മലയാള

പുസ്തകങ്ങൾ

അഞ്ചുരൂപിക കൊടുത്താൽ കിട്ടുമെങ്കിൽ ആയത് ഒരു സമ്മാനം തന്നെയല്ലേ? പരോപകാരത്തിനായി പൊതുജനങ്ങളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന “മംഗളോദയം” കമ്പനി ക്ലാർ ആദ്യത്തെ 1000 അപേക്ഷകൾക്കു് ഓരോ പുസ്തകത്തിന് എട്ടണവരെ വിലവീടിച്ച് പല തരത്തിലുമുള്ള 100 നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ 5 ഉറപ്പിക വിലയ്ക്ക് (തപാൽക്കൂലി ഉൾപ്പെടില്ല) അയച്ചുകൊടുപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ മാത്രമാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഒഴുവിൽ ഇച്ഛാഭംഗം വരാതിരിപ്പാൻ അപേക്ഷകൾ താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഉടനെ അയയ്ക്കുക—

മാനേജർ, മംഗളോദയം കമ്പനി, (ക്ലൂപ്) തൃശ്ശിവപേരൂർ.

पिकसन्देशः ॥

—:०:—

तत्रालोक्यो विपुलकटको नातिदूरे महाद्रि-
र्यस्मिन् सीतासरसलतिकावेष्टितो रामशाखी ।
तातादेशानुचरणवशात्तिष्ठमानो वनान्ते
तत्रायातान् विगतशरणांस्तापसांस्त्रायते स्म ॥ ३७ ॥

ग्रीष्मे प्राप्ते सुखवसतये राजकीया महान्तो
दारोपेता धनतरतनुत्राणसंवीतदेहाः ।
चित्राकारे निविडितशिलानिर्मिते मन्दिरौघे
स्थित्वा नित्यं सुखितसुखिताः कालमत्र क्षिपन्ति ॥ ३८ ॥

पश्चादीषन्निहितचरणो द्रक्ष्यासि स्वर्गतुल्यं
संपद्धारतुलितधनदैरुरुजातैः समग्रम् ।
नानादेशप्रभवबहुसंमूल्यवासोविराजत्-
पण्यं पुण्यं कुमिळनगरं नित्यपुष्टं विशालम् ॥ ३९ ॥

संवीक्षेथाः कुमिळनगरीमुत्तरेणाऽत्र सौम्य
श्रीमद्रामानुजपदमहासंप्रदायाभिरामान् ।
वेदोद्घोषैः क्षितिसुरकृतैः शास्त्रबुन्दैश्च रम्यान्
ग्रामानैन्द्रैरुपलशकलैर्निर्मिता वेदिकाश्च ॥ ४० ॥

सायं तस्मिन् धरणिबिबुधैर्मण्डिते वीतशङ्क-
स्तत्रत्ये द्राक् विविधतरुसंसेवितारामकुञ्जे ।
श्रान्तः स्तोकं सुरभिःकुसुमैर्भासुरं सद्रसालं
भद्रं स्वैरं पथिकसुखदं विश्रमायाश्रयेथाः ॥ ४१ ॥

आनन्दिष्यत्यधिकमधिकं तेऽन्तरात्मा चिरं यत्
संजल्पेयुः कुतुकभरितास्त्वत्सपक्षा विहंगाः ।

सर्वः प्रायो भवति निजपक्ष्यावलोक्य सहर्षो
न्याय्यं ह्येतत्स्वजनविषये मोदनं प्राणभाजाम् ॥ ४२ ॥

अस्तं याते भगवति रवौ कुलचिन्मा विलम्बं
कार्षीः क्षिप्रं भुवनमहितं शंकरक्षेत्रमीयाः ।
रात्रौ यात्राकरणमशिवं संगिरन्ते प्रवृद्धाः
शिष्टोक्तिं को न परिगणयेत् कार्यकाले मनस्वी ॥ ४३ ॥

तस्मिन् पश्येत्तरलचरणास्तमजाम्बूनदाभा-
स्तन्वाकारास्तलिनवसनास्तान्तकान्तोदरश्रीः ।
तारानाथप्रतिमवदनास्ताम्रविम्बाधरोष्ठी-
स्ताम्बूलाक्तास्तरुणहारिणीलोचनास्तत्र तन्वीः ॥ ४४ ॥

इन्द्रश्यामोपलचलमिलद्रोचिवीचिच्छटाञ्चत्-
पक्षाभ्यां खे भवति तरसा गाहमानेऽतिमाने ।
सद्योजातैः शबलहरितैर्भूषिताङ्ग्यो मृगाक्ष्यो
नूनं नीलोत्पलचलदृशां राजिभिस्त्वां प्रहण्युः ॥ ४५ ॥

तां सेवेयास्तवकितकरः शंकरं वीततन्द्रः
प्राहुः प्रज्ञाः सकलभुवनक्षेमरक्षाकरं यम् ।
यस्मिन् तस्य प्रसरतितरां भावपूर्णः कटाक्ष-
स्तस्मिन् क्षिप्रं भवति नियतं मङ्गलानां विलासः ॥ ४६ ॥

अंतःक्षेत्रं त्वयि गतवति त्वत्सगर्भ्या विहंगा-
श्चित्रन्यस्ता रुचिररचना नन्दयिष्यन्ति नूनम् ।
त्वद्देहाभासदृशबहुलाऽऽशोभिरन्नध्वजांशु-
प्रच्छन्नाङ्गोऽनयनविषयश्चिन्तयान्तः पुरारिम् ॥ ४७ ॥

यस्य त्रातृ रणभ्रुवि महाभ्रन्विनो वाहनं भू-
र्विष्णुः शस्त्रं विबुधनिबहः स्यन्दनाङ्गं विधाता ।
सूतश्चापः कनकगिरिराट् वासुकिश्चापि मौर्वी
सोऽयं लोकत्रयशिवकरः शंकरीजानिरव्यात् ॥ ४८ ॥

इत्थं नत्वा गिरिवरसुतावल्लभं सौम्य रात्रा-
वध्वश्रान्तिं परिहर बहिर्मन्द्रमाकन्दतल्पे ।
रात्रौ निद्रासुखमनुभवेः साहसं मा स्म कार्षीः
पीडां पश्चाज्जनयति सखे साहसं कर्मठानाम् ॥ ४९ ॥

मार्गायासग्लपितमनसां मादृशानां जनाना-
मुष्णोच्छ्वासैरपहृतहिमस्तोमबाधो निशान्ते ।
मन्द्राक्रान्तैर्मधुपकलितैर्मञ्जुनादैः प्रबुद्धः
पुण्यत्पुष्पोद्भवसकणानीषदाचूष काल्ये ॥ ५० ॥

सर्वा रात्रीर्विरहमथिताश्चक्रवाकीवधूटी-
रहायाद्वा पतिरुदितवानेवमाबोधयन्तः ।
तत्रोद्ग्रीवा अरुणचरणास्ताम्रचूडा रुवन्तो
निद्राळं त्वामुषसि महित क्षिप्रमुद्रोधयेयुः ॥ ५१ ॥

भ्रातस्तुभ्यं नम इदमहो भूरिवारान् प्रयाही-
त्येवं भूयः कथनविषये कातरः किं ब्रवीमि ।
बन्धुस्नेहो दृढयति धृतिं मानसीं मादृशानां
नष्टे तस्मिन् कथय शरणं कामिनां विद्यते किम् ॥ ५२ ॥

विष्वक् पश्यन् करटरटितं शाखिवृन्दाग्रसिञ्चत्-
प्रालेयाश्रुं विगतसुषमं पश्चिमं शीतभानुम् ।
प्राचीं क्षामां तिमिरमलिनां खण्डितां वीक्षमाण-
स्तन्द्रालुस्त्वं कथमिव भवेर्निद्रया मुद्रितोपि ॥ ५३ ॥

धात्रीभूता अपि पथि गताः शैशवे काकगोष्ठी-
रेता नीचा निपुणसरणौ जोषभावं भजेथाः ।
नीचैर्जुष्टे सदसि रसिकः प्रायशो वाग्यतो हि
व्याप्ते देशे तिमिरनिकरैः किं विराजेत् सुवर्णम् ॥ ५४ ॥

आम्रैस्ताम्रैः सरलवकुलैर्मञ्जुलैः पारिजातैः
कूलद्वय्यां फलभरनतैर्हारभूतैर्लसन्तीम् ।

नित्यस्रोतामखिलशमलध्वंसिनीं रम्यवेणीं
पुण्यां पूर्णाममलसलिलां सद्यजां वीक्ष्य तुष्येः ॥ ५५ ॥

तीरे तीरे विपुलविपुलान् पावनांस्तीर्थघट्टान्
घट्टे घट्टे निगमवचसां ब्राह्मणानां च गेहान् ।
गेहे गेहे मरतकमयान्यब्जपीठानि पश्येः
पीठे पीठे महितमहितान् देशिकानां प्रवन्धान् ॥ ५६ ॥

आम्नावत्या अनु परिसरं राजमाने प्रधाने
कारूरारख्ये प्रतिकलमलं संपनीपद्यमाने ।
शारीरश्रीविहसितमनोजन्मनारीपरीते
पारे वाचां विपणिमहिते भूतयो लोकनीयाः ॥ ५७ ॥

यस्मिन् रम्या विपणिसरणिः प्रत्यहं वर्धमाना
स्कायच्छ्रीका वणिज अनिशं यत्र नन्दन्ति हृष्टाः ।
आतन्वाना अभिनवनवानद्भुतान् वस्तुराशीन्
विक्रय्यांस्ते कर्धृततुलासंभ्रमा रंजयन्ति ॥ ५८ ॥

यः कावेर्या विमलसलिलैः पावनैश्चाभिषिक्तः
सेवाकामान् प्रणतनिवहान् लब्धकामान् वितन्वन् ।
अद्रिं भित्वा सकलजनतारक्षणायावतीर्णो
यस्मिन् भाति त्रिभुवनगुरुः श्रीनिवासः स्वयंभूः ॥ ५९ ॥

ख्यातं लोके जनपदमथाऽद्वितीयं त्रिशिर्षं
यूरोपीयैर्भुवनभरणाद्यद्यतै राजकीयैः ।
आढ्यं माद्रीमहितधरणीहारहीरायमाणं
वाणीलक्ष्म्योर्वसतिसदनं किञ्चिदध्यक्षयेथाः ॥ ६० ॥

तस्मिन् विद्यासदनमतुलं सूरिवृन्दैः प्रगल्भं
यस्पीजीति प्रथितविभवं चांगलेयानुमोद्यम् ।
नानाशास्त्रैस्सुमतिगहनैः पञ्चभूतप्रमेयै-
रन्यैरन्यैर्बहुतयनयैर्भूषितं लोकनीयम् ॥ ६१ ॥

മംഗളോദയം

ഫാബ്രൻ

പുസ്തകം ൫

കുന്നിമാസം

ലക്കം ൧൧

മംഗളം.

ചേരുംവണ്ണം നടത്താനൊരു ജനമിതന്നുണ്ടാകിലുടനാകാട-
നാരുലോകോപകാരത്തെ അഴിവിരുതരാമെന്നു കാട്ടിക്കൊടുപ്പൻ
പാരുതത്തോഷിയെ രക്ഷോഹതിവനചരരെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിച്ചസാക്ഷാൽ
ചാരുശ്രീമാചാഗ്രന്തിരുവടികൾലാന്നാരാജനാരനൽകിടട്ടെ.

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ

കൊച്ചിയിലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളും

ജാതികളും

കാടന്മാർ.

സാധുക്കളായ ഭവക കുട്ടുജാതി
കാർ കൊച്ചിരാജ്യത്തെ മലകളിൽ
മുഖ്യരും കാടുകളിലും സുഖമായി പാ
ത്തുവരുന്നു. അവർ ജാത്യാചാരഭേദത്താ
ൽ കാടന്മാരെന്നും മലയന്മാരെന്നും രണ്ടു
വകക്കാരായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇരട്ട
ട്ടരം തമ്മിൽ കൂടിക്കുഴിച്ചത് ചരക്കാണ്.
അവരുടെ സ്വഭാവത്തിനു വളരെ സാമ്യ
മുള്ളതും അത് അവർ അധിവസിച്ചുവരുന്ന
കുട്ടുപ്രദേശത്തിന്റെ ശൈത്യകൂടിയു
ണ്ടായ പ്രാപ്തമാകുന്നു. എന്നാൽ അ

തിൽ നിഷ്ഠാമായ ശ്രമത്തില്ല. കാടന്മാർ
മുഖ്യമായി കാണപ്പെടുന്നത് കൊച്ചിരാജ്യ
ത്തിലെ നെല്ലിഴാമ്പതി മലകളിലും കോ
ടശ്ശേരി മലകളിലും, മതിയാശി സംസ്ഥാന
ത്തിൽ ചേന്ന കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിലെ
അനമല എന്ന മലകളിലുമാണ്. കൊ
ച്ചി മലകളിലുള്ളവർ തമിഴും മലയാളവും
കൂടിക്കലർന്ന ഭവക ഭാഷയാണ് സംസാരി
ച്ചുവരുന്നത്. എന്നാൽ അനമല എന്ന മല
യിലുള്ളവർ സംസാരിയ്ക്കുന്നത് മലസർ *

* പ്രാകൃതമായ ഭവക തമിൾ

എന്ന ഒരുവക തമിഴാണ്. മുൻ 1901-ലെ കാനേഷുമാരി കണക്കുപ്രകാരം കൊച്ചിയിൽ 161 ആണങ്ങളും 149 പെണ്ണങ്ങളുംകൂടി ആകെ 310 കാടന്മാർ മാത്രമേയുള്ളൂ.

ഹിന്ദുലക്ഷണം വിവരിയ്ക്കുമ്പോൾ ഡാക്ടർ ടോപിനാർഡ് (Dr. Topinard) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'നരകലശാസ്രം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഇന്ത്യ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളെ കറുത്ത വണ്ണക്കാർ, മക്കോളിയന്മാർ, ആര്യന്മാർ, എന്ന മൂന്നു പ്രധാന ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വകക്കാരുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ദക്ഷിണവംശ്യന്മാർക്കുവേണ്ടിയായിട്ടുള്ളതും കൈമാറ്റത്തിലേയും കാടുകളിൽ കാണപ്പെടുന്നതും, അവരുടെ കറുത്ത നിറവും ആകാരവും നീക്കിയാൽ ആദ്യലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിപ്പാൻ പ്രയാസമായിട്ടുള്ളതുമാകുന്നു. ആനമല എന്ന മലകളിലും, കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലുമുള്ള മലകളിലും പാറയുളള മലയന്മാർ, കാടന്മാർ, മുട്ടവന്മാർ എന്ന കാട്ടുജാതിക്കാർ അപരിഷ്കൃതന്മാരായ ദ്രാവിഡജാതിയിൽപ്പെട്ടവരെന്നാണ് ടേനിക് (Deniker) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'മനുഷ്യവാംശം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ഗുഹാജനങ്ങൾ പലയന്മാർ, മുട്ടവന്മാർ, തടിച്ച ചുണ്ടുകളോടും കറിയ ദേഹത്തോടുകൂടിയവരും മലകളിലെ അധികാരികളായ കാടന്മാർ എന്നീ ചാനി ചിതറിയ കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ഒരു സങ്കേതമാണ് ആനമല എന്ന മലനിരകൾ. "പുരുഷപരങ്ങളിൽ ഭൂതപഞ്ചനന്മാർ കണ്ടെത്തിയ ശിലാജാതമായ അസ്സെറ്റാദിശേഷങ്ങളെന്നപോലെ, കറുത്ത തങ്ങളുടെതായിരുന്ന നാട്ടുപ്ര

ദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ആര്യന്മാർ ആദ്യ യോടില്ലാത്ത ഈ പുരുഷനിവാസികൾ മലകളിലെ നിഗൂഢസ്ഥാനങ്ങളിൽ പോയി മിന്നിത്തു. പക്ഷെ ഈ 'സാധനങ്ങൾ' ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാൻ കഴിയാതെ, ഒരുവക ജീവനുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണെന്നുള്ളത്, മിക്കവാറും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വകക്കാർ കർക്കശ്യകാണ്ഡങ്ങളായി അനവധി സ്മാരകചിഹ്നങ്ങൾ കാണാം." ഡാക്ടർ എ. എച്ച്. കീൻ (Dr. A. H. Keane) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു— "പക്ഷെ നീഗ്രോക്കൾ തന്നെയാണെന്നു മിക്കവാറും വിശ്വസിക്കാവുന്ന ഒരുവക കറുത്ത ജനങ്ങളാണ് ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യമായി വന്നതെന്നു കാണിപ്പാൻ നല്ല തെളിവുകളുണ്ട്. ഇവർ മലയോരത്തിൽനിന്നും ബങ്കാളിയിൽ ചെന്നു ഇന്ത്യയിൽ വന്നു, ഹിമാലയൻ പർവ്വതത്തിന്റെ ചെറുതലകളിൽ താമസിച്ചു; അവരിൽനിന്നും കാലക്രമത്തിൽ ഇന്ത്യരാജ്യം മുഴുവൻ എന്നല്ല വഴിയെ ലങ്കാദീപിൽക്കൂടിയും വ്യാപിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കലപ്പില്ലാത്ത നിഗ്രിട്ടാ സംഘങ്ങൾ ഇല്ല. കലപ്പില്ലാത്തതെളിവാൻ നിഗ്രിട്ടാ ഭാഷ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ നിഗ്രിട്ടാ ലക്ഷണങ്ങൾ ഹിമാലയം മുതൽ കന്യാകുമാരിവരേയും ലങ്കാദീപിലുള്ള ഉയർന്ന പ്രദേശങ്ങളിലും സർവ്വം കണ്ടുവരുന്നതുണ്ട്. വാസ്തവം പറയുന്നതായാൽ പരിസ്ഥിതി വന്നപോൾ ഈ നിഗ്രിട്ടാക്കാർ ഗ്രസിക്കപ്പെട്ടതോ അല്ലെങ്കിൽ അധികമായി എങ്കിലും അല്ലെങ്കിൽ ചെല്ലിയിരുന്നു.

* Sir Wilsom Hunter's Indian Empire, P. P. 29 & 93.

തീരവരിൽ നാലു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളുള്ള കൊണ്ടു നാം നീഗ്രിന്ദ്രാക്കാരെ 'പഞ്ചമുപാപനാർ' എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ഈ പ്പുപനത്തിന്നു ധാരാളം തെളിവുകളുണ്ട്.

ഇപ്പോൾ അനവധി പ്രാഥമിക ജാതിക്കാർ ദക്ഷിണഭാഗത്തിലേയും തെക്കെ ഇന്ത്യയിലേയും മലകളിൽ പാതുവേണമാണ്. അവർ കൊളോറിയനാരോടു വളരെ അടുത്തവരുമാണ്. അനവധി പേർ വളരെ അകന്ന കാലങ്ങളിൽ ലങ്കയിലേയ്ക്കും കടക്കുകയും പക്ഷെ അവിടുത്തെ സാക്ഷാൽ ആദിമനീഷാസികളായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇവരിൽ ചേർന്നവരാണ് മലയന്മാർ, കടന്മാർ, ഉളാടന്മാർ, ഹിരവാലന്മാർ, പണിയന്മാർ ഇവരും മറ്റു അനവധി ജാതിക്കാരും. ഇവർ പ്രകൃതമായ ദ്രാവിഡജാതിയാണ് സംസാരിക്കുന്നത് എങ്കിലും തനിദ്രാവിഡത്വം അല്ലാത്തവർ, നീഗ്രിന്ദ്രാക്കാരും, കൊളോറിയന്മാരും, ദ്രാവിഡന്മാരും, ആർക്കിക് ഇവരെല്ലാവരും കൂടിയ ഒരു സമ്മിശ്രജാതിയാണ് ആർക്കിക് (അനാഹുതപ്രവേശകന്മാരിൽ) നിന്നും അകന്നു നില്ക്കുകകൊണ്ട് ഇവർ നീഗ്രിന്ദ്രാക്കാരുടെ വഴിയും ആർക്കിക് ചേർന്നതല്ലാത്ത മറ്റൊരോ പ്രാഥമികസമ്പ്രദായങ്ങളാണെന്ന ആചരിച്ചുവരുന്നു. ഒരിക്കലും വിടിച്ചുക്കുറുപ്പാത്തതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും മതം ദീക്ഷിപ്പാൻ സാധിക്കാത്തവർ, നീഗ്രിന്ദ്രാക്കാരുടെ വഴിയും ആർക്കിക് ചേർന്നതല്ലാത്ത മറ്റൊരോ പ്രാഥമികസമ്പ്രദായങ്ങളാണെന്ന ആചരിച്ചുവരുന്നു. ഒരിക്കലും വിടിച്ചുക്കുറുപ്പാത്തതുകൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും മതം ദീക്ഷിപ്പാൻ സാധിക്കാത്തവർ, നീഗ്രിന്ദ്രാക്കാരുടെ വഴിയും ആർക്കിക് ചേർന്നതല്ലാത്ത മറ്റൊരോ പ്രാഥമികസമ്പ്രദായങ്ങളാണെന്ന ആചരിച്ചുവരുന്നു.

* ആനിമിസം = ഇന്നുദൈവങ്ങളെ വെല്ലാൻ സാധിക്കാത്ത വിചാരിക്കപ്പെട്ടവരെന്നു കരുതലും മറ്റു പ്രകൃതിശക്തികളും അന്തർലോകമായിരിക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വസിച്ചു അവരുടെ പ്രീതിയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥനകളും ആരാധനകളും വെലികളും ചെയ്യുന്നവർ. ഇവരുടെ മതത്തിന് ആനിമിസം എന്നു പറയുന്നു.

മാകുന്നു. പ്രാഥമിക ജാതിക്കാരുടെ വർഗ്ഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവരുടെ സർവ്വ ദിക്കിലേയ്ക്കുള്ള പ്രസരണവും ആനുകൂല്യം സങ്കലനവുമാണെന്നു റട്ട്സൻ (Retzun) എന്ന സാജ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'മനുഷ്യചരിത്രം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാടന്മാരുടെ കടികൾ അധികവും വാസസ്ഥലം ഒരു ഗ്രാമത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ അടുത്തടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള കാരണം രക്ഷയെപ്പറ്റിയുള്ള ആലോചനയാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. ഈ വക ഗ്രാമങ്ങൾക്കു 'പതികൾ' എന്നു പേർ. പതികൾ കുന്നുകളുടെ ചരിവുകളിലോ അല്ലെങ്കിൽ കുറുകുളങ്ങളിലായിട്ടോ ജലം കിട്ടുവാൻ സൗകര്യമുള്ളതും നോക്കിയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത്. അതു സാധാരണയായി തോട്ടവടക്കുകളിലോ അല്ലെങ്കിൽ കാട്ടിൽ വല്ല തുറസ്സുകളിലോ ആയിരിക്കുന്നു. വളരെ ദൂരല്ല മോയിട്ടെ പതികൾ ഒരിടത്തു സ്ഥിരമായിരിക്കു പതിവുള്ളു. ഓരോന്നിൽ പത്തും പതിനഞ്ചും ഇരുപതും വീതം മാടങ്ങളുണ്ടാവും. മാടങ്ങൾ സാധാരണയായി മുളകൊണ്ടും അപ്പൂർച്ചമായി മരംകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നു. ചുമരിനും മേൽപുരയ്ക്കും ഒരേ സാധനം തന്നെ വാതിലുകൾ തഴുതുകൊണ്ടായിരിക്കുന്നു. മേൽപുര തേക്കുവുന്ന മുതലായ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇലകൊണ്ടോ പുല്ലുകൊണ്ടോ ഏതാണ് പതിയ്ക്കു കിട്ടുവാൻ കഴിയുന്നതെങ്കിൽ അതു കൊണ്ടാണ് മേയുക. മാടത്തിന്റെ അന്തർഗതത്തിൽ തായുടെ ഒരു ഭാഗം അല്പം ഉയന്നിരിക്കുന്നതാണ്. അവിടെയാണു കാടന്മാർ കിടന്നുറങ്ങുക. കിടപ്പാറുള്ളതു കോരുകൊണ്ടു അവർ തന്നെ മെടത്തു

ണ്ടാക്കുന്ന ഒരു വക പരത്ത പായയാണ്. നിലത്ത് കാതമുണ്ടായിരുന്നാൽ പായ ഒരു തഴുതലിന്റെ മുകളിൽ വിരിയ്ക്കും. വർഷക്കാലങ്ങളിലുണ്ടാവുന്ന ശൈത്യവും, അദ്ദേഹം ഉച്ച മുതലായ ജീവികളെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവവും തടയ്ക്കു നിർത്തുവാനും ദുഷ്ടഗുണങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാനുമായി ഈ വക ശയനഗൃഹങ്ങൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുറവ് ചെയ്തതിൽ പണിതുപരാമുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഇതിലേയ്ക്കുവേണ്ടി കോണിപ്പടികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും പതിവാണ്. മാടത്തിന്റെ ഒരു മൂക്കിൽ ഒരു അടുപ്പം ഉണ്ടായിരിയ്ക്കും.

എല്ലാ വാസസ്ഥലങ്ങളിലും വേണ്ടുന്ന ഗൃഹോപകരണങ്ങളും തികച്ചത്രയും കത്തിയുപയോഗിച്ച സാമഗ്രികളുമുണ്ടാവും. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതു ചില പരക്കൻ പായകളും തഴുതലും പലകക്കണ്ണങ്ങളുമാകുന്നു. മാടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു സദാ തീ സൂക്ഷിച്ചിരിയ്ക്കും. തിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും താമസവും വിചാരിച്ച് ഏറാവും വിലപിടിച്ച വസ്തുക്കളിലൊന്നുപോലെയാണ് അതിനെ സൂക്ഷിയ്ക്കുന്നത്. മിക്കയിടത്തും അതു സ്ത്രീകളുടെ ബന്ധവസ്ത്രവും നോട്ടത്തിലുമായിരിയ്ക്കും. ആഃസ്രലിയക്കാർ തീ കെട്ടുപോവാൻ സംഗതിയാക്കിയ സ്ത്രീയെ കഠിനമായി ശിക്ഷിയ്ക്കുന്നതു, സ്ത്രീനിയിലെ പാപ്പാചന്മാർ തിയുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടപ്പാടും വിചാരിച്ച്, അതുള്ള മറ്റൊരാളുടെ കീഴിൽ എത്രതന്നെ ദുരന്തമായാലും, അവിടെ പോയി കൊണ്ടുവരുന്നതു, 'പുതിയതിയ്ക്കി'ന്റെ ഉപകല്പനം, പ്രത്യേകിച്ചു അമേരിക്കയിലും ഓഷ്യാനിയയിലും, സദ്യകളെക്കൊണ്ടും മതകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആഘോഷിയ്ക്കപ്പെടുന്നതുമാണ്. ഒരു കണ്ണം തീക്കല്ലിന്മേൽ

ഒരു കണ്ണം ഉരുക്കുകൊണ്ടു ഭട്ടി തീപ്പൊരിയുണ്ടാക്കി അതു പഞ്ഞിയെപ്പോലുള്ള ഒരു വക കെടേയ്ക്കുന്നതിന്മേൽ വീഴിച്ചാണ് മലയന്മാരും കാടന്മാരും തിയുണ്ടാക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ തന്നെയാണ് താഴ്ന്നതരം ഹൃദയജീവന്മാരും എസ്സീമക്കാർക്കും അലിയുട്ടകൾക്കും ചെയ്തവയെന്നത്. കാടന്മാർക്കു വീടുസാമാനങ്ങളായി, വെണ്ണൻ കുറെ മൺപാത്രങ്ങളും മാറു ആവശ്യങ്ങൾക്കു കുറെ മൂടിയ പാത്രങ്ങളും മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കൂള്ളൂ. അവർ വെള്ളം സൂക്ഷിയ്ക്കുന്നതു മൂക്കുതടങ്ങളിലാണ്. അതുകൾക്കു ഒരു വാരെയൊരണ്ടു വാരെയൊ നീളമുണ്ടാവും. ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം ദൂരെ പോയി താമസിയ്ക്കേണ്ടതായി വന്നാൽ ഇമ്മാതിരിയുള്ള പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം കൂടെക്കൊണ്ടുപോകുന്നതാണ്. ആവശ്യം വളരെ ചുരുക്കവും ജീവിതം വളരെ ഉപായവുമായ ഇവരുടെ മിടുക്കും സാമത്വവും കണ്ടാൽ ഏവനും ആശ്ചര്യം തോന്നും. കാട്ടിലെ മൂളകൊണ്ടും പൂക്കുങ്ങളുടെ ഇലകൊണ്ടും കയറുപോലെ പിരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതായ ചില വള്ളികളുടെ തോലുകൊണ്ടും അവർ അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ അവരുടെ വെട്ടുകത്തികൊണ്ടു സൗകുന്ദമുള്ള ഗൃഹങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നു; എന്നു മാത്രമല്ല, സമീപത്തു ലഭിച്ചാൻ കഴിയുന്ന സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ എല്ലാ ആവശ്യവും നടത്തിവരികയും സമീപമുള്ള സകലവും ഗുണപ്രദമായ വിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

പെൺകുട്ടികളെ പ്രായം ചെന്നതിനുശേഷം മാത്രം കല്യാണം കഴിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു കല്യാണകാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതു കല്യാണം ചെയ്യാനുള്ളവർ തന്നെയാകുന്നു.

കല്യാണസത്രം
ഭായങ്ങൾ.

നും ഒരു പുരുഷനും തന്റെ ഏകീയപ്തം കൊണ്ടൊ മുത്തച്ഛന്റെയൊ മകൾ തുടങ്ങി ആൺവഴി സംസ്ഥാനമുള്ള യാതൊരു പെണ്ണിനെയും കല്യാണം ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നാണ് അവരുടെ നിയമം. അത്രോടുകൂടി സംസ്ഥാനം കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഒരു പിതാവിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള താവഴിക്കാർ തമ്മിലുള്ള ദാവ്യവും പാടില്ലാത്തതാണ്. ഈ സംഗതികൊണ്ട് ഇവർ അധികവും കിന്നരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നല്ലാതെ വേളി കഴിയുകയില്ല. പരകല വേളിക്കാരാകുന്നു. എന്നാൽ ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ അമ്മാമന്റെ (അമ്മയുടെ സഹോദരന്റെ) മകളെ കല്യാണം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം പ്രാചീന നടന്നുവന്നിരുന്നില്ല.

ഒരു പെണ്ണു തെരഞ്ഞാൽ അവളെ ഏഴു ദിവസം ഒരു പ്രത്യേകമാടത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നു. ഏഴാം ദിവസം കളിയുന്ധോൾ അവളുടെ അശുഭലിപാകം. ഈ ദിവസം സമീപമുള്ളവർക്കുല്ലാപം ഒരു അടിയന്തരദിവസമാണ്. തെരഞ്ഞിരിക്കുന്നവൾ ഒരു തോട്ടിൽ കളിയുന്ധോൾ കഴിവുന്നവനെ ചെങ്കും അമ്പ്രൻ തൊടുന്നതായാൽ അശുഭലപ്പടമെന്നു വിചാരിച്ചു വരത്തക്കവണ്ണം അത്ര ദൂരമാണ് അശുഭലിയിൽ അവൾക്കുള്ള വിരോധം.

ഭാര്യയായി സ്വീകരിച്ചാൽ പോകുന്ന പെണ്ണിന് ഒരു കാടൻ കാഴ്ചയായി കനം കൊടുക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അവളുടെ മാതാപിതാക്കൾക്കും അമ്മാമന്മാർക്കും സഹോദരന്മാർക്കും സഹോദരിമാർക്കും വസ്ത്രം സമ്മാനിക്കുക പതിവുണ്ട്. അവർ വിവാഹത്തിനുള്ള വാഗ്ദാനം ഉറപ്പിക്കുന്നതു വധുവരന്മാരാകയാൽ പോകുന്നവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ തമ്മിൽ വെറിലായും

അടക്കയും കൈമാറും ചെയ്തിട്ടാണ്. ഇതിനുശേഷം കല്യാണദിവസംവരെ വരന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ വധുവിന് ഉപ്പും അരിയും മോദാദരം സാധനങ്ങളും കൊടുക്കണം. കല്യാണദിവസം മതസംബന്ധമായ യാതൊരു ക്രിയയും ചെയ്യാനില്ല. അന്നു ചെറുക്കൻ ബാസ്കരിത്രങ്ങളോടുകൂടി പെണ്ണിന്റെ മാടത്തിൽ പെല്ലം. അവരുടെ സൽക്കാരവും മറ്റും കഴിഞ്ഞാൽ കുടിയിന്റെ ഉമ്മത്തു പ്രത്യേകം കെട്ടിയുണ്ടാക്കി അലക്കിയിട്ടുള്ള പാതലിൽ വധുവരന്മാർ അഭിമുഖമായി നില്ക്കും. അപ്പോൾ എല്ലാ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരും ചെണ്ട കഴൽ മുതലായ വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുകൂടി വെല്ലോ അടിക്കുകയും അതു കഴിയുമ്പോൾ വധുവിന്റെ അമ്മ സ്വപ്നംകൊണ്ടൊ വെള്ളികൊണ്ടൊ ഉണ്ടാക്കിയ കല്യാണത്താലി പെണ്ണിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടുകയും അപ്പോൾ ഒരു തലപ്പാവു ചെറുക്കൻ തലയിൽ വെള്ളയും ചെയ്യും. പിന്നെ സമാഗമത്തിന്റെ ഒരു അടയാളമായി വേലിമാർ കൈകോർത്തു പടിച്ചു മാറുള്ളവരോടും ആഘോഷത്തോടുകൂടി പറഞ്ഞിന്നു പ്രദക്ഷിണം ചെയ്തിട്ട് ഒരു പാതിൽ ചെന്നിരുന്നു വെറില കൈമാറും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ വധുവരനെന്നിച്ച് അവന്റെ മാടത്തിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്യും. അവിടെയും ഇതുപോലെതന്നെ രണ്ടു ദിവസം ഇരുകക്ഷികളുടെയും ബാസ്കരിത്രങ്ങളോടുകൂടി ഉത്സവം ഘോഷിക്കുന്നതാണ്.

ചിലേടങ്ങളിൽ, കല്യാണം ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ സ്വന്തം പതിയിൽനിന്നും ഒരു കൊല്ലത്തോളം ദൂരെപ്പോയി താമസിച്ച് അതിനിടയിൽ അനുഭവപരമായ ഒരുത്തിയെ നിരന്തരം ടന്തിട്ടു,

പ്പെടുന്നു. അവർ അപ്പോൾ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മാടത്തിലുള്ള മടങ്ങിപ്പോകും. ചിലപ്പോൾ ദാവത്വവിദ്യയും ചില ജാത്യാചാരനടവടിപ്രകാരം ഉറപ്പിയ്ക്കപ്പെടുവരുന്നതുമുണ്ട്. ഭാര്യ കീഴ്വണക്കവും അനുസരണവുമില്ലാത്തവളായി കാണപ്പെട്ടാൽ കല്യാണബന്ധം വേണ്ടെന്നു വെല്ലാമെന്നാണ് നിശ്ചയം. അവളുടെ നടവടിദോഷം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ പ്രായം ചെന്നവരെല്ലാവരും കൂടി ഒരു ആലോചനാസംഘം ചേർന്ന് ഇതുകുറിക്കുകയും വാടം കേടു തീർപ്പാക്കിയ്ക്കും. ഈ സംഘത്തിന് അവരുടെ മേൽ പൂണ്ണാധികാരമുണ്ട്. അവരുടെ തീർപ്പിന് അപ്പീലുമില്ല. സ്ത്രീയായാലും വേണ്ടില്ല പുരുഷനായാലും വേണ്ടില്ല, കീഴ്വണക്കമില്ലാത്തതൊറ്റനടവടിക്കാരായൊരാളെ കാണപ്പെടുന്നവർക്കും കൂട്ടത്തിൽനിന്നും തള്ളിക്കളയുന്നതാണ്. പിന്നെ അവർ ആ കാട്ടിൽ കടക്കാനെ പാടില്ല. എവിടെയെങ്കിലും പോയി നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുകൊള്ളണം. ഇങ്ങിനെയുള്ള സംഭവങ്ങളുണ്ടായാൽ നാട്ടിലെ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ അടുക്കലാണ് സ്ത്രീപാരി ശരണം പ്രാപിയ്ക്കുന്നത്.

കുലവർഗ്ഗക്കായിക്കൊണ്ടു കാടന്മാർ ബഹുഭാര്യത്വം ആചരിച്ചുവരാനുണ്ട്. ബഹുഭാര്യത്വവും ബഹുഭാര്യയുടെ വരേക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൂടും. കാരോരുത്തിയ്ക്കും വെണ്ണുപാത്രങ്ങൾ പ്രത്യേകമായിരിയ്ക്കും. ഒരുവന്റെ ഭാര്യമാരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് അവന്റെ ധനവും കീർത്തിയും വർദ്ധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെടുന്നത്. മുമ്മുദിയർ, ആന്ത്രേലിയക്കാർ, അമേരിക്കയിലെ ഇന്ത്യന്മാർ ഇവരുടെയിടയിൽ ന

ടപ്പുള്ള രീതിയിലൊ പൗരസ്ത്യ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളിൽ വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചു വരുന്ന രീതിയിലൊ എന്തെങ്കിലും ഒരു തരത്തിൽ ലോകം മുഴുവനും ഈ ബഹുഭാര്യത്വമെന്നവസ്ഥ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്, വിഷയസ്വഭാവഭിപ്പാദനം പണി എടുപ്പിക്കാനും മന്ത്രം ഉപകരിയ്ക്കപ്പെടുന്ന ഈ സ്ത്രീകളെ അവരുടെയിടയിൽ കേവലം അടിമകളെപ്പോലെ കരുതിവരുന്നതുമാണല്ലോ. കാടന്മാരുടെയിടയിലും എന്താണു് ഈ ആലോചനതന്നെയാണു്. അവരുടെയിടയിൽ ബഹുഭാര്യത്വം നടപ്പില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, ഒരു കാടത്തിയുടെ ചാരിത്രശുദ്ധി അത്യന്തം പ്രശംസനീയമാണെന്നും വൈദികമായ വിവാഹസമ്പ്രദായം പ്രായേണ ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാവുന്ന ഈ കൂട്ടരുടെയിടയിൽ ഇത് എങ്ങിനെ സംഭവിയ്ക്കുന്നുവെന്നു വിസ്മയം തോന്നത്തക്കവണ്ണം സ്ത്രീകൾ ഉല്പാദനബന്ധത്തെ അത്ര സാരമായി കരുതിവരുന്നെന്നുണ്ടെന്നുള്ള സാഗതിസന്തോഷത്തോടെ സ്മരിയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിധവകളെ ഭരിയ്ക്കലും കല്യാണം ചെയ്യാൻ അനുവദിയ്ക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഗണികവൃത്തിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വിരോധിക്കുന്നതുമല്ല.

ഇന്ത്യയിലെ പല ആദ്രിവാസി കൂട്ടരുടെയിടയിലും കുടുംബഘനം ഇനിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതും അതിനായി ഇപ്പൊഴും പരിശ്രമം ചെയ്യുവരുന്നതുമാണല്ലോ. എന്നാൽ കൊച്ചിയിലെ കാട്ടുജാതിക്കാരുടെയിടയിൽ ഈ അവസ്ഥ വളരെക്കാലം മുമ്പുതന്നെ നടപ്പിലായിരിയ്ക്കുന്നു. ഇവരുടെയിടയിൽ കുടുംബസ്ഥിതി നല്ലനിലയിലെത്തിട്ടുള്ളതും പിതാവിന്റെ

ബഹുഭാര്യത്വവും ബഹുഭാര്യയുടെ വരേക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൂടും.

കുടുംബജീവിതം.

പ്രാമാണ്യം എല്ലാസ്തോഴം പ്രബലമായിട്ടുള്ളതുമാണ്. അച്ഛൻ മക്കൾക്കു അവരുടെ നടവടിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഗുണദോഷമുകളെ പഠത്തുകൊടുത്തു പൂർവ്വകന്മാരിൽനിന്നും പാരമ്പര്യം കിട്ടിയവനെന്ന സദാചാരനടവടികളെ ഉറപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഭത്താക്കന്മാർക്കു് അനുസരണമുള്ളവരായിരിക്കാനും അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനും അമ്മമാർ പെൺമക്കളെയും ഉപദേശിക്കുന്നു. കുട്ടികളെ പ്രായം തികയുന്നതുവരെ അച്ഛനും അമ്മയും ഒന്നിച്ചു അച്ഛന്റെ സംരക്ഷണയിൽ പാർപ്പിക്കുന്നതാണ്. പ്രായം തികഞ്ഞാൽ അവരെ കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ആൺമക്കൾ കല്യാണശേഷം അവരുടെയും ഭാര്യമാരുടെയും ചിലവില്ലെടുത്തു വാങ്ങി ഭാര്യമാരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരെ നീട്ടിച്ചു അല്ലെങ്കിൽ തന്നത്താൻ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന പ്രത്യേകമാടങ്ങളിലൊരു താമസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചില മാസങ്ങളിൽ കാടരുടെ മുഖ്യ ജോലി കാട്ടിലെ വില്പവിടിച്ച ഉല്പന്നസാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയാണ്. അതുകൂടെ വില്പനയായ് അക്കാലങ്ങളിൽ ഭക്ഷണത്തിനും മാറു ധാരാളം വകയുണ്ടാവും എന്നാൽ മാറുള്ള കാലങ്ങളിൽ സമീപം കിട്ടുവാൻ കഴിയുന്ന വല്ല കായോ കിഴങ്ങോ കൊണ്ടു കാലാക്ഷേപം ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടാണ് വരുന്നത്. ഈ വക സാധനങ്ങളെത്തേടി ചിലപ്പോൾ അധികം ദൂരം പോകേണ്ടതായും, മടങ്ങിപ്പോരൻ സാധിക്കാതെയും വന്നാൽ വാഴയിലുകൊണ്ടോ മറ്റോ മേയുന്ന ഉറപ്പില്ലാത്ത ചെറുമാടം കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ദുഷ്ടകാലങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ നാലുപുറവും തിരിച്ചു കത്തിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അവിടെ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. സ്ത്രീകളും ഭക്ഷണത്തിനാപ

യോഗപ്പെടുത്താവുന്ന പലേ കിഴങ്ങുകളും തുമ്പകൊണ്ടു കിളിച്ചെടുത്തു ശേഖരിയ്ക്കാറുണ്ട്. അവർ കുടുംബങ്ങൾക്കും തയ്യാറാക്കുകയും, കുട്ടികളെ പോറ്റിരിക്കിടയ്ക്കുകയും, അടുത്തുള്ള തോട്ടിൽ പോയി വെള്ളം കൊണ്ടു വരികയും, മാടത്തിലെ സാമാനങ്ങൾ വേണ്ടവിധം സൂക്ഷിക്കുകയും, വേല ചെയ്യാൻ ഭത്താക്കന്മാരെ നിയമിച്ചു പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പുരുഷന്മാർ അവരെ ദയയോടെ സംരക്ഷിച്ചും അവർക്കു് ഭരവിധം സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചും വരുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളെ യാതൊരു വിദ്യാഭ്യാസവും ചെയ്യിക്കാതെയാണ് വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത്. ആരോ ഏഴോ വയസ്സു പ്രായമാവുമ്പോൾ തന്നെ അവരെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ദിവസേന തങ്ങളുടെ യാത്രയൊന്നിച്ചു കാട്ടിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയി അവിടെവെച്ചു ചിപ്പു സാധനങ്ങളെ ശേഖരിയ്ക്കുവാൻ ക്രമവും രീതിയും പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തുവരുന്നു. സപ്പുറം പൂക്കിയ്പ്പെട്ടുവരുന്ന പൂർവ്വകന്മാരായ് ഏറ്റെടുത്തൊപ്പിട്ടുള്ള പലതരങ്ങളിൽനിന്നും അല്പമെങ്കിലും തെറ്റിനടക്കുന്നതു കാടന്മാർക്കു് മഹാ വിരോധമാകുന്നു. ഇവരെ വിട്ടു പഠിപ്പിച്ചു തന്റെ മതത്തിൽ ചേർക്കണമെന്നു കരുതി ഉപകാരമല്ലാത്തവരെ ഒരു പാതിരി കരിയ്ക്കൽ ഒരു സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചുനോക്കി പണ്ടു കുട്ടികൾ ശരിയായി വരാതിരിയ്ക്കു കാരണം അതു വേണ്ടെന്നു വെക്കേണ്ടതായി വന്നുയർന്നു.

കാടന്മാരുടെയിടയിൽ ഒരുവന്റെ സ്വത്തിന്ന് അവന്റെ അമ്പലശേഖരം ഗോത്രസംസ്ഥാനം മകനാകുന്നു അവകാശം. എന്ന് അത് മൂപ്പന്മാരുടെ കാരുത്തിൽ മൂത്ത അനന്തരവനാണ്. പത്തോ ഇരുപതു കുട്ടികൾ കൂടിയ

താണ് ഒരു പതിയെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പതിയിലെ ആളുകളെല്ലാം 'മുപ്പൻ' എന്ന ഒരു മേലാളുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിലാണ്. ഇവനെ അവരുടെ സമ്മതപ്രകാരം മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാണ് നിശ്ചയിക്കുന്നത്. മുപ്പനു തല വെള്ളികൊണ്ടു കെട്ടിയ ഒരു വടി കല്പിച്ചുകൊടുക്കും. ഇതു അവന്റെ അധികാരത്തിന്റെ മദ്രയാണ്. കല്യാണം മരണം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാവുന്ന എല്ലാ അടിയന്തരങ്ങളിലും അവൻ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുകയും, വഴക്കുകൾ കേട്ടു തീർപ്പ് കല്പിക്കുകയും, ആവശ്യംപോലെ കാരാക്കുൾ അടി ശേഷം കൂടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. കാടന്മാർ എല്ലാവിധനൂതനമാറ്റപ്രവൃത്തികളിലും പരാജയവന്നാൽ, മുപ്പന്റെ സമ്മതംകൂടാതെ യാതൊരു നൂതന മാറ്റവും സ്വീകരിക്കാത്തവരുമാകുന്നു. മുപ്പന്റെ ഭാര്യയെ 'മുപ്പത്തി' എന്നാണ് വിളിക്കുക. മുപ്പന് അവരുടെയിടയിലുള്ള സമാനവും നിലയും അവർക്കു സ്ത്രീകളുടെയിടയിലുമുണ്ട്.

കാടന്മാർ ആനിമിസ്റ്റുകളാണെന്നു മുമ്പാരിടത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എല്ലാ വിധദിനങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും ഭൂതകോപംകൊണ്ടുണ്ടാവുന്നതാണെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അവർ ദൈവമുതലുള്ളവരും കാളീപൂജയിൽ പ്രത്യേകം വിശ്വാസമുള്ളവരുമാകുന്നു. അരിയും മറ്റു ചില സസ്യവസാർവ്വതങ്ങളും കൂടി തേനിൽ വേവിച്ചു പായസംപോലുണ്ടാക്കുന്ന ഒരുവിധം മധുരഭവ്യമാണ് അവരുടെ ദൈവനിവേദ്യസാധനം. ഇതിലേക്കുള്ള അരി കന്യകുമാരായ കുറെ സ്ത്രീകൾ കൂട്ടിച്ചു ശുദ്ധമായി വന്നു കുത്തി തയ്യാറാക്കുന്നു.

ഈ നിവേദ്യം വളരെ ദീർഘമായിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അവരെ കൂടുന്ന എല്ലാ ആണുങ്ങളും ചെറുപ്പങ്ങളും കുട്ടികളും അത് അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. അയ്യപ്പൻ അവരോട് ആരാധിക്കുവാനുണ്ടെന്നു മറ്റൊരു മൂർത്തിയാകുന്നു. അവർ ആ മൂർത്തിയുടെ സഹായം എല്ലാ ഉദ്യമങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അവർ മരിച്ച കാരണവന്മാരെ പൂജിക്കുകയും കുടുംബങ്ങളിൽ ദീനമോ മറ്റുവല്ല കഷ്ടതയോ സംഭവിക്കുമ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ശുഭകരമായ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴും അവരുടെ അനുഗ്രഹവും സഹായവും പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'മലവാഴി' എന്ന കാട്ടുദൈവത അവരുടെ മറ്റൊരു ദൈവമാകുന്നു. ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിക്കുന്നത് ഈ മൂർത്തിയാണെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അവർ ശുദ്ധശുദ്ധങ്ങളെ ഇത്ര വളരെകാലമായി ഗണിച്ചുവരുന്നത് ഈ മൂർത്തിയെ വിചാരിച്ചാകുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ ശല്യങ്ങൾക്ക് അവർ ഇരയായിത്തീരുമത്രെ.

കാടന്മാർ 'ആചരിച്ചവരുന്ന ആനിമിസം' എന്ന മതത്തെപ്പറ്റി ഇമ്പീരിയൽ സെൻസ്സ് റിപ്പോർട്ടിൽ (Imperial census Report) ഇങ്ങിനെ ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു:— "ബങ്കാളത്തിലെ ആദിമനിവാസികളുടെയിടയിലെമ്പൊഴെയും കാലക്രമം കൊണ്ടു ബ്രാഹ്മണജാതിയിലേക്കു ചേരുവാൻ സംഗതിയുള്ള ഒരുവക മതത്തിന്റെ ആദ്യനിലതന്നെയാണ് കാടന്മാരുടെ മതവും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നത്. എന്നാൽ ഈ വർഗ്ഗക്കാരുടെ നേരായ മതം, ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രഭാവം കേവലം ബാധിക്കാതെ ചേട്ടാനാഗവുരത്തെ കാരന്മാരുടെയും മറ്റും

ഭയഭയം ഇടയിൽ ഇപ്പോഴും നില്ക്കുന്നവരുന്ന രീതിയിലുള്ള ആനിമിസത്തയെക്കുറിച്ചും. ഭാഗ്യവശം മുതലായവയെപ്പോലെ തന്നെ അനവധി അഭ്യർത്ഥനകളിൽ തങ്ങൾ ആവേശിതനായിരിക്കുന്നുവെന്നും കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഈ അഭ്യർത്ഥനകളിൽ ചിലവ അവരുടെ പൂർണ്ണമായതാണ്. മറ്റുള്ളവ അവരുടെ മുമ്പാകെ ചാരപ്രകാരം കണക്കാക്കപ്പെടുകയും കാര്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം നിഗ്രഹംഗ്രഹാദിപ്രഭാവങ്ങളുള്ള ചില അധിഷ്ഠാനദേവതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധമല്ലാതെ മറ്റു യാതൊന്നുമില്ല. അവർ ഈ ദേവതകൾക്കു പ്രതിമകൾ സൃഷ്ടിക്കുകയോ സ്വയം പ്രാർത്ഥനയോ ആകൃതിയുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. തുറസ്സായി ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷക്കാരായുള്ളിടങ്ങളിൽ ഒരു ചുറ്റും, ആവനാഴിയുടെ ആകൃതിയിലുണ്ടാക്കി ചായിച്ചും തേച്ച ഒരു കല്ലും മാത്രമാണ് അവരുടെ ഇഷ്ടദേവതാപ്രതിമകൾ. അവർ പരസ്പരം ചൊല്ലിക്കേൾക്കുന്നവണ്ണമുള്ള നാമങ്ങളും വിചാരിപ്പാൻപോലും കഴിയാത്തവണ്ണമുള്ള മറ്റൊരും ഉണ്ടെന്നും, അവരെ പൂജിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി വിളിക്കുന്ന അനന്തങ്ങളും വിട്ടുകൊടുക്കു മണമല്ലെങ്കിൽ വ്യാധിയും കണക്കാക്കു മറ്റൊരും വിളിക്കുകയും നാശവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. ഈവർ ദേവങ്ങളെ പരിമർശിപ്പാൻവേണ്ടി, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ ഇരിക്കുന്നതായി വിശ്വസിക്കുന്ന പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ട്, ശക്തി, ധാരാളമായി മുതലായ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു പൂജിക്കുകയും കോഴി, ആട്ടി മുതലായ ജന്തുക്കളെ ബലി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അവ

രുടെ പൂജാരി അവരിൽ തന്നെയൊരുവനും അവൻ അവരുടെ ക്ഷൗകപുഷ്പത്തിൽ നിന്നു തന്നെ വന്നതാകുന്നു. അവരുടെ നിവേദ്യ സാധനങ്ങൾ പൂജക്കാർ ഭക്ഷിക്കുന്നതാണ്. കാര്യങ്ങൾ അവരുടെ മതത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നതായാൽ, അവർ വാസ്തവത്തിൽ ബ്രാഹ്മണസമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നും തീരെ അകന്നിരിക്കുന്നവർ തന്നെയെങ്കിലും, അങ്ങിനെയല്ലാത്ത അവരുടെ ശാസ്ത്രാനുസാരം അല്ലെങ്കിലും വിടാതെ നടക്കുന്നവരായാലെന്നപോലെ, വിഷ്ണു, ശിവൻ എന്നീ ഹിന്ദുദൈവങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവില്ലാതായി സാധരിക്കുകയാണ്; ഹിന്ദുക്കളാണെന്നു മറുപടി പറയുമ്പോൾ, എങ്കിലും സവികരിയായ ഒരു ദൈവത്തോടുകൂടി നില്ക്കുന്നവർ ആചാരപൂർവ്വവും സൂക്ഷ്മമായി മതം മാറ്റുന്നതു കാണാം. എന്നപോലെ, ഇവർ ഹിന്ദുദൈവങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത് ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ബാഹ്യതത്വങ്ങളെ സവികരിയുന്നതിലേക്കുള്ള ആരംഭമാകുന്നു. ഇവരുടെ പിന്നത്തെ പതനം ബ്രാഹ്മണരെ പ്രവൃത്തിയ്ക്കാക്കുകയാണ്. അവരുടെ ശക്തി കൊണ്ടു ലോകശക്തികളെക്കൊണ്ടും ഇവരുടെ ദൈവങ്ങളെ മാറ്റി വൈദികമതാനുസാരികളായ മൂത്തുകളാക്കിത്തീർക്കുകയും, അതുകൾക്കു കണക്കുകൾ മറ്റൊരു സുപ്രസിദ്ധമായ മൂലതത്വത്തിന്റെ ദൈവികാവിഷ്കരണമായി വിശ്വദേവതാഗണത്തിൽ സ്ഥാനം കൊടുത്ത് അതുകളെ വീട്ടുവൈദിക ഗ്രാമദൈവമോ ആക്കി എന്തെങ്കിലും ഗുണമായ ഒരു സ്ഥലത്ത് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാശം കെട്ടി പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കു, ഭക്തി ഭക്തിയോടുകൂടിയും, ആദായമായില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥാനവലിപ്പം തന്നെത്താൻ നൽകിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാടന്മാർ ശവം കുഴിച്ചിടുകയാണ്. ഒരു പുരുഷൻ മരിച്ചാൽ ശേഷക്രിയരീതി അവാന്ത മകനാണെങ്കിൽ അവനും സ്ത്രീ മരിച്ചാൽ മകളും ശവം കുളിപ്പിക്കും. പെണ്ണുങ്ങളെക്കൊണ്ട് കൂട്ടമായി ചേർന്നു വാവിട്ടു നിലവിലിരിക്കും. അതിലേക്ക് പുരുഷന്മാരും ചേരും. പിന്നെ മരിച്ചവന്റെ ഗുണഗണത്തെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചുകൊണ്ടു ക്ഷീണിച്ചു വശംകെട്ടുന്ന വരെ എല്ലാവരും വിലവെക്കും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാവരും ചേന്ന് ഒരു സംസ്കാരനന്തരം നടത്തും. ചിലർ, ഇവരോടുകൂടി ശവം മാറു ചെയ്യുന്നേടത്തേക്ക് പോവാതെ, മാടത്തിന്റെ പുറത്ത് ഒരിടത്ത് ചെണ്ട കുഴൽ മുതലായവയെക്കൊണ്ട് അവയുടെ പ്രകൃതമായ വാദ്യമാലോചിക്കും. ശവം ഒരു കോടിവസ്ത്രംകൊണ്ടു മൂടി മൂളുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു മഞ്ചത്തിൽ വെച്ചാണ് മറുവു ചെയ്യാൻ ഏകത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നത്. കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു മുമ്പായി അതിന്റെ മേൽ കുറെ അരി വിതരും. ശവക്കുഴിയുണ്ടാക്കുന്നതു പതിവിൽ നിന്നും വളരെ ദൂരത്തായിരിക്കും. ഇതിന്നു നാലഞ്ചടി ആഴമുണ്ടാവും. ഇതിനുള്ളിൽ ഒരു പാതിൽ ശവം തെക്കോട്ടു തലയാക്കി വെച്ച് കുഴി മണ്ണിട്ടു തുടക്കുകയാണ് പതിവ്. ഈ സ്ഥലം അറിയുന്നതിലേക്ക് അതിന്റെ മീതെ എന്തെങ്കിലും കുല്ലാ അല്ലെങ്കിൽ സ്തംഭംകെട്ടിയവയായ മറുവല്ലതുമൊ സ്ഥാപിപ്പുക പതിവില്ല. എന്നാൽ ചിലസമയം ഒരു വലിയ കുല്ലു ശവത്തിന്റെ തലയ്ക്കൽ വെച്ച് അതിന്മേൽ മരിച്ചവന്റെ ഭട്ടവിൽ കുടിക്കാൻ കൊടുത്തു വെള്ളത്തിൽ ബാക്കിയുള്ളത് അഭിഷേകം ചെയ്തു പതിവുണ്ട്. മരണസമയം ദോഷത്തിൽ വല്ല ആദരണവുമുണ്ടായിരുന്നാൽ ആയതു ശവ

ത്തോടൊന്നിച്ചു മാറു ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. ചത്തവന്റെ പ്രേതത്തെ ഭയന്നു ശുശ്രൂഷപ്രകാരം ആരും ചെയ്യുക പതിവില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ പ്രേതങ്ങൾ വീട്ടിൽ വന്നു ബാധിച്ച് കുട്ടികളെ വീഡിപ്പിക്കുമെന്നാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. അവർ പത്തു ദിവസം പുല ആചരിക്കുകയും പത്താംദിവസം കാലത്തു മുങ്ങിക്കുളി കുഴിച്ചാൽ ശുദ്ധമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നു ബാധിച്ചിരുന്നവർക്കു ഒരു സദ്യദിവസമാണ്. കൊല്ലാവസാനത്തിലും ഒരു സദ്യയ്ക്കു സമീപസ്ഥാനത്തെയും ബാധിക്കുകയും ക്ഷണിക്കുകയും എല്ലാവരും മദ്യപാനവും കളിയുമായി കോലാഹലം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. “ചാസി യമലകളിലും കോലമ്പത്തൂർ മലകളിലും പലതരത്തിലും ആകൃതിയിലുമുള്ള കല്ലുകൾ നാട്ടിക്കാണാറുണ്ട്. ഇതുകൂടെ സമീപം ഒരിയ്ക്കലും ശവം ഒഴിപ്പിക്കാറില്ല. ഇതുകൂടി ഏതാണ്ട് അത്താണിയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ നേർ കല്ലുകൾക്കു മീതെ മറ്റൊരു കല്ലു വെച്ചു കാണപ്പെടുന്നവ ബാലിപീഠമാണെന്നോ, ഒരായായി പലേടത്തും കാണപ്പെടുന്ന സ്തംഭങ്ങൾ ശിവാവുഷ്ണ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നവയെന്നോ തോന്നിപ്പോകും. എല്ലാവൃത്തങ്ങളും ശിലാസ്തംഭങ്ങളും ശവക്കുഴി സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതാണ്. മേൽപറഞ്ഞ അത്താണികളിന്മേൽ വിശേഷമായി പണിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മൺപാത്രങ്ങളും ഇരിമ്പിന്റെ അവാധിച്ചുങ്ങളും കാണാം.” *

കാടന്മാരേയും മാറു കാട്ടുജാതിക്കാരേയും മുഖ്യ തൊഴിൽ കാട്ടിലെ ഉല്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുകയാണ്. കാട്ടിലെ ചെറുതരം ഉല്പന്നങ്ങൾ താഴെ വിവരിച്ചുവയ്ക്കാം:—

* Ratzelis history of mankind Vol I

താമരേത്ത ചെകിത്താൻ

III

പിറൊ ദവിസം മാധവമേനവനും മറ്റും കരുമിച്ചിരുന്നു തലേനാളത്തെ സംഭവത്തെ കുറിച്ചും ഭൂതപിശാക്കളെപ്പറ്റി പൊതുവായും ചില വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തി. യാതൊരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ കാണിച്ച സമ്മാനം ചെകിത്താൻ നിരസിച്ചു മിസ്റ്റർ മേനോൻ അശേഷം രസിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—

‘ചെകിത്താൻ എന്തെങ്കിലും ദേഹോപദ്രവം എടുത്തുണ്ടാക്കുന്നത് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല. ഈ ഭവനത്തിലെ ഭരംഗത്തിന്റെ നിലയിൽ അയാൾ ഇവിടെ പെരുമാറിയ കാലദൈർഘ്യത്തെ ആലോചിച്ച്പ്പോൾ അയാളുടെ മേൽ തലയിണ വലിച്ചെറിഞ്ഞത് ആകപ്പാടെ മയ്യടയായില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. (ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അടിക്കൊച്ചന്മാർ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി). പക്ഷേ ലൂബ്രിക്കേറ്റർ ഉപയോഗിക്കുകയല്ലെന്ന് അയാൾ നിബന്ധന പിടിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഒന്നു തീർച്ചയെന്ന, ആ ചങ്ങല അയാളുടെ ദേഹത്തിൽ നിന്ന് എടുത്തു മാറിക്കളയാതെയും നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള ശബ്ദം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉറക്കം വരുന്നതു കറ പ്രയാസം തന്നെയാണ്. ഞാൻ ഒരു ലഘുനിദ്രക്കാരനാണെന്നുള്ള വസ്തുത അയാൾ ഓർമ്മിച്ചിട്ടില്ലായിരിക്കും’.

പിന്നീട് നാലഞ്ചു ദിവസത്തേയ്ക്കു രക്തലാഞ്ചനകൾ ആദ്യം കണ്ടു മുറിയിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ചെകി

ത്താനെക്കൊണ്ടു പറയത്തക്ക ഉപദ്രവം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. മുറിയുടെ വാതലും ജനലും എല്ലാം പൂട്ടിയിട്ടിരുന്നിട്ടും അതിന്നു കുറവില്ലാത്തതും, അതിന്നു പുറമെ ആ പാടുകളുടെ നിറം ദിനംപ്രതി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നതും അവരെല്ലാം ഏറക്കുറവു വിനോദിപ്പിക്കുകയും വിസ്മയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചിലദിവസം ഇളംചുവപ്പായിക്കൊണ്ടു. ചിലദിവസം കടുംചുവപ്പാണ്. ചിലപ്പോൾ നല്ല മഞ്ഞയായിരിക്കും. പച്ചനിറത്തിലും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഗ്യമെങ്കിൽ മാത്രം ഈ നിറഭേദത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു വിനോദവും തോന്നിയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അല്ലാത്ത വിഷാദവും കൂടി ഉള്ളതായിക്കണ്ടു. പച്ചനിറത്തിലുള്ള രക്തം കണ്ടുതുടങ്ങി എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ‘അയ്യോ’ എന്നൊന്നു കരയുകകൂടി ചെയ്തു. പക്ഷേ വേഗത്തിൽ അമർത്തിക്കളഞ്ഞു.

ചെകിത്താൻ രണ്ടാമത് ആവിർഭവിച്ചതു ശനിയാഴ്ച രാത്രിയാണ്. എല്ലാവരും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മുൻവശത്തെ ഹാളിൽ ഒരു സാധനം നിലത്തു വീണതുപോലെ അത്ഭുതത്തിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. മേനോനും മറ്റും പുറത്തു വന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ആണിയിൽ തൂക്കിയിരുന്ന ഒരു ഭാരിച്ച ഇരുമ്പുകവചം നിലത്തു കിടക്കുന്നതും ഒരു വലിയ കസേരയിൽ ചെകിത്താനിരുന്ന് ചേദനപ്പെട്ട മുഖം ചൂളിച്ചു മുട്ട തിരുമ്മുന്നതും കണ്ടു. അടിക്കൊച്ചന്മാർ സൗകര്യമായ സ്ഥിതിയിൽ തങ്ങളുടെ കൂടിപ്പാട്ടം ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു

തും അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന രണ്ടു മാർ ബിർ തുണ്ടുകൾകൊണ്ടു കളിപ്പാട്ടത്തിന്റെ നൊറിയിൽ ഉന്നംവെച്ചു 'ഓ' എന്നു എറിഞ്ഞുകൊള്ളിച്ചതും ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിനിടയ്ക്കു മിസ്റ്റർ മേനോൻ ധാർമ്മികനായ യോദ്ധാവിനെപ്പോലെ ഒരു റിവോൾവറുടെത്ത്, ചെകിത്താന്റെ നേക്കു പിടിച്ച് "വേണെങ്കിൽ കൈവെക്കിക്കൊള്ളണം" എന്നുവശ്യപ്പെട്ടു. ചെകിത്താൻ കോവവിരപ്പലനായി കരിച്ചെഴുന്നേറ്റ് ഏകദേശം പത്തടി വൊക്കത്തിൽ സ്കൂൾ കൂരിയിലുള്ള മുടൽമഞ്ഞായി രൂപമാറി അവരുടെ ഇടയിൽ കൂടി നാഥന്റെ കയ്യിൽ ഇരുന്ന മെഴുകുതിരിവിളക്കിനെ കെട്ടത്തിയതിൽ പിന്നെ അന്തർലോകം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഏനിട്ട് ആ കൂരിയ്ക്കിൽ കോണിപ്പടിയുടെ മുകളിൽ ചെന്നുനിന്നു. അയ്യപ്പന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ അട്ടമാസം ഒന്നിച്ചുവിട്ടു. അതിന്റെ ധ്വനിയും പ്രതിധ്വനിയും ആ കെട്ടിടത്തിൽ ദീർഘനേരത്തേക്കു മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ ധ്വനി മുഴുവൻ അവസാനിച്ചില്ല, അപ്പോഴെല്ലാം അടുത്തൊരു മുറി തുറന്നു. ശതാംബ പുറത്തുവന്ന്, "നിങ്ങൾക്കു ദേഹത്തിനു നല്ല സുഖമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാനിതാ ഡോക്ടർ സോബല്ലിന്റെ ടിങ്ക്ചർ കറ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. ദേഹക്കുഴയമാണെങ്കിൽ ഇതിലും നല്ല മരുന്നില്ല", എന്നു ചെകിത്താനോടു ദയോപദ്രവം പറഞ്ഞു. ഇത് കേട്ടപ്പോൾ ചെകിത്താന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു കനൽകട്ടകൾ ചിതറിത്തുടങ്ങി. ഉടനെ തനിക്ക് വശമായിരുന്ന കയ്ക്കു കരടിപ്പട്ടിയാവുന്ന വിദ്വയെടുത്ത് ശതാംബയെ കയ്യിൽക്കൊണ്ടുവെച്ചു. അതിനു തുനിന്നുനിന്നിടയ്ക്കു രണ്ടു ചെവികൾ കാലടിപ്പോലും കേൾക്കുകയാൽ കാ

യ്ക്കും നല്ല പന്തിയല്ലെന്നു കണ്ട് ചെട്ടെന്നു ഒരു അഗ്നിസ്ഫുണമായിത്തീർന്നു ഒരു മുരടലോടുകൂടി അടിക്കൊച്ചുനായുടെ ഇടയിൽ കൂടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മറയുകയും ചെയ്തു.

ചെകിത്താൻ മുറിയിലെത്തിയതും ബലവത്തായ വികാരങ്ങൾക്കധീനനായി ക്ഷീണിച്ചു വീണുപോയതും ഒരുമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ആ യമജന്മാരുടെ ഹീനബുദ്ധി, ശതാംബയുടെ തഴമ്പിപ്പു അനാത്മികത്വം, മേനോന്റെ ധിക്കാരം, നാഥന്റെ വികൃതിസ്വഭാവം, ഇതുകൾ അയാളെ ക്രമത്തിലധികം ക്രോധപ്പെടുത്തി. അതോടുകൂടി ആ കവചം ധരിച്ചാൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്നുള്ള കണ്ഠിതം കൂടി ചേർന്നപ്പോൾ അയാൾക്കു 'കിടയ്ക്കപ്പൊറുതിയ്ക്ക്' ഇല്ലാതായി. അതിലും ഭാരിച്ച കവചങ്ങൾ ഇട്ടുകൊണ്ടു അയാൾ എത്രയൊ അത്യാസങ്ങൾ നടത്തിട്ടുണ്ട്! തത്സമയം അതെടുത്തു പോക്കുവാൻ കൂടി പാടില്ലാത്തതെങ്ങിനെ? കലി മൂക്കുമ്പോൾ പിടിച്ചെടുത്ത ബലഹീനത ചെകിത്താനാരെയും ബാധിക്കുമോ? എന്തൊരു വീഴ്ചയാണ് വീണത്? എന്തൊരു രക്തപ്രവാഹമായിരുന്നു? പണ്ടു വലിയവലിയ വൃക്കുക്കളുടെ മുകളിൽ നിന്നു കരിച്ചുപാടിയാൽ പോകിയുതട്ടി എണ്ണിറു പോകുന്ന താമരത്തു ചെകിത്താനെ ഇപ്പോൾ ഈ വിധം സംഭവിച്ചത് ഓക്കുമ്പോൾ നാം ഉരക്കിയല്ലോണ്ടത് ആ സാധുവിന്റെ കാലം അടുത്തു എന്നു തന്നെയാണോ?

അതിൽപിന്നെ കുറേ ദിവസത്തേക്കു ചെകിത്താൻ ഭീനമായി മുറിയിൽ തന്നെ കിടന്നു. അക്കാലത്ത് മറ്റൊരു മുറിയിൽ രക്തബിന്ദുക്കൾ ശരിയ്ക്കുവെക്കുന്നതിനു മാത്രമേ പുറത്തു പോകാറുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെ ചെ

കിത്താന്റെ അസാധ്യമെല്ലാം ഭേദമായി, ഉത്സാഹശീലം പുറത്തുവിട്ടു. അപ്പോൾ തന്റെ ശത്രുക്കളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗവും ആലോചനയായി. നേക്കുടി ശ്രമിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ചിങ്ങം 17-ാംനാ- ചൊവ്വാഴ്ച അതിന്ന് ഒരു നല്ല ദിവസമായിരുന്നു. വേഷം മാറ്റുന്നതിനുള്ള സാമഗ്രികളെല്ലാം നേ നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ച്, അവയിൽനിന്നു സപ്പുപ്രതിമയോടുകൂടിയ ഒരു വലിയ മൂലത്തൊട്ടിയും, കുറുത്തു കീറിയ ഒരു കരിമ്പടവും, തുരമ്പു പിടിച്ച ഒരു കാരിയും തല്ലാലത്തേയ്ക്കു മരിയംവുമെന്നുവെച്ച് തിരഞ്ഞെടുത്തു. തന്റെ ശത്രുക്കൾ പരിഷ്കാരികളാകയാൽ കൃത്രിമോപായങ്ങൾ അധികമില്ലാതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത്, എന്നായിരുന്നു ചെകിത്താന്റെ യുക്തി. സാധാരണമായതോടുകൂടി കോരിച്ചൊരിയുന്ന മഴയും അത്യുഗ്രമായ കാറ്റും ആരംഭിച്ചു. തന്റെ സന്നാഹങ്ങൾക്ക് എന്താശയമായ കാലാവസ്ഥ ആവശ്യമായിരുന്നതിനാൽ ചെകിത്താൻ വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു പുറപ്പെട്ടത് ഈ വിധമാണ്:- ആദ്യമായി, നമേന്റെ മുറിക്കകത്തു പ്രവേശിച്ച്, കട്ടിലിന്റെ കാല്പുൽനിന്ന്, ചെരിയൊരു പാടും പാടികൊണ്ട്, അതിന്നു താളമായി നാഥന്റെ കഴുത്തിൽ മൂന്നുപ്രാവശ്യം ഭാങ്ങി ആറു പ്രാവശ്യം കത്തുക, രക്തലാഞ്ചനകളുടെ വിഷയത്തിൽ തനിക്ക് ലഭിച്ചിരുന്ന ന്യായമായ കീർത്തിയ്ക്ക് ആ വികൃതി ഭേദതസ്സുമായി വന്നതുകൊണ്ടാണ് അയാളുടെ കഥ ആദ്യം കഴിക്കാമെന്ന് വെച്ചത്. എന്നിട്ട്, മാധവമേനോനും ശതാംബയും ഉറങ്ങുന്ന മുറിയിൽ ചെന്ന്, നീണ്ടു എല്ലിച്ച് ശോണിതമയമായ ഒരു കൈ ശതാംബയുടെ നെറ്റിയിൽ വെക്കുക.

അതോടുകൂടി മേനോന്റെ ചെവിയിൽ ഒരു പുൽക്കാരം പുറപ്പെടുവിച്ചു രണ്ടു വേരേയും ഉണർത്തുക. ഇതുകൊണ്ട് അവക്ക് സ്ഥിരമായ വിമുഗ്ധത പിടിച്ചെടുമെന്ന് അയാൾ ഉറച്ചു. ഭാമനക്കുട്ടി അയാളെ ഒരിക്കലും അപമാനിച്ചിട്ടില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് വലിയ കയ്യൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഒന്നു രണ്ടു ചെറിയ അട്ടമാസങ്ങൾ മരിയംവുമെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഭാമനക്കുട്ടി ഉണരത്തപക്ഷം വാതലിന്മേൽ പുച്ചുമാന്ത്രംപോലെ മാന്താമെന്നും തീർച്ചയാക്കി. അടിക്കൊച്ചുച്ചന്മാരെ ഒരു പാറം പഠിപ്പിച്ചു വിടണമെന്നതെന്ന ചെകിത്താൻ നിശ്ചയിച്ചു. അതിനാൽ ആദ്യമായി അവരുടെ വക്ഷസ്സുകളിൽ കയറി അമക്കനെപ്പോലെയിരിക്കുക. എന്നിട്ട് അവരുടെ ശയ്യകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ പച്ച നിറത്തിലുള്ള മുതശരീമായി രണ്ടു മിനിറ്റുനേരം നിന്നതിൽ പിന്നെ, കരിമ്പടം ആകാശത്തിൽ പറത്തിയെറിഞ്ഞ് നെറ്റിയിൽ 'മൂന്നാം തൂക്കണ്ണു'പോലെയുള്ള ഒരു കണ്ണിട്ട് ചുറ്ററിക്കൊണ്ട് വെളുത്ത ഒരു അസ്ഥിപഞ്ചരമായി ആ അകം മുഴുവനും ഒന്നു മുട്ടുകത്തി ഇഴയുക. ഈ വിശ്വവിശ്രുതമായ വിദ്യകൊണ്ട് ആ സാഹസികർ വേദിച്ചുരണ്ട് രണ്ടു കരിക്കൊള്ളികളായി തീർന്നില്ലെങ്കിൽ താമരേത്ത ചെകിത്താൻ ചെകിത്താനല്ലെന്ന് അയാൾ വീരവാദം ചെയ്തു. എവം വിധമായ ആലോചനകളുടെ പരിപൂർണ്ണതയാലോചിച്ച് അയാൾ സംതൃപ്തിയോടുകൂടി ഒരു പുഞ്ചിരിയും ഇട്ടു. ഭവനത്തിലുള്ളവർ പത്തു മണിയോടുകൂടി ഉറങ്ങാൻ കിടന്നെങ്കിലും കുറച്ചു നേരത്തേക്കു അടിക്കൊച്ചന്മാരുടെ മുറിയിൽനിന്ന് ചില ലാഠികളും പൊട്ടിച്ചിരിയും മാറ്റം കേൾക്കാമായിരുന്നു. പതിനൊന്നേക്കാൽ മണിയായപ്പോഴേയ്ക്കും എല്ലാം നിശ്ശ

ബുദ്ധി. ഒരു കൂമൻ പക്ഷി മേൽപ്പരയി
നേൽ ഇരുന്ന് ഉൾ-ഉൾ, എന്നു കരയു
ന്നുണ്ട്. അതിനു ശ്രുതിയായിട്ടൊ എന്നു
തോന്നുമാറു മിസ്സർ മേനോൻ ധാരമുറിയാ
തെ കൂടുംവലിക്കുന്നതുമുണ്ട്. മഴ അല്പം ശ
മിച്ചുവെങ്കിലും കാറ്റ് ഉഴക്കോടെവീശുന്നു.
കഷ്ടം മിസ്സർ മേനോനും കുഡുംബത്തിനും
സംഭവിക്കാൻ പോകുന്ന അത്യാപത്തിനെ
കുറിച്ച് അവകെന്തറിയാം. സാധുക്കൾ സു
ഖമായി നിദ്രപെയ്യുന്നു. അതു അവരുടെ ദീ
ഗ്ദ്ധനിദ്രയുടെ മുഖവുരയായിരിക്കുമോ? ചെ
കിത്താൻനിരയിൽനിന്നും ആവിർഭവിക്കുന്നു.
അയാളുടെ ചുളഞ്ഞിയ മുഖം ക്രൗഞ്ചസ്പൃച
കമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയാൽ ഭയാനകമാവു
ന്നു. പെട്ടെന്നു മുഖത്തിനു ചുറ്റും കുറച്ചു ഭൂ
രത്തിൽ അന്ധകാരം വ്യാപിക്കുന്നു. ഒരു ഹാ
യാത്രപരമായി അയാൾ മുന്പോട്ട് ചലിക്കു
ന്നു. താമരത്തു ഭവനത്തിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന
അന്ധകാരം അയാളുമായി സംസർഗ്ഗം
ഉണ്ടാവരുതെന്നുവെച്ചിട്ടോ എന്നു തോന്നു
മാറ് ആ ബീഭത്സാകാരത്തിൽനിന്നു പിൻ
വാങ്ങുന്നു. അങ്ങിനെ അയാൾ ചരിക്കുന്ന
തിനിടയ്ക്ക് ഒരു ശബ്ദം കേട്ടിട്ടു, 'പണ്ടാരം പി
ടിച്ചു' എന്നു തുടങ്ങിയ ഒരു ശാപത്തോടു കൂ
ടി സ്വപ്നനേരത്തേക്കു എങ്ങുമില്ലാതെയാവു
ന്നു. ഫേയ്, അതൊരു പട്ടികരച്ചതു മാത്ര
മാണ്. പിന്നെയും സ്വസ്വരൂപം ധരിച്ച്
വിജയ സ്പൃചകമായി കാഠരിയെ വീശിക്കൊ
ണ്ട് മുന്നോട്ടു പോയുന്നു. നാഥനാങ്ങുന്ന മു
റിക്കടുത്തെത്തുന്നു. കാറ്റ് ഒന്നുകൂടി മുറികി
വീശുന്നു. മണി പതിനൊന്നരയടിക്കുന്നു.
മുഹൂർത്തസമയമായി.

ചെകിത്താനെന്നു പതുക്കെ ചിരിച്ചു.
നാഥന്റെ മുറിക്കുകത്ത് അന്ധിക്കാലൊ
ന്നെടുത്തുവെച്ചു. അപ്പോൾ അയാളുടെ തീ
ക്കണ്ണുകളിൽപെട്ട കാഴ്ചയെപ്പറ്റി എന്തു പ

റയേണ്ടു? ഭയങ്കരം! ഭയങ്കരം! ആ സാധു ചേ
ടിച്ചുരണ്ട് മുന്പോട്ടുവെച്ചു കാൽ വിന്നോക്കം
തന്നെവെച്ച്, അന്ധിക്കെകൾകൊണ്ടു ക
ണ്ണുപൊത്തിപ്പിടിച്ചു. കണ്ടാൽ വെട്ടുകിട്ട
ത്തക്ക ഭീമാകൃതിയിൽ ഒരു ശരീരം മുഖിൽ
തന്നെ യാതൊരു ചലനവുമില്ലാതെ നിലു
ന്നു. അതിന്റെ ശിരസ്സ് മിനമിനത്ത കഷ
ണി. വെളുത്തു വൃത്താകാരമായ മുഖം അ
ത്വന്തം മാംസജം. മുഖത്തെ അംഗങ്ങൾ
ചൈശ്വചികം. ആ അംഗങ്ങൾ ഒരു ഹാ
സത്തെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനൊ എന്നു തോ
ന്നത്തക്കവണ്ണം സ്വസ്ഥാനങ്ങളെ തൃജിച്ച്
രിയ്ക്കുന്നു. വട്ടക്കണ്ണുകളിൽനിന്ന് ഒരു ചുമന്ന
വെളിച്ചം ഉൽഗമിക്കുന്നു. വായ ഒരു തീക്കി
ണമുതന്നെ. ഒരു ശുഭ്രവസ്ത്രംകൊണ്ട് തുൾ
തായ ശരീരം ആചാദിച്ചുപം ആചര
ണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വക്ഷസ്സിൽ അജ്ഞ
യങ്ങളായ ലിപികളിൽ എന്തോ എഴുതി
ഒട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. വലതു കയ്യിൽ ധവളമായ
ഒരു ഖഡ്ഗം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അതിനു മുമ്പ് ഒരു ചെകിത്താനെ ന
മ്മുടെ ചെകിത്താൻ കണ്ടിട്ടില്ലാതിരുന്ന
തുകൊണ്ടു ക്ഷണനേരത്തേയ്ക്കു പേടികൊ
ണ്ട് ബുദ്ധിഭ്രമിച്ച് അയാൾ അമ്പരന്നു നി
ലുകൊണ്ടു. പിന്നെ, സ്വബോധം വന്ന
പ്പോൾ നിലത്തു തൊട്ടുതൊട്ടില്ല എന്നു വി
ധത്തിൽ എടനാഴിയിൽക്കൂടെ, കയ്യിലിരുന്ന
കാഠരി മാധവമേനോന്റെ മുറിയുടെ മുൻവ
ശത്തു വീണുപോയത് അറിയാതെ സ്വന്ത
മുറിയിലേക്കു കുതിച്ചു പറഞ്ഞു. (നേരം പുല
ർപ്പോൾ ഉമ്മിണിയമ്മ കാഠരി കാണുക
യും മാധവമേനനെ എല്പിക്കുകയും ചെയ്തു എ
ന്നു എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ) മുറിയിൽ
എത്തി ചിരകാലംകൊണ്ട് ശേഖരിച്ചുവെ
ച്ച സൂര്യരശ്മികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു
'സൂര്യപടം' കിടയ്ക്കു നിവർത്തിയിട്ടു അതിൽ
കണ്ണുകൾ ഇറക്കി അടച്ചുകൊണ്ടു കുറച്ചു
നേരം കമഴ്ന്നു കിടന്നു. അന്നന്തരം ആ സ്ഥ

തിയിൽ കിടക്കുന്നതും തന്റെ ധീരതയ്ക്കു യോജിക്കുന്നതല്ലെന്നു കണ്ട് ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചു: 'നാം ഒരു പുലഞ്ഞൊട്ടെ. എന്നിട്ട് ആ ചെകിത്താന്മാർ പോയി നേരിട്ടു സാസാരിച്ചുകൂടാമോ? അന്വദം ഉടാതെ സ്വപ്നത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുത്തൻ അവിടെ കടന്നു ചെന്നതു മറ്റൊരു കല്പത്തായിരുന്നുവെങ്കിൽ താമരേന്ത് ചെകിത്താൻ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചു വിട്ടുമായിരുന്നുള്ളു. പക്ഷെ തല്ലാലം കാലപ്പഴയായതുകൊണ്ടു പരസമാധ്യം അധികമാകുന്നിടയിലും തത്തുറക്കണ്ടോ പുതിയ ചെകിത്താനെക്കെവിട്ടു കളയുന്നതും അവിവേകമായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചു. സൂക്ഷ്മകാലം നല്ലവണ്ണം കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചെകിത്താൻ വളരെക്കൂടി എഴുന്നേറ്റു നാമന്മാരെ മുമ്പിലേക്കു യാത്രയാക്കി. അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു കരമായ വേറെ ഒരു കാഴ്ച! തലേനാളത്തെ ഭൂതത്തിന് എന്തോ അപകടം പാടി, തീർച്ചയായും അതിന്റെ കഴിഞ്ഞ നേത്രങ്ങളിൽനിന്നു ചിതറിക്കൊണ്ടിരുന്ന വെളിച്ചം അശേഷം കാണുന്നില്ല. തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നവസ്തുവും എവിടെയോപോയിരിക്കുന്നു. ഭൂതംതന്നെ അത്ഭുതം അനുഭവിക്കുന്നതോടുകൂടി ചുമലിനോടു ചേർന്നു ഒട്ടിനില്ക്കുന്നു. ചെകിത്താനും ഭയവും പരിഭ്രമവും അധികമായുണ്ടായെങ്കിലും തന്റെ വഴക്കാരനായ ഒരു വലം ആവിധം ആവത്തു വന്നിരിക്കെ അതുകണ്ടുകൊണ്ട് കണ്ണടച്ചുപോകുന്നതു ലോകസ്വഭാവത്തിനു വിരോധമായിരിക്കില്ലെങ്കിലും തന്റെ യോഗ്യതയ്ക്കു ചേർന്നതല്ലെന്നു കരുതി, അകത്തു കടന്നു പിടിച്ചു മാറാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ—വേറൊരു ഭയങ്കരസഭം! പരിഷ്കാരിയായ ന.മഹൻ വട്ടത്തൊപ്പി നിലത്തു വീണുരുളുന്നു. സമീപത്തു കിടന്നിരുന്ന കുട്ടിലിന്റെ കൊതുവല തൊപ്പി വെച്ചിരുന്ന 'മട്ട'ത്തിനുള്ള ഉടക്കി നിന്നതു വിട്ട് ആകാശത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഒരു ദന്തംകെട്ടിയ വടി ചെകിത്താന്റെ കാൽക്കൽത്തന്നെ പതിയുന്നു. ഈ ആശ്ചര്യകരമായ മാറ്റങ്ങളുടെ സാരം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാതെ ഭൂതത്തിന്റെ മാത്രം

ഒട്ടിച്ചിരുന്ന കടലാസ്സെടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഒന്നിലധികം ഏടുകൾ ഉള്ളതായും മുൻവശത്ത് ഇരുന്നതിൽ താഴെ കാണുന്ന വണ്ണങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നതായും കണ്ടു:

HUMBEG & Co., Robbing Square Bombay						
Pillferers etc. etc.			Pickpockets etc. etc.			
1908		September			1908	
Sun	Mon	Tues	Wed	Thur	Fri	Sat
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

ചെകിത്താനും കാഴ്ചമെല്ലാം പൊട്ടുന്ന മനസ്സിലായി. തന്റെ സന്നാഹങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു മനസ്സിലാക്കി ആ ദ്രോഹിനാഥൻ തന്നെ പാറിക്കുന്നതിന് എടുത്ത വിദ്യയാലിരിക്കണം അത്! ഈ വിചാരം മനസ്സിൽ കടന്നു കൂടിയപ്പോൾ ചെകിത്താൻ കോപംകൊണ്ടും ജാലൂതകൊണ്ടും പരവശനായി അനന്തരം ശ്രദ്ധിച്ചു കരണമെല്ലാം കിട്ടിപ്പിടിച്ചു, കണ്ണടച്ചു, വലത്തേക്കു അല്പം മുറുപ്പോടിച്ചു, 'ദ്രോഹിയാണു, രക്തചാമസ്യിയാണു' എന്നു രോട്ട് 'ഈ ദ്രോഹികളെ ഞാൻ രീക്ഷണത്തിലിട്ട് ഭ്രൂമാക്കിക്കളയുന്നുണ്ട്, സത്യം, സത്യം, സത്യം' എന്ന് നീട്ടിപ്പിടിച്ചു ഒരു സത്യവും ചെയ്തു. ഈ ഭയങ്കര സത്യം അവസരിച്ചുയടന്നു പുറപ്പെട്ടതിന് ഒരു പൂവൻകോഴി 'കൊക്കോ കോ കോ' എന്നൊന്നു കൂകി. ചെകിത്താൻ സന്തോഷിച്ചു ചിരിച്ചു. കോഴി പിന്നെ കൂകില്ല. അത് അത്ര സന്തോഷകരമായൊരു ചെകിത്താനെ രസിച്ചില്ല. പക്ഷെ

കാര്യമില്ലാത്തപ്പോൾ മാത്രം ശങ്കനാ നോക്കിയാൽ മതിയെന്ന് പ്രമാണമുണ്ടല്ലോ. അനന്തരം തന്റെ സത്യം ഭീക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ തക്കതായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അയാൾ ചില പഴയ വട്ടഴിത്തു ഗ്രന്ഥങ്ങളെടുത്തുവെച്ചു വായിച്ചു.

വിനോദി വസം താമരേഞ്ഞ ചെകിത്താനു വളരെ ക്ഷീണവും തുച്ഛവും തോന്നി. ഏകദേശം ഒരു മാസമായി ഒരു നേരമെങ്കിലും മനസ്സിന്നു ദേഹത്തിന്നു സൈപരമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഫലമായിട്ടൊ എന്നതാണെന്നറിഞ്ഞില്ലാ, ചെകിത്താനു സദാ 'ഒരു ആധിയും പരിഭവവും' എന്ന മട്ടിലായി. ചെറിയൊരു ശബ്ദം എവിടുന്നെങ്കിലും കേട്ടാൽ മതി, ഉടനെ അയാൾ പേടിച്ചു തെട്ടുകയായി. മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നതിനതന്നെ വലിയ ഭയമായിത്തീർന്നു. അവിടെ ഇരിയ്ക്കുമ്പോൾ തന്നെയും എടുത്തു നാലുപാലും നോക്കും. വെളിയിൽക്കൂടെ പാന്നു പോകുന്ന പക്ഷികളുടെ വിഴൽ അകത്തുണ്ടാകും വീണാൽ അത് ആ പരമാശ്വാഹി നാഥന്റേതായാ, അടിക്കൊച്ചുനായുടെയോ വല്ല കൂടമന്ത്രപ്രയോഗവുമാണോ എന്ന് ആ സാധു സംശയിക്കും. ഈ വിധം അഞ്ചുദിവസം കഴിച്ചു. ഒടുവിൽ രക്തലാഞ്ചനകൾ ഉണ്ടാകാൻ കഴിയില്ലെന്നു അയാൾ നിശ്ചയിച്ചു. ആറു ഉദ്ദേശിച്ച അതുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുവോ അവയ്ക്ക് അതുവേണ്ടുന്ന വ്യക്തതയായി തെളിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്ക് ആ ദിവ്യപാലാണെന്നതിനുള്ള യോഗ്യതയും അപകടപ്പെടുന്നായിരുന്നു അയാളുടെ യുക്തി. സംസ്കരണം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കാമക്രാധാപ്രഗുപ്തതൊ വികാരങ്ങളെ മനുഷ്യമൃത്യുക്കു ഗോചരമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉപകരണങ്ങളാണല്ലോ രക്തം മുതലായ വസ്തുക്കൾ. തത്സംബന്ധമായ ഉണ്യാനും അവയ്ക്കു വേണ്ടെങ്കിൽ ചെകിത്താനെത്തുപേതേ? എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ രൂപഭേദങ്ങൾ വിവിധവേഷങ്ങൾ ധരിച്ചു മനുഷ്യക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത് ഐക്യീകൃതമുള്ളത് ഒന്നായി വിചാരി

യ്ക്കാവുന്നതല്ല. ബുദ്ധിമുട്ടെന്നതായ മനുഷ്യക്കു വേണെങ്കിലും വേണ്ടെങ്കിലും അത് ഒരു ചെകിത്താൻ അവശ്യം ചെയ്യേണ്ട കൃത്യമാണ്. അതിന്നു പുറമെ ആത്മാവിന്റെ അനുഗമരത്നത്തെയും ഉണർച്ചയെയും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് അസംധാരണയായ, അല്ലെങ്കിൽ ഔദ്യോഗികമായ, ശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിയ്ക്കേണ്ടതും ഒഴിച്ചുകൂടാവുന്ന പൂർവ്വതലമല്ല. അതിനാൽ അതു രണ്ടും കൂടാതെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ചെകിത്താൻ രീതിപ്പെടുത്തി. അന്നുതൊട്ടു അർദ്ധരാത്രി മുതൽ ഏഴുവെളിച്ചംനുള്ളതുവരെ എടനാഴിയിൽക്കൂടെ ചില ചെറിയ ശബ്ദവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് സഞ്ചരിച്ചു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞു. ആരെയും ഉണർത്താതിരിയ്ക്കുന്നതിനും അയാൾ ചില കരുതലുകളൊക്കെ ചെയ്തു. കരങ്ങളെ ഹിംസിച്ചിരുന്ന ശൃംഗല ഉരസുമ്പോൾ ശബ്ദമുണ്ടാകാതിരിയ്ക്കുന്നതിന്നു പൃഥ്വിക്കുറ്റം കറയെടുത്തുപയോഗിച്ചു. വളരെനേരം ആലോചിച്ചതിനുശേഷമേ ഇതിന്നു മനസ്സു വന്നുള്ളൂ. എല്ലാവരും ഉണർന്നിരിയ്ക്കുമ്പോൾ ആ 'വിചാർ' പതുക്കെ മേനോന്റെ അകത്തുകടന്ന്, വളരെ വൈമനസ്യത്തോടു കൂടിയൊക്കെങ്കിലും, തുറന്നുകിടന്ന പെട്ടിയിൽനിന്നു പൃഥ്വിക്കുറ്റം കപ്പിയെടുത്ത്, സ്ഥാനമുടിയൽ പോയി ഉപയോഗിച്ചു നോക്കി. അപ്പോഴാണ് മിസ്റ്റർ മേനോൻ അതിനെക്കുറിച്ചു പാഞ്ഞതൊക്കെ വാസ്തവമായിരുന്നു എന്നും, ആദ്യം ധിക്കരിച്ചത് അത്ര ഉചിതമായില്ലെന്നും അയാൾക്കു തോന്നിയത്. എന്തൊക്കെക്കുറ്റം യാലും സാധു! അയാൾക്കു സൈപരമിരിയ്ക്കുന്നതിന്നു വിട്ടുത്തിയില്ലാതായി. ഒരു ദിവസം ചെകിത്താൻ എടനാഴിയിൽ വെച്ചു പിറകിൽ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു നേരപ്പെട്ടു കോണിപ്പടിയിലായിത്താങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കുടക്കിൽ അകപ്പെട്ടു തലകുത്തി പടികളിൽക്കൂടെ ഉരുണ്ടുപിറണ്ടു താഴത്തെത്തി ഭൂദേവിയെ പുന്നൻ. ഭയംകൊണ്ടും, വേദനാകാണ്ടും, അവമാനംകൊണ്ടും പരവശനായി തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ അടിക്കൊച്ചുനാ

ർ മുക്തിയിന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും കണ്ടു.

ആ മഹാപാപികളെ ഇനി വെച്ചു കിഴക്കു ശ്വേതം ചെക്കുകൊണ്ടു ചെകിത്താൻ സ്വന്തമറിയിൽ ചെന്നു, 'ശ്വേതം' പൂജാമഹാഷ്ടസ്തവ്യനതിനുള്ള വട്ടം കൂട്ടിത്തുടങ്ങി. പാണ്ടാരിയ്ക്കൽ താമരേന്തെ അതികോലാഹലമായിത്തുടങ്ങിയ വിവാഹം ലോഷം ആകപ്പാടെ മുടക്കിയത് ആ വേഷത്തിൽ കച്ചാണപ്പനലിൽക്കൂടി ഒരു പോഷപായതുകൊണ്ടാണ്. തന്നെ കടക്കിയിട്ടു വീഴിച്ചു പ്രോഹിക്കും ഈ കടക്കിയിട്ടു വീഴിച്ചിരിക്കുന്ന ചെകിത്താൻ രീച്ചുറപ്പു കണ്ടു. മൂന്നുമണിക്കൂറുകൊണ്ടു വേഷമെല്ലാം ഒരുങ്ങി മാനിരയിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങി എടുന്നാഴിയിൽക്കൂടെ യാത്ര തുടങ്ങി. അടിക്കൊച്ചു നായുടെ മുറിയുടെ സമീപം ചെന്നപ്പോൾ വാതൽ പകുതി തൂണാവച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടു. തന്റെ പ്രവേശനം ഏറാവും ഭയങ്കരമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വാതൽ മലഞ്ഞിത്തൂണാവയ്ക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചു അങ്ങിനെ ചെയ്തതും വാതലിന്റെ മുക്തിയിൽ ചരുകൊണ്ടു അടിക്കൊച്ചുവെച്ചിരുന്ന ഒരു കലാ മിഷൻ അതിൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന വെള്ളത്തിൽ ചെകിത്താൻ ആലോചിക്കുന്ന അടിക്കൊച്ചു ചെയ്തതും മേലേ നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. കടക്കുപ്പാത്തുണ്ടായ ഈ സാക്ഷം ചെകിത്താന്റെ അവിടെനിന്ന് അടിക്കു. അടിക്കൊച്ചുമാർ ക്കാ നോരം പിറക്കിത്തുടങ്ങി! ഹ! ഹ! ഹ! എന്നു പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയായിരിക്കുകയോടെ കടിക്കുന്നു. ഈ സാക്ഷം കഴിഞ്ഞു കാച്ച ദിവസത്തെ സ്ത്രീ ചെകിത്താൻ കിന്നമായ ജലദോഷം കാരണം പുറത്തിറങ്ങാതെ ഇല്ല. ആ കാലത്തു അയാളുടെ ഏകസമധാനം അടിക്കൊച്ചുമാരുടെ അടുക്കൽ തലയും കൊണ്ടുപായിക്കുന്നവെങ്കിൽ വല്ല ജലദോഷം നിമോണിയായാ വിടിച്ചു കിടപ്പിലായിപ്പോകുമായിരുന്നു എന്നുള്ളതായിരുന്നു.

ഈ സാക്ഷം മുതൽ താമരേന്തെ പുതിയ നിധാസികളെ ഭയപ്പെടുത്തി അമർത്തിക്കളയാമെന്നുള്ള മോഹം ചെകിത്താൻ

നിറത്തിവെച്ചു. അന്നുമുതൽ എല്ലാവരും ഉറക്കമായി എന്നു രീച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതെ അയാൾ മുറിയെഴുതിനും പുറത്തിറങ്ങുകയില്ല. കഷ്ടം, ആ സാധുവിന്റെ കയ്യെടുക്കൽ ഇനിയും തീരായിപ്പോയില്ല. ഒരു ദിവസം രാത്രി രണ്ടുമണിക്കൂറോളം ജലദോഷം വരാതിരിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞിൽ 'മാട്കുറു' കെട്ടി കറുത്തൊരു ചകലാസ്സം പുതച്ചു, ഉറങ്ങുന്നതിന് ആരും ഉപദേശിക്കുന്നതെ മുൻവശത്തെ വലിയ ഓളിൽ, കയ്യിൽവെച്ചിരുന്ന വാതൽ വെളിച്ചത്തിൽ ശതാഭം കയ്യെടുത്തു മാറ്റം പോട്ടെപടങ്ങും വെച്ചിരുന്നതു നോക്കി രസിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു മേശയുടെ ചുവടിൽനിന്ന് ആ നിർമ്മലമായ അടിക്കൊച്ചു 'മാട്കുറു' എന്ന് നോക്കി ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു ചെകിത്താന്റെ വീടിൽ ചാടിവീണു. ചെകിത്താൻ വല്ലാതെ തെറ്റിക്കിട്ടുപോയതുകൊണ്ടിറങ്ങിയപ്പോൾ തുടങ്ങുമ്പോൾ നാഥൻ അവിന്റെ മേൽവശത്തു വലിയൊരു വെട്ടുകത്തിയും വിടിച്ചുനില്ക്കുന്നതുകണ്ടു. ഇങ്ങിനെ മുറിയും പിന്നിലും ശത്രുക്കളാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട ചെകിത്താൻ അടുത്തുള്ള ഒരു ഓരോമുറി തൂണാകിടക്കുന്നതുകണ്ടു. അതിൽ കടന്നു ചെലിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന മാറ്റം മലിനങ്ങളും മേലേല്ലാം പൂശിക്കൊണ്ടു പുറത്തിറങ്ങി സ്വന്തമറിയിൽ ശരണപ്രാപിച്ചു.

അന്നുമുതൽക്കു ചെകിത്താൻ രാത്രിയെന്നല്ലാതെ രാവിലും മുറിയെഴുതിനും പുറത്തിറങ്ങാതില്ല. അടിക്കൊച്ചു നായനും പിന്നെയും അയാളുടെ തേർവീഴ്ചസ്ഥലങ്ങളിൽ മേൽ, എലിക്കത്തിര, കടക്കുകൾ, തെരിഞ്ഞിൽ മുതലായതുകൊണ്ടു വെച്ചെങ്കിലും ചെകിത്താന്റെ കണികാണാൻ കിട്ടിയില്ല. ഈ വിധം താമരേന്തെ ചെകിത്താന്റെ ധാർമ്യം അറിഞ്ഞു എന്നല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചു. ആ വിവരത്തിനു കിട്ടിയ മേലോൻ ശഠിപ്പാലുവിന് ഭരണത്തെയും കയ്യും അദ്ദേഹം സന്തോഷിച്ചു മറുപടി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു മാധവമെന്ന കേരളത്തിൽ അനവധി സ്നേഹിതന്മാരും

ണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരോരോരുത്തരും താമരത്തുവന്ന് അതിഥികളായി താമസിക്കാനും തുടങ്ങി. മേനോനോ കേരളത്തിൽ ഒരു പുതിയ ആൾ— താമരത്തെ വിടവെന്ന് ഉടമസ്ഥൻ— ധനവാൻ— ജനമഞ്ജനാദസാമന്തമായിട്ടുള്ളവൻ— പരിഷ്കാരി, വലിയ പരിഷ്കാരി— അങ്ങിനെയിവിടെ സ്നേഹിതന്മാരും അതിഥികളും ഉണ്ടാവുന്നതിനാലാവാമെന്നുണ്ടോ? ഈ അതിഥികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഭാഗ്യവശമായിട്ടുള്ളവരുടെ കൂടെയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ആ യുവാവു താമരത്തുവന്നു പാലയമടിച്ചിട്ടു കറെന്നാളായി. ഉണ്ണിയും ഭാഗ്യവും ഭരമിച്ചു, പുറത്തേക്കിപ്പോകിച്ചു, തോട്ടത്തിൽ മുക്കുകയും മൂലകളും വെള്ള കുതിപ്പാത്തു സവാരിപോകും. ശതാബ്ദം മാത്രം ഇതിനൊന്നു തടസ്സം പാഞ്ഞുവെച്ചു. ഈ കൂട്ടക്കൂട്ടം ചെങ്കിത്താനം രഹിപ്പിച്ചില്ലെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയുമില്ല. എന്നാണെന്നുവെച്ചാൽ, കേൾപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയമ്മാൻ ചെങ്കിത്താനം ഒഴിപ്പിച്ചുനടന്നു താമരത്തുപുളവിനൊക്കെ ചില മറ്റുവാദങ്ങളെല്ലാം നടത്തി. അതുകൊണ്ടു നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ ഉണ്ണിയുടെ അടുപ്പം വേണ്ടെന്നു വെച്ചിട്ടു മാത്രമല്ല, പക്ഷേ, അടിക്കാലമേ! അവരുള്ളതുകൊണ്ട് ഉണ്ണിയ്ക്ക് ഭാഗ്യവശമായി സമാപ്തം കണ്ടുകൊണ്ടു സമാധാനമായി കിടന്നു ഞാൻ സായിച്ചു.

സുകുമാരന്റെയും താമരത്തു താമസം തുടങ്ങി, കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഉണ്ണിയും ഭാഗ്യവും കൂടി ദിവസേന സവാരിയ്ക്കു പോകാറുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സവാരിയില്ലാത്ത സമയം ചുരുങ്ങി. അവടെ ബാധ്യസ്ഥത്തിനുള്ള പരിഷ്കൃതരീതികൾ എന്തെല്ലാമെന്നു മേനോനും ശതാബ്ദയും കൂടി ആലോചനയുമായി. ഈ ആലോചനകൾ നടന്നുവന്നു കാലത്തു ഒരു ദിവസം ഭാഗ്യം സവാരി ചെയ്യുമ്പോൾ ഉടുത്തിരുന്ന വസ്ത്രം മുട്ടുകൊണ്ടു കീറി, വസ്ത്രം മാറ്റുന്നതിനായി ബെങ്കളാവിന്റെ

പിറകിൽ കൂടി ചെന്നു ഭവനത്തിനകത്തുകയറി. തനിയ്ക്കു പണ്ടത്തെ അബദ്ധം ആരും അറിയരുതെന്നു വെച്ചു സാധാരണ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന മുറികളിൽ കൂടി കയറിപ്പോകുമ്പോൾ അതിലൊന്നിച്ച്, ഒരു ജനാധിപൻ സമീപം, പ്രകൃതിയെ ചിത്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഗന്ധമായി ആലോചിക്കുകയാണെന്നു എന്നു തോന്നുമാറു നമ്മുടെ ചെങ്കിത്താനിരിക്കുന്നു! ചെങ്കിത്താനം മുഖത്തു അതികഠിനമായ വ്യസനം പ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മുഖം കൈപ്പടത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. വ്യസനത്തിന്റെ ഉഗ്രതകൊണ്ടു ആലോചനയുടെ രീതികൾ കൊണ്ടു ഭാഗ്യം അകത്തു കടന്നു അയാളറിഞ്ഞതേയില്ല. ചെങ്കിത്താനം കണ്ടപ്പോൾ ഭാഗ്യവശമായിത്തന്നെ ഉറപ്പായിത്തന്നെയുള്ളതായിരുന്നു. പക്ഷേ അത്ര വ്യസനാകൃതനായ ഒരുത്തന്റെ അടുക്കൽ നിന്നും പൊയ്ക്കിട്ടെന്നതു ദുഷ്ടതയാകുമല്ലോ എന്നു കരുതി ആ സ്ത്രീതന്നെ അടുത്തുചെന്ന് ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു:

ഭാഗ്യം— ഇത്ര വലിയ വ്യസനമെന്തിന്? ആനന്ദനാൻ ഞങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ ചേരുന്നതിനായി നാളെ ഇവിടെ നിന്നു പോകും. പിന്നീട് അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ഉപദ്രവമില്ലല്ലോ. പിന്നെ, നിങ്ങൾ മറ്റൊരു ചെങ്കിത്താനം ബാക്കിയുള്ളവരും നിങ്ങളെ നോക്കും ചെയ്തില്ല.

ചെങ്കിത്താനൻ ശബ്ദം കേട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ നോക്കിയതായ ഒരു ചെങ്കിത്താനം തന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന കണ്ടിട്ടു, അല്ലെങ്കിൽ ആയുർത്തോടെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

ചെങ്കിത്താനൻ— മറ്റൊരു പക്ഷമൊന്നുമില്ല! എന്തൊക്കെ പറയുന്നതെന്തൊരു സംഭവമാണ്? എന്റെ ചങ്ങല ഇളകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ഞാനെങ്ങിനെയിരിക്കണം. അതു സാധിക്കുന്നതാണോ? പിന്നെ, എടുത്തു മറയ്ക്കും എന്നിട്ടു താക്കോൽപഴയകളിൽ കൂടി മുരളിയെ നീവൃത്തിയില്ല. ഇതൊക്കെയാണെന്നു എന്റെ

കുട്ടി ഉപദ്രവം എന്നു പറയുന്നതു. ഞാൻ ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു തന്നെ അതാകെ ചെയ്യുന്നതിനായികൊണ്ടു ആതു നിറുത്താൻ പറയുന്നതു അസംബന്ധമല്ലേ? ഭാമന—ജീവിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള സമാധാനം വിശേഷം തന്നെ. അധികം പാഞ്ഞിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ—നിങ്ങൾ വലിയൊരു ഭിക്ഷുവായിരുന്നെന്ന്, സംശയമില്ല. ഞങ്ങളിവിടെ എത്തിയ അന്നുതന്നെ ഉമ്മിണിയമ്മ നിങ്ങളുടേയും നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയുടെയും ചരിത്രമെല്ലാം പറഞ്ഞു. ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലുകയോ? വിചാരിയ്ക്കു വയ്യാ.

ചെകിത്താൻ—ശരി? ഞാനും സമ്മതിയ്ക്കുന്നു. പക്ഷെ അതെന്താ 'സ്വന്തം' കാര്യമല്ലേ? ഭരതന്റെ സ്വകാര്യങ്ങളിൽ അന്യർ പ്രവേശിച്ചിട്ടു എന്തു കാര്യമാണ്?

ഭാമന—സ്വന്തം കാര്യം! സ്വകാര്യം! എത്ര സ്വന്തമായാലും ഭരതൻ മഹാഭാരതത്തെ കൊല്ലുക എന്നതു ഊഹപരനും മനുഷ്യനും ഭരതപോലെ നിഷ്കർഷാതാണ്.

ചെകിത്താൻ—ഹാ! ഇതൊക്കെപ്പറ്റാത്ത ഉപാധ്യായന്മാർ കുട്ടികളെ പകിട്ടാൻ കൊള്ളാം. അത്യാധീനങ്ങളായ സന്യാസവാക്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു എന്നിങ്ങനെ വെറുപ്പാണ്. എന്റെ കുട്ടി ചോദിച്ചതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയാം—എന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു സൗന്ദര്യമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ അറിവും അങ്ങിനെ തന്നെ. എന്റെ പണത്തിന്റെ കണക്കു വെച്ചാൽ പോലും അവളാലാവില്ല. ചോരം കുറിയും വല്ലവരും വെച്ചുകൊടുത്താൽ അനുഭവിക്കാനറിയാം. ഒരു ദിവസം ഒരു സ്നേഹിതൻ കറുപ്പിനെ പിഞ്ചുപഴുതിനെയും വെണ്ടയ്ക്കയും എന്നിങ്ങനെ കൊടുത്തുവെച്ചു. എന്നിങ്ങനെ വളരെ താല്പര്യമാണ് ആ പദാർത്ഥങ്ങളെ അവിടംകുറിയും. എന്നിട്ട് അവരും അതുതന്നെ എന്തു ചെയ്തു എന്നു കേൾക്കണോ? വേണ്ടാ

എന്തായാലും ആ കാര്യമാകെ അവസാനിച്ചില്ലേ? ഇതല്ലാറിന്നും പുറമെ സദാ 'ഏതാ'ത്തിന്നും വാസനയുണ്ട്. ഞാൻ ഇങ്ങിനെയുള്ളവളെ കൊന്നു തരുന്നായി എന്നു വരുന്ന പക്ഷവും അതിനു പകരമായി എന്നു പട്ടിണിയെ കൊന്നു ശരിയാക്കോ? അവളുടെ സഹോദരന്മാർ, ആ കാലപാപികൾ, അങ്ങിനെയല്ല ചെയ്തതു?

ഭാമന—പട്ടിണിയെ കൊല്ലുകയോ? ശിവശിവാ! അല്ലെങ്കിൽ, മിസ്റ്റർ ചെകിത്താന്റെ, അല്ല, ധനേന്ദ്രാഗ്രാഹ്യന്റെ, നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്യമെന്താണ്? ഞാനൊരുപട്ടിണിപ്പറ്റ കൊടുത്തു കളക്കട്ടെ? മിസ്റ്റാർ ഇഷ്ടമല്ലേ?

ചെകിത്താൻ—വേണ്ട. ഇപ്പോൾ ഞാനൊന്നും ഭക്ഷിക്കാറില്ല. എങ്കിലും കുട്ടിയുടെ ഭരതത്തിനു ഞാൻ വന്ദനം പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. മാറ്റമില്ലാതെ നിന്നു കിട്ടിയു എത്ര വ്യത്യാസം! അവനെത്ര ഭയപ്പെടുന്നു, മയ്യുക്കെട്ടവർ, മരിച്ചവർ, കള്ളന്മാർ, വിചാരിയ്ക്കുക വയ്യാ.

ഭാമന—(അല്ല ഭരതത്തിന്റെ) നിങ്ങളാണ് മയ്യുക്കെട്ടവർ, ഭയപ്പെടുന്നവരും മരിച്ചവരും നിങ്ങൾക്കെല്ലാം. പിന്നെ, കള്ളന്മാരെന്നെ പറയാതിരിക്കുകയാണ് ഉത്തമം. രക്തവാണമനകളുണ്ടാക്കണമെന്നു വെച്ചിട്ട് എന്റെ ചായങ്ങൾ ആസകലം മോഷ്ടിച്ചു നിങ്ങളല്ലേ? ചുവപ്പു, മഞ്ഞ, ഉരു, വെളുപ്പു മുതലായി ഭരതത്തിന്റെ നിങ്ങൾ കൂട്ടിത്തു. ഞാൻ പോട്ടെ എന്നും വെച്ചു. എന്നിട്ടും പോര, ആ വിലപിടിച്ച പച്ചയായത്തിന്മേൽ കൂടി നിങ്ങൾ കൈവെച്ചു. പച്ചരക്തം ആരെങ്കിലും എവിടെയെങ്കിലും ഉള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

ചെകിത്താൻ—(വിനിതനായിട്ട്) ശരി, ശരി. അല്ലാതെ ഞാനെന്തു ചെയ്തും. ഇക്കാലത്തു ശരിയായ രക്തം ലഭിക്കുന്നതിനു പ്രയാസമായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആ

യുധാക്രമം, ഗയിമ്നാക്രമം (ചതുരം രക്ഷണനിയമം) മറ്റും കൊണ്ട് ഒന്നിനേയും കൊന്നുകൂടാ. പിന്നെ ഇമിറോഷൻ രക്തംതന്നെ ശരണം. മോഷ്ടിച്ചതിനും ന്യായമില്ലെന്നില്ല. നല്ല രക്തം കിട്ടിയതു ആദ്യം ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ അതിനെ ഉല്ലാസ്യ ചെയ്ത കട്ടിയുടെ ബന്ധുവായതുകൊണ്ടു കട്ടിയുടെ ചായവും ഞാനെടുത്തുവെന്നേയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കിൽ അതുപോലെയുള്ള ദിഗ്വവസ്തുവിന്റെ നേക്കു പാറഗൺപ്രിറാജൻറും മറ്റും പ്രയോഗിക്കാമെ?

ഭാമന— നിങ്ങളുടെ തന്മൂലം പ്രവൃത്തികൾക്കും ന്യായം കുന്നുണ്ടോ? ഞാൻപ്രായി അടിക്കൊച്ചുമാരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാം, അവരോടു ഈ ന്യായം പാഞ്ഞുനോക്കൂ. അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട, ഒരാഴ്ചവട്ടം കൂടി കഴിഞ്ഞതിനുമേൽ അവരെ പാഞ്ഞെച്ചാൽ മതിയെന്നു ഞാൻ അല്പനോടു ശിപാരി ചെയ്യും.

ചെങ്കിത്താൻ— അതെ, ഭാമനക്കുട്ടി, അതെ. പോകാൻ വരട്ടെ. തനിച്ചിരിക്കുക ദുസ്സഹമായിരിക്കുന്നു. വല്ലതും പ്രവൃത്തിക്കുമെന്നു വെച്ചാൽ അശിനം നിവൃത്തിയില്ല. ഉറക്കവും വരുന്ന്ല്ല.

ഭാമന— ഇതെന്തൊരു വിസ്തൃതമാണ്. ഉറക്കം വരുമ്പിള്ളെന്നോ? ഞാൻ പാച്ചും പോലലകേരക്കു. അകത്തു ചെന്നു വിളക്കും കെട്ടത്തി കിടക്കുപിൻ കയറി കണ്ണടച്ചു കിടന്നാൽ ആരോടും ചോടിക്കൊതെ ഉറക്കം കിട്ടും. ഉറങ്ങാതിരിപ്പാനാണ് എന്നിങ്ങു പ്രയാസം. എന്നിന്ന, കൊച്ചു കുട്ടികൾക്കു കൂടി ഉറങ്ങാനിയാം. അല്ലോ. നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടുന്നു പാഞ്ഞാൽ ആർ വിശ്വസിക്കും.

ചെങ്കിത്താൻ— ഇക്കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലമായി ഞാൻ കണ്ണിന്റെ പോള കൂട്ടിയിട്ടില്ല, ഹെം, എന്തൊരു ക്ഷീണം!

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഭാമനക്കുട്ടിയുടെ പിൻപുറമെ നാലുവർഷം അതുശ്ചയ്ക്കത്താൽ മുഴുവനും തുറന്നു. അധാരങ്ങൾ പറിവിരിച്ചു. ഞാൻ ഇതുകൾപോലെ വിറച്ചു. നേരമ്പോ

ക്കപ്പോൾ വിട്ട് അയാളുടെ സമീപത്തു ചെന്നു ക്ഷീണംകൊണ്ടു വഴിത്തളൻ ഒട്ടിയ മുഖത്തു ഗാഢമായി നോക്കി.

ഭാമന— നിങ്ങൾക്കു കിടപ്പാൻ ഒരു സ്വലവുമില്ലെന്നോ?

ചെങ്കിത്താൻ— ഉണ്ട്. പക്ഷെ, ഒരുനാളും എനിക്കുതന്നെ അനുവദിച്ചു കിട്ടിയെങ്കിലെന്നാണ് തോന്നുന്നത്. (ഏറ്റവും വിനയത്തോടുകൂടി അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷത്തിന്റെ നേരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്) ആ കാണുന്ന അരയാലിന്റെ ചുവട്ടിലാണ് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വാസസ്ഥലം. അവിടെയായാൽ എന്തു പാമാന്യത്തോടെ ശയിക്കാം, ഉറങ്ങാം!

ഭാമന— ഇതെന്തൊരു കഥ! അതു മൃത്യുവിന്റെ ഉദ്യോഗമാല്ല? മരിക്കണമെന്നു ഒന്നോ മോഹം?

ചെങ്കിത്താൻ— അതെ, മൃത്യുവിന്റേതത്രെ. അവിടം എത്രയോ മനോഹരമാണ്! ഭൂദേവിയുടെ മൃദലായ വക്ഷസ്സിൽ ശയിച്ച്, തലക്കുഴിഞ്ഞു ആടുന്ന പുൽക്കൊടികളും കാട്ടുപൂന്തളങ്ങളും കണ്ടാന്നുറിച്ച്, നിരന്തരമായ നിശ്ശബ്ദതയെ ശ്രവിച്ച്, ഭൂതഭാവികളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കതെഹാം! അങ്ങിനെ കാലയോപനം ചെയ്യുന്നതു പാമാന്യമല്ലയോ? സമയത്തെ വിസ്മരിക്കാം, ജീവിതപാഠങ്ങൾക്കു ക്ഷമ ക്കാം, സുസ്ഥിരസമാധാനം അനുഭവിക്കാം— ആ പാമാന്യം എനിക്കുണ്ടാകുന്നതിന്നു ഭാഗ്യമല്ല. പക്ഷെ എന്റെ ഭാമനയ്ക്കു എന്നെന്നേക്കുമായി പാമാന്യം കഴിയും. മൃത്യുശാലയുടെ വിസ്മയകവാടങ്ങൾ ഭാമനയുടെ സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു തുറന്നു മലന്നു വീഴും. ഭാമനയെന്ന സ്നേഹിക്കുന്നു. സ്നേഹത്തിന്നു മരണത്തേക്കാൾ ശക്തിയുണ്ടു്. അങ്ങിനെയിരിക്കെ മരണദേവത ഭാമനയുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം എന്നെ രക്ഷിക്കും.

ഭാമനക്കുട്ടി ഭയംകൊണ്ടു വിറച്ചു തുടങ്ങി. താൻ ഘോരമായൊരു സ്വപ്നം കാണുകയോ എന്നു അർത്ഥം തോന്നി. ചെ

കിത്താൻ പിന്നെയും സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. ചെകിത്താൻ— വലിയ ഹാളിലേക്കു കയറി

വരുന്ന വാതലിന്മേൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളതും കോമന വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

കോമന— പലപ്പോഴും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. വായിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ.

ചെകിത്താൻ— ആ ഗ്ലോകുൾത്തിന്റെ സാരം മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടോ? വെട്ടഴത്തായ തുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കൊക്കെ അതുവായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതു എളുപ്പമല്ല. അരിന്റെ അത്ഭുതം ഇങ്ങിനെയാണ്. സൂര്യലയും നിർമ്മലമായതോടുകൂടിയവയും ആയ ഒരു പൊൻകുട്ടി വിചാരിച്ചാൽ താമരേഞ്ഞ ചെകിത്താനു അത്ഭുതമുക്തി വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ്. എന്റെ ശാപമോക്ഷമാണത്. കോമനക്കുട്ടി അതുപോലെയുള്ള ഒരു കുട്ടിയായാൽ എന്നെ രക്ഷിച്ചു തീരൂ. പക്ഷെ കോമൻകുട്ടി പാഞ്ഞുയ്ക്കാം. ആ ശ്രമത്തിൽ അപകടങ്ങൾ നേരിട്ടേക്കാം. ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതിനും അന്വധി സംഗതികൾ കാരണം. എന്നാൽ നിഷ്കളങ്കമായ തുകൊണ്ടു കോമനക്കുട്ടിക്കൊന്നും ഭയപ്പെടാനുമില്ല.

കോമന— നിമിഷനേരം ആലോചനയിൽ അകപ്പെട്ട് അധോമുഖ്യയായി നിന്നു. അതിനിടയ്ക്കു എന്തു മറുപടി പറയാൻ പോകുന്നു എന്നറിയാതെ ചെകിത്താന്റെ മനസ്സിൽക്കൂടി കടന്നുപോയ വിചാരങ്ങൾ വന്നിപ്പോൻ പാടില്ല. പെട്ടെന്നു ശിഷ്യത്തിൽ ആ വനിതാരംഗം ഇങ്ങിനെ പാഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. മൃത്യുഭയത്തോടു നിങ്ങളെ കൊണ്ടു പോകാൻ ഞാൻ പറയാം.”

ആഹ്ലാദഭരിതനായ ചെകിത്താൻ കരിച്ചെഴുന്നോട കോമനക്കുട്ടിയെ എടുത്തു മടിയിൽ ഇരുത്തി നിറുകയിൽ കൃതജ്ഞത പുറം ചൂണ്ടിച്ചു. ചെകിത്താന്റെ സ്പർശമോപ്പോൾ കോമനക്കുട്ടിയ്ക്കു ചില അർപ്പിച്ച വിചാരങ്ങളുണ്ടായി. അയാളുടെ ശരീരം, പ്രത്യേകിച്ചു വില്ലേകൾ, മനസ്സുകൂട്ടുപോലെ തണുത്തിരിയുന്നു. ഫിരസ്സിൽ അധരങ്ങൾ

വെച്ചുദിക്കിൽ ഇരുമ്പു പഴുപ്പിച്ചുവെച്ചു തുപോലെ തോന്നി. കോമന അധോമുഖ്യപ്പെടാതെ ചെകിത്താന്റെ അനുഗമിയ്ക്കുവാൻ. ഇങ്ങിനെ ഉറച്ചുകൊണ്ടു ആ മുറിയുടെ ചുമരുകളിൽ എഴുതിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ചിത്രങ്ങളിലെ രൂപങ്ങൾ പെട്ടെന്നു ജീവനോടുകൂടിയ ഭീമാകൃതികളായിച്ചമഞ്ഞു. ആ സാമസത്തിനൊരമ്പെടാതെ തിരിച്ചുപോകുന്നതിന് അവളോടാജ്ഞാപിച്ചു. ചെകിത്താൻ ഇതു കണ്ടപ്പോൾ പരിഭ്രമിച്ച് കോമനയുടെ കരങ്ങളിൽ മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു കോമന കണ്ണടച്ചു കളകയും ചെയ്തു. ചേറൊരിടത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഏകദേശം ഒരാളാളം പോന്ന ഗൗരവകരമായ നൽക്കുട്ടുപോലുള്ള നേത്രങ്ങൾ ഉരുട്ടിമിഴിച്ചുകൊണ്ടു കോമനയെ കടിയ്ക്കാനോടിയെത്തി. എന്നിട്ടു “വേണ്ടാ, സൂക്ഷിച്ചൊന്നിനയ്ക്കു തിരികെപ്പോരാൻ സാധിക്കില്ല!” എന്നു നിബിഡമായി ഉപദേശിച്ചു. ചെകിത്താൻ ഗതി തപരിതമാക്കി. കോമനക്കുട്ടി ചെവിയിലും പൊത്തി പിന്നാലെ നടക്കൊണ്ടു. പിന്നെ ഒരിടത്തു എത്തിയപ്പോൾ ചെകിത്താൻ കോമനക്കുട്ടിയ്ക്കു അറിയാൻ പാടിപ്പറഞ്ഞ ഒരു ഭാഷയിൽ എന്തോ മന്ത്രിച്ചു. കോമന കണ്ണു തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ നാലുവശമുള്ള ചുമരുകൾ പുകയായി നീങ്ങുന്നതു കാണുകയും ഇരുട്ടത്തൊരു ഗുഹയെ അവിടെ പ്രത്യക്ഷമാകുകയും ചെയ്തു. അത്യന്തം ശീതളമായ ഒരു കറുപ്പു ഗുഹയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട് അവരുടെ മേൽ അടിച്ചു. “വേഗം വരൂ, വേഗം വരൂ”, എന്നു പാഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെകിത്താൻ കോമനക്കുട്ടിയെ കൈവിടിച്ച് വലിയ്ക്കുകയും അവരിരുവരും ആ ഇരുട്ടായിൽ പ്രവേശിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ചായ്വ് കുടിയ്ക്കാനുള്ള സമയമായിരുന്ന കോമനക്കുട്ടിയെ കാണാനില്ല. വൈകുന്നേരമായാൽ ചിലപ്പോൾ തോട്ടത്തിൽ പൂവുകൊണ്ട് പോകാറുള്ളതുപോലെ പോയതായിരിയ്ക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു. സന്ധ്യ നല്ലവണ്ണം മയങ്ങി. എന്നിട്ടും കോമനയെ കാണാനില്ല. ശതാംബതന്നെ പുരമുകൊണ്ടു

ല്ലാം ത്രാണനോക്കി. കുട്ടികളേയും വാല്യക്കാരേയും തോട്ടത്തിലയച്ച് അന്വേഷിപ്പിച്ചു. ഭാഗ്യവശമായിത്തീർന്നില്ല. എല്ലാവരും കലശലായ പരിഭ്രമമായി. എവിടെയോ ഒരു വലിയ 'പാലം' കെട്ടുന്നതായിത്തീർന്നുവേണ്ടി ജന്മാന്തിരമുള്ള കുട്ടികളെ ബലികഴിക്കുന്നതായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനുള്ള കൂട്ടം കാക്കാലക്കുറവന്മാർ ആ പ്രദേശത്തു താമസിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു ഒരു സംസാരമുണ്ടായിരുന്നതു മേനോൻ പൊട്ടുന്നോളം. ചട്ടവും സ്ത്രീയും മുഴുത്തിരിയ്ക്കുന്ന അക്കാലത്തു അങ്ങനെയൊന്നു മുണ്ടായില്ലെന്നു മിസ്റ്റർ മേനോൻ വാദിച്ചുവെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു അവിടെയും ഒന്നു നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതി നാഥനും രണ്ടു വാല്യക്കാരും ഒരുമിച്ച് അങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. എന്തായാലും തന്റെ പ്രാണപ്രേയസിയെ രോപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതിനുശേഷം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതായാൽ അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിനു കറുത്തു കിട്ടിയതല്ലെന്നായിരിക്കുമെന്നു ചില ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെയും മറ്റും വായിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ സകലരും ഇതുതന്നെ തരം എന്നു വിചാരിച്ചു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അവന്മാരുമായി വല്ല ലഹളയും ഉണ്ടായെന്നു മെനോൻ അറിയാതെ ഉണ്ണിയിൽ എന്തെങ്കിലും അപകടം നേരിട്ടാൽ അത് അതിഥിധർമ്മത്തിനു വിപരീതമായി വന്നേക്കാമെന്നു ആലോചിച്ചു മിസ്റ്റർ മേനോൻ 'അതെല്ലാം വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടാവാം' എന്നു പറഞ്ഞു തടസ്സം ചെയ്തു. അവന്മാരുടെ വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അപ്പർ ഓട്ടം മുഖ്യാർ അവിടെ വിട്ടു പോയതായി അറിഞ്ഞു. ഉടനെ കമ്പിയാപ്പിസ്റ്റിൽ പോയി ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടെത്തില്ലെന്നു വെണ്ടിക്കൂട്ടത്തു കളിച്ചു, വെണ്ടിപ്പെട്ടു കളിച്ചു, തീവണ്ടിസ്റ്റേഷനിലും മറ്റും നിശ്ചയിച്ചായി അന്വേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മേനോൻ ആ താല്പര്യം എല്ലാ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർമാർക്കും കമ്പികൊടുത്തു. ഇൻസ്പെക്ടർമാരിലൊരു യോദ്യൻ കുട്ടിയും അവളെ അവഹരിച്ചുവരും

എവിടെത്താമസിക്കുന്നു എന്നു കൃത്യമായിട്ടുള്ള അറിവു കൊടുത്താൽ ശേഷം കാര്യമെല്ലാം 'ഭ്രൂ' മറക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു മറുകമ്പികൊടുത്തു മിസ്റ്റർ മേനോനു അയാളുടെ കൃത്യനിഷ്ഠയെക്കുറിച്ച് ഭാഷിപ്പായും ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും തല്ലും മനസ്സനു കറാ അസഹസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടു അയാളെക്കുറിച്ച് ഭേദധികാരത്തിലെല്ലാ ആവലാധി ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം തുനിഞ്ഞില്ല. നാഥനേയും വാല്യക്കാരേയും അവിടെമൊക്കെ ഒന്നു കൂടി അന്വേഷിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമം കെട്ടിയതിൽപ്പിന്നെ മേനോൻ വീട്ടിലെത്തി ശതാംശത്തോളം മറ്റും അന്വേഷണമായി പരിഭ്രമിക്കരുതെന്നു എപ്പാട്ടു ചെയ്ത് ഒരു കഠിനയുദ്ധം കഴിഞ്ഞു അതിനേൽ കയറി അടുത്ത റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേയ്ക്കു ഓടിപ്പോകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെയൊരു രണ്ടു നാൾക്കു പോയില്ല, അപ്പോഴേയ്ക്കു വിചാരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടു വെറും ശബ്ദം കേട്ടു. തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉണ്ണിയെ വെറും കഠിനപ്പെട്ടതുകയറി അതിവേഗത്തിൽ ഓടിച്ചുവരുന്നതുകണ്ടു. അടുത്തായപ്പോൾ ഉണ്ണിയിൽനിന്നു കിട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിനു വിപരീതമായി പ്രവൃത്തിയെന്നതിൽ എനിക്ക് വ്യസനമുണ്ട്. മറുപടിത്തന്നെ, ഞാനും കൂടി വരും. ഭാഗ്യവശമായിത്തീർന്നു എനിക്ക് ചോദിച്ചു ചെല്ലുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അടുത്തുവെക്കുവാൻ തുടങ്ങി ഒരു സംവത്സരമെങ്കിലും ആയിരുന്നെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പുറപ്പെടുന്നതിനു ആഗ്രഹമുണ്ടായില്ലായിരുന്നു. കേവലമായത. ഞാൻ തിരിച്ചു പോയില്ല". മിസ്റ്റർ മേനോനു തന്റെ ജാമാതാവായവൻ പോകുന്ന യുവാവിനെക്കുറിച്ചു വലിയ തൃപ്തിയും സന്തോഷവും തോന്നി. ഒരു പുഞ്ചിരിയോടുകൂടി "നിങ്ങൾ പോയില്ലെങ്കിൽ കൂടെക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനല്ല നിവൃത്തിയുള്ള. ഒരു ഷർട്ടെങ്കിലും എടുത്തിടാമായിരുന്നില്ലേ?" എന്നു മേനോൻ മറുപടിയായി ചോദിച്ചതിനു മുമ്പെ

നിന്നു ഷർട്ടിലെങ്കിലും വേണ്ടില്ല, ഓരോ കൂട്ടിയെക്കിട്ടിന്മേൽ മതി എന്നു പറഞ്ഞു രണ്ടു പേരും ഒപ്പം കയറിയോടിച്ചു പോയി. സ്നേഹനിൽ അന്വേഷിച്ചിട്ടും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. കുറെ കറവന്മാർ അടുത്തൊരു ദിക്കിൽ താമസിപ്പിക്കണമെന്നു മനസ്സിലാക്കി അവർ അവിടേയും അന്വേഷിച്ചു. പ്രയത്നം മുണ്ടായില്ല. പാതിരാമായപ്പോൾ മേനോൻ ഉണ്ണിയും താമരേത്തു മടങ്ങിയെത്തി. അതിനിടയ്ക്കു നാഥൻ ആട്ടും സംശയിക്കപ്പെട്ട കറവന്മാരെ കാണുകയും അവരും നിരപരാധികളാണെന്നറിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ശതാംബ ആധികൊണ്ടും വൃസനംകൊണ്ടും തളന്ന ഒരു കട്ടിലിൽ പോയി വീണു. അനന്തരം, എല്ലാവരും കൂടിയിരുന്ന ഉണ്ടു ഉണ്ടില്ല എന്നു പേരുവരുത്തി. അടിക്കൊച്ചന്മാരുടെ നേരംപോക്കുകൾ കൂടി അന്വേഷിച്ചുപോയി. എന്നായാലും ഉറക്കമില്ലാത്ത നീട്ടു ഫലമൊന്നുമുണ്ടാവാറില്ലെന്നും നേരം പുലർന്നു ഉടനെ മടിക്കേണ്ട കമ്പിയടിച്ചു സി. എ. ഡി. ചെല്ലപ്പിള്ളിയാരെ വരുത്താമെന്നും പറഞ്ഞു മേനോൻ എല്ലാവരോടും ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതിന്നു നിബ്ബന്ധിച്ചു. ശതാംബയും മാറും എണ്ണിറയുടനെ മണിയൊന്നടിക്കുന്നതു കേട്ടു. അതടിച്ചതോടു കൂടി ഭവനത്തിനോടു അന്തർഗതനായ ഒരു വാതൽ അത്യാവേശത്തോടു കൂടി തുറക്കുന്നതും ഒരു നിലവിളിയും ഒരുമിച്ചുകേട്ടു. ഉടനെ ഒരു ഇടിനാദവും അതിനെ തുടർന്നുകൊണ്ടു അത്യാനന്ദകരമായ സംഗീതവും കേൾക്കാമായി. ഏകദേശം ഒരു മിനിറ്റു കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോണിപ്പടിയുടെ മേൽ വരുന്നതു മരനിര തുറന്നു അവർ നിന്നിരുന്ന ഹാളിൽ ഓരോരുത്തരും പ്രവേശിച്ചു കയ്യിൽ ഒരു ചെറിയ സ്വർണ്ണപ്പട്ടിയും ഉണ്ട്. ശതാംബ ഓടിച്ചെന്നു മകളെപ്പിടിച്ചു മാറോടണച്ചു ചുംബിച്ചു. അടിക്കൊച്ചന്മാർ അവരുടെ ചുറ്റും ഓടിക്കൊണ്ടു ഓടവും ആരംഭിച്ചു.

മാധവമേനോൻ—(അല്പംപോയ്ക്കത്തോടെ) എന്റെ കുട്ടി, നീ എവിടെ പോയിരുന്നോ? ഞാനും ഉണ്ണിയും കൂടി അന്വേഷിച്ചു എവിടെയെല്ലാം പോയി? നിന്റെ അമ്മ ഭയക്കൊണ്ടു ചത്തുപോകുമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെത്തെ കളിച്ചുകളിയും നേരംപോക്കുകളും ഇനിയെടുക്കല്ലേ.

അടിക്കൊച്ചന്മാർ—അല്ല അമ്മോ, ചെകിത്താനോടുമാത്രം എടുത്തോട്ടെ. ശതാംബ—എന്റെ ഓരോന്നും, ദൈവം സഹായിച്ചു നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. ഇനിമേൽ എന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു നിന്നെ വട്ടക്കൂട്ടേ ഇല്ല. എന്നുപറഞ്ഞു കൊണ്ടു മകളുടെ മുഖത്തും ശിരസ്സിലും 'ശരവഷം' ചുംബിച്ചു.

ഓരോന്നും—അമ്മോ, ഞാൻ ചെകിത്താന്റെ കൂടെയായിരുന്നു. ആ സാധു മരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു. അമ്മോൻ ചെന്നു കാണണം. അയാളൊരു വലിയ വിക്രമിയായിരുന്നെങ്കിലും ഒടുവിൽ വളരെ പശ്ചാത്താപവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതാനോക്കു, ഈ സമ്മാനം എനിക്കു അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

യാതൊരു സ്തോഭ്യമില്ലാതെ ആ പെൺകുട്ടി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു കേട്ടപ്പോൾ അവരെല്ലാം വലിയ അത്ഭുതം തോന്നി. അനന്തരം മരനിരയിൽ കൂടെ കടന്നു രാമസ്വരൂപമായ ഒരു എടനാഴിയിൽ കൂടി കാരണക്കൂട്ടിയായിരുന്ന ചെന്നു. കുറച്ചു ചെന്നപ്പോൾ ഇരുമ്പാണികൾ സർപ്പംപോലെ അടിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വാതൽ കണ്ടു. കാരണക്കൂട്ടി അതിനേൽ കൈവെച്ചയുടനെ അതു മലക്കെത്തുക്കുകയും ഒരു ചെറിയ മുറി അവർക്കു കാണാവുകയും ചെയ്തു. അതിന്നു ഇരുമ്പുശിങ്കോടു കൂടിയ ഒരു കിളിവാതലേയുള്ളു. ഈ വാതലിനെ തിരയ്ക്കി ചുമലിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വട്ടക്കണ്ണിയിൽ നില്ക്കുന്ന നീണ്ടു നിവർകിടക്കുന്ന ഒരു അസ്ഥിപഞ്ചതന്ത്രത്തെ ഇരട്ടച്ചുരുള കൊണ്ടു പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. അതിന്റെ കൈകൾ രണ്ടും സമീപം വെച്ചിരുന്ന ഒരു വെള്ളപ്പാത്രത്തിലേയ്ക്കു നിട്ടിപ്പിടിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും കൈകൾ അതിലേക്കു എത്തു നില്ക്കു, പാത്രത്തിൽ വെ

ഉളവുമില്ല. ആ ഭയങ്കര കാഴ്ചയും അതുസംബന്ധിച്ച ഭയങ്കരരഥസൃങ്ങും മേനോൻ മുതലായവരെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു.

താമരേഞ്ഞ ചെകിത്താന്റെ ജഡസംസ്കാരത്തിനു മധ്യവമേനോൻ ശാലീനപ്രഭുവനെ കമ്പിയടിച്ചുവരുത്തി. കുയ്ക്കുങ്ങുളം ബഹുഭംഗിയായി നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഏകദേശം അയ്യമ്പതു കൊല്ലമായി നമ്മുടെ ഉമ്മിണിയമ്മ ചെകിത്താൻ മൂലം ഭയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുനിമിത്തം ആ വൃദ്ധ തനിക്ക് ചെകിത്താന്റെ ശവം പിടിക്കുന്നതിനു അവകാശമുണ്ടെന്നു വാദിച്ചു. മഹാ മനസ്സു നായ ശാലീനപ്രഭു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ചെകിത്താൻ കാമനക്ഷത്രം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്ന അരയാൽ ചുവടിൽ തന്നെയാണ് ശവദാഹം കഴിച്ചതു.

ശാലീനപ്രഭു താമരേഞ്ഞുനിന്നു പോകുന്നതിനു മുമ്പായി ചെകിത്താൻ കാമനക്ഷത്രം സമ്മാനിച്ച ആഭരണങ്ങളെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹവും മേനോനുമായി ഒരു സംഭാഷണമുണ്ടായി. മേനോന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അത്രവിലവിടിച്ച ആഭരണങ്ങൾ അവർക്കു സീകരിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നും അതു താമരേഞ്ഞ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വകയായി കരുതണമെന്നും ആയിരുന്നു. അതിന്നു പൊരുൾ പഴയരീതിയിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഇതിനോടനുബന്ധിച്ചു തന്നെ വൈരവും ചുവപ്പു മാത്രമുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ആഭരണങ്ങൾ കൊണ്ട് പുതിയവരിഷ്ടാർമ്മം സരിച്ചു ആവശ്യമുള്ളു. എന്നാൽ ആഭരണങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുള്ളപ്പോൾ കുറവു പഴകും എന്നതാകയാൽ അതു മാത്രം കാമനക്ഷത്രം ചെകിത്താനും കൂടിയുണ്ടായ സംസാർത്തിന്റെ സ്മാരകമായി മിസ്റ്റർ മേനോനും ശരാംബയ്ക്കും വിരോധമില്ലെന്നും അവർ സമ്മതിച്ചു. അതിന്നു മറുപടിയായി താമരേഞ്ഞ ഭവനത്തിന്നു പുറമെ ചെകിത്താനെ കൂടി മേനോൻ വിലവെച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്ന തുകാണ്ട് ചെകിത്താന്റെ സ്വത്തുക്കൾക്കും അദ്ദേഹത്തിന്നു അവകാശമുണ്ടെന്നും ആഭരണങ്ങൾ ആ കൂട്ടത്തിൽ വെട്ടുതാണെന്നും പ്രഭു യുക്തം പൂർവ്വം വാദിച്ചു.

ആതുക്കടാന്റെ കാമനക്ഷത്രം വെടിയും കൊണ്ടും മിടക്കുകൊണ്ടും താമരേഞ്ഞ പൂർവ്വകന ജീവൻ മുഴുതയുണ്ടാവുകകാരണം ആ കഡംബത്തിനും അദ്ദേഹത്തിനും വലിയൊരുപകാരം അവർ ചെയ്തതായി വിചാരിച്ചാൽമെന്നും അതിന്നു പ്രതിഫലമായി മാത്രം ആഭരണങ്ങൾ കൊടുത്തതായി കരുതാമെന്നും അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. അധികം വിസ്മയിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. മിസ്റ്റർ മേനോൻ കീഴടങ്ങി.

കാമനക്ഷത്രമേയും ഉണ്ണിയുടേയും വിവാഹം ബഹുലക്ഷമായിരുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ തവണ വലിയ വിരുന്നു സദ്യയും മാറും കഴിച്ചു; തന്റെ മകൾ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ഉണ്ണിയെക്കൊണ്ടു സംബന്ധം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തതെന്നു ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു നാമധേനിക്കുണ്ടെന്നു അറിയാതെ ആ ബന്ധം മറന്നുപോയെന്നു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതും ചെയ്തു. കണ്ണമുണ്ടായ ഉണ്ണാഭംഗത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹുടെ ചായവിരുന്നും സദ്യപ്പോലും കാത്തുനിൽക്കുന്നതിനും സംഗീതവും സ്വൈരസല്ലാപവും അനുഭവിച്ചു മതിയും കൊതിയും തീർന്നിരുന്ന സുകുമാരനുള്ളി രസംപൂർണ്ണം കൈകൊട്ടിച്ചിരിപ്പ്; അത്തരത്തിലുള്ള ദാഹാഹ്വാനം തന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം മാറ്റാൻ കഴിയാതെയുള്ളല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു.

വിവാഹം കഴിഞ്ഞു മൂന്നാം ദിവസം വൈകുന്നേരം ഉണ്ണിയും ഭാര്യയും കൂടി ചെകിത്താനെ ദാരിദ്ര്യമേറിയതായി അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ ഉണ്ണിയ്ക്കു വെട്ടെന്നു ചില സൂനികൾ ഉണ്ടാവുകയാൽ ഇരുപത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം:

ഉണ്ണി—ഭാര്യ, ഒരു ഭാര്യ അവളുടെ ഭർത്താവിൽനിന്നു യാതൊന്നും ഒളിച്ചു വെക്കരുതു.

ഭാര്യ—അതാണെന്നും ഒളിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.

ഉണ്ണി—ഉണ്ടു. അന്നുരാത്രി ചെകിത്താനെ അറയിട്ടു കാമന ആ ഇരുട്ടായിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചെയ്തതു എന്തല്ലാമെന്നു ഇതുവരെ ഏതോട്ടു പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.

കാമന — ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഉണ്ണി — എനിക്ക് ധീരം ആതു. അതുപോലും എനോടു പറയരുത്?

കാമന — ദയവു ചെയ്തു അതുമാത്രം എന്നോടു ചോദിക്കരുതു. സാധുചെങ്കിത്താൻ. അതുവരെ എനിക്ക് എനിക്ക് പറ്റാതിരുന്ന ചില അപൂർവ്വജ്ഞാനങ്ങൾ അന്നുണ്ടു എന്നിങ്ങനെയതു. അതെ — ചിരിയ്ക്കരുത്! അന്വരണമെന്നതുവാസ്തവമാണ്. ജീവിതം എന്നാണെന്നും മരണത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്തിനോടെന്നും എന്നിങ്ങനെ അപ്പോഴാണ് മനസ്സിലായത്. സ്നേഹം ജീവിതത്തേക്കാളും മരണത്തേക്കാളും ബലവത്തായിട്ടുള്ളതാണെന്നും ആ ഇരുട്ടനയിൽ

വെച്ചുചെങ്കിത്താനാണെന്നു പഠിപ്പിച്ചതു.

ഉണ്ണി കാമനയുടെ നയനങ്ങളിൽ ഗാഢമായി കണ്ടുനോക്കി.

ഉണ്ണി-കാമനയുടെ ഹൃദയം എനിക്ക് ധീരമായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ആ രഹസ്യം എനോടു പറയണമെന്നില്ല.

കാമന — എന്റെ ഹൃദയം ആജീവനാന്തം അങ്ങേക്കു അധീനമാണല്ലോ.

ഉണ്ണി — നമ്മളുടെ കുട്ടികളോടെങ്കിലും കാമനയുടെ രഹസ്യം ഒരു കാലത്തു പറയുമല്ലോ?

കാമനക്കുട്ടി ലജ്ജിച്ചു.

കെ. ആർ. കെ. ബി. എ. ബി. എൽ.

മലയാളഭാഷാപോഷണം.

മിസ്റ്റർ സി. ഗോവിന്ദൻ എളുടും കൊച്ചി മലയാളഭാഷാപോഷണകമ്മറ്റിക്ക് അയച്ചുകൊടുത്ത അഭിപ്രായം: —

നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് വല്ല നൂതനതകളുണ്ടെങ്കിൽ അവയെ പരിഹരിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏർപ്പാടുത്തു നമു സാഹിത്യരസികന്മാരായ ഭാഷാഭിമാനികൾക്കു രസാവഹമായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതരപരിഷ്കൃതഭാഷകളെപ്പോലെ നമ്മുടെ ഭാഷയും വാമൊഴി (സംസാരഭാഷ)യായും വരമൊഴി (ഗ്രന്ഥഭാഷ)യായും കേരളത്തിലുണ്ടും പ്രചരിക്കുന്നുണ്ട്. ആദ്യമലയാളത്തെയെ പഴയ മലയാളത്തേക്കാൾ ഇവിടെ എടുത്തു പരിശോധിക്കേണ്ട ആവിശ്യാഭവണമെന്നു തോന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ മലയാളസാഹിത്യരീതിയെപ്പറ്റി മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതിയാവുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ ഭാഷയെ തെക്കൻ മലയാളമെന്നും മദ്ധ്യമലയാളമെന്നും വടക്കൻ മലയാളമെന്നും മൂന്നുതരമായി വിഭജിക്കാം. ഈ മൂന്നുഭാഷകളും സംസാരഭാഷ മൂന്നു വിധമാണ്. തെക്കൻമലയാളം തമിഴിന്റെ സംസാരികൃത്താലും അക്ഷരങ്ങളെ അ

നുവശമായി നീട്ടുകയും കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നതിനാലും ഭിന്നിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. വടക്കൻ മലയാളം കണ്ണാടകത്തിന്റെ സംസാരികൃത്താലും അക്ഷരങ്ങളെ ഒരു വ്യവസ്ഥയും കൂടാതെ ചേർക്കുകയെന്നതിനാലും ഭിന്നിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മദ്ധ്യമലയാളം മാത്രമേ ഭാഷാന്തരസമ്പർക്കം ഹിതം നിമിത്തം എത്രയും ശുദ്ധമായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ സംസാരത്തിൽ ശുദ്ധിയുള്ളതായ ഈ മദ്ധ്യമലയാളത്തെത്തന്നെയാണ് ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സാഹിത്യവിഷത്തിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതെന്നുള്ള സംഗതിയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായക്കാരെണ്ടാകുമെന്നു തോന്നില്ല. എന്നാൽ വണ്ണവിന്യാസകൂടും സുസ്ഥിരമല്ലാത്തതിനാൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ പലതരം പല അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണ് തീർന്നിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ഭാഷയ്ക്ക് ഐക്യരൂപമില്ലെന്നുള്ള നൂതനതയ്ക്ക് ഒന്നാമതായി നില്ക്കുന്നത്. കേരളപണ്ഡിതന്മാരും ഇതിലേക്കു ചില നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പാടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും പഴയ സമ്പ്രദായത്തെ വിട്ടുകയ്യുവാറുള്ള വൈമനസ്സുകൊ

ണ്ടൊ താൻതാൻ വിചാരിക്കുന്നതുതന്നെ ശരിയായിട്ടുള്ളതെന്നു ചില ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിട്ടുള്ള മർദ്ദമുഷ്ടിഭാവംകൊണ്ടൊ കേരളപാണിനിയ നിബന്ധനകളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുകരിയ്ക്കുന്നവർ നടന്ന ചുരുക്കമെടുത്തു എന്നു പറയേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. നൃത്തതകളെയെല്ലാം ഒന്നായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ ആർക്കും അത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നാലും സാഹിത്യതല്പരന്മാർ മനസ്സുവെച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം പരിഹരിക്കാവുന്ന ഏതാനും ചില നൃത്തതകളെ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം.

1. നന്ദ, പന ഇത്യാദി പദങ്ങളിലുള്ള അന്ത്യാക്ഷരോച്ചാരണത്തിന്നു രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനവർകളുടെ മധ്യമപ്രാകരണത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകലിപിയെ എല്ലാവരും കൈക്കൊള്ളുന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

2. ദ്വിതീയപ്രത്യയമായ “എ”കാരം ഒരു അനിശ്ചിതസ്ഥിതിയിലാണിരിയ്ക്കുന്നതു. ഇതിനെ കിഞ്ചിജ്ഞാതന്മാർ മാത്രമല്ല പ്രജ്ഞന്മാർ കൂടി ചിലപ്പൊൾ ഒരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാതെ ഭീഗ്ഗമായിട്ടും ഹ്രസ്വമായിട്ടും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഈ സംഗതിയിൽ സ്പഷ്ടമായ ഒരു തീർച്ച വരുത്തിവെക്കേണ്ടതാണ്.

3. തൃതീയ പ്രത്യയങ്ങളിലൊന്നായ “കാട്ട്” എന്നതിനെ ഹ്രസ്വമാക്കി “കട്ട്” എന്നുപയോഗിയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം പരിത്യജിയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

4. “ക-മ്പ” ഈ അക്ഷരങ്ങൾ വിവേകപൂർവ്വം എഴുതേണ്ടവയാണ്. “ക” എന്നുള്ള അക്ഷരം ഒക്കാരവും കകാരവും കൂടിയതാണെന്നും “മ്പ” എന്ന അക്ഷരം മകാരവും പകാരവും കൂടിയതാണെന്നും നൃ

ക്ഷ്മയായി ഗ്രഹിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ഒരാൾ ഈ അക്ഷരങ്ങളെ പിഴച്ചെഴുതുവാൻ വ്യാധമില്ല എന്നാൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിൽ പലപ്പോഴും ഈ സംഗതിയിൽ അന്വലം നേരിടുന്നതായി കാണുന്നതിനാൽ ഇതിലേയ്ക്കും ഒരു പരിഹാരം ആലോചിയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ‘നക്’, ‘നപ്’, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉച്ചാരണങ്ങൾ വരുന്നതിങ്കിൽ ‘നക്’ ‘നപ്’, എന്നുതന്നെ എഴുതണം എന്നേക്കു നിയമം വെയ്ക്കുന്നതു കൊള്ളാമെന്നു തോന്നുന്നു.

5. ‘കു’, ‘ക്ല’, ഈ അക്ഷരങ്ങളേയും വ്യവസ്ഥയില്ലാതെയാണ് മലയാളികൾ ഉപയോഗിയ്ക്കുന്നതു. ‘മാക്കുന്ന്’, ‘മാക്കുന്ന്’, ഈ രണ്ടു പദങ്ങളേയും ഒരു വ്യത്യാസംകൂടാതെ ‘മാക്കുന്ന്’ എന്നുതന്നെ എഴുതുന്നതായിരുന്നാലുണ്ടാകുന്ന ക്ലിഷ്ടഭാവം കുറാക്കുവാൻ ഫമാണെന്നാണ് എനിയ്ക്കുതോന്നുന്നത്. അതിനാൽ യകാരോച്ചാരണം ആവശ്യമായി വരുന്നതിങ്കിൽ ‘ക്ല’ എന്നും അല്ലാത്തതിങ്കിൽ ‘ക’ എന്നുതന്നെ എഴുതേണ്ടതാണെന്നും നിർണ്ണയിക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

6. അർദ്ധലകാരത്തേയും അർദ്ധതകാരത്തേയും മിക്ക മലയാളികളും പിഴച്ചാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. അർദ്ധതകാരത്തെക്കാണിയ്ക്കുന്ന മലയാളലിപി ‘ൽ’ എന്നാണ്. അർദ്ധലകാരത്തിന്നു കൂട്ടക്ഷരങ്ങളിൽ ലകാരം ചേർക്കുകയാണ് പരിവൃ. ‘താൽപത്ത്’ എന്നൊ ‘താൽത്ത്’ എന്നൊ എഴുതേണ്ടതിന്നു പകരം ‘താല്പത്ത്’ എന്നെഴുതിവരുന്ന സമ്പ്രദായം തീരെ തെറ്റാണ്. ഇതുപോലെതന്നെ അർദ്ധതകാരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട പലതിക്കകളിലും ലകാരംചേർത്തു വാക്കുകളെ പിഴച്ചെഴുതിവരുന്നുണ്ട്. അർദ്ധലകാരത്തിന്നു പകരം അർദ്ധതകാരം ഉപയോഗിയ്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും കട്ടും ചുരുക്കമല്ല. ‘കപ്പൻ’ എന്നുതന്നെ

ഏഴുതേങ്ങതിന്നു പകരം 'കൽപന എന്നു ഏഴുതി വരുന്നത്' ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുവാൻ യോഗ്യമായിട്ടുള്ളതല്ല.

7. പഴയസമ്പ്രദായങ്ങളെ ബലമായി സ്വീകരിച്ചു നടക്കുന്ന വിദ്വാന്മാരായ എത്രമലയാളികളാണ് 'എറിയു' എന്നെഴുതേണ്ടതിന്നു പകരം 'ഇറിയു' എന്നെഴുതണമെന്നു മർദ്ദമുഷ്ടിപിടിക്കുന്നത്. ഇത് ആലോചനക്കുവരണമെന്നു പറയാനുള്ള 'എറിയു' എന്നല്ലാതെ 'ഇറിയു' ഒരിക്കലും എഴുതുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ.

8. 'കൈയിൽ' എന്നല്ലാതെ 'കയ്യിൽ' എന്നെഴുതിവരുന്ന സമ്പ്രദായം നന്നല്ല.

9. 'ഉണ്ടെന്നു' 'ഉണ്ടെങ്കിൽ' 'ചെട്ടെന്നു' 'വരുമല്ലോ', 'എന്നല്ലോ', 'ഓടിപ്പോയി', 'ആയിത്തീന്നു', ഈ വാക്കുകളെ സാധാരണയായിട്ട് എല്ലാവരും ആലോചിക്കാതെ പിഴച്ചു 'ഉണ്ടെന്നു', 'ഉണ്ടെങ്കിൽ', 'ചെട്ടെന്നു', 'വരുമല്ലോ', 'എന്നല്ലോ', 'ഓടിപ്പോയി', 'ആയിത്തീന്നു', ഇങ്ങിനെ എഴുതിവരുന്നതു ഒരിക്കലും സ്വീകാരയോഗ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

10. 'അതിർ', 'എതിർ', ഈ വാക്കുകളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള 'അതിത്തി', 'എതിക്കു' ഈ വാക്കുകളെ 'അതത്തി', 'എത്രക്കു', എന്നിങ്ങിനെ പലരും എഴുതിക്കുണന്നതു തെറ്റാണെന്നാണ് ഏറിഞ്ഞു തോന്നുന്നത്.

11. 'കൂപ്പം' ഈ വാക്കിനെ 'കൂപ്പം' എന്നും, 'കുടുംബം' ഈ വാക്കിനെ 'കുഡുംബം', 'കുടമ്മം', എന്നും പലരും എഴുതിവരുന്നതു ഒരിക്കലും സാധുവായിട്ടുള്ളതല്ല.

12. തത്വപദങ്ങളെ ഒരിക്കലും തള്ളിക്കളയുന്നതു നന്നല്ല. ഇങ്ങിനെ നോക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ പരിഹരിക്കേണ്ടവയായിട്ടുള്ള നൂറുനൂറുകൾ അനവധിയുണ്ട്. എന്നാൽ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഈ വക നൂറുനൂറുകളിൽ ഒഴുവെച്ചു അവരുടെ ഗ്രന്ഥം പരിശുദ്ധമാക്കുന്ന പക്ഷം ഈ വക നൂറുനൂറുകൾ നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥഭാഷയിൽനിന്നു ഒരിക്കൽ വിട്ടുപോകുന്നതാണെന്നു തോ

ന്നു. ഈ ഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണക്കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു മേലന്വേഷണം പാഠശാലകളിൽ പുസ്തകങ്ങളെ നിശ്ചയിക്കുന്ന സംഗതിയിലുണ്ടായിരിക്കുന്നതു വളരെ നന്നായിരിക്കും. നല്ലതെന്നു ഈ കമ്മിറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടാത്ത യാതൊരു പുസ്തകവും സർവ്വേന്വേഷണമുള്ള പാഠശാലകളിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ലെന്നു ഒരു നിശ്ചയം വരുത്തിവെക്കേണ്ടതാണ്.

സാമ്പ്രതത്തിൽനിന്നൊ ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നൊ ഇതരഭാഷകളിൽനിന്നൊ നല്ല പുസ്തകങ്ങളെ ഭാഷാന്തരം ചെയ്ത് നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് അഭിവൃദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ ഭാഷാഭിവൃദ്ധിയ്ക്ക് നിശ്ചയിക്കുന്ന മൂലധനത്തിന്റെ പലിശയിൽ ഒരു ശതകൊണ്ട് സഹായിക്കുകയും അവരുടെ പുസ്തകങ്ങളുടെ പകർപ്പവകാശം ഈ കമ്മിറ്റി വാങ്ങി പുസ്തകങ്ങൾ വിതരണമാക്കുന്ന ധനത്തേ മൂലധനത്തോടു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് നന്നായിരിക്കും. സ്വകല്പിതകഥകളെ എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്ന നല്ല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരേയും ഇങ്ങിനെതന്നെ സഹായിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രവൃത്തിത്തോറും ഭാരോ വായനശാല എന്നു പെട്ടെന്നുതന്നെ ആ വഴിക്ക് പത്രങ്ങളേയും മാസികകളേയും സഹായിക്കുന്നതും ഭാഷാഭിവൃദ്ധിയ്ക്ക് നല്ല മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്.

എത്ര ഭാഷയുടേയും അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഒരു പ്രധാനകാരണമായി നില്ക്കുന്നത് ആ ഭാഷയിലുള്ള നല്ല ഗദ്യപുസ്തകങ്ങളുടെ ബാഹുല്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മലയാള ഭാഷയിൽ നല്ല ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഭാഷയും നിശ്ചയമായും ഉന്നതിയെ പ്രാപിക്കും. നല്ല ഭാഷയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളത് നല്ല പ്രാകരണമാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷ ഇപ്പോൾ ശൈശവവായുമായി ലിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇതിൽ പ്രാകരണത്തിനു വേണ്ടത്തക്ക പുഷ്പവനം കഴിഞ്ഞു എന്നു പാവപ്പെട്ടുപോയതല്ല. പ്രാകരണങ്ങൾ പലരും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രാകരണങ്ങളിൽവെച്ച് എല്ലാക്കാലത്തും ഉപരിയായി നില്ക്കുന്നവ രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനവർകളുടെ

പ്രഥമവ്യാകരണവും മദ്ധ്യമവ്യാകരണവും ശബ്ദശാധനയും കേരളപാണിനീയവും തന്നെയാണെന്നു ഏവരും സമ്മതിക്കുന്നു. അതിനാൽ വ്യാകരണത്തിൽ ഇവയെക്കാൾ ഉപരിഗ്രന്ഥങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ പാഠശാലകളിൽ മുൻപാഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ മാത്രമേ വ്യാകരണസംസ്ഥമായ പഠിപ്പിനുപയോഗിക്കാവൂ എന്നൊരു നിശ്ചയം വരുത്തിവെക്കുന്നതു ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഇദ്ദേഹം നമ്മുടെ ഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി പ്രയത്നിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ മറ്റാരെത്തന്നെ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതിനാൽ ഇദ്ദേഹം മലയാളഭാഷയിൽ രചിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു മേല്ക്കുമേലഭിവൃദ്ധിയേയും

അനുഗ്രഹമായ ശ്രേയസ്സിനേയും ഉണ്ടാക്കുന്നവയാണ്.

പ്രൗഢശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഭാഷാത്തരപ്പെടുത്തുവോൾ ശാസ്ത്രസങ്കേതസംജ്ഞകളെ ഭാഷയിൽ പുതുതായി നിർമ്മിക്കുവാനുണ്ടാകുന്നു. ഇങ്ങനെ വരുന്ന സംഗതികളിൽ സംസ്കൃതവാക്കുകളെത്തന്നെ അശ്രയിക്കുകയല്ലാതെ ഗൗരവത്തോടെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കു അഭിവൃദ്ധി വരുന്നതല്ലാതെ ഒരിക്കലും ദോഷമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

അതിനാൽ മലയാളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്ന മൂലധനം ഈ വക ഭാഷാപോഷണമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഉത്തമമായിരിക്കും.

കൈലാസയാത്രാപ്രബന്ധം

(തുടർച്ച)

ധർമ്മരാജപട്ടന്മാർ വന്നു അഭിമുഖപ്പെട്ടി-
 ടിച്ചുപുണർന്നുടി-
 മംമദാകാശത്വപണിഞ്ഞെന്നുതന്നെ സമീപിച്ചു
 വെച്ചു മന്ദിരാനുജയ
 മന്ദ്രപീഠപര്യടയോധരേകിടകിടന്നു
 ചാടിമറിയുന്നബാ-
 ഷ്ടാംബനാകാശകുമാരനാപ്രണയിനിം
 വലാരിതനയോബ്രവീൽ.
 യജ്ഞസേനസുകൃതയുദ്ധമേളനിയോഗ-
 മേന്മവേദി വിശി-
 ണ്ണതച്ചനായഗിരിജാപതേസ്സുപദിപോവ-
 തിന്നഹരിമംഭരേ
 വിശാഹാരിതവയക്രൂപതമകകമ്പ
 കൊണ്ടിമറന്നിച്ചുകൊ-
 ണ്ടുതമംമേരിതകാശ്വമേഘവതവർവി-
 രത്തിനിയുമോമേലേ.
 ഏന്നിവണ്ണമകംബശിന്തേബ്ബതയാത്ര
 ചൊല്ലിവിരവോടുപോ-
 കുന്നതന്നടയകാത്തനോട്ടമനബാഷ്പ
 പൂജിതഗളാക്കാര

കൺമേലോരതിന്നയെഴുതിയലംബ
 കൊണ്ടുവിരമാത്രര
 കണ്ണനീർകിടകിടന്നുവാത്തുളവിനിനി
 തൻപിന്നൊടുപാഷ്ഠീ.
 പുണ്യാത്മൻനിചിരിഞ്ഞാൽവരുമെരി-
 (പൊരികേ-
 ഉള്ളിനെത്താൻപൊറ്റു
 വിന്നായംമേകദാനിനിമുഖമിനിയും
 വീരകുണ്ടാസ്തന
 ഇന്നീയാത്രാമമാലംബനമിരിവചസാ
 വാചുമാകുന്നതെല്ലാം
 ധന്യംഗീസാതദനീമുഴിനനയനം
 കൊണ്ടുതന്നെപാഞ്ഞാർ.
 പ്രയാണപ്രണേപ്രണയിജനസ്തംഭ
 (ജനകം
 തദാസ്തംഭതദാത്മാമതികരണിയേപ്പു
 (പന്നത
 യഥാകാശ്വംയായാതദവിചരയാതൽക്ക-
 (നഗ്നത

വിചിന്ത്രപ്രാണാനാമനമതമനാശ്രൂഡപ-
(തനാം.

അകൃത്രിമപ്രേമരസാഭിരാമം
രമാപ്തിതന്ദ്രാഷ്ട്രിവിഃലാഭിദൃഷ്ടം
മനഃപ്രസാദാഞ്ജലിനാനികാമം
ജഗ്രാഹപാഥേയമിവേന്ദ്രസുന്ദരം.

പാണിനാമചിതഗാണധിവത്തെയുമെട്ട-
ബാണപരിപൂരിതൈശ്ശ (തൃ

ചേണലാവുമിഷ്ടധീനിബദ്ധ്യസതപത്ര-
വാന്വിശിതരേരതിമാൻ

കാനനേഞ്ചതപടക്കനോക്കിനടകൊണ്ട
നേരമഥപാണധവൻ

മാനസാന്ത്വചിമുതിർന്നുതന്നയാകി-
നാർത്തദനസോദരാ.

ഗദ്യം:— അഗ്രന്തൊഴം പഥികവർഗ്ഗം
ൻ വിളിച്ചുരികിലുറക്കത്തുകേന്ദ്രവിചര
നും, അകന്നോടുപട പൊരുതമെമ്മിരണ
തതിഭിരുട നൊക്കുദിശിതെളികലയനും,
അകളകചന്ദ്രനിമുഖപക്ഷം പ്രകൃതിസുക
മാരത്രപഗുണവനും, അഖിലജനമിരുപുറ
വുമകലുമളവവരവരോടകമലിയ ദുഃഖദുഃഖ
വനും, ആകാശചുംബിംബനശാഖാൻ മ
ഹാതരുസമൃദ്ധാൻവിലോക്യവലമാനും, ആ
കലിതഗുണരവസമാകലിതഭവനതലമേക
മതിഗഹനമഹിമാനം അകളേഞ്ചരാഭേമ
വനദേവതാൻദൃത മകമേനിശ്രൂഡബഹുമാ

നം, അകമലരിലുദിതരസമകലവിരചി
തവസതിവിഗതയുതിദിഗുരൂരസമാനം, ശ
ങ്കാംവ.നാചിലകൊടുക്കാടുപുക്കളവസംഖ്യം
മൃഗങ്ങളുമെഴുന്ന, ശംഖനിഭമൊരുപരിഷ
പിംഗതരമപരഗണ മകളവിപലവകതുട
ർന്നു, ശരഭങ്ങളുനിശിതശരഭംഗഭീതരജ
മൊരുംഗിപ്പുണ്ടിടന്ടന്നു, ശരണമിതിച
രണഭൂമിമരണയേചകിതമതി ശബരകുല
മൊരുമയൊടുവന്നു, ആതുംഗമത്തവ
നമാതംഗസംഘമധികാതകസങ്കലമിരണ്ടു
ആധിയാടുവനമരിണജാതമുട നഗരകഥ
വോസരതമചശതതിരണ്ടു, അതിവേലദ
പ്ലമതിവഥികണ്ട സിംഹകലമധികാകലം
ബതവിരണ്ടു, അതികത്തകതരജമതിസിത
തരഗനടവികളിലതതുവതകരുതിനടകൊ
ണ്ടു.

ചേണേലുനൽപ്രവാളംശുകമതിശിഥി-
താങ്ങിയുകൊണ്ടുപിന- (ലം

ശ്രോണിഭാരാദ്രരാകവിതകചവില്പം-
നഞ്ജഗുജാകലാപാഃ

സാനന്ദംവന്നൊരോരോശബരതരുണിമാർ
കൂട്ടമിട്ടാസ്വപിച്ചാ

രേനംഭൂലോകചന്ദ്രംകുതുകവികസിതേ
കണ്ണിൽവെച്ചൊട്ടുനേരമ.

(തുടരും.)

വ്യായാമവും
അതിന്റെ ഫലങ്ങളും

മണ്ണു, മരം, കല്ലു, കമ്മായം വെള്ളം
എന്നിവകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു വീടു
യോലതന്നെ നമ്മുടെ ശരീരം മാംസം,
അസ്ഥി, മേടസ്സ്, ജലം എന്നിവകളാൽ
ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു കൂടാകുന്നു. ഇവ

ണ്ടു തമ്മിൽ പല അവസ്ഥകളിലും സാ
ദൃശ്യമുണ്ട്. രണ്ടു ഭാരോ കൂടാകുന്നു. ര
ണ്ടിലും ശരീരികളുമുണ്ട്. ഒരു വീട്ടിൽ ഒ
ന്നോ അധികമോ ശരീരികൾ ഉണ്ടാവാം.
ഒരു ശരീരത്തിൽ ശരീരി ഭാഗമായുള്ള. ഒരു

വീടിന്റെ സകല ഭാഗങ്ങളും അർചേതനങ്ങളാകുന്നു. ഒരു ശരീരത്തിലെ സകല പരമാണുക്കളായ അംശങ്ങളും ചേതനങ്ങളാകുന്നു. ശരീരിയോടുകൂടിയ വീടു അർചരമാണ്. ശരീരിയോടുകൂടിയ ശരീരം ചരമാണ്. ഇത്രമാത്രമേ ഇവ രണ്ടും തമ്മിൽ മുഖ്യമായി അന്തരമുള്ളൂ. ഒരു വീടിന്നു കാലാവ്യധികളിൽ ഇളക്കിമേച്ചിൽ വേണം. കൂടക്കൂടെ അതിന്റെ അറാകാരങ്ങളും നോക്കണം. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു ശരീരത്തിനും ഇളക്കിമേച്ചിലും, അറാകാരാനേപന്ദ്യവും വേണം. വീടിളക്കിമേയുന്നതിന് ഭാലകൊണ്ടോ, വയ്ക്കോൽകൊണ്ടോ, ഭാടുകൊണ്ടോ, ആകുന്നു. ശരീരത്തെ മേയുന്നതു, ജഗന്നാഥൻ, മൽമൽ, ചിട്ടി, പ്ലാനൽ, പട്ടു മുതലായ വസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടാകുന്നു. ഒരു വീടിന്റെ ഭിത്തികളെ വെടിപ്പുവരുത്തി ഭംഗിയാക്കിയിടുന്നതു കുമ്മായമൊ, ചായങ്ങളോ തേച്ചാണല്ലോ. നമ്മുടെ ശരീരഭിത്തികളെയകേട്ടെ നാം സ്നാനാദികളാൽ വെടിപ്പാക്കുന്നു. വിള്ളലൊ, ചൊളിവൊ, ചിതൽക്കേടുകളൊ, മറ്റൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ വീടിന്റെ കഴക്കോലുകൾ മുതലായതു മാറുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ശരീരത്തിൽ പപ്പു വെട്ടാ, മുറിവോ, പൂണമോ, ചൊറി ചിരങ്ങളെ ഉള്ള ഭാഗങ്ങളെ നാം ശസ്ത്രപ്രയോഗങ്ങൾകൊണ്ടും, ഔഷധങ്ങൾകൊണ്ടും, മാറി സുഖപ്പെടുത്തുന്നു. ശരീരത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗം എടുത്തുകിടഞ്ഞ് ആ സ്ഥാനത്തു പകരമായി മറ്റൊരു സാധനം വെക്കാൻ വയ്ക്കല്ലോ. ഇനി വീടു സൂക്ഷിക്കുന്ന ഭാഗമെടുക്കുക. ഒരു വീടു ശുചിയായും പൂത്തിയായും ഇരിയ്ക്കേണമെങ്കിൽ അടിച്ചു തളിയ്ക്കുക, മെഴുക്കുക, വെള്ളം പകുന്ന് കഴുകുക, മുതലായവ ചെയ്യണം. അതുപോലെ ത

ന്നെ ഒരു ദേഹത്തിനും കേടുകൂടാതെയിരിയ്ക്കേണമെങ്കിൽ മലമൂത്രവിസർജ്ജനാദികൾ ശരിയായുണ്ടായിരിയ്ക്കണം. ഒരു ശരീരത്തിന്നു നവദപാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു വീടിനും—പണിതീർന്ന ഉടൻ— നവദപാരങ്ങൾ ഉണ്ട്. മടിനജലം പുറത്തേക്കൊഴുക്കിപ്പോകുന്നതിനുള്ള ഓവുകളും, വായുപ്രവേശനദപാരങ്ങളും, മാറും വല്ല കാരണത്താലും അടഞ്ഞിരുന്നാൽ ഓവുകളിൽ കെട്ടി നില്ക്കുന്ന ചീഞ്ഞലിഞ്ഞ അണ്ടുകളിൽനിന്നു ചലിയ്ക്കുന്ന അനിർമ്മലവായുക്കളാലും, ഭൂതക്കണ്ണാടിയുടെ സഹായത്താൽ മാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്ന കുമികളാലും, ആ ഹൃദയത്തിലെ നിവാസികൾക്കു പലേ ദീനങ്ങളും നേരിടുവാനിടയുണ്ട്. ഇതുപോലെ തന്നെ ശരീരത്തിലെ ദപാരങ്ങളും അതാതിന്റെ ജോലികളെ ശരിയായി ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ പലേ സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. മലമൂത്രാദികൾ കെട്ടിനില്ക്കയാ, ശ്വാസോച്ഛ്വാസം ചെയ്യുന്നതിന്നു ശ്വാസധമനിയിൽ വല്ല രോഗബാധയാലോ പ്രതിബന്ധം നേരിടുകയോ, രോമകുപങ്ങൾ അടഞ്ഞു സ്പന്ദബന്ധം വരികയോ ചെയ്താൽ ആ ശരീരത്തിലെ നിവാസിയ്ക്കും കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു. മാറത്തെ പല്ലു പറിയിക്കുക; കൂടക്കൂടെ മാറാമ്പിടയ്ക്കും, ചിതലും, മാറും അടിയ്ക്കുക; ചുമരുകളിലും വാതിലുകളിലും മാറും അശ്രീകരതപം ബാധിയ്ക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ തേയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുക; ഭിത്തികളും മാറും മഴയും വെയിലുംകൊണ്ടു നാനാവിധമാകാൻ അനുവദിയ്ക്കാതെന്നാക്കുക എന്നിത്തരത്തിലാകുന്നു വീടുസൂക്ഷിയ്ക്കൽ. കൂടക്കൂടെ നവങ്ങൾ ചെയ്തുക; വിയപ്പും വൊടിയും തുടയ്ക്കുക; ജലദോഷം, പനി മുതലായതു വിടിയ്ക്കാതിരിപ്പാൻ വെയിലും മഴയും കൊള്ളാതിരിയ്ക്കുക; മിതമായും ഹിതമായും ഭക്ഷിയ്ക്കു

കു; ദേഹത്തിൽ വീഴ്ചമോ മറ്റൊരു അപായങ്ങളാൽ ഒടി, മുറി, ഉളക്കു എന്നിത്യാദികൾ ഒന്നും വരാതെ ബോക്കുക; ഇവയൊക്കെയാകുന്നു ശരീരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സൂക്ഷ്മങ്ങൾ. ഇനിയാണ് പെരുമാറ്റമാണ്. ഇതു രണ്ടിനും ആവശ്യമാകുന്നു. പെരുമാറ്റമില്ലാത്ത വിടം ശരീരവും കൊള്ളില്ല. ആർപ്പെരുമാറ്റമില്ലാത്ത ഒരു ഹൃദയം പൂർണ്ണമായിരിക്കുകയില്ല. അധികപ്പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു പൂർണ്ണതയും ബലവും കുറയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ തന്നെ ഏടവും വലവും തിരിച്ചായേയ്; അനങ്ങാതെയും, പെരുമാറ്റം കൂടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ദേഹംകൊണ്ടും പാടില്ല. അധികപ്പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു ഇതിനും കേടുകൂടും. അതിനാൽ മിതമായ പെരുമാറ്റം രണ്ടിനും ആവശ്യമാണെന്നു വന്നുവെപ്പോ. 'ഇരിമ്പു തൊഴിലാ ഇരിയ്ക്കു കെട്ട് മെമ്പിപ്പോ? രണ്ടു താക്കോലുകൾ പുതുതായിപ്പണിയിപ്പിച്ചു' ഒന്നു ഒരു വട്ടക്കണ്ണിയിലോ മറ്റൊരു കോത്തിട്ടു സദാ കയ്യിൽ കൊണ്ടു നടക്കുക. മറ്റൊരു ഒരു അളുമാറിയിലോ മറ്റൊരു ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വെക്കുക. കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞതെന്ന് ഇവ രണ്ടുംകൂടി നോക്കിയാൽ സദാദി പെരുമാറ്റംകൊണ്ടു തന്നെ താക്കോൽ വളരെ നീക്കം കൂടാതെയും മിനുസമുള്ളതായും മറ്റൊരു തുരുമ്പുപിടിച്ചതായും കാണുന്നില്ല? ഒരു തുലാം തൂക്കമുള്ള ഒരു കല്ല് രോം ദിനപ്രതി കോഴ്ക്കുറേറ്റു പൊക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു അല്പദിവസം കഴിയുമ്പോൾ അതു അവൻ തന്നത്താൻ നിഷ്പ്രയാസം പൊക്കുന്നു. നിത്യപരിചയം വിട്ട് അല്പനാൾ കഴിഞ്ഞാൽ ആ ആർക്കു തന്നെ അതു പൊക്കുവാൻ സാധിക്കാതെയും വരുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് കായികമായും, മാനസികമായും ഉള്ള രോമാരോ തൊഴിലുകളും നിത്യ പെരുമാറ്റത്താൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായും, പെരുമാറ്റംകുറവിനാൽ അതില്ലാതെയും നാം പ്രായേണ കണ്ടുവരുന്നത്. എന്നാൽ ശരീരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആ പെരുമാറ്റത്തെ അല്പമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഇതിന്നു സ്വതസ്സിദ്ധമായുള്ള ഒരു ചലനശക്തിയുണ്ടല്ലോ. ആ ചലനത്തെയല്ല ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സ്വതേയുള്ളതിന്നു പുറമെയുള്ള ദേഹായാസപ്രദമായ പെരുമാറ്റമാണ് വേണ്ടതു്. അങ്ങിനെയുള്ള ദേഹപ്പെരുമാറ്റത്തെയാണ് ഇവിടെ വ്യായാമം എന്നു പറയുന്നതു്.

വ്യായാമം പലവിധത്തിലുള്ള കായികാഭ്യാസങ്ങൾ ആകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിലെ സകല അംഗങ്ങൾക്കും ചലനവും ആയാസവും ഉണ്ടാക്കത്തക്കവിധത്തിലായിരിക്കണം. അതിനാൽ ശരീരത്തിന്നാസകലം ഈടും ബലവും ഉണ്ടാകുന്നു. ദേഹത്തിന്നിടം, ബലവും ഉണ്ടായാൽ ശരീരസുഖമുണ്ടാവുന്നതാണല്ലോ. ശരീരസുഖം ഏറ്റവും ഉണ്ടാവാനിച്ഛിക്കുന്ന ഒരു ഗുണവുമാണല്ലോ. അതിനാൽ ശരീരസുഖം എല്ലാവർക്കും വേണമെന്നു വരുമ്പോൾ അതിന്നാസ്വഭാവമായ വ്യായാമവും അത്യന്താവശ്യകമെന്നു വന്നുവെപ്പോ. ശരീരത്തിന്നു വ്യായാമത്തിൽ നിന്നു പല ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിപ്പാറുണ്ടെന്നുള്ളത് കാമയ്ക്കു് അശോചരമായ കാലമുതലു് തന്നെ പലരാലും സമ്മതിക്കപ്പെട്ട ഒരു തത്വമാണെന്നു് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു് ഇതു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടു വളരെക്കാലമായിട്ടില്ല. ഒരു പ്രത്യേകതരം വ്യായാമത്തിന്റെ വിശിഷ്ടതയെപ്പറ്റി ചെന്നിട്ടു പാവനായി ശരീരശാസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ധാതുക്കളുടെ ക്രിയാശക്തി സൂചകമായ വിവരങ്ങൾ നിജഗ്രവ്യാൽ ഇതേവരെ വളരെ നേരിട്ടതാ

നം. ലോകമെങ്ങുമുള്ള മഹാത്മാരായ ശരീരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി വളരെ ശാസ്ത്രീയതയോടെ ഇപ്പോഴും പഠിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ മനുഷ്യശരീരത്തിൽ പ്രായാചാര്യകൾക്കുണ്ടാകുന്ന ഫലങ്ങളെപ്പറ്റി അനുഭവസിദ്ധമായ ഒരു അറിവു നമുക്ക് അടുത്തകാലത്തിനുള്ളിൽ ഗ്രഹി

തമാകുന്നതാണെന്നും ഉറപ്പായും വിശ്വസിക്കാം. പ്രായാചാര്യന്റെ ഫലങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും അഗാധങ്ങളാകയാൽ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നമുക്കുപോഴുള്ള അറിവു കൊണ്ടു അവയെ സകാരണം വിവരിപ്പാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. (തുടരും)

കോയാത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ.

നമ്മുടെ ഭാഷ

മലയാളഭാഷയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ക്ഷാധനം സർക്കാരിൽനിന്നും ചിലവഴിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതും കൊച്ചിസാഹിത്യസമാജം എന്ന ഒരു ഭാഷായോഗം ഭാഷയെ പോഷിപ്പിക്കുവാനായി കൂടിയിട്ടുള്ളതും വായനക്കാർ അറിവുനിടയായിട്ടുണ്ട്.

ഭാഷാപോഷണവിഷയത്തിൽ മുഖ്യമായും ആദ്യമായും ചെയ്യേണ്ടത് ഒരു നിഘണ്ടു ഉണ്ടാക്കുകയാണെന്നും ഭാഷാവൃദ്ധനന്മാരും ഭാഷാഭിമാനികളും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. എങ്ങിനെയാണ് ഈ കാര്യം നടത്തേണ്ടതെന്ന് ഇതുവരെ ആലോചിച്ചതായി അറിയുന്നില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇത് എത്രയൊ പരപ്പായിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്. ഒരു നിഘണ്ടു വെണമെന്നാൽ മൂത്തങ്ങളായും അമൂത്തങ്ങളായും ഉള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങൾക്കും ഉള്ള പേരുകൾ സ്വരൂപിച്ചൊ ഇല്ലാത്ത പേരുകൾ ഉണ്ടാക്കിയൊ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. ഇതിന്നു വിഷയമല്ലാതെ ബ്രഹ്മാണസകടാമത്തിൽ യാതൊന്നും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. കാരണ വസ്തുക്കൾ, കേൾക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ, വിചാരിക്കാവുന്ന വസ്തുക്കൾ, എന്നുവേണ്ട മനസ്സു

കും ആറു ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കും ഗോചരമായിട്ടുള്ള സകലതും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. ഇവയുടെ പേരുകളെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഒരാളെക്കൊണ്ടൊ ഒരു ദിവസം കൊണ്ടൊ എന്നല്ല അനേകം ആളുകളെ കൊണ്ടും ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടും ദൃസ്താഭ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആയതുകൊണ്ടു ഒരു മലയാളനിഘണ്ടു ആവുന്നതും ശുദ്ധമാവേണമെങ്കിൽ മലയാളഭാഷ അറിയാവുന്ന എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഒത്തു പ്രവൃത്തിച്ചു സാധിക്കുകയുള്ളു.

ഒന്നാമതു വിഷയങ്ങളെ തരംതിരിക്കുന്നു. പക്ഷികൾ, മൃഗങ്ങൾ, ഗോളങ്ങൾ, മനുഷികാരങ്ങൾ, തൊഴിലുകൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള സാമാന്യവിഭാഗങ്ങളെ പ്രവർത്തിപ്പടുത്തി അവയെത്തന്നെ വീണ്ടും അവാനുരൂപമായി വിഭജിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒന്നോ രണ്ടോ ആളുകൾക്കു കാരോ ചെറുവിഭാഗത്തെ എടുത്താൽ അതു സംബന്ധമായ എല്ലാ വാക്കുകളേയും ശേഖരിച്ചു വാൻ സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ടും വിഭാഗങ്ങൾക്കു ചെറുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ദേശഭേദം ഈ വാക്കുകളെ പ്രവർത്തിപ്പടുത്തുവാനോ ദേശങ്ങൾ ചേർക്കുവാ

നൊ അതാതു ദേശങ്ങളിലുള്ള ആളുകൾക്കു അധികാരപ്പെടുത്തണം. അതിനാലാകട്ടെ ഇതവരെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും പഴയ ദിക്കാർട്ടുകളിൽ നിന്നും ഭാരതാരോ ഇനങ്ങളിലേയ്ക്കു വാക്കുകൾ തരംതിരിച്ച് എഴുതിച്ചേർപ്പാൻ പണ്ഡിതന്മാരെ നിശ്ചയിക്കണം. ഇങ്ങിനെ കുറേക്കൂടെയാകാണ്ടു നാരിച്ചതു ഉണ്ടായതും ആയ വാക്കുകളെ സ്വരൂപിച്ചതിന്റെ ശേഷം തത്ത്വമയുടെ ആവശ്യത്തിനായൊ മറ്റൊരാ കാലത്തിന്റെ മാറാത്തിന്നനുസരിച്ചു സൃഷ്ടിക്കേണ്ടതായ വാക്കുകൾ തമിഴ്, സംസ്കൃതം ഈ ഭാഷകളിൽ ഇല്ലാത്തപക്ഷം മാറ്റം ദാക്കുന്നത്രാക്ഷകളെ അവലംബിക്കേണ്ടതും അതുവഴിയ്ക്കു പാറാത്ത ദിക്കുകളിൽ ഏതെതു ഭാഷകളിൽ നിന്നാണോ വാക്കുകൾ കടംപാങ്ങുന്നമെന്നു വിചാരിയ്ക്കുന്നതെന്നുവെച്ചാൽ അതാതുഭാഷകളിൽനിന്നുതന്നെ ഉച്ചാരണൈസകയ്ക്കത്തിനുവേണ്ടി ഒരു സാമാന്യനിയമം അനുസരിച്ചു വണ്ണപ്രത്യാസത്തിൽ വേണ്ട മാറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു മലയാളഭാഷയിലേയ്ക്കു ദത്തം എടുക്കേണ്ടതാണ്.

സാങ്കേതികശബ്ദങ്ങൾ പ്രവൃത്തിപ്പെടുത്തിയതിനുശേഷമപ്പോൾ മേലാൽ ശാസ്ത്രപുസ്തകങ്ങൾ തത്ത്വമെഴുതുന്നത് അനുചിതമായിരിയ്ക്കും. നിഘണ്ടുവിനേയ്ക്കു സ്വീകരിയ്ക്കാവുന്ന വിധത്തിലെ നിഘണ്ടു ഉണ്ടാവുന്നതിനുമുമ്പ് ആ വക വാക്കുകൾ നിമിഷം സാങ്കേതികങ്ങളായ ശബ്ദങ്ങൾ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ തത്ത്വമെഴുതുന്ന സാഹിത്യസമാജത്തിന്റേയും ഭാഷാസംസ്കരണക്കമ്മിറ്റിയുടേയും ഒത്താശയോടും അനുബന്ധിതം കൂടി പ്രവൃത്തിപ്പെടുത്തി ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ തത്ത്വമെഴുതുന്നതായാൽ സമ്യസമ്മതമായ ഒരു നിഘണ്ടു ഉണ്ടായതിനുശേഷം

ആ വാക്കുകൾക്കു മാറാവാതെ വെച്ചുവന്നതാണ്. ഭാഷയ്ക്കും പ്രവൃത്തിയുണ്ടാവുന്നതാണ്. ഭാഷയ്ക്ക് ഐക്യരൂപം സമ്പാദിയ്ക്കുവാനും എഴുതുമെഴുതും. നിഘണ്ടുവിൽ ഭാഷാശബ്ദങ്ങളുടെ വ്യക്തികൂടി ചേർക്കുന്നതായാൽ ഭാഷാപ്രകാരം അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രവൃത്തിപ്പെടുന്നതാണ്. ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള മലയാളപുസ്തകങ്ങളിൽ തള്ളേണ്ടതും കൊള്ളേണ്ടതും വേർതിരിച്ചു, തള്ളേണ്ടതിനെ കൊണ്ടാടുകയില്ലെന്നു സാഹിത്യസമാജത്തിൽ നിന്ന് ഒരു നിയമംപ്രസ്താക്കുന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കും. സമാജത്തിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ പുസ്തകശാലകൾ സ്വീകരിക്കാൻ മുതലായവകളിലേയ്ക്കു പുസ്തകങ്ങൾ സ്വീകരിയ്ക്കുന്നതല്ലെന്നു ഭാഷാസംസ്കരണക്കമ്മിറ്റിക്കാർ ഒരു എഴുത്തു ചെയ്യുന്നതു നന്നായിരിയ്ക്കും.

ഭാഷ മേലാൽ കലഹാതിരിയ്ക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഇതി പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതും ആയ പുസ്തകങ്ങൾ, മാസികകൾ, വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ ഇവയിലുള്ള ഭാഷയെ സമീകൃതിലേ അംഗങ്ങൾ സൗകര്യംപോലെ പരിശോധിച്ച് ഒരു മാസികയേയൊ വർത്തമാനപത്രത്തേയൊ പ്രതിനിധിയായി സ്വീകരിച്ച് അതി പ്രായങ്ങൾ കൂടേണ്ട പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതു വളരെ ഉപകാരമായിരിയ്ക്കും. വിഷയം കാഠിന്യവും, ഭാഷയും, തരാതരംപോലെ മാറി ഇപ്പോൾ സ്വീകൃതിയിൽ പരിപിച്ചുവരുന്ന പാഠപുസ്തകങ്ങൾ ഉടമവാക്ടർമാർ കാലം അതിക്രമിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

സഫ്റജിസ്റ്റ് (Suffragist) എന്ന പേരിനെ 'സമ്മതിദാനാവകാശവാദിനി' എന്നു നാമം കൊടുത്താതെ പാലാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിലും ഭാഷയ്ക്കു 'സഫ്റജിസ്റ്റ്' എന്നു പറയുന്നതായാൽ കപ്രപ്രവർത്തകന്മാർക്കു

ല്ലാതെ ഭാഷാഭിമാനികൾക്കാക്കും അസൂയ തയ്യാറാക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. “ആത്മത്തിന്നു വേണ്ട കൂദാശകൾ” ശൃംഗേരിസ്വാമികൾ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ആവശ്യമാണെന്നു ആരും സിദ്ധാന്തിക്കുന്നതല്ല. “എ. ഭ. പാത്മസാരഥി അയ്യങ്കാരുടെ അഗ്രാസനത്തിന്റെ ചോട്ടിൽ ഒരു പ്രേംസഭയ്ക്കുട” എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറഞ്ഞല്ലാതെ പച്ചമലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ അത്ഥം മാറി. അന്ധാളിക്കുന്നത് വായനക്കാരുടെ കുറവുമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ

മുൻപറഞ്ഞ മാതിരിയുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ ഇനിയെങ്കിലും വന്നുകൂടാതെ ദേശഭേദവും, ജാതിഭേദവും, ഭാഷാഭേദവും അന്യസരിച്ചു മലയാളവാക്കുകളേയും വാചകങ്ങളേയും കല്പാചമാക്കിത്തീർക്കാതെ കത്തൂരക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ഭാരം ഭാഷാഭിമാനികൾക്കു സാമാന്യേനയും സാഹിത്യസമാജം ഭാഷസംസ്കരണക്കമ്മറ്റി ഇവയ്ക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ചുമതലയുള്ളതാണെന്നുള്ള എന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തല്പരം വിരമിക്കട്ടെ.

സാമാജികൻ.

സമ്മാനം

പുസ്തകസമ്മാനം

പത്തുരൂപികയോളം വിലവെച്ചു

100 നല്ല മലയാള പുസ്തകങ്ങൾ

അഞ്ചുരൂപിക കൊടുത്താൽ കിട്ടുമെങ്കിൽ ആയത് ഒരു സമ്മാനം തന്നെയല്ലേ? പരോപകാരത്തിനായി പൊതുജനങ്ങളാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന “മംഗളോദയം” കമ്പനിക്കാർ ആദ്യത്തെ 1000 അഭ്യർത്ഥകർക്കു് ഓരോ പുസ്തകത്തിന്നു് എട്ടണ വരെ വിലവെച്ചിട്ടുള്ള 100 നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ 5 രൂപയ്ക്കു് വിലയ്ക്കു് (തപാൽക്കുലിയെടുപ്പില്ല) അയച്ചുകൊടുപ്പാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഏല്ലാഭവനങ്ങളിലും ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻമാത്രമാണു് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഒടുവിൽ ഇപ്പോൾ വരുന്നതിന്നു് അഭ്യർത്ഥകർ താഴെ പറയുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഉടനെ അയയ്ക്കുക—

മാനേജർ, മംഗളോദയം കമ്പനി, (ക്രിസ്തം) തൃശ്ശിവപേരൂർ.

पिकसन्देशः ।

सेण्जोसफ् प्राग्बहुधनयुतं विश्वविख्यातमन्यत्
नानादेश्यैर्विमलाधिपणैः शिष्यवर्गैः समृद्धम् ।
लोकन्याये भुवनचरिते भूमिशस्त्रे नदीणै-
स्तीक्ष्णैर्विद्यायुवतिरसिकैर्मण्डितं दर्शनीयम्

॥ ६२ ॥

सेपश्येथांस्तिमितमनसा रंगमध्ये ज्वलन्ते
लक्ष्मीलीलालुलितहृदयं चार्थिनां पारिजातम् ।
जीमूताभं प्रणववपुषं गर्भिताशेषलोकं
श्रीरंगेशं निगममहितं तीरजास्यं नितान्तम्

॥ ६३ ॥

नामं नामं नल्लिनचरणं नामशेषीकृतारिं
नाभीपद्मं नरकमथनं नर्तिताद्रिं नतासम् ।
नालीकाक्षं नरहरितनुं नागभोगाधिवासं
नादिं नातं नयनसुभगं नाथनारायणं तम्

॥ ६४ ॥

नित्यं नित्यं पयासि विमले पावने सहजायाः
स्नायं स्नायं विगतमलिना योगिनो भोगिनश्च ।
ध्यायं ध्यायं भुजगशयनं चिन्तिताश्चित्तरंगे
भूयो भूयो जयगिरमहो संगिरन्तेऽन्तरंगे

॥ ६५ ॥

नैजार्हन्तीप्रचिकटयिषासंप्रवृत्ता नयज्ञा
जिह्वारंगोत्तरलसरलोहोलकलोलवादाः ।
बाचोयुक्त्या प्रतिकथयितुः पूर्वपक्षांश्च रोषात्
धिक्कुर्वाणा विवृतवदना वावदूका वदन्ते

॥ ६६ ॥

यस्मिन् रंगे प्रतिमतमहातूलवातूललीलः

श्रीमद्रामावरजचरणद्वंद्वसच्चरीकः ।

दुस्तर्कोद्यत्प्रतिकथकवाराशिकुंभोज्ज्वो यो

ज्ञानाचार्यो यतिपरिवृद्धो रंगरामानुजोऽभूत्

॥ ६७ ॥

हर्षोन्मीलद्विबुधनिवहैः पारिजातप्रसूनै-

र्मध्येरंगं निशि निशि च यः पूज्यते दीनबन्धुः ।

तस्य छत्रीकुरु मरतकड्यामलाभ्यां गरुड्भ्यां

भक्त्या दत्ता सलिलकणिका चापि तुष्ट्यै प्रभूणाम्

॥ ६८ ॥

वीचीसुभ्रूं सलिलवसनां फेनहारामुदारां

तथिश्रोणिं शफरनयनां कोकवक्षोजभाराम् ।

शैवालाळीकुटिलचिकुरां संततावर्तनाभिं

कावेरीं कः सरससुदतीं वीक्ष्य साधो न तुष्येत्

॥ ६९ ॥

रंगक्षेत्रं जलधिदुहिदुर्दिग्यदेशेषु चाद्यं

तीर्थं सेयं कनकतटिनी यां श्रुतिस्तोष्ट्रीति ।

अस्येशानः सकलजगतां नायको रंगनाथः

वासः स्याच्चेदिह जगति वैकुण्ठमुत्कण्ठते कः

॥ ७० ॥

शालीधान्यैर्नियतकपिशां सहजावारिपूतां

नानार्जोद्रप्रभुशहजिकेंद्रादिकानन्दरायैः ।

राज्ञां वयैः विपुलनगरी पालिता या चिरात्तां

तंजां कंजावसथमहितां नैव गच्छेरपश्यन्

॥ ७१ ॥

(क्रमशः)

को. र. रंगाचार्यः ।

മംഗളോദയം

ഫഘുൻ

പുസ്തകം 5 }

തുലാമാസം

{ ലക്കം 12

മംഗളം

ഉടലിലമലനീറ്റം ഉത്തമാംഗത്തിലാറും
തുഹിനകിരണകീറ്റം താമ്രകാടീരവാറും
നിടിലദൃശിചനിറ്റം തീയപാംഗത്തിലേറും-
കരുണാസമിതാറും കാൺമുത്താൻനാളുതേരും.

ഒരു പ്രാചീനകവി.

കൊച്ചിയിലെ മനുഷ്യവർഗ്ഗങ്ങളും

ജാതികളും

II

കാരുണ്യഭയം മറ്റു കാടുജാതിക്കാരു
ഭയം മുഖ്യ തൊഴിൽ കാട്ടിലെ ഉല്പന്നങ്ങ
ൾ ശേഖരിയ്ക്കുകയാണ്. കാട്ടിലെ ചെറുത
രും ഉല്പന്നങ്ങൾ താഴെ വിവരിയ്ക്കുന്നവയാ
കുന്നു:-

1 കടുകു	5 പൂവക്കുരു
2 മകാണിക്കിഴങ്ങു	
3 ഇഞ്ചി	6 തെൻ
4 മഞ്ഞരും	7 മെഴുകു

8 മട്ടിപ്പാൽ	15 നെല്പിണ്ണ
9 കക്കിലിയം	16 പരുത്തി
10 ചീനിയ്ക്ക	17 തിപ്പലി
11 ലവങ്ങപ്പട്ട	18 പാതിരി
12 ഏലക്കായ	19 വെള്ള

(ഏലിഞ്ഞി

13 കാടുമുളകു	20 കാഞ്ഞിരക്കുരു
14 താന്നിയ്ക്ക	21 ജോനകപ്പല്ല്

ഇതുകൾ ഗവണ്മെണ്ടുവക സ്വത്താകുന്നു.
ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലും സംഖ്യ
യ്ക്കു കൺട്രാക്ടന്മാർക്കു കത്തുകയായിക്കൊടു

ത്ത്, അവർ കാടന്മാരുടെയും മലയന്മാരുടെയും സഹായത്താൽ ശേഖരിച്ച കമ്പോളത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി വിറ്റഴിക്കുകയാണ്. കൺട്രാക്ടന്മാർ അവർക്ക് അരിയും ഉപ്പും ചിലപ്പോൾ മുക്കും പുകയിലയും കുറുപ്പും ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കും. മുണ്ടു മുതലായ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിലേക്കു പണവും കൊടുക്കും. വേനപ്പാലത്ത് ഉല്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിയ്ക്കുന്നതിന്നു മാത്രം ഇവർ ഉദ്യോഗിയ്ക്കപ്പെടുന്നതും അപ്പോൾ അവർക്ക് ഉപജീവനത്തിന്നുവക ധാരാളമുള്ളതുമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഉല്പന്നങ്ങളിൽനിന്നും ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്ക് ആണ്ടിനാൽ 3000 ഉറപ്പികയോളം കിട്ടിവരുന്നുണ്ട്.

കാടന്മാരും ആനകളുമില്ലെങ്കിൽ കൊച്ചിയിലെ മലകളെക്കൊണ്ട് ഉപയോഗമില്ലെന്നാണ് പറയാൻ. രണ്ടും മലകളിലെയും കാടുകളിലെയും നിവാസികൾതന്നെ. രണ്ടു വേണ്ടുവിധം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ കാട്ടിലെ അമൃതമായ നിഷേധം കൈവശമാക്കുന്നതിന് അനർഹമായ സഹായവുമാകുന്നു. ആനകളില്ലാത്താൽ ഒരു തടി പൊന്തിയുവാൻപോലുമോ, കാടന്മാരില്ലാത്താൽ കാട്ടിലേക്കു ഒടിവെഴുതാനോ അസാധ്യമാണ്. കാടന്മാർക്കു മരംകോരം സഹജമാകുന്നു. അവരതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും സമർത്ഥന്മാരുമാണ്. ചില വൃക്കങ്ങൾക്ക് 100-ം 150-ം അട, ഉയരവും 20-ൽപരം അടി ചുറ്റളവും ഉണ്ടായിരിയ്ക്കാം. വൃക്കം ഇത്രയും ഇതിലധികമോ വലിപ്പമുള്ളതായിരുന്നാലും വേണ്ടില്ല, അവർ കരിംകരങ്ങന്മാരെപ്പോലെ അതിന്റെ മുകളിൽ നിശ്ചിതസമായി കേറിക്കൂയും. തേനെടുക്കൽ അവരുടെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു തൊഴിലാണ്. ഈച്ചകളുടെ കണ്ണുകൊള്ളാതിരിയ്ക്കാനായി അധികമായും രാ

ത്രിസമയങ്ങളിൽ ചൂട്ടും കൊളുത്തിക്കൊണ്ടു പോയിട്ടാണ് അവർ തേനെടുക്കാൻ. കൊമ്പുകളോ ചില്ലുകളോ ഇല്ലാതെ തടി നേരെ ചൊവ്വുള്ളതായിരുന്നാൽ അടിക്കൂടി തടിയിൽ മരത്തിന്റെ പൂജ് തള്ളിക്കോറി അതിന്മേൽ ചവിട്ടിയാണ് മരത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറുന്നത്. അവർ ഈ വിധം ശേഖരിയ്ക്കുന്ന തേൻ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ഇതു നാലു പ്രത്യേകതരം ഈച്ചകളിൽനിന്നും ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. തേനിൽ അധികഭാഗവും ശേഖരിയ്ക്കുന്നതു മൂപ്പെത്തിയ മരങ്ങളുടെ പൊത്തുകളിൽ ഒരു വക ഏടത്തരം ഈച്ചകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽനിന്നാകുന്നു. കാടന്മാർ തേനീച്ചക്കൂട്ടുകളെ നാട്യമായി അഗ്രകമിയ്ക്കാം. മന്ത്രശക്തികൊണ്ടാണ് അവർ ഈച്ചകളുടെ കടി പരാതിരിയ്ക്കുന്നത് എന്നാണ് അവരുടെനാട്ടും. എന്നാൽ അവരുടെ നാട്ടും ഏതെങ്കിലുമായൊരു മുക്ക് ഇത്രയും വിചാരിപ്പാൻമുട്ടും ഈച്ചകളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു സാമാന്യം ധൈര്യമാണ്. മുഖ്യമായി വേണ്ട 'മന്ത്രം' വലിയ ധൈര്യംകൂടി ആവശ്യമില്ല. എന്തെന്നാൽ പാറകളിൽ വസിയ്ക്കുന്ന ഈച്ചകളെപ്പോലെ മരങ്ങളിൽ വസിയ്ക്കുന്നവ കൂട്ടമായി ഉപദ്രവിയ്ക്കാൻ എന്തു കഴിയില്ല. അതിനാൽ ഒന്നാമതു കാച്ചു കടികൾ മാത്രമേ ഏല്ക്കുകയുള്ളൂ. അതുതന്നെ അവരുടെ മാദ്യചമിട്ടാത്ത തൊലിയിൽ ഏല്ക്കത്തക്കവണ്ണം കുറിയ്ക്കുന്നതിലായിരിക്കണം. തേൻ ശേഖരിയ്ക്കുന്നതിൽ മുഖ്യമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൂടി ഒരർ ദ്വാരം വിസ്താരപ്പെടുത്തുന്നതിലാണ്. പാറകളിലുള്ള ഈച്ചകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതോണ് അധികം ഗുണമുള്ളത്. ഇതിന്നു 'മലത്തേൻ' എന്നു പറയുന്നു. ഇത്തരം ഈച്ചകൾക്കു വലിപ്പം കൂടിയിരിയ്ക്കും.

അതു കർമ്മ കൂടാക്കുന്നതു പാറകളുടെ പിള്ളപ്പകളിലും ഭയങ്കരങ്ങളായ പ്രപാതങ്ങളുടെ വക്കുകളിലുമാകുന്നു. ഇവാര മഹാ ഭയങ്കരങ്ങളാണ്. ഇവാരയുടെ ഉപദ്രവം ഭയന്നു സാമാന്യശാക്കം പകൽസമയം തേനെടുക്കാൻ തുനിയാറില്ല. ആരെങ്കിലും അസഹ്യപ്പെടുത്തിയാൽ അവ എല്ലാംകൂടി ഒരമിച്ച് എറിഞ്ഞു. ഇവയുടെ കത്തു ദണ്ഡുമാകുകൊണ്ട് അതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുക അസാധ്യവും അടുത്തുചെല്ലുന്നത് ഏറവും അപകടവുമാകുന്നു. കാടന്മാർ രാത്രിയാണ് തേർകൂട് എടുക്കുന്നത്. അതിന്നു അവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയും സമ്പ്രദായവും, ഇത്തരം ഭീരുക്കൾ കാണിക്കുമെന്ന് ഒരിയ്യലും വിചാരിപ്പാൻ തരമില്ലാത്ത വിധം, ധൈര്യവും വിവേകവും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ചൂരുകൊണ്ടോ മുളികൊണ്ടോ ഉള്ള കണ്ണികളാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതും റോടിയിൽപരം നീളമുള്ളതുമായ ഒരു ചങ്ങല കൂടുകൾക്കു സമീപം ഒരിടത്ത് എത്തുന്നതുവരെ എറക്കി പ്രപാതത്തിന്റെ മുകളിൽ ഒരിടത്തു കാലേകൂട്ടി ബന്ധിച്ച ശട്ചെയ്തിട്ട്, ഇരട്ടം കാരറുള്ള ഒരു രാത്രി കൂരിട്ടുള്ള സമയം ഒരു കാടൻ തനിച്ചോ ഭാര്യയോ സഹോദരനോ മകനോ കൂടിയോ ചെന്നു, ഒരു പന്തയും കൊടുത്തി, ഉറച്ചുനില്ക്കുന്ന ആടിക്കിടക്കുന്ന ഈ ചങ്ങലയിൽ കൂടി ഇറങ്ങി, പന്താകൊണ്ട് ഈച്ചകളെ ആട്ടിനിർത്തിക്കൊണ്ടാണ് തേൻ ശേഖരിച്ച് അവർ വില വാങ്ങുന്നത്. ഒരു ഭയങ്കരമായ കൽമലയുടെ മുമ്പത്ത് ഇമ്മാതിരി ഒരു ചങ്ങലക്കോണി തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ട് അതിന്മേൽ നടക്കുവാൻപോകുന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി ആലോചിപ്പോർത്തെന്ന ഒരുവന്റെ രക്തം തിളച്ചുപോകും. എന്നാൽ ഇതിന്മേൽ ചെയ്യുന്ന ആദ്യോസ

ത്തിന്നു പ്രതിഫലമായി ഒരുറപ്പിക കൊടുത്താൽ അവയ്ക്കു പരമ സന്തോഷമായി. ഇരട്ടുള്ള രാത്രികളിൽ ഈച്ചകൾ മഹാ മന്ദന്മാരായി കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ സമ്പ്രദായം കൈക്കൊണ്ടുവരുന്നതും ഫലപ്രദമായിത്തീരുന്നതും. കുറിക്കാട്ടിൽ ഇവയോ മറവോ ഇല്ലാത്ത മരങ്ങളിൽ കൂടുകൂടാക്കുന്ന മറ്റൊരുതരം തേനീച്ചകളുണ്ട്. അവാരയുടെ തേൻകട്ടയ്ക്കു സാധാരണയായി ഒരു പാത്തമട്ടയുടെ ആകൃതിയും വലിപ്പവുമാണ്. അതു മെഴുക്കും എല്ലാംകൂടി എടുത്തവഴിയെ ഭക്ഷിപ്പാൻ വിരോധമില്ലാത്ത വിധം അത്ര തെളിവാ നേർന്നും വൃത്തിയുമുള്ളതുമാകുന്നു. വൃഷ്ടങ്ങളുടെ കൊമ്പുകളിൽ കൂടുകൂടാക്കുന്ന നാലാമതൊരുതരം ഈച്ചകളുണ്ട്. ഈ വൃഷ്ടങ്ങളിൽ ചിലവ വളരെ ഉയരമുള്ളതുമായിരിക്കും. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുള്ള ഐകാഗ്ര്യം, ശരീരത്തിന്റെ ഉറപ്പും, മരണത്തെപ്പറ്റി കൂസലില്ലായ്മ, കൗശലം, പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവ് — ഇവയാണ് കാട്ടുജാതിക്കാരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ സ്വഭാവങ്ങൾ. കാടന്മാരും ഈ സ്വഭാവങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നിച്ചവരല്ല. മേൽപറഞ്ഞ തൊഴിലുകൾക്കു പുറമെ മരം മുറിക്കുക, വിശ്രമക്കുടിലുകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുക മുതലായ സാധാരണ കൂലിപ്പണികൾ അവർ ചെയ്തും ദിവസം 5 മുതൽ 7 വരെ അന്ന കൂലി സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കാട്ടിലെ ഉല്ലാസങ്ങൾ ശേഖരിയ്ക്കുന്നതിനുള്ള കൂലി സാധനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിന്റെ കൂടുതൽക്കുറവുകളുടെ അവസ്ഥാപോലിരിക്കും. കൊല്ലത്തോറും മലവകുഡിപ്പാർട്ടുമെങ്ങിൽനിന്നും കാണുന്നവർക്കു മായി അവയ്ക്ക് അരി, മുണ്ടു, കുപ്പായം, തൊപ്പി, കടുക്കൻ, മോതിരം, പുകയില, കുറപ്പു, ഉപ്പു, എണ്ണ, നാളികേരം മുതലായ

വ കൊടുക്കാറുണ്ട്. കുറേമീനും മാസങ്ങളിൽ മെഴുകും തേനും; മിന്നും, കക്കടകം മാസങ്ങളിൽ ഏലക്കായും ശേഖരിയ്ക്കുന്നതിലാണ് അവർ മുഖ്യമായി ഏല്പിട്ടിരിയ്ക്കാറ്.

കാടിനെപ്പറ്റിയുള്ള സകലം അറിയാമെന്നാണ് കാടന്മാരുടെ അഭിമാനം. ഓരോ പതിയിലുള്ളവക്കും അതിന്നു ചുറ്റും അവർക്ക് ചേരുന്ന സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം അറിവുണ്ടായിരിയ്ക്കും. ജന്മാന്തരവാസനയായെന്നപോലെ കാട്ടിൽ തെറ്റിപ്പോയ വഴികളെ കണ്ടുപിടിയ്ക്കാനും, അതിലെ സഞ്ചരിക്കാവുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ സംഖ്യ എത്രാണ്ട് സൂക്ഷ്മമായി തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാനും അവർക്ക് പ്രയാസമില്ല. ഇതിനും പുറമെ കാലടി കണ്ടു ജന്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുവാനും ഗന്ധഗ്രാമണ സാമയ്ക്കുകൊണ്ട് അവ സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നേടം കണ്ടുപിടിപ്പാനും പ്രയാസമില്ല. അവർ മുറിയേൽക്കപ്പെട്ട മൃഗത്തിന്റെ കാലടി നോക്കിപ്പോയി അതിനെ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുന്നത് അത്ഭുതകരമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ഒന്നും അവരുടെ കണ്ണിൽ പെടാതിരിയ്ക്കുമില്ല. ഒരു കാടെന്നോ മലയെന്നോ പതിയിൽ നിന്നും കാട്ടിൽ വളരെ ദൂരം പോകേണ്ടതായി വന്നാൽ, ഭാര്യയോ മകനോ താൻ പോയ വഴി കണ്ടുപിടിച്ച് ഭക്ഷണം കൊണ്ടുചെല്ലേണ്ടതിന്നു വഴിയിൽ ചുള്ളിക്കൊമ്പുകളും ഇലകളും വെട്ടിയിട്ടുകൊണ്ടു പോവുകയുള്ളൂ. കാടത്തെ ഉള്ളിക്കുന്നതിനും മൃഗങ്ങളെ നോക്കിക്കണ്ടെത്തുന്നതിനും നായാട്ടുകാർക്കു ഇവരുടെ സാഹായം വളരെ ആവശ്യമാണ്. 'പ്രകൃതിയെയും പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങളെയും പഠറിയുള്ള അത്ഭുതകരമായ ഒരു ജ്ഞാനമാകുന്നു ഈ വിധം ജീവിതംകൊ

ണ്ട് ഒരു കാട്ടുനീവാസിക്കുള്ള മെച്ചം. അവന്റെ ദൃഷ്ടിശക്തിയും ചെവിടോമ്യയും ആശ്ചര്യകരംതന്നെ. ഒരു പുലി അതിന്റെ മടയിലേയ്ക്ക് ഒളിച്ചുപോകുന്നതു നായാട്ടുകാരനെക്കാൾ മുമ്പിൽ അവൻ കാണുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. പുലി പൂക്കുത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽക്കൂടി പോകുമ്പോൾ മുകളിലിരിയ്ക്കുന്ന കുരങ്ങന്റെ ചിലയ്ക്കുലാ കലമാൻ പേടിച്ചു പുറപ്പെട്ടുവിയ്ക്കുന്ന ശബ്ദമാ കേട്ടാൽ അതുകൂടെ കാണണം അവന്നു മനസ്സിലാകും. എന്നല്ല, കാട്ടിൽ കാണുന്നതും സംഭവിയ്ക്കുന്നതുമായ ഏല്പാറിന്റെയും കാരണവും അതുകൂടെ സംഗതിയും അവനറിയാം. കഴുകന്മാർ ആകാശത്തിൽ ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നതു കണ്ടാൽ പുലി അതിന്റെ തീറ്റ കഴിഞ്ഞുപോയി, അല്ലെങ്കിൽ ഇല്ല, എന്ന് അവനു വാവാൻ കഴിയും. ഒരു ചരൽക്കല്ലുപോലും സ്ഥാനത്തു നിന്നു ചലിച്ചുകണ്ടാൽ അതിൽനിന്നും അവൻ ഒരു സംഗതി കണ്ടുപിടിക്കും. ഒരു പുൽക്കൊടി ഒടിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അതിൽനിന്നും എന്തെങ്കിലുമൊന്നു മനസ്സിലാക്കും. ഇപ്രകാരം ഇന്ത്യയിലെ മഹാത്മവംശവിഭാഗമായ സർവിലുംകൂടി പഠഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. കാടന്മാർക്കു നായാട്ടുകാരെക്കാൾ കാടത്തുള്ളിക്കാനും മൃഗത്തെ കണ്ടുപിടിക്കാനും സാമയ്ക്കും കൂടുന്നതുകൊണ്ടു യൂറോപ്യന്മാരും മറ്റും നായാട്ടിന്നു പോകുമ്പോൾ ഇവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. അവർ പുലി, കാട്ടുപോതു, കരടി മുതലായ മൃഗങ്ങളെ വെടിവെച്ചും മാനിനെയും പന്നിയെയും കന്നിവെച്ചുംപിടിയ്ക്കും. അവർ രണ്ടുഭാഗമായിത്തീർത്തത് ഒരു കൂട്ടക്കാർ മൃഗങ്ങളെ തെളിക്കുകയും മറ്റാവർ എന്തൊ ചെറുതരം മൃഗങ്ങളെ കു

ണിവെച്ചൊ പിടിയ്ക്കയും ചെയ്യുന്നു. കാടകളിൽകൂടിയൊഴുകുന്ന തോടുകൾ കെട്ടി നിർത്തി അതിൽ നത്തുകൾക്കി മത്സ്യവും പിടിയ്ക്കും. കാടന്മാർ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട വിഷയവെച്ചുമാണു്. വിഷം തീണ്ടിയൊൽ ഒരു പച്ചിലയുടെ നീരു സേവിയ്ക്കയും കോളുവായിൽ പുരട്ടുകയും ചെയ്താൽ ഒരിയ്ക്കലും പിഴയ്ക്കാതെ ജീവിയ്ക്കുന്നതായ ഒരു തരം വൃഷ്ടം നവകുട അറിവുണ്ടത്രെ.

ആനപിടുത്തത്തിൽ ഇവർ ഗവൺമെന്റിനും മാറു കാട്ടുമസ്ഥന്മാക്കും വലിയ സഹായികളാണു്. തങ്ങളെ നായട്ടുകാക്കു കാണിച്ചുകൊടുത്തു കൊന്നുശിപ്പിയ്ക്കുവാൻ സഹായിയ്ക്കുന്നതിന്നു് ആനകൾ പകവീടുവാൻ ചെന്നാൽ ഓടിക്കേറി രക്ഷപ്രാപിയ്ക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി കാടന്മാർ ഉപ്പും ഉയരമുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിൽ പടികൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കും. ആനകളെ ചിലപ്പോൾ കുഴിയിൽനിന്നാണു് പിടിയ്ക്കുന്നതു്. കുഴിയ്ക്കു സാധാരണയായി 15 അടി ആഴവും വായയ്ക്കു 14 മുതൽ 18 വരെ അടി വീതിയുമുണ്ടായിരിയ്ക്കും. വേനൽക്കാലത്തു പെള്ളുകുടിപ്പാനായി അഥവാ തോടുകളിലേയ്ക്കും മാറു ജലാശയങ്ങളിലേയ്ക്കും പലപ്പോഴും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കു പതിവുള്ളതുകൊണ്ടു കുഴികൾ അതുക്കൾക്കരികെയാണു് ഉണ്ടാക്കുന്നതു്. കുഴികളുടെ അടിയിലു വായോളം വിസ്താരമുണ്ടായിരിയ്ക്കയില്ല. വായ മുളത്തഴുതലുകളും വൃക്ഷശാഖകളും പാവി മണ്ണിട്ടു കരിയിലകൾ വിരിച്ചു മൃദിക്കെയും. സാധാരണ പെരുമാറ്റമുള്ള വഴികളിൽ കണിയുണ്ടാകുമെന്നു സംശയിച്ചു് ഇവർ തെറ്റിനടക്കുന്നതുകൊണ്ടു കുഴികൾ വഴിവിട്ടെ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നുള്ളു. വഴിയരികെ വല്ല വൃക്ഷങ്ങളും കണ്ടാൽ അതിനടുക്കൽ

ചെന്നു് ആന അതിന്റെ ശരീരം ഉരയ്ക്കുന്നു. ആ ഉരസൽകൊണ്ടുണ്ടാവുന്ന രസത്താൽ മതിമറന്നു് അതു് അതിനെ ആവാദിയ്ക്കുവാൻ ഭക്ഷണവുമാണെന്നു കഴിയിൽ ചെന്നു വിഴുവാൻ സംഗതിയാവുന്നു. സാധാരണയായി കുട്ടിയായവരുടെയാണു് പിടിയ്ക്കാറുള്ളതു്. കുഴിയിൽ ആന വീണു ചെന്നാറിഞ്ഞാൽ തൽക്ഷണം ആ വിവരം കാടന്മാർ മലവക അധികാരികൾക്കു് അറിവുകൊടുക്കുന്നു. സമീപത്തുള്ള കാടന്മാരോ മലയന്മാരോ വൃക്ഷങ്ങളുടെ വലിയ കൊമ്പുകൾ വെട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു് ആന രക്ഷപ്പെട്ടു കയറിപ്പോകാതിരിക്കാനായി കുഴിയുടെ മുകളിൽ വിലങ്ങനെ വെയ്ക്കും. കുഴിയിൽനിന്നും ആനയെ വേണ്ടുവധം കയറിക്കൊണ്ടു ചരവാൻ നാട്ടാനകളെ പരിശീലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ മുൻകാലകൾ ശരീരമായി ഉറച്ചു നില്ക്കുന്നവരായി കുഴി മണ്ണിട്ടു നികത്തി, അതിന്നു ഒരു വിധം നല്ലപ്പൊടിയിലായിരിക്കുന്നതെന്നു്, വല്ല ഇലകളോ മറ്റൊന്നെങ്കിലും തീർന്നാ സാധനങ്ങളോ കാണിച്ചുകൊടുത്തു്, അതു ചാങ്ങുവാനായി തുമ്പിക്കൊ നീട്ടുന്ന സമയം ഉറപ്പുള്ള കയറുകൾ അതിന്റെ കഴുത്തിൽ ബന്ധിയ്ക്കുന്നു. എന്നിട്ടു് അതിന്റെ ഭുജിച്ചുപോകുന്നതു് ശ്രമത്തെക്കാൾ ഉപദ്രവത്തെക്കാൾ അടക്കി നിർത്തിയുകൊണ്ടു് അതിനെ കുഴിയിൽനിന്നും കയറി രണ്ടു താപ്പാനകളുടെ നടുവിലാക്കി പുറത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടു ചെന്നു്, അസാധ്യം കാടരുടെയും മലയരുടെയും നാട്ടാനകളുടെയും സഹായത്താൽ കൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനെ പിന്നെ അധികം പുറത്തേയ്ക്കിറക്കാതെ നിർത്തി നാട്ടാനകളുടെയും ആനക്കാരരുടെയും ശിക്ഷകൊന്നും അടിക്കൊണ്ടും തടിവിടിയ്ക്കു

വാനും വഴിയിട്ടുവാനും ഭാരം വഹിച്ചാനും യോഗ്യമാനിത്തീരുന്നതുവരെ കയ്യുപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരിയ്ക്കൽ പിടിച്ച് രക്ഷപ്പെട്ടോടിച്ചപ്പോൾ സംഗതിയായ ആന വൃക്ഷത്തിന്റെ വലുതായ ഒരു കൊമ്പു തൂമ്പിക്കയ്യിൽ പിടിച്ച് അതു്കൊണ്ടു നിലം പരിശോധിച്ചു നോക്കിപ്പോതെ ഒരിയ്ക്കലും സഞ്ചരിയ്ക്കിപ്പെന്നാണ് പാരായുളളത്.

കാട്ടുനാവാസികൾ ഏതു മലവക ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ അധികാരത്തിൻ്റെ അധീനതയിൽ താമസിയ്ക്കുന്നുവോ ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ സേവിച്ചുവരുന്നതായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചു പ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അവർ നാട്ടിൽ പാർക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിപ്പിടിച്ചുവെച്ച മല സമ്മാനങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും നൽകിട്ടുമുണ്ട്. ഇതു വളരെക്കാലം മുമ്പെ ഈ നാട്ടിലുള്ള ഒരു നടപ്പാണ്. എങ്കിലും നാട്ടിലെ കച്ചവടക്കാരായുള്ള നിത്യസമ്പർക്കവും, കറുപ്പിത്താടുകാരിൽനിന്നും മാറ്റം ലഭിയ്ക്കുന്ന അധികകൂലിയും ഇവരെ ഗവണ്മെന്റുമായിട്ടുള്ള സംബന്ധത്തിൽനിന്നും അകറ്റുന്നതിന്നു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഇവരും ഗവണ്മെന്റുമായുള്ള സംബന്ധം സ്വാമിഭൂതന്മാരുടെ നിലയിലാണ്. ഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കാട്ടിൽ വഴികാട്ടിക്കൊടുക്കുക, ആനക്കുഴികൾ മുടുക, കുഴിയിൽ ആന വീഴുന്നതൊന്നും എന്നു കാക്കുക, വിഴമ്പോൾ ആ വിവരം മലവക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വരുത്തുക, കൊട്ടിലിൽ കൊണ്ടുപോയാക്കുന്നതുവരെ ആനയ്ക്കു തീറായും വെള്ളവും കൊടുക്കുക, ഗവണ്മെന്റിലേയ്ക്കുവെച്ചു വരുമ്പോൾ മാടംകൊട്ടിക്കൊടുക്കുക — ഇത്രകളാണ് അവരുടെ പ്രധാനമായ ചുമതലകൾ ആനക്കുഴി മുടുന്നതിനും കാക്കുന്നതിനും അവർക്കു ദിവസ

ത്തിൽ ഇടങ്ങി അറിവിതം കൂലിയാണ്. എന്നാൽ വഴികാട്ടുകയും മാടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മൂന്നയ്ക്കരിയും അരയണയും വീതം കൊടുത്തു പരക്കുന്നു. കുഴികാക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം നിശ്ചയിയ്ക്കുന്നത് ഒരു മലമ്പതിയിലുള്ള കുഴികൾ കണക്കാക്കിയാണ്. കുഴിയിൽ ആനയ്ക്കു തീറാറകുടക്കുന്നതിന്നു ദിവസം മൂന്നയ്ക്കരിയും കാലണയും കൂലിയാണ്. ആനയെ കൊട്ടിച്ചിലാക്കുന്നദിവസം ആണുങ്ങൾക്കും ചെണ്ണുങ്ങൾക്കും ആബാലവുലം അരിയും കൊടുക്കും. ഈ സമയം മലമ്പതി അമ്പലത്തെ കുടുംബമേവരയേയും (അതായതു കുഴിത്തുറയായ കാണേവന്മാരെയും) ചാത്തനെയും (ശാസ്താവിനെയും) മന്ത്രവാദികളിൽവെച്ച് ഏതാരുമോ യോഗ്യനാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന പൂജിതന്മാരിൽനിന്നു അമ്പലനെയും പ്രസാദിച്ചിപ്പോലാവാൻ ഗവണ്മെന്റു ചിലവിന്നേൽപ്പോ, നാളികേരം, കള്ളു മുതലായ സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ഒരു ബലികഴിയ്ക്കുക പതിവുണ്ട്.

കാടത്തികൾ ഒരു വക പരുത്തു പ്പായയും ഉറപ്പുള്ള മുരുകൊട്ടയും നെയ്യുപരുന്നു.

ഒരു വെട്ടുകത്തിയും ഒരു കയ്ക്കോട്ടും മാത്രമേ കാടന്മാർക്കു് ആയുധങ്ങൾ.

ധമായുള്ള. ഇതുകൾക്കൊണ്ടു് അവർ അതുളതകരങ്ങളായ ക്രിയകൾ നടത്തുന്നു. വെട്ടുകത്തിയുടെ സഹായത്താൽ സൌകര്യമുള്ള വീടുകളും, മുരുകൊട്ടും മരക്കാമ്പുകൊണ്ടുമുള്ള പാലങ്ങളും, മുളകൊണ്ടുള്ള പന്തലങ്ങളും, ഇവ കൊണ്ടു കൊത്തുപണിയ്ക്കുള്ള ഒരു വക കത്തിയും, മുളകൊണ്ടുള്ള ചീപ്പും, ഉണക്കമരുകൊണ്ടുള്ള തീപ്പെട്ടിക്കോലുകളും ഉണ്ടാക്കുകയും, കൈക്കൊടുക്കൊണ്ടു കിഴങ്ങുകളും

മാറും കിട്ടിച്ചവരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വെട്ടുകത്തി ആതമരക്കുയ്ക്കുള്ള ഒരു ആയുധവുമാണ്. ഈ ഏകസാധനം ഇത്രയൊക്കെ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗമാകുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ വില എത്രയൊരു തുച്ഛം.

കാടന്മാരെ രാജാവിന്റെ അടിമകളായിട്ടാണ് ഗണിച്ചുവരുന്ന രാജാവായിട്ടുണ്ട്. അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെയൊന്നും വെളിച്ചം വരുത്താത്ത സ്റ്റേറ്റും ബഹുമാനവുമുണ്ട്. കാട്ടിലേയ്ക്ക് ഏഴുന്നൂറു വേലയൊക്കെയും അവിടുത്തെ എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുക, സാമാനങ്ങളെടുക്കുക മുതലായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും അവർ ചെയ്യും. തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക് അവരുടെ നേരെയും വലിയ പ്രീതിയാണ്. അവിടുന്ന് അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കുകയും, ആരേണും ചീപ്പുകണ്ണാടി മുതലായ സാധനങ്ങൾ സമ്മാനിയ്ക്കുകയും പതിവുണ്ട്. ഇവരെ പേടിപ്പിച്ച് ഭയം ചെയ്യാൻ ആരാലും കഴിയുന്നതല്ല. എന്തെങ്കിലും കഠിനമായി പേടിപ്പിച്ചുപോഞ്ഞാൽ അവർ മെല്ലെ വേറെ ഒരിടത്തേയ്ക്ക് മാറിക്കളയും. ഒരു കാട്ടു മരോതിനെപ്പോലെതന്നെ അവർക്കു ഗുണമുള്ളതാണ്. ഇവിടെയായാലും അവിടെയായാലും അവരുടെ ലഘുവായ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നടക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാവരും വളരെ ശുദ്ധന്മാരും, നിഷ്ഠുരന്മാരും, ഉരുട്ട് ചരി മുതലായ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ തീരെ ഇല്ലാത്തവരും ആകുന്നു. പ്രവൃത്തികളിലെല്ലാം ക്രമവും സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ഒരിക്കലും അസമ്പന്നരായില്ല. പരസ്പരം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഒരിക്കലും ജോലിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ല. ശരീരത്തിന്നു നല്ല ആരോഗ്യവും ലഭ്യവുമുള്ളതിനാൽ അവർക്കു കായികശേഷിയും സാധനശേഷിയും ആവ

ശ്യമായ ഏതു പണിയും ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഭാരം ചുമക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വലിയ സഹനശേഷിയും വേഗം സഞ്ചരിപ്പാനുള്ള സാമർത്ഥ്യവുമുണ്ട്. ആകപ്പാടെ നോക്കിയാൽ അവർ വളരെ ശാന്തന്മാരും, വണക്കമുള്ളവരും, ആർക്കും എന്തെങ്കിലും ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു സൂചനയായ അറിവു കിട്ടിയാൽ അതിനെ അനുസരിയ്ക്കുന്നവരും, അവർക്ക് അന്യന്മാർ അല്പം വല്ല സഹായമായൊരു രക്ഷയൊരു ചെയ്തുകൊടുത്താൽ അതിനെപ്പറ്റി വലിയ നന്ദിയുള്ളവരും ആകുന്നു.

കാടന്മാരെ കാട്ടിലെ ചണ്ഡാളന്മാർ (അല്ലെങ്കിൽ 'കാടാമുക്കി'കൾ) എന്നു വിളിച്ചുവരുന്നു. ഒരു മലയൻ കാടനെ തൊട്ടാൽ ഇരുവരും ശുദ്ധം മാറുന്നു. ആർക്കാണ് ശ്രേഷ്ഠത കൂടുകയെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഇരുവരും തങ്ങൾക്കുതന്നെ പായും. കാടന്മാർ കാട്ടുപോത്തിനെ ഒരു അശുദ്ധമൃഗമായിട്ടാണ് വിചാരിച്ചുവരുന്നത്. അതിനെ അവർ ഒരിക്കലും തൊടുന്നതുമില്ല. ഇതുമാതിരി തന്നെയാണ് അവർ ആനപ്പിണ്ടവംകരുതിവരുന്നത്. കാട്ടാനകളിൽ അവർക്കു വലിയ ഭക്തിയാണ്. അവ ഇണക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവയിലുള്ള ഈശ്വരാരംഭം പൊയ്ക്കൊക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അപ്പോൾ അവരുടെ ഭക്തിയും ഇല്ലാതാവുന്നു. കുറിയ വാലുള്ള കരിങ്കരങ്ങന്മാർ കാട്ടിലേയ്ക്ക് ഒരു ശാപമാണെന്നു വിശ്വസിച്ചു വരികയ്ക്കൽ അവർ അവരെ കണ്ടേടം കൊന്നുകളയും. അവർക്കു പായൻ, പുലയൻ, ഉള്ളാടൻ ഇവരുടേതൊഴിച്ചു ബാക്കി ഏതു ജാതിക്കാരെക്കൂടെയും കഴിപ്പാൻ വിരോധമില്ല.

താഴെ പറയുന്ന പെടികളുടെ കീഴെ
 ഞങ്ങളാണ് കാടമാരുടെ മുഖ്യഭക്ഷണ സാ
 ധനങ്ങൾ.

ഭക്ഷണ
സാധന
ങ്ങൾ	1. നൂറാക്കിഴങ്ങു	5. പേൽ
	2. താളി	6. കന്നിര
	3. നാരം	7. ചാപൽ
	4. ചന്ദനം	8. ചൊറില

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ മത്സ്യം ഭക്ഷി
 യ്ക്കാവുന്നതെങ്കിലും അപൂർവ്വമായിട്ടെ അപർ
 മാംസഭക്ഷിപ്പാൻ കൂടുകയുള്ളൂ. കാട്ടുപാ
 ത്തിന്റെ മാംസം സുപ്രഭമായിക്കിട്ടുവാൻ ക
 ഴിയുമെങ്കിലും അവർ അതു തൊടുകകൂടി
 യില്ല. മുഹമ്മദീയർ പന്നിയിറച്ചിപ്പോ
 ലെയാണ് ഇവർ കാട്ടുപാത്തിന്റെ മാം
 സം. ചോറുണ്ണുകയെന്നത് ഇവരുടെയിട
 യിൽ ഒരു സുഖപാത്രമാണ്. അതു
 കഴിയുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വ
 മാണ്. ലഹരിസാധനങ്ങൾക്ക് ഇവ
 ർ അപരിചിതന്മാരല്ല. കാപ്പം കളഭം
 അവർ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവയാ
 ണ്. അവർ കുറുപ്പ് ലഘുപായി തിന്നുക
 യും അധികമായി ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യ
 ന്നു. എന്നാൽ കള്ളി ഇതിലുപധികം ഇ
 ഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നു. അത് ആണുങ്ങളും
 ചെണ്ണുങ്ങളും ധാരാളമായി കുടിയ്ക്കുകയും
 ചെയ്യും.

കാടന്മാരുടെ നിറം സാധാരണയാ
 യി കുറുപ്പാണ്. എന്നാ
 ഞകൃതിയും ശരീ
 രപ്രകൃതിയും ത് ദീർഘദൈർഘ്യം കാ
 രോ പ്രദേശങ്ങളിൽ അ
 ല്വാലം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിയ്ക്കും. നാട്ടിലെ
 താണുക്കൾക്കു പെരുമാറ്റമുള്ള പ്രദേശ
 ങ്ങളിൽ പാഷ്ഠനവർ ഇരകൂട്ടരുടെയും വം
 ശജന്മാരായിട്ടാണ് കണ്ടുവരുന്നത്. എ

ന്നാൽ അതില്ലാത്ത ഉൾക്കാടുകളിൽ പാ
 ഷ്ഠനവർക്ക് അവരുടെ ശരിയായ വംശല
 ക്ഷണങ്ങളുണ്ട്. അവർ ആകൃതിയിൽ
 കുറിയവരാണ്. ആണുങ്ങൾക്കു 61½-യും
 ചെണ്ണുങ്ങൾക്കു 56.൦ അംഗുലമാണ് ശരാ
 ശരി ഉയരം. മൃഷ പരന്നു അമന്താ ഇ
 രിയ്ക്കും. ഇരകൂട്ടർ നിന്ദിതങ്ങളെ തലമുടി
 യുണ്ട്. അതു നിറുകയിൽ വകുത്തു വെ
 ല്ലിപ്പുണ്ണു തൊട്ടുമിനുക്കി പാണിയിൽ കെട്ടി
 വെക്കുന്നു. തല വകുത്തു പിന്നിൽ കെ
 ടുന്ന സമ്പ്രദായവും സാഭാദികമായുള്ള ല
 ജ്ജാസഭാവവും കൂടുമ്പോൾ ആണുങ്ങളും
 ചെണ്ണുങ്ങളുടെ പ്രകൃതി തന്നെയാണ് പ്ര
 ത്യക്ഷപ്പെടുന്നതാണ്. ചിലർ നീണ്ടു
 വരുന്ന തലമുടിയുണ്ട്. ഇവരുടെ ശരീരം
 ശക്തിയുള്ളതും ചുരുക്കവും തുടക്കും ഉറ
 പ്പുള്ളതും, കൈകൾ പന്നിയന്മാരുടേതു
 പോലെ ദീർഘമുള്ളതും മാവിടം വിസ്തൃത
 വും ദൃഢവുമാകുന്നു. ഈ ഭൂമിയിൽ പാ
 ഞ്ഞ ഗുണം കാട്ടുസഞ്ചരത്തിന്നു വളരെ
 ആവശ്യവുമാകുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നു ഫല
 മൃഗാദികളെത്തടി അധികം ദൂരം പോക
 ന്ന സമ്പ്രദായക്കാരാകുകൊണ്ടു പലപ്പോ
 ഴും അന്നന്നു മടങ്ങി വരാൻ സാധിയ്ക്കുന്ന
 തല്ലാത്തതിനാൽ ചെണ്ണുങ്ങൾ ചെമ്പുസാ
 മാനങ്ങളെയും ചിലപ്പോൾ അതുകൾക്കു
 മുകളിൽ കുട്ടികളെയും എടുത്തേറിക്കൊ
 ണ്ടു കൂടെപ്പോവുക പതിവാണ്. ഒരു മു
 ഷിഞ്ഞ വസ്ത്രത്തിൽ കുട്ടിയെ കിടത്തി ചു
 മലിൽ കൂടി ഞാനുക്കിടക്കത്തക്കവണ്ണം അ
 തിന്റെ രണ്ടാവും കഴുത്തിൽകെട്ടി, മാ
 റിൽ കൈകൊണ്ടു താങ്ങിപ്പിടിച്ചാണ് സാ
 ധാരണ അമ്മ യാത്രാസമയം കുട്ടിയെ
 കൊണ്ടുപോകാറുള്ളത്. യാതൊരുവിശേഷ
 ഉത്തരവുമൊ പഠിപ്പോ കൂടാതെ ജീവിതം

സുഖമായിക്കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതിന് ഈ കൂട്ടർ ഉദാഹരണം കാണിച്ചുതന്നു. 'വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉൽഗതിയിലുള്ള തിരമാല കളിൽ നിമഗ്നനായി ബാധിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും അവരുടെ ആശ്രിതനടപടിയും സ്വഭാവവും നിലനിൽക്കുകയുണ്ടു്. * അതിനാൽ അവരുടെ പാശ്ചാത്യവേഷം തകരാറാവതെ ശരിയായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ അധികവും ശുദ്ധനാഭം എടുപ്പത്തിൽ സമാധാനപ്പെടുന്നവരുമാണ്. ആദ്യം കാണുമ്പോഴുള്ള നാണം തീർക്കുവാനായി പിന്നെ വലിയ സംവാദശീലത്തോടെ കാണപ്പെടും. അവർ പ്രകൃത്യാ നിഷ്പാടനാഭം നാട്ടിൽ പാർക്കുന്നവരെക്കാൾ എത്രയൊ അധികം സത്യസന്ധനാഭം തന്നെ. എന്നാൽ ഈയിടെ കുറച്ചുകാലമായിട്ടു മോശയും നിസ്സാരവുമായുള്ള ചില കളികളിലേക്കു അവരുടെയിടയിൽ വാസനകടന്നുകൂടി വരുന്നുണ്ട്. സാഹസമായ വേല ചെയ്യാവുന്നവരും, നിരസാഹമായ ശ്രമം അനുഭവിക്കുന്നത് അത്യന്തം സുഖകരമാണെന്നു ഗ്രാമീപ്പാൻ കഴിയുന്നവരായ ഈ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു അധികം സുഖമായി ജീവിതം നയിക്കുന്നവരായിട്ടുള്ള ആളുകൾ വാസ്തവത്തിൽ ചുരുക്കമാണ്. മറ്റു ജനസമുദായത്തിൽ നിന്നും ചേരിട്ടിരിക്കുകയാൽ അവർ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും സുഖാസക്തികൾക്കും സ്വന്തം പരിശ്രമത്തെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുകയും, വനജീവിതത്തിൽ തങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ കാക്കുന്നവരായി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഭൂതങ്ങളിലുള്ള ഭക്തിയിൽ ലീനമാ

രായിക്കൊണ്ടു് അതികൂൽ പരമാനന്ദപൂർവ്വം സന്തുഷ്ടന്മാരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മറ്റു കുട്ടികളെപ്പോലെ തന്നെ അവർക്കു് അഭിരുചിയും അഭിരുചിയും ഉണ്ടു്. യഥാർത്ഥമായിട്ടെ വസ്ത്രധാരണം ചെയ്യുന്നുള്ളു. അവർ മോടിയില്ലാത്ത ഒരു തുണി അരയിലും അമ്മായിരിയുള്ള മറ്റൊന്നു കഴുത്തിന്നു ചുറ്റുമായി ധരിക്കും. എന്നിരിക്കു് സ്വഭാവം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന നെല്ലിയമ്പ തിമലയിലെ കാടന്മാരിൽ ചിലർ ഇംഗ്ലീഷ് നെയ്ത്തുവേഷികൾ അരയിലും അമ്മായിരിയുള്ള വസ്ത്രംകൊണ്ടു കെട്ടിയ തലപ്പാവു തലയിലും ഏൽക്കുന്നവരായി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം കാഴ്ചയിൽ നാട്ടിൽ പാർക്കുന്ന തമിഴ്ചെട്ടികളെപ്പോലെയാണ്. ചിലർ പിച്ചുക്കുടക്കുന്ന ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ചെണ്ണയും എട്ടുപാറ നീളത്തിൽ ഒരു പൂടവയാണ് ഉടുക്കുന്നത്. അതിൽ പകുതി അരയിൽ ചുറ്റുകയും ബാക്കി പകുതികൊണ്ടു ദേഹം മറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലർ സിന്ദൂരംകൊണ്ടു നെറ്റിയിൽ പൊട്ടുതൊടും. എല്ലാവരും കാതു കുത്തി വളർത്തുകയും ചെയ്യും. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ അവർ കാതിൽ ഓലകൊണ്ടുള്ള ചുരുൾ അണു് ധരിക്കുന്നത്. വിശേഷദിവസങ്ങളിൽ മുക്കത്തോടയും ഉപയോഗിക്കും. ചിലർ മുക്കത്തിയും സ്റ്റാടികുകൊണ്ടും പിച്ചു കൊണ്ടുമുള്ള മണിമാലകളും ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർ കൈകളിൽ മുട്ടിന്നു മേലെയും താഴെയും ഉരുക്കുകൊണ്ടോ പിച്ചു കൊണ്ടോ ഉള്ള വളകളും കാൽവിരലിന്മേൽ മോതിരങ്ങളും ധരിക്കുന്നുണ്ട്. ആ കുട്ടികളുടെ കണ്ടാൽ അവർ, പൊക്കംകൊണ്ടു കുറത്താണെങ്കിലും ചെട്ടിച്ചികളെന്നു തോന്നത്തക്കവണ്ണം

* Madras Museum Bulletin. Vol. II. p. 113.

അത്ര നന്നായും ധാരാളമായും അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇവക്കു മറ്റുള്ളവരിൽ അസാധാരണമായ ഒരു സമ്പ്രദായം കൂടിയുണ്ട്. അതു അവരുടെ മുഖപ്ലകൾ രാവികൂർത്തിയെന്നതാണ്. അൺകുട്ടികൾക്കു 18-ം വെൺകുട്ടികൾക്കു 10-ം വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായാൽ കൂട്ടത്തിൽ പരിചയമുള്ളവർ ഉളിയൊ വെട്ടുകത്തറയൊ കൊണ്ടും അരംകൊണ്ടുമാണ് പല്ലു രവ്യേനത്. പല്ലു രാവേണ്ടതായ വെൺകുട്ടിയുടെ തല എന്തെങ്കിലുമൊരു സ്ത്രീയുടെ മടിയിൽ വെച്ചു അനങ്ങാതെ പിടിച്ചുനിൽക്കുന്നതാണെന്നു ഒരു മുഖ്യമുള്ള കരുതി കൊണ്ടുവന്നു പല്ലു രാവുണ്ടാകാൻ വല്ലാതെ പീടിച്ചുനിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ കഴിയുമ്പോൾ അവർക്കു തന്നെടുമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ കഴിയുമ്പോഴേക്കും മുഖം മുഴുവനും നീരുമെന്നു വിഷം. വേദനയും നീരുമെന്നു കണ്ടു ദിവസം നില്ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ കലശലായ തലകുത്തുമുണ്ടായിരിക്കും. ഈ വിധം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ വിശദീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം തെക്കൻ ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമല്ല, ആസ്ട്രേലിയയിലുമുള്ള പല ജാതിക്കാരെക്കുറിച്ചുമുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ മുന്നിരപ്പെട്ട മാത്രമേ രാവുകയുള്ളൂ. 'എല്ലാ പല്ലുകളുണ്ടായാൽ വിശുദ്ധതയിൽ നിരസിക്കപ്പെടുന്നതെന്നു കരുതി, കുട്ടികൾ തെരുക്കുണ്ടു പ്രായമുണ്ടായാൽ പല്ലുകളിൽ ചിലവ പാച്ചുകളയുന്ന സമ്പ്രദായം ആഫ്രിക്ക ആസ്ട്രേലിയ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ പലേടങ്ങളിലുമുണ്ട്. മലയ അർദ്ധദ്വീപിൽ പല്ലു രാവുന്നതും കറുപ്പിയിലുള്ളതും കല്യാണത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. * (തങ്ങൾക്കു

മുഗങ്ങളുടെ ഹൃദയ ആവശ്യമില്ലെന്നും പാഞ്ഞു അപ്പർതൈൽ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർ മുഖിലുള്ള നാലു പല്ലുകൾ പാച്ചുകളയുന്നു. (1) ചില വർഗ്ഗക്കാർ മുന്നിരപ്പെട്ടവർ മുഖത്തിന്നു ബീഭത്സമായ ആകൃതിയുണ്ടാക്കുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞു അതുകൾ രണ്ടും പാച്ചുകളയുന്നു എന്നു ഡോക്ടർ ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. "കാഠിന്യമുള്ള കിഴങ്ങുകൾ എടുപ്പത്തിൽ കടിച്ചു മുറിക്കുവാനു് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു് ഈ കുറിയ മനുഷ്യർ പല്ലുകൾ രാവിക്കൂർത്തിയെന്നു. ഇതിൽ കഠിനമായ ഒരു പ്രത്യേകപ്പെടുത്തലുണ്ടു്. തങ്ങളെ രാജ്യത്തിൽനിന്നും അട്ടിയിക്കപ്പെട്ട രാജ്യം കൈവശപ്പെടുത്തിയവരെ സേവിക്കുന്നതിൽ ഭേദമാണു് തങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികമായ ശക്തിയിൽ കടന്നതും ഈവിധം ദന്തങ്ങളെ ഭക്ഷണഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രം അനുഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുന്നതുമായ ഭക്ഷണങ്ങളെടുത്തു ചെന്നുചാക്കുന്നതെന്തു് ഇവർനിശ്ചയിച്ചു കാണുമ്പോൾ അതുതപ്പെടുത്തുകയും ഇവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം. പ്രശസ്തമായ മറ്റു ആയുധങ്ങളില്ലാത്തതിനാലേ ജീവിക്കാൻ അവരെ പാവപ്പെട്ടതാണെന്നുള്ളിലുള്ള പിന്തുടരുന്നതായാൽ ഇവക കൂത്തു പല്ലുകൾ ആയുധങ്ങളായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നുകൂടി ഒരുസമയം അവർ കരുതിട്ടുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നു് മതി. *

കാടിനാർ പാട്ടിൽ ഭൂമുള്ളവരാണ്. ചിലപ്പോൾ അധികം പേർ കൂടിക്കൂട്ടം വൃത്താകാരത്തിൽ കൈകോർത്തുനിന്നു മുന്നോട്ടു നടന്നു് അടുത്തു കൂ

(1) Darwin's Descent of man.

* Madras Journal of Literature and Science.

* Westernmark's History of Human Marriage,

ടിയും ഫിന്നോട്ടനടന്ന ഭൂമെമാറിയുംകൊണ്ടു വട്ടത്തിൽ ചുറ്റിക്കളിഞ്ഞു. ഷിന്നി ചാൽ പാട്ടുപാടുകയായി. എന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അമ്പതിൽ 8 പേർ ചേർന്ന ചില തമിൾ പാട്ടുകൾ പഠിക്കാൻ ആടിക്കളിച്ചു. കാടന്മാർ പലപ്പോഴും നാട്ടിൽവന്ന് ഭാരോ ആഘോഷങ്ങളിൽപ്പേന്ന് ഭാരോ കളികളും മറ്റും കണ്ടു മൂക്കാരം കളിച്ചു മടങ്ങിപ്പോക പതിവാണ്. തീരെ അസംസ്കൃതന്മാരും അജ്ഞാനാത്മന്മാരും മിശ്രജാത ചുരുങ്ങു തലമുടിയുള്ളവരുമായ കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ അപരിഷ്കൃതങ്ങളായ ഫിന്നോട്ടങ്ങളിൽ സത്തയുമാമായി സമ്പ്രദായം ആട്ടങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അവർ ജനിപ്പിടുന്ന ഹൃദയരഞ്ജകമായ ഹാസവിചാസങ്ങൾ കേൾക്കുവാൻ ബഹു കൗതുകമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

“ഒരു ജാതിയോ വർഗ്ഗമോ അല്ലെങ്കിൽ ഗോത്രമോ യൂറോപ്യന്മാരായ അകന്നും അപരിചയപ്പെടുമിരിയ്ക്കുന്നെടത്തോളം അവരായി ചുരുക്കം ഏകവിട്ടിരിയ്ക്കുവാൻ കാരണമാകുകൊണ്ട്, അവർ ഏത്രത്തോളം അകന്നും അപരിചയപ്പെടുമിരിയ്ക്കുന്നുവോ അവരുടെ ഏറ്റാടുകളെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ധ്യയനത്താൽ ലഭിയ്ക്കപ്പെടുന്ന തെളിവുകൾ അത്രത്തോളം വിചയ്യങ്ങളാണെന്നാണ് പറയുക. ഇന്നാൾവരെ തണുത്തതും നിസ്സാരവുമായ ഇലകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഉടപ്പുകൾ മാത്രം ധരിച്ചും, വനമദ്ധ്യത്തിൽ പാഞ്ഞുവന്നിരുന്ന ചില വർഗ്ഗക്കാർ യൂറോപ്യന്മാരുടെ സമ്പർക്കംകൊണ്ടു പ്രേരിതന്മാരായിട്ട്, ഇപ്പോൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിന്നും നടപടിവിധിയിന്നും ഭാഷയ്ക്കുതന്നെയും വലിയ വ്യത്യാസം വരുത്തിട്ടുണ്ട്”, വയനാട്ടിലെ പ

ണിയന്മാരും, നീലഗിരി മലഞ്ചെരിവുകളിലെ ഇരുളന്മാരും, കൊച്ചിമലകളിലെ കാട്ടുനിവാസികളും ഇപ്പോൾ ഭാരോ തോട്ടങ്ങളിൽ ക്രമമായി വേലചെയ്തു ദിവസങ്ങളുപറ്റിവരുന്നു. ഇക്കാലത്തെ കാട്ടുജാതികളുടെ ദിവസംപ്രതിയുള്ള ക്ഷയവും, പാശ്ചാത്യന്മാരുടെയും ഉയർന്നുവന്നിരുന്നതായും നടപടിസമ്പ്രദായത്തിലേയ്ക്കുള്ള ആകർഷണത്തിന്റെ ദൃഢഗതിയും, കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അവരുടെ തൊടിനുള്ള മാതൃങ്ങളെ ശരിപ്പെടുത്തു ക്കു ആവശ്യമാക്കിത്തീർത്തിരിയ്ക്കുന്നു. “മേച്ചിലിന്” ആദ്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്ന സാധനങ്ങൾക്കു പകരമായി ഓടിന്റെയും തകരത്തിന്റെയും ഉപയോഗം, ഭാലകൊണ്ടുചൊരിഞ്ഞ കുടയ്ക്കും നാട്ടുചരക്കുകൾക്കും പകരമായി ശീലക്കുടയുടെയും മറ്റു തുണിച്ചാക്കുകളുടെയും ഇറക്കുമതി, നടൻ ഉടപ്പുകളുടെ ക്ഷയം, ക്രിഷ്ണവർമ്മരുടെ സ്വദേശീയമായ ആഭരണങ്ങൾക്കുപകരം യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന മത്തുകളുടെയും മറ്റു ആഭരണങ്ങളുടെയും ഉപയോഗം, പണ്ടു തീക്കുപ്പേസി തീപ്പിടിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്ന ആദിമ നിവാസികളുടെയിടയിൽ തീപ്പെട്ടിയുടെ ഉപയോഗം, അങ്ങാടികളിൽ പുതുതായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെയും ബിയറിന്റെ (Beer) യും മറ്റു ലഹരിസാധനങ്ങളുടെയും സൗകര്യം, പണ്ടു വില്ലേജ് പഞ്ചായത്തുകാർ നടത്തിവന്നിരുന്ന പകരമായുള്ള ന്യായഭരണം, മേൽജാതിക്കാരുടെ നടപടിസമ്പ്രദായങ്ങളെ അനുകരിച്ചു നടന്ന് ഉയർന്ന നിലയിലെത്തുവാൻ താണവർക്കുള്ള പരിശ്രമം, പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രചാരം, പാതിരിമാരാൽ കൊടുക്കപ്പെടുന്ന മതസംബന്ധമായ ഉപദേശം, ക്രിസ്തു

മതാലംബം—ഇതുകൂടും മാനനേകസംഗ
തികളാണ് ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളുടെ
ആചാരനടപടി സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ നൈ
സർഗ്ഗികമായ മാറാത്തീന്നു കാരണമായി
ത്തീർന്നിരിക്കുന്നത്. കേന്ദ്രീജിലെ പ്രൊഫ
സർ എ. സി. ഫാഡൻ പാഞ്ഞിട്ടുള്ളപ്പോ
ലെ, “ഇതാണ് രേഖപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സ
മയം.” അതിനൊത്തായ ഒന്നു നമുക്കു നഷ്ട
മാകുകയും, വളരെ അധികം ഇപ്പോൾ

വേദഗത അഭ്യുദയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. അവയുടെ അന്തർലാഭംകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല, അവ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും
മാഞ്ഞുപോവുന്നതിനുമുമ്പ് എഴുതിവെക്കു
വാൻ ഉത്സാഹിക്കേണ്ടവരുടെ ഭേദാസി
ന്ദ്രം കൊണ്ടും, ഏറ്റവും രസകരമായ സം
ഗതികൾക്കു നമുക്കു നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരി
ക്കുന്നു.

കൈലാസയാത്രാപ്രബന്ധം

(തുടച്ചു)

ഇത്ഥാകാട്തത്രന്നാംപടലിയുടനേ
ഘോരഘോരാനുഭവഘോരൻ
പശ്യൻഗാഢസീധനപാപകുറുപെരുകിന
നീഹാരദൈവേന്ദ്രപാദേ
ശുഭദൈവനിന്ദാപീലാചലമുകളിൽമുദാ
ദേവഭേതുനിഃഷവാം
നിന്ദുനിന്ദുതപസ്യാക്രമവിമലമനഃ
സാധധാനംവൃതാനീൽ.
ശുഭതീർത്ഥകളിച്ചങ്ങുസികലിത-
പത്മാസനോരക്തവേഷം
നിമ്ബായൻപാരിജാതത്താമുകളിൽമഹാ-
രത്നപീഠാനിഷ്ഠൻ
ചിത്താംഭോജമേന്ദ്രാനിജകരയുഗളോ-
ദസുപവാൻകാഭിത-
ദൃതാസാരാഭിഷിക്താപരമതപസിമെ-
ന്ദേഹാപ്താസ്ഥിതോഭൂൽ.
ജന്മമന്തവിസ്മയിച്ചുസകലമുനിജനം
ഘോരഘോരാനുഭവസുര-

വൃത്തികണ്ടിന്ദ്രസുനോരമരകളുമേൽ-
കൊണ്ടിളക്കുകൾനൂ
മെത്തുംപ്രിത്യാപരീക്ഷിപ്പതിന്നനിജതന്ത്ര-
ജസ്യദയത്സമാധേ-
മ്മദ്യേരംഭംവിളിച്ചാദരവൊടുസഖിയേ
ദേവരാജോബഭാഷേ.
ചൊല്ലേറുന്നാകനല്ലാർമകരികൾമക്കടേ
ചേത്തമാണിക്യരത്ന-
ക്കല്ലേസാമ്രാജ്യലക്ഷ്മീനനിവിനമമ
വന്ധായതി നീമനോജ്ഞേ!
ചൊല്ലാംനിന്നോടൊരത്ഥാന്തരമധികനി-
ഡംഭമീയാത്മജനം (ശു
വില്ലാളിപ്രപഞ്ചനാമജ്ജനനിഹസഖിയേ
സേവതേ.സാധധാനം.
ആശ്ചര്യപ്രാഭവന്തംപശുപതിദേവ-
ന്തംമഹാനുഗ്രഹംകൊ-
ണ്ടാശംസ്തോത്ഥാതപംചൈതന്യധിഗതമഹി-
സ്രോധിപക്ഷാൻവിജേതും (താ

വാച്ചീടുംവാങ്ങര ചെങ്ങോങ്ങുനദിനമിഹമാം
 സേവമാനോയമാസ്സേ
 പോയ്ച്ചെന്നേതസമാധേഃസ്ഥിരമേമിമവ
 ക്ഷിച്ചറിഞ്ഞാജിഹീമാഃ. (ശീ
 അഥലളിതാംഗിരംഭാതൽക്ഷണമം
 ഭോജാക്ഷീ തൊഴതുപൊപ്പെട്ടദിതവിലാസം
 കരനഖശിഖയാ ചിക്കിയലത്തിപ്പതുമലർ
 ചൂടി വകഞ്ഞതിൽമദ്ധ്യേ സീമന്തംചേ
 ത്തഴകൊടുതിരുക്കിന പുരികഴൽനെയറിയും
 കസ്തുരിമയതിലകക്കോപ്പും ചിപ്പിലളിതം
 തുണയായ്നില്ക്കും മപ്പക്കുണ്ടുകാൺമധുര
 മുഴാറും ഭാസാമേവിനനാസാമണിയും പ
 ത്തിക്കീറുപതിച്ചുകുചോലവുമമൃതിലലവി
 നപുഞ്ചിരിനെയറിയും താഴെപ്പിളലരാഗം
 മെന്നേ ലാഭ്രൂധിപ്പൊരുതാമ്രാധരവും തോ
 ളൊടകവിളൊടു തല്ലിയലഞ്ഞണികാതില
 ടിഞ്ഞൊരുചൊൻകണ്ഡചവുരൂപലീലളി
 തംഗളതലവടിയും മാറിൽത്തിങ്ങിവളന്നു
 തടിച്ചുമിനുത്തണിക്കുങ്കമമിഴ്കൊക്കെയിൽ
 മിതെ ഭംഗിയൊടണിയുംമണിമാലകളും
 തോറംവളകടകംകൈമോതിരവും തരിവള
 യെന്നിവപുതുമയൊടണിയുംഭൂജവല്ലികളും
 കൈപ്പിടി തന്നിലടഞ്ഞിനനടുവും കാണം
 ജഗതാമകമലമൊക്കെ ത്തരിവെട്ടമാറൊരു
 മധുരിമസിമാരോമാവലിയും മിന്നുന്നവനവ
 പൊന്നിൻമേഖല തഞ്ചിക്കൊഞ്ചിനനാഭീ
 മൂലം ഭംഗ്രാചാത്തിനകോമപ്പട്ടിനുള്ളിൽ
 നിഴൽക്കൊണ്ടല്ലസിതംഘന ജഘനാഭോ
 ഗവുമൊട്ടൊട്ടിടയിൽ കാട്ടിനതുടയും കന
 കചിലമ്പിൻനിനദമനാജ്ഞാ മദഗജഭം
 ഗിയിലിയലിനനടയും കണ്ണൊണ്ടയ്യാകുങ്ക
 മവകംമെയിൽതേച്ചും തരിയില്ലാപ്പൊടി
 ധൂളിപ്പിച്ചും ചവുതിന്നനമൊക്കെയിത
 ചും പുഴകിൻപരിമളമിടപ്പുരിച്ചും കസ്തു
 രിക്കളിമന്മേലു ത്തും ചാരുകലമ്പൻമലാം

സൗരഭമോദാദിക്കിൽ വിതച്ചുവിതച്ചു
 പനിനീർവപ്പുഷിതളിച്ചുതളിച്ചും ചതുരമ
 ണംതകമുതുഗണസഹിതാ മോഹയിതും
 ബതനാരായണസഖ മേമതമാരാമരവ
 ധൂടി സ്സാകുംപോയ്ചെന്നാകുരൂട്ടിതി പ
 തമാസനകൃതസംസ്ഥിതമുണ്ടെല്ല രധികനി
 മീലിതലോ ചനയുഗളം വിജിതശാസംപ്ര
 ത്തന്നായതതനു മന്ദ്രതരൂന്ദാമനന്ദാമൃതമ
 റികെവന്നുവിലേഹന ലോലുപമൃഗപരിവാ
 റിതമചലസമാധിം ഫൽഗുനമഗ്രമനോഭ
 രമഗ്രേ മുഖ്യമുനികണ്ടാഞ്ചുളപ്പട്ടുളത്ത
 വിഭ്രമമോഹിതളചനാ പരിസരസമനിസ
 രസമണഞ്ഞാറും.
 അന്നേരംമന്ദമന്ദമലയപവനനും
 നീളവീയിത്തുടങ്ങി
 മന്നിൽപാടപരന്തപരതപടലി
 ഗാന വ്യംഗനനീയം
 ഉന്നിദംപൃത്തവന്ദ്രമനവ സുമന-
 സ്സൗരഭോന്മേഷമയ്യാ!
 ചിന്നാമോലപിമദാസഭ്രമനികര-
 ത്തംകാരമുവളർന്നു.
 ചിത്രംചിത്തവിലോനേപലതരം
 വിസ്താരവസ്തുപൂരം
 മുശോംഗീനവപുഞ്ചിരിപ്രഭാചരി-
 ണ്താമന്ദമാസേദിഷി
 ഉദ്യുൽഭൂചിലമേൽതൊടുത്തൊരുകട-
 കുണ്ഡായകുരവുകൊ-
 ണ്ഡസ്സാശംകമെറിഞ്ഞുസംജ്ഞവിപുടാ-
 രംഭോപാഞ്ഞിടിനാറും.
 ശ്രീമൽസോമാനന്ദാലംകരണതിലകമേ
 നിൻഗുണാഭോഗമഗ്രേ
 സാമന്തോദഗ്രമന്നവരവർവചസാ
 കേട്ടുകെട്ടു മലാത്മാ
 തപാമദ്യാലോക്യമാദ്യത്തരണിമരമണി-
 യാകൃതിംഭാഗ്യലക്ഷ്മി
 സാമഗ്രംനേത്രാജാപ്രണയപരവശാ
 കിഞ്ചിദ്യത്നമയഞ്ഞാൻ.
 (തുടരും)

ഒരു അസാധാരണപരസ്യം

നേരം പുലരുന്നതെയുള്ള, സൈദ്ധ്യം കേട്ട അപ്പോഴേക്കും തുടങ്ങി 'എന്നു നാരായണപിള്ള സമീപത്തുണ്ടായിരുന്ന കേശവനോടു പറഞ്ഞു. അവർ കോഴിക്കോട്ടു കടപ്പാത്തിന്നരികെ ചെറിയൊരു ബാംഗ്ലാവിന്റെ മറ്റത്തു നടക്കുകയായിരുന്നു.

ചെട്ടന്നു കേശവൻ ഗെയിറിനും നിരത്തിലെണ്ണം നോക്കി.

നാ.പി.—ഒന്നും കണ്ടില്ലേ?

കേ.—ഇല്ല. കാണാൻ സംഗതിയുമില്ല. ഇവിടുത്തെത്തിയതു ആക്കും മനസ്സിലായിട്ടില്ല. ആളുകൾ വന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതുടങ്ങുമെന്നു കരുതിട്ടാണ് ഇന്നലെ ഞാൻ പുറത്തിറങ്ങുന്നത്.

നാ.പി.—ഞാൻ വന്നവിവരം സ്ട്രബുപ്പറിലുണ്ട്.

കേ.—ഇവിടുത്തെ പാഞ്ഞില്ലല്ലോ.

നാ.പി.—ഞാനും ഇപ്പോൾ മാത്രം അറിഞ്ഞതാണ്.

കേ.—ഞാൻ ഇവിടെ നില്ക്കുമ്പോഴോ അതുണ്ടാവുമോ?

നാ.പി.—നിരത്തിലെണ്ണം നോക്കൂ.

കേശവൻ നോക്കുമ്പോൾ ഞാറയിമ്പാഴും വാൾ ദൂരത്തു നാലഞ്ചാളുകൾ നില്ക്കുന്നുണ്ട്. 'എനിക്ക്താനും മനസ്സിലായില്ല' എന്നു പറഞ്ഞു.

നാ.പി.—ഇതാണ് ഭേദം. മനുഷ്യനുകൾക്കു വേണ്ടി മാത്രം മുഖത്തിങ്കലൊരലങ്കാരമായി ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതല്ല. മനസ്സുമായി അല്പമെങ്കിലും യോജിച്ചിരിക്കാൻ മാത്രമേ സാധ്യമായ ഉപയോഗം അവ

കൊണ്ടുള്ളൂ. അതാ അവിടെ അഞ്ചാളുകൾ നില്ക്കുന്നു. ഞാൻ പുറത്തുവരുമ്പോൾ നിരത്തിൽ ആളില്ല. പിന്നെ രോൾ ഈ പടിയ്ക്കൽകൂടി കടന്നുപോയി. ആ കാണുന്ന വീട്ടിന്റെ നേരെ യെത്തിനില്ക്കുമ്പോഴേക്കു വീട്ടിൽനിന്നു രണ്ടുപേർ വന്നിറങ്ങി. പിന്നെ രോളംകൂടി ഈ വഴിയ്ക്കു പോയി അവരുടെ യോഗത്തിൽ ചേർന്നു. എതിരായി മറ്റൊരാളും വന്നുകൂടി. ഒടുവിൽ വന്നാൽ ഏതൊരു തിരഞ്ഞുവരുന്നു. താണെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു.

കേ.—അതെങ്ങിനെയാണ്? ഒരു ആൾക്കൂട്ടം നോക്കി ഇങ്ങിനെ ചില ലക്ഷണം പറയുന്നത് ആശ്ചര്യംതന്നെ.

നാ.പി.—രോശ്ചയ്ക്കുമില്ല. വലിയൊരു ആൾക്കൂട്ടത്തിലെണ്ണം നോക്കിയാൽ ഒന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. കഴിയുന്നതും നാം നമ്മുടെ ചുറ്റും നോക്കിക്കാണുതന്നെയിരിക്കണം. സ്വതഃ ജനസംഖ്യയും കുറയുന്ന ഈ നിരത്തിലെ വിവരങ്ങൾ ചില സമയത്തെങ്കിലും ദൃഷ്ടി വെച്ചാൽ അറിഞ്ഞുകൂടേ? പരിചയിക്കുന്നതിനായിട്ടാണിങ്ങിനെ തോന്നുന്നത്? നാലാളുടെ സ്വഭാവത്താൽ വിശേഷവിധിയൊന്നും കാണുന്നില്ല. മറ്റൊരാൾ അങ്ങിനെയല്ല. ആയാൾ ഡ്രസ്സു ഡരിച്ചിൽ വലിയ അശ്രദ്ധയുണ്ട്. കോട്ടിന്റെ നടുവിൽ ഒന്നരണ്ടു ബട്ടൺസ് മാത്രം കടക്കിയിട്ടുണ്ട്. മുഖത്താകപ്പോടെ പരുങ്ങലുണ്ട്. മുടുന്നതുകാണുമ്പോൾ വടി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടു

നാം തല്പാലം എന്താ പരിഭ്രമത്താൽ എടുക്കാഞ്ഞതാണെന്നും വെളിവാകുന്നു. അതിനുപുറമെ കയ്യിലുള്ള ഒരു പേപ്പർ നോക്കി, വഴിയിലുള്ളവരോടു എന്തോ ചോദിച്ചതു, ഈ ലെയിനിൽ ചൊല്ലി സ്പ്രുകാർ മുതലായ ദേവപ്പെട്ടവരാരും താ മസിച്ചവരോത്തതുകൊണ്ട് എന്നെക്കുറിച്ചാണെന്നു വിശ്വസിച്ചാൽ പ്രബലമായ കാരണമുണ്ട്. അതിനാലിവിടെ ന്യൂസ്പേപ്പർ നോക്കി വീടമ്പേഷിസ്സുന്നതു അസാധാരണയല്ലല്ലോ. ആയാളുടെ ഉച്ചി പുറകളിലുണ്ടല്ലോ 'കണ്ടിപ്പേ' കേ-ശരി. ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു. എന്തായാലും നാലുദിവസത്തിന്നു തരമില്ലെന്നു പറഞ്ഞയച്ചേയ്ക്കണം. ഇവിടെ ദേഹസ്വരം നല്ലവണ്ണമില്ലല്ലോ.

നാ.വി.-എന്തോ രോധം ആപത്തിലാണെന്നറിയുമ്പോൾ ചെറുതെയിരിപ്പാൻ തോന്നുന്നില്ല.

ഇത്രുത്താളം പായുമ്പോഴേക്കു തടി ചൊര നാടൻനായർ ഗേയിറു കടന്നുവന്നു. മുപ്പിഞ്ഞൊരു മിഷ്യൻപക്ഷ കോട്ടിനുള്ളിൽ തിമ്മിവിടുന്ന കടവയറും കാതിലെ രൂക്ഷകൂടക്കരും മുപ്പിഞ്ഞ കീറത്തൊപ്പിയും മഷിത്തുള്ളികൾ നിറഞ്ഞ മുണ്ടും മൂപ്പുൾ നല്ല യോജിപ്പുണ്ട്. കണ്ടാൽ ഒരു ഭരിദ്രനാ ലുണ്ണാനാ എന്നുനതെങ്കിലും തോന്നാതിരിയ്ക്കയില്ല. കയ്യിലും പോക്കറിലും ചില കടലാസ്സുകളുണ്ട്. ആയാൾ വിളയുടെ മുമ്പിലെത്തി ഒരു പക്ഷെ.

നാ.വി.-എന്താണ്? എവിടുന്ന് വർന്നു? ആ നായർ നാരായണവിളയല്ലേ? ഡിടക്ടിവ്--

നാ.വി.-അതെയതെ നിങ്ങളെന്നുചോദിച്ചിട്ടെ സ്ഥിതിയ്ക്കു ചോദിക്കാതെ

ന്നെ നിങ്ങളെ അറിയണമല്ലോ. രക്ഷണക്കച്ചവടക്കാരല്ലേ? ബാങ്കർ? നായർ--ഇതെന്തു കഥ? എന്നെ മുമ്പു അറിയുമോ? ഒരു പണക്കാരന്റെ പത്രാസ്സു എന്താണിരിയ്ക്കുന്നത്? ചിത്രം നന്നാണ് നാട്ടുകാർ എന്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

നാ.വി.-അതു നിങ്ങളെ വേഷംതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. ഷർട്ടിന്റെ കൈകൾ ഒരു നോ കയ്യിനുകൂടി പ്രഭവശത്തിന്നു ഇടയുള്ളവിധം അയഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. കോട്ടയുടെ കടുങ്ങിയതാണ്. ഷർട്ടിന്റെ 'പേജർ' ആറുകൊല്ലം മുമ്പാത്തതാണ്. കോട്ട പുതിയതാണ്. ഈ കാലംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ ദേഹത്തിന്നു വല്ലാത്തൊരു പുഷ്പി കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഒരു സ്പിന്നർ ഒരു കൃതായമാ കിട്ടുമ്പോഴു ഇതിന്നു സംഗതിയുള്ളു. ദ്രവ്യംകെട്ടി കയ്യിന്നു പക്ഷേ നല്ലതുവയസ്സിന്നുശേഷം ഇങ്ങിനെ വയർ വളിച്ചുകാണുകയുള്ളു. അല്ലെങ്കിൽ ദിനം വല്ലതും വേണമെന്നു നിങ്ങളെ മുഖത്തു നോക്കിയാൽ ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയായും. എന്നാൽ ഷർട്ട് മറ്റൊരാളുടെയോ അല്ലെങ്കിൽ സമ്മാനാവകയോ ആയിട്ടുള്ളതാണെന്നെങ്കിൽ രണ്ടിന്റെയും കയ്യിൽ വളരെ സമയം നീണ്ടു നിങ്ങളെ ദേഹത്തിന്നു വലുതായും കാണുന്ന സ്ഥിതിയ്ക്കു് ആ വക ആലോചനയ്ക്കിടയില്ല. പോക്കറിൽ ചെറുതാണെന്നു കവറിനേൽ കുറിച്ചിട്ടുള്ളതു നോട്ടുകളുടെ നമ്പ്രകളാണല്ലോ. ഇതു ബാങ്കുകാരുടെ രീതിയുമാണ്--

അപ്പോഴേക്കു നായർ കടന്നു പാഞ്ഞു സമ്മതിച്ചു. ഇതെല്ലാം വലിയ ആലോചനയെന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ചോരാ ദിനം

ചക്ഷുസ്സുതന്നെ. ആളുകൾ അങ്ങേ വിടാത്തതു കാണല്ല. വലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടിൽ സ്വന്തായത്തിനാപേക്ഷിക്കുന്നതാണ് ഞാൻ വന്നത്. ഇന്നലെ നിങ്ങൾ ഇവിടെ എത്തുമെന്നായി പത്രികയിൽ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ കഷ്ടത്തിലാവുമായിരുന്നു. എനിക്ക് ഇല്ലാത്ത നോമ്പും. എന്നു പറഞ്ഞ് കഷ്ടകലാസ്സു പിള്ളയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. പിള്ള അതു നോക്കി ഇങ്ങനെ വായിച്ചു.

‘സ്വകാര്യ പരിത്രാപേക്ഷണകമ്മിനി വക പരസ്യം. വിവരവും വിശ്വസ്തതയും കൂടുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ ആകൃതികൊണ്ടു തന്നെ കഴിയുമെന്നു ഞങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുണ്ടിരിക്കുന്നു. കഷ്ടനടി ധാരാളമുള്ള ചുരുക്കക്കാർ ബുദ്ധിയും ശുദ്ധനയമുള്ളവരായിരിക്കണം. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ട്. പ്രവൃത്തി ക്ലാക്കിന്റെ അഭിനയിലും ശമ്പളം സ്വയംധേയകാരിയായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുള്ളപ്പോലെ കൊടുക്കാം. ദിവസം ഓരോ മണിക്കൂർ നോമ്പെടുത്തുപണിയേണ്ടേ. ഞങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തി, ഫലത്തിൽ വന്നാൽ രാജ്യത്തിനാകെ പുതിയൊരു നാമ വരുത്തുന്നതും അതു വഴിയെ ജനസമുദായത്തിന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇതിലെ അപേക്ഷക്കാർ എല്ലാം സ്വകാര്യമായി വെളിച്ചം വരുത്തുക. ഇതിലേക്ക് ആവശ്യക്കാർ ജൂൺ 17-ാംനും വൈകുന്നേരം 7½ മണിയ്ക്കു മാട്ടിത്തെരുവിൽ 35-ാം നമ്പ് വീട്ടിൽ എത്തേണ്ടതാണ്.

കാര്യങ്ങൾ എം. കൃഷ്ണസ്വാമി നായഡു. പിള്ള ഉൾപ്പെടെയായി അല്ലാ നി

ന്നശേഷം പറഞ്ഞു: ‘ഇതിലെ തിരുതി രണ്ടാം സംഭവത്തെ ആണല്ലോ. അതിന്നു ശേഷം’—

നായർ—കണ്ണൂരാണ് എന്റെ വീട്. തെക്കേടത്തു കൃഷ്ണമേനോനെന്നു പറയും. അല്ല, മുതൽ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പായാൻമാത്രമൊന്നുമില്ല. രണ്ടാകല്ലായി ഇവിടെ വന്നു ഓക്കിന്റെ നിലയിൽ കോഴു പണം പണ്ടത്തിന്മേൽ കൊടുത്തു വാങ്ങാറുണ്ട്. എന്റെ കീഴിൽ പണിയ്ക്കുന്നവർക്കുള്ളതിനാൽ ഈ പരസ്യം കണ്ടുടന്നെന്നു ശ്രമിക്കു തന്നെയെന്നായി ശ്രമിച്ചു. അദ്ധ്യപനമില്ലാത്തതുള്ളസമ്പാദ്യമല്ലെങ്കിൽ തലയിൽ രോമം തീർന്നില്ലാതായിട്ടു കാലം അധികമായതിനാൽ പരസ്യത്തിൽ കാണിച്ചു മൂന്നും ഉണ്ടെന്നായി ശ്രമിച്ചു ശ്രമിച്ചതാണ്. ഉദ്യോഗം കിട്ടുകയും ചെയ്തു. എനിക്ക് തപാൽ വരിയ്ക്കാണ് പരസ്യം കിട്ടിയതു. എതിരാളികൾ എന്തെങ്കിലും തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടതിന്നും പല യോഗ്യന്മാരുടേയും പേരോപ്പിച്ചു പരസ്യം അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെന്നു നായഡു മിശ്നിനു പിന്നെ എനിയ്ക്കറിയായി. ഞാൻ പുറപ്പെട്ടാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെ പേർ മത്സരിപ്പാറുണ്ടാകയില്ല. പ്രവൃത്തിയിലേക്കു തുടങ്ങിയ വിചാരിച്ചിരുന്നതിലധികം തൃപ്തിയുണ്ടായി. ആഴ്ചയിൽ പതിന്നാലുരൂപികയാണ് ശമ്പളം. ഒരു വ്യാഴം പണിതുടങ്ങി. അടുത്ത ബുധനാഴ്ച ശമ്പളവും കിട്ടി. പിന്നെ ശമ്പളം ബുധനാഴ്ച എല്ലാ ആഴ്ചയിലും പതിന്നാലുരൂപിക കിട്ടും. പ്രവൃത്തിക്കാർക്ക് ഒരിക്കലും ബുദ്ധിമുട്ടു വരുത്തേണ്ട വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം ശമ്പളം ആഴ്ചതോറും

കൊടുക്കുന്നത്. മാസത്തിൽ അറുപതായിരപ്പാലും ഉറപ്പിക. ഞാൻ കറച്ചു ഇംഗ്ലീഷും മാറും പടിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ഈ ശമ്പളം കിട്ടത്തക്ക യോഗ്യത ഒരിയ്യലുമില്ല. എന്തൊരൊടായ്മാണ് അദ്ദേഹം കാണിച്ചത്? മിനിഞ്ഞാണെങ്കിൽ രണ്ടുമാസവും എട്ടു ദിവസവും കഴിഞ്ഞു. ഇന്നലെ രാത്രിയ്ക്ക് എന്റെ ഭാഗ്യവും കഴിഞ്ഞു. പതിവുപ്രകാരം ഞാൻ ആഫീസിലെത്തിവെങ്കിലും താമസിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ വന്നുകണ്ടില്ല. അവിടെ മേശയിലുള്ള കടലാസ്സുകൾ മാത്രം കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. മസ്സടി ഞാൻ ഒരുറപ്പിക അധികപ്പറാണ്. ആ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ഒരു കൊല്ലമെങ്കിലും താമസിഞ്ഞേണമെന്നു എനിക്ക് മോഹമുണ്ടായിരുന്നു. എനിയും കണ്ടാൽ എന്നെ അദ്ദേഹം വിടില്ല. അത്രയ്ക്കു സ്നേഹമാണ്. ഈ സങ്കടത്തിന്നു നിങ്ങൾ തന്നെ നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കിത്തരാനുപക്ഷയുണ്ട്?

നാരായണപ്പിള്ള കറുത്ത ആലോചിച്ച ശേഷം 'നിങ്ങൾക്കു എഴുത്തുപണിയായിരുന്നുവല്ലോ' എന്നാണ് എഴുത്ത്. എപ്പോഴായിരുന്നു?

കൃ.മേ—രാത്രിയിൽ വെളിച്ചമില്ലാത്ത ശേഷം ഓരോ മണിക്കൂറേ പണിയുണ്ടു്. മലയാളമാണെഴുത്ത്. വാണിജ്യ ബി. ബെയിലി (Bailey) യുടെ മലയാളം ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണറി പകർപ്പ് പണിയാണുണ്ടായിരുന്നത്. ആ ആശ്ചര്യപരമായ അതുകൊണ്ടുതന്നെ ചെമ്പ്ലാൻ പോകുന്നതെന്നു ആരു കണ്ടു? ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി.

നാരായണപ്പിള്ള—അതു മുഴുവൻ എഴുതിക്കഴിഞ്ഞുവോ?

കൃ.മേ—ഇല്ല. വഴിയ്ക്കുവഴിയായി എഴുതിട്ടേ ഇല്ല. അവിടവിടെ പകർപ്പ് ചില പേജുകൾ അഞ്ചും എട്ടും വാക്കുകൾ പകർപ്പ്. ചില പേജുകൾ ഒഴിച്ചിട്ടും ഇങ്ങിനെയാണ്.

നാ.പി—അധികം പകർപ്പ് കല്പിച്ചു കൂട്ടിയിട്ടുള്ളതായ പേജുകൾ എന്താണെന്നു പറയാമോ?

കൃ.മേ—ഓർമ്മയില്ല. എന്റെ ഡയറിയിൽ പാക്കു കാണാം. നോക്കി വന്നു പറയാം. രണ്ടുതന്നെ ദിക്കിൽ മൂട്ടത്തിന്റെ പേരുള്ള ഒരു ഭാഗം ഒന്നിലധികം പകർത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്.

നാ.പി—ആയാൾ പാർത്തിരുന്നതവിടെ?

കൃ.മേ—പാഴ്സിജുറിൽ.

നാ.പി—അവിടെ നിങ്ങൾ പോയിട്ടുണ്ടോ?

കൃ.മേ—അതിനിടെ വന്നിട്ടില്ല. എന്റെ വീട്ടിൽ അദ്ദേഹം പല തവണയും വരാറുണ്ട്. ഞങ്ങൾ രാത്രി ആഫീസുവടക്കു കഴിഞ്ഞിട്ട് അങ്ങോട്ടു പോവും. ചിലപ്പോൾ അവിടെ തന്നെ കിടക്കയും ചെയ്യും. വീട്ടിലുള്ളവർ ധാരാളം പരിചയമാണ്. നല്ല നേരം പാക്കുമാണു്.

നാ.പി—എന്തെല്ലാമാണ് നേരംപോക്കു പറയാം.

കൃ.മേ—അതിന്നു കണക്കൊന്നുമില്ല. വീട്ടിലെ ഓരോ നടപടികളും നോക്കിയിട്ടുണ്ടു് മലയാളത്തിലെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ കുറിച്ചു പരിചയപ്പെടും. ചിലപ്പോൾ വല്ലവരേയും ഞാൻ വിളിക്കുമ്പോൾ അതെ നിലയിൽ വിളിച്ചു കളിയാക്കും. എന്നാൽ ആയാൾക്കു സാധാരണ തമിഴല്ല ഭാഷ വല്ലാത്ത തമിഴാണ്. അങ്ങിനെയുള്ളൊരാൾ മലയാളം പറയാനാക്കിയതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടണം.

നാ.പി.—ഡിക്ഷണറി കൂടാതെ മറ്റൊന്നും എഴുതുക ഉണ്ടായിട്ടില്ലേ?

കൃ.മേ.—മറ്റൊന്നും സാരമില്ല. മലയാള രീതിയിൽ പല തരത്തിലും എഴുത്തഴി തി അദ്ദേഹം ശീലിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാനെഴുതി കാണിച്ചുകൊടുക്കൂ.

നാ.പി.—ആപ്പീസായിരുന്ന സ്ഥലത്തു ഇപ്പോഴൊന്നു പോയി നോക്കാമോ?

കൃ.മേ.—ഞാനൊക്കും. വാടക ഇമ്മാസത്തെ മുഴുവനും ചെറുപ്പമുള്ളതിനാൽ ഉടമസ്ഥനെ എല്ലിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ എന്റെ കയ്യിൽ തന്നെയാണ്. അതിലിരുന്ന കസേലകൾക്കു അദ്ദേഹം വില തന്നിരുന്നുവെങ്കിലും എന്റെ വകയായതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ തന്നെ കൊണ്ടുപോയി.

മാറ്റിത്തൊരുവിൽ മുൻവിവരിച്ച ഒഴിഞ്ഞ ആപ്പീസെടുപ്പിൽ അവർ മൂന്നുപേരും എത്തി. നിരത്തിൽ നിന്നു അല്പം അകലെ ജനാധിപത്യം എഴുതുന്ന മൂന്നു മുറികൾ മാത്രമുള്ള ചെറിയൊരു വീടാണത്. നടുവിലെ മുറി ആപ്പീസും ഒരു കലവായും മറ്റൊന്നു ഒഴിഞ്ഞിട്ടുതയ്ക്കുന്നതായെന്നു കൃഷ്ണമേനോൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

മുക്കു, മൂല, മറ്റും, തൊടി, മേപ്പടി മുതലായവയെല്ലാം വിളക്കുതീർത്തു. ഒടുവിൽ. “നിങ്ങളെ എഴുതാനാൻ ഒരു വഴിയല്ലേ ഒരു ഭാഷ്യവന്നാണെങ്കിൽ മറ്റൊരു വഴിയല്ലേ നിദ്യനമാണ്. ഒരൊരാൾക്കും കടലാസ്സെങ്കിലും വിട്ടേച്ചുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആട്ടെ, ഞാൻ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ പറയട്ടെ. പരസ്യമായി അദ്ദേഹം സിഗററ്റ് വലിക്കപ്പെട്ടിട്ടും സ്വകാര്യത്തിൽ വലിയും. കലോറയുടെ മകളിൽ പൊളിഞ്ഞ തകരപ്പട്ടിയിൽ അനവധി കുറികൾ കാണുന്നുണ്ട്. അടുത്ത ചുമരിനോടുകൂടിയ ലാങ്ങുനവുമുണ്ട്. സിഗററ്റ്

കുറികൾ ഒരുക്കിയിരുന്ന് ഭരതകളയാമെന്നു കരുതി സൂക്ഷിച്ചതായിരിക്കും.

കൃ.മേ.—ശരി. നാം ചുരുട്ടുപയോഗിക്കുന്ന താണെങ്കിലും പരസ്യമായി അതെന്നു ചലപ്പോഴും എന്നോട് ഗുണഭോഷിയാരുണ്ട്.

നാ.പി.—നിങ്ങളും കൂട്ടത്തിൽ കേൾക്കൂ കൂടാറുണ്ടല്ലോ.

കൃ.മേ.—ശിവ ശിവ: ഇങ്ങിനെ പറയരുതെ. ഈ ജനം ഞാനാവകതൊട്ടിട്ടില്ല. കലോറമുറിയിൽ ഇന്നലെ സാമാന്യം ഒഴിഞ്ഞുണ്ടെന്നു കൂടി കടന്നിട്ടില്ല.

നാ.പി.—ആയാൾ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരു മുപ്പിഞ്ഞതൊപ്പിയാണോ ഇടാറുള്ളത്?

കൃ.മേ.—തലേക്കെട്ടു വെച്ചല്ലാതെ ആയാളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.

നാ.പി.—ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞു കേൾക്കാം എന്നു നോക്കട്ടെ. ആയാളും നിങ്ങളും ഉയരം ഏതാണ്ടു ശരിയായിരിക്കും.

കൃ.മേ.—നിങ്ങളെ പ്രശ്നമൊന്നും കേൾക്കരുതെന്നായിരിക്കും. എന്റെ ഗ്രാഫിക്സ് കേൾക്കരുതെന്നായിരിക്കും. എന്നോടും അതൊന്നും എങ്കിലും കാര്യം.

നാ.പി.—ഇവിടെ പൂർണ്ണ ഇല്ലേ?

കൃ.മേ.—ഉണ്ടായിരുന്നു. തമിഴനാണ്. ഒരു മിഷൻ പോയിരിക്കും.

നാ.പി.—അവൻ തൊപ്പിയാണോ?

കൃ.മേ.—അതുമല്ല. ചുക്കൊന്നു തലക്കെട്ടാണ്.

നാ.പി.—നായഡു ഒരു മീശക്കാരനാണെന്നു നിശ്ചയം.

കൃ.മേ.—വലിയ മീശയാണ്.

നാ.പി.—കലോറയിൽ നിങ്ങൾ കടന്നിട്ടില്ലെന്നാണോ രീതിപറയുന്നത്?

കൃ.മേ.—സത്യം ചെയ്യാം. ഞാൻ വരുമ്പോഴൊക്കെ പൂട്ടിയിട്ടിരിക്കും.

നാ.പി.—എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പിരിയുക. എനിക്ക് രാവിലെയാണെന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഈ ആപ്ലിസ്സു സംഭവസമാധാനമായ കടലാസ്സുകൾ വല്ലതും തിരഞ്ഞു കണ്ടാൽ എത്ര നിസ്സാരമായാലും എന്നെ കൊണ്ടുവന്നു കാണിക്കുന്നു. ഡയറിയും പരിശോധിച്ചുവരുന്നു.

ക്ര-മേ- അങ്ങിനെതന്നെ. എന്റെ കാൽസാധാരണ കൂട്ടത്തിൽ കരുതരുതെ. എങ്ങിനെയാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു നന്ദി പാവാറിടവരുത്തിത്തരുന്നു.

അന്നുവിളയ്ക്കു മറഞ്ഞുപോയ ആ ശബ്ദം പൂർണ്ണനേക്കുവിട്ടുള്ള ആലോചന തന്നെയായിരുന്നു. കേൾവൻ എത്ര ചോദിച്ചിട്ടും ഉറച്ചൊരളിപ്രായം പറഞ്ഞില്ല. വൈകുന്നേരം കൃഷ്ണമേനോൻ നേരണ്ടു കീറക്കടലാസ്സുകൊണ്ടു കൊടുത്തു. നായഡുവിന്റെയും മറ്റും ചില കയ്യെഴുത്തുകൾ അവയിൽ നിന്നു കണ്ടുവന്നു. ഡിക്ഷണറിയുടെ 225. 655- മുതലായി പല ഭാഗങ്ങളും അധികം തവണ പകർത്താറായിക്കണ്ടു അന്നുരാത്രിയിലേയ്ക്കു ഒരു സ്റ്റേഡിയന്റെ വക്കൽനിന്നു മേൽപറഞ്ഞ ഡിക്ഷണറിയും വരുത്തി.

വിവരദിവസത്തേയ്ക്കു വിളിച്ചുവരുത്തലും ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വൈകുന്നേരം കടപ്പാത്തു വിവിധരീതികൾ അന്നു മനശ്ശെയെക്കണ്ടു നില്ക്കുമ്പോൾ “വെല്ലുകാരൻ” കേൾക്കുന്നത് ഒരു യോഗ്യൻ കണ്ടാൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു. വിളിച്ചു വേഗം മടങ്ങി വീട്ടിലെത്തുമ്പോൾ പൂമുഖത്തിരിയുന്ന ആൾ എഴുന്നേറ്റു. അയാൾ കാഴ്ചയിൽ ഒരു ധനികനായ മുമ്മുഖമുള്ളവന്റെ ആ ഡബ്ബലുമുള്ളതും കേന്ദ്രമായ മേഘപ്രകൃതിയുമാണ്. ഇരുപത്തഞ്ചിലധികം പ്രായമില്ല. തലമുടി കഴുത്തിലേയ്ക്കു പാകമായി മുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിളിച്ചു ഇരിക്കുന്ന കണ്ടിച്ച് ശേഷം രണ്ടുപേരും ഇരുന്നു ആ മന്ത്രി ഇടയ്ക്കിടയിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. “ഞാൻ വലിയൊരമ്പത്തിലകപ്പെട്ടുപോയി. എന്റെരാജ്യം മരിക്കുകയാണ്. അല്ല സത്യമുണ്ട്. അഞ്ചു ബേക്കർ എന്നു പേരാണ്. ഭാര്യയ്ക്കു സമാധാനമായുള്ള കയ്യെഴുത്തു മലയാളത്തിലെ ചികിത്സ പാഠമെന്നുവെച്ച് അതിലേ

യ്ക്കു ഇന്നലെ പുറപ്പെട്ടു. ഞാനും ഭാര്യയും അവളുടെ സഹോദരനും ഒരു രണ്ടാംക്ലാസ്സു മുറിയായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ഞാനും അവളും ഉറങ്ങിപ്പോയി. എന്താണുകൊടുവാടിയെത്തുമ്പോഴുള്ള ഉറങ്ങിയ ഉറക്കം സേലത്തെത്തുമ്പോഴാണ് ഉണർന്നത്. അപ്പോഴുള്ള അഭിമാനം എഴുത്തുപെട്ടിയും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവനോടു പതിനാറു വയസ്സുണ്ട്. അതിൽനിന്നു പറയുന്നതും കിറന്നാണ്. പെട്ടിയിൽ നാണുവും നോട്ടുമായി അയ്യായിരത്തിലധികമില്ലെങ്കിലും അവളുടെ വൈരകാലുകൾ എന്റെ മോതിരങ്ങൾ എല്ലാംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ അയ്യായിരത്തിലധികമുള്ള സപത്തുണ്ട്. ഡയറിയും അധികമുണ്ടായിരുന്നു. തൽക്ഷണം ചില കമ്പികൾ കൊടുത്തു. പെല്ലിസ്സിലും അറിയിച്ചു.” “മൈസൂരിൽ ഇതിടെ വന്നിട്ടു കലക്കേണ്ടുകൾ തെളിയിച്ചു നാലാണു വിളിച്ചു മലബാറിൽ കോഴിക്കോട്ടുണ്ട്. അങ്ങോട്ടല്ലേ നിങ്ങൾ പോകുന്നത്. എന്നാണ് പല മന്ത്രിമാരും എന്നോടു പറഞ്ഞത്. അങ്ങോട്ടുപോകുകയുടെ നോട്ടു മറ്റാൻ വേണ്ടി കയ്യിൽ വെച്ചിരുന്നതിനാൽ ബുദ്ധിമുട്ടാതെ ഇവിടെയെത്തി. ചാവടിത്തരുവിന്നു സമീപം ഒരു വീടു മുൻതന്നെ ആളെ അയച്ചു എപ്പോഴും ചെല്ലിട്ടുണ്ടായിരുന്നതിൽ ഭാര്യയെ തമസിപ്പിച്ചശേഷം നിങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചു. ഇപ്പോഴെ കണ്ടുകിട്ടിയുള്ള. ഇതിലധികമൊന്നും പറയേണ്ടല്ലോ.

നാ-പി-കഷ്ടതയെന്നു. പെല്ലിസ്സുകാരിൽ എന്തൊരുവനോടു ചോദിച്ചാലും എന്നെ അറിവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആളെ നിങ്ങൾ കണ്ണാടകരാജ്യങ്ങളിൽ പാത്തിട്ടുണ്ടോ?

അഞ്ചുബേക്കർ-അതാണ് സൂത്രം. വാക്കിൽ രാവുച്ചൊയ വരുന്നു. അല്ലേ. ശരി. എന്റെ രക്തം കണ്ണാടകരാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെയാണ്.

നാ-പി-എന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊരു ഭാര്യയോടു ചില ചോദ്യം വേണ്ടതുണ്ട്. അഞ്ചു- ഈ രാത്രി ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായില്ല;

ഘോഷാസിസ്സവുമാണല്ലോ. നാളെമതി. പോകുമ്പോൾ ചിന്താദിവസം രാവിലെ വരാമെന്നാണ് അബ്രഹാം പാഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിലും രണ്ടുമണി സമയത്തേ വന്നു. മുഖത്തു സന്തോഷം ദൃശ്യമായിരുന്നു. പിള്ളയുടെ കയ്യിൽ അബ്രഹാം കൈ കൊടുത്തു. അതു താഴെപറയും പ്രകാരമായിരുന്നു.

‘റേണി ഗുണ്ടയിൽ നിന്നു വേട്ടിയോടു കൂടി വിടുകിട്ടി.’

നാ.പി. സന്തോഷമായി.

അബ്രഹാം-ഞാൻ ഉടനെ പല ദിക്കിലേയ്ക്കും കമ്പി അടിച്ചിരുന്നു. റേണി ഗുണ്ടയിലും എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും. കഴിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന ഈ മുതൽ തിരികെ കിട്ടിയതിൽ എനിക്ക് സന്തോഷം അവസാനമില്ല. ഇതിന്റെ അല്പമലം സ്നേഹിതനായ നിങ്ങളും അനുഭവിക്കണമല്ലോ. ഇതൊരു പ്രതിഫലമല്ല. എനിക്ക് വേണ്ടി നിങ്ങളെ വിശ്വസിയ ക്കു ണെ സമയം ചിലവുചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്നു പറഞ്ഞ് ഹൃദയപ്പിഴയുടെ നോട്ടുകയ്യിൽ വെച്ചു.

നാ.പി. പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞാലെ ഞാൻ പ്രതിഫലം വാങ്ങാറുള്ളു. ഇപ്പോളിതിന്നേതുവിധവും ന്യായമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു മടക്കിക്കൊടുത്തു. അബ്രഹാം പോകുകയും ചെയ്തു.

അന്നു കൃഷ്ണമേനോൻ വന്നു. തന്റെ കാര്യം ഒന്നു അന്വേഷണത്തിനാൽ ആയാൾക്കു ക്കുറ കണ്ടിതമായി.

നാ.പി. നിങ്ങൾ തന്നിട്ടുള്ള കടലാസ്സുകൾ പരിശോധിച്ചതിൽ നിങ്ങൾ കൂടാതെ രണ്ടാളുടെ കയ്യടക്കമുണ്ടല്ലോ.

കൃ.മേ. അതിന്നു വഴിയില്ല. വിട്ടിലാ മറ്റൊരാളുടൊണ് ആയാൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

നാ.പി. സൂക്ഷ്മമായി നോക്കുമ്പോഴെ മനസ്സിലാവുമു. നിങ്ങൾക്കു രാജവൻ കേശവൻ എന്ന രണ്ടു ഭൂതന്മാരുണ്ടോ?

കൃ.മേ. ഒന്നു ഭൂതനുള്ളു. മറാത്ത് അന്നതിരവന്നാണ്.

നാ.പി. രണ്ടുദിവസം കഴിയട്ടെ. ഇപ്പോൾ പൊയ്ക്കൊള്ളു. ഫില്ലാ നേരെയൊക്കെയും.

‘ജ്യോതിഷം പറയാഞ്ഞിട്ടാണ്. ഈ കാലം കൊണ്ടു രാജവൻറെയും കേശവൻറെയും പേർ ഇന്നേപക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുതന്നെ’ എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു മേനോൻ മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

അടുത്തദിവസം പിള്ളയും കേശവനും കൃഷ്ണമേനോന്റെ വീടുകാണാൻ ചെന്നു. മേനോൻ ലൌകികത്തിൽ ഇവരെ സ്വീകരിച്ച് അകത്തുള്ളപ്പോൾ കാണിച്ചുകൊടുത്തു ഭട്ടവിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. ‘വല്ലാതെ അരിഷ്ടിച്ചിട്ടാണ് അങ്ങനേ! ഞാൻ നാലുകാൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അമ്മാമന്മാരുടെ കാലമെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടിക്കൊണ്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. അവരുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുതന്നെയാണിത്. ഇവൻ ഒന്നും പറയാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. അബ്രഹാം ലക്ഷമുണ്ട് പത്തുലക്ഷമുണ്ട് എന്നൊക്കെയാണ് സംസാരം. എന്നാൽ അത്രയൊന്നുമില്ലതാനും. ഉള്ളതു സൂക്ഷിപ്പാൻ ഞാൻ വളരെ കരുതുന്നു. രാത്രി മൂന്നടിച്ച് നിരത്തിൽ ഒച്ചയും വിളിയും തുടങ്ങിയ ഞാൻ കിടക്ക ക പതിവുള്ളു. പൊലീസ്സുണ്ടെന്ന് ഇത്രയടുക്കേയായതുകൊണ്ടു കവച്ച് ഞാൻ വേടിപ്പോയുണ്ടല്ലോ’.

അവിടെനിന്നു മടങ്ങുമ്പോൾ സന്ധ്യയ്ക്കു് ആറുമണി ആയിരിയ്ക്കുന്നു. മേനോൻ വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി അര ഫർലോങ്ങു കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുള്ള മൂന്നുംകൂടിയ നിരത്തിലെത്തിയ സമയം അല്പം അകലെ ഒരു വടൻ മുഖത്തു കണ്ണുപതിയുകയാൽ പിള്ളയൊന്നു ഭ്രമിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ആയാൾ ആയാളുടെ വഴിയ്ക്കു പോയിക്കഴിഞ്ഞു. വഴിയ്ക്കു കേശവൻ ചില ചോദ്യം ചെയ്തതിന്നു ഇങ്ങിനെയാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്. ‘ഞാൻ ഓരോ യുക്തികൾ കണ്ടു പിടിയ്ക്കുന്നതു ദുഷ്ടിവെച്ചുകൊൾക. ക്രമത്തിൽ നീയും പഠിയ്ക്കൂ’.

നാറായണപിള്ളയ്ക്കു അബ്രഹാം മറ്റുള്ള സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരു മടങ്ങി കും താല്പര്യത്തിലായി. ദിവസം എവിടെ

വെച്ചുകിടന്നു. തമ്മിൽ കാണാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പല കറിയും ക്ഷണിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പായി അവിടെ പോയി. കോയമ്പട്ടത്തിൽനിന്ന് അടിയന്തരമായി വരികയാൽ അബ്ദുബാക്കർ അന്നുരാവിലത്തെ വെള്ളം പോയിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നു ചെറുപ്പക്കാരനായ ഒരു തമിഴൻ വാല്യക്കാരൻ പറയുകയാൽ മടങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു. അബ്ദുബാക്കർ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം, പിള്ള തന്റെ വീട്ടിൽ വന്നുസമയം താനില്ലാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി വളരെ മാപ്പുചൊരിച്ചു. അടുത്തൊരു ദിവസത്തെ ക്ഷണിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാഴ്ചയോളം പിന്നെയും കഴിഞ്ഞു. നായസ്യവിയനെയും ചരിത്രാപേക്ഷണക്കമ്മിറ്റിയെയും അറിയിച്ചുവെന്ന് അന്വേഷണത്തിലായില്ല. ഒരു തമിഴൻ മാറ്റിത്തരുവിലൊരു വീടു വാടകയെടുത്തുവെന്ന് അറിയിക്കുകയായി. ആരെയെങ്കിലും പിള്ളയ്ക്ക് അറിവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കൃഷ്ണമേനോൻ കറേജ് ചെറുപ്പം തുടങ്ങിയെങ്കിലും പിള്ള ചിലപ്പോൾ ആയോളം വീട്ടിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു ഞായറാഴ്ചയാണ്. നാലുമണിക്കു അബ്ദുബാക്കറുടെ വീട്ടിൽ സൽക്കാരത്തിനൊരു എഴുത്തു കിട്ടി. അദ്ദേഹം അന്നു പാലക്കാട്ടെല്ലാം ഭാര്യയെ ചികിത്സയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ദിവസമായിരുന്നു.

പിള്ളയും ഭൃത്യനും നിശ്ചിതസമയത്തെത്തി. സൽക്കാരം പൊടിപൊടിച്ചു. പുറമെ അധികം ആരുണ്ടായിരുന്നില്ല. ചായ കഴിഞ്ഞശേഷം ഉമ്മറത്തെയുള്ള വാതിലിന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്ന ഭാര്യയെ

കാണിയ്ക്കുന്ന നിലയിൽ അബ്ദുബാക്കർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. 'നിങ്ങളെപ്പോലെയാരു സ്നേഹിതനെ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇന്നുരാത്രി വെളിച്ചം പോകുകയായി. ഈ സ്നേഹം എന്നെന്നും നിലനില്ക്കണം. ഭാര്യയ്ക്കുവേണ്ടിയും സ്വന്തം നിലയിലും ഞാനിരവേക്ഷിയ്ക്കുന്നു. കളഞ്ഞുപോയ മുതൽ കിട്ടിയതുതന്നെ നിങ്ങളുടെ ഗുരുതപംകൊണ്ടാണെന്നാണ് ഇവർ പറയുന്നത്.' ഇതിന്നു പിള്ള നന്ദിപറഞ്ഞു. രാത്രിവെളിച്ചം തന്നെ അബ്ദുബാക്കറും ഭാര്യയും പോകുകയും ചെയ്തു.

തിങ്കളാഴ്ച രണ്ടുമണിയ്ക്കു കൃഷ്ണമേനോൻ പിള്ളയ്ക്ക് ഭാര്യയെ അയച്ചു. പിള്ളയും കേശവനും എത്തിയ ഉടനെ മേനോൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരേഴുത്തു കയ്യിൽ കൊടുത്തു. പിള്ള ഇങ്ങനെ പറയിച്ചു.

'കണ്ണൻ 28-8-912 യാത്ര പാവാനിടവരാത്തതിനേൽ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുന്നു. അതിലെയ്ക്കു പെട്ടെന്നു സംഭവിച്ച കാരണം തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. എന്റെ സ്വഭാവമറിയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ക്രോധിയ്ക്കുകയല്ലെങ്കിൽ ഉറപ്പും എനിക്ക് സമാധാനമായുണ്ട്. വടക്കു മലയാളത്തിൽ പല ദിക്കിലും സഞ്ചരിച്ച് ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഇവിടെ എത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു. ഇവിടെ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു വലിയൊരാൾക്കും സാധിയ്ക്കേണ്ടതുണ്ട്. സമ്പാദ്യം മുമ്പത്തേതിൽ അധികമുണ്ടാകാം. കോഴിക്കോട്ടുനിന്നു പോരുന്നവരുള്ള ചിലവും നഷ്ടങ്ങളും ഒന്നും നിങ്ങൾ സഹിയ്ക്കേണ്ടതില്ല. കഴിയുന്നവേഗത്തിൽ വരുവാനുപേക്ഷ. നിങ്ങളുടെ വീട്ടിലെത്തിയാൽ മതി. അവിടെ ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുകൊള്ളാം. സ്വന്തം കൃഷ്ണസ്വാമി നായഡ്.'

.....

കൃഷ്ണമേനോനും മാറ്റം അകത്തു കടന്നശേഷം നാരായണചിത്തയും കേശവനും ഇറങ്ങി പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്നു. തനിയ്ക്കു ആ രാത്രിയിൽ ചില സഹായം വേണ്ടിവരുമെന്നു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഇൻസ്പെക്ടർ ശങ്കരക്കുറുപ്പ് സ്റ്റേഷനിലാണ് കിടന്നിരുന്നത്. കുറുപ്പിനെയും അഞ്ചെട്ട കുൺസ്റ്റബിൾമാരെയും വിളിച്ചുണത്തി കൃഷ്ണമേനോന്റെ

വിട്ടിന്നു സമീപമുള്ള മൃഗംകൂടിയ വഴിയിൽ എല്ലാവരുംകൂടി കാത്തിരിപ്പായി.

രണ്ടു മണിക്കൂറു ശേഷം ഒരു ജടകുവണ്ടി അതിലെ വന്നു. എത്തിയപ്പോഴേക്കു കരിയെ പിടിച്ചുനിൽക്കും വണ്ടിക്കുള്ളിലുള്ളവരെ രണ്ടുമുന്നാൾ കേറിവെച്ചു പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. വണ്ടിയിൽ നിന്നു കൈത്തോക്കുവെടിയാണു ചൊട്ടിയെന്നല്ലാതെ ആർക്കും കൊണ്ടില്ല. 'അടിയന്തരയാത്രയാണ്. വിട്ടുയരൂന്നം. എന്തു വേണമെങ്കിലും തരാം'. എന്നും മാറും വണ്ടിയിലുള്ളവർ പറഞ്ഞതിന്നു 'ആ സമയത്തു കടത്തിവിടാൻ പാടില്ല. നേരം പുലർച്ചെ' എന്നു മാത്രം ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞ് അവരെ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറക്കി പിൻകെട്ടുകെട്ടി. ചില കെട്ടാർ ഭാഗ്യവശമുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം എടുപ്പിച്ച് എല്ലാവരും സ്റ്റേഷനിലെത്തി. തടവുകാരെ ഒരു മുറിയിലാക്കി നിർബന്ധത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു.

പുലർനാളിന്നു ശേഷം പിള്ളയും കേശവനും കൂണ്ണുമനോന്റെ വീട്ടിൽ വെന്നു. വീട്ടുമുമ്പാൽ പണമെല്ലാം ശേഖരിച്ച് ആരും അറിയാതെ പോയതിനാൽ അവിടെയുള്ളവർ പ്രഭാതത്തിലായിരുന്നു. 'പ്രസന്നിപ്പം പറ്റാണ്ടു മണിക്കൂറുള്ളിൽ മടങ്ങിയെത്തുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ പരിചിട്ടിച്ച് ഇവർ നേരെ റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലേക്കു പോയി. രാവിലെത്തെ വടക്കൻ വണ്ടിക്കു—എന്തായാലും തെക്കേക്കത്തു കൂണ്ണുമനോൻ വന്നിറങ്ങി.

'പുലർച്ചയ്ക്കു കമ്പി കിട്ടി ഇതേ പരെ എന്തെല്ലാമാണ് എന്റെ ഉള്ളിലുണ്ടായതെന്നു ചാവാൻ സാധിക്കില്ല. എന്റെ മുതൽ വല്ലതും പോയോ?—

'ഒന്നും പോയിട്ടില്ല. വയ്ക്ക' എന്നു പറഞ്ഞു.

പിള്ള കൂണ്ണുമനോനെ പൊലീസ് സ്റ്റേഷനിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. തടവുകാർ രണ്ടാളെയും ഇൻസ്പെക്ടർ വരുത്തി. അവരുടെ മുഖത്തുള്ള ചെന്ദ്രയും കൃത്രിമശയ്യമെല്ലാം പൊലീസ്കാർ കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

കണ്ടില്ലെ? കൂണ്ണുസപാമിനായഡ്: എന്നു ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞു.

കൃഷ്ണ—കഷ്ടകഷ്ടം! കണ്ണിൽ ഞാനെത്തിയപ്പോഴേക്കും ഈ വിദ്വാൻ അവിടം വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്റെ തലപോയില്ല.

ശങ്കരക്കുറുപ്പ്—നിങ്ങൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്തു ചെയ്തു എങ്ങനെയാണെന്ന് ഇനി പറയണം.

നാ.പി.—പായാം. ഇവർ ടൈപ്പർ രാജ്യക്കാരനായ ഒരു കെണ്ടനാണെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. വഴിയെ അറിയാമല്ലോ. അവിടെയൊരു കവച്ച് കോപ്പിൽ അന്വേഷിച്ചിട്ട് എനിക്ക് നീക്കം പിടിച്ചാൽ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഞാനിവിടെ എത്തിയെന്നറിഞ്ഞു ചെട്ടെന്നു മാറുകയാണുണ്ടായത്. അഞ്ചുവേക്കരുടെ ധാർമ്മികത്വം കണ്ട മാത്രയിൽ തന്നെ നായഡ് വേഷംമാറിയതോ എന്നു സംശയിച്ചു. നായഡ്വിന്നു കൃത്രിമശയ്യമേൽ കരുതൽ വളരെയുണ്ടെന്നു തലയ്ക്ക് അല്പമാത്രം ദാരിദ്ര്യമുള്ള സിംഹാസനം അധികം കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ രീച്ചയാക്കി. മിശ്രമായിരുന്നുവെന്നു ഉൾക്കൊണ്ടു രാത്രിനേരം ആപ്പീസ് ട്രപ്പിൽ നടത്തിയിരുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം അഞ്ചുവേക്കരുടെ സന്തോഷസന്തോഷങ്ങളും എല്ലാംകൂടി നോക്കിയപ്പോൾ കാര്യം തീർച്ചയായി കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഇവർ ഒരു ചിപ്പു കള്ളനാണെന്നു വിചാ

രിച്ചുപോവരുത്. ഇവനെപ്പോലെ തന്ത്രങ്ങളുള്ളവർ ലോകത്തിൽ ചുരുക്കം. പഠിച്ചിറിയുള്ളവനാണ്. പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇവന്നു സഹായകാര്യങ്ങൾ. കൃഷ്ണമേനോന്റെ സ്വത്തു അപരമർക്കുണ്ടെന്നു പലവഴിയും ആലോചിച്ചു. പണം കാട്ടിയാൽ ഈ ലുബ്ധനെ പാട്ടിൽ വരുത്താമെന്നു നിശ്ചയിച്ച് യത്നിച്ചു. ഞാനതിന്നു തടസ്സമായപ്പോൾ വേഷമാണു മാറി എന്നെയും കബളിപ്പാൻ നോക്കി. നാലു കള്ളന്മാരിൽക്കൂടെമനോ മറ്റൊരാൾ കൃഷ്ണമേനോനെ ധരിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ഇവന്നു സ്വന്തകാര്യസാധ്യത്തിന്നു തടസ്സം നേരിടാമെന്നു എന്നും ഞാനെന്നാണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതെന്നും മാറ്റം അറിവാൻ ഇഹ്നം ഈ ഭിക്ഷിൽ തന്നെ താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു. അതിലേക്കു വേഷം മാറ്റി എന്നെ ഇവൻ നല്ലവണ്ണം ദൃഢീകരിച്ചു. ഞാനിവിനെ സംശയിക്കുന്നുവെന്നു ചേരമെങ്കിലും അറിവാനിടയാക്കിയില്ല. കൃഷ്ണമേനോന്റെ വീട്ടിലേക്കു ഞാൻ പോകുമ്പോഴെല്ലാം ഇവൻ സുഷിരജ്വാലയെന്നു കരുതുന്നതു എനിക്ക് ദൃഢമായായി. അന്നു ഈ വേഷത്തിൽ ഗണനയാണ് ഇവനെ കണ്ടത്. എന്റെ അന്തർഗ്ഗതം മുഖഭാവം കൊണ്ടോ മറ്റോ ഇവന്നു സംശയിപ്പാൻ വരുത്തരുതെന്നു ധാരണയാലാണ് എന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഹൃദയമായ കേശവനെ കൂടി ഒന്നും ഞാൻ അറിയിക്കാതിരുന്നത്. അബ്ബേക്കറുടെ ഭാര്യയായവനെ വിട്ടിട്ടാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആ ചെറുപ്പക്കാരൻ തമിഴനെ ഞാൻ കണ്ടാലരിയു. ഇവൻ താമസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ പോയതിന്നു ശേഷമാണു എനിക്ക് നീച്ചയായതു. കൃഷ്ണമേനോന്റെ ആകൃതിമറയയുള്ള ഈ തുലു

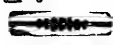
ക്കനെ ഇവൻ ഇയ്യിടെയാണ് യോഗത്തിൽ ചേർത്തതെന്നു തോന്നുന്നു. നല്ലവണ്ണം പഠിപ്പിപ്പിക്കുന്നതിനായിരിക്കണം ഒളിവിൽ നിർത്തിയെന്നത്. കൃഷ്ണമേനോനെപ്പോലെ ഒരാൾ കൂട്ടത്തിലുണ്ടെന്നു ആപ്തികൾവരുത്തിയിലെ പൊളിഞ്ഞ മേശമേൽ തൊപ്പി വെച്ചിട്ടുള്ള മിഴക്കലാണെന്നായിരിക്കണം തന്നെ മനസ്സിലായി. കൃഷ്ണമേനോന്റെ കയ്യെഴുത്തും സംസാരവും അനുകരിച്ച് ഭീലിപ്പിക്കുകയാണ് രണ്ടു മാസംകൊണ്ടിവരുണ്ടായത്. മലയംകുമ്പഴയിലുള്ള പരിചയമില്ലാത്ത മുഖർ ഡിക്റ്റേറ്റർ പകർപ്പുവേൾ മേലാൽ ആവശ്യംവരുന്ന വാക്കുകളിൽ ചിലതാകട്ടെ എന്നു വിചാരിച്ചായിരിക്കും 228-655 മുതലായ ഭാഗങ്ങൾ അധികം തവണ പകർത്തു. കൃഷ്ണമേനോന്റെ വീടുകൾക്കു എഴുതുവേൾ കേശവൻ രാജവൻ എന്നും മാറ്റമുള്ള വാക്കുകൾ ആവശ്യമാണല്ലോ. ഇവനെക്കുറിച്ചു കേൾവത്തു കൂടി പോയിരുന്ന കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ ചതിക്കുള്ള ദിവസം അടുത്തുവെന്നു ഞാൻ കരുതിപ്പോന്നു. ഇവൻ തുലക്കനെ കണ്ണുനീലെയച്ചു കൃഷ്ണമേനോൻ എഴുത്തു പിച്ച് വഴിയെ മേനവന്റെ എഴുത്തു പോലെ എഴുതി അനന്തരിവനും അയച്ചു. ആകെ പഠിയുന്നതായാൽ ഭയങ്കരമായാൽ ജീവനും ഭൂവുവും പോവാതെ കിട്ടിയതു കൃഷ്ണമേനോന്റെ ഭാഗ്യവും ഈ കള്ളന്മാരുടെ 'അസംധാരണ പരസ്യം' അതിന്നൊരു മാറ്റംകൊടുമായിത്തീർന്നു—

കൃഷ്ണമേനോൻ ഇതെല്ലാം കേട്ടു സ്നേഹമായിരിക്കുന്നു.

ശങ്കരകുറുപ്പു — ശേഷമുള്ളവർ വലിയൊരു പാവമായി. എനി വേണ്ടുന്നതെല്ലാം ഞങ്ങൾ പ്രവൃത്തിച്ചുകൊള്ളാം.—

...
...

തേലപ്പാത്തു നാരായണനമ്പി.

വ്യാഖ്യാനം അതിന്റെ ഫലങ്ങളും

(തുടർച്ച)

മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനം അത്യാവശ്യകമെന്നു സ്ഥാപിച്ചുവല്ലോ, എന്നി ശരീരത്തിലെ കാരോരോ ധാതുക്കളിലുള്ള അതിന്റെ ഫലത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചിന്തിക്കേണ്ടത്.

മാംസധാതുക്കളിലുള്ള ഫലങ്ങൾ.

ശരീരത്തിൽ കാരോ മാംസവർഗ്ഗത്തിനും കാരോ പ്രത്യേക ജോലികൾ ഉണ്ട്. ചിലതിന്റെ ജോലി കാരോ ഭാഗങ്ങളെ മടക്കുകയാണെങ്കിൽ മറ്റു ചിലതിന്റെ ജോലി അവയെ നിവീർത്തുകൊണ്ടുവരുക. ചിലതു ഒരു ഭാഗത്തെ ഒരു വശത്തേയ്ക്കു തിരിയ്ക്കുന്നതാണെങ്കിൽ മറ്റു ചിലതു മറ്റോ ഭാഗത്തേയ്ക്കു വലിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ വിരുദ്ധ കർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിയ്ക്കുന്നവയാകുന്നു ദേഹത്തിലെ മിക്ക മാംസവർഗ്ഗങ്ങളും. എന്നെങ്കിലും ഒരു അല്പാസം ചെയ്തയോ, എന്തെങ്കിലും ഒരംശത്തിന്നോ ഭാഗത്തിന്നോ അധികമായ ചലനം കൊടുക്കയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ചില മാംസവർഗ്ഗങ്ങൾ ചുരുങ്ങുകയും മറ്റു ചിലവ അഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ദേഹത്തിലെ മറ്റു ചില അംശങ്ങളിലും കാരോരോ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. രക്തനാഡികളാലും ഞരമ്പുകളാലും സമ്മിശ്രമായി ഒരു വക കൊഴുപ്പുകൊണ്ട് ഒട്ടിപ്പിടിച്ച് തിരിയ്ക്കുന്ന സൂക്ഷ്മങ്ങളായ അനവധി നാഡകൾ കൂടിയതാകുന്നു മാംസം. ഒരു മാംസം ചുരുങ്ങുമ്പോൾ അതിന്റെ ഭിന്നാംശങ്ങളായ സകല നാഡകളും ഒപ്പം ചുരുങ്ങുന്നു. ഇതു അതിൽ കൂടി വ്യാപരിക്കുന്ന ഒരു

രമ്പുകളുടെ ശക്തികൊണ്ടാകുന്നു. ശരീരത്തിൽ സ്വതന്ത്രങ്ങൾ എന്നും, അസ്വതന്ത്രങ്ങൾ എന്നും, രണ്ടു തരം മാംസങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതാവിത് ചിലതു നമുക്കധീനങ്ങളും (Voluntary) മറ്റു ചിലതു അനാധീനങ്ങളും (Involuntary) ആകുന്നു. അധീനങ്ങളായ മാംസങ്ങൾ നമ്മുടെ ആഗ്രഹത്തിന്നോ ആജ്ഞയ്ക്കോ കീഴടങ്ങി പ്രവൃത്തിയ്ക്കുന്നവയാകുന്നു. നമ്മുടെ ആഗ്രഹത്തിന് യാതൊരു മേലധികാരവും ഇല്ലാത്തവയാകുന്നു അനാധീനങ്ങൾ. ഉദാഹരണമായി ഹൃദയത്തിലെ മാംസമടക്കം. അതു തീരെ അനാധീനമാണ്. അതു നാം പറയുന്ന പോലെയാ, വിചാരിക്കപ്പെടാതെയോ യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യയില്ല. അതു പരിഷ്കൃതരാജ്യാധിപതികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണ്. സ്വതന്ത്രവൃത്തിനുവേണ്ടി ആയുസ്സുകളും, തന്റെ ഇഷ്ടപോലെയെ നടക്കുള്ളു. നേരെ മറിച്ച് കയ്യിനേലും മറ്റുമുള്ള മാംസങ്ങൾ തീരെ അടിമകളാകുന്നു. കയ്യോ കാലോ ഒന്നു മടക്കേണമെന്ന് നാം ആഗ്രഹിച്ചാൽ നമുക്കു തൽക്കുണം അവയെ മടക്കാൻ സാധിയ്ക്കുന്നു. അനങ്ങാതെ നിൽക്കണമെങ്കിൽ അതു ചെയ്യാം. അത് എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ആ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന മാംസങ്ങൾ അടിമകളാകുകൊണ്ടത്രെ. ഹൃദയത്തിലെ മാംസം യാതൊരു ജോലിയും കൂടാതെ അല്ലെന്നും സ്വസ്ഥമായി നില്ക്കട്ടെ എന്നു നാം വിചാരിച്ചാൽ അതു അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതല്ല. ഇതാകുന്നു അധീനവും അനാധീനവുമായിട്ടുള്ള വ്യത്യാ

സം. അങ്ങിനെ ഇരിക്കെ നമുക്കധീനങ്ങളായ മാംസങ്ങൾക്കെ ആയാസം കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ രണ്ടു തരം മാംസങ്ങളുടേയും ശക്തി ശരീരത്തിൽ വെച്ചേറേ ഫലിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നത് ഇതേവരെ തീർച്ചപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ഒരു മാംസത്തിന്റെ പ്രാപാരസേമയത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള ശക്തിക്കു യഥാവിശേഷമായ ത്തിൽ തീരുന്നു. പ്രായാമം അധികമായാൽ ബലക്കുറവും അധികമായാൽ വളർച്ച കുറയും ചെയ്യും. വേണ്ടമാതിരിയുള്ള പ്രായാമം ഇല്ലാത്തതും വളർച്ചയും ബലവും കുറയും. പ്രായാമം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ മാംസങ്ങൾക്കു ചാറും കൊഴുപ്പുവന്നു നിറയുന്നതാകുന്നു. പരിവൃത്തി ദോഷത്തിന്നു മിതമായും ക്ലിപ്തമായും ആയാസം കൊടുത്താൽ ശരീരത്തിലെ മാംസങ്ങൾക്കു നല്ല ഉണർച്ചവരുത്താകയാൽ അവയ്ക്ക് എഴുപ്പത്തിൽ വളർച്ചയും പുഷ്ടിയും ഉണ്ടായിക്കുണന്നതു കട്ടം അസാധാരണയല്ല. ഇതിന്നു ശുശ്രൂഷയായി യാതൊരു കാരണവും ഇതേവരെ പാഞ്ഞു കാണുന്നില്ല. ക്ലിപ്തമായ പ്രായാമംകൊണ്ട് മാംസങ്ങൾ വലുതാവുന്നതിന്നു പുറമെ അലയുടെ ഭിന്നാംശങ്ങളായ കാരോ നായകളും തടിച്ച അധികം ബലവും ഉറപ്പും ഉള്ളതാവുന്നതിനാൽ സാധാരണ മനുഷ്യരെ തവിടുപൊടിയാക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയെ, ഒരു കായികാഭ്യാസിയ്ക്കു യാതൊരു അപായംകൂടാതെ തടുപ്പാൻ സാധിയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

തൊക്കിലുള്ള ഫലങ്ങൾ,

കോട്ടം, ചാട്ടം മുതലായ ദോഷയാസങ്ങളാകുമായ അലോപനപ്രവൃത്തികൾ വല്ലതും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ തൊക്ക് ആസക്തം തുടിച്ചും സ്പേഷ്ഠത്തിൽ മുങ്ങിയും സാധാരണ കാണാറുണ്ടല്ലോ. സ്പേഷ്ഠം തൊക്കിലെ രോ

മകൃപങ്ങളെ നന്നായിക്കഴിപ്പിക്കി വെർപ്പുവരുത്തുകയും സൂക്ഷ്മങ്ങളായ കൃമികൾക്കു ശരീരത്തിലേക്കു പ്രവേശനം കൊടുക്കാതെ തടഞ്ഞു നിത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രായാമം തൊക്കിനെ പോഷിപ്പിച്ചു് അതിന്നു മാർദ്ദവവും ഭംഗിയും കൊടുക്കുന്നു. ചരക്കുത്തിൽ പ്രായാമം തൊക്കിന്നൊരു വാണിജ്യേണമെന്നു പറയാം. അതു തൊക്കിലെ സൂക്ഷ്മങ്ങളായ രക്തനാഡികൾക്കുണർച്ച വരുത്തുകയും തന്മൂലം ശൈത്യബാധ തടവാനതിന്നു ശക്തിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. ചിലരുടെ വിധിപ്രകാരം അസഹ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധങ്ങളും പ്രായാമംകൊണ്ട് ആ ദുർഗ്ഗന്ധവും വേറുവുന്നതാണ്.

ശ്വാസധാനിയിലുള്ള ഫലങ്ങൾ.

പ്രായാമത്താൽ ശ്വാസധാനിയിൽ ജീവവായു സഞ്ചരിപ്പാൻ അധികം തരമാകയും തന്മൂലം ശ്വാസോച്ഛ്വാസഫേതുക്മായ മാംസങ്ങൾ പുഷ്ടിയുള്ളതായും, ശ്വാസഗതി സാവധാനമാകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ വന്നാൽ രക്തം തെളിയുകയും, ക്ഷയം മുതലായ ശ്വാസകോശസംബന്ധമായ രോഗങ്ങൾക്കുള്ള എഴുപ്പം കുറയുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

രക്തനാഡികളിലുള്ള ഫലങ്ങൾ.

രക്തനാഡികളിലുള്ള പ്രായാമത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ കൈത്തണ്ടയിലെ നാഡിയിന്മേൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണാം. പ്രായാമത്തിൽ ഹൃദയം അധികമായി മിടിയ്ക്കും. ഇതു ചിലപ്പോൾ യാതൊരു ദീനവുമില്ലാത്ത ആർക്കാരണകിൽ സാധാരണയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ഇരട്ടിയ്ക്കുകയും, പ്രായാമത്തിന്നുശേഷം പണ്ടത്തെ സ്ഥിതിയിൽത്തന്നെ വരികയും ചെയ്യും. ദൃഢരക്തനാഡികൾക്കു മറ്റും ഒരു വഴിയ്ക്കു മാത്രം ചോരയോടാനുവൃദ്ധി

ക്കുന്ന ഒരു മാതിരി അടുപ്പകൾ ഉണ്ട്. പ്രായാചാര്യസമയത്തിൽ മാംസങ്ങൾ ചുണ്ടുകയോ കറിയതാകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ നാഡികളെ അമർക്കുകയും, തന്മൂലം ദുഷ്കരതഗതിക്കു സൗകര്യവും എടുപ്പവും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ ശരീരത്തിലെ മലിനചാതമങ്ങളെ ധാതുക്കളിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി ബഹിഷ്കരിപ്പാനുവദിക്കുന്നു.

ശരീരംഗിയിലുള്ള ഫലം.

പ്രായാചാര്യസമയത്തിൽ പുറമെ വിയപ്പാൻ കാണുന്നത് എങ്കിലും അകത്ത് അഗ്നി അധികരിച്ചിരിക്കും, അതുകൊണ്ടു ശ്വാസനന്ദത്തിന്റേയും ഹൃദയത്തിന്റേയും തലസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഉയിർ വലിക്കുകയും; ശ്വാസകോശവും, ഹൃദയവും, വളരെ ഉണച്ചുയോടും ചൊടിയോടുംകൂടി ജോലി എടുക്കുകയും ചെയ്യും. രക്തം മാറുള്ള ധാതുക്കൾക്കു ജീവചായുവിനെ ധാരാളം ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

ആമാശയ പകുതാശയാദികളിലുള്ള ഫലം.

പ്രായാചാര്യം രുചിയേയും ദീപനത്തേയും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഭക്ഷണത്തിന്നുശേഷം ഉടൻ തന്നെ വലിയ ദോഷാലുപാനം ചെയ്യുന്നതായാൽ പലപ്പോഴും ദാഹനക്ഷയം ഉണ്ടാവുന്ന

താകുന്നു. പ്രായാചാര്യം ആന്തരാവയവങ്ങൾക്കു വേറെയും ഒരു വിധത്തിൽ ഗുണത്തെ ചെയ്യുന്നു. കുടലിലെ മാംസങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ ഉഴിച്ചിൽക്കാരായ കുറുപ്പന്മാരുടെ ജോലി ചെയ്യുന്നു. പ്രായാചാര്യസമയത്തിൽ അവകൾ ചുണ്ടുമ്പോൾ ആന്തരാവയവങ്ങളെ ഉഴിഞ്ഞ് അവയ്ക്കു രാജസ്സും, ബലവും കൊടുക്കുന്നു. ഇതു ദീപനക്ഷയത്തിന്നും ശോധനക്കുറവിന്നും വളരെ നല്ലതുമാകുന്നു.

മനസ്സിൽ ചെയ്യുന്ന ഫലങ്ങൾ.

മിതപ്രായാചാര്യം ബുദ്ധിമാന്ദ്യത്തെ ഇല്ലാതാക്കുകയും, മനസ്സിനെ ആർജ്ജാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അത് അധികമായാൽ മനസ്സിനേയും, ദേഹത്തേയും ക്ഷീണിപ്പിക്കും. പാകമായാൽ സ്നായുക്കൾക്കു വീർപ്പും, പുഷ്പിയും ഉണ്ടാക്കും. സാധാരണ എല്ലാവർക്കും ഒരേ വിഷയത്തിൽതന്നെ കാച്ചുകുന്നേരം ശ്രദ്ധ സ്ഥിരമായി നില്പവൻ സാധിക്കയില്ല. പ്രായാചാര്യംകൊണ്ട് ഇതു എടുപ്പത്തിൽ സാധിക്കാം. മനസ്സിന്നു ധൈര്യവും ഉറപ്പും ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു പുറമെ പ്രായാചാര്യത്താൽ കാർമ്മശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതും അതു ശരിയായി ശീലിക്കുന്നവർ കൃത്യനിഷ്ഠാതല്പരന്മാരായി തീരുന്നതുമാകുന്നു.

(തുടരും)

കോയാത്തു കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ.

സജ്ജനസഭ

‘നാലാൾ കൂടിയിരിക്കുന്നേടത്തു ദൈവമുണ്ട്’ എന്നു പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരം കാണുവാൻ ഒരു സഭയിൽ നാലാൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, അവരുടെ അഭിമതം ആദരണീയമാണെന്നുമാണല്ലോ. സർവ്വപ്രവൃത്തികളെ (സർവ്വശാലന ഹിതമായുള്ള കർമ്മങ്ങളെ) നിഷ്ഠാദികൾ ആചരിക്കുന്നവർ സജ്ജനസഭയെ വരുടെ യോഗം (സമുദായം) സജ്ജനസഭയുമാകുന്നു. അവർ പ്രായേണ പരിശുദ്ധ

നാണല്ലോ. സർവ്വപ്രവൃത്തികളെ (സർവ്വശാലന ഹിതമായുള്ള കർമ്മങ്ങളെ) നിഷ്ഠാദികൾ ആചരിക്കുന്നവർ സജ്ജനസഭയെ വരുടെ യോഗം (സമുദായം) സജ്ജനസഭയുമാകുന്നു. അവർ പ്രായേണ പരിശുദ്ധ

കൊണ്ടോ സാഹസംഗുണംകൊണ്ടോ വിചാരിച്ചാൽ തെറ്റിയതാണ്. തനിമിത്തം തെളിയിച്ചു അതും അതോടുകൂടിയ വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു വാസ്തവ്യമെന്നെ പ്രവചിപ്പിക്കുന്നവരായ മഹാത്മാക്കളെ സമീപത്തിലാക്കി സഭയെ പഠിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അനാഥിതമായി വരുന്നതല്ലല്ലോ. 'സഹോദരി ഇരിസഭാ' അതായത് 'ഭരമിച്ച ശോഭിപ്പേ' എന്നാണ് അല്ലെ 'സഭാ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ദുഷ്ടനങ്ങളുടെ സമീപത്തിലും സഭാ എന്നുതന്നെയാണ് പറയുന്നത്. പക്ഷെ സജ്ജനസഭയിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന ഗുണം ദുഷ്ടനസഭയിൽനിന്നു കിട്ടുകയില്ല. നിർമ്മലനദീജലംസാഗരം തണിയിൽചേർന്നു ലോകപ്രപഞ്ചമുപോലും എന്നപോലെ ദുഷ്ടനസഭാപ്രവേശനംകൊണ്ടു സജ്ജനങ്ങൾ മലിനപ്പെട്ടവാനിടവന്നേക്കാം. സജ്ജനങ്ങളുടെയും ദുഷ്ടനങ്ങളുടെയും മനസ്സിനും പ്രാപാരങ്ങൾക്കും മാറ്റം ഗത്യന്തരമുണ്ടാകയാൽ ഭരമിച്ച ശോഭിപ്പേ എന്ന ഗുണം വാസ്തവത്തിൽ സത്തുകൾ തമ്മിൽ അല്ലാതെ നികൃഷ്ടസ്വഭാവം തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ തരമില്ല. നിദ്രിതപഃ, അകാരണകലഹഃ, ധനത്തിലും പരസ്പരീതിലും കൗഷ്ഠം, സപ്തനങ്ങളിലും മിത്രങ്ങളിലും, സുജനങ്ങളിലും ഇഷ്ടം ഇത്യാദികളായ ദുർഗ്ഗണങ്ങൾ ദുഷ്ടനാർക്കു സാധാവികമായിട്ടുള്ളവയാകയാൽ അവർ തമ്മിൽ യോജിപ്പാറിയെന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, അവരുടെ ചേർച്ച ശോഭാവഹമായിരിക്കുന്നതല്ലാത്തതിനാൽ ദുഷ്ടനാർ തമ്മിൽ യോജിപ്പുവാനവകാശമുണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ?

'ഐക്യമത്വം മഹാബലം'. ഇതാണ് ഭരമിച്ചയുടെ ശക്തിയും നിലനില്പും

അത്രയും അഭാവമായിട്ടുള്ളത്. ഐക്യമിതപഃ, ഐക്യമത്വം എന്നിങ്ങനെ 'ഐക്യമത്വത്തെ' വിശദീകരിക്കുന്നതാകയാൽ, ഐക്യമതികളായും ഐക്യമത്വമന്മാരായുമിരിക്കാൻ എന്നർത്ഥമാണ് 'ഐക്യമത്വം' എന്ന പദത്തിനർത്ഥം. ഇവയിൽ ഐക്യമിതപഃ എന്നത് ഐക്യമത്വത്തിലും തെ വന്നാൽ യാതൊരു സഭയും നിലനില്ക്കുന്നതല്ല. ഒരു സഭയിൽ ഉള്ളവരല്ലാത്തവർ അല്ലാത്തവർകളായിത്തീർന്നാൽ കൂടിയും അവർ എല്ലാവരും കൂടി ഭരമിച്ച പേരുകൾ സംഗതിയാകുമ്പോൾ അവരുടെ അല്ലാത്തവരുടെ ഐക്യമിത നിമിത്തം അനിതരസാധാരണമായ ഒരു ശക്തിയുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഒരു ചുട്ടിപ്പൊരി ആകും അന്യായംകൊണ്ടു കിട്ടിയതെങ്കിലും, ആ തരം ചുട്ടിപ്പൊരി പത്തോ ഇരുപത്തോ ഒന്നിച്ചു കെട്ടിയ ഒരു കെട്ടു ഭരമിപ്പോഴും ആ ശക്തിയുണ്ടാകും അവനാൽ കിട്ടിയപ്പോൾ അസാധ്യമാണെന്നുള്ളത് ഇതിന്നു ദൃഷ്ടാന്തവും അനുഭവപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രയാസമില്ലാത്തതുമാണല്ലോ.

സാധാരണയുടെ ഗുണമായ ഐക്യമത്വം പരിശുദ്ധമനസ്സുള്ളവർ തമ്മിൽ അല്ലാതെ കാര്യകോശാദികളുടെ ആവാസമാകുന്ന മനസ്സോടുകൂടിയവരിൽ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാത്തതാകയാൽ ആ ദോഷങ്ങളെ ദൂരിക്കലിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ ആവശ്യമാകുന്നു. ഇവയിൽ ഭാരതനിന്നും മനുഷ്യരുടെ ശ്രേയസ്സിനേയും സുഖപ്പിപ്പിക്കുന്നതേയും മലിനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഇവയെല്ലാം ഒരുവനിൽ ചേർന്നുണ്ടോ അവർ നേരെയൊക്കുന്നു? ദുഷ്ടനങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഇതല്ലേ. ചിന്തയുണ്ടോ അവരുടെ സമീപം വല്ല ഗുണവും കൊടുക്കുന്നു? അവരവർക്കുള്ള വിദ്യയെ അന്യർക്ക്

ഉപയോഗപ്പെടുവാനാകരുതെന്നു കരുതുന്ന സാമ്പത്തികപരമായ യോഗം ഒരു സഭയായിത്തീരുന്നതല്ലെന്നും, ഒരു സഭയുടെ പുണ്യദേശം അതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്നതല്ലെന്നും, ആവക യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും സംശയരഹിതമായ സംഗതിതന്നെ.

സഞ്ജനസമുദായത്തിൽ ഭിന്നഭിന്നങ്ങൾ ചേർന്നാൽ വല്ല ഗുണവും കിട്ടുമോയെന്നാണ് സംശയിക്കുന്നതെങ്കിൽ “കാചകാഞ്ചനസംസ്കാർത്ഥം ധത്തേന്ദ്രമരീകീംഗുതിം തമാസൽസന്നിധനേന മൂലം പായാതിപ്രവിണതാം” എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു സഞ്ജനസമുദായത്താൽ മുർഖന്മാർ നിവൃത്തിയെ പ്രാപിക്കുന്നതാണെന്നു തെളിയുന്നുണ്ടല്ലോ. പക്ഷെ ചിരകാലസമുദായത്താലെ അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളു. ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ ജീവകാലം കാവ്യശാസ്ത്രാദിവിനോദങ്ങളാലാണല്ലോ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്. പാശ്ചാത്യർ നായാട്ടു, ടൂതുകളി, സ്ത്രീസേവ, മദ്യപാനം, കലാരം, ഉറക്കം എന്നിത്യാദികളാലും അവരുടെ ജീവശയെ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം സമുദായം യാതൊരു ഗുണവും ഗുണപ്രദമായി വരികയില്ല.

ധർമ്മധർമ്മങ്ങളെ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞു അവരവരുടെ മതാചാരങ്ങൾക്കു വിഴിവറാതെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണമെന്നുള്ളതാണല്ലോ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ. ഇതിന്നു ആസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതു ശ്രീതീർത്ഥാടനപരമ്പരയല്ലെന്നല്ലോ. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം പഠിക്കുകയെന്നത് എല്ലാവർക്കും അത്ര സുസാദ്ധ്യമല്ലാതിരിയ്ക്കും, സഞ്ജനസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനാൽ ധർമ്മധർമ്മവിവേചനമെന്നും അനായാസേന ചിരാലങ്കാരിയും സാധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തിൽ മ

നുഷ്ഠിക്കേണ്ട മനസ്സു ചൊല്ലേണ്ടതു അതുതാവശ്യമാണ്. പരിഷ്കാരിയാണെന്നായിത്തീർന്നോ കിത്തിക്കോ മറ്റോ ആയി സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ ചോര. ഉത്തമന സമ്പാദ്യത്തിന്നുദ്യോഗിപ്പാനിതു നല്ലൊരു മാർഗ്ഗമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയുണ്ടാകട്ടെ എന്നു ഒരു സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചാലേ ഗുണമുള്ളൂ. സഞ്ജനസഭയിൽനിന്നല്ലാതെ ആ ലാഭം കിട്ടുന്നതുമല്ല.

പുസ്തകാലങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഇഹ പരങ്ങളിൽ പുരുഷാർത്ഥങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളതു സഭ നിമിത്തമാണെന്നു പുരാണങ്ങൾ മൂലം നാമിനമറിയുന്നുണ്ടല്ലോ. മനുഷ്യർ പലവിധ പ്രാരബ്ധകർമ്മങ്ങളിൽ നിരന്തരമായിരിക്കുന്നതിനാലും വിദ്വാന്മാരായ മഹാത്മാർ അങ്ങമിങ്ങമായി പല സ്ഥലങ്ങളിൽ അധിവസിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അവരുടെ മനസ്സിൽ കാരോ കാലങ്ങളിൽ നാനാ പ്രകാരം അങ്കുരിക്കുന്ന പല വിശേഷ സംഗതികളെ ഒരു സമുദായം കൂടുന്നതിൽ വെച്ചല്ലാതെ നമുക്ക് എടുപ്പത്തിൽ അറിവാൻ കഴിയുന്നതല്ലല്ലോ. അറിവുള്ളവർക്കുകൂടി പണ്ഡിതസഭാപ്രവേശനത്താലാണ് അവരുടെ കാർമ്മ്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സാംഗത്വം സാംഗത്യങ്ങളുടെ ഗുണഗുണവിവേചനത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിക്കും മാറ്റം സംഗതിവരുത്തുന്നത്. മനുഷ്യബുദ്ധിയെ പ്രായേണ ഭ്രമവും പ്രമാദവും സമജങ്ങളായിരിക്കും, മനുഷ്യക്ക് എത്രതന്നെ പഠിച്ചുണ്ടായിരുന്നാലും തെറ്റായ ധാരണകളുണ്ടാകുന്നതു സാധാരണമാണല്ലോ. അതും സഞ്ജനസഭാപ്രവേശനത്താൽ നിങ്ങളനതാണ്. ഈ സ്ഥിതിയ്ക്കും സത്തുക്കൂടായ വിദ്വാന്മാരുടെ സഭ അവശ്യം ആവശ്യവും അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു സർവ്വഗുണപ്രദവുമാണെന്ന് എവരും ഐക്യകണ്ഠേന സമ്മതിക്കും

ന്നതാണ്. ആ ഗുണങ്ങൾ മാട്രുവാസി കളുടെ സൗഭാഗ്യത്താൽ ഇപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണഗർഭത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന 'സാഹിത്യസമാജപ്രഭ' ഞങ്ങൾക്ക് അചിരാൽ തരവൻ സംഗതി വരുത്തേണമെന്നുഗ്രാഹി

ച്ചും, ആ സമാജത്തിനും അതിന്റെ രക്ഷാകർത്താക്കന്മാർക്കും സർവ്വശക്തിയും നൽകുന്നതിന്നു സർവ്വശക്തിയെ പ്രാർത്ഥിച്ചും തൽക്കാലം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തോരണത്തു പരമേശ്വരമേനോൻ.

വളേളാർകവിത

കൂട്ടിലെ കിളി.

(കെ. പി. കുറുപ്പൻ.)

വെളിയിൽതലകാട്ടിടാതെപിറുപുറം
മിളിതാസ്യഃകൃത്യത്തിടാതെനിതും
കളിവിട്ടിതകൂട്ടത്തോറുമയ്യോ
കിളിയുംകളമത്രകണ്ടിടുന്ന.

അതികോമളതലികയ്ക്കുമോമം
നന്തിമാലാറിപരംസപരസ്ഥിതിയ്ക്കും
ശ്രുതിപൊറകിളിക്കിടാങ്ങിനി
ച്ചതിയിൽപെട്ടുവലഞ്ഞിടനവല്ലോ.

ചിരവിഞ്ചു കിടാങ്ങരുതന്തയോടാ-
സ്തിലചിങ്ങുപുറത്തയക്കുപാനായ്
വലയോകർവിടാതെകൂട്ടിലിട്ടി-

വിലയേറേജനിപാഴിലാക്കിടുന്ന.
ഫലവൃദ്ധിയെഴുവസനകാലം
പുലരുന്ന;ഫലമില്ലിവയ്ക്കതൊന്നും
ജലപാനവുമല്ലമായ് നിദാനം
ചിലതേകുന്നതുമുണ്ടിവയ്ക്കശിപ്പാൻ.

കിളിജാതികളുംബരത്തിലേററം
കളിയുടന്നുയഥോജ്ഞമുണ്ടിങ്ങും
ഗളിതശ്രവണാദായതൊക്കെനോക്കി
ഞ്ഞളിവില്ലാതിവർഗ്ഗമേമാനിടുന്ന.

വിവരതപമഴുന്നമട്ടിലിപ്പോ-
ളിപരന്തോപരയുന്നതൊന്നുകേൾക്കാം

അവതങ്ങളെപ്പോഴുദിഷ്ടമോത്തി-
ട്ടവശപ്പെട്ടിതുപോലെ പാൽകയല്പി? 6

“സമസ്പാഴികളിൽപ്രിയംകളിക്കും

1 സമമാന്മാരവാനുമിച്ഛപോയോ
സമവത്തികളോജനങ്ങളെല്ലാം
മമതാശാലികളാകയോമമാന്മാർ” 7

2 “മഹനീയതെല്ലമില്ല;ഞങ്ങൾ
കിരമലോകംനരകപ്രമാണമാണോ;
സമസാഖലർമൂലമിങ്ങുകാരാ-

ഗ്രാവാസത്തിനയോഗ്യമുണ്ടവിച്ഛ” 8

പതഗങ്ങളിവണ്ണമതിട്ടമ്പോൾ

3 പരുന്നതുമതിമാലിലാണിടുന്ന;
ഇതനൽഭുതമത്രമന്ത്യാർപോലും
ഹതദൈവത്തിനധീനരാണവർ 9

മലയംമുതലികളുള്ളഹിന്തു

4 തലയാളിപ്രവരപ്പമ്പാഴുവണ്ട
പുലയാളൊരുജാതിയെത്തുകൊണ്ടോ
വിലയാളെന്നുപാഞ്ഞുവന്നിടുന്ന!!! 10

അതികാർണ്യമെഴുന്നൊരിത്രനീല-

5 പ്രതിപേരുംപലയാനയത്തിൽനിന്നും
മതിമേളമുറയെഴുപ്പൊങ്ങ-

നന്തിചാശ്വത്യമെഴുത്തലോകമുണ്ടോ? 11

ഇനരശ്ശിവഹിതയ്ക്കുതുകുറുത്തി-
 യിനമല്ലാതിരുളിൻറമക്കളല്ല
 ഘനകോമളനായിടയശോഭാ-
 തനയൻതന്നവതാരമെന്നമാകാം. 12
 ശരിയാണതിനണ്ടയുകുതി, ഭൂമി-
 പരിരക്ഷാപരനായപത്മനാഭൻ
 അരിനെല്ലിവച്ചുലിയാതിരിപ്പാൻ
 പരിതോഷാൽപുലയസ്ത്രപനാകാം. 13
 ചിലനാൾമഴ, മറന്നാരികൽവേലും
 ചിലനാൾമഞ്ഞു, ചിലപ്പോഴൊക്കാരും
 നിലനിന്നിവയൊക്കെയുംസഹിതം
 പുലയന്മാർശിവരമീയോഗിമാരോ? 14
 പുലയംകുതിരാനുമുതൽക്കുപിന്നെ
 പലദിവ്യപ്രഭകളുണ്ടായിരോടെ
 തലമൊട്ടയടിച്ചുവഴംമോമൽ-
 പുലയൻനല്ലൊരുമോളംശിയാണോ? 15
 ദിവസാദിമുതൽക്കുതട്ടുന്നതി-
 നവസാനംവരണപ്രവേലമെത്രം.
 അവസാനമാറുധീരധീരൻ
 വ്യവസായത്തിനൊഴന്നുത്തിയാണോ? 16
 അവിതംപായാതെ ഹന്ത!ശാന്ത്യാ
 സാവിതംജോലികൾചെയ്തിടുന്നമൂലം
 മഹിതൻ പുലയൻപുകഴ്ന്നാരിന്ത്യാ-
 മഹിതൻമ. ജുളഭാഗ്യപൂരമെന്നോ? 17
 അതുലോക്യമാംകൃഷിവലക്കു-
 ക്കതുകുംചേപ്പുവരാണവള്ളവന്മാർ;
 അതുതൊണ്ടിവരാദിരുമോലും
 പുതുമഹാളിമനാശ്രയതല്ലേ? 18
 മണിമഞ്ജുളകാന്തിചിന്തിടുന്നെ-
 ന്നണിശാഖ്നിലയങ്ങളിൽപരത്തി
 പണിചെയ്തവനിക്കു, ഞ്ഞാറുപുവ
 ടുണിയിക്കുംപുലയൻജഗൽപിതാവോ? 19
 വിളവെത്തിയനെൽക്കുതിർക്കലപ്പ-
 ട്ടിയൊക്കുന്നിമുമാൻമിടിക്കുമാന്തി
 ഇളകാപ്പുകുറ്റുഭൂവിളെങ്ങും
 വിളയാട്ടുന്നിവർഭൂമണാളരെന്നോ? 20

മധുവൈരിമഹൽകടാക്ഷവീക്ഷാ-
 മധുപന്മാർമധുപന്മാലോലുപന്മാർ
 അധുനംചിമനാശ്രയായ്ധരിശ്രീ-
 വിധുരാവസ്ഥകൾനിന്നിന്നിടുന്നോ? 21
 സമയത്തിനതീവി, വേലുനിത്യം
 പ്രമദമെങ്കിലുംചൊതുസഞ്ചരിപ്പും
 ക്രമമിവകയാൽവിലാത്തിവാഴും
 സുമഹാനാരെയെധികരിയ്ക്കുവോരോ? 22
 അവരല്ലിവർകേരളത്തെല്ലൊ-
 മവനൊചയ്ക്കുന്നിനങ്ങളുവകയ്ക്കിൽ
 ഇവർപശുധരൻറമക്കളാണോ
 സുവന്നാഹതപമിയന്നുനിന്നിടുന്ന. 23
 പലതിങ്ങിനെ ചിന്തചെയ്തിടുന്നോൾ
 പുലയന്മാർപുരുഷസ്ത്രമുള്ളകൂട്ടം
 ചിന്തനകൾചെയ്തിടേണ്ടതല്ലേ
 ബലവാന്മാർകരുണാർദ്രമാനസന്മാർ. 24
 അതിരൂതയുള്ളപുഞ്ചിരിപ്പൂ
 വൃതിരുന്നണ്ടിരവള്ളവർക്കുശേഷം
 മതിരശ്മിപണച്ചിയിങ്കൽനിന്നീ
 ക്കിതിയിങ്കൽപ്രസരിച്ചിടുന്നവോലെ. 25
 തടവിൽസതതക്കടക്കുകൊണ്ടു-
 ല്ലടകാന്തിപ്രസരകുറഞ്ഞിടുന്ന.
 സ്സുടശോഭകലനകൈമതിച്ചാ
 ത്തടവീടാഗമതികലെന്നവോലെ. 26
 വ്യവസായ വിഭജനംബഹുമാന്തം
 ലിവരുന്നൊലുമതിവടുത്തുനങ്ങൾ
 അവധീരണമെഴ്ത്തിടുന്നകഷ്ടം
 നവചിഞ്ചരത്തെത്തയ്യുമെന്നപോലെ. 27
 ഉടൽവാട്വിധയത്തുവേലമെഴ്-
 നിടറിപ്പൊപ്പുലയപ്രമാണിവർഗ്ഗം
 ഉടനവലമാസ്ഥിജിഹ്വവാനാ-
 യടമകാരഭയന്നുവന്നിടുന്ന. 28
 പുരുവേലകൾചെയ്തവള്ളവന്മാ
 രരുളപ്പോരിനയന്നുഹിതവർഗ്ഗം
 ഭരമാതിരിനല്ലവൻപടയ്ക്കും
 പുരുമോദാലത്തുവെഴ്വിളമ്പും. 29

പുരത്തന്നായിൽകുതിർക്കലക്ക
ട്ടമെത്തി; പുനയൻ വിരേധിയായി
കുരവായിവൻസ്വപകിയമോടാ
ചരണാകൊണ്ടു ചവിട്ടിനീക്കമെല്ലോ. 30
കരുണാപരരായെട്ടിയോട്ടി
ടത്തവള്ളിവസാധുസഞ്ചയത്തെ
അമളിവിടപത്തിനുള്ളിലും
കരുതിക്കൊണ്ടൊരുവൻമറിയ്ക്കുമെന്നോ. 31
മലിനാശയർവച്ചുതീണ്ടലോത്തി
പ്പിവില്ലാതിവരൈകകയറണേ?
ചളിതോൽക്കുവരിന്നാറപ്പാരില്ലം
ചൊലിയുന്തീക്കരയൊണ്ണൊട്ടപ്പതാരോ? 32
ചെറുകുളിമൊക്കെഹിന്തുവല്ലേ?
ചെറുതൊന്നോക്കുമുക്കുവിമ്പുവേണ്ടേ
ബഹുതെനിമസിക്കൊലാ; സ്വപുഷ്പം
കുറുക്കുമിൻതുഴയാതെചത്തുപാകു. 33
അകുളുകരുതുള്ളവള്ളവന്മാർ
അകലന്നമുടൈഹിന്തുസോദനോർ
അകലത്തിനിയാട്ടെല്ലകാർണ്ണവം
അപകമേനിക്കുളവാകിലാക്കുമാറാം. 34
മനുജാതികളുണ്ടവള്ളവന്മാർ
അന്മാറിന്തുക്കുളമാണുപോരയെങ്കിൽ
കുന്ദവീക്കിവിടുന്നെങ്ങുനിങ്ങു
അനുജന്മാരെടുനിട്ടുതപമുണ്ടോ? 35
അതിന്നുപിഴയെടുത്തുപിളവക്ക
അരികൊല്ലുന്നിതുപോലെമൃഗലോകം
അർശങ്കരവള്ളവന്റെനേരെ
ചരിവാനിത്തൊഴിൽകൊണ്ടുചെയ്തിട്ടു.
പുലിയുംപുലിയോടിണക്കു; മപ്പോ
ലൈമറുളളലിയോടുവെഴുകാണാം
കുലിയുങ്കൽമനുഷ്യരെകെട്ടു-
ങ്ങുചരിതന്മാരെക്കുമാരിടിന്നുജാതി. 36
പലവേലകൾചെയ്തില്ലപ്രേമം
പുലയന്നില്ലിതുപോൽവിധിയുളളം
ചലദിവിധിതന്നിന്നുപോ-
ത്തലകയ്ക്കോടെതുരന്യതിന്നുപോട്ടെ. 37

വിമലൻപുലയന്നുരാജവിധി-
ഗമനംകൂടിമുടക്കിടന്നമന്ത്രിൻ
സുമസ്സുകയ്ക്കോടചേർന്നിടത്താ
ഈമനാഗരമണത്തുകേണിടട്ടെ.
സരണിത്തടവേകിവള്ളവന്മാർ-
കുമാധിക്ഷേപംകൊടുത്തുകേചിൽ
നരകങ്ങളുരത്തരത്തിലുള്ളാർ
നരകത്തിൻമുഖിൽപതിച്ചിടട്ടെ. 38
നിനവെന്തുമതാനുരത്തിലേയ്ക്കി-
യിനമോരോന്നുകടന്നുപോകുവാനായ്
പ്രനകാരണമുറാരോവിധിയും
വിനയംകൈട്ടവർകൈട്ടുപോയിടട്ടെ. 39
വലിയോർനിജവല്ലിയൊളൊല്ലോ
മലിയാലിപ്പമുമാരിടേണ്ടതല്ലോ.
പുലിയല്ലവർപുലയല്ലടൽകൂർ-
ല്ലൊലിമച്ചന്തമെഴുമനുഷ്ഠരല്ലേ? 40
കരുണാപരരേ! വിളിക്കുവേഗി
വരുമെന്നാൽപരിശുദ്ധർവള്ളവന്മാർ
അരുതൊരുമകളോടുവൈരം
കരുതേണംപ്രിയമകളോടുതൃപ്തം. 41
“രസ”ബോധമുദിസ്സുവാൻസ്വഭാവം
ഭ്രസനംകൊണ്ടുവരെയ്ക്കുരിഷ്ടി;
അസമയമല്ലവള്ളവന്മാ-
രസമായസ്ഥിതിയൊന്നുദിവ്യമുല. 42
സദുപായനില്ലപക്ഷിലോകം
മുദുഭാഷാഗതിയുസിക്കുമെങ്കിൽ
“ദിവിമാന്യധാണി”വള്ളവന്മാ-
ക്കുദന്തംവെലുമൊഴിയുപറിക്കാം. 43
ഉയരുന്നിതുവള്ളവന്മാരത്തിൻ
ഭയനിന്ദസ്വരമിന്നുകേരളത്തിൽ
വയമെന്നമനസ്സുവയ്ക്കുകേൾക്കാം;
സൂതമില്ലാരുവരേവമോതുകല്ലേ? 44
‘മാടത്തിൽപുലയവോരൊഴെത്തുപള്ളി-
ക്കുടത്തിൽകുതുകുരുകടന്നിടട്ടേ
വാടത്തിൽപണികുറുമുടക്കുലു; വിദ്വാ-
വാടത്തിൻകരുതധനാതുറന്നുടട്ടു. 45
(തുടരും.)

पिकसन्देशे

(प्रथमसर्गः)

तामुद्रीक्ष्य प्रथितभानिकामुत्तरेण क्रमेथाः

कुंभाकारस्तनभरनमत्सुन्दरीभिः समग्रम् ।
रंभास्तम्भैर्मधुरसफलैर्भूषितागारजालं
कुम्भीशस्यावसथमतुलं कुम्भकोणं प्रसिद्धम्

॥ ७३ ॥

मायूरं द्रागजपुरमथो पारसीकानदित्वा
तीर्त्वा पुण्या मधुरसरितो बल्लभक्षेत्रदेशान् ।

गत्वा काञ्चीं वरदमहितां मञ्जुलां संचरेथाः
क्षीरस्रोतस्सरितमथ सच्छंखिनीं चाभिगच्छेः

॥ ७४ ॥

काञ्चीं काञ्चीमुदधिवसनाया वराणां प्रदातु-
स्थानं वेधस्सवनविदितां नेत्रपात्रीकुरुष्व ।

श्रीमद्राभावरजविहितप्रब्रफकिप्रकृष्टां
वेदान्तार्थप्रथितकविसंभूतिपुण्यां च पश्येः

॥ ७५ ॥

अद्वां पत्यौ चिरविरहिणीं वारुणीं संगते द्राक्
कान्तोदारं करिपतिपुरं त्वत्सखीवासभूमिम् ।

देशं प्राप्यं स्थिरपरिमलं बल्लभास्पर्शरम्यं
दिव्यं भास्वत्कटकुरुचिरं सौम्यजाने श्रयेथाः

॥ ७६ ॥

इति

कौटुंगलर् . राजकीयकन्यकापाठशालासंस्कृतपण्डितेन

र. रंगाचार्येण विरचिते पिकतन्देशे प्रथमसर्गः

॥ समाप्तः ॥

द्वितीयसर्गः ।

यत्रोत्तुङ्गा मरतकमयी राजते सव्वराजिः

घण्टावादैर्मुखरितघुत्वा राजवीथीप्रतोळ्यः ।

अस्तिक्षीरा हरितकण्ठिना यत्र गोवष्कयिण्यो

बलमत्तलम्पथुरवचना यत्र केलीशुकाश्च

॥ १ ॥

यत्र स्त्रीणां सहजनयनान्येव भूषाविशेषो

व्याजायन्ते कुरलयदलान्यङ्गनानां मुखेषु ।

वाणी वीणासरसमधुरा गौणमात्रं तु तन्त्री-

स्वाना हारा हृदयनिहिताः केवलं भारभूताः

॥ २ ॥

चक्षूरागः परभृतकुले नान्यकांताजनौघे

जाड्यं यस्मिन्नुपवनतटीचंदने नो नरौघे ।

ध्रुमेष्वादेः किल भलिनता नो चाग्निरे जनानां

यस्मिन् योगा भुजगनिवदे पक्षपातः खगेषु

॥ ३ ॥

यस्मिन् रात्रौ मुरतकशिलानिर्मिते नित्यभास्वत-

सौधैः कुत्से तमसि विहते यदिवाभूयते द्राक् ।

कामाक्रान्तैरविघटितसंयोगरम्यै रथाङ्गै-

र्दीपा नित्यं क्षुरतविहिता नैव मोघीक्रियन्ते

॥ ४ ॥

यस्मिन् दृष्ट्वा कुसुमधनुषं फालनेत्राग्निदग्धं

संशोचन्त्या निटिलनयनं प्रार्थयन्त्याः प्रसादम् ।

रत्या दीर्घाः कृपणकरुणा विप्रलापा इवालं

शोश्रूयन्ते मधुराग्निनदा ईसकोलाहलानाम्

॥ ५ ॥

नक्तं लोलैः पवनलुलितैरुल्लसद्भिर्दुकूलैः

दूरोत्थितध्वजनिजभुजान्युचहर्म्यस्थलानि ।

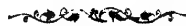
दीर्घाक्षिणां वदनकमलैर्लज्जितस्याश्रुतांशो-

रन्तस्तापानुपशमयितुं प्रोधतानीध्र भान्ति

॥ ६ ॥

(क्रमशः)

कोः र. रंगाचार्यः ॥

പണമടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം

(1088 കഷ്ടകം ലക്കത്തിന്റെ തുടച്ചു)

ബ്രഹ്മശ്രീ.	അവർകൾ ക. ണ.	ബ്രഹ്മശ്രീ	അവർകൾ ക. ണ.
,, ചേലുരമനയ്ക്കൽ ഇട്ടിരവിനമ്പൂരി,, 2—8		,, ക്രോധമംഗലത്തു വാസുദേവൻ നമ്പൂരി,, 2—8	
,, ആലത്തൂർ അനുജൻ നമ്പൂരിപ്പാട്,, 2—8		,, എം. ദിവാകരൻ നമ്പൂരി ,, 2—8	
,, മേലേടത്ത് നാരായണൻ അടതിരിപ്പാട്,, 2—8		,, യം. ജി. വാസുദേവൻ നമ്പൂരി,, 2—8	
,, നടുവത്ത് മാമൻ നമ്പൂരി ,, 2—8		,, മുണ്ടനാട്ട് ശങ്കരനാരായണൻ നമ്പൂരി,, 2—8	
,, കുന്നത്തൂർ പടിഞ്ഞാറേടത്തു മഹൻ നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്,, 2—8		,, ടി. ജി. അഗ്നിശർമ്മ ,, 1—4	
,, വീനൂറ് കടലായിമനയ്ക്കൽ കണ്ണിക്കുട്ടൻ നമ്പൂരിപ്പാട് ,, 2—8		,, എം. എ. മുണ്ണശർമ്മ ,, 1—4	
,, കുപ്പിങ്ങാട്ട് മനയ്ക്കൽ നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി,, 2—8		,, എം. മാധവൻ നമ്പൂരി ,, 1—4	
,, പുതുന പാമേശ്വരൻ നമ്പൂരി,, 2—8		,, പി.ജെ ശങ്കരൻ നമ്പൂരിപ്പാട് ,, 1—4	
,, കാവല്ലൂർ കൃഷ്ണൻ നമ്പൂരി ,, 2—8		,, മ. രാ. രാ. എം. രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാൻ,, 2—8	
,, മണ്ണാഴിമനയ്ക്കൽ മഹൻ തൃപ്പാൻ നമ്പൂരിപ്പാട്,, 2—8		,, കെ. എസ്. രാമനേരോൻ ,, 1—14	
,, കാഞ്ഞിയൂരമനയ്ക്കൽ നാരായണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്,, 2—8		,, ചിറയ്ക്കൽ വലിയ രാജാ ,, 2—8	
,, എ. നീലകണ്ഠൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്,, 2—8		,, എസ്. കെ. നാരായണപിള്ള ,, 2—8	
,, തെപ്പലാശ്ശേരി നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരിപ്പാട്,, 2—8		,, കൊച്ചി ദിവാൻപോഷ്വാർ ,, 2—7	
,, പാലയന്നൂർ മനയ്ക്കൽ കൃഷ്ണൻ നമ്പൂരി,, 2—8		,, മലയാളം ലൈബ്രറി സിക്രട്ടറി ,, 2—8	
,, കാടമ്പാറമനയ്ക്കൽ അച്ചൻ നമ്പൂരി,, 2—8		,, ആർ അനന്തകൃഷ്ണയ്യർ ,, 1—8	
,, പൂമുള്ളി വലിയ നമ്പൂരിപ്പാട് ,, 2—8		,, പി. ഗംഗാധരപിള്ള ,, 1—4	
,, പാഴൂർ പട്ടാഭാരഥി നാരായണൻ നമ്പൂരി,, 2—8		,, കവളപ്പാറ കൊട്ടാരത്തിൽ തൃപ്പിരനായർ,, 2—8	
		,, കണ്ണമ്പ്രാമനണ്ണിപ്പിള്ളനായർ,, 2—8	
		,, യ. കേളുമേനോൻ ,, 1—8	
		,, എ. വി. ജോസഫ് ,, 2—8	
		,, എം. കെ. ഉണ്ണിപ്പിള്ള ,, 1—6	
		,, ടി. ,, 1—2	
		,, എ. നാരായണപേരോൻ ,, 2—8	
		,, കെ. ശങ്കരനാരായണശർമ്മ ,, 2—8	

മ. രാ. രാ.	അവർകൾ	മ. രാ. രാ.	അവർകൾ
	ക. അ.		ക. അ.
„ ജി. കൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.	„ 2—8	„ കെ. പപ്പണ്ണിപിള്ള	„ 2—8
„ ഡാക്ടർ ഇ. രാമചാരിയർ	„ 2—8	„ ആറുകുടവിൽ കൃഷ്ണൻ	„ 0—10
„ കെ. സി. വിരരായൻ രാജാ	„ 1—8	„ സി. ജി. പരമേശ്വരൻപിള്ള	„ 2—8
„ കടത്തനാട്ട് വലിയതമ്പുരൻ	„ 2—8	„ കെ. കെ. മേനോൻ	„ 2—8
„ വഞ്ഞിപ്പുഴരാജ	„ 2—8	„ ടി. എം. കുഞ്ഞിരാമൻനായർ	„ 2—8
„ പഞ്ചായത്തിൽ നാരായണൻ		„ കെ. എസ്. ഗോപാലകൃഷ്ണയ്യർ	„ 1—4
„ വിള്ള	„ 1—4	„ കെ. പി. മേനോൻ	„ 2—8
„ കെ. എൻ. രാമൻപിള്ള	„ 1—4	„ എസ്. മാധവൻപിള്ള	„ 2—8
„ സി. ജി. കൃഷ്ണപിള്ള	„ 3—8	„ കെ. ജെ. വർഗ്ഗീസ്	„ 2—8
„ എ. കെ. ഗോപാലമേനോൻ	„ 1—4	„ എം. പരമേശ്വരൻപിള്ള	„ 1—4
„ എൻ. കെ. രാമണ്ണി	„ 2—8	„ വി. ഷങ്കരപിള്ള	„ 1—6
„ സി. ജി. വാസുദേവപ്പെ	„ 2—8	„ പി. ഗോവിന്ദമനോൻ	„ 1—0
„ എൻ. രാമൻപിള്ള	„ 1—4	„ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ	„ 1—4
„ പി. എസ്. രാമൻപിള്ള	„ 1—4	„ കെ. പി. ശങ്കരപിള്ള	„ 2—8
„ ഇ. എൻ. കേശവപിള്ള	„ 2—8	„ ഭാസ്കരസ്വാമിനായനശ്ശേരി	„ 2—8
„ സി. എസ്. ഉണ്ണികൃഷ്ണക്കുറുപ്പ്	„ 1—4	„ എം. ഐ. അബ്രഹാം	„ 1—4
„ എൻ. നാരായണൻപിള്ള	„ 1—0	„ ചമ്പക്കുളം ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	„ 0—5
„ എം. എസ്. രമേശ്വരൻ	„ 1—8	„ ടി. കെ. നാരായണപിള്ള	„ 2—8
„ അനന്തകൃഷ്ണയ്യർ	„ 2—8	„ സി. പീറ്റർ	„ 1—4
„ പോത്താഞ്ചേരി നാരായണൻ		„ എസ്. ഗോവിന്ദവിദ്യാത്ഥി	„ 2—0
„ വ്യാർ	„ 1—4	„ സി. അച്യുതമേനോൻ കണ്ണൻ	„ 2—0
„ K. K. Jeseeph	„ 2—8	„ കെ. സി. ഉമ്മൻ	„ 1—6
„ ജി. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	„ 1—6	„ John Uookan	„ 2—8
„ എൻ. കൃഷ്ണകുറുപ്പ്	„ 1—4	„ ടി. കെ. ദാമോദരമേനോൻ	„ 2—8
„ സി. ആർ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള	„ 2—8	„ എ. കെ. അയ്യർ	„ 2—8
H. H. Rama Varma Reading Room		„ കെ. കുമാരവൈദ്യൻ	„ 2—8
„ വല്ലങ്കി	„ 2—8	„ Miss Emmy Allen	„ 1—6
മാ. രാ. രാ. എസ്. വെങ്കിടേശ്വരയ്യർ	„ 2—8	„ വി. എൻ. പരമേശ്വരൻപിള്ള	„ 1—4
„ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ	„ 2—8	„ എൻ. ആർ. നാരായണപിള്ള	„ 2—8
„ എ. കൃഷ്ണമനോൻ	„ 2—8	„ കെ. എം. നാരായണൻ	„ 1—4
„ കെ. രാമകൃഷ്ണകുറുപ്പ്	„ 2—8	„ വി. കെ. മാധവകുറുപ്പ്	„ 1—4
„ കെ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള	„ 1—4	„ Hd. master H. G. E. School	„
„ ടി. സി. ശങ്കരനാരായണയ്യർ	„ 1—10	„ കോട്ടർ	„ 2—8

മ. രാ. രാ.

അവർകൾ

ക. ണ.

,, Hd. master H. G. E. School. ,,

ശുചിത്രം 2—8

ടി പരവൂർ 2—8

ടി ചാത്തന്നൂർ ടി

ടി മയ്യനാട് ടി

ടി കരുനാഗപ്പിള്ളി ടി

ടി കായങ്കുളം ടി

ടി വെമ്പനാട് ടി

ടി ഇരണിയൽ ടി

ടി തിരുവട്ടാർ ടി

ടി കല്ലുളം ടി

,, എ. വി. വെങ്കിട രാമയ്യർ ,, 2—8

,, M. J. Lazar ,, 2—8

,, സി. പരമേശ്വരമേനോൻ ,, 2—8

,, പി. അയ്യപ്പമേനോൻ ,, 1—4

(പുല്ലയിൽമാം)

മ. രാ. രാ.

അവർകൾ

ക. ണ.

,, U. A. Vargese ,, 1—4

,, Procurator St. Joseph College ,,

Teppakulam 2—8

,, എ. ഗോവിന്ദൻ ,, 2—8

,, പി. ആർ. ഗോവിന്ദവാതിയർ ,, 1—0

,, ജി. രാമൻപിള്ള ,, 1—0

,, കെ. ആർ. കുഞ്ഞക്കയ്യൻ ,, 1—0

,, വി. കുഞ്ഞിരാമൻ ,, 2—8

,, പി. നാരായണപിള്ള ,, 1—4

,, ടി. വി. വർഗ്ഗീസ് ,, 10൩. 8പൈ.

,, കെ. ജി. കൊച്ചുണ്ണിനായർ ,, 1—4

,, എൻ. അയ്യപ്പകാപ്പ് ,, 1—4

,, Hd. Master St. Aloysius Thiruv-

alla ,, 0—10

,, കെ. എസ്സ്. നാരായണപിള്ള ,, 1—4

,, എൻ. ജി. ഉണ്ണിത്താൻ ,, 1—4

ചേരിനോ സംഘക്കോ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ അറിവുതരേണ്ടതാണ്.

